

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ
ΕΡΑΣΤΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΠΡΟΛΟΓΙΚΑ - ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ:
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ-ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ-ΡΗΓΑ

ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ
ΕΡΑΣΤΩΝ

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ
ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ, ΑΘΗΝΑ 2006

ISBN: 960-88710-3-4

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:

Δημήτριος Καραμπερόπουλος

Διδάκτωρ Ιστορίας τῆς Ἱατρικῆς

Πρόεδρος Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας Μελέτης Φερῶν-Βελεστίνου-Ρήγα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Γραφικὲς Τέχνες ΔΟΜΗ Ο.Ε. Τηλ.: 210-9310605 Fax: 210-9344407

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΦΕΡΩΝ-ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ-ΡΗΓΑ

Μιλτιάδου 3 - 145 62 Κηφισιά - Ἀθήνα Τηλ. & Fax: 210-8011.066

www.rhigassociety.gr

e-mail: karamber@otenet.gr

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:

1. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗ Α.Ε.

Ἀβέρωφ 2 - 104 33 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-5238305 (5 γραμμές) Fax: 210-5238959

2. ΚΑΤΑΡΤΙ

Μαυρομυχάλη 9, 106 71 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-3604793

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ
ΕΡΑΣΤΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ- ΠΡΟΛΟΓΙΚΑ - ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ:
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ-ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ-ΡΗΓΑ
ΑΘΗΝΑ 2006

ΠΡΟΛΟΓΙΚΑ

Ο Ρήγας κατά τήν πρώτη επίσκεψή του στή Βιέννη τό 1790, ὡς γραμματέας καί διερμηνέας τοῦ Χριστόφορου Κιρλιάνου, τύπωσε τά δύο του βιβλία «Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν» καί «Φυσικῆς ἀπάνθισμα». Τό πρῶτο βιβλίο θά πρέπει νά τό εἶχε ἔτοιμο πρῖν ἀπό τήν ἄφιξή του στή Βιέννη, ὅπως συμπεραίνεται ἀπό τόν πρόλόγό του, ὅπου σημειώνει, ὅτι ἐλπίζει οἱ ἀναγνώστες του νά τό δεχθοῦν εὐμενῶς, γιά νά ἐπιχειρήσει νά τυπώσει καί «ἄλλο πόνημα». Ἐπί πλέον ἔχουμε ἐπισημάνει ὅτι κατά τήν παραμονή του στή Βιέννη συμπλήρωνε ἀκόμη τό κείμενο τοῦ «Φυσικῆς ἀπάνθισμα»¹.

Ἐπίσης στόν πρόλόγό του «Πρός τούς ἀναγνώστας», ὁ Ρήγας δίνει σημαντικές πληροφορίες γιά τήν συγγραφική του δραστηριότητα. Τονίζει ὅτι τό βιβλίο του «Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν» εἶναι τό πρῶτο του ἔργο καί «ἀπαρχή τῶν κόπων του», ὅπως γράφει, μεταφράζοντας δηλαδή γαλλικά κείμενα μέ μυθιστορηματικές ἱστορίες, χωρίς νά μνημονεύσει συγγραφέα², πού ἐκεῖνο τόν καιρό κυκλοφοροῦσαν στήν

1. Βλ. Δημ. Καραμπερόπουλος, «Ρήγας Βελεστινλής καί Encyclopédie: Πότε ἔγραψε τό «Φυσικῆς ἀπάνθισμα», περιοδ. *Θεσσαλικό Ἡμερολόγιο*, τόμ. 29, 1996, σελ. 262-266.

2. Ὁ Γάλλος συγγραφέας εἶναι ὁ Retif de la Bretonne, (1734-1806), καί στό ἔργο του *Les Contemporaines* ἐντοπίσθηκαν ὀρισμένα διηγήματα ἀπό τόν Ι.Α. Θωμόπουλο, «Τό πρότυπο τοῦ "Σχολεῖου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν"», *Νέα Ἑστία*, τόμ. 48, 1950, σσ. 1028-1038.

Ευρώπη, μέ σκοπό, ὅπως ἐπισημαίνει «νά ἠδύνω καί νά ὠφελήσω τόν ἀναγνώστην μου», δηλ. νά τόν εὐχαριστήσῃ μέ τό ἀνάγνωσμα, ἀλλά ἐπί πλέον νά τόν ὠφελήσῃ μέ τίς ἰδέες πού καταχωρίζονται στό βιβλίο. Ὁ Ρήγας ἐναντιώνεται στίς καθιερωμένες ἀντιλήψεις τῶν διακρίσεων τῶν ἀνθρώπων καί στούς τίτλους εὐγενείας. Συγκεκριμένα σημειώνει ὅτι «ἡ ἀληθινή εὐγένεια εἶναι φυτεμένη εἰς τό ὑποκείμενον τοῦ ἀνθρώπου, καί ὄχι εἰς τούς ματαίους τίτλους τῶν προπατόρων (καθώς μεγαλαυχοῦν μερικοί καί ὑπεραίρονται ὡσάν νά ἐκατέβηκαν ἀπό τά σύννεφα μέ τό ζιμπήλι, καί ἄν τούς παρατηρήσῃ κανεῖς, τούς εὐρίσκει ἢ τρελοῦς ἢ μωρούς)»³. Ἀκόμη στό προλογικό του σημείωμα τονίζει στούς φιλοκατήγορους πού «ἐφευρίσκουν αἰτίαι, διά νά ἐξασκοῦν τήν γλώσσαν τους», ὅτι τά κείμενα αὐτά μέ «ἐρωτικήν ὕλην» τά διάλεξε διά «γύμνασιν τῆς φιλοπονίας» του καί ἐπί πλέον ἀποκρίνεται ὅτι οἱ ἔρωτες πού περιέχονται στό βιβλίο του «εἰς ὑπανδρείαν καταντοῦν, ἡ ὁποία εἶναι μυστήριον», τονίζοντας κατ' αὐτόν τόν τρόπον τήν θέση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Σημειώνουμε ὅτι παρόμοια ἄποψη ἀναγράφεται καί στό Προοίμιον τοῦ μετά δύο χρόνια ἐκδοθέντος βιβλίου μέ τίτλο *Ἐρωτος ἀποτελέσματα*, Βιέννη 1792.

Σύμφωνα μέ τόν Λ. Βρανούση⁴ «Τό Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν ἔφερεν στήν Ἑλλάδα τό νέο εἶδος τῆς λογοτεχνικῆς πεζογραφίας, τό ἐλεύθερο-καί φιλελεύθερο-ἀνάγνωσμα, γιά τό ὁποῖο διψοῦσε τό εὐρύ ἀναγνωστικό κοινό», γι' αὐτό καί θεωρεῖται ὡς τό «πρῶτο ἑλληνόγλωσσο μυθιστορη-

3. Ρήγα Βελεστινλή, *Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν*, Βιέννη 1797, σ. 304.

4. Λ. Βρανούσης, *Ρήγας*, Βασιική Βιβλιοθήκη, ἀρ. 10, Ἀθήνα 1954, σ. 201.

ματικῆς ὑφῆς κείμενο»⁵, ἀκολουθούμενο ἀπό τό *Ἔρωτος ἀποτελέσματα* τοῦ μετέπειτα συμμάρτυρα τοῦ Ρήγα, τοῦ Κύπριου Ἰωάννη Καρατζᾶ⁶.

Ἐνα χαρακτηριστικό στοιχεῖο, τό ὁποῖο παρατηρήσαμε κατά τή σύνταξη τοῦ εὐρετηρίου, εἶναι ὅτι στό λεξιλόγιό του ὁ Ρήγας χρησιμοποιεῖ λέξεις πλασμένες ἀπό τόν ἴδιο μέ τήν πρόθεση «σύν». Ἰδιαίτερα πολλές τέτοιες λέξεις ἀπαντῶνται στόν τόμο *«Νέος Ἀνάχαρσις»*⁷, ὅπως ἐπίσης στά *«Ὀλύμπια»* καί τήν Ἐπαναστατική Προκήρυξη. Μέ τήν εὐκαιρία τῆς σύνταξης τοῦ εὐρετηρίου παρατηρήσαμε ὅτι καί στό *«Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἔραστῶν»* ἀναγράφει τέτοιες χαρακτηριστικές λέξεις ὅπως γιά παράδειγμα *«συνευτυχῶ»*, *«συνδοξάζομαι»* (σ. 161), *«συναγαπώμεθα»*, (σ. 179), *«συγκάθεδροι»*, (σ. 184). Παρόμοια καί στό δεύτερο βιβλίο πού ἐξέδωσε τό 1790 τό *«Φυσικῆς ἀπάνθισμα»*⁸ ἀπαντῶνται οἱ χαρακτηριστικές αὐτές λέξεις μέ τήν πρόθεση «σύν».

5. Ἀλέξης Πολίτης, *«Τό παραμῦθι τῶν ἀστῶν. Σκέψεις γιά τίς ἀπαρχές τοῦ νεοελληνικοῦ μυθιστορήματος»*, στόν τόμο *Νεοελληνική παιδεία καί κοινωνία. Πρακτικά Διεθνoῦς Συνεδρίου ἀφιερωμένου στή μνήμη τοῦ Κ. Θ. Δημαρᾶ*, Ο.Μ.Ε.Δ., Ἀθήνα 1995, σ. 97, (σσ. 97-105).

6. Ἰλία Χατζηπαναγιώτη-Sangmeister, *«Τό "Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἔραστῶν" καί τό "Ἔρωτος ἀποτελέσματα". Νέα Στοιχεῖα γιά τά στιχογραφήματά τους»*, *Ὁ Ἐραμιστής*, τόμ. 23, 2001, σ. 143-165.

7. Ρήγα Βελεστινλή, *Νέος Ἀνάχαρσις, Τόμος Τέταρτος*, Βιέννη 1797, φωτομηχανική ἐπανάκδοση μέ Ἐπιμέλεια-Εἰσαγωγή-Εὐρετήριο Δημ. Καραμπερόπουλου, Ἐπιστημονική Ἐταιρεία Μελέτης Φερῶν-Βελεστίνου-Ρήγα, Ἀθήνα 2006, σ. Α 40.

8. Βλ. *Φυσικῆς Ἀπάνθισμα*, Βιέννη 1790, *«συμπεριτρέχει»*, (σ. 33), *«συναταμώνονται»*, (σ. 87), *«συμβοηθεῖ»*, (σ. 93), *«συμπεριστρέφεται»*, (σ. 100), *«συνακολουθεῖ»*, (σ. 101).

Ὁ Ρήγας στό *Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν*, ὅπως μπορεῖ νά παρατηρήσει καί ὁ ἀναγνώστης στό συνταχθέν εὐρετήριο, χρησιμοποιοῦν ἀρκετές ξένες λέξεις. Ὅμως στά ἐπόμενα ἔργα του, πού ἐξέδωσε ἐπτά χρόνια ἀργότερα, τό 1797, οἱ ξένες λέξεις μειώνονται αἰσθητά καί στά τελευταῖα του μάλιστα ἔργα «Τά Ὀλύμπια» καί «Ἐπαναστατική Προκήρυξη», ὅπως ἔχουμε ἐπισημάνει, ἀπουσιάζουν παντελῶς, στοιχεῖο πού δείχνει ὅτι ὅσο ὁ Ρήγας προχωροῦν στήν ἐπαναστατική ἀκμή τῆς δράσης του τόσο ἀποκαθαίρει τό λεξιλόγιό του.

Ἐπανεκδόσεις τοῦ «*Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν*», ὅπως ἔχει διεξοδικά γράψει ὁ Λέανδρος Βρανούσης στήν ἐμπεριστατωμένη μελέτη του «Ἐκδόσεις καί χειρόγραφα τοῦ "Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν"»⁹, ὅτι ἡ μόνη μέχρι τό 1968 ἐπανεκδόση τοῦ βιβλίου ἦταν ἐκείνη τοῦ 1869 κατά τήν πρώτη ἀπόπειρα γιά τήν παρουσίαση τῶν Ἀπάντων τοῦ Ρήγα. Καί ὅσες φαίνονται ὅτι εἶναι ἐπανεκδόσεις, σ' αὐτές χρησιμοποιήθηκαν τά ἴδια φύλλα τῆς ἐπανεκδόσεως τοῦ 1869. Ὁ Λέανδρος Βρανούσης εἶχε ἐκδώσει μερικά τμήματα τοῦ «Σχολείου» στό βιβλίο του *Ρήγας*, Βασιική Βιβλιοθήκη, ἀρ. 10, Ἀθήνα 1954, (σσ. 133-198), ἐνῶ στή δίτομη ἐκδόση *Ρήγας Βελεστινλῆς-Φεραῖος*, Ἀθήνα 1968-9 στή σειρά «Ἔπαντα τῶν Νεοελλήνων Κλασσικῶν» τῆς Ἐταιρείας Ἑλληνικῶν Ἐκδόσεων παρουσίασε ὀλοκληρωμένο τό *Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν* (σσ. 1-185). Μάλιστα εἶχε δώσει καί μία ἐνδιαφέρουσα πληροφορία: «Ἐτοιμάζω μιά μεγάλη ἐκδόση τοῦ Σχο-

9. Βλ. Λέανδρος Βρανούσης, «Ἐκδόσεις καί χειρόγραφα τοῦ "Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν"», Ἀθήνα 1970, ἀνάτυπο ἀπό τό περιοδικό *Ὁ Ἐραμιστής*, τόμ. 8, 1970, σ. 302-323, μέ διορθώσεις καί προσθήκες.

λείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν, συνοδευόμενη ἀπό τὰ ἀντίστοιχα κείμενα τοῦ γαλλικοῦ προτύπου, ἔξαντλητική εἰσαγωγή κτλ.», πού δυστυχῶς δέν ἔχει δεῖ τό φῶς τῆς δημοσιότητας¹⁰. Ἐκεῖ θά διαπιστώνονταν οἱ ἀλλαγές καί οἱ προσθήκες πού ἔκανε ὁ Ρήγας στή μετάφραση καί ἔκδοση τοῦ βιβλίου του, ὅπως παρόμοια ἔκανε κατά τήν ἔκδοση τοῦ ἔργου τοῦ Ρήγα, «Νέα Πολιτική Διοικήσεις», ὅπου ἔθεσε παράλληλα μέ τό ἑλληνικό κείμενο τό γαλλικό πρότυπο, δίνοντας κατ' αὐτόν τόν τρόπο τῆ δυνατότητα στόν ἀναγνώστη εὐκολα νά διαπιστώνει τίς προσθήκες τοῦ Ρήγα (σσ. 681-727).

Ὁ Παν. Σ. Πίστας ἐπιμελήθηκε μέ σχετική εἰσαγωγή τήν ἐπανεκδοση τοῦ *Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν* ἀπό τίς Ἐκδόσεις «Ἐρμῆς» στή σειρά Νέα Ἑλληνική Βιβλιοθήκη, Ἀθήνα 1971, καί ἀπό τή Βουλή τῶν Ἑλλήνων, Ρήγα Βελεστινλή *Ἄπαντα τὰ Σωζόμενα*, τόμος Πρῶτος, Ἀθήνα 2000, μέ εἰσαγωγή, σχόλια καί γλωσσάριο, χωρίς ὅμως εὐρετήριο ὀνομάτων προσώπων τόπων καί πραγμάτων καί στίς δύο αὐτές ἐκδόσεις. Σημειώνουμε ὅτι οἱ δύο ἀνωτέρω ἐμπεριστατωμένες εἰσαγωγές, τῶν Λ. Βρανούση καί Π. Πίστα, συμβάλλουν στήν κατανόηση τῆς πρώτης συγγραφικῆς αὐτῆς προσπάθειας τοῦ Ρήγα¹¹.

10. Ἡ ἐργασία αὐτή μέ τήν παράθεση τῶν κειμένων ἀντίστοιχα τοῦ γαλλικοῦ-ἑλληνικοῦ, τοῦ «Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν» κάποτε θά πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ, γιά νά φανοῦν ὅλες οἱ προσθήκες καί τροποποιήσεις πού ἔχει ἐπιφέρει ὁ Ρήγας κατά τήν μετάφραση. Ἐνδεικτικά βλ. Παν Πίστα, στήν Εἰσαγωγή τῆς ἐπανεκδόσεως τοῦ *Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν* ἀπό τή Βουλή τῶν Ἑλλήνων, Πρῶτος τόμος, Ἀθήνα 2000, σ. 42.

11. Βλ. ἀκόμη Ἀντώνη Χουρδάκη, *Παιδαγωγία καί διαφωτισμός στό "Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν" τοῦ Ρήγα Βελεστινλή*, Ἀθήνα, Τυπωθῆτω, 1999.

Γιά τήν φωτομηχανική ἐπανεκδοση τοῦ *Σχολείου τῶν νελικάτων ἐραστῶν*, Βιέννη 1790, ἀπό τήν Ἐπιστημονική Ἐταιρεία Μελέτης Φερῶν-Βελεστίνου-Ρήγα χρησιμοποιήθηκε τό πρωτότυπο ἀντίτυπο τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων καί γιά τίς σελίδες πού ἔλειπαν ἀπό τό ἀντίτυπο αὐτό, οἱ σελίδες 70-71, χρησιμοποιήθηκε τό ἀντίτυπο τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καί γιά τήν τελευταία σελίδα 365 τό μοναδικό πλήρες πρωτότυπο ἀντίτυπο τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος¹². Στήν ἔκδοσή μας προσθέσαμε ἕνα εὔρετήριο ὀνομάτων προσώπων, τόπων καί πραγμάτων, τό ὁποῖο θά εἶναι χρήσιμο στούς μελετητές.

12. Σημειώνουμε ὅτι ἔλλιπές εἶναι καί τό ἀντίτυπο τοῦ *Σχολείου τῶν νελικάτων ἐραστῶν* τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, ἀπό τό ὁποῖο λείπουν οἱ τελευταῖες σελίδες 355-365.

*ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ*

ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΤΩΝ

ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ

ἦτοι

Βιβλίου ἡθικόν, περιέχον τὰ περίεργα
συμβεβηκότα τῶν ὠραιότερων γυναικῶν
τῆ Παρισίᾳ, ἀκμαζουσῶν κατὰ τὸν
παρόντα Αἰῶνα.

Ἐκ τῆς

Γαλλικῆς διαλέκτε νῦν πρῶτον μεταφρασθέν
παρὰ τῆ

Ρ^ς Η' Γ Α

Βελεσινλῆ Θετταλοῦ.

Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὔστριας.

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Γωσήπα τῆ Βαυμείσεργ.

1790.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Η Αἴρα ἔφεσις ὅπως ἔχω εἰς τὸ νὰ δώσω μίαν ἀμυδρὰν ἰδέαν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην ἡδονικῶν ἀναγνώσεων, αἱ ὅποια καὶ εὐφραίνεσι, καὶ τὰ ἥδη τρόπον τινὰ ἐπανορθῶν, μὲ παρεκίνησε νὰ ἀναλάβω τὴν μετάφρασιν τῶν ἰσοριῶν τούτων, ὅπως ἐνταύτῳ νὰ ἡδύνω, καὶ νὰ ὠφελήσω τὸν ἀναγνώστην μου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ δὲν παύειν πάντοτε οἱ φιλοκατήγοροι νὰ ἐφευρίσκου αἰτίας, διὰ νὰ ἐξασκεῖν τὴν γλώσσαντες, νομίζω ὅτι θελεν μεμφθῆ καὶ ἐμὲ, πῶς ἐκλεξα ἐρωτικὴν ὕλην (πράγμα ὅπως συνηθίζετε ἀπὸ κάθε ταγμα ἀνδρώπε τώρα εἰς τὸν αἰῶνα μας, καθὼς εἶναι γνωστὸν) ἐρωτικὴν λέγω ὕλην διὰ γύμνασιον τῆς Φιλοποιίας μου, καὶ ἔχι ἄλλην. Ἀποκρίνομαι λοιπὸν, ὅτι οἱ ἐμπεριεχόμενοι τῷ παρόντι βιβλίῳ ἔρωτες, εἰς ὑπανδρείαν καταπτῶν, ἢ ὁμοίᾳ εἶναι μυθήριον, καὶ ἄς μὴν πολυλογῶν.

Η'

Ἡ μετάφρασίς με εἶναι ἐλευθέρη,
ἦγουν μόνον κατὰ νόημα (ἐπρόσθεσα
καὶ μερικά) ἐπειδὴ καὶ ἂν ἀκολουθῆσα κα-
τὰ λέξιν τὸν συγγραφέα, μὲ φαίνεται
πῶς δὲν ἐγίνετο κατάλληλος μὲ τὸ ὕφος
τῆς γλώσσης μας, διατὶ ἔχει ἢ κάθε
μία τὸν ἰδιωτισμόν της.

Τελευταῖον· λαμβάνω τὴν τόλμην
να προσφέρω αὐτὴν τὴν ἀπαρχὴν τῶν
κόπων με εἰς ὅλαις ταῖς αἰσθαντικαῖς
νέαις καὶ νέες (ὡσὰν ὅπως ὅλον τὸ βιβ-
λίον ἐνάγεται εἰς τὴν νεανικὴν ἡλι-
κίαν) οἱ ὅποιοι ἐλπίζω πῶς θέλου τὴν
δεχθῆ εὐμενῶς, διὰ να μὲ παρακινήσεν
μὲ τεῖτο, να ἐπιχειρισθῶ καὶ ἄλλο πόνη-
μα· ἐρῶσθε.

Ὁ Ρῆγας.

ΠΙΝΑΞ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

	Σελ.
Ο ΝΕ'ΟΣ Ε'ΞΩΜΕΡΙΤΗΣ - - -	1
Ο' ἔρωτας ἐμποδίζει τὸν Βονζιὰν ἀπὸ τὴν ἀσέλγειαν - - -	6
Κακοὶ ἄνθρωποι ἀρπάζουν τὴν Ε'λένην -	16
Υ'πανδρεία τῆ Βονζιὰν καὶ χηρεία τῆ -	22
Βάνει προξενήτιν διὰ τὴν Ε'λένην - -	27
Ε'μπόδιον τῆ γάμου - - -	34
Πέρνει τὴν Ε'λένην - - -	48

ΤΟ' ΤΖΙΡΑ'ΚΙ ΤΟΥ' Ε'ΡΓΑΣΤΗ.

ΡΙ'ΟΥ - - - - -	59
Δοκιμὴ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆ Λεάνδρου -	65
Συνομιλία τῆ Λεάνδρου καὶ τῆς Βριζιδ -	70
Τί ἐσυνέβη τῷ Λεάνδρῳ - - -	84
Ο' Λεάνδρος πληγώνεται ἀπὸ τὸν ἔ- ρωτα τῆς Χλωρῆς - - -	92
Πρῶτη συνομιλία τῆς Χλωρῆς καὶ τῆ Λεάνδρου - - -	96

Δευ-

Π Ι Ν Α Κ.

	Σελ.
Δευτέρα συνομιλία πλέον ξεθαρρέυ- τική τῶν δύο νέων - - -	104
Τρίτη σχεδὸν ἐρωτική συνομιλία -	111
Μὲ ποῖον τρόπον ὑπανδρεύονται - -	116
 Ο΄ ΝΕ΄ΟΣ ΠΥΓΜΑΛΙ΄ΩΝ - - -	 122
Πρώτη συνομιλία τῆ Μαρκῆ καὶ τῆς Λιζέτας - - - - -	124
Συνομιλία τῆ Μαρκῆ καὶ τῆς Δασκά- λισσας - - - - -	128
Ἀρχὴ τῆ ἔρωτος τῆ Μαρκῆ καὶ τῆς Λι- ζέτας - - - - -	133
Φλογερὴ συνομιλία τῆ Μαρκῆ καὶ τῆς Λιζέτας - - - - -	143
Ο΄ κρυφὸς ἔρωτάς της ἐφανερῶδη - -	151
Ο΄ Μαρκῆς πέρνει τὰ μέτρα τῆ πῶς να φερῶν πρὸς τὴν Λιζέτα - -	153
Ἡ Λιζέτα παρακαλεῖ τὸν Μαρκῆ νὰ μὴν τὴν σεφανῶν - - - -	155
Ὑπανδρεία τῆ Μαρκῆ - - - -	163
Μῖσος ἄσπονδον κατὰ τῆς Λιζέτας -	168
Ἐπιβελὴ κατὰ τῆς ζωῆς τῆς Λιζέ- τας - - - - -	172
Ἡ Κοντέσσα ὀργανίζει τὸν σκοτωμὸν τῆς Λιζέτας - - - - -	181
Ἡ Κοντέσσα φαρμακῶνει τὴν κόρην της -	187

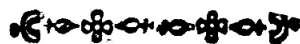
Π Ι Ν Α Κ.

	Σελ.
Ο' Μαρκῆς φεφανάνεται τὴν Λιζέτα	190
Η' Ε'ΚΚΛΕΙΨΙΣ ΤΗ'Σ ΤΙΜΗ'Σ	
Ε'Ξ ΑΙ'ΤΙΑ'Σ ΤΟΥ' Ε'ΡΩ-	
ΤΟΣ	194
Σημεῖα τῆ ἀμοιβαίῃ ἔρωτος	198
Μὲ ποῖον τρόπον ξεμυσηρεύονται τὸν ἔρωτά τες	204
Α'ποχωρισμὸς τῆ Φιλίππυ καὶ τῆς Ζεμίρας	214
Βάνου εἰς τάξιν τὸ πρᾶγμα	219
Πῶς ἑκατορδῶδη ἡ ὑπανδρεία τες	225
ΤΟ' ΠΡΩΤΟΝ Α'ΜΟ'ΡΙ	
Α'κμὴ τῆ ἔρωτος	235
Α'νέλπισα ἐνάντια ὅπῃ συμβαίνου τῷ Πόμ	240
Πρώτη ἀντάμωσις τῆ Πόμ καὶ τῆς Α'ννέτας	246
Α'ποχωρισμὸς αὐτῶν	266
Α'νέλπισον συμβεβηκὸς τῆ Πόμ	280
Τί ἔκαμεν ὁ Ρ'εσῶ ἀφ' ἧ ἔπιασε τὸ γράμμα τῆ Πόμ	286
Μὲ ποῖα στρατηγήματα ὁ Πόμ ἀποκτᾷ τὴν Α'ννέτα	293

Ο'

Π Ι Ν Α Ξ.

	Σελ.
Ο' ΕΡΩΤΙΚΟ'Σ ΘΑ'ΝΑΤΟΣ - -	301
Πρώτη συνομιλία τῶν δύο νέων - -	306
Πόλεμος ἔρωτικός αὐτῶν - -	309
Παραπονεῖται διατὶ δὲν τὸν ἀγαπᾷ, ἢ πῶς τὴν καταπείθει - -	319
Ἡ μητέρα τῆ Ζιβὴν συντυχαίνει μὲ τὴν Αἴγλην - - - -	333
Φλογερὴ συνομιλία τῆ Ζιβὴν, ἢ τῆς Αἴγλης - - - -	339
Ἐτέρα συνομιλία τῶν δύο ἔρασῶν -	345
Ἀποχωρισμὸς τῶν δύο ἔρασῶν - -	349
Χωρισμὸς διὰ πάντα - - -	354
Τελευταῖος ἀσπασμὸς - - -	360

Ο ΝΕΟΣ

ΕΞΩΜΕΡΙΤΗΣ.

Ενας νέος εξωμερίτης ονομαζόμενος Ζιακώ, σολισμένος με άκραν ωραιότητα και ξανθά μαλλιά, ώντας δεκαέξ χρονών ήλθε πρώτην φοράν εις τὸ Παρίσι· ἔμ με τὸ νὰ εἶχεν αφήση τὰ ἄγρια βενὰ τῆς πατρίδος τε, εἰς τὴν ὁποίαν ἔτρωγε μόνον μαῦρον ψωμί, ἔῖπινε τὸ δωλὸν νερόν τῆ ποταμῆ, ἡ κώχη τῆ Τζαρσιῆ ὅπῃ ἐκόνευσε, τὸν ἐφάνη βασιλικὸν παλάτι. Ὄταν ἔτρωγεν ἄσπρον ψωμί, ἐνόμιζε νὰ εἶχε τὰ πλέον ἐκλεκτώτερα φαγητὰ ἐμπροσά τε ἔδλεύωντας ἐδῶ ἔκεῖ, ἐκέρδαινε τὴν ζωτροφίαν τε ἔῖτον ὑπερευχαρισημένος εἰς τὴν νέαν κατάστασίν του.

Εἰς τὴν ἰδίαν κώχην τῆ Τζαρσιῆ, ἔῖτον ἔ τὸ σῶπτι ἐνὸς πλυσίῃ ὅς τις εἶχε μίαν μονογενῆ θυγατέρα τῆς ἡλικίας τῆ Ζιακῶ, εὐγε-

Α

νικὴν,

νικῆν, λεπτομίσιδην, μὲ ἓνα χαμογέλασμα νοσιμώτατον, ἓνα μωῖ χαριέσατον, ἓνα βλέμμα ἰλαρώτατον ἢ μαχμῆρικον. Ἡ Ἐλένη τῷ Ρ'ο-βέρ (ἔτσι ἦτον τὸ ὄνομά της) δὲν ἦτον μῆτε ξανθὴ μῆτε μαυροδερῆ, πλὴν τὰ σαχτερὰ μαλιά της, ξαπωλωμένα εἰς τὲς ἄμους της μὲ ἀμείλιαν, τὴν ἔδιδαν ἓναν ἀέρα, ὅσῳ ἐμάγευε ταῖς καρδιαῖς τῶν ἀνδρώπων· τὰ ἀμυγδαλωτὰ μάτια της ἦτον γαλανὰ, τὰ μισίδια της μαυρωτὰ, τὸ πρόσωπόν της τρυφερὰ χρωματισμένον, τὸ σῶμα της σύμμετρον, τὸ σῶμα της πολλὰ μικρόν, ὁ ἦχος τῆς φωνῆς της ἰδονικός, τὸ περιπάτημά της καμαρωτόν, ἢ τὰ κινήματά της πιθηκτὰ ἢ εὐεροφα. Ὅσον ἀπλῆς, ὅσον ἐξωμερίτης ἢ ἂν ἦτον ὁ ἄθλιος Ζιακὼ, τὰ μάτια τε πάλιν τὴν ἐπαρατήρησαν μὲ περιέργειαν, εἶδε τὰ ἄπειρα δέλγητρά της, τὰ ἀμίμητα κάλλη της, ἢ ἡ δελικὰτὴ καρδιά τε παρευδύς αἰσθάνθηκε τὸ τί ἀξίζεν· μὰ πῶς νὰ ξεσομίση ὁ δυσυχηῖς τὴν φλόγα ὅπῃ τὸν κατέτρωγε; ἢ ἂν τὴν ἔλεγεν, ἦτον ἄραγε βέβαιος πῶς δὲ νὰ εἰσακκοθῆ; ἢ ποταπὴ κατάσασίς τε, τὸ ἐσυγχωρῶσε τάχα κἂν νὰ ἐλπίση; αὐτοὶ οἱ λυπηροὶ σοχασμοὶ τὸν ἐβίαζαν νὰ καταπίνῃ τὲς βαθεῖς σεναγμές τε, ἢ τὸν κατεδίκαζαν εἰς μίαν αἰώνιον σιωπὴν· ἀρκετὸς καιρὸς ἀπέρασεν ἐν ὅσῳ νὰ γένῃ καμμία ξεμυσήρευσις εἰς τὸν σφοδρὸν τῷτον ἔρωτα, τόσον ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ὅσον ἢ ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Οἱ δύο νέοι Γειτόνοι ἐμεγάλωναν ἀπ' ὀλίγον, ὀλίγον, ἢ αἰξαινεν ἡ ἀγάπη μὲ τὴν ἡλικίαν της, ὁ Ζιακὼ πονῶντας μὲ τὴν ψυχὴν τε τὴν κόρην τῷ
Ρ'ο-

Ροβέρ χωρίς νὰ τὸ νοιώσῃ, ἦτον πολλὰ ὀγλήγωρος, ὑπήκοος, καὶ πιστὸς εἰς τὸ νὰ δαλεύῃ τὸ σπῆτιτας· μερικαῖς φοραῖς ἐλάμβανε τὸν μισθὸν τῆ ἀπὸ τὸ τρυφερὸν χερσάκι τῆς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν ἑαυτὸντα, ἄχ τί εὐτυχὴς ὅπῃ εἶμαι, ἢ χρυσὴ κεράμβῃ ἐγγιξεν αὐτὰ τὰ ἄσπρα, καὶ ἐτζι καταφιλῶντάς τα, ἐπεριόριζεν εἰς αὐτὸ μόνον ὄλην τὴν εὐδαιμονίαντα· ὄθεν μὲ ἄκραν προσοχὴν, τὰ ἔβανε ξεχωριστὰ, καὶ τὰ ἐφύλαττε περισσότερον ἀπὸ τὴν ζωὴντα, διὰ νὰ τὰ ἐξοδεύσῃ εἰς μέρη ὅπῃ ἐνόμιζεν ἄξια διὰ λόγου τῆς, τὰ ἔδιδεν εἰς τὸ νὰ μάθῃ νὰ γράφῃ καὶ νὰ διαβάσῃ, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ἐπρόκοπτε θαυμασίως. Ἀχ, καὶ πῶς νὰ μὴν προκόψῃ κἀνεὶς εἰς μαθήματα ὅπῃ πλερώνονται μὲ ἄσπρα ἐνὸς ἀξιολατρεύτου ὑποκειμένου;

Εἰς τὰς δεκατέσσαρας χρόνους, τὰ δύο τῆτα χαριέστατα πλάσματα, ἦτον ἀξιαγάπητα, καὶ δὲν ἐχόρταινε κἀνεὶς νὰ τὰ βλέπῃ. Ἡ Ἐλένη σωσὸ κοριτζάκι πλέον, ἦτον ὠραιότατη, ταπεινὴ, περιμαζωμένη, καὶ μὲ γῆσον ἐξαίρετον. Ὁ Ζιακὼ πάλιν, ὀγλήγωρος, πασρικός, ἐφορῆσε ποταπὰ φορέματα ἀπὸ τζόχα, πλὴν ζαρίφικα, ταῖς κυριακαῖς ἐσολίζετο μὲ μίαν ἄλλην πασρικήν ξεχωριστὴν φορεσίαν· εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν ἄρχισε λοιπὸν νὰ μεγαλώνῃ ὁ ἔρωτας εἰς τὴν καρδίαντα, καὶ νὰ τὸν κάμνῃ μέρα, νύκτα νὰ ἀγρυπνῇ. Ἡ Ἐλένη, μόνον ἢ Ἐλένη τὸν ἐφαίνονταν τὸ πλέον ἐπιθυμητὸν ὑποκείμενον τῆ κόσμου, καὶ ἄξιον διὰ τῆς σεναγμῆς τῆς, διὰ τῆτο καὶ ἔπεσεν ὁ δυστυχὴς εἰς μίαν βαθυτάτην μελαγχολίαν.

Τὶ νὰ κάμῃ ὁ κακοῤῥίζικος νὰ τὴν ἀπολαύσῃ; ἡ τέχνη ὅπῃ ἐπιχειρῖζετο, δὲν ἦτον ἀραγε τὸ πρῶτον καὶ μεγαλύτερον ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν τῆς; καὶ ἡ κοινὴ ἰδέα τῆς ἀγενείας τῆς, τὸ μεσότειχον εἰς τὸ νὰ ἐλπίσῃ τὴν ἀπόκτησίν τῆς; ὅθεν κατὰ πρῶτην προσβολὴν, ἔφυγεν ἀπ' ἐκείνον τὸν μαχαλὲ, (ἦρχετο ὁμως κάθε βράδυ μὲ σκοπὸν διὰ νὰ βλέπῃ μίαν σιγμὴν τὴν χρυσὴν τῆς Ἑλένης ἀπὸ μακρὰ εἰς τὸ σπῆτι τῆ πατρὸς τῆς) καὶ ἐπῆγεν εἰς ἓνα χάνι, ὅπερ μὲ κάθε λογῆς τρόπον, ἔπασχε νὰ ἐλκύσῃ τὴν ἀγάπην τῶν ἀρχόντων, ὅπῃ ἦρχοντο ἐκεῖ, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἐπέτυχε, μὲ τὸ νὰ ἦτον πασρικός καὶ καλῆτικός· ἓνας πλῆσιος βλέπωντάς τον, ἔλαβε κλίσιν, καὶ ἐρώτησε διὰ λόγους τῆς, ποῖος εἶναι, τὸν ἐπαίνεσαν μερικοὶ ὅπῃ τὸν ἔξευραν καὶ ἔτι τὸν ἐδέχθη ἐκεῖνος, διωρίζωντάς τον νὰ ἔχῃ τὴν φροντίδα τῆς ἀχρεΐας.

Εἰς αὐτὴν τὴν νέαν κατάστασίν τῆς, ὁ Ζιακὸς πάντοτε ἔχωντας τὸν νῆν καὶ τὴν πληγωμένην καρδιάν τῆς εἰς τὴν Ἑλένην, ἐσοχάζετο νὰ προχωρήσῃ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν μὲ τρόπους ἀξίους καὶ τιμημένους, διὰ τὸ ὠραιότατον πλάσμα ὅπῃ ἐλάτρευε· καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ δὲν εἶχε σχεδὸν καμμίαν ἐλπίδα νὰ τὴν ἀπολαύσῃ, πάλιν τὴν ἐνόμιζεν ὡς δέσποιναν τῆς ζωῆς του καὶ τὸν ἐφαίνετο πῶς ἐκείνη τάχα τὸν βλέπῃ εἰς κάθε κίνημά τῆς, καὶ πῶς ἔμελλε νὰ τὸν ζητήσῃ καμμίαν φορὰν λογαριασμὸν διὰ τὰ καμώματά του.

Ἐμβαί

Ἐμβαίνοντας λοιπὸν εἰς τὸν νέον αὐθέντην τε, ἄφητε τὸ ὄνομα Ζιακῶ (καθ' ὃ ποταπότερον) καὶ ἔλαβε τὸ, Βονζιαν, ὅπερ ἦτον ἐπίθετον τῆς φαμηλιάς τε, καὶ ἤρμοζε καλλήτερα εἰς τῷ λόγῳ τε· τὰ χρυσὰ ἦδη καὶ ἡ καλαῖς δέλευσές τε, κατὰ τύχην ἔγιναν φανερὰ εἰς τὸν αὐθέντην τε, μὲ τὸν ἀκόλωςδον τρόπον.

Ὁ ῥηθεὶς πλάσιος εἶχεν ἓνα μονογενῆ υἱὸν κακῶν ἡδῶν ὑποκείμενον, ὃ ὁποῖος ἐτοιμάζετο ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, νὰ διαφθεῖρη τὴν πατρικὴν τε περιουσίαν. Αὐτὸς ὁ νέος ἐσυνανασρέφετο μὲ κακῆς διαγωγῆς ἀνδρώπης, ἔχωντας πολλὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ τὸν πατέρα τε. Ἐνα βράδου εὕρισκόμενος μὲ μίαν Δάμαν, κομμάτι ἀνωτέρας τάξεως, εἰς τὸν ὄνδα τε, ὅχι κατὰ τὴν χρηστότητα τῶν ἡδῶν ὁμως· ὕστερον ἀπὸ μίαν δεξοδικὴν λογομαχίαν, ἀπεφάσισε νὰ τὴν παίξῃ καὶ μίαν φέσαν· τὰ ἄγρια μεσάνυχτα, ὧντας ὁ καιρὸς πολλὰ χαλασμένος, καὶ μὴ βλέποντας κανένα μικρότερον κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὸ σπῆτι τῷ πατρός τε, ἀπὸ τὸν ἐξωμερίτην Βονζιαν, τὸν ἐφώνησε μὲ θυμὸν, καὶ τῷ τὴν ἐπαράδωκε, προσάζωντάς τον, νὰ φερθῇ πρὸς αὐτήν, μὲ τὴν τελευταίαν καταφρόνησιν, νὰ πιγαίνῃ μαζύτης, καὶ νὰ τὴν θεατρίσῃ εἰς τῆς γονεῖς της. Ὁ Βονζιαν, δὲν ἀπεκρίθη τίποτε ἐν τοσέτω εἰς τὸν υἱὸν τῷ αὐθέντη τε, ἀλλ' εὐγῆκε μὲ τὴν κοπέλλαν ἔξω, ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας εἶχον δοθεῖ αἱ ῥηθεῖσαι προσαγαί· ὅθεν ἀφ' ἧ ἔμειναν οἱ δύο μόνοι τας, ἡ δυστυχὴς ἐκεῖνη ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τῷ νέῳ λέγῃσα.

Ο΄ ἔρωτας ἐμποδίζει τὸν Βονζιαν ἀπὸ
τὴν ἀσέλγειαν.

ΔΑ΄ΜΑ. „ Μὴ μὲ θεατρίσετε αὐθέντη
„ μὲ, γιὰ ἔνομα Θεῶ, διατὶ ἂν μάδη ὁ κόσ-
„ μος τὰ ἄσεμνα κινήματά μὲ, ἐγὼ εἶμαι χα-
„ μένη ἢ κακορρίζικη διὰ πάντα· ἀφήσεμε νὰ
„ πηγαίνω μονάχη ὅπως ἠμπορέσω, ἀπὸ κώ-
„ χην εἰς κώχην ἕως τὸ σπῆτιμα, καὶ σᾶς πα-
„ ρακαλῶ νὰ μὴ βάλετε εἰς πρᾶξιν τὴν βάρ-
„ βαρον προσαγὴν τῆ αὐθέντη σας, νὰ μὴ μὲ
„ πηγαίνετε κατ' εὐθεΐαν καθὼς σᾶς εἶπε,
„ μηπως καὶ μάδη ἢ γειτονιά μὲ τὸ μεγάλο
„ αὐτὸ σφάλμα μὲ, τὸ ὅποιον σᾶς τάζω ὅτι,
„ δὲν θέλω τὸ ξανακάμῃ πλέον ἐν ὄσω ζωῶ.
„ πρὸς τέτοις μὲ τὸ νὰ γνωρίζω πολλὰ καλὰ
„ πῶς δὲν πρέπει νὰ φανῶ σκληρῆ.
„ διὰ ἐκεῖνο ὅπῃ ξεύρετε . .
„ . . . πῶς ἀφήνομαι πλέον εἰς τὴν
„ διάκρισίν σας· σᾶς παρακαλῶ ὁμως καὶ αὐτίς,
„ ἅς εἶναι διὰ τὴν ζώήν σας, τὴν τιμὴν μὲ νὰ
„ φυλάξετε σιωπῶντας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἢ
„ ἰδία πολλὰ ὀλίγον ἐφύλαξα. “

BONZIA'N. „ Μὴ φοβᾶσθε Κερᾶ μου
„ τελείως, ἐγὼ ἔχω κάποιον σέβας εἰς ταῖς
„ Δάμαις, μὲ ὅλον ὅπῃ μὲ κακοφαίνεται διὰ
„ τὰ ἄτοπα κινήματά σας· ὅσον ποταπὸς καὶ
„ ἂν εἶμαι, προκρίνω μὲ ὅλην μὲ τὴν ψυχὴν
„ νὰ χάσω τὴν ὀλίγην κυβέρνησιν ὅπῃ ἔχω
„ εἰς τὸ παρὸν ἀρχοντικόν, παρὰ νὰ ὑπαφέρῃ
„ ἢ καρδιά μὲ νὰ κακοπάθετε τίποτε· ξενυκ-
„ τίσε-

„ τίσειε ἀπόψε μοναχέττικη εἰς τὸν πτωχὸν ὄν.
 „ δᾶμ, ἐγὼ πηγαίνω ἀλλᾶ, ἢ αὔριον σὺν
 „ θεῷ, θέλω σᾶς εὐγάλει ἀπὸ μίαν κρυφὴν
 „ πορτίτζα ὅπ᾿ ἀντικρίζει εἰς τὸν μεγάλον
 „ δρόμον. “

ΔΑΪΜΑ. „ Ὅχι σᾶς παρακαλῶ μὲ δά-
 „ κρυα, ἐγὼ φοβῶμαι μονάχη, τρέμω, καδί-
 „ σετε μαζύμ, δὲν σᾶς ἀφήνω, λυπηθῆτε
 „ με “

Ὁ Βουζιᾶν ὑπήκωσεν εἰς τὴν ἐπίμονον πα-
 ρακάλεσιν τῆς Δάμας, ἢ ἔμεινε πλέον, τί ἤμ-
 πορῶσε νὰ κάμη; ἄπειροι συλλογισμοὶ
 ἀνέβαινον εἰς τὸν νῦν τε, ὁ καιρὸς, ἡ μοναξιά,
 ὁ τόπος, τὸ ὑποκείμενον, ἡ κλίσις της, ἡ ὀμι-
 λία της, φρικτὰ τὸν ἐπολεμῶσαν. „ Θυμήσθε τὴν
 „ Ἐλένην, Βουζιᾶν (ἔλεγεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τε)
 „ ἐκείνη εἶναι παρὼν, σὲ βλέπει, κάθε σε παρα-
 „ μικρὸν κίνημα παρατηρεῖ· ἀφ’ ἧ εἶσαι ὑσερημέ-
 „ νος ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τῆς τύχης, φύλαξε καὶ
 „ τὴν καρδιά σε πατρικὴν (διὰ νὰ μὴ σὲ τύπη
 „ ἡ συνειδήσις σε.) Αὐτὴ εἶναι ἐνέχυρον ἀλληνᾶ,
 „ πῶς τὴν δίδεις εἰς ξένα χέρια;“ Μὲ παρομοίας
 σάφρονας σοχασμὰς ἐπεριχαράκωνε τὸν ἑαυτὸν
 τε, ἐναντίον τῆς νεανικῆς ἑρμῆς, ὡς τῶσον,
 ἐκατήντησε τὸ πρᾶγμα εἰς συνομιλίαν, ἢ ἄσεμ-
 νος ξένη ἄρχισε νὰ λέγη τὰ μουσικά της εἰς τὸν
 τιμημένον νέον, χωρὶς ἐκεῖνος, νὰ τὴν βιάσῃ,
 ἢ ἐξεμυσηρεύθῃ ὅχι μόνον τὴν κατάστασίν της,
 ἀλλὰ ἢ τὸ ὄνομα, ἢ τὸ γένος της· πόσον ἐπά-
 θη ἐκστατικός ὁ νέος (ἐπειδὴ ἢ δὲν τὴν εἶχε
 γνωρίσῃ προτίτερα ἐξ αἰτίας τῆς νυκτός) βλέ-
 πων.

πώντας πῶς ἐκείνη ἦτον μία γειτόνισσα τῆς ἡγαπημένης τῆς Ἑλένης, ἣ τὸν εἶχε παραγγείλη κάμποσαις φοραῖς νὰ τὴν ψωνίσῃ διάφορα πράγματα. Δὲν ἠμπόρεσεν ὁ δυσυχηῖς νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν ὑπερβολικὸν πόθον ὅτῃ ἐτυραννῆσε τὰ σπλάγχνα τῆς, ἣ νὰ μὴν ἐρωτήσῃ περὶ τῆς ὑγείας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐλάτρευεν ἡ πληγωμένη καρδιά τῆς.

„ Οἶδεν ἀνδρὸς ἀρετὴν θαυμάζειν ἣ πολέμιος“ εἶπεν ἓνας . . . ἣ τὰ μολυσμένα σώματα, ἐπαινῶν μερικάς φοραῖς τὸ μέρητον. Ἐκείνη ἡ ἄσωτος ἐπαράσχησε τὴν ὡραίαν Ἑλένην διὰ μίαν νέαν ζολισμένην, μὲ χίλια προτερήματα, ὅτι ἀπέφευγε ταῖς ἄτακταις ἣ ἐπικίνδυναις συναναστροφαῖς τῶν ἀνδρώπων, ὅτι πολλοὶ νέοι ἠθέλησαν νὰ τὴν φέρνῃ εἰς τὰ νερά τῆς, πλὴν τῆ κάκῃ ἐπάσχησαν, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐχωρίζετο ποτὲ ἀπὸ τὴν μητέρα τῆς, ἣ δὲν ἐσάθη τρόπος νὰ τὴν εὖρῃ μονάχην· ἐπειδὴ ὁμοῦς (ἀκολάθησε νὰ λέγῃ αὐτὴ) ὁ υἱὸς τῆς αὐθέντεσας τρελαίνεται διὰ λόγου τῆς, τὸν ἔδωκα χρυσὰς ἐλπίδας πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τῆς, ἣ ὅτι θέλω συνενεργήσῃ ἣ ἐγὼ ἐκ μέρους με κάτι τι, εἰς τὸ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ ὑπόθεσις.

BONZ. „ Ἄχ ἣ γιατί τῆ τὸ ὑποσχέ-
„ θήκετε;“

ΔΑ΄ΜΑ. „ Τὶ νὰ κάμω; ἐγὼ ἔπασχα
„ νὰ καταπραῦνῶ ταῖς ἀκατάσταταις φαντασίαις
„ τῆς μὲ κάθε λογῆς τρόπον. Αὐτὸς μὲ ἐπῆρε
μὲ

„ με χίλιαις υποχρεωτικαῖς τζιριμόνιαις ἀπὸ ἓνα
 „ σπῆτι εἰς τὸ ὁποῖον ἐπαίζαμεν πικέτο . . .
 „ ἄχ ἂν ἴξευρα πῶς θὲ νὰ καταντήσῃ τὸ
 „ πρᾶγμα ἔτσι, ἐλάμβανα πολλὰ καλλίτερα
 „ μέτρα, καὶ δὲν ἤρχομεν μαζύ τε. Τὸν ὑποσ-
 „ χέθηκα ὅμως, ἂν δὲν μὲ θεατρίσῃ διὰ κάτι
 „ μουσικὰ ὅπῃ ξεύρει διὰ μὲ, νὰ τὸν πηγαίνω
 „ εἰς ἓνα ζιαφέτι προσποισμένη πῶς εἶναι συγ-
 „ γενής μου, μὲ τὸ νὰ εἶναι νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ἴδιον
 „ σπῆτι, καὶ τὸ πλέον ὠραιότερον κοριτζι τῆ
 „ Παρισιῆ, ἢ Ἐλένη δηλαδὴ μὲ τὴν μητέρα
 „ της. “

Ὁ Βουζιὰν ἀναφεν ἀπὸ ἓναν ὑπερβολικὸν
 θυμὸν, καὶ ἄρχισε νὰ κατηγορῇ τὴν Δάμα δια-
 τί νὰ κάμῃ τοῖστων ἀχρεῖον κίνημα ἐναντίον τῆς
 ὑπολήψεως τῆ κοριτζιῆ, δὲν ἐφοβήθη τὸν θεόν,
 μὲ ὅλον τῆτο ἐρωτῶντας ἔμαθε καὶ τὴν ἡμέραν
 καὶ τὸν τόπον ὅπῃ ἔμελλε νὰ κερδιαθῇ τὸ εὐμορ-
 φον αὐτὸ ζιαφέτι.

Τὸ περὶνὸ, ὁ νέος ἐτοιμάζετο νὰ τὴν ξεβ-
 γάλλῃ, τὴν ἔφερε πολλὰ ἐπιτήδεια εἰς τὴν πορ-
 τίτζα ὅπῃ ἐπροεῖπε, καὶ τὴν εἶχε πηγαίνῃ ἕως
 εἰς τὸν δρόμον. Ὁ γέρον ἀυθέντης τε ὅμως,
 πίνωντας τζιμπῆκι εἰς τὸ παράθυρον τῆ ὀνῆα τε
 τὴν ἐσοχάσθηκε, ὅθεν ἔσειλε τὸν ἐπισάτην τῆ
 σπητιῆ τε κατόπι καὶ τῶν δύο, μὲ προσαγῆν τε
 νὰ τῆς γυρίσῃ πίσω.

ΓΕΡΩΝ. „ Ποία εἶναι αὐτὴ ἡ κοπέλλα
 „ ἀχρεῖε, πῆ τὴν πηγαίνεις; “

BONZ. „ Αὐθέντη μὲ εἶναι μία Δάμα
 „ εἰς τὴν ὅποισιν ἤθελα νὰ δείξω δέλευσιν ἔ νὰ
 „ τὴν πηγαίνω σπῆτιτης “

ΓΕΡΩΝ. „ Δούλευσιν ἄσωτε ; ἂ ὡς
 „ φαίνεται ἤθελες νὰ μᾶς ἀποκοιμήσης μὲ τὰ
 „ ἀπλῆτζικα χαμογελάσματα ὅπῃ ἔδειχνες εἰς
 „ ὄλως μας, ναί ; γλήγωρα νὰ φύγῃς ἀπὸ τὸ
 „ σπῆτι μὲ . Ἀμὴ τῷ λόγῳ σε κερά μὲ (γυρί-
 „ ζοντας πρὸς τὴν δάμαν) δὲν ἤμπορέσετε τὰ-
 „ χα νὰ ἐκλέξετε κανένα καλλίτερον εἰς τὸ
 „ σπῆτι μὲ, παρὰ τὸν ἄνθρωπον τῷ ἀχειριῶ μὲ ;
 „ ἐγὼ ἢ ὁ υἱός μὲ Λόγε χάριν
 „ δὲν “

Αὐτὰ λέγωντας ὁ γέρον ἀρχισε νὰ ξεσθ-
 φρώνη τὸ μέτωπόν τε ἔ νὰ χαδεύῃ τὸ πηγῶνι
 τῆς. Ἐπειτα λέγει πρὸς τὸν ἐπισάτην, πῆ-
 γαινε ἔ δίωξε τὸν πανῆργον αὐτὸν, φίλευσέ
 τον ἔ μὲ κάμπουσε ξυλιαῖς ἀντὶς διὰ ῥώγαν
 ὁ ἄθλιος Βονζιὰν ἀκῶντας, εὐγῆκε ἔξω χωρὶς
 νὰ συντύχη λόγον, ἔ ἐμβῆκεν εἰς συλλογισμὸν.

„ Αὐθέντη μὲ εἶπεν ἡ Δάμα (παρακινημέ-
 νη ἀπὸ συμπάθειαν, ἔ λαμβάνωντας ὀλίγον
 θάρρος ἀπὸ τὸ κίνημα τῷ γέροντος τὸ ὅποιον
 ἔπρεπε νὰ τὴν συγχίση ἂν ἦτον τιμημένη)
 „ αὐτὸς ὁ κακοῤῥίζικος νέος δὲν ἔκαμιν ἐκεῖνα
 „ ὅπῃ ὑποθέτετε ἂν μὲ δίδετε τὴν ἀδειαν,
 „ θέλω σᾶς ἐξομολογηθεῖ τὴν ἀλήθειαν. “

ΓΕΡ. „ Διατὶ ὄχι ; τὸ κάμνω μόνον διὰ
 „ χατήρισας, ὅπῃ νὰ ἀκῶσω τὸ ἠδονικὸν σοχ-
 „ πέ-

„ πέτισας, ὄχι ὅμως διὰ ἐκεῖνον τὸν ἀχρεῖον
 „ . . . ὄχι τὴ καλὴ ζῆτικὴ πῶ εἶναι; (α) . . . “
 Ὁ δὲ ἀφ’ ἧ ἔμεινε μονάχη ἀρχισε καὶ τὸν ἐδιη-
 γήθη ὅλα ὅσα ἐσυνέβησαν ἐκεῖνο τὸ βράδυ
 μὲ τὸν υἱόν της.

ΓΕΡ. „ Καλὴ ἀληθινὰ εἶναι αὐτὰ ὅπῃ
 μὲ λέτε; “

ΔΑ΄Μ. „ Τῆ ἀληθεία, ἔτσι ἀκολόγησε
 „ τὸ πρᾶγμα αὐθέντη μου. “

ΓΕΡ. „ Ἀμὴ αὐτὸς ὁ ξεμυαλισμένος
 „ βλέπει πῶς τὸν διώχων, καὶ δὲν λέγει πῶς
 „ . . . μὲ ὅλον τῆτο χαίρομαι ὅπῃ εἶναι μυ-
 „ σικός, καὶ δὲν ἐπρόδωσε τὸν υἱόν μου, ἅς μὲ φω-
 „ νάξη κάποις τὸν Βονζιάν ἐδῶ (β). Καίμενε
 „ ἐσύ εἶσαι μὲ τὴν ὀλόγη βόδι, ὅμως εὐγε σε
 „ ἔτσι πρέπει νὰ εἶσαι; κάθισε πάλιν, καὶ δέ-
 „ λευέ με· ἀκούεις, δέλω ἔχει τὴν φροντίδα σε,
 „ καὶ πήγαινε νὰ εὐχαρισῆς τὴν Μαδάμα, διατὶ
 „ χωρὶς τὴν συνδρομήν της ἐσύ . . . μήτε ἴξου-
 „ ρα πῶς εἶσαι τόσον ζῶον, καὶ ἔτσι ἀναγκαῖος,
 „ πήγαινε τώρα καὶ κατόπι σὲ συντυχαίνω, δύ-
 „ μισέ μετο. “

Ἀφῆνω κατὰ τὸ παρὸν τὴν ἐξακολούθησιν
 τῆς διηγήσεως τῶν αἰσχυρῶν συμβάντων, ἐνὸς
 γέροντος ἀσώτου καὶ μιᾶς φαυλοβίβης γυναικός.

Ὁ Βονζιάν ἀντάμωσεν ὑπερον τὸν αὐθέντην
 της, τῆ ὁποῖα αἱ προσαγαὶ ἦτον ὅτι νὰ εὐρίσκε-
 ται

(α) μὲ τὸν νεόν της. (β) ἔρχεται.

ται πάντε εἰς τὸ γαμπινέτο, ἔξ νὰ ἐπαγρυπνῆ εἰς τὸ χιζμέτι τῆς ρηθείσης ὅταν ἔρχεται, ὁ νέος ἔξ δὲν τὸ ἔσερξεν· ὅθεν τῆτο ἐπαρρακίνησεν εἰς δευτέραν ἀγανάκτησιν τὸν ἀκόλασον Γέροντα. Κατὰ τύχην ὁμως προτῆ νὰ ψυχρανθῆ ἔπάνω τε, εἶχε μιλήσῃ εἰς τὸ τραπέζι δι' αὐτὸν, ἐπαινῶντας τον εἰς τὰς συγκαθημέναις, διὰ τὴν ἄκραν ἐμπισοσύνην, τὴν χρησότητα τῶν ἡδῶν τε, ἔξ τὴν ἀπλότητά τε διηγόμενος ἐπὶ τέτοις ἔξ τὸ νέον συμβεβηκός, χωρὶς νὰ φανερώσῃ πῶς εἶχε μέρος τόσον αὐτός, ὅσον καὶ ὁ υἱός του.

Δύο γερόντισσαις ἀδελφαῖς πολλὰ πλέσσαις ἔξ χωρὶς ἄνδρας ἤκυσαν αὐτὴν τὴν διήγησιν μὲ κάποιαν περίεργον ἔφεσιν, εὐγαίνωντας λοιπὸν τὸ βράδυ νὰ πηγαίνεν εἰς τὸ σπῆτιτες, τὴν ὥραν ὅπῃ ὁ γέρον τὸν ὑβρίζει διὰ τὴν ἀνυποταξίαν τε, ἐζήτησαν ἔξ αὐταῖς τὸν νέον νὰ τὸν συντύχεν, ἔσειλαν τὸ κοπέλιτες τὸν ἤυρε τὸν ἔφερε, ἔξ τὸν εἶπαν κρυφὰ νὰ ταῖς ἀκολουθήσῃ. Ο΄ Βοντζιὰν μὲ εὐχαρίσησίν τε ἔλαβε τέλος πάντων τὴν τιμὴν νὰ ἀναίβῃ πίσω ἀπὸ τὴν καρῆτα· τὸ βράδυ ὑπηρετήσεν εἰς τὸ τραπέζι, ἔξ τὸ πικρὸ τὸν ἔκαμαν ἐπισάτην τῆ σπῆτιῆ τε.

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κατάσασιν ὄντας, πάλιν ἡμέραν ἔξ νύκτα δὲν ἠμπορῆσε νὰ ξεχάσῃ μίαν σιγμὴν τὴν ἀξιολάτρευτὴν του Ἑλένην, πλὴν σοχαζόμενος ἔξ τὸ ἀδύνατον τῆς ἀπολαύσεώς της, ἀπεφάσισε καὶ νὰ κοσμήσῃ τὸν ἑαυτόν τε μὲ τίποτες προτερήματα, μὲ διαγωγὴν
τιμη-

τιμημένην, ἔ φρόνιμην, διὰ νὰ γένη ἄξιος ἐρα-
 σῆς τῆς, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχη κάμμίαν ἐλπίδα
 ὁ πτωχὸς ποτὲ νὰ τὴν κάμη ἐδικήν τε (ἐπειδὴ
 ἔ ἐγνώριζε τὸ εἶναι τε) ἔ ἂν ἔμελε νὰ τὸν βοη-
 θήσῃ ἢ τύχη τε κανένα καιρὸν εἰς τὸ νὰ ἀποκ-
 τήσῃ ἄλλην μεγαλιτέραν κυβέρνησιν, εἶχεν ἀ-
 πόφασιν, νὰ τὴν μεταχειρισθῇ μὲ ἄκραν εὐδύ-
 τητα ψυχῆς ἔ σωφροσύνην, ζῶντας εἰς μίαν
 ἐρημίαν, ἔ χωριζόμενός ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἀν-
 δρώπων, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐνδύμησιν τῆς ὥραιας
 τε Εἰλένης.

Λέγαν πῶς ἡ ἐλπίδα εἶναι μία παχεῖα
 τροφή τῆ φλογερῆ ἔρωτος, ὅπῃ ἐν ὄσῳ εἶναι
 κοντά τε, τόσον ἐκείνος θρέφεται ἔ αὐξάνει.
 Οἱ Βονζιάν ὡς φαίνεται, ἄντας βέβαιοι διὰ τὴν
 καθαρότητα τῆς καρδιάς του αἰδάνετο εἰς τὰς
 τρόπας, ὅπῃ ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ, κά-
 ποίαν εὐγενικὴν δύναμιν, ἣτις τὸν εὐχαρισῆσε,
 ἔ τὸν ἔδιδε μίαν κρυφὴν ἐλπίδα· μὰ τὸ φλογε-
 ρὸν πάθος ὅπῃ ἐδοκίμαζε διὰ τὴν Εἰλένην (τὸ
 ὅποιον δὲν ἦτον εἰς τὸ χέρι τε νὰ τὸ σβύσῃ
 πλέον) ἐκαταστήθῃ μιᾶς λογιῆς λατρεία, ἡ ὅ-
 ποῖα τὸν ἔκαμνε νὰ βλέπῃ τὸ λαχταριστὸν ἀ-
 μόρι τε εἰς ἕνα ὕψος ἀνεπίβατον, ἔ ἐμετάβαλε
 τὴν ἄκραν ἐπιθυμίαν τῆ ἔρωτός τε εἰς βαδύτα-
 τον σέβας, ἔ ὑπόκλισιν. Ἡ πληγωμένη καρ-
 διά τε ἔγινεν ἕνα θυσιαστήριον, εἰς τὸ ὅποιον
 καθ' ἐκάστην ἐπρόσφερεν ὀλοκαυτώματα σαναγ-
 μῶν ἔ δακρῶν, διὰ τὴν θεὰν ὅπῃ ἐλάτρευεν,
 ὄθεν διὰ νὰ κρατῇ ἀδιακόπως τὸν νῦν τε μὲ πα-
 ρομοίς γλυκεῖς σοχασμὸς εἰς τὸν αὐτὸν βαδ-
 μόν, ἔκαμεν ἕνα νόμον, ὅτι ποτέ τε νὰ μὴ πλα-
 γιά-

γιάση νὰ κοιμηθῆ πρὸ τῆ νὰ τὴν ἰδῆ. Ἀφηνεν ὅλαις ταῖς δαλειαῖς τε, ὁ κατακλυσμός τε κόσμου δὲν ἠμπορῆσε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, ἐπήγαινε ἀπὸ μακρὰ (μερικαῖς φοραῖς τὴν ἄκην ὅπῃ ἐτραγωδῆσε) τὴν ἔβλεπε, καὶ ἐγύριζεν εἰς τὴν κατοικίαν τε ὅλος φλόγα. „ Ἀχ ὁ δυσυχὴς ἔλεγε, πῶ ἐγὼ, ἔ πῶ ἐκείνη. Ἀχ ἄσπλαγχνη καρδιά μου, εἰς ποῖον λαβύρινθον δεινῶν μὲ καταποντίζεις; πῶς μὲ φλογίζεις, φλογίζεσαι, ἔ πάλιν εἶσαι ἡ αὐτὴ; πῶς ἠδύνεσαι εἰς τὴς πόνους, εὐχαρισεῖσαι εἰς ταῖς λύπαις, δικαιολογεῖς τὸν ἑαυτὸν σε ἕως ἔ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν θλιβερὰν σιγμὴν τῆς ἀπελπισίας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πλάττεις μόνη σε τὴν φαντασίαν, πῶς ἔχει τάχα νὰ φυτρώσῃ, ἡ ἐλπίς τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν βασάνων σε, ἔ τὸ κρίνεις εὐδαιμονίαν σε νὰ τὸ φρονῆς; τέλος πάντων

Πῶς βασᾶς καρδιάμ θαυμάζω, ὅταν τὴς καὺμῆς κοιτάζω
 πῶ τραβᾶς παντοτεινὰ,
 Κι ἄνεσιν ποσῶς δὲν ἔχεις, μῆτε πλέον ἀπαντέχεις,
 ἔλεος ἀπὸ τινά.
 Ἐβουδιῶθς εἰς τὰ πάθη, ἡ ἐλπίδα σε ἐχάθη
 εἰς τὸ νὰ λευθερωθῆς
 Πχιὰ τὴν τύχην μεσιτεύεις, θάνατον σκληρὸν γυρεύεις,
 ἔ τὸν κόσμον δὲν ποθεῖς
 Ἡ καρδιάς ἰξεύρω τόπον, ἔχεν σῆθη τῶν ἀνθρώπων,
 κὶ ὄχι μέρος φλογερὸν.
 Μὰ ἐσὺ καρδιάμ θλιμμένη, πῶς εἶσαι κατοικημένη
 ἔ βασᾶς τόσοσ καιρὸν;

Νῆσαι

Νῆσαι γο' δικό μου γῆθος, ὅπῃ ἔχει φλόγαις πλήθος,
 λαύραν ὑπερβολικῆ,
 Καὶ φλογίζει τόσους χρόνους, μὲ σκληρὰς μυρίας πότους
 κ' ἐσὺ πάντα νᾶσ' ἔχει;
 Αὐτὸ γῆθος δὲν ὁμοιάζει, φλόγαις τόσαις ἀφ' ἧ βγάξει
 εἶναι Ἀἴτην τὸ βενὸ
 Καὶ Ὠκεανὸν ἂν χύσω, δὲν εἶν' τρόπος νὰ τὸ σβύσω
 μήτε τὸ καταποῶ
 Ἀπορῶ πῶς ὑποφέρεις, μὲ φωτιαῖς νὰ παραδέρης,
 ν' ἀναλᾶς σὺν τὸ κερὶ,
 Καὶ νὰ χύνεσ' ἀπ' τὰ μάτια, ἢ νὰ γίνεσαι κομμάτια
 ἢ νὰ εἶσ' ὄλο γεγῆ.
 Βλέπω ἢ εἶσαι γραμμένη, γιὰ νὰ ζῆς τυρανισμένη,
 πάντα ὅσον κι ἂν σαθῆς
 Διὰ τῆτο δὲν πιθαίνεις, εἰς τὰ ὅσα κι ἂν παθαίνεις,
 ὦ καρδιάμ πολυπαθῆς.
 Ἀφ' οὗ τόσον ὑπομένεις, κιά τ' ἴον τόποισι δὲν βγαίνεις
 μόνον σέργεις νὰ πονῆς.
 Πιχὰ καρδιὰν δὲ σ' ὀνομάζω, ἀλλὰ βέβαια σὲ κράζω
 πέτραν τῆς ὑπομοῆς.

Κακοὶ ἀνδρωπῶσι ἀρπάζου τὴν Ἑλένην.

Ὡς τόσον εἰς τὸ νέον ἀρχοντικὸν (ὅπου ἦτον ἀγαπημένος ἀπὸ ὅλης, δὲν εἶχε ξεχάσει τὸ ζιαφέτι ὅπῃ ἐκείνη ἢ μεσαφίρισσα πρὸ ἡμερῶν τὸν εἶπε πῶς ἔμελε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν υἱὸν τῆ πρόην αὐθέντε τε, διὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ γνωριθῆ με τὴν χρυσὴν Ἑλένην· ὅθεν ἐπρόσεχε μὲ ἄκραν παρατήρησιν νὰ μὴν τύχῃ καὶ τὴν συναίβῃ τίποτε ἐναντίον· μίαν ἡμέραν ὅπῃ ἔκαμνε τὴν καθημερινὴν βύζιτάν τε εἰς τὴν πόρταντις εἶδε τὸ ἀγγελικὸν πρόσωπόν της, παρὰ συνήθειαν σολισμένον, καὶ μετὰ τὴν μητέρα της νὰ εὐγαίνῃ· αὐτὴν, καὶ ὡσὰν νὰ τὸν εἶχεν εἰσῆ κανεὶς ἐκείνην τὴν ὥραν, πῶς πηγαίνου εἰς τὸ ζιαφέτι, ταῖς ἀκολέθησε λοιπὸν ἀπὸ μακριὰ ἕως εἰς τὸ σπητι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐνὸς τιμημένου ἀρχοντος, ἐν τοσούτῳ προσμένωντας εἰς μίαν κώχην, εἶδε καὶ τὴν ἄσωτον ἐκείνην Δάμα, νὰ ἔρχεται μετὰ τὸν υἱὸν τῆ πάλαι αὐθέντε τε, καὶ νὰ ἐμβαίνου εἰς τὸ ἴδιον μέρος. Αὐτὸς χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἐτραβίχθη εἰς τὸ ἐκεῖ πηλοσίον ἐργασῆρι καὶ ἔγραψε τὸ παρὸν ραβάντι.

Ρ'αβάντι τῆ Βουζιάν εἰς τὴν Μαδάμ
Ρ'οβέρ.

ΚΕΡΑ ΜΟΥ

„ Ἡ ἄκρα με ἐμπιστοσύνη με παρακινεῖ νὰ
„ σὰς δάσω τὴν παρῆσαν εἴδησιν ὅτι, ἀπόψε
„ νὰ

„ νὰ ἔχετε μάτια ἀνοιχτά διὰ τὴν ἀκριβήν σας,
 „ ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν συντροφιάν σας εἶναι
 „ ἓνα ὑποκείμενον ὅπῃ ἔχει κακὰς σκοπὰς διὰ
 „ λόγῳ της· φυλαχθῆτε λοιπὸν διὰ ὄνομα
 „ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν υπερβολικὴν ἀγάπην ὅπῃ
 „ ἔχετε εἰς τὴν φιλτάτην σας. μένω δὲ με
 „ ἓνα βαδύτατον σέβας.

τῆς Εὐγενείας σας

ταπεινότητος καὶ ὑποκλινέσματος
 δῆλος

Ζιακὸ ὁ ἐξωμερίτης.

„ Δοθεῖν τὸ παρὸν εἰς χεῖρας τῆς
 „ ἀρχοντίσης τῆ Ροβέρ εὐρισκο-
 „ μένης ἀπόψε εἰς τὸ ζιαφέτι ἐν
 „ τῇ οἰκίᾳ τῶ κόντε Τότ. “

Ἄφ' ἃ τὸ ἐπίγραψε δὲν ἔξευρε τί τρόπον
 νὰ κάμῃ διὰ νὰ τὸ σείλῃ, μετὰ τὸ νὰ μὴν ἠμπο-
 ρεσε νὰ ἀνταμώσῃ κανένα γνώριμόν τε· ὅθεν
 προσκαλῶντας ἓνα παιδί τὸ ἐφιλοδώρησε, καὶ
 τὸ ἔσειλεν ἐπάνω εἰς τὸ σπῆτι μετὰ τὸ ῥηθὲν
 γράμμα, τὸ ὁποῖον ἐδόθη τῇ Μαδὰμ Ροβέρ,
 τὴν ὥραν ὅπῃ ἐκάθισαν εἰς τὸ τραπέζι, καὶ αὐ-
 τὸ ἔγινεν αἰτία διὰ νὰ τὸ βάλῃ εἰς τὴν τζέπην
 της, μετὰ σκοπὸν νὰ τὸ ἀναγνώσῃ εὐθύς ὅπῃ συ-
 κωθῆ, τὸ ἐξέχασεν ὁμως.

Ὁ ἄσωτος υἱὸς ὅπῃ ἐπρετέντερε τὴν Ἐλένην
 ἐκεῖνο τὸ βράδι, ἔμεινεν ἐκστατικὸς βλέπωντας
 τὰ δέληγτρατά της, καὶ ἔδιδε τὴν ὀδηγήτριάν του
 Β νὰ

νὰ καταλάβῃ πῶς ἦτον κατὰ πάντα εὐχαριση-
μένος, διὰ τὸ πεσχέςσιτις· ἡ ὁποία ἐκ μέρους
της δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὸ νὰ τὸν ἐπαινῇ εἰς τὴν
μητέρα τῆ κοριτζιῶ, λέγῃσα πῶς εἶναι ἓνα μέ-
ρος πολλὰ καλόν, πλῆσιον, καὶ ἀρμοδιώτατον
διὰ γαμβρὸς, καὶ πῶς ἀγαπῆσε πρὸ πολλῶ τὴν
κόρην της.

Ἡ μητέρα καὶ ὄλο ἐπροφυλάττετο, πλὴν
ἔδειχνε καὶ μερικαῖς τζιριμόνιαις εἰς τὸν νομιζό-
μενον ἔρασην τῆς κόρης της, με κάποιαν προτί-
μησιν ἀπὸ τὰς ἄλλας συγκαθημένους· ἔτσι ἔτε-
λείωσε τὸ τραπέζι με πολλὴν εὐθυμίαν, καὶ ἀρ-
χισαν νὰ μισεύον εἰς ταῖς ἑπτὰ ὥραις τῆς νυκ-
τός· αὐτὸς εἶχε μίαν καρέταν, ἡ ὁποία τὸν ἐ-
πρόσμενε κάτω εἰς τὴν αὐλήν, ὁθεν ἐπροσκά-
λεσε ταῖς Δάμαις νὰ καταδεχθῶν νὰ ταῖς πη-
γαίνῃ εἰς τὸ ἀρχοντικόν της, τὸ ὁποῖον ἔσερξαν
καὶ αὐταῖς ὑσερον ἀπὸ κάποιαις παραμικραῖς ἀν-
τιολογίαις· ἄς ἀφήσωμεν λοιπὸν αὐτὴν νὰ
πηγαίνῃ εἰς τὸν δρόμον της.

Ο΄ Βονζιάν ἀφ' ἧ ἔτελείωσεν εἰς τὸ σπῆτι
τα ὄλας της τὰς ὑποθέσεις, ἔξαναβγήκε διὰ νὰ
βεβαιωθῇ τὴν ἀπέγινεν ἐκεῖνη ὅπῃ ἐλάτρευε, καὶ
βλέπωντας ἀπ' ἀντικρὺ ὅτι ὄλη ἡ συντροφιά ἦτον
ἀκόμι ἐκεῖ ἕως τὰ μεσάνυχτα, ἐκρύφθη εἰς ἓνα
μέρος. Μετ' ὀλίγον βλέπει νὰ εὐγῇ ἡ Μαδὰμ
Ρ'οβέρ με τὴν κόρην της, ἡ ἀπατηλὴ γυνὴ, καὶ
ὁ ἄσωτος, καὶ ἐμβῆκαν ὄλοι της εἰς τὴν καρέταν,
πρᾶγμα ὅπῃ τὸν ἔκαμε νὰ φρίξη, ἀκολήθησεν ὡς
τόσον καὶ αὐτὸς κατόπι τῆς καρέτας της· γυρί-
ζοντας δὲ τὴν κώχην ἐνὸς σοκακιῶ, ἔξη ἑπτὰ
ἀν-

ἄνθρωποι ὤρμησαν εἰς τὰ διζυγκίνα τῶν ἀλόγων, ἀνοίξαν τὴν πόρταν τῆς καρέτας, ἐτράβιξαν ἔξω τὰς τρεῖς, καὶ ἄφησαν μόνον τὴν Ἑλένην μέσα, δύο ἀπ' αὐτὰς ἀνέβησαν ἐπάνω, καὶ ἔδωκαν προσαγὴν εἰς τὸν βεζεταῖον (ἀρματιλάτην) νὰ τρέξῃ τὰ ἄλογα ἐν καιρῷ ὅπῃ οἱ ἄλλοι ἐβασῆσαν τὸ μαχαῖρι εἰς τὸν λαιμὸν τῆ ἀσώτῃ, καὶ τῶν δύο ἀρχοντισσῶν, διὰ νὰ τὰς ἐμποδίτῃ ἀπὸ τῆ νὰ εὐγάλῃν τζιμωδιά. Ὁ Βουζιᾶν εἶδε παρευθὺς τι ἐδηλῶσαν ἐκεῖνα ὅλα, καὶ μὴν ἀμφιβάλλωντας πῶς αὐτὸ ἦτον ἓνα στρατήγημα τῆ παλαιῆ τῆ αὐθέντῃ, δὲν ἴξευρε τι νὰ κάμῃ. Νὰ φωνάξῃ, δὲν ἐπροξενῶσε κανένα ὄφελος, ἐπειδὴ καὶ ἦτον περασμένα μεσάνυχτα, μὲ τὸ νὰ εἶδεν ὁμως πῶς ὁ αἴτιος τῆς ἀρπαγῆς ταύτης δὲν ἤμπορῆσε νὰ ἀνταμώσῃ τὸσον ὀγλύγωρα τὴν Ἑλένην, ἔβαλε κατὰ νῦν, νὰ ἀκολυθῆται εἰς τὰ σκοτεινὰ τὴν καρέταν, καὶ νὰ τὴν κρατήσῃ εἰς τὸ πρῶτον καλῆκι (φυλακὴ) πιάνωντας μόνος τὰ γκέμια τῶν ἀλόγων. Ἐκεῖνη λοιπὸν τρέχει καὶ ὁ Βουζιᾶν πετᾷ κατόπι τῆς· εἰς τὸ καλόν τῃ ριζικὸν ἐκεῖ ὅπῃ ἤθελε νὰ γυρίσῃ εἰς μίαν κώχην ἐμπροσὰ εἰς τὰς φυλακάτωρας ρίχνεται ἐπάνω εἰς τὰ ἄλογα, εὐγάζει ταῖς φωναῖς, τρέχου οἱ φύλακες, καὶ τὴν ἐμποδίζου· οἱ δύο κακῆργοι ἦτον τὸσον ὀγλύγωροι ὅπῃ, ἐγλύτωσαν ἀμφότεροι· κοιτάζου εἰς τὴν καρέταν, βλέπου τὴν ἀθλίαν Ἑλένην λιγοθυμισμένην, καὶ σχεδὸν ἡμιθανῆ. Πρῶτῶν τὸν Βεζεταῖον, ἐκεῖνος ἀπεκρίθη πῶς εἶναι ἄνθρωπος τῆ Καβαλιέρου Δαβὰλ, πῶς τὸν ἐβίασαν νὰ διώξῃ τὰ ἄλογα, καὶ πῶς εἶδησιν δὲν εἶχεν ἀπ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ἡ Ἑλένη ἐρχομένη ἀπ'

ὀλίγον ὀλίγον εἰς τὸν ἑαυτὸν της, ἄρχισε μὲ ἕκτασιν νὰ ζητῇ τὴν μητέρα της. Ο΄ Βονζιὰν εὐγῆκεν ἔμπρός της, καὶ τὴν ἐξήγησε μὲ συντομίαν, πῶς ἔλαβε τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ ἓνα τοῖστον δυσαπόφεκτον κίνδυνον. Ἐκείνη ἀκέωντάς τον ἐγνώρισε τὴν φωνὴν του, πλὴν μὲ τὸ νὰ εἶχεν ἀφήσῃ ἀπὸ πολλῆς τὸν μαχαλέ της, ἦτον καλοφορεμένος, καὶ ἐδιόρθωσε τὴν ὀμιλίαν της, δὲν ἤμπορῆσε νὰ τὸν καλοδυμηθῇ πῶς νὰ εἶναι ὁ Ζιακῶ, ὁ ὁπίσιος τὴν εὐγαλεν εὐθύς ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀμφιβολίαν, βεβαιώνωντάς την πῶς εἶναι τῶ ὄντι ὁ ἴδιος.

Ἐπῆγαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν φυλάκων, ἐκεῖνα ὅπῃ ἔλεγεν ὁ Βονζιὰν, μὴ δίδοντας καμμίαν ὑποψίαν διὰ τὸν Βεζεταῖον (μὲ τὸ νὰ ὠμίλησε μὲ φρονημάδα, καὶ δὲν εἶπε τίποτε περὶ τῆ παλαιῆ αὐθέντη της, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνο ὅπῃ ἤμπορῆσε νὰ ἀποδείξῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν) τὸν ἐβίασαν νὰ πηγαίῃ ὁ ἴδιος τὸ κορίτζι εἰς τὸ σπῆτι της. Ο΄ Βονζιὰν ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν της εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τῆς εὐδαιμονίας βλέπωντας πᾶς εἶναι εἰς τὴν ἰδίαν καρτέα, μὲ ἐκείνην ὅπῃ τόσον καιρὸν ἐλάτρευεν ἡ ἐρωτικὴ καρδιά της. Δέκα φύλακες τῆς ἐσυντρόφευαν ὡσαν εἰς θρίαμβον, καὶ ἔτζι μὲ αὐτὴν τὴν παράταξιν ἐφθάσαν εἰς τὸ σπῆτι, ὅπε ὅλοι ἦτον κατασυγχισμένοι, βλέποντες ὅμως ἕξαφνα τὴν περιπόδητον θυγατέρα της, ἡ ὁποία εἶχε λείψει μόνον δύο λεπτὰ μὲ τῆς ἀρπασιάς της, ἡσύχασαν τὰ πνευματά της, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν ὅπῃ τῆς ἔλυπήθη.

Κατ'

Κατ' εὐτυχίαν, ὁ ἐνεργήσας νέος τὴν δολιότητα εἶχε μιθεύσῃ πεζῶς ἀπὸ τῆς σπῆτι τῆς Ρ'οβέρ (ἐπειδὴ καὶ ἐσυντρόφεισαν ἕως ἐκεῖ παρηγορῶντες τὴν γυναῖκα τῆ) διατὶ ἤθελε γνωρίσῃ ἀφεύκτως τὸν Βουζιαν, καὶ νὰ ὑποπτευθῇ τίποτες διὰ λόγους τῆς, ἢ συντρόφισσά τῆ ὅμως ἦτον ἀκόμι ἐκεῖ· ἐκάθισε λοιπὸν κρυμμένος ἐν ὄσῳ νὰ φύγῃ καὶ αὐτὴ, διὰ νὰ μὴν τὸν ἰδῇ· εἰς τὸν δρόμον ἐρχόμενος μετὰ τῆς Ε'λένης, ἐπὶ πόνῳ τὴν εἶχε παρακαλέσῃ νὰ κάμῃ κάθε λογῆς τρόπον νὰ τῆς ξοδιάσουν ἀμφοτέρως (ἂν ἦτον ἐκεῖ) προτῆ νὰ τὸν ἰδῶν, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε χωρὶς τζιριμόνιαις.

Ἀφ' οὗ ἔφυγε λοιπὸν καὶ ἐκείνη ἡ δολερὰ, ὁ Βουζιαν εὐγῆκεν εἰς τὸ παρόν. Ἡ ἀξιολάτρευτη Ε'λένη τρέχωντας μετὰ χαρὰν ὑπερβολικὴν εἰς συναπάντησιν τῆς νέας, ἐφώναξεν εἰς τὴν μητέρα τῆς, νὰ, ὁ ἐλευθερωτὴς με κεράκα, νὰ, ὁ Ζιακῶ. Τότες ὅλον τὸ σπῆτι ἄρχισε νὰ τὸν καταφιλῇ καὶ νὰ τὸν χαδεύῃ. „Κερά με (λέγει ὁ Βουζιαν εἰς τὴν μητέρα) καλὸ δὲν ἐπῆ. „ ῥεστε ἕνα γράμμα ὅπῃ ἐψὲς σᾶς ἔσειλα; ναι, „ ἀληθινὰ (εἶπεν ἐκείνη) πλὴν τὸ ἐξέχασα εἰς „ τὴν τζέπην με, κρίμα “ . . . τότε ἀνέγνωσε τὸ ραβάσι, καὶ βλέπωντας με ἄκρον τῆς θαυμασμὸν τὴν ὑπογραφὴν, ἐφρενίτευε διατὶ νὰ ἀμελήσῃ τὴν ἐπωφελῆ εἰδήσιν ὅπῃ τὴν ἔδιδε. „ Ἐγὼ σᾶς χρεωσῶ διττῶς τὴν κόρην με ἀκριβέ με Βουζιαν (ἀκολόθησε νὰ λέγῃ ἡ μητέρα) ἐξηγήσατέ με ὅμως σᾶς παρακαλῶ „ αὐτὴν τὴν τρομερὰν προδοσίαν ὅπῃ ἔμελε νὰ ἔλθῃ

ι, ἔλθη εἰς τὸ κεφάλι μου, καὶ νὰ προξενήσῃ τὴν
 ,, ἀτιμίαν καὶ τὸν θάνατόν μου.

Ο΄ νέος τὴν ἐπληροφόρησε διηγόμενος ὕλην
 τὴν ὑπόθεσιν καταλεπτῶς, καὶ κρύπτωντας τὸν
 φλογερὸν ἔρωτά τε· μετὰ ταῦτα τῆς ἄφησε
 τὴν καλὴν νύκτα, καὶ ἐγυρισεν εἰς τὸ κονάκιον.

Γ΄ Πανδρεία τῆ Βουζιᾶν καὶ Χιρειαῖα τε.

Τώρα εἶναι καιρὸς νὰ ἀναφέρωμεν καὶ περὶ
 τῆς διαγωγῆς τε εἰς τὸ σπῆτι τῶν δύο γερον-
 τισσῶν ἀδελφῶν. Αὐτὸς ἦτον ὁ μουσικός τε,
 διοικῶσε τὰ ὑποσατικά τε, καὶ δὲν τὸν ἔλειπεν
 ἄλλο, παρὰ νὰ ὀνομαζῆ καὶ νοικοκύρης. Ἡ ἄκρα
 ἐμπιστοσύνη τε δὲν ἄφηνε τὴν ὀρθὴν συνειδησί-
 ν τε νὰ πλετίσῃ ἀπὸ σφετερισμῆς· ὡς τόσον τὸν
 ἀκολέθητεν ἓνα συμβεβηκὸς, τὸ ὁποῖον ἠθελε
 φερεῖ ἄνω κάτω ὅλαις ἐκείναις ταῖς γλυκαῖς ἰ-
 δέαις ὅπῃ εἶχε περὶ τῆς ἀκριβοῦς τε Εὐλένης. Ἡ
 νεωτέρα ἀπὸ ταῖς δύο ἀδελφαῖς, ἡ ὁποία ἦτον
 πενήντα πέντε χρονῶν ἐσυνέλαβεν ἔρωτα διὰ
 λόγου τε, τῆ τὸ ἀπόδειχεν μὲ καθεὶ τρόπον,
 τὸν ἐχάριζε πράγματα, τὸν ἐγλυχομιλῶσε
 συχνά, ὁ Βουζιᾶν ὅμως ἐκαμώνετο πῶς δὲν νοιῶ-
 δει. Τέλος πάντων μίαν ἡμέραν τὸν ἐξεμυση-
 ρεύθη ὅτι τὸν ἀγαπῶσε κατ' ὑπερβολὴν, καὶ ὅτι
 ἂν ζήτη μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς τῆς (ἡ
 ὁποία ἦτον ἐβδωμήντα πέντε χρονῶν) νὰ τὸν
 πύρῃ ἀνδρὸς τῆς κρυφά. Ο΄ νέος ἀπεκρίθη μὲ
 πολλὴν φρόνησιν εἰς τῆς λόγου τῆς κεραῖα τε, καὶ
 τὴν

τὴν ἔκαμε νὰ μείνῃ εὐχαριστιμένη· ἐν συντόμῳ ἀπέθανεν ἡ μεγαλύτερη ἀδελφή, ἡ μικρότερη ἔμεινε κατευχαριστιμένη εἰς αὐτὸ τὸ συμβεβηκός, καὶ τὸ περισσότερο βλέπωντας τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐλευθερωμένην ἀπὸ τὴν διεξοδικὴν ὑποταγὴν τῆς ἀδελφῆς τῆς, ἄρχισε τὴν ἐτοιμασίαν τῆ γάμῃς τῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν τῆς ἀρρώτισε τὴν ἰδίαν βραδιά· μετὰ τὸ νὰ ἦτον ὁμως εἰς ἕνα ἄκρον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἐπιθυμῆσεν ἀφείκτως νὰ ὑπανδρευθῆ, ἠθέλησε νὰ σεφανωθῆ τὸν Βονζιὰν εἰς τὸ σεῶμα, καὶ ἀπέθανε τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἀφίνωντάς τον με προικοσύμφωνον ἕνα εἰσόδημα ἕως τριάντα χιλιάδαις γρόσια τὸν κάθε χρόνον. Τὰ ἐπίλοιπα ἔχη τῆς τὰ ἄφησεν εἰς τὰς συγγενεῖς τῆς, διὰ νὰ μὴν τὸν ἐνοχλήσεν· τὸν ἄφησεν ἔτι καὶ ἕνα χωρίον, ἐπὶ συμφωνίᾳ τῆ νὰ λάβῃ τὸ ὄνομά τε καὶ νὰ λέγῃται εἰς τὸ ἕξις Δαρμαντιέρ.

Ἀναμεταξὺ εἰς αὐτὰ, ὁ νέος δὲν ἐπῆγε μερικαῖς ἡμέραις διὰ νὰ κάμῃ τὸ κρυφὸν χρέος τε, παρατηρῶντας ἀπὸ μακριὰ τὴν ὠραίαν Ἑλένην τε (ἐπειδὴ καὶ μετὰ ὅλην τὴν δόλυσιν ὅπως ἔδειξεν εἰς ἐκεῖνο τὸ σπῆτι, πάλιν δὲν ἐλάμβανε τὴν ἐλευθερίαν νὰ γειτονεύῃ συχνὰ τὰς γονεῖς τῆς) ὅθεν ἀφ' ἧ ἔβαλε τὰ πράγματά τε εἰς τάξιν, ἀπέρασε κάμποσαις φοραῖς ἐμπροσθὰ ἀπὸ τὴν πόρταν τῆς, μετὰ πόσον ἄμετρον, πλὴν δὲν ἐσάθη τρόπος νὰ ἀξιωθῆ ὁ κακοῤῥίξικος, νὰ τὴν ἰδῆ. ἄρχισε νὰ δαγκάνῃ τὰ δάκτυλά τε, καὶ νὰ ἐμβαίῃ εἰς ὑπερβολικὸν φόβον, μὴν ἰξεύρωντας ποία ἦτον ἡ αἰτία, ὅπου ἡ λαχταρισὴ Δέσποινα τῆς ζωῆς τε δὲν ἐφαίνετο, μίτε εἰς τὸ

τὸ παράθυρον. Νὰ ἐρωτήσῃ τὰς γειτόνας, καὶ
 δὲν τὸν εἶδε χέρι, νὰ ἔμβῃ μόνος εἰς τὸ ἀρ-
 χοντικόν της, ἐφοβεῖτο νὰ μὴν προσκρήσῃ, ἔτρε-
 χον λαιπὸν κρηνηδὸν τὰ δάκρυά της, μὲ τὰ ὀ-
 ποῖα κατέβρεχε τὸ ἔδαφος, καὶ ἐγέμιζε τὸν
 ὄνδα τὴν ἀπὸ βαθεῖς σαναγμῆς· ἀκατάπαυστα θρη-
 νῶντας ἔλεγε „ Ἄχ ἀκριβή μου Ἑλένη, ἐλπί-
 „ δα με, ἀναπνοή μου, τί ἔγινες; πῶ εἶσαι;
 „ μήπως ἄραγε καὶ ἐπιβλεύθη κανεὶς πάλιν τὰ
 „ κάλλη σου; μήπως σὲ ἄρπαξαν; ἄχ ὁ κακοῦ-
 „ ρίζικος· ἂν εἶναι ἔτσι, τί μὲ χρησιμεύει
 „ πλέον ἡ ζωὴ, ἂν ἔχω τὴν δυστυχίαν, διὰ νὰ
 „ σὲ ὑπερηθῶ, τί ὠφελεῖμαι νὰ ἀναπνέω τὸν
 „ ἄέρα; ἄχ . . .

Εἰς ὅ,τι κιἂν σερήθηκα, γόν τόπον ἔβαν ἄλλο,

Σ' αὐτὸ πῶς τῶρα ἔχασα! δὲν ἔχω τί νὰ βάλω,

Ἐχασα τ' ὅ,τι δὲν μπορῶ, ποτέ μου ν' ἀποκτήσω,

Καὶ πῖτε με εἰς τὸ ἐξῆς, πῶς ἔχω πηχιά νὰ ζήσω;

Ο' Ἡλιός μου ἔλειψε, δὲν ἀνατέλλει πλέον

Τὸ νὰ πεθάνω τῶνοισα, πῶς εἶναι ἀναγκαῖον.

Κι αὐτὴ πῶς ζωὴ, δὲν εἶν ζωὴ, εἶν θάνατος τεπτήλι,

Κι ἂν ὀμιλῶ ὄχ ἡ καρδιά, μόνον λαλεῖν τὰ χεῖλη.

Ὡς τόσον ἡ αἰτία τῆς ἀποψείας τῆς Ἑλένης ἦ-
 τον, μὲ τὸ νὰ εὐγάλεν εὐλογιαῖς, καὶ ὁ νέος δὲν
 εἶχεν εἶδησιν, παρὰ ἀφ' ἧ τὴν εἶδε πῶς ἀνέλαβε,
 καὶ ἐσεργιάνιζεν εἰς τὴν θάλαν της, τὸ ἐκατάλαβε.
 Κατὰ πρῶτον ἔφριξεν ὁ πτωχὸς διὰ τὸν κίνδυνον
 μιᾶς τόσον πολυτίμης ζωῆς· πλὴν ὑπερον σχε-
 δόν

δὸν τὸ ἐχάρι νομίζοντας πῶς τάχα θέλει εἶναι πλέον καταδεχτική εἰς τὸν ἔρωτά τε μετὸ νὰ ἐσημαδεύθῃ, ὅμως τὸ ἐμετανόησε παρυσυὺς κατεδίκαζε τὸν ἑαυτόν τε πάλιν, διατὶ νὰ σφάλῃ, καὶ μετὸν νῦν πρὸς τὴν ἀξιολάτρευτὴν τε Ἑλένην. Ἡ κοκκινάδα τῆς εὐλογίᾳς τῆς ἐπέρασε, καὶ μετὸλον ὅπῃ εἶχε πεντέξι σημάδια, ἔγινεν εὐμορφότερη ἀπ' ὅ,τι ἦτον πρῶτα. Ἐπρεπε νὰ τὴν ἰδῇ κανεὶς διὰ νὰ τὸ πισεύσῃ· εἶναι τῇ ἀληθείᾳ τὴν σήμερον εἰς τὸ Παρίσι, ἂν ἔχι ἡ πρώτη τὰ δευτερεῖα ὅμως εἰς κάμμίαν δὲν τὰ παραχωρεῖ. Ἰσως δὲν ἤθελε παρατηρῆν τὸ πρόσωπόν της τόπον, ἂν δὲν ἦτον ὀλίγον σημαδευμένον, καὶ ἀπ' ἧ ἔγιναν πεντέξι λακκάκια ἀπορεῖ κατ' ἑνας πῶς αὐτὸ τὸ μικρὸν ψεγάδι, ἔδωσεν ἐκείνην τὴν ἐλκυσικὴν δύναμιν εἰς τὰ θέλγητρά της; καθέναις τὴν κοιτάζει μετὸ θαυμασμόν, καὶ πάντα τὴν εὐρίσκει χαριτωμένην (ὄχι, τινόςσιμον χαμογέλασμα πῶς ἔχει;) ὅλοι κοινῶς παρατηρῆν, πῶς εἶναι ἀξία νὰ λατρεύεται ἀπ' ὅλαις ταῖς αἰσθαντικαῖς καρδίαις.

Ὁ ἔρωτικὸς Βονζιάν, ἄρχισε νὰ τὴν ποῦ μετὸλην τε τὴν ψυχὴν, ἡ φλόγα τε ἐκατασέθη ἄσβεστη, δὲν ἔβλεπε, δὲν ἄκουε, δὲν εἶχεν εἰς τὴν μνήμην τε ἄλλο τίποτε, παρὰ τὴν λαχταριστὴν τε Ἑλένην. ἡμέρα, νύκτα, κάθε ὥραν, κάθε στιγμήν, εἰς κάθε ἀναπνοήν τε, ἦτον πρὸ ὀφθαλμῶν τε ἡ χαριτωμένη εἰκόνα της. Ἐν τούτῳ ὅλο ἐβασθεύσε τὸν ἑαυτόν τε, καὶ ἔχωντας καλὸν φυσικόν, ἐπαραιτεῖτο ὅλος εἰς τὴν ἀσκησιν τῶν προτερημάτων, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς σπαρδῆς· ἔσειλε καὶ μερικὴν βοήθειαν
εἰς

εἰς τὰς πτωχὰς συγγενεῖς τε, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχε μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, ὅταν ἦλθεν εἰς τὸ Παρίσι, τὸν εἶχαν διώξῃ σχεδὸν ἀπὸ τὸ σπῆτι ἐνὸς θείου τε, αὐτὸς ὅμως πάλιν ἐφρόντισε διὰ τῆς ἐξαδέλφου τε, καὶ τῆς εὐεργέτησεν εὐκολύνωντάς τε τὸν τρόπον τῆς ζωῆς των, τὸ ὁποῖον εἰς ἄκρον τὴν ἐχαροποίησε. Ἐπάσχεν ὁμοίως καὶ ὑποχρεώσῃ τῆς παλαιῆς συντροφίας τε, καὶ πρὸ πάντων ὅσας εἶχαν ἦδη χρυσά. Καὶ βέβαια ἔκαμε μὲ τῆτο πολὺ καλὸν εἰς τὴν πατρίδα τε, παρὰ ἂν ἐξῆδευεν εἰς ἀσωτίαις ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Οἱ τοῖστοι ἄνθρωποι εἶναι σπάνιοι, ὅπῃ νὰ βοηθῶν μὲ ζῆλον, καὶ ἀγαθὴν προαίρεσιν ὅσας ἔχεν μέριτον. Ὁ Βουζιᾶν ἀνεπαύετο κάμνωντας τοιαύταις μικραῖς εὐεργεσίαις, καὶ εὐχαριστέμενος εἰς τὴν συνείδησίν τε, πῶς ἂν ἵξευρε τὴν πολιτείαν τε, ἢ χρυσή τε Ἐλένη, ἀφεύκτως ἤθελε λάβῃ καλὴν ὑπόληψιν διὰ λόγου τε.

Πολλαῖς φοραῖς ἔβαλε κατὰ τὸν νὰ τὴν ζητήσῃ διὰ σύζυγόν τε, ἐπειδὴ καὶ εἶχεν ἀρκετὰ πλῆθη, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμῶσε νὰ τὰ χαρῇ μαζὺ τῆς, πλὴν σοχαζόμενος πῶς τὸν εἶχαν ἰδῆ εἰς τὴν πρώτην κατάσασίν τε, ἐνόμιζε πῶς εἶναι πάντῃ ἀδύνατον νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν συγγένειαν τῆς φαιμελιάς τῆς. Αὐτὸς ὁ σοχασμὸς τῆς πρώτης πενιχρότητός τε τὸν ἐφαίνετο μία βαθυτάτη ἄβυσσος ἀφ' ἧς εὐγῆκε, πλὴν αὐταῖς ἢ λυπηραῖς ἰδέαις δὲν ἐσύγχιζαν ταῖς ἐλπίδαίς τε.

Βάνει προξενήτην διὰ τὴν Ἑλένην.

Μὲ τὸ νὰ αὐξάνει λοιπὸν ἡμέραν παρ' ἡμέραν τὸ ἀνάτατον πάθος τε, τὸν ἔκαμε πλέον νὰ σφραλίση τὰ μάτια τε εἰς ὅλα τὰ ἐμπόδια, καὶ νὰ τὰ ὑπερπηδήση. Ὅθεν διὰ νὰ μὴν ἔχη καὶν τὸ παράπονον πῶς ἄφησε τὸ πρᾶγμα νὰ παρέλθῃ μὲ σιωπὴν, ἐσοχάσθη νὰ τὴν ζητήσῃ εἰς γάμον, καὶ ἄς γένη ὅ,τι γένη. Ἦτον εἰς ἀμφιβολίαν ὁμως, πῶς νὰ κινήσῃ τὴν ὑπόθεσιν, νὰ τὸ εἰπῇ τὴν Ἑλένην ἀμέσως, ἢ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὰς γονεῖς τῆς. Τὸ πρῶτον ἦτον κίνημα πολλὰ δελικατόν, τὸ δεύτερον τὸν ἐφάνη συντομώτερον, διὰ τῆτο καὶ τὸ ἀπεφάσισεν. Ὁ ὑπερβολικὸς ἔρωτας εἶναι ἓνα κεργιῶζο πρᾶγμα, παρομοιάζει ὀλίγον μὲ τὴν φυσικὴν ἐπιθυμίαν, πονεῖ καὶνεῖς τὸ ἐρώμενον ὑποκείμενον, τὸ πονεῖ ἐκ ψυχῆς χωρὶς ἄλλο, τὸ θέλει ἀφεύκτως, μακάρι νὰ εἶναι μισητὸς ἓνας ἐραστῆς, πάντοτε ἐλπίζει νὰ εὐχαρισήσῃ καὶνέναν καιρὸν τὴν καρδιάν τε. Ὁ ἐρωτικὸς Βονζιάν λοιπὸν ἐζήτησεν ἄνθρωπον διὰ νὰ βάλῃ προξενήτην· ἓνας καλόγηρος τὸν ἐφάνη πολλὰ ἐπιτήδειος διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καθὼς εἶναι γνωστὸν, χώνονται παντῆ καὶ τζιρίζουν νὰ προξενήσουν εἰς ἄλλους τὸ καλὸν ὅπῃ αὐτοὶ λέγουν, καὶ δείχνουν τάχα πᾶς οἰκειοφελῶς τὸ ὑπερῶνται. Ὅθεν εἰς αὐτὸν εἶπε τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν τῆς πρώτης καταστάσεως τε, τὸν ἐπαρακάλεσεν ὁμως νὰ μὴν ἀναφέρῃ τὸ ὄνομά τε προβάλλωντας τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἀπλῶς πῶς ἓνα ὑποκείμενον κυβερνημένου πλήν

ἔξω-

ἔξωμερίτης, ζητεῖ νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ συγγενευθῆ μαζύτης.

Ο΄ Παπᾶς ἀνεπλήρωσε πολλὰ καλὰ τὸ ἔλτζιλίκιτε κάμνωντας χίλις ἐπαίνεις διὰ τὴν καλὴν κατάστασιν τῆ ὑποκειμένης, διὰ τὰ χρησὰ ἤθη τε, καὶ κάτι τι διὰ τὴν κρυφὴν ἀγάπην ὅπῃ ἔτρεφε πρὸς τὸ σπῆτιτες * Ο΄ Ροβέρ διὰ νὰ δώσῃ μίαν σωσὴν ἀπόκρισιν, ἐζήτησε νὰ ἰδῆ τὴν ἀνδρωπος εἶναι. Ἐγύρισε λοιπὸν ὁ μεσίτης νὰ δώσῃ τὴν χαροποιὰν αὐτὴν εἶδῃσιν εἰς τὸν Βονζιάν, ὁ ὁποῖος ἔχασε τὰ συλλογικά τε ἀπὸ τὴν ἄκραν χαρὰν τε καὶ ἐντροπὴν * χαρὰν διατὶ εἶπε τὸ μουσικόν τε, ἐντροπὴν πάλιν, διατὶ ἔπρεπε νὰ παρασαθῆ, καὶ νὰ τὸν ἰδῆν. Ἀχ, ἔλεγεν εἰς τὸν ἑαυτόν τε „ τὴν εἶναι ἡ τελευταία στιγμή τῆς ἀποφάσεως, ἂν εἶναι νὰ ζήσω, ἢ νὰ καταβῶ εἰς τὸν τάφον. Ἀράγε τί θὰ νομίσει, τί θὰ νὰ εἰπῆν διὰ λόγους; ἢ Ἐλένη . . . ὡς τὸσον οἱ ἀνδρωποι με προσμένουν, πρέπει ἀφεύκτως νὰ πηγαίνω . . . “

Εἰς καιρὸν ὅπῃ ὁ Βονζιάν ἦτον εἰς τὸν δρόμον, ὁ Ροβέρ προδιέθετε τὴν κόρην τε, διὰ τὸ συνοικέσιον ὅπῃ τὸν εἶχαν προβάλη: καὶ με ὅλα τὰ πλῆθη ὅπῃ εἶχε (καθὼς ἔλεγαν) τὸ ὑποκείμενον, πάλιν αὐτὴ ἐδυσσαρεσεῖτο σοχαζομένη τὴν πρώτην καλᾶσιν τῆς ἀγενείας τε καθὸ ἔξωμερίτης. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ, ἦλθε καὶ ὁ νέος. Εὐγαίνωντας ἀπὸ τὴν καρῆτα τε, τὰ μαῦρα φορεμένος, με τοιαῦτα ῥῆχα, τὰ ὅποια ἐφανέρωναν τὴν

τὴν πλεσίαν κατάσασίν τε, ὄντας ἔ καλῆτζι-
κος φυσικά, εἶχεν ἕνα εὐμορφον ἀέρα.

„ Ἰδὲ αὐθέντη με ἔ ἀρχόντισσαι ὁ ἀρχων
„ Δαρμαντιέρ (εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστικός) ἡ εὐγε-
„ νεία σας βλέπετε ἀπὸ τὰ περὶ αὐτὸν τὰ ἐν-
„ δοτέρω καλὰ τῷ σπητιῷ τε. “ Ἡ Μαδάμ
Ροβέρ με τὸν ἄνδρα της ἐκοίταζαν ἐκστατικοὶ με
περιέργειαν τὸν Βονζιάν, προσμένοντες νὰ ἀρ-
χίσῃ ἐκεῖνος τὴν ἑμιλίαν.

BONZ. „ Μὲ συγχωρεῖτε Κερᾶ με, ἔ
„ Αὐθέντη με, ἂν ὁ δυσυχῆς Ζιακὼ λαμβάνῃ
„ τὴν τόλμην νὰ σᾶς ζητήσῃ εἰς συζυγίαν,
„ τὴν πλέον ὠραίαν ἔ χαριτωμένην ἀπὸ ὅλαις
„ ταῖς νέαις τῷ κόσμῳ. Ἀνίσως με νομίζετε
„ ὅμως ἀνάξιον διὰ τὴν ἀκριβήσας, δότε με
„ κἂν τὴν ἄδειαν παρακαλῶ νὰ σᾶς προσφέρω
„ τὸ ἡμισυ τῶν ὑπαρχόντων με, ἔ κορῶνα,
„ ἔ σκῆπτρον ἂν εἶχα, πάλιν ἡθελα τῆς τὰ
„ ἀφιερώσῃ, ἢ κατανεύσῃ, νὰ με τιμήσῃ λαμ-
„ βάνωντάς με σύζυγόντης, ἢ ὄχι, πάλιν
„ αὐτὰ ἄς εἶναι ἐδικάτης.

Ἀδύνατον εἶναι νὰ περιγράψῃ τινὰς ποία
ἐξάδη ἢ αἰφνίδιος σύγχισις, ἔ ὁ ὑπερβολικὸς
θαυμασμὸς τῆς Ἑλένης εἰς αὐτὴν τὴν δημηγο-
ρίαν, ἐροδοκοκκίνησε τὸ εὐμορφον πρόσωπόντης,
ἔ ἕνας λεπτὸς ἴδρωσ τὴν ἐπερίχυσε.

ΜΑΔΑ΄Μ. „ Καὶ πῶς; ὁ Ζιακὼ εἶσε ἢ
„ τιμιότησ σας; “

BONZ.

BONZ. „ Ναὶ Κεράμῃ ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲ-
 „ λος σας. “

ΜΑΔ. „ Χαίρομαι χαίρομαι ὅπῃ σᾶς
 „ βλέπω εἰς καλὴν κυβέρνησιν. Πλὴν ἀγαπᾶ-
 „ σα . . . νὰ μάθω μὲ ποῖον τρόπον . . . “

BONZ. „ Ἡ πανοσιότης τε (δείχνωντας
 „ τὸν ῥασοφόρον) θέλει σᾶς φανερώσει τὸ πᾶν,
 „ ἂν ἀγαπᾶτε Κεράμῃ. “ Τότες ὁ ἱερεὺς ἐδιη-
 „ γήθη ὅλην τὴν Ἰσορίαν τῆ Βονζιάν, πλὴν τῆς
 „ ὑπανδρείας τε μὲ τὴν γερόντισσαν ἐκείνην τὴν
 „ ἀρχόντισσαν, ἣ τὸ συμβεβηκὸς ὅπῃ ἀκολούθη-
 „ σεν εἰς τὴν θυγατέρα τας. Ὅθεν ὑπερεχάρη-
 „ καν ὅλοι τας, ἣ ἀπόρησαν εἰς τὴν αἰφνίδιον με-
 „ ταβολὴν τῆς τύχης τῆ νέυ. Ὁ Ρ΄οβὲρ ξεμα-
 „ κρύνωντας ὀλίγον ἐξέταζε κατὰ μέρος τὴν κόρην
 „ τε. „ Τί λέγεις παιδίμῃ; ἔχεις κλίσι, ἢ
 „ ὄχι, πέμε το, ἴξεύρεις πῶς σὲ ἀγαπῶ, ἣ
 „ δὲν θέλω νὰ κάμω παρὰ γνώμην σε τῆτο τὸ
 „ συνοικέσιον. “ Τὸ κορίτζι δὲν ἠμπόρεσε νὰ
 „ ἀποκριθῆ παρευδύς, δι’ αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἐζήτησαν
 „ μερικαῖς ἡμέραις διορίαν, ὅπῃ νὰ τὸ καλοσφρασ-
 „ θῆν. Ὁ Βονζιάν λοιπὸν ἐμίσειτε βετημένους εἰς
 „ μίαν περίλυπην ἀμφιβολίαν.

Εἶχαν εἰς τὸ σπῆτι ἣ μίαν γερόντισσαν
 „ πενθερά, τὴν ὁποίαν ἐσυμβηλεύθησαν τι νὰ
 „ κάμνῃ.

ΓΡΙΑ΄. „ Καὶ πῶς μάτια μῃ; νὰ δῶσω
 „ τὴν ἐγκονήνμῃ ἐγὼ ἔνα ζητιάνον διατὶ εἶναι
 „ καλοσφορεμένος; ποτέμῃ δὲν τὸ κάνω· ὄχι,
 „ ὄχι

„ ὄχι· δὲν δίδω εἰς τῦτο τὴν γνώμην μου. ἔφ,
 „ νὰ τὴν ἰδῶ γυναῖκα ἐνὸς ἐξωμερίτη, τὶ κρῦο
 „ πρᾶγμα, μακάρι νᾶχη καὶ χίλια πηγγυῖα, ἐγὼ
 „ ποτέ μου δὲν πάει τὸ σῶμα μου, νὰ τὸν εἰπῶ
 „ γαμβρόν μου. Καλὲ μὲ φαίνεται πῶς τὸν
 „ βλέπω μὲ τὰ γεμενάκια, καὶ μὲ τὴν καπίτζα.
 „ Ὅχι παιδιὰ μου σᾶς συμβελεύω νὰ μὴν τὸ
 „ κάμνετε.

Δέν τις ἔκοφτε τόσον διὰ τὰ λόγια τῆς
 γριᾶς, ἐπειδὴ καὶ τῶν τριάντα χιλιάδων γροσίων
 τὸ εἰσόδημα, ἐσύκωνε κάμποσα ἐμπόδια ἀπὸ
 τὴν μέσσην· τὸ κυριώτερον ὅμως ἦτον, νὰ μάθῃ
 ἂν ἔκλινεν ἡ καρδιὰ τῆς κόρης τῆς πρὸς τὸν νέον,
 ὅθεν τὴν ἐρώτησαν ἀφ' ἧ ἐμίσεισεν ἐκείνη . . .
 „ Εἰ παιδί μου (τὴν λέγει ἡ μητέρα τῆς) σοχά-
 „ ζεσαι νὰ ἔχη καμμίαν κρυφὴν κρυότητα ἢ καρ-
 „ διά σε, καὶ νὰ σὲ ἐμποδίξῃ ἀπὸ τὸ νὰ πάρῃς
 „ τὸν Βονζιάν; “ Ἡ Ἐλένη πάλιν ἐροδοκοκκί-
 νησε καὶ ἐσιωπῆσε.

Ρ'ΟΒ. „ Κορίτζι μου, ἐσύ εἶσαι τὸ πλέον
 „ ἀκριβότερον πρᾶγμα ὅπῃ νὰ ἔχω εἰς τὴν
 „ ζωὴν, ἐγὼ δὲν εἶμαι κἀνένας πατέρας τύραν-
 „ νος ὅπῃ νὰ σὲ βιάσω χωρὶς τὸ θέλημά σου,
 „ εἰς τίποτες, καὶ μίλησε ἐλεύθερα. “

Ἡ Ἐλένη δὲν ἠμπόρεσε πάλιν τίποτες νὰ
 ἀποκριθῇ, πλὴν ἔπεσεν εἰς ταῖς ἀγκάλαις τῆς
 μητρός τῆς, μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια.

Ρ'ΟΒ. „ Φθάνει λοιπὸν, ἄς μὴν πονοκε-
 „ φαλῶμεν πλέον . . . “

ΕΛΕΝ.

Ε΄ΛΕ. „ Αὐθέντη μὲ ἐγὼ εἶμαι ἢ κακοῦ-
 „ ρίξικη εἰς μίαν κατάσασιν, ὅπῃ δὲν ἠμπορῶ
 „ νὰ σᾶς τὴν ἐκφράσω, ἢ καλοκάγαθία σας
 „ μὲ κατασκληβώνει, δὲν εἶναι ὁμῶς αὐτὴ μο-
 „ νάχη ὅπῃ μὲ φέρει εἰς τὴν κατάσασιν, εἰς τὴν
 „ ὁποίαν μὲ βλέπετε, εἶναι αὐτὸ κατ' ἐαυτὸ
 „ τὸ πρᾶγμα ὅπῃ μὲ προβάλλετε. Τὰ πλέ-
 „ τη, (ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ εἶναι κάτι τι) ἕνας νέος
 „ ἀξιαγάπητος, ὅσιν μὲ φαίνεται ἐρωτικός . .
 „ . . ὁμῶς . . . ἢ κατάσασιν ὅπῃ ἦτον . . .
 „ ἂν δὲν σᾶς κόφτη περὶ τέττα τίποτες πατέρω
 „ μου, ἅς μὴν ἀναφέρωμεν πλέον . . . ἂν τὸ
 „ σοχάζεσθε ὁμῶς διὰ ἐναντίον, παρακαλῶ ἅς
 „ εἶναι διὰ τὴν ζώήν σας, νὰ μὲ κάμετε μίαν
 „ χάριν. “

Ρ΄ΟΒ. „ Μίλησε τὶ θέλεις κόρη μου, (φι-
 „ λῶντάς την.) “

Ε΄ΛΕ. „ Σᾶς παρακαλῶ προτῆ νὰ τε-
 „ λειώσῃ τὸ συνοικέσιον, νὰ κάμετε κάθε λο-
 „ γῆς τρίπον, ὅπῃ νὰ μὲ εὐγάλετε ἀπὸ κά-
 „ ποιαις προλήψεις, καὶ νὰ μὲ καταπέσετε μὲ
 „ λόγον, πῶς πρέπει νὰ τὸν δεχθῶ. Νὰ εἶ-
 „ σε βέβαιοι, ὅτι θέλω φερθῆ μὲ κάθε λο-
 „ γῆς ὑπακοήν. Ἀγαπῶσα ὁμῶς νὰ μὲ ἀπο-
 „ δείξετε πρῶτον, πῶς δὲν δεῖ νὰ μὲ μεμφθῆ
 „ ὁ κόσμος εἰς τὸ ἐξῆς, ἐπειδὴ καὶ πολλάκις ἡ-
 „ κεσα νὰ διηγῶνται τοιαῦτα συνοικέσια, ὡς
 „ ἀνάρμοσα τῆς εὐγενείας. Σᾶς τάζω πῶς θέ-
 „ λετε μὲ καταπέσει εὐκολα, διατὶ θέλω κά-
 „ μη καὶ ἐγὼ ἢ ἰδίᾳ ἐκ μέρους μου κάθε τρί-
 „ πον, διὰ νὰ τὸ κρίνω ὡς εὐλογον. Ἡ εὐγε-
 „ νεία

„ νείασας πολλά κατὰ τὸ ἱξεύρετε, πῶς χρεω-
 „ ζῶ εἰς αὐτὸν τὸν νέον, καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν
 „ ζωὴν, μὲ τὸ νὰ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ χέ-
 „ ρια τῶν ἀρπασῶν μου . . . καὶ καθὼς νομίζω
 „ (ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖτε νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν πᾶσαν
 „ ἀλήθειαν μὲ σπλάγχνα πατρικὰ) ἔξω ἀπὸ
 „ τὰ πλῆθητε, ὁ Ζιακὼ πάντοτε μὲ ἄρξει,
 „ καθ' ὃ χρησθήτης νέος, κίθάνομεν κάποιαν
 „ κρυφὴν ἠδονὴν, ὅταν τὸν ἐσέλναμεν ἐδῶ καὶ
 „ ἐκεῖ, διὰ νὰ τὸν πληρώνω μονάχη μου τὸν κό-
 „ ποντε, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὸν ἐχάριζα
 „ καὶ ἐξ ἰδίων μου. Ἰξεύρω πῶς ὅλοι οἱ ἄνδρες
 „ εἶναι ὅμοιοι τρόπον τινά, πρέπει ὅμως κανεῖς
 „ νὰ ἀκῆ καὶ τί λέγει ὁ κόσμος. Ἐνα κορίττι
 „ (καθὼς μὲ φαίνεται) καλὸ εἶναι, νὰ ἔχη μάτια
 „ ἀνοιχτά, διὰ νὰ μὴν ἐκλέξῃ ἕναν ποταπὸν διὰ
 „ αὐθέντηντε, καὶ αὐθέντην τοιῦτον, τῷ ὁποῖο
 „ τὸ ὄνομα θὲ νὰ οἰκειοποιηθῇ, ἂν ἔχη σκο-
 „ πὸν νὰ τὸν καταφρονήσῃ ὑπερον, καὶ νὰ ἐν-
 „ τρέπεται πῶς εἶναι γυναῖκα τε, αὐτὸ εἶναι
 „ μία σκληρὴ τυραννία. “

Ρ'ΟΒ. „ Φιλτάτη μου θυγατέρα (μὲ με-
 „ γάλην φωνὴν) αὐταῖς ἢ ἰδέαισι εἶναι πολλὰ
 „ τιμημέναις καὶ φρόνιμας, μὲ χαροποιεῖς εἰς
 „ ἄκρον, μὲ τὸ νὰ προσοχάζεσαι μονάχη, ἐ-
 „ κείνο ὅπῃ ἤθελαν σὲ εἰπῆ ἄλλοι· μὲ ὅλον
 „ τῷτο θέλω προσπαθήσει καὶ ἐγὼ διὰ νὰ κα-
 „ ταπειωθῆς, καὶ πρὸ πάντων ἐκεῖνο ὅπῃ μὲ ὑ-
 „ περευφραίνει, εἶναι ὅπῃ ὁ Δαρμαντιέρ (ὡς συ-
 „ νηθῆσωμεν νὰ τὸν ὀνομάζωμεν ἔτσι, ἐπει-
 „ δὴ καὶ ὡς φαίνεται εἶναι τὸ ὄνομα τῷ χωριῷ,
 „ ὅπῃ

„ ὅπῃ ἐξουσιάζει) μᾶς ἔδειξε τὴν πλέον μεγα-
 „ λητέραν δόξασιν, ἔ . . .

ΜΑΔ. „ Ὅμως εἶναι μαυροφορεμένος.“

Ρ΄ΟΒ. „ Ἐχει δίκαιον ὁ Χριστιανὸς· ἐκεῖ-
 „ νοι ὅπῃ μᾶς εὐεργετῶν εἶναι οἱ κατὰ ἀλή-
 „ θειαν συγγενεῖς μας, φορεῖ τὰ μαῦρα, διὰ
 „ τὸν θάνατον τῶν δύο ἀρχοντισσῶν. “

ΜΑΔ. „ Ἡ φορεσιά τε μοιάζει πᾶς ἀπέ-
 „ θανεν ἢ γυναῖκα τε. “

Ρ΄ΟΒ. „ Εἶδε λανθασμένη κοκκίονα μου,
 „ μὲ ὅλον τῆτο ἄς ἐρωτήσωμεν τὸν παπᾶ περὶ
 „ τῆτε, ὅταν τὸν ἰδῶμεν· ἔ ἔττι ἐχάλασε τὸ
 „ συνέδριόν τες ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Ἐμπόδιον τῆ γάμου.

Τῆ ἐπαύριον ἀπερνῶντας μὲ τὴν καρέτα τε
 μπροσὰ ἀπὸ τὴν πόρταν τῆς Ἐλένης ὁ Βουζιάν,
 εἶδε τὸν Ρ΄οβέρ, ὅπῃ ἐσέκετο εἰς τὸ κατώφλιον,
 ὄφεν ἐσαμάτησε διὰ νὰ τὸν χαιρετήσῃ.

Ρ΄ΟΒ. „ Εἰς τὴν ὥραν ὅπῃ ἤθελα, σᾶς
 „ ἦρα, ἄρχων Δαρμαντιέρ, ἀγαπῶσα νὰ συ-
 „ νομιλήσωμεν ὀλίγον, ὄρῃσε μέσα παρακαλῶ
 „ . . . Ἡ τιμιότησας ζητεῖτε τὴν κόρην με
 „ παιδίμε, (ἀφ΄ ἑ ἐκάθισε) τὸ χρέος ἑνὸς πα-
 „ τρός

„ πρὸς εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον εἶναι τὸ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εὐτυχίαν τῶν παιδιῶν τε, ὃθεν κατένενα αἴτιον δὲν μὲ ἐμποδίζει νὰ σᾶς τὴν δάσω, καὶ συμπεραίνω πῶς πέφτει εἰς καλὰ χέεια, σοχαζομαι ὁμως πῶς ἢ διορία ὅπῃ ἐζήτησα διὰ νὰ σᾶς ἠποκριθῶ, δὲν χρησιμεύει τίποτε, ἂν δὲν σᾶς βλέπω συχνὰ, καὶ ἂν δὲν συνανασφραφώμεθα ὅπῃ ἔτσι νὰ γνωρισθῶμεν κατὰ βιάδος. Δότε με τὴν ἄδειαν νὰ σᾶς ἐρωτήσω, καὶ νὰ μὲ βεβαιώσετε μόνος σας διὰ ταῖς αἰτίαις ὅπῃ σᾶς παρακινῶν νὰ ζητήσετε τὴν κόρην μου εἰς συμβίαν· ἀνίσως εἶναι καμμία ὀλιγοχρόνιος καὶ ὀρμητικὴ ἀγάπη, ὅπῃ κατὰ τὸ παρὸν μόνον σᾶς κρατεῖ, πισεύσετε με δὲν θέλετε ζήσει εὐτυχισμένα, μήτε ὁ ἕνας, μήτε ὁ ἄλλος, διατὶ κατένενα βίαιον δὲν εἶναι καθερὸν. Πρὸς τέτοις, εἶναι καὶ ἄλλα αἰτία ὅπῃ ἀγαπήσα νὰ μάθω, καὶ ὅπῃ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὰ νοιώσω ἀφ' ἑαυτῶν μου, παρὰ συνομιλῶντας μαζί σας, σᾶς δίδω τὴν εἶδησιν ἀκόμι, ὅτι τὸ πᾶν κλίνει πρὸς διαυθέντευσίν σας, διὰ τὴν μεγάλην δέλευσιν ὅπῃ ἐκάμετε ἐλευθερώνοντας τὴν κόρην μου, Ἐλένην.

BONZ. „ Αὐτὴ ἢ περίσασις ὅπῃ ἔχω ὁ δᾶλος σας πρὸς βοήθειάν μου, εἶναι ὅπῃ μὲ παρηγορεῖ αὐθέντη μου. Πρὸ πάντων ὁμως, ἢ ἄδεια ὅπῃ μὲ δίδετε διὰ νὰ σᾶς μιλήσω ἐλεύθερα, μὲ γεμίζει ἀπὸ ἀνεκδιήγητον εὐφροσύνην, ἐπειδὴ καὶ εἶναι μία αἰτία εἰς τὸ νὰ σᾶς ξεμυσηρευθῶ, ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἐσυνέβησαν εἰς τὴν καρδιά μου ἀφ' ὅτε εἶδα κατὰ

„ πρῶ-

„ πρώτην φοράν τὴν ὠραιότατην θυγατέρα
 „ σας. “

Ἐν ταύτῳ ὁ Ροβέρ ἐμβῆκε μέσα νὰ δώσῃ
 εἰδησιν εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὴν κόρην τε, (ἢ ὁ-
 ποίαις δὲν ἦτον παρῶν) νὰ κρυφθῆν εἰς ἓνα γαμ-
 πινέτο ἐκεῖ κοντᾶ, διὰ νὰ ἀπέσβῃ ὅλην τὴν Ἰσο-
 ρίαν τῷ Βονζιᾶν, χωρὶς νὰ φανῆν κατόλου.

„ Ἐγὼ εἶμαι αὐθέντημ (ἄρχισε νὰ λέ-
 „ γῃ ὁ νέος, ἀφ' ἧ ἐκάθισεν ὁ Ροβέρ) ἓνα
 „ πτωχὸν ὄρφανόν, γεννημένον εἰς μίαν πολι-
 „ τείαν κάμποσο μακριὰ ἀπ' ἐδῶ, ὀνομαζομέ-
 „ νην Βισανκαρλαδέ. Ἐμείνα ὄρφανός εἰς τὴν
 „ ἡλικίαν ἐννέα χρονῶν, καὶ με' ἐσειλαν εἰς τὸ
 „ Παρίσι δέκα, με' τὰ χοντρά φορέματα ὅπῃ
 „ εἶχα ἐπάνωμ καὶ με' τριάντα παράδες εἰς τὴν
 „ τζέπην. Ἀφ' ἧ ἔφθασα εἰς αὐτὴν τὴν με-
 „ γάλην πόλιν, ἄρχισα νὰ μιμῶμαι τὰς συμ-
 „ πατριώταςμ, πασχίζοντας νὰ εἶμαι ὑπήκοος,
 „ καὶ πρόθυμος εἰς ἐκείνους ὅπῃ με' ἐπρόσαζαν. Ἡ
 „ εὐγενεία σας τὸ ἰξεύρετε, ἐπειδὴ καὶ ἔδειχνα
 „ μεγάλην εἰλικρίνειαν εἰς τὸ ἀρχοντικόν σας,
 „ Ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπῃ εἶδα κατὰ πρόωτον τὴν
 „ ἀκριβὴν σας (ὡς φαίνεται τότε εἶχεν εὐγῆ
 „ ἀπὸ τὸ μονασῆρι) δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς ἐξη-
 „ γήσω τὸ τί αἰδάνθηκεν ἡ καρδιάμ καὶ ὁ νῦς
 „ μ, σᾶς βεβαιώνω ὅτι ἦτον μιᾶς λογῆς χα-
 „ ρά, μία ἡδονὴ ὅπῃ δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς τὴν
 „ περιγράψω. Ταῖς πρώταις τρεῖς ἡμέραις με-
 „ τὰ τὸν ἐρχομόνμ, δὲν ἔκαμνα ἄλλο, παρὰ
 „ νὰ τὴν συχνοκοιτάζω. Ἐπειτα βλέπωντας
 „ ὅπῃ ἐκαταγίνετο τὴν ἡμέραν εἰς τὸ νὰ κεντᾶ,
 „ ἐντρέ-

„ ἐντρέπομεν ἔγωγὸν νὰ κάθωμαι χωρὶς δουλῖα,
 „ μὲ σαυρωμένα χέρια, καθὼς οἱ συντρόφοί μου
 „ προσμένοντες νὰ τὲς προσάξω. Ὁ δὲν ἐπή-
 „ γαινα εἰς τὸν πραγματευτὴν ὅπῃ εἶναι εἰς
 „ τὸ πλάγισας, ἢ τὸν ἐβοηθῆσα, ὅσον τὸ
 „ κατ' ἐμὲ, προσέχοντας ὅταν σὰς τύχη κάμ-
 „ μιὰ ὑπηρεσία νὰ μὲ σείλετε, νὰ εὐρεθῶ.
 „ Εἶχα παρακαλέσῃ ἐπὶ τέττε ἢ τὲς ἀνδρώπας
 „ τῆ σπιτιῆσας νὰ μὲ δίδω εἰδήσιν, ἢ νὰ μὲ προ-
 „ τιμῶν ἀπὸ ἄλλον. Πολλαῖς φοραῖς ἢ εὐγε-
 „ νεῖα σας ὁ ἴδιος, ἢ ἢ ἀρχόντισσά σας, μὲ
 „ εἶχετε προσκαλέσῃ, ἢ εἰς τῆτο ἐνόμιζα τὸν
 „ ἐμαυτόν μου εὐτυχέσατον. Ἰσως ἐνδυμᾶσθε
 „ αὐθέντη μου, μὲ πόσῃν ἔφεσιν, ἢ προθυμίαν
 „ ἔτρεχα.

„ Μίαν ἡμέραν ἐκεῖ ὅπῃ ἐκαβέρδιζα καχ-
 „ βὲ, ἄκωσα τὴν τραγανιστὴν φωνὴν τῆς χρυ-
 „ σῆς Ἐλένης ὅπῃ μὲ ἐφώναζε, (τῆτο ἦτον
 „ τὴν πρώτην φορὰν) καὶ ἀνατρίχιασα τόσον
 „ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν μου, ὅπῃ δὲν ἴ-
 „ ξουρα τὶ νὰ κάμω. Εὐθύς ἐρρίψα τὸν καχ-
 „ βὲ μισοκαβυρδισμένον μέσα εἰς ἕνα χαλκο-
 „ ματένιον τρυπητὸν καπάκι, ἐσκέπασα τὴν
 „ φωτιά μου, ἢ ἔτρεξα νὰ ἰδῶ τί μὲ θέλει;
 „ Εὐρέτε νὰ διαβάσετε Ζιακῶ; μὲ εἶπεν ὄχι
 „ Κερά μου τὴν ἀπεκρίθηκα· τί ἐντροπὴ εἰς ἐμέ-
 „ να τότε, νὰ μὴν ἰξεύρω νὰ διαβάσω. Ὡς
 „ τόσον, ἔλαβε τὸν κόπον μονάχητις, ἢ μὲ
 „ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιγραφὴν ἐνὸς Γράμματός σας,
 „ ὅπῃ μὲ ἔδιδε νὰ πηγαίνω εἰς ἕνα μέρος.
 „ Ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁμως, ἀπεφάσισα
 „ πλέον νὰ μάθω γράμματα, ἐπῆγα τὴν ἐπι-

„ εσλήν, ἔ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν μου, μὲ ἐπλήρωσε
 „ τὸν κόπον μου ἢ ἰδία. Ἄν εἶχα τὸ θάρρος,
 „ βέβαια ἤθελα τὴν παρακαλῆσθαι νὰ μὴν πει-
 „ ραχθῆ· πλὴν μὲ ἀκολόγησεν ἄλλο, ὅταν
 „ ἐδέχθικα τὰ ἄσπρα ὅπῃ εἶχαν ἐγγίξῃ τὰ
 „ χρυσὰ χεράκια της, δὲν ἐσοχάζομην κανένα
 „ μέρος ἄξιον νὰ τὰ κρύψω, μῆτε ἴξευρα πῶ
 „ νὰ τὰ βάλω, ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν
 „ μου. Πολλὰ ἐφυλάττομην διὰ νὰ μὴν τὰ
 „ ἀνακατώσω μὲ ἄλλα ἄσπρα ὅπῃ εἶχα διὰ
 „ ὀλίγον σερμαγιέν μου. Εἶχα δεῖξῃ τόσον
 „ ζῆλον ἔ ὑπακοὴν εἰς ταῖς προσαγωγὰς της, ὅ-
 „ πῃ μὲ ἐπροτιμῶσεν ἀπὸ κάθε ἄλλον· ὅσον μι-
 „ κρὴ ἔ ἂν ἦτον, εἶχεν ἕνα ἀέρα σοβαρὸν, ἔ
 „ ταπεινὸν, ὅπῃ μὲ ἔκαμνε νὰ τὴν σέβωμαι,
 „ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὅπῃ ἐπαρατηρῶσα ταῖς
 „ χάρισ της. Τόσον ἤμην ἐνασχολημένος, εἰς
 „ τὸν εὐγενικὸν χαρακτῆρα της, ὅπῃ δὲν ἐσο-
 „ χάζομην ἄλλο, παρὰ τὸ χρυσόν της ἦθος,
 „ πάντοτε μὲ ἐφαίνετο πῶς τὴν ἔχω μπροσᾶ
 „ μου. Τὸ βράδι συχνὰ συχνὰ τὴν ἔβλεπα εἰς
 „ τὸν ὕπνον μου, πῶς τάχα μὲ ἔχαμογελῶσε,
 „ μὲ ἐπρόσβαζε διάφοραις ὑποθέσεσι, ἔ πῶς ἔ-
 „ μετεν εὐχαρισημένη ἀπὸ τὴν δέλευσίν μου. “

„ Μεγαλώνωνται τόσον ἐγὼ, ὅσον ἔ ἢ
 „ ἀκριβήσας, τὰ φρονήματά μου ἐδυνάμωναν πε-
 „ ρισσότερον διὰ λόγου της. ὄντας δεκατριῶν
 „ χρονῶν, ἐπαρατήρησα πῶς μὲ ἐχάριζε πε-
 „ ρισσότερον ἐξ ἰδίων της, ἀπ’ ὅ,τι ἔκαμνε ὁ
 „ κόπος μου, αἰδάνομην πῶς μὲ κατασκληβάνει
 „ μὲ τὸ τζελεμπηλίκι της, ἔ ἔκρυβα πάντοτε
 „ τὴν μονέδα ὅπῃ εἶχε περάσῃ ἀπὸ τὸ χέρι της.

„ Ἄπε-

„ Ἀπεφάσισα νὰ τὰ βάλω εἰς μίαν χρῆσιν ἀ-
 „ ξίαν τῆς εὐεργετισίας μου, πλερώνωντας ἕνα
 „ διδάσκαλον, καὶ νὰ μανθάνω γράμματα, (μὲ
 „ τὸ νὰ εἶχα ἀρχίσῃ πλέον) νὰ γράφω, νὰ
 „ λογαριάζω, καὶ διὰ νὰ ἀγοράζω βιβλία. Ἐβλε-
 „ πα ὅπῃ ἐπροχωρῶσα θαυμασίως, ἐσοχάζο-
 „ μιν πάντα πῶς ἐπλήρωνεν ἡ χαριτωμένη Ἐ-
 „ λένη δι' αὐτὰ ὅλα, δὲν ἠθελα νὰ πιγαίνην τῆ κά-
 „ κη τὰ ἔξοδά της, καὶ νὰ φανῶ ἀχάριστος εἰς ταῖς
 „ χάριστας της. Τῇ ἀληθείᾳ αὐθέντη μου, σὰς λέγω
 „ ὅτι, εἰς κάθε μου ὁμιλίαν, εἰς κάθε μου ἔργον,
 „ ἐνόμιζα πῶς εἶναι παρῶν ἡ ἀκριβή σας, πῶς
 „ τάχα μὲ ἔβλεπε, καὶ ἀρχίζα νὰ ἐξετάζω
 „ τὸν ἑμαυτόν μου, λέγωντας· ἀραγε τί σο-
 „ χασμὸς ἔχει ἡ Κερᾶ μου διὰ λόγους μου; ὄφει-
 „ πωσισεύσετέ μου, ποτέ μου δὲν ἔλαβα κατὰ νῦν
 „ ἄτιμα καὶ ποταπὰ φρονήματα, ποτέ μου δὲν
 „ ἐπρόφερα ἀχρεῖον λόγον, ἐμπόδιζα τὸν ἑμαυ-
 „ τόν μου ἀπὸ κάθε ἀργολογίαν ἀνωφελῆ, ἔ-
 „ πασχα νὰ βάλω εἰς τὴν διαγωγὴν μου μίαν
 „ εὐγένειαν, ἡ ὁποία ἔλειπεν ἀπὸ τὴν κατὰ-
 „ σασίν μου· ἤμην εὐχαριστημένους κατὰ πάντα,
 „ ὅταν ἐξετάζα τὸν ἑμαυτόν μου, καὶ τὸν εὐρισ-
 „ κα ἄμεμπτον εἰς τὰ ἔργα μου, καὶ εἰς τὴν ὁμι-
 „ λίαν μου, καὶ ἡ ἴδια βλέπωντάς με πάντοτε ὅπῃ
 „ ἐσπῆδαζα, ἐδάλευα, ἐκαταγίνομεν ἢ ὑπο-
 „ χρέωνα κἀνέναν, μὲ ἔλεγε, καλὰ κάμνεις
 „ Ζιακῶ, καλὰ κάμνεις, εὐγε σε. Ὁχ
 „ τί γλυκὰ, καὶ νόσιμα λόγια, τῶν ὁποίων ὁ
 „ ἦχος ἀφ' ἧ τὰ ἦκα, ἐσώζετο ἀκόμι ὀκτῶ
 „ ἡμέρας εἰς τὰ αὐτιά μου.

„ Όταν ἔμαθα πλέον νὰ γράφω, καὶ νὰ
 „ διαβάζω καλά, τὸ ὁποῖον δὲν ἀργήσα νὰ
 „ τὸ κατορθώσω, μὲ εἶπετο ὅτι, ἤθελε τὸ
 „ χαρῆ ἢ ἀκριβήσας, ἂν ἄκε πῶς ἐπρόκοψα,
 „ καὶ ἀπόκτησα ἐκεῖνα ὅπῃ καὶ οἱ πλέον εὐγενεῖς
 „ νέοι ἴξευραν. Ἐπὶ τέτοις ἐγνώριζα ἓνα διδάσ-
 „ καλον, ὁ ὁποῖος ἴξευρε Λατινικά, τὸν ἐρώ-
 „ τησα ὡς τί κοσίζει νὰ μάθω αὐτὴν τὴν διά-
 „ λεκτον, καὶ ἤυρα ὅπῃ ἦτον πολλὰ φθινά.
 „ Ἐμαθα λοιπὸν τὴν φυλλάδα, καὶ εἶχα πε-
 „ ρεσσοτέραν ἔφεσιν τότε, παρὰ ὅταν ἀρχίτα
 „ νὰ διαβάσω. Ἐπειδὴ καὶ ἔλεγα εἰς τὸν ἐ-
 „ μαυτόν μου, πῶς, ἐγὼ σπευδάζω τῶρα ὡσάν
 „ ἓνας νέος ὅπῃ μέλλει νὰ γένη ἰσοτίμος ἓναν
 „ καρὸν μὲ τὴν Ἑλένην. Ὡς τόσον διὰ νὰ
 „ τυπώνωνται περισσότερον τὰ μαθήματα εἰς
 „ τὸν νῦν μου, ἐκάδομην καὶ τὰ ἀντέγραφα, ὅταν
 „ εἶχα καιρὸν ὡς καὶ τὸ Φραντζέζικον καὶ Λατι-
 „ νικὸν λεξικόν μου, καὶ ἐκεῖνο τὸ ἀντέγραφα, καὶ
 „ ἀποσήθισα τόσον καλά ταῖς λέξαις, ὅπῃ εἰς
 „ δύο χρόνους ἐκαταλάμβανα καλά τὸν Βιργί-
 „ λιον, καὶ τὸν Τερέντιον, τῷ ὁποῖῳ ἢ κωμω-
 „ δίαις μὲ ἔδιδαν μίαν χαρὰν ὑπερβολικὴν. “

„ Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἄλλαξα τὴν κα-
 „ τοικίαν μου, ἐπειδὴ καὶ ὄντας δεκάξι χρόνων,
 „ δὲν ἤμπορῆσα πλέον νὰ ὑποφέρω. Ἐσκοτώ-
 „ νομην βλέπωντας συχνὰ τὴν Ἑλένην, ἢ ὁ-
 „ ποῖα ἦτον μία τραγανισὴ βεκίτζα· ὁ νῦν μου
 „ ἐπαρτάλευε, καὶ ἔχωνα τὰ κατὰσιχά μου, καὶ
 „ τὸ περισσότερον μὴν ἔχωντας καμμίαν ἐλπί-
 „ δα εἰς τὸ νὰ τὴν ἀπολαύσω, ἐφοβέμην πλέ-
 „ ον παρὰ τὸν θάνατον, νὰ τὴν ἰδῶ μὲ τὰ
 „ μάτια

„ μάτια μὲ νὰ σεφανωθῆ ἄλλον· πιγαίνωντας
 „ λοιπὸν εἰς τὸ καινέργιον μὲ κονάκι, εἶχα και-
 „ ρὸν διὰ νὰ σπαδάζω πάλιν, καὶ νὰ ὑποχρεώνω
 „ μὲ τὴν ὑπακοήν μὲ τῆς ἀνθρώπων τῶ ὀσπητίῃ·
 „ καὶ μὲ τὸ νὰ ἤμην καλὰ φορεμένος, μὲ ἐζή-
 „ τητεν ἕνας γέρον ἀρχωντας εἰς τὴν δέλευσίν
 „ τῆ. Δὲν σὰς πονοκεφαλῶ μὲ τὴν διήγησιν
 „ τῶν συμβεβηκότων μὲ εἰς τὸ σπῆτιτε, μὲ
 „ φαίνεται πῶς ἤθελα πλετίση ἀρκετὰ διὰ μέ-
 „ σσητε, ἂν ἡ ἐνθύμησις τῆς Κερᾶς μὲ Εἰλένης
 „ (ἐπειδὴ μὲ ὄλον ὅπῃ ἤμην ξεμακρυσμένος ἀπὸ
 „ κοντᾶτης, πάλιν ἀπερνῆσα κάθε βράδι ἀπὸ
 „ τὴν πόρταν σας, διὰ νὰ λάβω τὴν εὐτυχίαν
 „ νὰ τὴν ἰδῶ ὀλίγον, καὶ νὰ γυρίσω ὑπερευχα-
 „ ριστημένος) ἂν ἡ ἐνθύμησις τῆς ἀκριβῆς σας
 „ λέγω, δὲν μὲ ἐμπόδιζεν ἀπὸ τῆ νὰ μεταχει-
 „ ρισθῶ τρόπος ἀδίκης, καὶ πολλὰ ἀτίμης. Εἰς
 „ ἐκεῖνο τὸ σπῆτι λοιπὸν, ἔμαθα καὶ τὸν κίν-
 „ δυνον ὅπῃ ἔμελε νὰ πέσῃ, καὶ εὖ καλὸν μὲ ρί-
 „ ζκον, ἡμπόρεσα νὰ τὴν γλυτώσω, ἐκεῖ μὲ
 „ εἶδαν, ἡ δύο γριαῖς ἀρχόντισσαις ἀδελφαῖς
 „ ὅπῃ εἶχα ἀποφύγη μερικαῖς ἀτοπαις προσα-
 „ γαῖς τῆ αὐθέντη μὲ, ἔλαβαν κλίσιν εἰς ἐμὲ,
 „ μὲ ἐπῆραν εἰς τὸ ἀρχοντικόν τῆς, καὶ μὲ ἐτίμη-
 „ σαν τόσον, ὅπῃ μὲ εἶχαν καὶ εἰς τὸ τραπέζι
 „ τους.“

„ Ὡντας εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν, καὶ ἔ-
 „ χωντας πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν μὲ τὴν ἀκρι-
 „ βήν σας, ἔβαλα σκοπὸν νὰ μάθω τίποτες
 „ μουσικὴν, χορὸν, νὰ παίζω τὸ σπαθί, καὶ νὰ
 „ καβαλικεύω εὐμορφα. Μὲ τὸ νὰ ἤμην ἐπιτή-
 „ δειος ἐπέτυχα τὸν σκοπὸν μὲ, καὶ ἔγινα σχε-

„ δόν

„ δὸν τέλειος εἰς ὀλίγον καιρὸν. Ἐνθυμέμεν ὅταν
 „ ἐκάθομεν κοντᾶσας, πῶς ἠδύνετο ἡ ἀκριβή
 „ σας νὰ ἀκῆ τὸ νέϊ (αὐλός) καὶ τὸ βιολι, ὅπῃ
 „ ἔπαιζεν ἓνας εἰς τὴν γειτονιά μας. Ἐμαθα
 „ νὰ παίζω αὐτὰ τὰ δύο ὄργανα, καὶ πρὸ πάν-
 „ των τὸ νέϊ, τὸ ὁποῖον ἡ Κερᾶ με ἐνοσιμεύετο
 „ περισσότερον. Κάθε φορὰν ὅπῃ ἀπερνῆσα κἀνενα
 „ πεσρέφι (μέλος) ἐσσχάζομεν πῶς ἡ χρυσὴ κόρη
 „ σας ἦτον παρῶν, καὶ με ἄκκεν, ὅθεν τὸ ἔπαιζα
 „ με ἄκρον κέφι καὶ προθυμίαν, καὶ ἀπορῆσα πῶς δὲν
 „ ἀναπτεν ἀπὸ τὸ φλογερὸν με ντέμι (φύσημα).“

„ Αὐτὰ τὰ μικρὰ προτερήματα με ἔκαμν
 „ νὰ ἀποκτήσω τὴν εὐνοίαν τῶν δύο ἀρχοντισ-
 „ σῶν · ἐδιοικῆσα τὸ σπῆτιτις ἐπιμελῶς, με
 „ εὐχαρίσησίν τις, ἐπειδὴ καὶ εἶχα πάντοτε εἰς
 „ τὸν νῦν με τὴν ὠραιότατην Κυρίαν με (συμ-
 „ παθήσετε με αὐθέντη με διὰ τὴν τόλμην ὅπῃ
 „ λαμβάνω, δίδωντάς τιν αὐτὸ τὸ ὄνομα.)“

Ρ΄ΟΒ. „ Δὲν βλάπτει τίποτες, ἀκολη-
 „ θήσετε.“

BONZ. „ Ἡ πρώτη καὶ κυρία προκοπή με
 „ καθὼς συμπεραίνω, ὡς πρὸς τὴν εὐγενείαν
 „ της ἦτον, διατὶ ἴξευρα νὰ παίζω βιολι, καὶ
 „ νέϊ, με ἔβαναν πολλαῖς φοραῖς νὰ παίζω ἕως
 „ εἰς ταῖς ὀκτῶ ὠραῖς τῆς νυκτός, ἐν ὅσῳ ἦτον
 „ αὐταῖς εἰς τὸ σρῶμα, καὶ ὠρέγοντο νὰ ἀποκει-
 „ μιῶνται με τὴν μελωδίαν ὅπῃ ἔκαμνα. Ἡ
 „ μεγαλύτερη ἀπὸ ταῖς δύο ἀδελφαῖς, καὶ γε-
 „ ροντότερη ἕως εἴκοσι χρόνους ἀπὸ τὴν ἄλλην,
 „ ἡ ὁποία ἦτον καὶ σὰν νοικοκερᾶ ἐπάνω εἰς τὴν
 „ ἀδελφήν της, ἀπέθανε τὸν δεύτερον χρόνον
 „ ἀφ’

„ ἀφ' ἧ ἐπὶ γὰ κοντᾶ τας. Ἡ μικρότερη με
 „ ἐτιμῶσεν ἀπὸ προτιτέρα με τὴν ἀγάπην της,
 „ ὅθεν εὐθύς με ἐπρόβαλε καὶ νὰ τὴν σεφανω-
 „ θῶ. Ἐγὼ κατὰ πρῶτον ἀρχισα νὰ διαζῶ,
 „ ἂν ἔπρεπε νὰ τὸ κάμω, καὶ τὸ περισσότερον
 „ ὅτῃ εἶχα κάποιαις φαντασίαις διὰ τὴν ἀκρι-
 „ βήν σας, με τὸ νὰ ἦμην ὅμως χωρὶς καιμίαν
 „ κυβέρνησιν. . . . ἔπειτα, ἡ ἀρχόντισσα ὅτῃ
 „ με ἐπρόβαλε τὸ συνοικέσιον, ἦτον πενήντα
 „ πέντε χρονῶν, ἐσοχάδικα πῶς ἡ συνείδησίς με
 „ τὸ ἐσυγχωρῆσε νὰ τὸ κάμω, πλέον διὰ ἰντε-
 „ ρέσον με, παρὰ διὰ ἔρωτα, καὶ ὅτι ἡ ζωῆ της
 „ δὲν θὲ νὰ εἶναι διεξοδική· ὅθεν τῆς τὸ ὑπο-
 „ σχέθηκα. τῇ ἐσπέρα τῶν γάμων ὄντας ὅλα
 „ ἔτοιμα, ἡ νύμφη ἀρρώσησε δυνατὰ, αἰδάνθη
 „ ὡς φαίνεται πῶς ἦτον βαριά, καὶ προτῆ νὰ κα-
 „ ταπέσθην ὅλαις ἢ δύναιαί της ἠδέλησε χω-
 „ ρὶς ἄλλο νὰ με σεφανωθῇ. “

Ρ'ΟΒ. „ Καὶ πῶς ἡ τιμιότης σας ἐσάθητε
 „ ἄνδρας τῆς κοκκῶνας Λασιίας. “

BONZ. „ Ναὶ αὐθέντη με, καὶ ἴσως τὸ
 „ συμπεραίνετε ἀπὸ τὰ μαῦρα φορέματά με. “

Ρ'ΟΒ. „ Ἀκολουθήσετε τὴν διήγησί σας
 „ παρακαλῶ. “

BONZ. „ Ἡ σύζυγός με με ἔδιδε χα-
 „ ρίσματα πλασιώτατα, με ὅλον τῆτο ἐκεῖνα
 „ δὲν ἔφθαναν μήτε τὸ πεμπτημέριον τῶν ὑπαρ-
 „ χόντων της, καὶ διὰ τῆτο οἱ συγγενεῖς της δὲν
 „ με ἐνώχλησαν. Ἐγὼ ἐσάθηκα ἄνδρας της
 „ μό-

„ μόνον τρεῖς ἡμέραις, καὶ τὴν τετάρτην ἀπέθανε.
 „ Περισσότερον εἶναι νὰ σᾶς λέγω τὸ πόσον με
 „ ἐτιμῶσε, καὶ με ὑπεραγαπῶσε σχεδὸν καὶ πρὸ
 „ τοῦ θανάτου τῆς ἀδελφῆς της, καὶ τὸ περισσό-
 „ τερον μετὰ ταῦτα. Κἀνενα ἐλάττωμα δὲν
 „ εὑρίσκα εἰς τὴν καλοσύνην τῆς καρδιάς της.
 „ Ἐκ τοῦ ἐναντία, ἦτον πολλὰ καλῆς ψυχῆς
 „ ὑποκείμενον. Πλὴν ἄς μὴ τὰ πολυλογῶ,
 „ ἀφ' οὗ εἶδα τὸν ἑαυτόν μου ἐλεύθερον,
 „ φοβούμενος κατ' ὑπερβολὴν μήπως προφθάσῃ
 „ κάνεις, καὶ με πάρη τὴν ἠγαπημένην με Εἰλέ-
 „ νην, προτῆ νὰ σᾶς τὸ προβάλλω κἄν, ἐβιά-
 „ σθηκα νὰ μὴν κοιτάξω τζιριμόνιαις, ἀλλὰ νὰ
 „ προσρέξω εἰς τὸ ἱερωμένον πρόσωπον, τὸ ὁ-
 „ ποῖον κατένευτε διὰ νὰ σᾶς μιλήσῃ ἔχθρες
 „ αὐθέντημα. Ὅλαις με ἡ δαλιαῖς εἶναι καλά
 „ βαλμέναις εἰς τάξιν, ἔχω τριάντα χιλιά-
 „ δαις γρόσσια εἰσόδημα ἐτήσιον, ἡ σύζυγός
 „ με με ἐβίασε διὰ νὰ λάβω τὸ ὄνομα Δαρμαν-
 „ τίερ' τὸ ἕκαμα λοιπὸν διὰ εὐγνωμοσύνην, καὶ
 „ τιμῆν της, με τὸ νὰ ἐσάθηκα ἄνδρα της. Ἰ-
 „ δὲ αὐθέντη με με εἰλικρίνειαν σᾶς εἶπα τὸ
 „ πᾶν, χωρὶς νὰ σᾶς κρύψω τίποτε.

Σᾶς ἀφήνω νὰ σοχαθῆτε τὴν ἐνέργειαν ἕκα-
 μεν αὐτῇ ἡ ὁμιλία εἰς τὴν καρδίαν τῆς Εἰλένης,
 με τὸ νὰ τὰ ἄκουεν ἡ καίμενη ὅλα ἀπὸ τὸ
 γαμπινέτο, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν εἶχε βάλλῃ ὁ πα-
 τέρας της. Ὁ Ρ'οβέρ ἀφ' οὗ ἔμεινε σιωπῶντας
 ὀλίγην ὥραν, ἄρχισε νὰ λέγῃ.

Ρ'ΟΒ. „ Στοχάζομαι παιδί με πῶς αὐτῇ
 „ ὅπως με λέγετε εἶναι κατὰ πάντα ἀληθινὰ, κα-
 „ ῶς

„ Ὡς μὲ πληροφορεῖτε καὶ μὲ φαίνεται πῶς
 „ ἢ ἡ κόρη μὲ δεῖ νὰ εὐχαρισηθῇ· ὡς τόσον
 „ ἔχω μερικὰ ἐρωτήματα νὰ σᾶς κάμω, εἰς τὰ
 „ ὁποῖα σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀποκριθῆτε· εἶ-
 „ μαι βέβαιος πῶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι φυ-
 „ σικὰ ἰσότιμοι, πλὴν καθὼς τὸ ἰξεύρετε ἢ ὁ
 „ ἴδιος, εἶναι εἰς τὸν κόσμον κάποιαι πρόλη-
 „ ψαις, τὸ πᾶν ἤθελεν εἶναι εἰς μεγάλην εὐ-
 „ τυχίαν, ἀνίσως ἢ ἔλειπαν αὐταῖς ἀπὸ τὴν
 „ μέσην, ἢ ἂν ἄφιναν τὸν ὀρθὸν λόγον νὰ
 „ διοικῇ τὰ ἀνθρώπινα. Ἀράγε δὲν θέλει σᾶς
 „ συνέβη παιδίμου κανένα ἐναντίον ἀφ' ἧ παρέ-
 „ τε τὴν κόρη μὲ; λόγῳ χάριν ἂν σᾶς σέβε-
 „ ται ὀλιγώτερον ἀπ' ὅ,τι πρέπει, ἢ φέρεται
 „ μὲ ὀλιγώτερον ταπεινώσιν, ἀπ' ὅ,τι ἤθελε
 „ κάμῃ εἰς ἕναν ἰσότιμόν της εὐγενῆ; ἀγαπᾶσα
 „ νὰ ἰξεύρω τί σκοπὸς ἔχετε ἂν ἤθελεν ἀκο-
 „ λωθῆσῃ κανένα τοιοῦτον; ἂν ἔχετε νὰ τὴν με-
 „ ταχειριωθῆτε ἢ ἡ τιμιότησας μὲ πραότητα,
 „ κάμνωντας ἐνίοτε τὰ λάθη της ἔξω νῦ; ἢ
 „ ἂν δὲν ἀγανακτῆτε εἰς αὐτό. “

BONZ. „ Αὐθέντη μὲ, αὐτὴ ἡ ἐρώτησις
 „ ἤθελε γένη, ὅταν ἔμελε νὰ συζευχθῶ μὲ
 „ καμμίαν ἄλλην, ἢ ὄχι μὲ τὴν ἀκριβήσας,
 „ διατιέσθω τότε, ἤθελα βασάξῃ, τὴν τιμὴν τῆς
 „ καταστάσεως ὅπῃ εἶμαι, ἢ νὰ δείξω ἐμπράκ-
 „ τως ὅτι εἶμαι ἄνδρας. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸ
 „ κάμνω πέρνωντας τὴν φιλτάτην σας, ἢ ἂν
 „ ἴξευρα πῶς μόνον ἡ ἰδέα τῆς ἀγενείας μὲ, ἢ
 „ θελε τὴν προξενήσῃ τὴν παραμικροτέραν λύ-
 „ πην, ἐγὼ ἀφίνομαι παρευδῆς, δὲν θέλω ὑ-
 „ πανδρευθῆ ποτέ μὲ, πλὴν θέλω σᾶς παρα-
 „ καλέ.

„ καλέσει νὰ δεχθῆτε τὸ ἡμισυ τῆς περισσίᾳς
 „ με διὰ λόγου της· ἀνίσως καὶ εὐχαρισεῖται
 „ (καθὼς ἐλπίζω αὐθέντη με, ἢ σᾶς παρακα-
 „ λῶ νὰ τὸ σοχαθῆτε ὁ ἴδιος, χωρὶς νὰ με
 „ φυλάξετε χατῆρι) τίποτες δὲν με βασᾶ εἰς
 „ τὸ νὰ τὸ τελειώσω, ἐπειδὴ ἢ ἐγὼ κατὰ
 „ πάντα εἶμαι εὐχαρισημένος ἀπὸ τὴν Ἑλένην,
 „ εἶναι ὁ θησαυρός με, τὸ πᾶν με, ἢ εὐτυχία
 „ με, καὶτε εὐλογον ἐπιχείρησιν ὅπῃ ἤθελε
 „ νοσιμευθῆ νὰ βάλῃ εἰς πράξιν, θέλω τὴν νο-
 „ μίζει χαρὰν ἢ εὐφροσύνην με, ἐλπίζω (ἢ εἰς
 „ αὐτὸ ἀληθινὰ καυχῶμαι) ἐλπίζω νὰ ζήσω με
 „ τοῖστων τρόπον εἰς τὸν κόσμον, ὅπῃ ἰὰ κερδή-
 „ σω ὁλονῶν τὴν ὑπέληψιν. “

Ρ΄ΟΒ. „ Αὐτὰ ὅπῃ λέτε εἶναι ποῦ ἂ
 „ καλὰ παιδίμε, πλὴν ἕνας συγγενής με ἔχ-
 „ θὲς ἔλεγε, πῶς τάχα οἱ ἄνδρες ὅπῃ εἶναι
 „ μιᾶς εὐγενείας κατωτέρας ἀπὸ ταῖς γυναῖκες
 „ τες, ταῖς μεταχειρίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
 „ στον πολλὰ ἀχαμνὰ, διὰ μίαν ἀχρείαν ἡδονὴν
 „ ὅπῃ λαμβάνου καταφρονῶντες ταις. “

ΒΟΝΖ. „ Αὐθέντη με, ὁ δῆλος σας ἴσως
 „ ἤθελεν εἶμαι τοῖστος, καθὼς ἢ ὅλοι οἱ ἄλλοι,
 „ πλὴν δὲν ἔχω αὐτὸ τὸ ἰδίωμα, τρέφω ἕνα
 „ ὑπερβολικὸν σέβας διὰ τὴν χρυσὴν Ἑλένην,
 „ τόσον ὅπῃ ἢ καρδιά με δὲν ὑποφέρει νὰ τὴν
 „ ἰδῆ εἰς χεῖρια ἀνδρώπε ὅπῃ δὲν γνωρίζει τὸ
 „ τί ἀξίζει. Ἐγὼ ἐσυνανασράφηκα με προ-
 „ κομμένως ἢ τιμημένως ἀνδρώπε, ἢ ἐπῆρα τὰ
 „ χρυσὰ ἤθητες, μόνον νὰ μὴν τὴν προξενήσω
 „ αἰσχύνην ἀγαπῶντάς τιν, πολλῶ μᾶλλον
 „ γινό-

„ γινόμενος σύζυγός της. Ἡ καρδιά μὲ τὴν
 „ λατρεύει καὶ μὴν ὑποπτεύεσθε τίποτες ἐναν-
 „ τίον δι' αὐτό. Ἄν οἱ ὁμοιοί μᾶ ἔχῃν τὸ ἐ-
 „ λάττωμα ὅπῃ εἶπετε (διὰ τὸ ὅποιον ἔχετε
 „ δίκαιον νὰ φοβῆσθε) ὅταν συγγενευθῶν μὲ
 „ μίαν εὐγενικὴν φαμελίαν, τῆτο προσέρχεται
 „ μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀπελπισμένοι νὰ ὑψωθῶν ἕως
 „ εἰς τὴν εὐγένειαν καὶ πολιτικά τῶν συγγενῶν
 „ ἐκείνων, μὲ τῆς ὁποίης ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ
 „ ἐνωθῶν. Ὑποποιῶνται πῶς τάχα ἡ προκοπὴ
 „ δὲν εἶναι τίποτες, μὲ τὸ νὰ μὴν ἡμπορῶν αὐ-
 „ τοὶ νὰ τὴν ἀποκτήσῃν, καὶ ὑπεραίρονται εἰς τὴν
 „ βαρβαρότητά της, πασχίζοντες νὰ κατεβάσῃ
 „ τὴν τιμὴν τῆς συζύγου των, εἰς τὸν βαδρὸν
 „ τῆς ἐδικῆς τας, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἡμπορῶν νὰ ἀ-
 „ νέβῃν εἰς τὴν εὐγένειάν της. “

Ρ'ΟΒ. „ Ὅλα αὐτὰ ὅπῃ μὲ λέτε παιδί
 „ μᾶ, μὲ προξενῶν τὴν μεγαλιτέραν χαρὰν τῆ
 „ κόσμου, καὶ φαίνεται πῶς εἶς ἓνας νέος γεμά-
 „ τος ἀπὸ φρόνησιν καὶ προτερήματα. Τώρα
 „ προτῆ νὰ ἀποφασίσωμεν τὸ πρᾶγμα ἔχω
 „ ἓναν λόγον ἀκόμι νὰ σᾶς εἰπῶ, ἐκ τῆ ὁποίης
 „ θέλετε καταλάβῃ πόσιν ὑπόληψιν καὶ ἀγά-
 „ πην συνέλαβα διὰ λόγου σας (κρυφὰ
 „ εἰς τὸ αὐτὸ) πηγαίνω νὰ ἐρωτήσω τὴν
 „ κόριν μᾶ, καὶ ἡ τιμιότης σας προσέχετε νὰ
 „ ἀκῶσθε χωρὶς νὰ φανῆτε, ὅλην τὴν συνομι-
 „ λίαν μᾶς* μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θέλετε βε-
 „ βαιωθῆ τὰ ἀληθῆ φρονήματά της, καθὼς αὐ-
 „ τὴ εἶναι βεβαία τώρα διὰ τὰ ἐδικὰ σας, ἐπει-
 „ δὴ μαζὺ μὲ τὴν μητέρα της ἄκῃσεν ὅλαις ταῖς
 „ λεπτολογίαις τῶν σοχατμῶν σας, ἀφ' ὅτε
 „ ἤλθε.

„ ἤλθετε εἰς τὸ Παρίσι. Ἐγὼ θὲ νὰ σᾶς εἰ-
 „ πῶ ἔχετε ὑγιεῖαν δυνατὰ, καὶ ἀντὶς πῶς εὐ-
 „ γαίνετε νὰ πηγαίνετε, κρυφθῆτε εἰς τὸ Γαμ-
 „ πινέτο μου. “

Ο΄ Βουζιὰν γεμάτος ἀπὸ χαρὰν καὶ εὐγνω-
 μοσύνην, ἐφίλησε τὸ χέρι τῆ Ρ΄οβερ, καὶ ἀφ΄
 εἰ ἔκαμαν τὸν ἀποχαιρετισμὸν, ἐκρύφθη εἰς τὸ
 γαμπινέτο.

Πέρνει τὴν Ἐλένην.

„ Σᾶς βεβαιώνω (εἶπεν ἡ ἀρχόντισσα τῆ
 „ Ρ΄οβερ ἐμβαίνωντας μὲ τὴν κόρην της) ὅτι
 „ ἔμεινα κατὰ πολλὰ εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν
 „ διήγησιν, καὶ τὴν γνώμην αὐτῆ τῆ νέε, καὶ ἡ
 „ Ἐλένη ὁμοίως, ἐπειδὴ καὶ τόσον ἐκατανύχθη-
 „ κεν ἡ καρδιά της, ὅπε τρεῖς τέσσαραις φοραῖς
 „ ἤλθαν τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια της, καὶ ἔβα-
 „ σῆσε πάντα τὸ μανδύλι εἰς τὸ χέρι της. Μὲ
 „ φαίνεται αὐθέντη με πῶς ἡ κόρημας θὲ νὰ
 „ ζήσῃ εὐτυχισμένα μὲ αὐτὸν τὸν νέον, τῆ ἀ-
 „ ληθείᾳ καθὼς ἐκατάλαβα, τὴν λατρείᾳ
 „ κατ΄ ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως. “

Ρ΄ΟΒ. „ Πρέπει νὰ ἰδῶμεν κοκκῶνα με τί
 „ λέγει, τί γνώμην δίδει καὶ ἡ Ἐλένη. “

ἘΛΕ.

Ε'ΛΕ. „ Πατέρα μου, ἐγὼ σᾶς ὑπακῶω
 „ εἰς ὅ,τι μὲ εἰπῆτε. “

Ρ'ΟΒ. „ Ἄμποτε παιδί μου πλὴν
 „ δὲν σοχάζεσαι ἄράγε καμμίαν ἀνδίσασιν νὰ
 „ μᾶς κάμης; ἂν σοχάζεσαι, εἰπέτην νὰ ἔχης
 „ τὴν εὐχὴν μου μὲ κάδε ἐλευθερίαν. “

Ε'ΛΕ. „ Γδὲ λοιπὸν αὐδένητη μου, ἀρχι-
 „ νῶ (χαμηλώνωντας τὰ μάτια της) νὰ σᾶς ἐ-
 „ ξομολογηθῶ μὲ τὴν ἐλευθερίαν ὅπῃ ἰξεύρε-
 „ τε, καὶ ὅπῃ προσμένετε ἀπὸ λόγη μου κατὰ
 „ τὸ παρόν· μετὰ τὴν διήγησίν μου θέλετε κρί-
 „ νη τὴν ὑπόθεσιν, ἂν θεὸς νὰ ζήσω εὐτυχισ-
 „ μένα, ἢ ὄχι, πέρνωντας τὸν Βουζιάν. “

„ Τὴν πρώτην φορὰν ὅπῃ τὸν εἶδα εἰς τὴν
 „ κώχην τῆ σοκακιῶ μας, τὸν ἐπαρατήρησα, μὲ
 „ ἐφάνη πασρικός, καλῆτζικός, καὶ δὲν μὲ ἐ-
 „ προξενῆσεν ἀηδίαν, καθὼς οἱ λοιποὶ χωριά-
 „ ται συντρόφοιτε ὅταν μὲ τὸ εἶπεν ἡ Ἀννέτα
 „ μαγέρισσά μας πῶς ἦτον φρόνιμος, ἄοκνος,
 „ ταπεινός, καὶ σολισμένος μὲ προτερήματα,
 „ τὸν εὐσπλαγχνίσθηκα· κῆμα (ἔλεγα εἰς
 „ τὸν ἐμαυτὸν μου συγκρίνωντάς τον μὲ ἕναν ἄλ-
 „ λον νέον υἱὸν τῆ πλεσίς τῆς Γειτονιάς μας, κα-
 „ κὸν ἄνθρωπον) διατὶ νὰ μὴν γεννηθῆ ὁ Ζιακῶ
 „ ἀπὸ γονεῖς τοιῆτες, καθὼς ὁ Λαφιστάρ;
 „ μὲ ὅλον τῆτο ἀπεφάσισα κρυφὰ νὰ τὸν χα-
 „ ρίζω ἐξ ἰδίων μου ἄρκστα, ὅταν μὲ ἐπρωσάζε-
 „ τε νὰ πληρώνω τὸν κόποντε. Ἐμαθα πρὸς
 „ τῆτοις πῶ ἐξόδευε τὰ ὅσα τὸν ἔδίδα, καὶ
 „ ἐχαίρομεν εἰς τὴν καλὴν διαγωγὴντε. Ἴσως

D

„ ἐκεῖ-

„ ἐκεῖνος ἐνδυμᾶται μὲ πόσῃν γλυκύτητι τὸν
 „ ἐσυντύχαινα (α) ἔχῃ πόσον ἐχαίρομεν βλέπων-
 „ τάστον. Ὅταν ἔβαλα εἰς τὸν νῆμα νὰ σᾶς
 „ παρακαλέσω διὰ νὰ τὸν πάρωμεν εἰς τὸ σπῆ-
 „ τι, αὐτὸς ἔφυγεν ἀπὸ τὸν μαχαλέ μας.
 „ Περισσότερον ἀπὸ δύο χρόνους ἀπερασε, ἔ-
 „ δὲν τὸν εἶδα, ὅταν ἀπερνῆσα ἀπ' ἐκεῖνο τὸ
 „ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον συναζονται οἱ συντοπί-
 „ ταιτε, πάντοτε ἔρριχνα τὰ μάτια μου μή-
 „ πως ἔχῃ τὸν ξαναἰδῶ, ἔπισεύω πῶς ἂν ἐλάμ-
 „ βανα αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν, ἤθελα τὸν μα-
 „ λώσῃ διατὶ νὰ μᾶς ἀφύσῃ, ἔδὲν ἐπάτησε
 „ πλεόν εἰς τὸ σπῆτι μας; ἡ εὐγενεῖα σας
 „ ἰξεύρετε τὴν δέλευσιν ὅπῃ μὲ ἔδειξε μετὰ
 „ παρέλευσιν δύο χρόνων, ἤμην τόσον ἐκσατι-
 „ κῆ, ὅπῃ δὲν τὸν ἐγνώρισα παρευδύς· ἀφ' ἔ-
 „ τὸν ἐκαλοσοχάσθηκα ὅμως, ἐχαίρομεν ὅπῃ
 „ τὸν ἤυρα εἰς ἓνα τοῖστρον κίνδυνον τῆς ζωῆς μου,
 „ καὶ

(α) Γδὲ ἡ ρίζα ἢ πρώτη αἰτία τῆς θερμοτάτης λαύ-
 ρας τῆ Ζιακῶ, ἂν δὲν ἦτον ἢ ἀπὸ τὰ δύο μέρη
 ἢ αὐτῆ, ποτὲ δὲν ἤθελον εἶναι μῆτε τόσον σφο-
 δρᾶ, μῆτε τόσον σαθερά. Οἱ ἐρασαὶ ἔχον μίαν
 ἀμοιβαίαν φυσικὴν κλίσιν, ἡ ὅποια συμβάλλει εἰς
 τὸ νὰ νύξῃ ἀμφοτέρως· κάθε νέος ὅπῃ ἀγαπᾷ
 μίαν νίαν, ἔδὲν τῆς τὸ ἐξεμυσηρεύθῃ, ὡς εἶναι
 βέβαιος πῶς ἤθελε τὸν ἀγαπήσῃ ἢ ἐκείνη, ἂν ἦ-
 τον τρόπος νὰ τὴν φανερώσῃ τῆς πόνης, ὅπῃ τρα-
 βᾶ, μακάρι ἢ μὲ μονάχαις ταῖς ματιαῖς· δι' αὐτὸ
 ὅμως χρειάζεται νὰ εἶναι ἓνας ἀληθινὸς ἢ παθητι-
 τικὸς ἔρωτας, ἢ ὄχι μία προσωρινὴ καὶ ἄλογος
 ἐπιθυμία.

„ καὶ ὅπῃ ἦτον αὐτὸς ὁ ἐλευθερωτὴς μου, καὶ
 „ ὄχι ἄλλος· αἰδάνθηκα περισσοτέραν εὐγνω-
 „ μοσύνην καὶ εὐχαρίστησιν πρὸς τὸν Ζιακῶ, παρὰ
 „ μίτος πρὸς τὸν ἀχρεῖον ἐκείνον ὅπῃ ἤθελε νὰ
 „ μὲ ἀτιμῆσῃ. “

„ Ἰδὲ ἡ ἰσορία τῶν ἰδεῶν μου, καὶ τὸ τί
 „ ἀπέρασεν εἰς τὴν καρδιά μου ἀφ' ἧ εἶδα αὐτὸν
 „ τὸν νέον· ἀνίσως καὶ ἡ πρώτη κατάστασις τῆ
 „ Ζιακῶ μὲ φαίνεται χαμερπῆς, νομίζω πῶς
 „ πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶ ὅτι ὁ Βονζιὰν ἐφύλαξε
 „ τὴν τιμὴν μου, καὶ ὁ ἄρχων Δαρμαντιέρ μὲ ἐ-
 „ πρόσφερε τὸ ἡμισυ τῶν ὑπαρχόντων τε, σχε-
 „ δὸν καὶ ἂν δὲν θελήσω νὰ τὸν δεχθῶ διὰ σύ-
 „ ζυγόν μου· πρέπει λοιπὸν νὰ ἔχη κανεὶς πα-
 „ τέρα μου καρδιά ἀπὸ μάρμαρον, καὶ νὰ μὴν τὸν
 „ λυπηθῇ εἰς τὰ λόγια ὅπῃ σᾶς εἶπεν, ὅταν
 „ ἐσυνομιλήσετε μαζύ τε. “

Χωρὶς νὰ τὴν ἀποκριθῇ τίποτες ὁ Ρ'οβέρ,
 ἐπῆγεν εἰς τὸ γαμπινέτο τε, καὶ πέρνωντας τὸν
 Βονζιὰν τὸν ἔφερε λέγωντας.

Ρ'ΟΒ. „ Τώρα ἀκέσσετε πλέον παιδί μου,
 „ ὅλην ἀπλὴν καὶ καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν, ἐγὼ
 „ πισεύω πῶς εἶσε καλῆς ψυχῆς ἄνθρωπος,
 „ πρέπει νὰ εἶσε ἓνα σκληρὸν τέρας, ἂν δὲν
 „ λατρεύετε ἐν ὄσω ζῆτε αὐτὸ τὸ ἀξιαγάπη-
 „ τον, τὸ τρυφερόν, καὶ ἐνάρετον κορίτσι, ὅπῃ
 „ σᾶς δίδω αὐτὴν τὴν σιγμὴν διὰ σύζυγόν
 „ σας. “

Ο΄ Βονζιάν ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τῆς Ε΄-
 Λένης, πλὴν δὲν ἠμπόρεσε νὰ προφέρῃ μίτε
 γοῦ, τόσον ἡ χαρὰ τε ἦτον ὑπερβολικὴ· Ἡ
 Ε΄λένη κοιτάζωντας εἰς τὴν γῆν, ἔ περιχυμένη
 ἀπὸ μίαν ὠραιοτάτην κοκκινάδα, ἔδιδε νὰ κατα-
 λάβην πῶς ἐντράπηκεν ὅπῃ ἐφανερώσει τὰ μυ-
 σικάτης, ἔ τὰ ἤκισεν ὁ Βονζιάν· ὡς τόσον ὁ
 πατὴρ ἔ ἡ μήτηρ τὲς ἄφησαν μονάχως λέγον-
 τες, ξαναγνωριθῆτε, συνομιλήσετε, οἱ γονεῖς
 ἔκαμαν ἐκεῖνο ὅπῃ ἔπρεπε διὰ λόγους σας.

BONZ. „ Κερᾶμα (α) ἄχ τί χαρὰ, τί
 „ εὐτυχία εἰς ἐμένα τὸν δυσυχηῖ, ὑσερον ἀπὸ
 „ τόσων πόνων, νὰ σᾶς ἀπολαύσω τέλος πάν-
 „ των; ὁ κακοῤῥίζικος, τὰ δεινάμα εἶναι ἀπε-
 „ ρίγραπτα, ἄς μὴν τὰ ἐπαριθμῶ διὰ νὰ μὴ
 „ σᾶς λυπήσω· ἄλλαξα ἔ τὲς τρόπους ἔ τὴν
 „ κατάστασιν τῆς ζωῆς μου, καθὼς τὸ ἰξεύρει ὁ-
 „ λος ὁ κόσμος, πλὴν ὅσον διὰ μόνην τὴν εὐ-
 „ γενεῖαν σας αἰωνίως θέλω εἶμαι ὁ αὐτὸς ἀμε-
 „ τάτρεπτος. Θέλω σᾶς λατρεύει, καθὼς ἔ
 „ τὴν ὄραν ὅπῃ σᾶς πρωτοεῖδα, ὅλα τὰ παρα-
 „ μικρότερα κινήματά σας, θέλει εἶναι νόμοι εἰς
 „ ἐμέ, ἔ θέλει τὰ δέχομαι, μὲ τὸ ἴδιον σέ-
 „ βας, ἔ τὴν ἴδιαν χαρὰν, ἔ μὲ τὴν αὐτὴν
 „ εὐχαρίστησιν τῆς ψυχῆς μου, καθὼς τὰ ἐδέχε-
 „ το ἕναν καιρὸν ὁ Ζιακῶ. Ἀχ Κερᾶμα, ἔγὼ
 „ πλέον ἔχασα τὰ ὅσα ἠμπορῆσα νὰ σᾶς εἰπῶ
 „ εἰς ἐτέτην τὴν εὐτυχισμένην σιγμὴν, ἐδέθηκεν
 „ ἡ ἀθλία γλώσσα μου, ὡσὰν τὸ ψάρι σχεδὸν
 „ μένω ἄφωνος. Ἀχ μὰ νὰ ἰξεύρετε
 „ ἡ

(α) Ἀφ' ἑ ἰμειναν μόνοιτες.

„ ἡ πολυπαθῆς καρδιά μου, εἰς ποῖον βαθμὸν
 „ ἡδονῆς εὐρίσκεται; πῶς λαχταρεῖ ἡ καϊμένη,
 „ καὶ μετὰ τὰ συχνὰ χτυπήματά της, φανερώνει
 „ τὴν εὐφροσύνην της· ὑποφέρετε νὰ σᾶς συγ-
 „ χαρῶ ὀλίγον διὰ τὴν ἀμοιβαίαν εὐτυχίαν καὶ
 „ ἐνωσίν μας παρακαλῶ. “

ΕΛΕ. „ Καὶ ἐγὼ αὐθέντη μου δὲν θέλω
 „ μεταβληθῆ ποτέ· πλὴν ἄραγε δὲν ἦτον καλ-
 „ λίτερα νὰ πάρετε καμμίαν πλέον πλεσίαν,
 „ πλέον καλῆτζίκη, πλέον

BONZ. „ Ἄχ τί με λέτε διὰ τὸν θεόν,
 „ σιωπήσετε νὰ ζῆτε, διατὶ ἀμαρτάνετε· καὶ
 „ εὐρίσκεται πλάσμα εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκ-
 „ μένης ὅπῃ ὄχι νὰ σᾶς παρομοιάζῃ, ἀλλὰ μό-
 „ νον νὰ ἔχῃ ἓνα ἀπὸ τὰ ἄπειρα θέλγητρά
 „ σας; εἰς τὴν ὑφήλιον, ἐγεννήθηκεν ἄλλη καμ-
 „ μία ὅπῃ νὰ τολμήσῃ νὰ εὐγῇ εἰς φιλονεικίαν
 „ περὶ κάλλους μαζύ σας; ἡ φύσις, ἐτεχνύρησεν
 „ ἄλλο ὄν εἰς τὸν κόσμον, ὅπῃ νὰ σᾶς ὑπερτε-
 „ ρῇ, ψυχὴ μου, εἶσε ἡ βασίλισσα τῶν ὠραίων,
 „ καὶ τὸ καύχημα τῶν χαρίτων, ὅλαις εἶναι
 „ σκεπίδια μπροσά σας, ὅλ

ΕΛΕ. „ Ὅχι ἄλλο, ἄς τὸ πισεύσω,
 „ διατὶ τὸ ἀκῶ ἀπὸ τὸν αὐθέντην μου, καμμίαν
 „ ἡμέραν ὅταν θέλει ἔχομεν καιρὸν, φιλονεικῶ
 „ περὶ τέττε μαζύ σας, καὶ θέλω σᾶς κοινολο-
 „ γήσῃ ὅλας τὰς ἐγκαρδίας σκοπῆς μου. Τώρα
 „ ὁμως σᾶς δίδω εἶδησιν ὅτι, ἡ γιαγιά μου εἶναι
 „ ἐναντία σας καὶ δὲν σᾶς θέλει κατ' ἐδένα τρό-
 „ πον,

„ πον , ὄθεν πρέπει νὰ γυρίσωμεν καὶ ἐκείνης
 „ τὴν γνώμην. “

BONZ. „ Ἐγὼ θέλω μεταχειρισθῆ ὁ-
 „ λως τὰς δυνατὰς τρόπους Κερᾶ μῆ, καὶ διατὶ
 „ ἡμῶν προσηλωμένος εἰς τὴν εὐγενεῖαν τῆς προ-
 „ πολλῆ, καὶ δι' ἀγάπην καὶ σέβας ἐδικόν σας. “

Ε΄ΛΕ. „ Εἶμαι βεβαία αὐθέντη μὲ πῶς
 „ ἓνας τιμημένος ἄνδρας, σέβεται (καθὼς λέτε)
 „ καὶ ἀγαπᾷ τὴν σύζυγόν τε· ἀνίσως ἔχετε καὶ
 „ ἡ εὐγενεῖα σας τὸν αὐτὸν σκοπὸν, δὲν μὲ
 „ κακοφαινεται, ὅτι μεταχειρίζεσθε αὐτὴν τὴν
 „ λέξιν, τῆ σέβας, διὰ λόγῳ μῆ· σᾶς βεβαιώ-
 „ νω πῶς καὶ ἐγὼ ἐκ μέρους μῆ σᾶς ὑποτάσσο-
 „ μαι, σᾶς τιμῶ, καὶ κατὰ τὴν θέλησιν τῶν
 „ γονέων μῆ, νὰ μὴν εἶναι πλέον καμμία δια-
 „ φορὰ ἀναμεταξύ μῆς. “

Ο΄ Δαρμαντιέρ ἐφίλησε τὸ χεῖρι τῆς τρυ-
 φερῆς τῆς Ε΄λένης λέγωντας.

BONZ. „ Εἰς ὄλην μῆ τὴν ζωὴν Κερᾶ μῆ,
 „ θε νὰ σᾶς εὐλαβῆμαι, ὁ παθητικός καὶ σαθε-
 „ ρὸς ἔρωτάς μῆ, θέλει ἔχει πάντοτε τὸ σέβας
 „ διὰ σύντροφόν τε. Τῆ ἀληθείᾳ ἡμπορῶ νὰ
 „ σᾶς βεβαιώσω, πῶς ἐκ ψυχῆς σᾶς λατρεύω
 „ χωρὶς νὰ σᾶς φανῆ ὑπερβολή, ἡ εὐγενεῖα
 „ σας εἶσε τὸ πᾶν μῆ, ἡ ἀνοπνοή μῆ, ἡ ἐλπίδα
 „ μῆ, ὁ θησαυρός μῆ, τὸ ἀκριβώτερον πρᾶγμα
 „ ὅπῃ ἔχω εἰς τὸν κόσμον (πάλιν τὴν φιλεῖ)
 „ ἡ θεᾶ τῆς καρδιᾶς μῆ. Ἄχ ψυχὴ μῆ, εἶσε
 „ ἐκεῖνη, τῆς ὁποίας τὴν χαριτωμένην εἰκόνα
 „ εἶχα

„ εἶχα ἐγκεχαραγμένην εἰς τὰ φύλλα της, τὴν
 „ εἶχα φυλαγμένην μὲ τὴν εὐλάβειαν, ἔ-
 „ κατάνυξιν, διὰ τὴν παρηγορῆν εἰς τὰς πό-
 „ νος της, ἔ ταις πληγαῖς της. Πόση ἀνέκ-
 „ φρατος ἡδονή, εἰς ἐμένα Κερῆμα, τὰ σοχά-
 „ ζωμαι πῶς δὲ τὰ ζήτω εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τὰ
 „ καλλήσας, ἀφιερώνωντάς σας ὅλαις ταῖς σι-
 „ μαῖς τῆς ζωῆς μου; ὄλ “

Ε'ΛΕ. „ Αὐθέντη μου ἢ γιαγιά μου ἔρχε-
 „ ται ἔ “

Οἱ Δαρμαντιέρ ἐπῆγε τὰ τὴν ὑποδεχθῆναι,
 ἢ καλήμας γερόντισσα ἐθύμωτε κατ' ὑπερβο-
 λὴν, ἔ ἐξετάθη ἢ χολήτης διὰ τὴν κατὰ μό-
 νας συνομιλίαν ὅπῃ εἶχεν ἢ ἐγκονήτης μὲ τὸν
 νέον· ὁ υἱὸς της ὁμῶς τὴν ἀκολαθῆσε κατόπι
 της.

Ρ'ΟΒ. „ Ἦσυχάσετε μητέρα μου, ἡσυ-
 „ χάσετε, ὅλα ἐδιορδῶθησαν· ὁ Δαρμαντιέρ
 „ εἶναι τῶ ὄντι εὐγενῆς, εὐγενέστατος κατὰ τὰ
 „ ἦθη, τὴν καρδίαν, ἔ τὴν ἀμεμπτον διαγω-
 „ γήν τε, δὲν τὸ ἰξεύρετε πῶς ἦτον ἄνδρας τῆς
 „ Λατίας, ἢ ὁποῖα εἶναι (καθὼς μὲ φαίνεται)
 „ ἀνώτερον ἀπὸ ἡμᾶς; φορεῖ τὰ μαῦρα διὰ τὴν
 „ σύζυγόν τε λοιπὸν, ἔ ὄχι διὰ μίαν κερῆ ὅπῃ
 „ ἔκαμε καλὸ εἰς τὸν δῆλον της. “

ΓΡΙΑ'. Καὶ πῶς; ἢ τιμότης τε ἐξάθη
 „ ἀνὴρ τῆς Λατίας; ἂ, αὐτὸ εἶναι μία αἰτία
 „ ὅπῃ ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ τὴν ματαίαν σας
 „ διαγωγὴν ἔ χρησθήθειαν. “

Ρ'ΟΒ.

Ρ΄ΟΒ. „ Καλὲ μητέρα μου νομίζετε διὰ
 „ ματαιότητα τὸ νὰ ζῆ κανεὶς φρόνιμα εἰς τὸν
 „ κόσμον; ἔ νὰ εἶναι σολισμένος μὲ προκοπὴν;
 „ “

ΓΡΙΑ΄. „ Ναίσκε ναίσκε, ἴλα εἶναι καπ-
 „ νὸς χωρὶς εὐγένειαν, ἀκέετε; ἐγὼ εἶμαι ἐγ-
 „ γονὴ ἑνὸς περιφήμου ἀρχόντος, κόρη Μινίσευ,
 „ γυναῖκα ἑνὸς εὐγενεστάτου, τὸ σπῆτι τῷ μα-
 „ καρίτῃ πατρὸς σου, ἦτον πρὸ πολλῶν γνωσθὸν
 „ εἰς ὅλους, ἔ ἡ γενεά μας πάντοτε ἐσάδη ἐ-
 „ παινετὴ ἔ εἰς ὀφθαλμοὺς. “

Ρ΄ΟΒ. „ Τὸ ξεύρω μητέρα μου πῶς ἔχετε
 „ δίκαιον, πλὴν σοχαθῆτε ὅτι, ἂν ἐξῆσεν ἡ
 „ Λαοσία, ὁ Δαρμαντιέρ ἠδελε φθάσῃ μεγάλ-
 „ λος ἄνθρωπος. “

ΓΡΙΑ΄. „ Ἐἴτι εἶναι παιδί μου, διὰ τῆτο
 „ λέγω ἔ ἐγὼ πῶς ἡ ὑπανδρεία ἐκείνη τὸν
 „ ἐξελέκισεν. ἐγὼ δὲν ἐναντιώνομαι πλέον,
 „ θέλω ὅμως νὰ μᾶς τιμᾷ ὅλους, ἔ νὰ μὴν εἰπῆ
 „ τὴν Ἐλένην μὲ ὅταν μιλή μαζύ της, Ε΄ΣΥ΄, ἀφ-
 „ ἔ τὴν πάρη γυναῖκα τῆς, ἔ τῆτο νὰ τὸ γρά-
 „ ψην εἰς τὸ προικοσύμφωνον. “

BONZ. „ Ἀχ Κερᾶ μου, ἐγὼ ὑπόσχομαι
 „ νὰ δείξω μεγαλύτερα σημεῖα τῆς ὑποκλί-
 „ σεώς μου, ἔ ἀπὸ ὅσα προσάχετε περισσότερα
 „ ἐλπίζω νὰ εὑρετε εἰς τὸν δῆλον σας. Ἡ ἄξιο-
 „ λάτρευτη Ἐλένη δὲν θὲ νὰ εἶναι μόνον συμ-
 „ βία μου, ἀλλ’ αὐτεξέσσια βασίλισσά μου. θέ-
 „ λετε τὸ γνωρίσει ἀπὸ τὸν τρόπον ὅπῃ θὲ νὰ
 „ φέρω-

„ φέρωμαι πρὸς τὴν εὐγενείαν της, καὶ πρὸς ὅλον
 „ τὸ τιμημένον συγγενολόγισας. “

ΓΡΙΑ΄. „ Οἷχ καὶ τί εὐμορφα συντυχαί-
 „ νει, κοίταξε νὰ τὸν βασᾶς κόρη με διὰ πάν-
 „ τω εἰς αὐτὴς τὴς ἰδίας σοχασμῆς (α). “

Ἐτῆι ἀφ’ ἧ ἔσुकώθησαν ὅλα τὰ ἐμπόδια,
 ἡ ὑπανδρεία δὲν ἄργησε νὰ ἐκτελεσθῆ, καὶ ζῆν
 τῶρα εὐτυχισμένα.

Τοις τοτρόπως λοιπὸν ὁ ἔρωτας ἐνεργῶντος
 με γνῶσιν, εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν εὐτυχιῶν.
 Ἡ παρῆσα διήγησις εἶναι ἓνα ἀλάνθασον σεκρέ-
 το εἰς τὴς γονεῖς, νὰ κάμην τὴς γαμβρῆς της νὰ
 λατρεύην τὴν σύζυγόν της διὰ πάντα· τὸ πρῶ-
 τον, νὰ δείξην τὴν κόρην της με τέτοιον τρόπον,
 καθὼς ὁ Ζιακὼ εἶδε τὴν Ἐλένην, ὅπῃ νὰ λάβῃ
 αἰτίαν ὁ νέος νὰ σοχάζεται πῶς εἶναι σχεδὸν
 ἀδύνατον νὰ τὴν ἀπολαύσῃ, καὶ νὰ εὐρίσκειται ἡ
 καρδιά της μέσον ἐλπίδος καὶ ἀπελπισίας. Πρὸς
 τέτοις ἀναγκαῖον κρίνεται τὸ νὰ εἶναι καὶ ἡ κο-
 πέλλα σολισμένη με προτερήματα, ὅπῃ ἀφ’ ἧ
 γνωρισθῆν οἱ δύο της, ὁ ἔρασις νὰ μὴν λάβῃ αἰ-
 τίαν νὰ εἰπῆ πῶς ἔμεινε γελασμένος. Ἐνας
 φρόνιμος ἄνδρας πάλιν, δὲν ζητεῖ νὰ ἔχη ἡ γυ-
 ναῖκα του ὑψηλὸν πνεῦμα, ἢ νὰ ἰξεύρῃ γλώσ-
 σαις καὶ ἐπισήμαις, ἢ ὁποῖαις τὸν κάμνουν ἐνίοτε
 νὰ φρενιτεύῃ, ἀλλὰ μόνον νὰ ἔχη καθαράν καρ-
 διάν, ἀπλότητα, ἀγάπην, πραότητα, οἰκονο-
 μίαν, καὶ νὰ εἶναι περιμαζωμένη. Ἀφ’ ἧ ἔχη
 αὐ-

(α) Πρὸς τὴν ἐγκονήν της.

αὐτὰ, τὸν φαίνεται πῶς εἶναι σολισμένη, μετὴν πλέον μεγαλήτερον προκοπήν. Ἡ Ἑλένη ἔχει ὅλαις αὐταῖς ταῖς ἀρεταῖς, εἶναι καλῆς ψυχῆς, προσητάτη, χαρήμενη, καὶ ποιεῖ εἰς ἄκρον τὸν ἄνδρα της. Ὁ Θεὸς λέγει συχνὰ καὶ ἐκεῖνος· διὰ τὴν ἀγαπῶ τὴν σύζυγόν μου μετὴν εὐδυσιασμόν ἐν ὄσω ζωῶ, δὲν ἔχω τὴν σοχαδῶ ἄλλο, παρὰ τὴν ἐνδυμῆμαι πῶς ἐγὼ ἤμεν ἀπλοῦς Ζιτικῶ ἐξωμερίτης, καὶ ἐκεῖνη κόρη τοῦ Ροβερ.

ΤΟ
Τ Ζ Ι Ρ Α Κ Ι

τῆ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Ενας πλέσιος πραγματευτής, περίφημος διὰ τὴν εὐλικρίνειαν τῆς ψυχῆς ἔ τὰ καθαρά του σπλάγχνα, ὄντας πατὴρ τριῶν ὠραιοτάτων θυγατέρων, ἀπὸ ταῖς ὁποῖαις εἰς τὴν κάθε μίαν ἔμελε νὰ δώσῃ πενήντα χιλιάδες γρόσια προῖκα, εἶχε βάλῃ τὰ πράγματά τε εἰς μίαν πολλὰ φρόνιμην ἔ καλὴν τάξιν, τρόπον τινὰ ἐζῶσε ὡσὰν ἓνας φιλόσοφος, μὰ, τοιῶτος καθὼς τὸν θέλει ὁ μέγας Φριδέρικος, βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, ἦγεν, ὀγλύγυρος, ἐπιμελής, καὶ τὸ καλλίτερον, ὅπῃ ἐνόμιζε τὸν ἑαυτόν τε ἀφεύκτος ὑπόχρεων διὰ νὰ συνδέσῃ μίαν σφαῖραν τριγύρω τε ἀπὸ φιλοπόνους, ἔ εὐλικρινεῖς ἀνθρώπους ὡτὰν καὶ λόγου του, ἔ τὸ ἐνόμιζε μέγαλον προτέρημα, ἔ χαρὰν, νὰ θρέφωται, νὰ κερδαίνεν ἔ νὰ κυβερνῶνται πολλοὶ διὰ μέσσω του. Τοιαύτας ἀρχὰς λοιπὸν ἔχοντας, ὅλαις αἱ ὑ-
ποδέ-

ποδέσεις τε ἐπήγαιναν δεξιὰ, ἔκαστην, ἔπροχωροῦσαν ἀπὸ καλὸν εἰς καλλίτερον, μὲ ὅλον ὅπῃ ἄρχισε τὴν πραγματείαν τε σχεδὸν ἐκ δανείων. Ὁ Δεβσέ (ἔτσι ὠνομάζετο) ἦτον ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆ Παρισίῃ, ἔειχε ἀναδραφὴ εἰς τὴν ἀπλότητα τῶν ἡδῶν ὥσῃ εὕρισκε τινὰς, μόνον εἰς τὰ ἔξω μέρη. Ἐσυνήθιζε νὰ λέγη συχνὰ ἓνα Γνωμικὸν ὅπῃ εἶχεν ἀκῆσῃ ἀπὸ τὸν πατέρα τε, ὅτι ὅταν κάθεται ἀναπαυμένος κἀνένας, ἔἀφίνει ταῖς ἐλπίδαίς τε εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἀπόκτησε μίαν φορὰν, χωρὶς νὰ τὰ πολλαπλασπάζῃ πάντοτε, τὰ σώνει ἀπὸ λίγα λίγα.

Αὐτὸς ὁ ἄοκνος ἄνθρωπος, εἶχεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τζιράκια εἰς τὸ ἐργασῆρι τὰ παιδιὰ τῶν πλεσιωτέρων ὁμοτέχνων τε, ὅπῃ ἢ καλή τε ὑπόληψις, τὴς ἐπαρακινῶσε νὰ τῆ τὰ προσφέρνῃ, διὰ νὰ τὰ παιδεύῃ, ἔ νὰ τὰ κάμῃ νὰ λάβῃν ἔφεσιν τῆς φιλοπονίας. Τὰ ἰδέχεται λοιπὸν μὲ ἀγαθότητα, ἔ ἐπασχεν ὅσον τὸ δυνατόν νὰ τὰ ἐμωνήῃ φρονήματα εἰλικρινείας· εἶχε περὶ τῆς δύο αἰτίαις· ἡ πρώτη ἦτον νὰ φανῇ εἰς τὴς γονεῖς τῶν παιδιῶν τοῖστος, ὅτι λογιῆς τὸν ἐνόμιζαν ἐκεῖνοι. Ἡ δευτέρα ὁμως, ἀπέβλεπεν εἰς τὸ ἴδιον καλὸν τῆς φαιμελίας τε· εἶχε σκοπὸν νὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ αὐτὰ γαμβροὺς, ὅπῃ νὰ ἰξεύρῃ κατὰ βάθος τὴν καθαρότητα τῆς καρδιάς τε, ἔ νὰ εἶναι βέβαιος διὰ τὸν καλὸν χαρακτῆρα τε. Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ καλὸς ἄνθρωπος, τὸ παράδειγμα τῶν ἐπιλοίπων πατέρων, ἐφρονῶσεν ὅτι πρέπει νὰ ζῆ κἀνένας εἰς τὸν κόσμον, μόνον διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν παιδιῶν τε, ἀφ' ἧς τὰ ἔδωτε μίαν φορὰν τὸ εἶναι ἔ τὴν ζωὴν, ἔ ὅτι

ὅτι διὰ τὰ ἔχεν τὰ παιδιά σέβας εἰς τὰς γονεῖς, φυσικὴν ὑποταγὴν, καὶ τὰ λαμβάνεν ἔφρουν διὰ τὴν φιλοπονίαν, ἔφθανε μόνον αὐτὴ ἡ χαροποιὰ ἰδέα, τὰ ξεύρην πῶς ἐκεῖνοι πάσχον διὰ τὴν βοήθειάν τες, τὰ τὰ δώσῃ ὄλαις ταῖς ἀρεταῖς, καὶ τὰ τὰ κάμη τὰ τὰς φρωρῶν ὡς πρώτους εὐεργέτας. Ἐμένα μὲ φαίνεται πῶς εἰς αὐτὸ ἡμωρῶσε τὰ ἔχη δίκαιον ὁ Δεβρσέ.

Ἀπ' ὄλης τὰς νέας τῆ Παρισίε ὅπῃ εἶχεν εἰς τὸ σπῆτιτε, κανέναν δὲν εὐρήκε τὰ τὸν ἀρέση κατῶς ἡθελε, μὲ ὄλον ὅπῃ ἡ πρώτη κόρη τε, δὲν ἐξάθη τόσον δύσκολη ὡσάν αὐτόν, διὰ τὴν ἔκλεξεν ἕνα διὰ λόγος της, ἡ δευτέρα ὁμῶς ὅπῃ εἶχεν ἀπερίγραφτον μέριτον, καὶ τὰ ἴδια φρονήματα τῆ πατρός της, ἐδυσαρκεῖτο εἰς τὸν κατ' ἕνα ὅθεν δι' αὐτὴν καὶ ἐκεῖνος ἐφύλαττεν ὄλαις ταῖς φροντίδαίς τε. Τὸν ἦλθε τέλος πάντων ἕνα νέον παιδί ἀπὸ κάποιον γνώριμόν του, Λέανδρος ὀνόματι, τῆ ὁμοίῳ ἐν συντόμῳ φέλω περιγράψει τὸ νόσιμον εἶδος, καὶ τὸν ἀξιωματικὸν χαρακτήρα.

Ἄς λάβῃ κατὰ νῦν τινὰς, ἕναν νέον μετρίως ὑψηλόν, παχὺλόν, μάτι καὶ φρίδι μαῦρα, μακροῦα μαλιά, ὡσάν τὰ εἶχε δύο βέκαις εἰς τὰ κόκκινα μάγυλά τε, μὲ χυρῶδι μόνον εἰς τὸ πυγῶνι, ὠμὸς φαρδεῖς, ἕνα σῶμα σύμμετρον καὶ ἀνάλογον, ἕνα περιπάτημα σερεὸν ὅπῃ ἡμωρῶσε μὲ τὸν καιρὸν τὰ γίνῃ εὐγενικὸν καὶ εὐσροφον. Μετὰ τῆτο, πνεῦμα ξυπνητὸν, ἀκραν προχότητα, φιλοπονίαν, καὶ τὰ εἶναι ἄκακος εἰς τὰ ἡθη. Τοῖε-τος ἦτον ὁ Λέανδρος, εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν δεκαεπ-

καεπτάμισυ χρονῶν, ὅταν ἐμβῆκε πρώτην φορὰν μαθητῆς εἰς τὸ σπῆτι τῆ Δεβασέ. Ἐνα μόνον ἐλάττωμα εἶχεν ὁ πτωχός, ὡς δὲν ἦτον γεννημένος ἀπὸ γονεῖς εὐγενεῖς.

Ὁ πραγματευτῆς, ὅλος γεμάτος ἀπὸ χαρὰν, ἐνόμισεν ὅτι ἤυρεν ἕναν πλυσιώτατον Δησαυρόν, καὶ ἐν τῷ ἅμα ἀπεφάσισε νὰ βάλῃ τὰ δυνατά τε διὰ νὰ τὸν παιδεύσῃ καθὼς ἴξευρεν ἐκεῖνος, καὶ καθὼς ἔπρεπεν. Ὁ τρόπος ὅπῃ ἕως τότε ἐφέρετο πρὸς τὰς λεπτὰς νέες Παρισιάνες, υἱὸς τῶν συντεχνίτων τε, ἦτον ὀλίγον πρᾶος, τὰς ἐμεταχειρίζετο μὲ τζιριμόνιαις, μὲ μίαν πολιτικά ὑποχρεωσικὴν καὶ φιλήσυχον, δὲν ἤθελε νὰ δοκιμάζῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς μὲ τὰς βαρεῖς ἐκείνας τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων νοιώθει κἀνεὶς σωσὰ τὴν δυνάμιν τῆς, καὶ τὸ τί ἀξίζει ὁ κάθε ἄνθρωπος, μήτε ἐξερευνᾷσε τὴν ὀγλυγωρότητα τῶν πράξεών τῆς, ἢ τὴν εὐθύτητα τῆς καρδίας τῆς, ἢ ὅποια εἶναι προτέρημα πολλὰ σπάνιον τῶρα εἰς τὸν καιρόν μας, καὶ μόνον εἰς τὰ χεῖλη τῆ κατ' ἑνὸς ἢμπορεῖ νὰ εὐρεθῇ τὸν παραμικρότερον, ἤθελε τὸν κακοφανῆ, ἂν ἀμφιβάλλῃ κἀνεὶς εἰς τὴν εἰλικρίνειάν τε· δι' αὐτὰ λοιπὸν, ὅλαις ἢ δοκιμαῖς ὅπῃ ἤθελε κάμη πρὸς ἐκείνας, ἦτον μάταιαις, ἐπειδὴ καὶ ὅταν παρασῆσῃ κἀνεὶς γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, φαίνεται σκληρός, καὶ ἀνυπόφορος· εἶναι ὅμως τῷ ὄντι ἐπωφελής. Εἵμεθα εἰς ἕναν αἰῶνα ὅπῃ οἱ ἄνθρωποι Γκίζονται διὰ τὸν παραμικρότερον λόγον, θέλουν νὰ λέγωνται εἰλικρινεῖς, πλὴν δὲν εἶναι τῆ ἀλήθεια, ἐπειδὴ καὶ θυσιάζουν τὰς φίλῆς τῆς διὰ τὸ παραμικρὸν ἰντερέσον τῆς· ὅχι πῶς δὲν εἶχε ζῆλον

ὁ φρόνιμος Δεβασὲ , ἀλλὰ ἦτον σχεδὸν ἀδύνατον νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐσοχάζετο ἀναγκαῖον διὰ τῆς νέης Παρισιάνας. Πρὸς τὸν Λέανδρον ἔμως δὲν ἐφέρετο ἔτσι, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἦτον ἀφιερωμένος ὅλος δι' ὅλα εἰς τὰ χέρια τῆ. Ὅθεν εὐθύς ὅπῃ τον ἐπῆρεν, ἡ πρώτη τε φροντίδα ἐσάφη, τὸ νὰ εὐγάλη ὅλας τῆς παλαιῆς τῆ ἐργαστηρίῳ, διατὶ μὲ ἕναν νέον, ἔπρεπε καὶ νέος τρόπος· ἂν ἐβασῆσε κἀνέναν ἀπὸ τῆς πρώτους μαζύτου, ἠθέλεν εἶσαι ἐπιίνδυνος σύμβουλος εἰς τὸ νὰ παρασύρῃ τὴν ἀγαθότητάτου, καὶ νὰ μεταδώσῃ τὴν πρώτην κακὴν συνήθειαν, μὲ ὅλαις ταῖς κατάχρησαίς τῆς. Ὅταν ἔχη σκοπὸν νὰ ανακαινουργήσῃ τινὰς ἕνα πρᾶγμα, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἀποβάλλῃ ὅλην τὴν παλαιὰν ζύμην, διὰ νὰ τὸ κάμῃ πασρικόν· λόγῳ χάριν, ἂν θέλῃ νὰ ἀποκτήσῃ καλὸς δάλους, φθάνει μόνον νὰ εὐγάλη ὅλους τῆς πρώτους κακῆς, νὰ κοιτᾷ τὰς δουλείαις του ὅπως ἠμπορέσῃ ὀκτῶ ἡμέραις, ὅπῃ καὶ ὁ ἴδιος ἀέρας τῆ σπιτιῷ τε νὰ πασρευθῆ, νὰ πάρῃ ὑπερον διαλεγμένα ὑποκείμενα, καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴν ἐσυνωμίλῃσῃ μὲ τῆς ἐξωθέντας, καὶ ἔτσι ἠμπορεῖ νὰ εὐρῃ τὴν ἡσυχίαν του. Μετὰ τῆτο ὁ Δεβασὲ, ἠθέλησε νὰ δειχθῆ εἰς τὰ μάτια τῆ νέου μαθητῆ καθὼς καὶ τῷ ὄντι ἦτον, ἠγουν, τιμημένος πραγματευτῆς, πρᾶος σύζυγος, φιλόσοργος πατήρ, εἰλικρινῆς φίλος, καὶ φιλήσυχος συμπολίτης, τῆτο δὲν ἦτον δύσκολον εἰς τῆ λόγου του, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ὅλους ἐκηρύττετο διὰ τοιῷτος. Τελευταίον, ἡ κυριωτέρα ἀπόφασις τῆ φρονίμου πραγματευτῆ ἦτον, νὰ κρατῆ διὰ πάντα εἰς τὴν γνώμην τῆ μαθητῆ του μίαν καλὴν ἰδέαν ὅπῃ τῆ

παιδὶ

παιδί εἶχε φυσικὰ εἰς τὸν νῦν του, ἢ ὅποια ἂν ἔλειπεν, αὐτὸς ἤθελε πασχίσῃ ἐπὶ πόνον νὰ τὴν ἐμπνεύσῃ· ἤγουν τὸ νὰ δελεῦσῃ κἀνεὶς (εἰς ὅποιαν κατάστασιν ἔῃ ἂν εὐρεθῇ) εἶναι ἴδιον τιμημένον ἀνθρώπου, ἔῃ μόνῃ ἢ ὀκνηρῆ ἀξιογέλαση. Ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον ἐπαίδευσεν τὸν Λέανδρον, κάμνωντάς τον νὰ λάβῃ μῖτος διὰ ἐκείνας τῆς ἀνοήτης νέης, εἴτινες δὲν ἰξεύρουν ἄλλο, παρὰ νὰ σολίζωνται, ἔῃ νὰ κάμνουν τρέλλαις τρέχοντες ἐδῶ ἔῃ ἐκεῖ, διὰ νὰ τὸν ἐνδυναμώσῃ λοιπὸν περισσότερο, ἔῃ μὲ ἕνα ζωντανώτερον παράδειγμα, ἐφρόντιζε ὅπῃ ἔῃ ἢ ἴδιαις κόραισι τε νὰ ἀναπληρῶν ὅλα τὰ καθήκοντα ἔργα τῶν γυναικῶν, ἔξω ἀπὸ τὰ πλέον ποταπά· ταῖς ἔλεγε πρὸς τέτοις, ὅτι εἶναι τιμημένον πρᾶγμα νὰ ἐργάζωνται, καθὼς ἕναν καιρὸν ἔκαμναν ἔῃ ἢ θυγατέραις τῶν βασιλέων· μὲ ὅλον τῆτο εἶχε ἔῃ ἀρκετὲς δύλες εἰς τὸ σπῆτιτε, μίαν μαγέρισσαν, μίαν εὐμορφὴν παρακόρην, ἔῃ ἕναν σείσην, ὅσις εἶχε τὴν φροντίδα τῆ ἀλόγου, μὲ τὸ ὅποιον ἐπῆγαινε τὰ φορτώματα τῆς πραγματείας εἰς τὸ ἐργασῆρι, ἐπιδέτωντάς τα ἐπάνω εἰς ἕνα ἀμάξι ἔῃ ἐβοηθῆσεν ἐνίοτε τὸ τζιράκι τῆ ἐργασηρία, ὅταν ἦτον πολλὴ δελιά· αὐτὸ ὅμως ὅταν ἐτύχαινε, ἔῃ ὁ ἴδιος Δεβασὲ ξενδυμένος ἐτιμῆσε τὴν ἐργασίαν, πιάνωντας ἔῃ μονάχοστι, χωρὶς νὰ τὸ ἐντραπῇ καθόλου.

Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ὁ τιμημένος ἀνδρῶπος, ἐπαίδευσεν ἕνα νέον, ὅπῃ ἦτον ἄξιος διὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ κἀνέναν καιρὸν εἰς τὸν τόπον τε. Ὁ Λέανδρος ἔβανεν εἰς πρᾶξιν αὐταῖς
ταῖς

ταῖς πατρικαῖς φροντίδαῖς, μιμῶμενος τὸ καλὸν παράδειγμα μιᾶς ὠραιστοτάτης νέας, ἣ ὁποία ἤτον θυγατέρα τῆ ἀυθεντελε • ἣ καλέτζικαῖς ὅταν θέλων νὰ δείξουν τὴν ἀρετὴν ἀξιαγάπητην εἰς τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐπιτυχαίνεν χιλιαῖς φοραῖς καλλίτερα, παρὰ τὸ νὰ διασρέψεν ἔ νὰ ξελαγιάσεν τὴν γνώμην της. Ἐπειδὴ ἔ τὸ πρῶτον ἴδιον, εἶναι φυσικὸν, τὸ νὰ κάμουν ὅμως τὰ ἐλαττώματα ἐπιθυμητὰ, εἶναι πράγμα βεβιασμένον ἔ κρύν, ἔ εὐθύς προξενεῖ ἀντίφασιν, ἔ κατηγορίαν εἰς τὴν ὑπόληψίν της.

Ἀφ' οὗ ὁ Δεβασὲ ἔδειξε τὸν ὀρθὸν δρόμον ὅπῃ ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσε νὰ ἀκολουθῇ ὁ ὑπήκοος μαθητὴς του, ἔπασχε, νὰ καταλάβῃ κρυφίως τὸν καθ' αὐτὸ χαρακτῆρα, τὰ ἦθη, ταῖς φυσικαῖς ὀρεξαῖς, τὰ προτερήματα, καὶ τὰ ἐλαττώματά της (ἂν εἶχε) δοκιμάζωντάς τον μὲ διαφόρους τρόπους.

Δοκιμὴ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆ Δεάνδρα

Ὁ πρῶτος λοιπὸν ἐσάθη τὸ νὰ ἰδῇ ἂν εἶναι ἐμπιστευμένος • ὁ Δεβασὲ δὲν εἶχεν εἰς τόσιν ὑπόληψιν αὐτὴν τὴν δοκιμὴν, μὲ τὸ νὰ τὴν ἐνόμιζε σχεδὸν περιττήν. Μὲ ὅλον τῆτο, ἐπειδὴ ἔ ἡ ἐμπιστοσύνη εἶναι ἀναγκαῖα εἰς ἕναν πραγματευτήν, ἔ συμβαίνει πολλαῖς φοραῖς νὰ τὴν πληγώνων κατὰ διαφόρους τρόπους, ἀνθρώποι ὅπῃ τὲς νομίζει κἀνεῖς τιμημένους, ἀρχισεν ἀπὸ

Ἐ

αὐτὸ

αὐτὸ τὸ προτέρημα. Μίαν ἡμέραν ἄφησε κάμ-
ποσα φλωριά διασκορπισμένα εἰς τὸ γαμπινέτο
τε, ὅπερ ὁ Λέανδρος εἶχε συνήθειαν νὰ ἐμβαίνει·
αὐτὸ δὲν ἦτον κίνημα τόσον εὐγενικόν, καὶ ἐπο-
μένως νίκη πολλὰ εὐκόλη, ἡμπορεῖ νὰ μὲ εἰπῆ
κάνεις, μὰ, ἢ θέσις τῆ παγγυσία, ὅπερ ἔδειχνε
πῶς ἀνοιξε μόνοντε, βαλμένον κοντᾶ εἰς ἓνα
παράθυρον, ὑποκάτω τῆ ὁποῖα εὐρίσκετο ἓνα
πηγάδι· μερικὰ φλωριά χυμένα, σχεδὸν ἕως
εἰς τὸ περιστόμιόν τε, καὶ ἄλλα χωμένα ἀναμετα-
ξὺ εἰς ταῖς πέτραις τῆς αὐλῆς, ἔδιδαν λαβὴν νὰ
οἰκαιοποιηθῆ τινὰς μερικὰ.

Ὁ Λέανδρος ἐμβῆκεν εἰς τὸ γαμπινέτο,
εἶδε τὸ χρυσίον, καὶ πρῶτον τε κίνημα ἐσάθη,
τὸ νὰ τὸ συνάξῃ, ἔβαλεν εἰς τὸ παγγί τὴν ἐκεῖ
σκορπισμένην μονέδα, ἐσκάλισε Ἰουγύρα μὲ προ-
σοχήν, ἦρε φλωριά μεταξὺ τῶν χαραγμάτων
τῆ ἐδάφους, ἐκατέβη εἰς τὴν αὐλὴν, ἐρεύνησεν
ὁμοίως, καὶ ἐσάθη ὀλίγον περιεργαζόμενος τὸ
πηγάδι· ἀφ' ἧ ἐμάζωξεν ὄλα (ἔτυχε μόνος τε
τοτε εἰς τὸ σπῆτι, ἢ ἐφαίνετο πῶς νὰ εἶναι
μόνος, μὲ τὸ νὰ ἐπανηγυρίζετο μία ἐορτή, τὸ
ἐργαζῆρι ἦτον σφαλισμένον, καὶ ὁ Δεβασὲ μὲ
τὴν φαμελιάν τε εἰς τὸ σεργιάνι) καὶ ἀφ' ἧ ἐπερι-
ῆλθεν ὄλα τὰ μέρη, ὅπερ ἡμπορεῖσε νὰ πέσῃ
κάνένα φλωρί, ἔδεσε τὸ παγγί, καὶ τὸ ἔβαλεν
εἰς τὸν τόπον Ιβ, χωρὶς νὰ τὰ μετρήσῃ. Ἐπει-
τα ἐτελείωσε τὴν ὑπόθεσιν περὶ τῆς ὁποίας εἶ-
χεν ἔλθῃ εἰς τὸ γαμπινέτο, καὶ μετὰ τῆτο ἀρ-
χιστε νὰ διαβάξῃ ἓνα βιβλίον ὅπερ τὸν εἶχε δώ-
σῃ ὁ αὐθεντικῆς τε· εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ἦλθε

ἔο Δεβασέ, ὁ νέος βλέπωντάς τον ἄρχισε νά τόν λέγει.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Αὐθέντη με ἕνα πηγγίσιαι
 „ ἐλύθηκεν, ἐσκορηπίσθησαν τὰ φλεβιά ἕως εἰς
 „ τήν αὐλήν, φοβῆμαι νά μὴν ἔπεσαν ἔμερικὰ
 „ εἰς τὸ πηγγάδι. ”

ΔΕΒ. „ Ἄς ἰδῶμεν παιδίμε, ἄς τὰ με-
 „ τρήσωμεν . . . τὰ ἐμέτρησαι; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅχι αὐθέντη με. ”

ΔΕΒ. „ Ἄς ἰδῶμεν λοιπόν. ”

Ὁ πραγματευτής τὰ ἐμέτρησε, ἔλειψαν
 τρία ἀπὸ τὰ πεντακόσια.

ΔΕΒ. „ Λεῖπεν τρία Λέανδρε· ἄς ἰδῶμεν
 „ νά μὴν ἔπεσαν ἐδῶ πεθενᾶ, ἐσκάλισες παν-
 „ τῆ; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Παντῆ αὐθέντη με. ”

Ἐρευνῆσαν ἐκ δευτέρου χωρὶς νά εὕρην τίπο-
 τες. Ὁ Δεβασέ ὅπῃ δὲν ἤθελε νά δοκιμάσῃ
 τὸν μαθητήν τε μόνον διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην του
 εἰς τὰ ἄσπρα, ἀλλὰ ἔτι τὴν διάθεσιν τῆς ψυ-
 χῆς τε, τὸν ἐπαρατηρῆσεν ἐν ὅσῳ ἐρευνῆσαν·
 καθόλου δὲν ἐσυγχίσθη τὸ πρόσωπον τῆ νέου, μή-
 τε ἄλλαξεν ἢ ὄψιστε, ἀφ' ἧ ἐγύρισαν ἐπάνω
 ἔτι κάτω, εἶπεν ὁ Λέανδρος.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Αὐθέντη μου, ἐγὼ μόνον
 „ τὸ πηγγάδι φοβῆμαι, ἐκεῖ νά μὴν τύχη ἔτι
 „ . . . ἦτον δύο φλεβιά ἐπάνω εἰς τὸ περισό-
 „ μιοντε . . . ”

ΔΕΒ. „ Ἄν εἶναι ἔτσι, ἄς ἰδῶμεν λοι-
„ πὸν ἀκόμι ”

Ἐφάνη πῶς ζέκεται ὀλίγον, θέλωντας νὰ περιεργασθῇ τὰ κινήματα τῷ Λεάνδρου, εὐρίσκωντας ὁμως μίαν γαλήνην εἰς τὸ πρόσωπόν τε, ἢ ὁποία ἔδειχεν ὅτι ἦτον πάντῃ ἀνεύθυνος, καὶ ἀπεδίωχεν ὡς καὶ τὴν παρὰμικρὰν ἰδέαν κάθε δολιότητος, ἐφοβήθη νὰ ἐκτανθῇ περὶ σφόδρον ἄπ', ὅτι εἶχε κάμη, διὰ νὰ μὴν ἐγγίξῃ πολλὰ βαθιὰ ἐκείνην τὴν πολύτιμην ἀκακίαν. Ἰ΄ξευρε πῶς εἶναι τὰ τρία φλωριά, τὰ ξαναἠῶρε μόνος τε παρόντος καὶ τῷ Λεάνδρου, τῷ ὁποίῳ τὴν χαρὰν ἐπαρτηρῶσεν ἐκείνην τὴν σιγμὴν, πλὴν δὲν ἦτον τόσον μεγάλη, παρὰ ὅσον ἀξίζει ἢ εὐρεσις τριῶν χαμένων φλωριῶν, καὶ ὅτι ἐλευθερώθησαν ἀπὸ τὸν κόπον, καὶ τὰ ἔξοδα ὅπῃ ἤθελε προξενήσῃ ἢ ἔρευνα εἰς τὸ πηγᾶδι.

Ἦπερ ευχαριστημένος εἰς αὐτὴν τὴν πρώτην δοκιμὴν τῆς ἐμπιστοσύνης ὁ Δεβασέ, ἔκαμεν ὕψερρον καὶ ἄλλαις πλέον λεπτότεραις, καθὼς λόγῳ χάριν εἰς τὸ μέτρημα τῆς πύχης, εἰς τὴν τηκὴν τῆς σόφας, καὶ εἰς ἄλλα παρόμοια ἠθέλησε πρὸς τέτοις νὰ ἰδῇ ἂν ἡ ἐμπιστοσύνη τῷ μαθητῷ τε ἦτον θεμελιωμένη ἐπάνω εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης καὶ τῷ ἀμοιβαίῳ χρέει τῶν πολιτῶν ὅπῃ πρέπει νὰ ἔχεν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον· ἐπειδὴ καὶ καθὼς εἶναι γνωστὸν, εὐρίσκονται μερικὰ τζιράκια τῶν ἐργαστηρίων, καλοὶ ἄνθρωποι, καὶ ἴσως δὲν ἀγαπᾶν ἀφ' ἑαυτῆς τὴς νὰ ἀπατῶν τὰς ἀγοράσας, διὰ κέρδος ἰδιόντες, πλὴν σοχάζονται πῶς ἔχεν τὴν κάθε ἐλευθερίαν νὰ
τὴς

τῆς γελάσαν ἀφορῶντες εἰς τὸ ὄφελος τῆ αὐ-
θέντε τῆς, ἔπειτα μεγαλαυχῶν, καὶ ὑπερφη-
νεύονται πῶς τάχα κάτι ἔκαμαν· ἐκεῖνοι πάλιν
δὲν τὸ λέγου πῶς τῆς ἀρέσει, ἐπειδὴ καὶ τῆς
τύπτει ἢ συνείδησίς τῆς, ἐπιδιπλώνοντες ὁμως
τὴν ἀγάπην τῆς εἰς τὸν μαθητὴν ὅπῃ κινεῖται
μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸν ἐπαινῶν εἰς κάθε μέ-
ρος, καὶ ἐκδειάξην τὸ ὄνομά τῆς, πῶς δὲν εἶναι
δεύτερός τῆς. Πλὴν ὅποιος ἀπατᾷ ἄλλον διὰ ξέ-
νον ὄφελος, θέλει τὸ κάμη εὐκολώτερα διὰ λό-
γους τῆς. Ὁ Δεβασὲ ἐχάρη εὐρίσκοντας εἰς τὸν
Λέανδρον μίαν ἀληθινὴν δικαιοσύνην καὶ φυσικὴν
εὐδύτητα· ὅταν πάλιν ἔβλεπε πῶς ὁ αὐθέν-
της τῆς ἔπρεπε νὰ χάσῃ εἰς καμμίαν σφίφαν ἢ
ὅποια δὲν ἐπυλεῖτο, ὁ φιλόπονος νέος εὐρήκε
τὸν τρόπον νὰ ἀποφύγῃ αὐτὴν τὴν ζημίαν, ἐ-
πρόβαλεν εἰς τὸν Δεβασὲ νὰ ἀποκόψῃ τὸν ἐγ-
λεντζὲ ὅπῃ ἐλάμβανον κάθε ὀλίγον σφαλῶν-
τας τὸ ἐργαστήρι (ἦγουν ταῖς μικραῖς ἐορταῖς) νὰ
μετριάσῃ τὰ ἔξοδα τῆς σπιτιῆς διὰ μερικὸν και-
ρὸν, καὶ νὰ συνώσῃ ἐκεῖνα τὰ περιττὰ ὅπῃ εἶχε
συνήθειαν νὰ διασκορπίζῃ. Ὁ πραγματευτὴς
ὑπήκουεν ἀπαρασάλευτα τὴν συμβουλὴν τῆς νέου,
τὸ πρᾶγμα ἐπυλεῖτο μὲ ὀλίγον ξεπεσμόν, πλὴν
δὲν ἐζημιώνετο κανένας.

Ἐμείνε μία ἄλλη δοκιμὴ νὰ γένη πλέον
δελικᾶτη, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δύσκολα ἤμπορεῖ νὰ
φυλαχθῆ κανένας. Ὁ Λέανδρος ἦτον νέος,
εὐτραφὴς, ἰσχυρὸς, εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας τῆς,
καὶ ἡ αἰδοιῆσαίς τῆς ἐφαίνοντο πῶς νὰ ἔχουν ὅλην
τὴν ἀναγκαίαν ἐνέργειαν. Ἡ παρακόρη τῆς
σπιτιῆς πάλιν καλῆς ζικῆς, πατριῆς, σχεδὸν ζα-
ρίφισ-

ρίφισσα, παχυλή κοπέλλα ἕως εἴκοσι δύο χρόνων, τὰ μάτια καὶ φρίδια της μαῦρα, τὸ πρόσωπον ῥοδοκόκκινον, τὰ κρέατά της λευκότατα, ἐν ἐνὶ λόγῳ, μία ὀρεκτικὴ βῆκα, καὶ τὸ περιττώτερον διὰ ἓνα νέον ἐξωμερίτην, ὅπως δὲν συνηθίζου ταῖς πολλὰ λιγναῖς. Ὁ Δεβυσὲ ἐπρόσμενεν ἐν ὄσῳ νὰ σερεωθῇ ἢ φιλία ἀναμεταξὺ εἰς τὰς δύο νέας, καὶ ὅταν ἐσοχάσθῃ πῶς ἀποκτήσαν κάποιαν κλίσιν ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον (τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατόν εὐκόλῃ νὰ γένη εἰς ἀνδρώπῃς ὅπως ζῶν ὁμοτράπεζοι εἰς ἓνα σπῆτι) τὰς ἀφῆσε μονάρχῃς (εἰς τὸ φαινόμενον) μίαν ἐορτήν. Ἡ Βριζίδ (τὸ ὄνομα τῆς εὐμορφῆς παρὰ κόρης) ἦτον χαρῆμενη, πολυλογῶ κομμάτι, καὶ ἐπονῆσε τὸν Λεάνδρον, ὅστις πάλιν ἐκ μέρους τε εἶχε κάποιον σέβας εἰς τὴν λόγητις, καθὼς πρέπει νὰ ἔχη κάθε τιμημένος διὰ ταῖς Δάμας.

Συνομιλία ἐρωτικὴ τοῦ Λεάνδρου καὶ τῆς Βριζίδ.

Περιεργεῖα φερομένη ἦλθε κοντὰ τε (κατὰ τὴν συνηθειαν ὅπως ἔχον ἢ καλῆς ζικαῖς νὰ ἰντερσεσάρωνται πάντοτε εἰς τὰ ἔργα τῶν νέων) καὶ ἄρχισε νὰ τὸν λέγῃ.

ΒΡΙΖ. „Ὅλη μέρα διαβάζετε, ὅλη μέρα καταγίνεσθε Λεάνδρε, καθόλου ἀνακωχὴν ἀπὸ τὰς κόπῃς δὲν δίδετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, δὲν ἀναπνέετε καὶ ὀλίγον;”

ΛΕΑΝΔ.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τί νὰ κάμω Βριζίδ, πρέπει
 „ νὰ δαλεύω ὅταν τὸ καλῆ ἢ χρεία, ἢ νὰ δια-
 „ βάζω πάλιν διὰ νὰ φωτισθῆ ὁ νῆς μου, ἐπει-
 „ δὴ ἢ ἔχει ἀνάγκην νὰ λεπτυνθῆ, μὲ τὸ νὰ
 „ εἶναι κομμάτι

ΒΡΙΖ. „ Εἰς τὴν ἡλικίαν ὅπῃ εἶσε, ὀλίγη
 „ συνομιλία ἀράγε μὲ τὰς ζωντανὰς, δὲν ἀξί-
 „ ζει ἴσια μὲ ἓνα πεθαμένον βιβλίον, τὸ ὁποῖ-
 „ ον δὲν ἔμπορεῖ νὰ σὰς ἀποκριθῆ, μῆτε νὰ γε-
 „ λάσῃ ἢ νὰ χωρατεύσῃ μαζύ σας; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Βέβαια ὅσον καλὸν ἢ ἀ-
 „ εἶναι τὸ βιβλίον, δὲν ἔμπορεῖ νὰ συγκριθῆ
 „ μὲ μίαν νόσιμην συνομιλίαν καθὼς εἶ-
 „ ναι λόγῳ χάριν ἢ ἐδική σας. Ἀξίζει ὅμως
 „ περισσότερο ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα λόγια ὅπῃ
 „ συντυχαίνων μερικοί

ΒΡΙΖ. „ Σὰς εὐχαρισῶ ἄς εἰπῶμεν λοι-
 „ πὸν τίποτες. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅρισμὲς σας, διατὶ ὄχι; ”

ΒΡΙΖ. „ Ὁ αὐθέντης μας πολλὰ σὰς ἀ-
 „ γαπᾶ Λεάνδρε. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀνευχά-
 „ ριστος, τὸν τιμῶ σὰν πατέρα μου. ”

ΒΡΙΖ. „ Ἡ κερᾶ μας ὅταν ἀναφέρῃ τὸ
 „ ὄνομά σας, δείχνει κάποιαν ὑπόληψιν. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Καὶ ἐγὼ μὲ εὐλάβειαν τὴν
 „ σοχάζομαι ὡτὰν ἀξίαν μητέρα μιᾶς τιμημέ-
 „ νης φαμελίας. ”

ΒΡΙΖ. „ Ἡ κοκκῶναις θυγατέρας της
 „ τῆ ἀληθείᾳ λαμβάνων μιᾶς λογιῆς συστολῆν
 „ ὅταν σὰς βλέπων, ἢ σχεδόν

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Δὲν ἔμπορῶ νὰ σὰς περι-
 „ γράψω ἢ ἐκ μέρους μου πόσον ταῖς σέβομαι. ”

ΒΡΙΖ.

ΒΡΙΖ. „ Ημεῖς ὅλοι σᾶς ἀγαπήμεν· ἐγὼ
 „ παραδείγματος χάριν σᾶς προτιμῶ ἀπὸ ὅλης
 „ τῆς νέας, ὅπῃ ἕως τώρα εἴχαμεν εἰς τὸ σπῆ-
 „ τι.

ΛΕ΄ΑΝΔ. „ Φέρεθε μὲ πολλὴν ἀγα-
 „ θότητα ὡς πρὸς ἐμὲ, ἢ εἴτε ὀλίγον ἄδικη
 „ εἰς τῆς προκατόχους μου.

ΒΡΙΖ. „ Ὅχι τῇ ἀληθείᾳ, ἀφήστετέ τις,
 „ τί ἀχρεῖοι, τί περιγελασαὶ πῆ ἦτον;

ΛΕ΄ΑΝΔ. „ Περιγελασαὶ; ἢ πῶς εἶναι
 „ δυνατόν; ποῖον θεὸν νὰ περιγελάσῃν εἰς ἓνα
 „ παρόμοιον τιμημένον σπῆτι, ὡσάν τὸ ἐδικόν
 „ μας;

ΒΡΙΖ. „ Ποῖον; ἐκείνους ὅπῃ δὲν εἶναι τό-
 „ σον πλέσιοι, σάν ἢ τῆ λόγους τις, ἢ μὲ
 „ ὄλον τῆτο πάλιν δὲν ἐκαταδέχοντο νὰ ἀκῆ-
 „ σθῃ τὰ μέτζενα τις, εἰς πράγματα κομμάτι
 „ γκιχτικὰ διὰ . . .

ΛΕ΄ΑΝΔ. „ Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ σᾶς βε-
 „ βαιώνω πῶς δὲν ἀγαπῶ ποτέ μου νὰ περιπαί-
 „ ξω κανένα.

ΒΡΙΖ. „ Καλὲ τῆ λόγους σας, τῆ λόγους
 „ σας ἀξίζετε ἓναν κόσμον χωρὶς νὰ ἔχετε ἓνα
 „ ἄσπρον, παρὰ ἐκείνοι μὲ εἴκοσι πηγγεῖα.

ΛΕ΄ΑΝΔ. Ἡ πρόληψις ὅπῃ ἔχετε διὰ
 λόγους μου Βοιζιδ εἶναι πολλὰ ὑποχρεωτικὴ, καὶ
 ἤθελα νὰ εἶμαι τόσον ἄξιος, πλὴν ὁ πατέρας μου
 ὡς τιμημένος ἢ φρόνιμος γέροντας, συχνὰ μὲ
 ἐσυμβέλευε λέγωντας „ παιδί μου μὲ τῆς κα-
 „ τωτέρους σε (ἂν ἔχῃς) νὰ σοχάζεσαι πῶς εἶναι
 „ παρόμοιοί σε, μὲ τῆς μεγαλιτέρους σε πάλιν,
 „ πῶς εἶναι καλλίτεροί σε· ἢ πάντοτε νὰ φέρε-
 „ σαι μὲ βγάπην εἰς ὅλους, διατὶ ὅλοι οἱ ἄν-

„ θρω-

„ Ἰσῶποι εἶναι ἰσότιμοι. πρέπει ὁμως νὰ σώ-
 „ ζεται μία προτίμησις εἰς τὴν συνέλευσίν της,
 „ καθὼς λόγῳ χάριν τῆ δέλε διὰ τὸν αὐθέν-
 „ τιντε, τῆ μαθητῆ διὰ τὸν διδάσκαλον, τῆ
 „ υἱῆ διὰ τὸν πατέρα, τῆ ὑπηκόο διὰ τὸν βα-
 „ σιλέατε, ἢ ὅλων τῶν νέων διὰ τῆς γέρον-
 „ τας· ἢ πάλιν, οἱ μεγάλοι διὰ τῆς μικροτέρων,
 „ πρέπει νὰ ἔχεν κάποιαν συμπάθειαν, ἢ ἀ-
 „ γάπην, ἢ ὅχι νὰ τῆς νομίζεν· θυητόψυχα
 „ ζῶα.” Αὐτὰ εἶναι Βριζιδ ὅπῃ βασιῶ ὡσαν
 „ ἕναν κανόνα τῆς ζωῆς με, σέβσμαι τῆς μεγαλι-
 „ τέρσμε, ἀγαπῶ τῆς ὁμοίε μου, ἢ δὲν σοχά-
 „ ζομαι νὰ ἔχω κἀνέναν κατώτερόν με.

ΒΡΙΖ. „ Ἄχ, τί εὐμορφος συλλογισ-
 „ μός· κατὰ τὸ λέγειν τῆ πατρός σας, ἀγαπιέ-
 „ ται κἀνεὶς ἀπ’ ὅλον τὸν κόσμον· σοχάζομαι
 „ πῶς δὲ νὰ γένετε καλὸς νοικοκύρης, ἢ καλό-
 „ τυχη ἐκείνη ὅπῃ δὲ νὰ σᾶς πάρη.

ΛΕ’ΑΝΔ. „ Ἄν δὲν μείνη εὐχαριστιμένη,
 „ σᾶς βεβαιώνω ὅτι ἢ ἐγὼ θενὰ συμπάσχω
 „ μαζύτης, πλὴν δέλω βάλει τὰ δυνατά μου,
 „ διὰ νὰ μὴν τὴν ἀφήσω νὰ παραπονεθῆ.”

ΒΡΙΖ. „ Ὅχ, τί χρυσὸς νέος . . . ἀ-
 „ ποκτήσετε ἕως τῶρα καμμίαν ἀμορέξαν Λέ-
 „ ανδρε;

ΛΕ’ΑΝΔ. „ Τί λέτε διὰ ὄνομα θεῶ;
 „ πῶς εἶναι τρόπος εἰς τὴν ἡλικίαν ὅπῃ εὐρίσ-
 „ κομαι, χωρὶς καμμίαν κατάσασιν, ἀμαθῆς
 „ εἰς τὰ τῆ κόσμου, ἀρχάριος εἰς τὴν πραγμα-
 „ τείαν, νὰ λάβω τόσην εὐτολμίαν νὰ προβάλω
 „ εἰς μίαν νέαν, νὰ ἐνώση τὴν τύχην της με
 „ τὴν ἐδικήν μου; ἐγὼ δέλω φροντίσει περὶ
 „ ὑπανδρείας, ὅταν γένω ἄξιος νὰ προξενίσω
 „ τὴν

» τὴν εὐτυχίαν τῆς συζύγου μου, καὶ νὰ δάσω
» καλὴν ἀνατροφὴν εἰς τὰ παιδιὰ μου.»

ΒΡΙΖ. » Ὁχι, μὰ ἢμπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχη
» (ἐν ὄσῳ νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνη ἡ ὥρα) κάποιαν κλί-
» σιν εἰς κανένα ὑποκείμενον· ἄνθρωποι εἴμεσ-
» θεν, δὲν εἴμεθα ἐξουσιασθεὶς τῆς καρδιάς μας,
» ἐνδέχεται ἐκεῖνη λόγῳ χάριν νὰ νοσιμεύεται
» μιᾶς νέας τὴν συνομιλίαν, τὸ εἶνος, τὸ κάλ-
» λος, τὸ . . . νὰ, τί ὄνομάζω νὰ ἔχη κα-
» νεὶς ἀμόρι.»

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ὁχι Βριζίδ, δὲν ἔχω κα-
» θόλῃ· αὐτὸ ὅμως δὲν προέρχεται διατὶ δὲν
» εἶδα τάχα καὶ ἐγὼ τελείως καλὴτζίκαίς εἰς
» τὸν καιρὸν μου, ὅπῃ νὰ μὲ ὑπεράρεσαν, πλὴν
» σοχαζόμενος πῶς δὲν ἢμπορῶ νὰ ταῖς ἀποκ-
» τήσω, καὶ γλυσερῶντας αὐτὴ ἢ ἀπελπισία εἰς
» τὴν καρδιά μου, ἐμποδίζω τὸν ἑμαυτόν μου ἀπὸ
» τῆ νὰ ταῖς ἐνδυμῆται, καὶ νὰ συλλογίζεται
» τὰ κάλλη της, καὶ πρὸς τέτοις ἀγαπῆσα (ἂν
» εἶναι δυνατὸν) νὰ προσφέρω εἰς τὴν σύζυγόν
» μου μίαν πασρικὴν καρδίαν.»

ΒΡΙΖ. » Τῆ ἀληθείᾳ μὲ κάμνετε νὰ ἀπα-
» ρήσω Λεάνδρε, πολλὰ ὀλίγοι νεαὶ εὐρίσκον-
» ται ὅπῃ νὰ σοχαζῶνται καθὼς τῆ λόγῳ σας...
» ἐγὼ ὅμως εἶμαι ὀλίγον περίεργη. . . ἔχετε
» τίποτες ὑψηλαῖς φαντασίαις περὶ ὑπανδρείας ;
» ἢ γυνεὲ ἐλπίζετε νὰ πάρετε καμμίαν πολλὰ
» πλεσίαν, πολλὰ»

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ὁχι, πῶς ἢμπορῶ νὰ ὑ-
» ψώσω τόσον ταῖς ιδέαις μου, εἰς καιρὸν ὅπῃ
» δὲν εἶμαι πλέσιος ;»

ΒΡΙΖ. » Ἀγαπῆσα νὰ μὲ κάμετε μίαν
» χάριν ἀκόμι, νὰ μὲ εἰπῆτε ἂν σὰς ἀρέσῃ
» καμ-

„ καμμία κατὰ τὸ παρὸν, ἢ εἶσε πάντῃ ἀδιάφορος; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Πισεύσετε με δὲν ἔλαβα μέχρι τῆδε κατὰ νῆν αὐτὴν τὴν φροντίδα, ἐπειδὴ ἐ ἔχω καιρὸν νὰ . . . ”

ΒΡΙΖ. „ Λόγε χάριν (σᾶς τὸ λέγω κατ' ὑπόθεσιν, ἢ γεν χωρὶς κανένα νόημα) πῶς σᾶς φαίνομαι, εἶμαι εὐμορφῆ; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ναὶ τῇ ἀληθείᾳ, πολλὰ εὐμορφῆ ἐ χαριτωμένη Βριζίδ. ”

ΒΡΙΖ. „ Μὲ τὰ σωσά σας τὸ λέτε; ”

ΛΕΑ'ΝΔ. „ Στὸ θεό με δὲν σᾶς γελῶ. ”

ΒΡΙΖ. „ Ἀνίσως (ἐ αὐτὸ ὑποδέσεται το) ἀνίσως ἐ σᾶς ἀγαπήσα, ἠθέλετε μὲ ἀγαπήσῃ ἐ τῆ λόγε σας ὁμοίως; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἡμπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω πῶς ἂν ἐτύχαινε νὰ μὲ ἀγαπήσῃ ἓνα τριῶτον ὑποκείμενον ὅπῃ νὰ ἔχη τὸ μέρος ἐ τὴν ὠραιότητά σας, ἢ θελα νομίζῃ τὸν ἑμαυτὸν με εὐτυχέστατον, ἐπειδὴ ἐ πισεύω πῶς τὰ προτερήματά σας ἠμπορῶν νὰ προξενήσῃ τὴν εὐτυχίαν ἑνός ἀνδρός. ”

ΒΡΙΖ. „ Ἀχ, ψυχὴ με Λέανδρε, πόσον τζιριμονιῶζος εἶσε. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἐγὼ εἶμαι εἰλικρινῆς, ἐ συντυχαίνω τὴν ἀλήθειαν. ”

ΒΡΙΖ. „ Μὲ ἀγαπᾶτε λοιπὸν μὲ τὰ σωσά σας, ἢ ἔτσι μὲ κολακεύετε; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Μὲ φαίνεται πῶς δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς, νὰ μὴν σᾶς δώσῃ τὴν καρδιά τε, ἀφ' ἧ δώσετε τὴν ἐδικήν σας, ὅποιος

„ σᾶς

» σὰς πάρη, ἀληθινὰ δὲ νὰ ἀπολαύσῃ μίαν
» χαριτωμένην συμβίαν. »

ΒΡΙΖ. » Ἀχ . . . διατὶ νὰ μὴν εἶμαι
» κομμάτι πλεσιώτερη;

ΛΕ'ΑΝΔ. » Διατὶ πλεσιώτερη; ἢ ἴφι-
» λοπονία, ἢ ἡ οἰκονομία, εἶναι τὰ πρῶτα ἢ
» σερεὰ πλέτη ὅπῃ ἡμπορεῖ νὰ ἔχη ἓνα ἀνδρό-
» γυνον. »

ΒΡΙΖ. » Ἐ'τζι εἶναι Λέανδρε, πλὴν πρέ-
» πει κανεῖς νὰ ἔχη ἢ ὀλίγον σερμαγὲ (κα-
» πιτάλε) διὰ νὰ κάμῃ πραγματεῖαν, ἢ ἀνίσως
» ἢ νύμφη δὲν φέρῃ ὀλίγην προῖκα εἰς τὸν ἄν-
» δρα της, μὲ δυσκολίαν ἡμπορεῖ νὰ συγυριωθῇ
» ἓνα σπῆτι. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ἐ'χετε δίκαιον, ἐγὼ ὁμως
» σοχάζομαι πῶς εἶναι καλλίτερον νὰ μὴν ζη-
» τήσῃ κανεῖς πλεσίαν γυναιῖκα, ἐπειδὴ ἢ ἓνας
» ἄνδρας ὅπῃ πέρνει μίαν ἰσότημῆν τε, ἔχει
» περισσοτέραν ἐξουσίαν ἐπάνω της, τὸν εὐλα-
» βεῖται περισσότερον, ἢ τότε λέγεται καθ'
» αὐτὸ ἄνδρας. »

ΒΡΙΖ. » Τῆ ἀληθείᾳ τὰ ὅσα μὲ λέγε-
» τε, προξενῶν ἄκραν ἡδονὴν, ἢ ἕκασιν εἰς
» τὴν καρδιά μου, δὲν εἶναι κανένας νέος εἰς τὸν
» κόσμον ὅπῃ νὰ ἔχη τοιαῦτα εὐγενικὰ φρο-
» νήματα, μὲ ὅλον τῆτο σὰς λέγω, πῶς ἢ
» ἐγὼ δὲν εἶμαι ὑστερημένη μὲ τὴν ὀλότῃ ἀπὸ
» προῖκα, εἶμαι κόρη ἑνὸς τιμημένου πραγμα-
» τευτῆ ἀπὸ τὴν Γετεινὲ χώραν. Τὸ ἐτήσιον
» εἰσόδημά μου φθάνει ἕως δύο χιλιάδαις γρό-
» σια. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Καθὼς βλέπω ἔχετε ἀρ-
» κατὰ πλέτη Βριζίδ;

ΒΡΙΖ.

BRIZ. „ Εγώ ἔγινα παρακώρη ἐδῶ, μό-
 „ νον διατὶ προκρίνω τὴν ζωὴν τῆ Παρίσις ἀπὸ
 „ ἐκείνην ὅπῃ ἐζῆσα ἔξω· ἠμπορεῖ νὰ εἶναι κα-
 „ νεῖς πλέσιος, μὰ ὄχι εὐτυχής· οἱ γονεῖς με
 „ ἤθελαν νὰ μὲ δώσουν ἕναν ὑπέρπλοτον υἱὸν
 „ πραγματευτῆ, ὅμως χωριάτην, θηριόγνωμον,
 „ ὅπῃ μόνον διὰ τὰ σκυλιά, διὰ τὸ κυνήγι, καὶ
 „ διὰ τὰ ἄλογα ἐτρελλαίνονταν, τὰ ὁποῖα ἔχεν
 „ ἴσως περισσότερον νῦν ἀπὸ λόγος τε· δὲν τὸν
 „ ἠθέλησα, ὁ πατέρας με ἐθύμωσεν, ἐφέρθη
 „ πολλὰ σκληρὰ ἐναντίον μου, ἐπειδὴ καὶ ἦτον
 „ πρὸς ὄφελός τε νὰ συγγενευθῆ με ἐκείνην
 „ τὴν φαμελίαν· ἡ μητέρα μου ὅμως ὅπῃ ἦτον
 „ εἰς τὰ νερά μου, μὲ ἐσειλεν εἰς τὸ Παρίσι διὰ
 „ νὰ ἀποφύγω τὸν θυμόν τε, τῶρα ἔπαυσεν ἡ
 „ ἀγανάκτησίς τε, καὶ χαίρομαι· διατὶ μὲ ἐκα-
 „ κοφαίνεται εἰς ἄκρον, νὰ βλέπω ἕναν πατέρα
 „ ὅπῃ μᾶς ὑπεραγαπᾷ (ἐμένα καὶ τὰς ἀδελφές
 „ μου) νὰ εἶναι ψυχραμένος ἐπάνω μου.”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τῆ ἀληθείᾳ ἡ καλὴ ὑπό-
 „ ληψις ὅπῃ ἔλαβα διὰ λόγος σας, περισσό-
 „ τερον θεμελιώνεται, βλέπωντας πῶς ἐδιορ-
 „ θωθήκετε μὲ τὸν πατέρα σας, διατὶ εἶναι
 „ ἄτοπον νὰ χολοσκάνη κανεὶς ἐκείνας, ἀπὸ τὰς
 „ ἠποικίς ἔλαβε τὴν ζωὴν.”

BR Z. „ Ὑπερευχαρισῶ διὰ τὴν καλὴν
 „ ἐρμηνείαν ὅπῃ μὲ δίδετε Λέανδρε τί
 „ σοχάζεσθε; ἠμπορέσαμεν ἄράγε νὰ
 „ ζήσωμεν εὐτυχισμένοι εἰ δύο μας;”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Αὐτὴ ἡ ἐρώτησις ἀδελφῆ,
 „ ὑποδέττει πολλὰ πράγματα· καὶ ἐγὼ ὁμοίως
 „ ἔχω πατέρα, καὶ μητέρα, ἐνδέχεται νὰ ἀκο-
 „ λωθήσῃ καὶ εἰς ἐμὲ τὸ ὅμοιον νὰ ἀποφύγω καμ-
 „ νίαν

» μίαν ἀχαμνὴν συζυγίαν, ὅπως ἤθελε μὲ ἰκά-
 » μη δυσυχηΐ· πλὴν μόνος με πάλιν δὲν ἤθελεν
 » ἀποφασίσω ποτὲ βέβαια διὰ τὸ συνοικέσιόν
 » με, (σχεδὸν καὶ διὰ ἓνα ὑποκείμενον ὅπως νὰ
 » εὐρῶ τόσον ἄξιον ἀγάπης, ὅσον εἶσε τῆ λό-
 » γη σας) χωρὶς τὴν ἀδειάντας· ἴσως ἐκείνοι
 » ἔχον ἄλλες σκοπῆς, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἡμ-
 » πορῶ νὰ φερῶ χωρὶς νὰ ἰξεύρω. . . συμπα-
 » θήσετε με διατὶ συντυχαίνω ὀλίγον ἐλεύ-
 » θερα

ΒΡΙΖ. » Σὰς βεβαιῶνω ὅτι, σπανίως ἡμ-
 » πορεῖ νὰ εὐρεθῆ νέος, μὲ τόσην χρηστότητα
 » ἡθῶν, καὶ μὲ τόσα προτερήματα, ὅπως χα-
 » ρακτηρίζεν ἓναν ἀγαθῆς ψυχῆς ἄνθρωπον·
 » τῇ ἀληθείᾳ εὐρίσκω εἰς τὴν φυσιογνωμίαν
 » σας ἓνα τι, ὅπως λείπει ἀπὸ τὸν καθ' ἓνα,
 » καὶ δὲν ἤθελα (σὰς τὸ ὁμολογῶ) νὰ ὑπερηθῶ
 » τὴν εὐτυχίαν με, ἐξ αἰτίας τῆς δειλίας ὅπως
 » μὲ ἐβασῆσεν ἕως τῶρα . . . καὶ

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ὡς φαίνεται ἐγὼ ἐγενή-
 » θηκα εἰς τὸν κόσμον διὰ λόγους σας Βριζίδ,
 » λοιπὸν θέλω σὰς ἀγαπήσει ἐκ ψυχῆς, νὰ
 » εἶσε βέβαιη. Ἄν θέλετε ὁμως νὰ μὲ ἀπέ-
 » σετε, δὲν πρέπει νὰ συνανασρεφώμεθα, καὶ νὰ
 » συντυχαίνωμεν κρυφὰ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου τῆ
 » σπητιῆ, διατὶ ἐμβαίνεν εἰς ὑπόψιαν· ἄς προσ-
 » μείνωμεν ἐν ὅσῳ νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς δεξιὰ, ὅπως
 » νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ τὸ εἰπῶμεν εἰς τῆς γονεῖς
 » μας, ὅσον διὰ λόγους με, βλέπετε πῶς τῶρα
 » ἀρχισα νὰ μανθάνω τὴν πραγματείαν· ἓνα
 » μικρὸν περὶ πρέπει νὰ προσμείνη νὰ μεγα-
 » λώσῃ τὰ πτερὰ τε, καὶ τότε νὰ ἀρχίσῃ νὰ πε-
 » τῆ· ἔθεν ἄς βασαχθῶμεν εἰς τὴν κατάστασιν
 » ὅπως

» ὅπῃ εὐρισκόμεθα, ἐγὼ μὲ τὴν εὐλάβειαν καὶ
 » τὸν ζῆλον μὲ νὰ σᾶς δείχνω τὴν ἔφεσιν ὅπῃ
 » ἔχω νὰ σᾶς δουλεύσω· τῷ λόγῳ σας πάλιν,
 » νὰ εἶσε προσηλωμένη εἰς τὰ χρέη σας, καὶ
 » ὑποταταγμένη εἰς τὰς συγγενεῖς σας. Μὲ
 » λέτε πῶς ἀπεφύγετε τὸ μέρος ὅπῃ εἶπαν νὰ
 » σᾶς δάσεν διὰ ἄνδρα, ἡμπορῶν καὶ ἐκεῖνοι νὰ
 » παραβλέψουν ὁμοίως τὸ μέρος ὅπῃ τὰς προ-
 » βάλετε. . . . ἐμένα ἢ γνώμη μὲ μὲ λέγει,
 » νὰ προσμείνωμεν ;”

ΒΡΙΖ. „ Ἄχ, ἄσπλαγχνε Λέανδρε, ἄχ
 » . . . ἀπὸ τὰ κρύα λόγια σας ἀρκετὰ νοιώθω
 » πῶς δὲν μὲ ἀγαπᾶτε . . . ἢ ἡσυχία τῆς
 » καρδιάς σας . . . ὁ ἀδιάφορος τρόπος ὅπῃ
 » μὲ συμβουλευέτε . . . μὲ δείχνει φανερὰ
 » τὴν γνώμην σας . . . ἐγὼ . . . σᾶς . . .
 » ἀγαπῶ . . . σᾶς πονῶ . . . δὲν ἡμπορῶ
 » πλέον νὰ τὸ βασάξω μουσικόν . . . ἐκεῖνο
 » ὅπῃ ἤθελα νὰ κρατῶ διὰ πάντα φυλαγμένον
 » εἰς τὰ σπλάγχνα μὲ ἢ κακορρίζικη, εὐγῆκε
 » πλέον ἀπὸ τὰ χεῖλη μὲ.” καὶ . . . (α) ὁ
 Λέανδρος, κατακόκκινος, αἰσθανόμενος μίαν σφοδρ-
 τάτην ὀρμὴν τῷ αἵματός τε, καὶ ὅλος φλόγα ἀ-
 πὸ μίαν τοιαύτην ἐρωτικὴν συνομιλίαν, ὅπῃ πο-
 τέ τε ὁ δυστυχὴς δὲν ἀξιώθη, ἔσκυψε διὰ νὰ
 παρηγορήσῃ τὴν Βριζίδ, καὶ νὰ σφραγγίσῃ τὰ
 δάκρυά της· ἐκείνη ἐνόμισε πῶς ἤθελε νὰ τὴν
 φιλήσῃ, καὶ ἄπλωσε τὰ χεῖρια της πρὸς τῷ λό-
 γῳ τε, ἐσαμάτησεν ὀλίγον ὁ νέος, αὐτὴ βλέ-
 πωντας πῶς δὲν ἦτον τοῖστος ὁ σκοπός τε, ἔ-
 πεσεν εἰς ταῖς ἀγκάλαις τε.

ΒΡΙΖ.

(α) Τρέχον τὰ δάκρυά της.

ΒΡΙΖ. „ Ἄχ, ἀγαπήστε με, εἰ
 „ προσμένω, δὲν εὐγαίνω ἀπὸ τὸν λόγον
 „ σας

Ὁ Λέανδρος ἀνατρίχιασεν, ὄχι διὰ τὸν κίνδυνον ὅπῃ ἤθελε νὰ ἀκολουθήσῃ, διατὶ αὐτὸς δὲν τὸν ἐγνώριζεν ἀκόμι, δὲν εἶχε κατὸλῃ ἰδέαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπαίσιον τῆ πράγματος, νὰ κάμῃ κρυφὰ ἀμορέζαν εἰς ἓνα τιμημένον σπῆτι, εἰς ἀνδρώπικας σεβασμίαις, ἔμπροσθεν εἰς τὰς ἐποικίας ἤθελε νὰ εἶναι διὰ πάντα τὸ πρόσωπόν τε πατρικόν, τὸν ἐφαίνετο ἄτοπον, ὅθεν ἔβαλεν ἑλαφρὰ ἑλαφρὰ, πάλιν τὴν Βριζίδ εἰς τὸ σκαμνί της νὰ καθίσῃ.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἀξιαγάπητόν με πλάσμα,
 „ πισεύσετε με ὅτι γνωρίζω τὸ πόσον ἀξίζει ἡ
 „ πρὸς ἐμὲ εἰλικρίνειά σας, νὰ ἐπιχειριθῶμεν
 „ ὅμως ἐδῶ ἔρωτα, μὲ φαίνεται πῶς δὲν ἀρμό-
 „ ζει κερᾶ με.”

ΒΡΙΖ. „ Καλὰ μὰ, δότε με καμ-
 „ μίαν βεβαίωσιν πῶς ἄχ, ἐγὼ εἶμι εἰ-
 „ τοιμη νὰ σᾶς δώσω ὅσαις εἰς ὅποιαις θέλετε
 „ δὲν μὲ ἀποκρίνεσθε; . . . ἄχ ἄκουε
 „ Λέανδρε, ἀκόμι δὲν αἰσθάνεσθε τίποτες . . .
 „ τὸ βλέπω εἰς τὰ ἤσυχχα βλέμματά σας . . .
 „ πλὴν δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐμποδιοθῶ πλέον ἀπὸ
 „ τῆ νὰ σᾶς τὰ εἰπῶ ὅλα . . . ἀδύνατον εἶναι
 „ νὰ μὴν ἀποκτήσω τὴν καρδιά σας, ἀπελπίζο-
 „ μαι, χάνομαι, δὲν ἠμπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς αὐτὸ
 „ τὸ ζωντανὸν σημεῖον τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης σας.
 „ ὁ καιρὸς ὅπῃ ἔχομεν σήμερον, δὲν θέλει ξα-
 „ ναέλθῃ ἴσως, αὐτὴ ἡ μοναξιά δὲν ξαναγυ-
 „ ρίζει πλέον, ἄς δώσωμεν παράπαν, ἄς . . .
 „ ἄχ

» ἄχ ἐγὼ βιάζομαι, θέλω νὰ ἱξεύρω
 » σύγγρα ψυχίμῃ Λέανδρε, βάλετε
 » τὸ χεράκι σας εἰς τὴν καρδιάμῃ νὰ ἰδῆτε
 » πῶς χτυπᾷ ἡ κακορρίζικη, ἔ σᾶς παραπο-
 » νεῖται πῶς δὲν τὴν ἀγαπᾶτε, ἔ

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Ποῖος ἡμπορεῖ νὰ σᾶς ἰδῇ
 » μόνον, ἔ νὰ μὴν σᾶς ἀγαπήσῃ ἀδελφή;
 » ὅμως

» ΒΡΙΖ. » Ὅμως τί; ἂν μὲ ἀγαπᾶτε κα-
 » θῶς μὲ λέτε, ἀπολαύσετε τὸν καρπὸν τῆς
 » ἀγάπης σας, ἂν μὲ μισῆτε πάλιν
 » ἄχ

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Τὸ κάλλος σας εἶναι σπά-
 » νιον, ἡ χάρις σας ἀπερίγραπταις, ἔ ἀδύνα-
 » τον νὰ σᾶς μισήσῃ κανεὶς. Βεβαιωθῆτε ἀπὸ
 » τὰ δάκρυά μῃ, εἰς ποῖον φρικτὸν ἀγῶνα εὕρισ-
 » κεταὶ ἡ ψυχίμῃ, εἰς ποίαν κατάνυξιν ἔφθα-
 » σα, δὲν ἡμπορῶ πλέον νὰ ὑποφέρω, ἔ πρέ-
 » πει νὰ μισεύσω αἰδάνομαι περισσότε-
 » ρον ἀπ' ὅ,τι σοχάζεσθε σᾶς ἀφίνω .
 » . . . φοβᾶμαι νὰ μὴν σᾶς προξενήσω καμ-
 » μίαν ἀτιμίαν, καθήμενος ἐδῶ· ποῖος ἱξεύρει
 » ἕως πῶ ἡμπορεῖ νὰ μὲ καταφέρῃ ἡ φλογα
 » μῃ; ἐγὼ εἶμαι νέος, τῷ λόγῃ σας
 » εὐμορφη ἂν δὲν εἶναι κανένα ἐμπόδιον
 » εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις μας, ἡμπορῶν νὰ ἀκολυ-
 » θήσῃν πράγματα . . . ἐγὼ ὅμως ἔχω χρέος
 » νὰ μὴν ἀτιμάσω τὰς γονεὺς μῃ, τὸν αὐθέντην
 » μας, ἔ ἔσᾶς τὴν ἰδίαν Βριζίδ· δὲν παραβαί-
 » νω, δὲν εὐγαίνω ἀπὸ τὸ καθήκον ὅπῃ πρέ-
 » πει νὰ βασιάζω σᾶς ἀφίνω ὑγιεῖαν ἀ-
 » δελφῇ, πηγαίνω, ἂν μείνω περισσότερον,
 » ἡμπορεῖ νὰ μᾶς συνέβῃ κανέναν κίνδυνον.»

Ο Λέανδρος ἄφησε παρευθὺς τὴν νέαν μονάχην, καὶ ἐτραβίχθη εἰς τον ὠνδᾶ τε. Δὲν τὸ πισεύω, ὁ Δεβεσέ νὰ τὴν εἶχε βάλῃ ἐπὶ ταύτῃ διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν μαθητὴν τε· ἐκεῖνη ἦτον ἀφ' ἑαυτῆς τὸσον βιασικὴ, ἀγαπῶντας μὲ ὄλαις ταῖς ἀδουσαῖς τῆς τὸν νέον, ἔλαβε καιρὸν εἰς ἐκεῖνην τὴν ἀνέλπιστην μοναξίαν (ὅπῃ σπανίως ἤμπορεσε νὰ τὴν ξαναεὐρῇ) διὰ νὰ τὸν ἀνοίξῃ τὴν καρδιά τῆς, καὶ νὰ τὸν συντύχῃ διὰ τὰ πλάτη τῆς, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὄσων εἶπε, καὶ ὅσα ἄφησε νὰ ἐννοηθῆν, δὲν πρέπει νὰ ἀπορήσῃ κανεὶς· ἐπειδὴ μία νέα εὐτραφὴς, γνησιμὴ εἰς τὴν ἐξοχήν, ἢ ὅποια ἔρχεται ὕστερον καὶ ἀπολαμβάνει τὴν γλυκεῖαν ζωὴν τῆς πολιτείας, μὲ καλὰ φαγοπότια, ἀύξανεν ὅλοι οἱ χυμοὶ τῆς, τότε πλέον τὰ πάθη, νικῶν τὴν φρονιμάδα· δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν τὸ κάθισμα εἰς ταῖς πολιτείας εἶναι ἐπικίνδυνον διὰ ταῖς χωριατοπέλαις, τοιαύτη ἦτον ἡ κατάστασις τῆς Βριζίδ· ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος φυσικὰ σερπετὴ, καὶ φιλήδονη, τὰ γελοιά τῆς, ἢ φλόγαις τῶν ὠραίων ματιῶν τῆς, ἤμπορεσαν νὰ ἐλκύσῃ τὸν κατ' ἕνα· ἐν τοσούτῳ ὁ Λέανδρος ἐσάθη ἀρκετὰ ἰσχυρὸς, καὶ δὲν ἐξέπεσεν· ἀράγε τὸ ἔκαμεν ἀπὸ ἀρετῆς; ἐμένα μὲ φαίνεται πῶς εἶναι ἔτσι· ἀφ' ἧ ὅμως ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται ἡ καρδιά τε κάποιον πόνον καὶ ἀγάπην διὰ τὴν Χλωρὴν δευτέραν θυγατέρα τῆ Δεβεσέ, τότε δὲν ἤμπορεσε πλέον ὁ πτωχὸς νὰ δείξῃ τόσιν σαφερότητα· πλὴν ὅσον διὰ τὴν Βριζίδ, μὴν ὄντας ὕπελος, τὴν εἶπε σωσὰ τὸν σκοπόν τε· ἀληθινὰ κατὰ πρῶτον τὴν ἐσοχάθη διὰ εὐμορφην, καὶ σχεδὸν ἠθελε τὴν ἀγαπήσῃ ἂν δὲν τὸν ἐμπόδιζε τὸ χρέος τε, μὰ

μὰ ἡ καρδιά τε ἔμελε νὰ φυλαχθῆ διὰ ἓνα ἄλλο κάλλος ἀμίμητον, καὶ ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ βεβαιωθῆ εἰς τὰ ὅσα λέγω, ἀπὸ τὰ ἐπόμενα τῆς διηγήσεως.

Ὁ Δεβυσὲ μὲ προσοχὴν ἀπαρτηρῆσε κρυφὰ νὰ ἰδῆ τὸ ἀποβισόμενον, ἔμεινεν ἑξαστικὸς εἰς τὰ τιμημένα φρονήματα, καὶ τὴν ευγένειαν ὅπῃ ἔδειξεν ὁ Λεάνδρος εἰς ταῖς ἀπόκρισαί τε, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ὁ φρόνιμος πατὴρ ἔνοιωσε καλλίτερα τὴν καρδιά τῶ νέου ἀπ' ἐκεῖνον τὸν ἴδιον, μὲ καιρὸν, ἐκατάλαβε καὶ τὴν κλίσιν ὅπῃ ἐσυνέλαβε διὰ τὴν Χλωρὴν ὡς τόσον ἀμφιβάλλωντας ἀκόμι, ἐπροσεῖχε πάντοτε εἰς τὰ παραμικρότερα βλέμματά τε, καὶ τὰ σχήματα ὅπῃ ἔκαμνε παρατηρῶντας τὴν κάθε μίαν ἀπὸ ταῖς κόραις τε ξεχωριστά. Ἀμέσως μετὰ τὴν δοκιμὴν ὅπῃ ἔκαμεν εἰς τὸν Λεάνδρον, ἄρχισε νὰ δοκιμάζη καὶ ἐκείναις. Τρεῖς θυγατέρας εἶχεν ὁ Δεβυσὲ, Καλλιόπη ἡ μεγαλύτερη ἦτον δεκαοκτώ χρονῶν, Πηνελόπη ἡ ὀλομικρότερη δεκαεξ (μόνον ἓνας χρόνος ἦτον ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν, καὶ τῆς Χλωρῆς) ἡ πρώτη τὸν ἐφάνη πῶς ἐνοσιμύετο ἓνα νέον υἱὸν τῶν ὁμοτέχνων τε, ὅπῃ εἶχε μείνη εἰς τὸ σπῆτι, καὶ ἐφέρετο ἄρετὰ καλὰ, πλὴν ἀγαπῆσε κατ' ὑπερβολὴν τὰ ῥῆχα. Ἦτον ἓνα μέρος πολλὰ πλέσιον, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ δὲν τὸν ἄρεζε τόσον ὁ Δεβυσὲ, δὲν ἠθέλησε πάλιν νὰ φανῆ ἐναντίος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς θυγατρὸς τε. Ὁ νέος ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἄρχισε νὰ φέρεται εὐμορφα, καὶ ἐδιορθενετο ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον ὅσον διὰ τὴν Πηνελόπην, ἐκείνη εὐρίσκετο ἀκόμι εἰς τὴν εὐ

χισμένην ἡσυχίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ἡ Χλωρὴ ὅμως διὰ μίαν συμπάθειαν ὅπῃ ἐσυνέλαβε πρὸς τὸν Λέανδρον, ἀπέφευγε ταῖς συνομιλίαις τῶν νέων Παρισιάνων, ἡσύχαζεν εἰς τὸν ὄνδα της, ἐδιάβαζε συχνὰ, ἔγραφε μερικαῖς φοραῖς, καὶ ἔσχιζεν ἐκεῖνα ὅπῃ ἔγραφεν· ἀπέφευγε καὶ τὸν ἴδιον Λέανδρον, καθὼς καὶ τὰς ἄλλας, καὶ ὅταν ἐσυντύχαινε τίποτες διὰ λόγου τε, ἐκοκκίνιζεν ὀλίγον· ἂν κατὰ τύχην ἤρχετο καὶ ἐκεῖνος, ὅταν αὐτὴ ἐγελεῖσε μαζὺ μὲ ταῖς ἀδελφαῖς της, παρευθὺς ἐγίνετο κατηφῆς, πλὴν χωρὶς νὰ τὴν κακοφανῇ.

Τὶ ἐσυνέβη τῷ Λεάνδρῳ.

Ὁ Δεββσὲ ἀκολέθησε ταῖς παρατήρησαίς τε δύο σωσθῆς χρόνους· εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ἢ κακορρίζικη Βριζίδ, δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἀπολαύσῃ μίτε μίαν στιγμὴν κρυφῆς συνομιλίας μὲ τὸν Λέανδρον. Ἡ Μαδὰμ Δεββσὲ μητέρα τῆς Χλωρῆς, ἔχωντας εἶδησιν παρὰ τῷ ἀνδρὶ της διὰ τὰ ὅσα ἠκολέθησαν, εἶχε μάτια ἀνοιχτὰ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, εἰς καιρὸν ὅπῃ ὁ ἄνδρας της ἐπροσεῖχεν ἀπὸ τὸ ἄλλο· πλὴν καὶ αὐτὸ τὸ ἐμπόδιον ἂν δὲν ἦτον, ὁ νέος ἀφ' ἑαυτῷ τε πάλιν ἀπέφευγε τὴν ἐκαζιόνε τῷ νὰ εὐρεθῇ μονάχος μὲ τὴν εὐμορφὴν παρακόρην, ἐπειδὴ ἄρχισε νὰ λαμβάνῃ ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον μίαν ἐγκάρδιον κλίσιν διὰ τὴν ὠραιότατην Χλωρὴν.

Ἡ Βριζιδ βλέπωντας ὅπῃ δὲν εἶχε τὸν τρόπον νὰ συνομιλήσῃ καθόλου κρυφίως μὲ τὸν νέον, κατατυραννημένη ἀπὸ ἕναν φλογερὸν ἔρωτα, σχεδὸν ἀπελπισμένη διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τε, ἀπεφάσισε νὰ τὸν γράψῃ τὰ ὅσα ἄπειρα δεινὰ αἰδάνετο· μίαν ἡμέραν λοιπὸν ἐκεῖ ὅπῃ ἐβασῆσεν ὁ Λέαυδρος ἕνα βιβλίον, καὶ ἐδιάβαζε παρήσις καὶ τῆς Μαδὰμ Δεβουσέ, ἡ παρακώρη ἐπροσποήθη πῶς τάχα κινημένη ἀπὸ περιέργειαν, ἐζήτησε νὰ τὸ ἰδῆ, καὶ μὲ μίαν ἄκραν ἐπιτηδειότητα, ἔβαλε τὸ βιβλίον εἰς τὸ σιμάδι ὅπῃ ἀνεγίνωσκεν ὁ νέος, καὶ πάλιν τὸ ξαναέδωκεν· ἐκεῖνος ἀνοίγωντας νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν μελέτην τε, καὶ περιεργαζόμενος μὲ μίαν ματιὰν τὸ βιβλίον, ἐσφάλισεν εὐθύς τὸ βιβλίον, εὐγῆκεν ἔξω, καὶ ἀνέβηκεν εἰς τὸν ἡλιακὸν νὰ τὸ ἀναγνώσῃ· Ἰδὲ τὸ τί περιεῖχε.

Ῥαβάσι τῆς Βριζιδ πρὸς τὸν
Λέαυδρον.

A'IIONE ΛΕ'ΑΝΔΡΕ.

„ Δὲν ἔμπορῶ πλέον νὰ ζήσω, ἔχασα
 „ τὴν ἡτυχίαν μου, τὰ δάκρυά μου δὲν ἔπαυ-
 „ σαν, ἀπὸ τὴν εὐτυχεσάτην ἐκείνην ὥραν τῆς
 „ κρυφῆς ἀνταμώσεώς μας, σιγμὴν δὲν εὐρίσκω
 „ νὰ σὲ εἰπῶ τὰ τί τραβῶ· μὰ ἄράγε καὶ νὰ
 „ ἤμην ἀρετὰ εὐτυχῆς διὰ νὰ σὲ τὰ ξεσομίσω
 „ καταμόνας, μὲ ἔδιδες ἀκρόασιν ἄσπλαγχνε;
 „ ἤθε-

» ἤθελες μὲ συμπονέσῃ; ἐσφάγγιζες τὰ πύρι-
 » να δάκρυά μου; μὲ ἐπαρηγορεῖς; μὲ ἀξίωνες
 » τὴν ἀγάπην σου; ἄχ ἡ κακοῤῥίξικη,
 » τί χρειάζονται συμπεράσματα; δὲν
 » βλέπω τὸ πρᾶγμα ὀφθαλμοφανῶς; ἡ μεγά-
 » λη σου ἀδιαφορία, δὲν μὲ πληροφορεῖ τὴν κρυό-
 » τητά τῆς καρδιάς σου; αὐτὴ ἡ προσοχὴ τῆ
 » νὰ μὴν μὲ συναπαντήσης τὴν ἀδελφίαν μονά-
 » χην, δὲν εἶναι ἓνα φανερώτατον σημεῖον τῆ
 » μίσους, ὅπῃ φρέφεις διὰ λόγους; σκληρο-
 » κάρδιο Λέανδρε, τύγρις ἂν ἦσεν, ἔπρεπε νὰ
 » λυπηθῆς μίαν δυσυχισμένην ὅπῃ φλογίζεται
 » ἀπὸ τὸν ἔρωτά σου· τὰ σπλάγχνα σου πέ-
 » τρινα εἶναι; δὲν ἐνδυμᾶσαι καὶ ἐκείνην τὴν
 » ὑπόσχουσαι ὅπῃ μὲ ἔδωσες ὅτι μὲ ἀγαπᾷς;
 » ὅτι θέλεις μὲ ἀγαπήσει, ὅτι νὰ ἔχω ὑπο-
 » μονὴν, καὶ θέλεις κάμῃ τὴν εὐτυχίαν μου; ἀ-
 » χάρισε, ἔτσι ἀνταποκρίνεσαι εἰς τὴν τρυφε-
 » ρωτάτην ἀγάπην μου; ἄχ δέξε με καὶ
 » διὰ θυσίαν σου, καὶ ὑπερον ἀπέλπισέ με· ἄς
 » γένω ὀλοκαύτωμά σου, καὶ ἄς πεθάνω τὴν ἰδίαν
 » σιγμὴν· Λέανδρε φῶς μου, ἄς μὴν ὑποφέρῃ ἡ
 » εὐγενικὴ καρδιά σου νὰ θανατωθῶ προτὲ νὰ σὲ
 » ἀνταμῶσω. Ἐνα γκίξιμον τῆ χειρὶ σου,
 » ἓνας παρηγορητικὸς λόγος σου, μία παραμι-
 » κρά συμπονέσις σου, εἶναι ἰκανὴ νὰ μὲ δάσῃ
 » τὴν ζωὴν, νὰ μὲ ἀναστήσῃ, νὰ μὲ χαροποιή-
 » σῃ, νὰ μὲ εὐχαρισήσῃ. Αὐθέντη μου Λέαν-
 » δρε, τὸ νὰ σὲ βλέπω κάθε σιγμὴν, καὶ νὰ μὴν
 » ἠμπορῶ νὰ σὲ συντύχω, σοχάσῃ τί κόλασις,
 » τί βασανισμὸς εἶναι διὰ μίαν κακοῤῥίξικην ὅπῃ
 » νοιώθει λαύραν εἰς τὸ πονεμένον σῆθος τῆς;
 » τόσος καιρὸς εἶναι ὅπῃ ἡ ἄσβεστη φλόγα τῆς

„ χρυσῆς ἀγάπης σε μὲ κατακαίει, τὰ σπλάγ-
 „ χνα μὲ θερρίζονται εἰς κάθε μὲ ἀναπνοὴν ὅταν
 „ σὲ ἐνθυμῶμαι ἢ καϊμένη· λυπήσῃ με καὶ ἢ
 „ καταδέξῃ μίαν ἢ μόνην φορὰν νὰ ἀνταμωθῶ-
 „ μεν νὰ σὲ εἰπῶ κάτι μουσικὰ, ὅπῃ δὲν ἤμπο-
 „ ρῶ νὰ τὰ γράψω, ἢ ὕστερον ἂν δὲν μὲ ἀγα-
 „ πᾶς, μὲ βίαν ἀμόρι δὲν γίνεται. Τὴν κυρια-
 „ κὴν περὶ πρὸ πρὸ ὅπῃ πηγαίνω ὅλοι σὴν ἐκ-
 „ κλησίαν, καμώνομαι πῶς εἶμαι ἄρρωσθι, κά-
 „ θομαι εἰς τὸ σπῆτι, ἢ ἀφείκτως σὲ προσ-
 „ μένω· ψυχὴ μὲ Λέανδρε, ἅς εἶναι διὰ τὴν
 „ ζωὴν σε, νὰ μὴ χαλάσῃς τὸ χατῆρι μὲ, ἢ
 „ μένω ὀλάκαιρη

εἰς τὰς ὁρισμέσ σου
 ἢ γνωσὴ.

Ὁ Λέανδρος ἀφ' ἧ ἀνέγνωσε τὸ γράμμα
 τῆς, δὲν ἔξευρε τί νὰ ἀποφασίσῃ· ἀπὸ τὸ ἕνα
 μέρος, ἢ εὐσπλαγχιὰ τὸν ἐπαραινῶσε νὰ μὴν
 ἀφήσῃ ἀπαρηγόρητη μίαν δυσυχισμένην ὅπῃ
 τὸν ἐλάτρευεν, ἀπὸ τὸ ἄλλο, τὸ χρέος ὅπῃ
 εἶχεν εἰς τὸν αὐθέντην τε, τὸν ἐβίαζε νὰ μὴν
 εὐγῆ ἀπὸ τὰ ὄριά τε· ἂν ἀνταμάσω τὴν Βριζίδ
 (ἔλεγεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τε) ἀντὶ νὰ σβύσω τὴν
 „ ὀλίγην φλόγα τῆς, ἤμπορῶ νὰ ἀνάψω πυρ-
 „ καίαν εἰς τὴν καρδίᾳ τῆς, νὰ πηδίξω τίποτες
 „ τζιμπλίδες ἢ εἰς τὴν ἐδικὴν μὲ· ἂν δὲν πη-
 „ γαίνω, πεθαίνει ἀπὸ τὴν λύπην τῆς ἢ πτω-
 „ χῆ, ἢ ἀνδρωπότις δὲν τὸ συγχωρεῖ νὰ φα-
 „ νῶ τέσον σκληρόκαρδος· μὰ ἢ ὑπόληψίς μὲ;
 „ μὰ ἂν μαθευθῆ; μὲ τί πρόσωπον νὰ ξα-
 „ ναϊδῶ τὸν Δεβασέ, τὸν εὐεργέτην μὲ, τὸν
 „ πατέρα μὲ; ἤμπορῶ νὰ ξεπέσω ἀπὸ τὴν εὐ-
 „ νοϊάν

„ νοιάν τε· ὄχι . . . ἄς μὴν τὴν ἰδῶ . . .
 „ μὰ πάλιν . . . νὰ τὴν ἀφήσω εἰς τὴν ἀπελ-
 „ πισίαν της, δὲν εἶναι κρῖμα; . . δὲν τὰ ὑ-
 „ ποφέρω . . . τὸ λάχιον πρέπει νὰ τὴν
 „ γράψω, νὰ τὴν παρηγορήσω, καὶ νὰ τὴν συμ-
 „ βελεύσω νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ λόγου μου. “

Αὐτὰ καθ' ἑαυτὸν συντυχαίνωντας, ἄρ-
 χισε νὰ γράφῃ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ραβάσι τῷ Λεάνδρῳ πρὸς τὴν Βριζίδ.

Α' ΔΕΛΦΗ'.

„ Ἀνέγνωσα τὸ παρακονετικὸν ραβάσι σε,
 „ καὶ ἀπόρησα βλέπωντας νὰ μὲ ὀνομάξῃς σκλη-
 „ ρὸν, ἄσπλαγχνον, καὶ ἀχάριστον εἰς τὴν ἀγά-
 „ πην σε· ἐγὼ ὁ δυστυχὴς δὲν σε ἔδωσα τὴν
 „ παραμικρὴν αἰτίαν διὰ τὴν συλλάβην ἔρωτα
 „ περὶ ἐμῆ. Δεδόσω ὅτι συνέλαβες χωρὶς
 „ νὰ τὸ θέλῃς, καὶ δὲν ἠμπόρσες νὰ τὸ κρύ-
 „ ψῃς, μὲ τὸ ἐξεμυσηρεύδῃς, ἐγὼ τί σε εἶ-
 „ πα; μὲ κάθε εἰλικρίνειαν ψυχῆς ὡμολόγη-
 „ σα, ὅτι ἀμόρι νὰ μεταχειρισθῶ ἱκανὸς δὲν εἶ-
 „ μαι, διὰ τὰ αἴτια ὅπῃ σε ἐπαρίθμησα, πολλῶ
 „ μᾶλλον νὰ ὑπανδρευθῶ· εὐχαρισθήθηκες εἰς
 „ μίαν ἀπλὴν ἀγάπην, σὲ ὑποσχέθηκα νὰ φέ-
 „ ρωμαι ὡσὰν ἀδελφός σε, τῆτο ἂν δὲν σε ἐξαρ-
 „ κῆ, τί ἠμπορῶ νὰ σε βοηθήσω ὁ πτωχὸς πε-
 „ ρισσότερον; . . . τὸ γράμμα σε μὲ ἔκαμε νὰ
 „ χύσω δάκρυα, ἢ ἀπελπισία σε μὲ σκοτώνει,
 „ δὲν μὲ φθάνει τὰ κρίματά μου, μόνον νὰ ἔμβω καὶ
 „ εἰς τὸ αἷμα σε; σὲ παρακαλῶ νὰ ζῆν τὰ μά-

τια

„ τια σε, ἀφίσε ἀπὸ ἓναν κακοῤῥίζικον ὅπῃ δὲν
 „ ἤμπορεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ θελήματά σε, σο-
 „ χάσε πῶς εἶναι μάταια ὅλα τὰ κινήματά σε,
 „ πῶς φθείρεις τὴν ζωὴν σε με αὐτὴν τὴν ἀδε-
 „ μελίωτην ἐλπίδα σε· ἂν ἤμεν κἀνένας πονηρὸς
 „ ἄνθρωπος, ἤθελα σὲ ἀπατήσῃ, ἤθελα κα-
 „ κομεταχειριωθῆ τὴν ἔξοσιαν ὅπῃ με δίδεις,
 „ πλὴν ἡ καθαρά μὲ συνείδησις με ἐμποδίζει
 „ ἀπὸ τὸ νὰ φερθῶ ὡς ἂν ἓνας ἄτιμος, δὲν
 „ ὑποφέρει ἡ καρδιά μὲ νὰ γένῃς ὀλοκαύτωμά
 „ μὲ· ἂν μονάχῃ σε ἀμελήῃς καὶ χρέος, καὶ τιμὴν, καὶ
 „ συσολήν, καὶ τὰ καθήκοντά σε, ὁ φίλος σε, ὁ
 „ Λεάνδρος σε, ὅπῃ τὸν ὀνομάζεις ἀχάριστον, κρί-
 „ νει ἀναγκαῖον νὰ σὲ βοηθήσῃ εἰς μίαν τοιαύ-
 „ την περίστασιν· τὸ νὰ ἀνταμωθῶμεν κατὰ μό-
 „ νας, εἶναι ἐπικίνδυνον καὶ εἰς τῆς δύο μας, λοι-
 „ πὸν ἡσύχασε κερά μὲ, ἀφίσε ἀπὸ αὐτὴν τὴν
 „ ἰδέαν ὅπῃ σὲ βασανίζει, καὶ εὐχαρισήσε εἰς
 „ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν θέλεις
 „ εὖρη εἰς ἐμένα μέχρι τῆ τάφου, καὶ μένω
 Ὁ γνωστός

Ἀφ' οὗ ἔκαμε τὴν ἀπόκρισιν, ἀμέσως ἐγύ-
 ρισεν εἰς τὸ σπῆτι, προσποιόμενος πῶς ἐξέχασε
 νὰ βάλῃ ὀλίγον καπνὸν εἰς τὸ πηγγί, καὶ ἂν
 τύχῃ νὰ ἔλθῃ φίλοι εἰς τὸ ἐργαστήρι, δὲν εἶχε
 νὰ τῆς περιποιηθῆ. Βάλε κομμάτι καπνὸν, Βρι-
 ζιδ εἶπεν ἡ Μαδὰμ Δεβασέ· πέρωντάς το ἐ-
 κείνη, ἤυρε τὸ ραβδάσι μέσα, πλὴν μὴν ἔχων-
 τας καιρὸν νὰ τὸ ἀναγνώσῃ, ἔδωκε τὸν Λεάν-
 δρον τὸ πηγγί, καὶ ἐγύρῃσεν εἰς τὸ ἐργαστήρι·
 ἐν τῷ ἅμα ἐσφαλίωθηκεν εἰς ἓναν ὄνδα, καὶ τὸ
 ἰδιάβασε· Θεέ μὲ, πῶς ἤμπορεῖ νὰ περιγράψῃ
 τὴν

τὴν ἀπελπισίαν της; νὰ σκοτωθῆ ἤθελεν ἀπὸ
τὸ κακόν της, τὰ μεσάνυχτα ἐσυκώθη, καὶ ἄρχι-
σε νὰ τὸν γράψῃ εἰς τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Δεύτερον Γράμμα τῆς Βριζίδ πρὸς τὸν
Λέαυδρον.

Ἄρπαγε τῆς ἡσυχίας μου, σκληρόκαρδε
Λέαυδρε.

„ Ἐγὼ μὲν ἀποθαίνω, ἀφίνω μίαν ζωὴν
„ ὅπῃ μὲ ἔγινε μισητὴ μετὰ τὴν ἀγάτην σε,
„ κατεβαίνω εἰς τὴν μητέρα μου γῆν, νὰ κατα-
„ σφαλίσω εἰς ταῖς ἀγκάλαις της τὰ ἀνυπόφο-
„ ρα δεινά μου, καὶ τὴν ὑπερβολικὴν ἐντροπὴν μου,
„ μαζὺ μὲ τὸ πολυπαθὲς κορμὶ μου· γίνομαι θυ-
„ σία τῷ ἀπατηλῷ σε ἔρωτος, καὶ παύω ἀπὸ το
„ νὰ ἀναπνέω διὰ πάντων τὸν ἐπίγειον τῆτον ἀέ-
„ ρα· πλὴν, σοχάσθε Λέαυδρε ὅτι μὲ ἐσκώτω-
„ σες μὲ τὸ χέρι σε, ὅτι ἐκεῖ ὅπῃ μὲ ἔταζες
„ νὰ κάμῃς τὴν εὐτυχίαν μου, μὲ ξεκοντᾶς εἰς
„ τὸν τάφον· ὅτι χωρὶς νὰ σὲ τύπτῃ καθόλου
„ ἡ συνειδήσίς σε, χωρὶς νὰ συγχιθῆς τελείως,
„ μὲ ἄκραν γαλήνην τῆς ψυχῆς σε, ἐμπήγεις
„ τὸ θανατηφόρον μαχαῖρι εἰς μίαν τρυφερὴν
„ καρδίαν, ὅπῃ λαχταρεῖ νὰ σὲ λατρεύῃ. Ἐπίσθ-
„ κε, δὲν μὲ ἔμεινεν ἄλλο καταφύγιον πλέον,
„ παρὰ νὰ σὲ καταραθῶ· ἄμποτες αὐτὰ . . .
„ ὅπῃ μὲ γέυεις νὰ τὰ πάθῃς διπλότερα, κα-
„ θὼς ψήνεις τὸ ψάρι, εἰς μαραμμένα χεῖλη μου,
„ νὰ εὐρεθῆ . . . ἄχ . . . νὰ εὐρεθῆ καμμία
„ ὅπῃ

„ ὅπῃ νὰ σὲ καταφλογίσῃ . . . ἐγὼ πλέον
 „ ἀπεφάσισα εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴν σὲ συντύχω,
 „ νὰ σὲ ξεχάσω, νὰ ἐξαλείψω καὶ αὐτὴν τὴν
 „ ιδέαν τῆς ἀγάπης σου, ἀπὸ τὴν ἐνδύμισίν μου,
 „ νὰ . . . ἡ κακοῤῥίζικη, μὰ τάχα ἤμπο-
 „ ρῶ; τάχα εἶναι τρόπος νὰ ἰατρευθῇ ἡ βα-
 „ ρειὰ πληγῆ μου; καὶ ἂν ἰατρευθῇ, ἀράγε τὸ
 „ σημάδι της δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ μὲ θανατάνῃ
 „ κάθε στιγμὴν; . . . διὰ ὄνομα Θεῷ Λέανδρε,
 „ ἡ ὑσερινὴ χάρις ὅπῃ σὲ ζητῶ εἶναι, νὰ μὴ
 „ φανῆς εἰς τὸ σπῆτι μερικαῖς ἡμέραις, διὰ νὰ
 „ ἡσυχάσω, καὶ νὰ συνηθίσω τὴν ὑσερησίαν σου.
 „ Μὰ . . . ὄχι. . . φάνη σκληρὸν, φάνη, ἔρ-
 „ χε συχνά, διὰ νὰ σὲ βλέπω, καὶ μὴν μὲ
 „ ὑσερῆς καὶ αὐτὴν τὴν παραμικρὰν παρηγορίαν,
 „ μὲ ὄλον ὅπῃ εἶσαι φῶς φανερὰ φονέας μου, πάλιν
 „ ἀγαπῶ νὰ φιλήσω τὸ χέρι ὅπῃ μὲ δίδει
 „ τὸν θάνατον, νὰ τὸ καταβρέξω μὲ τὰ θερμὰ
 „ δάκρυά μου, καὶ νὰ τὸ βάλω εἰς τὴν ἀπελπισ-
 „ μένην καρδιά μου· πλὴν . . . ἄχ . . . τὸ
 „ νερὸν τῆς λήθης (α) ἀναγκαῖον ἦτον εἰς τὰς
 „ πόνους μου . . . μὲ φαίνεται . . . πῶς μῆτε
 „ ἐκεῖνο δὲν ἰσχύει νὰ μὲ κάμῃ νὰ σὲ ξεχάσω·
 „ φθάνει νὰ σὲ ἰδῇ κάνεις μίαν μόνην φοράν, καὶ
 „ νὰ σὲ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν διὰ πάντα· ἐγὼ
 „ ὅμως ἡ δυστυχὴς . . . ὅπῃ . . . θὲ νὰ σὲ
 „ βλέπω . . . ἄχ . . . τὸ κριματάκι μου νά-
 „ χης Λέανδρε.

Ο

(α) Μυθολογῶν ὅτι εἰς τὸν ἄδην νὰ ἦτον ἓνας ποταμὸς ἐκ τῶ ὁποῖο τὸ νερὸν καθὼς ἔπιαν οἱ νεκροὶ ἀλησμονῶσαν τὰ ὅσα εἶχον εἰς τὸν κόσμον.

Ο νέος ἀφ' ἧ ἔλαβε καὶ τὸ δεύτερον γράμματις, ἐκατανύχθη μὲν ἡ καρδιά τῆ, ὑπερίσχυσεν ὁμῶς ἡ φρόνησίς τῆ, καὶ ἐδιέκοψε μὲ τὴν ὀλότῃ κάθε λογῆς συναναστροφὴν μὲ τὴν Βριζίδ, ἢ ὅποια μετέβαλε τὴν πρώτην ἀγάπην τῆς εἰς ἓνα ἀδιάλλακτον μῖσος, πλὴν ἡ ὑπόληψις ὅτῃ εἶχον εἰς αὐτὸν ὁ Δεβεσέ καὶ ἡ γυναῖκα τῆ, τὸν ἐφύλαξεν ἀπὸ ταῖς καταδρομαῖς τῆς.

Ο Λέαυδρος πληγώνεται ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς Χλωρῆς.

Τώρα εἶναι καιρὸς νὰ δώσωμεν καὶ μίαν παραμικρὰν ἰδέαν τῆ χαρακτῆρος τῆς Χλωρῆς δευτέρας κόρης τῆ Δεβεσέ. Ἦτον ὑψηλή, εὐμορφι, παχελή, κάτασπρη, ξυπνητὴ ἐνίοτε σοβαρῇ, τὰ μαλιά τῆς, πολλὰ καὶ ξανθὰ, τὰ μάτια καὶ τὰ φρύδιά τῆς μαῦρα, ἡ μύτη τῆς χυτὴ, τὸ σῶμα τῆς μικρὸν, τὰ χεῖλη τῆς κομμάτι συκωμένα, καὶ κατακόκκινα, τὸ πρόσωπόν τῆς σφαιροειδές, καὶ ὀλάκαιρη ἐφαίνετο μία Θεά· ὑπεραγαπῆσε νὰ καταγίνεται εἰς ἀναγνώσεις πολυειδῶν βιβλίων, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ ἐρωτικά· δὲν ἐνοσιμεύετο νὰ συντυχαίνει πολλὰ, καὶ νὰ περιπαίζη· ἦτον ἡ καθ' αὐτὸ αἰδῶς, ποτὲ τῆς δὲν ἐπρόφερε λόγον ὅτῃ νὰ προσξενήσῃ τὴν παραμικρὰν ἀηδίαν, ἢ τραγανιστὴ φωνῆ τῆς ἐτάραττε τὴν καρδίαν τῆ ἀνδρῶπε καθὼς ἡκέτο· ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἡ Χλωρὴ ἐπαρομοιάζεν Ἀφροδίτη, εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν δεκαεπτὰ χρονῶν.

Ἀφ'

Ἀφ' ἧς ὁ πατέρας της ἔνοιωσε τὴν κρυφὴν ἀγάπην ὅπως ἐσυνέλαβε διὰ τὸν νέον Λεάνδρον, καὶ πῶς ἐκεῖνος τὴν ἐλάτρευεν, ἔπασχε νὰ τὸς δίδῃ καιρὸν ὅπως νὰ κρυφοσυντυχαίνων ἐνίοτε, ἐπειδὴ καὶ εἶχε σκοπὸν νὰ τὸς ὑπανδρεύσῃ. Ὅταν ἤθελε νὰ εἰπῇ κανέναν ἐγκωμιασικὸν λόγον διὰ τὸν μαθητήν τε, δὲν τὸν ἔλεγεν ἐμπροσθὰ εἰς ταῖς ἄλλαις κόραις τε, ἀλλὰ φωνάζωντας τὴν Χλωρὴν εἰς τὸ γαμπινέτο τῆς μητρὸς της μετὰ αἰτίαν πῶς εἶχεν ἄλλην δαδλίαν μαζύ της, εὗρισκε πρόφασιν καὶ ἐπαινῶσε τὸν νέον Ἰάχα ἐξ ἀπροσεξίας, παρατηρῶντας ἐν ταύτῳ τί ἐνέργειαν κάμνει τῆτο εἰς τὸ πρόσωπον τῆς θυγατρὸς τε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκοκκίνιζεν εὐθύς ὅπως ὁ πατέρας της ἀνέφερε τὸ ὄνομα τῷ Λεάνδρῳ, καὶ ἐφύλαττε μίαν βαθεῖαν σιωπὴν, ἐχαμήλωνε τὰ ὠραῖα μάτια της, καὶ ἐκαμώνετο πῶς δὲν ἀκείει.

Υἱερὸν ἀπὸ μίαν ἀδιάκοπον παρατήρησιν ὅπως ἔκαμεν ὁ Δεβρσὲ εἰς δύο ἡμισυ χρόνους, ἠθέλησε νὰ ἰδῇ τί προκοπὴν ἔκαμεν ὁ μαθητής τε, ὅχι εἰς τὴν τέχνην τῆς πραγματείας, ἐπειδὴ καὶ τὴν ἐγνώριζεν, ἀλλὰ εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ κυβέρνησιν ἑνὸς ὀσπητίου ὅτι ἐπῆγεν ἕνα πικρὸν εἰς τὸ μαγαζὶ, ἐν καιρῷ ὅπως ὁ νέος ἔβανεν εἰς τάξιν μερικαῖς σόφαις, ἧς ὁποῖαις εἶχαν ἔλθῃ κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ἀπὸ τὴν Λιὸν (α). Ἄρχισε νὰ τὸν συμβουδῇ καθὼς τὸ ἔκαμε συχρῶν, γυρίζωντας μετὰ ἐπιτηδεϊότητα τὴν ὁμιλίαν εἰς τὴν πέλησιν τῷ νέῳ πράγματος ὅπως τὸς ἠλάθε.

(α) Πολιτεία τῆς Φράντζας περίφημη διὰ ταῖς πολλὰς τέχνας καὶ ἐργαστήριά της.

ἦλθε· ἔπειτα ἀνέφερε, καὶ διὰ τὴν πολυέξοδον
 τρυφὴν μερικῶν· Ὁ Δεβσὲ τὸν ἐρώτησεν ἂν
 ἓνας πραγματευτὴς πρέπει νὰ εἶναι ἑξοδιασῆς.

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Δὲν μὲ φαίνεται εὐλογον
 „ αὐθέντημ, ἐπειδὴ καὶ πισεύω πῶς τὰ πολλὰ
 „ ἑξοδα τῶν πραγματευτῶν, εἶναι ἐναντία εἰς
 „ τὴν ὑπόληψίν της, ἢ ὁποῖα εἶναι εἰς αὐτὴς
 „ ἀναγκαῖα, καθὼς ἢ ἀνδρεία εἰς ἓνα στρατιώτην,
 „ ἢ γνῶσις τῶν νόμων εἰς ἓναν κριτὴν, ἢ ἐπιτη-
 „ δειότης καὶ ἢ ἀγχινοῖα εἰς ἓναν τεχνίτην,
 „ καὶ

ΔΕΒ. „ Ἀράγε τὰ πολλὰ ἑξοδα, δὲν
 „ ἢμπορῶν νὰ δώσῃ μίαν ὑψηλὴν ἰδέαν ἢ πλῆ-
 „ τθενός πραγματευτῆ, καὶ νὰ αὐξήσῃ τὴν ὑ-
 „ πόληψίν του, καὶ τὸ κρεδίτον τε ἀντὶ νὰ τὰ
 „ ἔλαττώσῃ;

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Ἐγὼ πισεύω αὐθέντη μου
 „ πῶς αὐτὴ ἢ ἰδέα δὲν εἶναι σωσὴ, καὶ ὅτι ἀπα-
 „ τᾶ μόνον τὰ ὑποκείμενα, ὅπῃ δὲν ἔχῃν κα-
 „ λὰ μέτρα· σοχάζομαι (νὰ συντύχω καθὼς
 „ φρονῶ) σοχάζομαι ἓναν πραγματευτὴν, ὁ
 „ ὁποῖος κάμνει πολλὰ ἑξοδα ὡσὰν ἓναν ἄν-
 „ θρωπον, ὅπῃ θέλει νὰ ἀποδείξῃ πῶς εἶναι
 „ δυνατός, εὐτραφὴς, ἀνδρεῖος, καὶ πῶς ἔχει
 „ πολὺ αἷμα, καὶ διὰ τῆτο ἀνοίγει μίαν φλέ-
 „ βαντε ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τρέχει ἀδιακόπως τὸ
 „ αἷμά τε. Ἀληθινὰ ἢμπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ μὲ
 „ τῆτο πῶς ἔχει πολὺ, πλὴν ἀποδείχῃν εὐ-
 „ κολώτερα ἀκόμι ὅτι ἀδυνατεῖ, καὶ δὲν θέ-
 „ λει ἀργήσῃ νὰ πέσῃ; κατὰ γῆς ἢμιθα-
 „ νῆς.

ΔΕΒ.

ΔΕΒ. „ Πῶς ὑποδέττεις λοιπὸν τῷ λό-
 „ γωσιν νὰ ζῆ ἓνας πραγματευτής. ”

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Καθὼς ζῆτε ἡ τιμιότητι σας
 „ αὐθέντημα, μὲ μίαν παντοτεινὴν καὶ κανονικὴν
 „ αὐτάρκειαν, χωρὶς κατάχρησιν· ὅλα ὅσα καὶ
 „ ἂν μεταχειρίζεσθε εἶναι μέτρια, χωρὶς νὰ εἶ-
 „ ναι ἔξω τῷ πρέποντος, καὶ ξεσχισμένα, κα-
 „ νένα περιττὸν ἔξοδον δὲν βλέπω νὰ κάμετε·
 „ πολλαῖς φοραῖς συλλογίζομαι, διατὶ δὲν πη-
 „ γαίνετε καὶ ἡ τιμιότητι σας νὰ περάσετε τὸ κα-
 „ λοκαῖρι. εἰς τὸ χωρίον καὶ εἰς τὴν ἔξοχὴν,
 „ ἀφ' ἧ βλέπω πῶς ὅλοι οἱ συντεχνίται σας
 „ πηγαίνουσι; καὶ εὐρίσκω, ὅτι αὐτὸ ὄχι μόνον
 „ προξενεῖ ὑπερβολικὰ ἔξοδα, ἀλλὰ κάμνει
 „ νὰ ἀμελῆ κανεὶς καὶ ταῖς δευτερίαις τε. Πρὸς τέ-
 „ τοις αὐθέντημα σας ἄκυστα νὰ λέγετε συχ-
 „ νὰ, ὅτι ἓνας πραγματευτής πρέπει νὰ ἀγα-
 „ πᾶ τὸ ἐργαστήριον καθὼς ἓνας ἐραστὴς τὴν
 „ ἀμορρίζαντα, νὰ τὸ σολίζῃ, νὰ τὸ περιποιῆ-
 „ ται, καὶ νὰ προσηλώσῃ ἐκεῖ ὅλην τὴν εὐτυ-
 „ χίαν τε. Ἐἴττι φρονῶ ὁ δῦλος σας. ”

ΔΕΒ. „ Εἶμαι εὐχαρισημένος Λέανδρε ἀ-
 „ πὸ ταῖς ἰδέαισι σας, καὶ ἄμποτε νὰ ταῖς ἔχης
 „ εἰς ὅλην σε τὴν ζωὴν· ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐγλεντί-
 „ ζουσι εἰς τὴν ἔξοχὴν μένουσι πάντα μετανοημέ-
 „ νοι, καὶ πάσχουσι νὰ εὐγάλῃσι τὰ ἔξοδά τους
 „ μὲ τὴν ἀκριβὴν πύλησιν τῆς πραγματείας
 „ των. Ἐἓνας ἄνθρωπος βλέπωντας μερικὰς
 „ κριτάς ὅπῃ ἐξεφάντωναν εἰς μίαν ἔξοχὴν ἔλε-
 „ γε, δόξα σοι ὁ θεός, οἱ κριταὶ δὲν ἔχουσι
 „ δευτερίαις, σημεῖον πῶς ὁ κόσμος εἶναι εἰς ἡσυ-
 „ χίαν, καὶ δὲν εὐρίσκειται εἰς διχόνοιας. Ἐ-
 „ σὺ εἶσαι γελασμένος (ἀπεκρίθη ἓνας γέρον-

„ τας)

„ τας) αὐτοὶ θέλου κάμη τῆς κακορρίζικης κρι-
 „ νομένης νὰ πληρώσῃν ἀκριβῆ αὐτὸν τὸ καιρὸν
 „ ἕπε τῶρα χάνειν, ὁμῆ κ' τὰ ἔξοδα ὅπε κάμ-
 „ νουν. ”

Μετὰ μερικὰς ἡμέρας (ὕστερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν συνομιλίαν) μένωντας ὑπερευχαριστημένος ὁ Δεβετὲ διὰ τὰ σωτὰ φρονήματα τῶ νέου, κ' ὑπερβηβαιωμένος εἰς ταῖς ἐλπίδαις ὅπε ἔτρεφε διὰ λόγους, ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ καιρὸν νὰ συνομιλήσῃ καταμόνας ἢ δευτέρω κόρη τε μὲ τὸν Λεάνδρον. Ἐλαβε φροντίδα ὅπε νὰ μὴν τῆς διακόψῃ κάνας τῶ σπητιῶ, κ' δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔδωκε τὸν κατ' ἓνα δελιὰ εἰς διάφορα πράγματα· ἢ Χλωρὴ ἐπροσάχθη νὰ κοιτάξῃ ἓνα λογαριασμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον ἀναγκαῖα ἢ παρυσία τῶ Λεάνδρου. Ἐκατέβηκε λοιπὸν εἰς τὸ μαγαζὶ κατὰ τὴν προσαγην τῶ πατρός της, ὄχι χωρὶς τὸ θέλημά της, πλὴν κομμάτι συγχισμένη. Ἡ φωνή της ἦτον ὀλίγον θορυβημένη ὅταν ἐφώνησε τὸν νέον. Αὐτὸς ὁ θόρυβος ὁμῶς τὴν ἔκαμνε πλέον νόσιμην.

Πρώτη συνομιλία τῆς Χλωρῆς καὶ τοῦ
 Λεάνδρου.

ΧΛΩΡ. „ Οὐ Πατέρας με μὲ ἐπρόσαξε
 „ νὰ τελειώσω μίαν υπόθεσιν, ἢ ὁποία μὲ ὑ-
 „ ποχρεώνει νὰ συντύχω μαζύ σας Λεάνδρου. ”

ΛΕ'ΑΝΔ.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλύτερη
 „ τιμὴ διὰ τὸν δῆλον σας Κερᾶ με. ”

ΧΛΩΡ. „ Μὲ εἶπε νὰ ἀντιγράψω ἕνα
 „ κατάστιχον ὅπῃ εἶναι γράψιμόν σας, ἂν ἀπο-
 „ ρήσω πεθενᾶ νὰ σᾶς ἐρωτήσω, καὶ ἀφ' ἧ τελει-
 „ ῶσω, νὰ τῆς τὸ δώσω νὰ τὸ εὐχαρισῇ. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Αὐτὸ εἶναι εὐκόλον· ὀρίσε
 „ καθίσετε κοντᾶ με ὅπῃ νὰ βλέπω καὶ ἐγὼ
 „ (μὲ τὸ νὰ ἔχω νὰ ἀντιγράψω ἀπὸ τὸ ἴδιον)
 „ διὰ νὰ μὴν κάμετε λάθος, καὶ νὰ μὴν ἐμβαί-
 „ νετε εἰς κόπον κάθε στιγμὴν νὰ πηγαινοέρχε-
 „ σθε διὰ νὰ μὲ ἐρωτᾶτε, ἐπειδὴ εἶναι καὶ πολ-
 „ λά σβυσμένα. ”

ΧΛΩΡ. „ Πολλὰ καλὰ τὸ εὐχαρισῆκε-
 „ τε Λέανδρε. ”

Ἀντέγραφον λοιπὸν ὁ καθ' ἕνα ξεχωριστᾶ,
 ἡ Χλωρὴ ἐρωτᾶσε τὸν νέον συχνὰ συχνὰ, προ-
 σποιεμένη πῶς εὐρίσκει ἀπειραὶς δυσκολίαις ἐκεῖ
 ὅπῃ δὲν ἦτον καμμία. Ὁ Λέανδρος ἀπεκρίνετο
 μὲ τόσῃν πολιτίκᾳ, χάριν, καὶ εὐκολίαν, ὅπῃ ἦ-
 τον μία ἡδονὴ τὸ νὰ τὸν ἀκῆ κἀνεὶς (καὶ πρὸ
 πάντων ὁ Δεβρσὲ ὅπῃ δὲν ἦτον μακριὰ)· ὅταν
 ἤθελαν τελειώσῃ, ἔπρεπε κατὰ τὴν προσαγῆν
 τῆ πατρὸς νὰ σημειώσῃ ὅλαις ταῖς σόφαις ὅπῃ
 ἦτον εἰς τὸ ἐργασῆρι, ποίας τιμῆς, πό-
 σης ποσότητος ἢ κάθε μία, τὸ ὅποιον ἦτον
 πολλὰ εὐκόλον διὰ τὸν Λέανδρον, ἐπειδὴ καὶ
 πάντοτε ἔγραφεν εἰς ἕνα χαρτάκι, ἀπὸ τὰδε
 κομμάτι, νήμερον τόσον, ἐκόπηκαν τόσαις πύ-
 χαις, τὴν τὰδε ἡμέραν, καὶ ἔρραπτεν ἐκεῖνο τὸ
 χαρτάκι εἰς τὴν σόφαν. Ὁ Δεβρσὲ ἐπὶ ταῦτῃ
 ἔδωκεν αὐταῖς ταῖς δύο προσαγαῖς εἰς τὰς δύο

νέες, διὰ νὰ λάβων ἕνα κάποιον θάρρος, καὶ νὰ συντυχαίνων με ἐλευθερίαν. Εἰς τὸτο δὲν ἐγελάσθη, διατὶ ἡ συχνὴ ἐρώτησις τῆς Χλωρῆς περὶ τῆς τιμῆς τῶν σοφῶν, τὴν ἔδωκε τόλμην νὰ συντυχαίνη με τὸν Λέανδρον χωρὶς νὰ κοκκινίξῃ, καὶ ἐκεῖνος πάλιν νὰ ἀποκρίνεται χωρὶς ἐκείνην τὴν κρυφὴν σύγχυσιν ὅπῃ ἔδοκίμαζε προτιήτερα πάντοτε. Ὁ πατὴρ ἐπαρτηρῆσεν ὅτι ἡ κόρη τε διὰ νὰ μὴν κοπιᾶζῃ πολὺ, ἐσυκώθη καὶ ἐβασῆσε τὸ ἕνα τῆς χέρι ἀκαμψισμένον εἰς τὸ σκαμνὶ τῷ Λεάνδρῳ, ὁ ὁποῖος ἐγύριζε σπανίως, καὶ με πολλὴν δειλίαν νὰ τὴν κοιτάξῃ.

Ἦτον πρὸς τέτοις μίᾳ τρίτῃ προσαγῇ ὅπῃ ἔμελε νὰ τὰς κάμῃ νὰ ξεθαρρῆυθῆν ἀκόμι περισσότερον. Ὁ πατὴρ εἶχεν εἰπῆ τὴν κόρην τε, νὰ δώσων οἱ δύο τὰς με τὸν νέον ἐγγράφως ταῖς ἰδέαις τὰς περὶ πραγματείας (ἐπειδὴ καὶ τὰς ἔδιδε πάντοτε βιβλία περὶ πραγματείας, καὶ οἰκονομίας νὰ ἀναγινώσκων) ἀναγκαίως λοιπὸν ἔπρεπε τότε νὰ συμβελεύωνται. Τὸ κορίτζι ἐρωτῆσε με δειλίαν, ὁ Λέανδρος ἀπεκρίνετο με Γνώσιν, καὶ ἔλεγε σοχασμῶς, οἱ ὁποῖοι ἦτον πολλὰ φρόνιμοι· ἡ Χλωρὴ ἐφάνέρωνε καὶ αὐτὴ ταῖς ἰδέαις τῆς, ὅμως ἦτον πολλὰ κατώτεραις ἀπὸ τῶ νέος· ἔπρεπε νὰ γράφων τὰ ὅσα ἐσυλλογίζοντο, αὐτὸ τὸ ἔκαμνον ὁ Λέανδρος, πλὴν ἡ Χλωρὴ ἦτον ὑπόχρη νὰ τὰ ἀντιγράψῃ, διὰ νὰ τὰ ἰδῆ ὁ Δεβκσέ. Ἐδιάβασαν ἐν τὸσέτω μίαν κώλαν χαρτὶ ὅπῃ ὁ Λέανδρος εἶχε γράψῃ τὰς συλλογισμῶς τε, τὰς ἐδιόρθωσαν, καὶ ἐζήτησαν τὴν γνώμην ὁ ἕνας τῷ ἄλλῳ, διὰ νὰ κάμνω τὸ ὕφος πλέον εὐληπτον.

ΧΛΩΡ.

ΧΛΩΡ. „ Αὐταῖς ἢ ἰδέαις εἶναι πολ-
 „ λὰ σωσαῖς, καθὼς μὲ φαίνεται Λέαν-
 „ δρε, ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Εἶμαι ὑπόχρεως εἰς τὸν πα-
 „ τέρα σας περὶ τῆς Κερᾶ μὲ. ”

Ἄρχισαν λοιπὸν νὰ ἀντιγράψαν, ὁ νέος ὑ-
 παγόμενος εἰς τὴν ὠραίαν Χλωρῆν. Ἀνίσως καὶ
 κἀνένεας σας εἶχεν ἔρωτα ποτὲ σωσὸν, μὲ εἰλι-
 κρίνειαν, μὲ δειλίαν, μὲ θερμότητα καὶ τιμη-
 μένον, ὅς σοχαδῆ πῶς εἰς τὴν ὁμοίαν περίστα-
 σιν εὐρίσκοντο οἱ δύο νέοι. Ὅχι, πόσον ἐκείνη
 ἢ δεξοδικὴ ἐπιηρεσία ἐφάνη ὀλιγοχρόνιος καὶ εἰς
 τὰς δύο, τέλος πάντων ἐτελείωσεν. Ἡ Χλω-
 ρὴ ὅπῃ δὲν ἐπληξε καθόλου, μὴ τολμῶντας νὰ
 σοαδῆ μαζὺ μὲ τὸν Λέανδρον χωρὶς αἰτίαν, ἐσο-
 χάσθη πῶς ἔπρεπε νὰ μισεύσῃ πλέον.

Ὁ νέος τὴν ἔβλεπε μὲ πόνον ὅπῃ ἐξεμά-
 κραινε, δὲν εἶπεν ὅμως τίποτε διὰ νὰ τὴν ἐμπο-
 δίσῃ, καὶ ὅταν εὐγῆκεν, αὐτὸς ἔμεινε καταβυ-
 θισμένος εἰς μίαν λυπηρὰν καὶ ἠδονικὴν ἀγωνίαν·
 μετὰ παρέλευσιν ὀλίγης ὥρας, βλέπει τὰ χει-
 ρόφτια τῆς Χλωρῆς ὅπῃ τὰ εἶχε ξεχάσῃ ἐκεῖ,
 τὰ ἐπῆρε, τὰ ἐκοίταξε μὲ ἕνα ἦθος λυπηρὸν,
 τὰ ἔβαλεν εἰς τὰ φλογερὰ χεῖλη τε, τὴν ἰδίαν
 σιγμὴν ὅπῃ ἡ Χλωρὴ ἐξαναγύρισε νὰ τὰ πάρῃ.
 Ἐκείνη εἶδε τὸ κάμωμα τῷ νέῳ, ἐπροσποιήθη
 πῶς δὲν τὸ ἐκατάλαβεν ὅμως, καὶ πέρνωντάς τα
 ἀπὸ τὸ χεῖρι τε μὲ ἕνα χαριτωμένον χαμογέ-
 λασμα, ἔφυγε παρευθὺς. Ὁ κακορρίζικος ἔ-
 μεινε κατασυγχισμένος, ἐκάθισε καὶ ἔβαλε τὸ
 χεῖρι τε εἰς τὸ μέτωπόν τε. Τέλος πάντων ἐ

Ξανάρχισε νὰ βάνη εἰς τάξιν τὸ διάφορον πρᾶγμα ὅπῃ εἶχε κατεβάσῃ, διὰ νὰ κάμῃ τὴν περιγραφὴν μὲ τὴν ἄξιολάτρευτὴν Χλωρὴν.

Ὁ Δεβασὲ ὅπῃ ἐνόμιζε πῶς ἡ συνομιλίαντες ἤθελε βασιάζῃ πολλὴν ὥραν, καὶ μὲ αὐτὴν τὴν αἰτίαν νὰ ἀποκτήσεν κάποιαν ξεχωριστὴν ἐλευθερίαν οἱ δύο νέοι, ἐχάρη μὲν διὰ τὴν τιμημένην δειλίαν τῆς, πλὴν ἡ περιέργειά τῆς δὲν ἐπληρώθη, ἐξαναεμβῆκεν εἰς τὸ γαμπινέτο του, καὶ ἐφώνησε τὴν κόρην τῆς, τὴν ὁποῖαν ἄρχισε νὰ λέγῃ.

ΔΕΒ. „ Ἡθελα Χλωρὴ νὰ πασχίσῃς μὲ ἓναν εὐμορφον τρόπον νὰ μάθῃς, ἂν ὁ Δεάνδρος ἐπληξῆ νὰ εἶναι κοντᾶ μας. Ταῖς πρώταις ἡμέραις, ὅπῃ εἶχεν ἔλθῃ ἐδῶ, τὸν εἶδα πολλαίς μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια, δὲν σὲ εἶπε τίποτες καμμίαν φορὰν; ”

ΧΛΩΡ. „ Ὅχι αὐθέντη μου. ”

ΔΕΒ. „ Εἶναι πολλὰ καλὸς καὶ χρησὸς ὁ νέος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλω νὰ δείξω ὅλα τὰ δυνατὰ σημεῖα τῆς εὐλοκίανός μου φιλίας, πάσχισε νὰ καταλάβῃς τὸ βάθος τῆς καρδιάς τῆς ἑπαρατήρησα πῶς εἶναι πλέον ἐλεύθερος ὅταν συντυχαίῃ μαζύ σου, παρὰ μὲ ταῖς ἀδελφαῖς σου, νοιῶσε τί πρᾶγμα χρειάζεται νὰ κάμω ἐκ μέρους μου ὅπῃ νὰ τὸν χαροποιήσῃ· ἔχω μεγάλης σκοπῆς διὰ λόγου σου, γύρισε τῶρα εὐθὺς ὀπίσω, καὶ λάβε διὰ αἰτίαν τῆς ἐπιστροφῆς σου αὐτὸ ὅπῃ θεὸς νὰ σὲ εἰπῶ· αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ἐδιάβασε τὸ βιβλίον ὅπῃ περιέχει τὰ ὑπεριναὶ ταξίδια τῆς καπετάνου

„ Κὼκ

„ Κὼκ Ἐγγλέζε, πήγαινε νὰ τῆς τὸ ζητήσης,
 „ καὶ ἐρώτησέ τον διὰ τὰ ἤθη τῶν ἀγρίων ἀν-
 „ θρώπων ὅπῃ εἶδεν ὁ περιηγητής, ἔπειτα Γλύ-
 „ σρισε μὲ ἐπιτηδειότητα ταῖς ἐρώτησιν ὅπῃ
 „ σὲ εἶπα νὰ τὸν κάμης. ”

Ἡ Χλωρὴ ὑπήκουσεν, ἐπῆγε νὰ ξαναζη-
 τήσῃ τὸ βιβλίον, ὁ Λέανδρος τὸ εἶχε τελειώσῃ
 ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ ἔτρεξε νὰ τὸ φέρῃ ἀπὸ
 τὸν ὄνδαττ· ἐν ὅσῳ ἐκεῖνος ἔλειπεν, ἡ Χλωρὴ
 ἔρριξε τὰ μάτια της εἰς τὸ κατασιγάκι τε ὅπῃ
 ἐσημείωνε ἐδικαῖς τε ὑπόθεσιν, τὸ ὅποιον ὁ νέος
 εἶχε κρύψῃ ὑποκάτω εἰς τὰ κατάσιγα τῆ ἐργα-
 στήρις, εὐρῆκε τότε νοπὰ γραμμένα αὐτὰ τὰ
 λόγια.

„ Εἰς ταῖς δεκάξι Μαῖς, ἡ πλέου
 „ εὐτυχισμένη ἡμέρα τῆς ζωῆς μου, ἐσυ-
 „ νωμίλησα περισσότερον ἀπὸ δύο ὥραις
 „ μὲ τὴν ὠραιότατην Χλωρὴν· εἶχε ξε-
 „ χάσῃ τὰ χερόφτια της, τὰ ἤυρα, τὰ
 „ ἐφίλησα, καὶ τρέμω μήπως καὶ μὲ εἶ-
 „ δεν, ἐπειδὴ καὶ ἐξαναῆλθεν ἐκείνην τὴν
 „ ἰδίαν στιγμήν. Ἐγὼ ποτέ μου δὲν ἀγά-
 „ πησα πρᾶγμα τῆ πλησίον μου, ἀν ἡμ-
 „ πορῆσα ὅμως νὰ κρατήσω τὰ χρυσὰ
 „ χερόφτια, ἢ κανένα ἄλλο πρᾶγμα της,
 „ ἢ θελα τὸ νομίζῃ θησαυρόν μου, ἀλλ
 „ θεέ μου πόσον εἶναι ἀξιολάτρευτη. ”

Ἡ Χλωρὴ ἐγύρισεν εἰς τὸ ὀπίσθεν φύλλον, νὰ ἰδῆ τι ἦτον γραμμένον, βάνωντας αὐτὴ δια νὰ μὴν ἔλθῃ ὁ Λέανδρος γλύγωρα καὶ τὴν εὐρη.

„ Εἰς ταῖς 15. ὁ Δεβσεὲ μὲ ἐσύντυ-
 „ Χε μὲ μίαν καλοκἀγαθίαν ὅπως μὲ κα-
 „ τεσικλάβωσε· ἡ Χλωρὴ ἦλθεν εἰς τὸ
 „ πλάγι τῆ πατρός της, ἐκεῖνος τὴν ἐ-
 „ χάδευσε μὲ μίαν τρυφερότητα, ὅπως
 „ ἐτάραξε τὴν καρδιά μου ἀπὸ τὴν χα-
 „ ράν μὰ καὶ ἐκεῖνη εἶναι
 „ χαριτωμένη ὅταν ἡ νεὰ ἐφυ-
 „ γε μὲ εἶπεν ὁ αὐθέντης μου, ἐγὼ εἶ-
 „ μαι πολλὰ εὐτυχισμένος πατέρας, τὰ
 „ παιδιά μου εἶναι κατ' ὑπερβολὴν φρό-
 „ νιμα καὶ εὐπειθῆ, καὶ πρὸ πάντων ἡ
 „ Χλωρὴ ὁμοιάζει τὴν ἀγαθο-
 „ τάτην μητέρα της, αὐτὰ λέγωντας εἶ-
 „ χαν γεμίση χεδὸν τὰ μάτια τε δά-
 „ κρυα.

Εἰς ταῖς 14. ἡ Χλωρὴ ἀπέρασεν ἀπὸ
 „ κοντᾶ μου τὴν ὄραν ὅπως ἐπήγαινα μερι-
 „ καῖς τζόχαις εἰς τὸ μαγαζὶ, καὶ μὲ εἶ-
 „ πε, διατὶ συγκώνετε μόνος σας τόσον βά-
 „ ρος Λέανδρε; πηγαίνω νὰ φωνάξω καὶ
 „ τὸν Κυπριατὸν (δὲλον τῆ Δεβσεε) νὰ
 „ σᾶς βοηθήσῃ· ἔλαβε τὴν καλοσύνην καὶ
 „ τὸν ἐφάναξε μὲ ὅλον ὅπως ἡ βοήθειά
 „ τε

„ τὸ δὲν μὲ ἦτον ἀναγκαῖα. Αὐτὴ ἡ
 „ συμπόνεσις ἕκ μέρους μιᾶς τόσον ὠραιο-
 „ τάτησι κοπέλλας, εἶναι ντεβλέτι εἰς ἐ-
 „ μένα.”

„ Εἰς ταῖς 13. δὲν ἀξιόθικα νὰ ἰδῶ
 „ τὴν Χρυσήν με Χλωρὴν, καὶ ἡμεν βετυ-
 „ μένος εἰς τὰ δάκρυα.”

„ Εἰς ταῖς 12. ἀπέρασεν ἀπ’ ἔξω ἀπὸ
 „ τὸν ὄνδα μὲ, με ἐκοίταξεν ἀπὸ τὸ γυαλί
 „ τῆ παραθυρίᾳ με, καὶ ἐγέλασε.”

„ Εἰς ταῖς 11. με εἶδεν ὅπῃ ἤρχο-
 „ μουν ἀπ’ ἔξω, καὶ καθημένη εἰς τὸ πα-
 „ ράθυρον ἔτρεξε νὰ κρυφθῇ, καὶ ἀπὸ τὴν
 „ ὀρμὴν τῆς, ἐσώθη ἡ καρδιά με νὰ μὴν
 „ τύχη καὶ παραπατήση καὶ πάθῃ τίπο-
 „ τες.”

„ Εἰς ταῖς 10. με ἔδωσε μερικὰ ἀ-
 „ μύγδαλα Χιώτικα, τὰ ὅποια με ἐφά-
 „ νησαν πῶς ἦτον γλυκύτερα ἀπὸ τὴν
 „ ἀμβροσίαν, ὅπῃ μυθολογεῖν πῶς νὰ
 „ ἔτρωγαν οἱ θεοί, ἄχ ὁ κακὸς-
 „ ῥίζικος ἐκεῖνη ἡ εὐτυχισμένη
 „ ὦρα δὲν εὐγαίνει ποτὲ ἀπὸ τὸν νοῦν
 „ μου.”

„ Εἰς

„ Εἰς ταῖς 9. ἡ χαριτωμένη Χλωρὴ ἔ-
 „ χαμογέλασε δι' ἐκεῖνα ὅπῃ ἔλεγα. ”

Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ὁ Λέανδρος ἦτον διὰ τὰ
 ἔμβη, καὶ ἐν ὅσῳ τὰ ἀνοίξῃ τὴν πόρταν, ἡ Χλω-
 ρὴ ἔβαλεν εἰς τὸν τόπον τε πάλιν τὸ κατασιχά-
 κι γλύγωρα γλύγωρα.

Δευτέρα συνομιλία πλέον ξεθαρρευτικῆ
 τῶν δύο νέων.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Οἶρῖσε τὰ βιβλία Κερᾶ
 „ μου. ”

ΧΛΩΡ. „ Ὡς φαίνεται ἡ περιήγησαις
 „ τῆ Καπετάνε ἐσάθηταν πολλὰ διεξοδικαῖς
 „ Λέανδρε, τὸ συμπεραίνω ἀπὸ τὸ χόντρος
 „ τῶν βιβλίων του, ἀγαπῶσα τὰ μὲ ἐλέγετε
 „ ἐν περιλήψει τὰ κεφαλαιοδέερα συμβεβηκό-
 „ τατου. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Μετὰ πάσης χαρᾶς, εἶμαι
 „ ἔτοιμος τὰ εὐχαριστήσω τὴν περιέργειάν σας. ”

Ἄρχισε λοιπὸν τὴν ἀνάλυσιν τῆ βιβλίου
 ἀπὸ ἑνὸς ἑνός, τί ἔπαθεν ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ
 νησι Ὁ ταῖτι (α), ἐπερίγραψε τὰ ἦδη ἐκείνου
 τῆ ἔθνεσ ὅπῃ ζῆ εἰς μίαν κατάστασιν, ὅχι πολ-
 λά διαφοροετικὴν ἀπὸ τὰ ζῶα, καὶ τὰ ἐπίλοιπα.
 ΧΛΩΡ.

(α) Νησι νεωστὶ εὐρημένον ἀπὸ τὸν Καπετάνιον Κῶκ
 Ἐγγλέζον εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

ΧΛΩΡ. „ Ἀράγε εἶναι καὶ εὐτυχησμέ-
 „ νοι ; ἢ ἀμάθεια τὸς χρησιμεύει τίποτες διὰ
 „ τὴν ἡσυχίαν τῆς ψυχῆς ; ἢ καρδιά τὸς εὐχα-
 „ ρισεῖται εἰς τὴν σμικρότητά τους ;

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Δὲν ἰξεύρω Κερᾶ μὲ , πλὴν
 „ νὰ σᾶς εἰπῶ τὸν σκοπὸν μὲ . ἐμένα μὲ φαίνε-
 „ ται ὅτι , μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματά μας , ἢ
 „ κατάσασίς μας εἶναι ἀξία προτιμήσεως , εὐ-
 „ γάνωντας ὅμως τὴν δεισιδαιμονίαν , καὶ ἄλλαις
 „ πολλαῖς κατάχρησiais . ”

ΧΛΩΡ. „ Φαίνεται πῶς νὰ ἔχετε εἶδη-
 „ σιν φιλοσοφίας Λέανδρε ; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅχι τόσο , πλὴν κατὰ τῆ-
 „ το , μεταχειρίζομαι τὴν ὀρθὴν κρίσιν τῆ νοός
 „ μὲ , κἀνένας δὲν μὲ ἐνέπνευσεν αὐταῖς ταῖς
 „ ιδέαις . ”

ΧΛΩΡ. „ Τῆτο προέρχεται ἢ μὲ τὸ νὰ
 „ ἔχετε πνεῦμα δὲν ἀγαπέσετε λοιπὸν
 „ νὰ συζηήσετε μὲ τὸς Ὀταίτας ; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅχι τῇ ἀληθείᾳ . οἱ ἀκόλυ-
 „ σοι τῆ Καπετάνε ἐξαναγεννήθησαν ὅταν ἦλ-
 „ θαν εἰς τὴν πατρίδα τὸς , καὶ εἶδαν ἀνθρώπους
 „ πολιτευμένους εἰς τὴν Εὐρώπην . ”

ΧΛΩΡ. „ Καὶ ἐμένα ἔττι μὲ φαίνεται ,
 „ ἢ πατρίδα τῆ ἀνθρώπου εἶναι τόσο γλυκειὰ
 „ ὅπῃ ἀμὴ τῆ λόγσας Λέανδρε , πῶς
 „ σᾶς φαίνεται τὸ Παρίσι λόγε χάριν ; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς περι-
 „ γράψω Κερᾶ μου πόσον μὲ ἀρέσει . ”

ΧΛΩΡ. „ Ὁ πατέρας μου ὡς τόσο νο-
 „ μίζει πῶς πλήχτετε , καὶ τὸ περισσότερο ὅ-
 „ ταν ἦλθετε ”

ΛΕ'ΑΝΔ.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Νὰ πλήξω; ἂν ὁ
 „ ἄρχων πατέρας σας ἐνοοῖ μὲ τῆτο, ἐκείνην
 „ τὴν ὀλίγην λύπην ὅπῃ προξενεῖ ἢ ἀλλαγὴ τῆ
 „ τόπῃ, ἢ πρὸ πάντων τὴν πρώτην φορὰν, ἔ-
 „ χει δίκαιον. Ξεμακρυσμένος ἀπὸ τῆς γονεῖς
 „ με, ἢ ἀπὸ ὄλαις ταῖς συνήθειαις με, τὸ φυ-
 „ σικόν με ἔλαβε μεταβολὴν, ἐδοκίμαζα μίαν
 „ ἀκῆσιον σύγχυσιν, τὴν ὁποῖαν προξενεῖ ἢ ἐν-
 „ δύμησις τῶν ὑποκειμένων ὅπῃ ἀγαπᾶ, ἢ ἀ-
 „ ποχωρίζεται κἀνεῖς. Πλὴν ἐκεῖνο ὅπῃ μὲ ἐ-
 „ τάραττε περισσότερον, ἦτον ὅσα μὲ ἔφεραν
 „ εἰς τὸν νῆν με τῆς κάμπῃς καὶ τὴν ἐξοχίην.
 „ Μίαν ἡμέραν ἐμβαίνωντας εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
 „ εἶδα μερικαῖς ζωγραφιαῖς ὅπῃ ἐπαράσαιναν
 „ δάση, πελῖα, ποταμῆς, ἢ ἄλλα τοιαῦτα,
 „ ταῖς ἐκοίταζα μὲ ἡδονὴν, ἢ ἐπροσήλωσα τὸν
 „ νῆν μου ἐπάνω τῆς. Ἡ καρδιά με ἐκατανύχ-
 „ θηκε, ἢ ἔτρεχαν τὰ δάκρυά μου τόσον γλυ-
 „ κὰ ὅπῃ δὲν τὸ αἰδοῦνθηκα· μερικοὶ ἄνθρωποι
 „ ἦλθαν κοντᾶ με, ἢ μὲ ἐρώτησαν τὴν αἰτίαν·
 „ ἐγὼ ἐξαναῆλθα εἰς τὸν ἐμαυτόν με, ἢ τῆς
 „ ἀπεκρίθην χαμογελῶντας, ὅτι ἢ ἐνδύμησις
 „ τῆς πατρίδος με ὅπῃ ἐκείναις ἢ ζωγραφιαῖς
 „ ἐπαράσαιναν, μὲ ἐπαρακίνησε νὰ δακρῦσω, τὸ
 „ ὅποῖον τῆς ἔκαμε νὰ γελάσῃν ἢ νὰ μὲ περι-
 „ παίξουν. Τὴν σήμερον ὅμως Κερά με αἰδοῦνο-
 „ μαι πῶς ἀγαπῶ αὐτὴν τὴν κατοικίαν με, ἢ τὰ
 „ ἀξιοσέβασα υποκείμενα μὲ τὰ ὅποια ἔχω τὴν
 „ εὐτυχίαν νὰ συζῶ, περισσότερον, ἀπὸ τὰ
 „ δάση με· μόνον τῆς γονεῖς με εἶναι ὅπῃ ἐπι-
 „ θυμῶ. ”

ΧΛΩΡ. „ Αὐτὸ ὅπῃ μὲ λέτε Λέανδρε,
 „ θέλει προξενήσει πολλὴν χαρὰν εἰς τὸν πα-
 „ τῆρα

» τέραμα, ὡς φαίνεται σᾶς εἶχεν ἰδῆ καμμίαν
» φορὰν λυπημένον. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Λυπημένον Κεράμῃ; ὄχι
» μὰ τὴν ζώνσας, ἀφ' ἧ ἤλθα εἰς τὸ ἀρχον-
» τικόνσας, δὲν ἰξεύρω τί ἐστὶ λύπη, ἀληθινὰ
» μερικαῖς φοραῖς εἶμαι σοβαρὸς καὶ κατηφής,
» πλὴν ποτὲ λυπημένος, πιεσέτετέ με. »

ΧΛΩΡ. » Ο' πατέρας με σᾶς ὑπεραγα-
» πᾶ, θέλει νὰ εἶσε εὐχαριστημένος καὶ εὐτυ-
» χής. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Σᾶς βεβαιώνω Κεράμῃ, ὅτι
» ἡ εὐτυχία με εἶναι ἀπερίγραπτη, καὶ δὲν εἶμαι
» ἄξιος διὰ τόσον, νὰ ζῶ εἰς τὸ ἀρχοντικόνσας,
» νὰ βλέπω τὸν ἀγαθώτερον καὶ ἀξιοσέ-
» βασον πατέρα, καὶ κυρίαν μητέρα σας, ὄλην
» τὴν εὐγενικὴν φαμελιάνσας, τὰ παιδιὰ του
» ἐγὼ δὲν εἶδα ποτέ με πλέον ἀξιαγά-
» πητα, εὐπειθέστερα, καὶ χαριτωμένα· πάσχω
» νὰ λάβω τὸ παράδειγμά σας, ὅσον κατὰ
» τῆτο. »

ΧΛΩΡ. » Ἀγαπᾶτε τὸ σπῆτιμας κα-
» θῶς βλέπω Λέανδρε. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ο'χ, δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς
» ἐκφράσω πόσον Χλωρῇ Κεράμῃ, ἡ ἰδέα πῶς
» θε νὰ εὐγῶ καμμίαν φορὰν ἀπ' ἐδῶ, εἶναι ὅπῃ
» μὲ φαρμακῶνει, μὲ ἀφανίζει. »

ΧΛΩΡ. » Νὰ εὐγετε (α); καὶ πῶς; ἔχετε
» κατὰ νῆν νὰ μᾶς ἀφήσετε; »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ἀφ' ἑαυτῆς με; ποτὲ τῆ ἀ-
» ληθείᾳ, μὰ, τέλος δὲν εἶναι τρόπος
» νὰ εἶμαι διὰ πάντα ἐδῶ. »

ΧΛΩΡ.

(α) Μὲ ἔκτασιν συντυχαίνει.

ΧΛΩΡ. „ Ἀληθινὰ Λέανδρε (α) ὡς τό-
 „ στον ὁ πατήρ μου ἰξεύρει καλλίτερα περὶ τήτου
 „ ἀπὸ λόγου μου . . . ἐπειδὴ υπεραγαπᾷ νὰ
 „ σᾶς δείξῃ πόσον σᾶς πονεῖ.”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τὸ νὰ εὐρίσκωμαι εἰς τὸ
 „ σπῆτι του, εἶναι ἡ μεγαλύτερη χάρις ὅπῃ
 „ ἤμπορεῖ νὰ μὲ κάμῃ.”

ΧΛΩΡ. „ Εἶμαι βέβαιη πῶς θὲ νὰ τον
 „ καλοφανῇ αὐτὴ ἡ ἀπόφασίς σας.”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἄχ Κερᾶ μου, μὲ φαίνεται
 „ πῶς εἶναι ἀδύνατον, νὰ εἶμαι ἄλλῃ καλλίτερα
 „ ἀπ' ἐδῶ.”

ΧΛΩΡ. „ Ὅχι, ὅσον δι' αὐτὸ, ἡ ἀξιό-
 „ τησας . . . τὸ λέτε βέβαια ἀπὸ μετριο-
 „ φροσύνην.”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Συμπαθήσατέ με νὰ σᾶς συν-
 „ τύχω ὀλίγον προκαλῶ περὶ τῆς ἀξιότητός
 „ μου· ἂν ἔχω κάτι τι, εἶμαι ὑπόχρεως εἰς
 „ τὸν ἄρχον πατέρα σας, ὁ ὁποῖος μὲ ἐπαί-
 „ δευσεν ὡσὰν υἱόν τε . . . ὅμως Κερᾶ μου,
 „ τὰ ἐρωτήματά σας ἀρχίζεν νὰ μὲ δίδεν κά-
 „ ποιαν ὑποψίαν· ἀράγε μήπως ἢ σᾶς ἔσειλεν
 „ ἐπὶ ταύτῃ διὰ νὰ μὲ δώσετε τὴν θλιβεράν
 „ εἰδησίην ὅτι πρέπει νὰ παρατήσω . . . ἢ ὁ
 „ εἰλικρινὴς πατήρ σας ὅπῃ μὲ ἀγαπᾷ (διὰ τὸ
 „ ὁποῖον εἶμαι καταπεισμένος) θέλει νὰ μὲ . . .”

ΧΛΩΡ. „ Ὅχι νὰ ζῆν τὰ μάτια μου
 „ Λέανδρε, δὲν εἶναι κανένα ἀπὸ αὐτὰ ὅπῃ
 „ σὲ φοβίζεν.”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἄν ἔχη οὕτως, ἀναπνέω
 „ πάλιν ὁ δυσυχής.”

ΧΛΩΡ.

(α) Μὲ εἶνα μισὸν ἀναστεναγμόν.

ΧΛΩΡ. „ Ο πατέρας με (α) θέλει, (ιδὲ σᾶς
 „ τὸ ξεμυσηρεύομαι) νὰ μάθῃ τί πρᾶγμα σᾶς
 „ ἀρέσει, διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξῃ τὴν ἐγκάρδιον
 „ ἀγάπην ὅπῃ τρέφει διὰ λόγους σου. ”

Εἰς αὐτὰς τὰς λόγους ὁ Λέανδρος ἀσύκωσε
 τὰ χέρια, καὶ τὰ μάτια τε εἰς τὸν Οὐρανὸν λέ-
 γωντας.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὡς ἀγαθώτατε καὶ ἀξιόσε-
 „ βασε ἀνθρώπω . . . ἄχ Κερᾶ με, εἶναι πολλὰ
 „ καλὸς . . . τὰ δάκρυά με σᾶς λέγειν πε-
 „ ρισσότερον ἀπὸ τὴν διακεκομμένην φωνήν μου .
 „ . . . ναί, ἐγὼ ἐπιθυμῶ κάτι τι . . . τὴν
 „ πολύτιμην ἀγάπην τε, τῆς κυρίας μητρός σου,
 „ καὶ τὴν φιλίαν τῶν ἀξιολατρευτῶν θυγατέρων
 „ τε, ὅπῃ εἶναι ἢ πλέον ὠραιότεραις καὶ χαριτω-
 „ μέναις ἀπὸ ὅλα τὰ ὑποκείμενα τῆς μεγάλης
 „ αὐτῆς πολιτείας, καὶ ὅλη τῷ κόσμῳ ”

Ἐδῶ εὐγῆκεν ὁ Δεβρὸς λέγωντας.

ΔΕΒ. „ Καλημέρα σου κόρη μου, καλη-
 „ μέρα σου Λέανδρε, εἶσαι μαζὺ ναί; τὸ ὑπερ-
 „ χαίρομαι παιδιά με. . . Ἐχὼ νὰ σᾶς συν-
 „ τύχω καὶ τὰς δύο σου, δότε με ἕνα σκαμνί,
 „ κάθισε καὶ τῷ λόγῳ σου Λέανδρε κοντᾷ εἰς τὴν
 „ Χλωρὴν· ἐγὼ τὴν ἔσειλα διὰ νὰ πασχίσῃ νὰ
 „ μάθῃ μὲ ποῖον τρόπον κατὰ τὴν θέλησίν σου
 „ ἢμπορῶσα νὰ σὲ ἀποδείξω τὴν ἀγάπην με, τί
 „ τὴν εἶπες; . . . τί σὲ εἶπε Χλωρή; . . . ”

ΧΛΩΡ. „ Ἀφεντάκη, μὲ εἶπε πῶς μό-
 „ νον τὴν ἀγάπην σου ζητᾷ, τῆς μητρός με καὶ
 „ τὴν ἐδικήν μας. ”

ΔΕΒ.

(α) Κομμάτι κρυφά.

ΔΕΒ. „ Ἰ΄ξευρε πῶς τὴν ἔχεις παιδίμν ,
 „ ἔῃ ἔγινες ἄξιος δι' αὐτὴν, τὴν ἀπόκτησες βέβαια,
 „ ἔπειδὴ ἔῃ ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἄδικοι, μήτε ἐγὼ, μήτε
 „ ἢ φαμελιάμν· ἤθελα ὅμως νὰ σὲ δώσω κάτι
 „ τὶ ὅπῃ σὲ λείπει, τὸ ὅποῖον νὰ σὲ κάμῃ
 „ εὐτυχῆ. Στοχάσθω περὶ τῆς, ἔπειδὴ ἔῃ μὰ
 „ τὴν τιμὴν μν (τὸν μεγαλήτερον ὄρκον μν) θέ-
 „ λω σὲ δώσει ὅ,τι ἔῃ ἂν μὲ ζητήσης· συλλογι-
 „ σθω καλὰ παιδίμν εἰς αὐτὸ (διατὶ εἶσαι ἀλη-
 „ θινὰ υἱός μν διὰ μέσον τῆς φιλίας) συλλογι-
 „ σθω σωσὰ, ἔῃ σύντυχέ μν ἕσπερον, χωρὶς καμ-
 „ μίαν συζολὴν, ὡσὰν φίλον σθ, ὡσὰν πατέρα
 „ σθ· δὲν σὲ ἐπῆρα ἀπὸ τῆς φυσικῆς γονεῖς σθ
 „ διὰ νὰ σὲ κάμω νὰ μείνης ὄρφανός, ἔῃ ἕσπερ-
 „ μένος ἀπὸ τὴν φαμελίαν σθ ἑβδομῆντα ἡρῶν
 „ διάστημα . . . σὲ ἀφίνω μὲ τὴν Χλωρὴν,
 „ συντύχετε μαζὺ, ἕως ὅπῃ νὰ τὴν φωνάξω.”

Ὅταν ὁ Δεβρσὲ εὐγῆκεν, ὁ Λέανδρος ἔ-
 μεινεν ὅλος ἐκστατικός εἰς τὰ ὅσα ἤκεσε, τὸ ὅ,τι,
 αἰσθάνετο ἐκείνην τὴν στιγμήν, δὲν ἦτον χαρὰ,
 ἀλλὰ μιὰ ἄλλη κατάστασις τῆς ψυχῆς, μιὰ ἡδο-
 νικὴ σύγχυσις, ὅπῃ εἶναι ὁ πρόδρομός της. Ἡ
 Χλωρὴ ἐννοῶσε καλλίτερα τὸ νόημα τῆ πατρὸς
 της, εὐρίσκετο σχεδὸν εἰς τὴν ὁμοίαν περίστασιν
 τῆ νέε, ἔῃ αἰσθάνετο πῶς εἶναι ἢ ἰδίᾳ τὸ δῶρον,
 ἔῃ ἢ ἀνταμοιβὴ τῆς ἀξιότητός της, ὅμως ἢ αἰδῶς,
 τὴν ἔκαμνε νὰ φυλάττῃ μιάν βαθεῖαν σιωπὴν, ἔῃ
 νὰ κρατῆται εἰς περισσοτέραν δειλίαν ἀπὸ προτή-
 τερα. Ἰ΄σπερον ἀπὸ μερικαῖς στιγμαῖς αὐτῆς τῆς συλ-
 χύσεως, αὐτῆς τῆς χαροποιᾶς ἐκστάσεως, ἢ ὅποια δίδει
 θάρρος νὰ ἐλπίσῃ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τινὰς κἀνένα με-
 γαλή-

γαλήτερον ἀπ' ὅ,τι ἠμπορῆσε νὰ τολμήσῃ, ὁ
Λεάνδρος ἐφώναξε.

Τρίτη σχεδὸν ἐρωτικὴ συνομιλία.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τί ἀκατάληπτη καλοσύνη
„ . . . ὃχ χρυσέμε Δεβουσέ, γενῆ πατέρας με,
„ ἐγὼ εἶμαι υἱός τε κατὰ τὸ σέβας ἔχῃ τὴν ὑ-
„ πόληψίν με . . . δὲν τολμῶ Κερᾶ με τῆ
„ ἀληθείᾳ νὰ ἐννοήσω ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ αὐθέντης
„ με ἔσβεβάσμιος πατέρας σας, προαιρεῖται νὰ
„ με κάμη νὰ ἐλπίσω . . . ἠμπορῶ ἄραγε
„ με θάρρος νὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν ἀξιολάτρευ-
„ τὴν κόρην τε ὀλίγην εὐσπλαγχνίαν, διὰ νὰ
„ με βοηθήσῃ νὰ ἐξηγήσω τὰς λόγους τῆ . . .
„ ἀγγέλε ὅπῃ με εἰσυντυχε; ”

ΧΛΩΡ. „ Πῶς νὰ σᾶς βοηθήσω; ἐγὼ ἢ
„ καίμενη δὲν ἔχω εἶδησιν ἀπὸ τὰ μουσικά τε. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Θέλετε νὰ σᾶς ξαναειπῶ
„ λέξιν προς λέξιν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ὠμίλησεν
„ ὁ χρυσὸς εὐεργέτης με, διὰ νὰ ἐξετάσωμεν ἔ-
„ οἱ δύο μας τὸ νόημά τες; ”

ΧΛΩΡ. „ Πολλὰ καλὰ, ὀρισμός σας. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τὴν ἔχεις παιδί με, τὴν
„ ἀπόκτησες βέβαια, ἐπειδὴ ἔχῃ δὲν εἶμε-
„ ῥα ἄδικοι (α). ”

ΧΛΩΡ.

(α) Ὁ Λεάνδρος λέγει τὰς λόγους τῆ Δεβουσέ, ἔ-
ἢ ἡ Χλωρὴ ἐξηγεῖ.

ΧΛΩΡ. „ Θὲ νὰ εἰπῆ πῶς σᾶς ἀγαπᾶ,
 „ ὅτι σᾶς ἀγαπᾶμεν ὅλοι μας, κὶ ὅτι εἶς ἀ-
 „ ξιος διὰ τῆτο, αὐτὸ εἶναι φανερόν. ”

ΛΕ΄ΑΝΔ. Ἀ᾿χ ἄμποτες νὰ εἶναι τόσον
 φανερόν, ὅσον τὸ ἐπιθυμῶ „ ἦθελα νὰ σὲ
 „ δώσω κάτι τὶ ὅπῃ σὲ λείπει, τὸ ὅποιον
 „ νὰ σὲ κάμη εὐτυχῆ “ δὲν νοιώθω
 „ τὶ θὲ νὰ εἰπῆ αὐτὸ Κερᾶ μβ. ”

ΧΛΩΡ. „ Καὶ βέβαια κάτι τὶ ὅπῃ δὲν
 „ ἔχετε αὐτὸ δὲν εἶναι σκοτεινόν. ”

ΛΕ΄ΑΝΔ. „ Μὰ, τί πράγμα ἀράγε νὰ
 „ εἶναι φῶς μβ; ”

ΧΛΩΡ. „ Εἶναι πολλὰ πράγμα-
 „ τα ὅπῃ ”

ΛΕ΄ΑΝΔ. „ Ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ τίπο-
 „ τες. ”

ΧΛΩΡ. „ Καὶ πῶς; τίποτες τίποτες; (α) ”

ΛΕ΄ΑΝΔ. „ Ὅχι, μὲ τὴν ὀλόγη
 „ τὴν ἀλάχισον, τίποτες ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ
 „ νοσιμεύομαι, δὲν ἔμπορῶ ἐπειδὴ καὶ
 „ γνωρίζω τὸ εἶναι μβ. ”

ΧΛΩΡ. „ Ἀ᾿ς ἰδῶμεν παρακάτω, τὶ εἶ-
 „ πεν ὁ ἀφεντάκης Λέανδρε; ”

ΛΕ΄ΑΝΔ. „ Ὅπῃ νὰ σὲ κάμη εὐ-
 „ τυχῆ ”

ΧΛΩΡ. „ Ἦγεν τίποτες ὅπῃ νὰ κάμη
 „ τὴν εὐτυχίαν σας· νὰ ἢ ἐξήγησίς τε. ”

ΛΕ΄ΑΝΔ. „ Ναὶ Κερᾶ μβ, ὅπῃ νὰ κάμη
 „ τὴν εὐτυχίαν μβ, μὰ ἀράγε αὐτὸ
 „ εἶναι τὸ νόημα; ”

ΧΛΩΡ.

(α) Μὲ ἔκτασιν.

ΧΛΩΡ. „ Βέβαια, τί ἄλλο; σοχαδῆτε
 „ ποῖον πρᾶγμα ἠμπορεῖ νὰ κάμη τὴν εὐτυχίαν
 „ σας, ἐπειδὴ καὶ ὁ πατέρας μου δὲν τὸ ξεύρει.
 „ μονάχος σας πλέον. . . .

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅπως νὰ σὲ κάμη εὐτυχῆ.
 „ Κερᾶ μου νὰ εὐρωμεν τὴν ἀληθινὴν ἐξήγησιν,
 „ ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸ σκοτίζομαι. . . .”

ΧΛΩΡ. „ Εἰπέτε παρακάτω, ἴσως νοιώ-
 „ σωμεν τίποτε ἀπ' ἐκεῖ. . . .”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Στοχάσθε περὶ τήτου,
 „ ἐπειδὴ καὶ μὰ τὴν τιμὴν μου (τὸν μεγα-
 „ λητερον ὄρκον μου) θέλω σὲ δώσει ὅ,τι
 „ καὶ ἂν μὲ ζητήσης. . . . αὐτὸ εἶναι κομμά-
 „ τι πολὺ. . . .

ΧΛΩΡ. „ Ἐἴττι βέβαια εἶναι, μονάχος
 „ σας πρέπει νὰ ζητήσετε. . . .”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Εἰς αὐτὸ εἶναι ὅπως βυθίζο-
 „ μαι ὁ δυσυχής. Ὅ,τι καὶ ἂν μὲ ζητήσης. . . .”

ΧΛΩΡ. „ Δὲν νοιώθετε λοιπὸν τίπο-
 „ τες;”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἀχ Κερᾶ μου, ἐκεῖνο ὅπως
 „ νοιώθω δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ ξεσομίσω. . . .”

ΧΛΩΡ. „ Καὶ τί εἶναι; τόσον μεγάλον
 „ ζήτημα εἶναι ὅπως δὲν τολμᾶτε;

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Πρέπει νὰ εἶμαι πληροφορο-
 „ ρημένος διὰ πολλὰ πράγματα προτὲ νὰ λά-
 „ βω τὴν ἐλευθερίαν νὰ. . . .”

ΧΛΩΡ. „ Μὰ σὰν τί πράγματα εἶναι
 „ Θεόν σας;”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Κατὰ πρῶτον νὰ μὴν θυ-
 „ μώσῃ ὁ ἄρχων πατέρας σας, ἡ κυρία μητέρα

» σας, ἢ ἀδελφαῖς σας, καὶ πρὸ πάντων ἢ εὐγενείας σας Κεράμβ. »

ΧΛΩΡ. „ Ἄν ἴξευρα τὶ ἦτον . . . ἐγὼ ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ . . . σὰς βεβαιώνω πῶς δὲν συγχίζομαι, ἴσως καὶ οἱ συγγενεῖς μου . . . πλὴν ὁ πατήρ μου εἶπεν, ὅτι καὶ ἂν τὸν ζητήσετε, ἦγεν ὅλα . . . »

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ναὶ Κεράμβ, πλὴν μὲ ἐκεῖνο τὸ, ὅλα, ἴσως δὲν ἐπῆγεν ὁ νῆς του ἐκεῖ ὅπερ φθάνει ὁ ἐδικός μου. »

ΧΛΩΡ. „ Μὰ ἴσως πάλιν ἔφθασε, πῶς τὸ ἴξεύρομεν ; . . . τί εἶπεν ὕσερον ἀπ' αὐτό ; »

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Συλλογίσθε καλὰ παιδί μου εἰς αὐτὸ (διὰ τὴν εἶσιν ἀληθινὸς υἱὸς μου διὰ μέσον τῆς Φιλίας.) »

ΧΛΩΡ. „ Ὑσερον ἀπ' αὐτό ; »

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἄχ, ἂν ἐτολμῆσα . . . μὰ . . . ὄχι, εἶναι πολλὰ μεγάλη εὐτυχία, ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ ὀνομαθῶ ὑπερήφανος . . . τολμηρὸς . . . ἀχάριστος . . . »

ΧΛΩΡ. „ Εἰπέτε καὶ τὸ παρακάτω. »

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Συλλογίσθε σωζὰ, καὶ σύντυχέ με ὕσερον, χωρὶς καμμίαν συζολήν, ὡσὰν Φίλον σε, ὡσὰν πατέρα σε . . . »

ΧΛΩΡ. „ Ἀκολουθήσετε μέχρι τέλους. »

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Δὲν σὲ ἐώηρα ἀπὸ τῆς φυσικῆς γονεῖς σε, διὰ νὰ σὲ κάμω νὰ μείνης ὀρφανός, καὶ ὕσερημένος ἀπὸ τὴν

Φαμε-

„ Φαμελίαν σε ἐβδομῆντα ὥρῶν διάστημα
 „ σὲ ἀφίνω μὲ τὴν Χλωρὴν, συν-
 „ τύχετε μαζυ, ἕως ὅπῃ νὰ τὴν Φω-
 „ νάξω. ”

ΧΛΩΡ. „ Τῆ ἀληθεία δὲν ἐξεχάσετε
 „ μῆτε μίαν λέξιν.

ΛΕΑΝΔ. „ Ἐγὼ ἓνα πρᾶγμα ἔχω νὰ
 „ ζητήσω Κερᾶ μου Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον
 „ ὅπῃ νὰ μὲ λείπη (ἦγυν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς ἀγα-
 „ θὰ ὅπῃ δὲν ἔχω, ἐπειδὴ ὅσον διὰ τὰ ψυχικὰ
 „ προτερήματα, μὲ λείπην ἓνα μιλίῃνι) μὰ πῶς νὰ
 „ τολμήσω νὰ τὸ ζητήσω ὁ κακορρίζικος; πρέ-
 „ πει νὰ ξευρω κατὰ πρῶτον τί γνώμην ἔχετε
 „ ἢ εὐγενεία σας. ”

ΧΛΩΡ. „ Συλλογιθῆτε Λέανδρε . . .
 „ κοιτάξετε ”

Ἡ Χλωρὴ τὸν διέκοψε, φοβημένη νὰ μὴ
 ξεμυσηρευθῆ τὸν ἔρωτά τε, μὲ ὅλον ὅπῃ τὸ ὑ-
 περιπιθυμῆσεν ἢ αἰδῶς ὅμως ἐνίκησε τὴν ἐπι-
 θυμίαν, ὅταν τὸν εἶδεν ἔτοιμον νὰ συντύχη· αὐ-
 τὴ ἢ διακοπὴ, ἔκαμε τὸν νέον νὰ δειλιάσῃ, καὶ
 ν' ἀποσιωπήσῃ τὴν ὁμιλίαν τε. Ὁ Δεβρὸς εὐ-
 χαρισημένος εἰς τὸ περιμάζωμα τῆς κόρης τε, τὴν
 εφώναξε διὰ νὰ τὴν εὐγάλῃ ἀπὸ τὴν σύγχυσιν
 ὅπῃ εὐρίσκετο.

Ὁ φρονιμώτατος πατὴρ ἔλαβεν ἀρκετὴν
 πληροφορίαν, βέβαιος ὄντας ὅτι οἱ δύο ἔρασαι
 ἀντιλατρεύονται, εἶπε τὴν ιδέαν τε εἰς τὸ κο-
 ρίτζι, παρῆσθαι καὶ τῆς μητρὸς, τὴν ὁποίαν ἀφί-
 σε

σε νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ βάθος τὰ φρονήματα
τῆς κόρης της, ἔχ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ.

Ἡ Χλωρὴ ἐπονῆσε τὸν νέον, δὲν τὸ ἔκρυ-
ψε, τὸ ὠμολόγησε χωρὶς τζιριμόνιαις τὴν μη-
τέρα της.

Μὲ ποῖον τρόπον ὑπανδρεύονται.

Μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ὁ Δεβσέ, ἔφερε τὸν
Λέανδρον εἰς τὸ γαμπινέτοττ ἔχ τὸν λέγει.

ΔΕΒ. „ Παιδί μου, ἐσυλλογίσθηκες τί-
„ ποτες; τὶ ἀποφάσεις διὰ τὸ ζήτημα ὅπῃ
„ θὲ νὰ μὲ κάμῃς; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅχι αὐθέντη μου, δὲν ἐσυλ-
„ λογίσθηκα, πλὴν ἔχ τῶρα εἶμαι συγχισμέ-
„ νος τὶ νὰ . . . σᾶς προβάλλω, καθὼς και
„ τὴν πρώτην ἡμέραν. ”

ΔΕΒ. „ Ἐἴχω σκοπὸν νὰ σὲ ὑπανδρεύ-
„ σω, νὰ σὲ κάμω σύντροφον εἰς τὴν πραγμα-
„ τείαν μου, ἔχ νὰ συνδέσω ἀναμεταξύ μας ἕναν
„ ἀδιάλυτον δεσμόν. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅχι αὐθέντη μου, τὶ μὲ λέ-
„ τε, ἐγὼ ὁ πτωχός . . . ”

ΔΕΒ. „ Δὲν ἔχεις τίποτες ἄλλως σκο-
„ πὲς διὰ τὴν κατάστασίν σου; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἐγὼ δὲν ἐσοχάσθηκα περὶ
„ τῆς ποτέ μου, ἀλλ' ἐκαταγίνομεν ἕως τῶρα
„ εἰς τὸ χρέος μου . . . ἔχ ”

ΔΕΒ.

ΔΕΒ. „ Τὸ ξεύρω, διὰ τῆτο καὶ εφρόντι-
 „ σα ἐγὼ διὰ λόγου σου· ἄκουτε, θέλω νὰ σὲ
 „ δάσω μίαν σύζυγον καὶ νὰ σὲ προσηλιάσω εἰς
 „ μίαν κατάσασιν ὅπως νὰ ξεύρης . . . καὶ ἐσύ

„ . . .
 ΔΕ'ΑΝΔ. „ Αὐθέντη μου . . . ἐγὼ . . .
 „ διὰ γυναῖκα . . .

ΔΕΒ. „ Πῶς; δὲν σὲ ἀρέσει ἢ ὑπαν-
 „ δρεῖα;

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Αὐτὴ εἶναι μυθήριον, ἕνας
 „ ἅγιος δεσμός, καὶ με κάμνετε νὰ ἐπιθυμῶ τὴν
 „ ἀπόλαυσίντης, πλὴν . . .

ΔΕΒ. „ Εξήγησέ με λοιπὸν τὸ αἴτιον
 „ τῆς συστολῆς σου.

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Δὲν ἔχω καμμίαν συστολήν,
 „ ὡς τόσον . . . φοβῆμαι . . . τὸ ὑποκείμε-
 „ νον . . .

ΔΕΒ. „ Δὲν σὲ εἶπα νὰ με ζητήσης ὅτι
 „ καὶ ἂν θέλῃς;

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Ἐἴτι εἶναι· ἐλάβετε αὐ-
 „ τὴν τὴν ἀγαθότητα, ὅμως.

ΔΕΒ. „ Μεταχειρίσθην λοιπὸν.

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Φοβῆμαι νὰ μὴν τὴν κακο-
 „ μεταχειρισθῶ αἰδέετη μου.

ΔΕΒ. „ Αὐτὸ δὲν εἶναι τρόπος νὰ γίνῃ,
 „ ἐπειδὴ καὶ γνωρίζω τὴν καρδιά σου· ἀπὸ τὸν
 „ καιρὸν ὅπως ἐσυνομήλησες με τὴν Βριζίδ, ἕως
 „ τὸ προχθεσινὸν σοχπέτι σου με τὴν κόρη μου,
 „ ὅλα τὰ ἤκουσα.

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Αὐτέντη μου . . . ἀληθινὰ
 „ τότε . . . με τὴν Βριζίδ . . . ὑποσχέθηκα
 „ νὰ τὴν . . . πλὴν μετὰ ταῦτα (α) (ἄλλο
 „ παιδίον ἀπὸ τὴν ἐντροπήν μου, μόνον δια-
 „ (α) Καθ' ἑαυτὸν. „ τί

» τί ἀπέρασεν ἀπὸ τὸν νοῦν μου (α),) αὐτὴ ἢ ἰ-
» δέα . . . »

ΔΕΒ. » Ποία ἰδέα; »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς . . . τὸ
» ξεσομίσω . . . τρέμω . . . »

ΔΕΒ. » Θέλω νὰ μὲ συντύχης ἐλεύ-
» θερα. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ἄν εἶναι ἔτзи παρακαλῶ
» δότε με τὴν ἄδειαν, ὡσὲ γονατισὸς . . . (β)

ΔΕΒ. » Ὅχι ὄχι, ἐρδὸς, ἔτзи συντυ-
» χαίνει ἕνας φίλος πρὸς τὸν φίλον τε. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ἄχ αὐθέντη μὲ δίδετε
» δᾶρδρος ἢ . . . »

ΔΕΒ. » Αὐθέντη σου; ὄχι, θελω νὰ μὲ
» ὀνομάζης πατέρα σβ. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ναι, πατέρα μὲ λοιπὸν, ἀξιο-
» σέβασέ με πατέρα . . . Ἰδὲ ὅπῃ σᾶς ὑπακέω
» . . . ἐρχόμενος εἰς τὸ ἀρχοντικὸν σας, ἀκόμι
» ὄντας ἀγνώριστος εἰς τὴν εὐγενικὴν φαμελίαν
» σας, μὲ ἐφαίνετο πῶς εἶναι εὐμορφη ἢ Βριζίδ
» . . . ἢ . . . »

ΔΕΒ. » Καὶ βέβαια εἶναι, εἰς αὐτὸ δὲν
» περιέχεται κἀνένα κακόν. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ὑῆσον ὁμῶς νικώμενος χω-
» ρὶς τὸ θελήμά μὲ, ἀπὸ ἕνα προτέριμα ἀνώτε-
» ρον τῆς ὠραιότητος . . . »

ΔΕΒ. » Ἀπὸ τὸ πνεῦμα της; ἀληθινὰ
» ἔχει: »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ὅχι αὐθέντη μὲ, ἀλλὰ ἀ-
» πὸ ἕνα ἄλλο ὑποκείμενον. »

ΔΕΒ. » Ὅσῃ τὸ ὀνομάζεις; »

ΛΕ'ΑΝΔ.

(α) Κομμάτι δυνατά. (β) Ζητᾶ νὰ γονατίσῃ.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Συγχωρήσετε τὴν τόλμην
 „ ὅπῃ λαμβάνω ὁ δῆλος σας ἔ....”

ΔΕΒ. „ Ἄχ, θέλω νὰ τὴν πάρῃς, συν-
 „ τύχαινε.”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἀπὸ τὸ μέρος μίᾳ τῶν
 „ εὐγενεσάτων θυγατέρων σας.”

ΔΕΒ. „ Ὅπῃ τὴν ὀνομάζεις;”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Κοκκώνα . . . Χλω . . .
 „ Χλωρ . . . Χλωρὴν ”

ΔΕΒ. „ Τὸ χαίρομαι παιδί μου, ἐπειδὴ
 „ ἔ αὐτὴ σὲ ἀγαπᾷ ὁμοίως, ἔ ἀπεφάσισα νὰ
 „ σὲ τὴν δώσω, ἀφ' ὅτε σὲ ἐγνώρισα κατὰ
 „ βάθος.”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἐμένα αὐθέντη μου;”

ΔΕΒ. „ Σὲ εἶπα νὰ μὴ μὲ λέγῃς αὐθέν-
 „ τησιν, ἀλλὰ πατέρα.”

Ὁ Δεάνδρος ἔπεσεν εἰς τὰς πόδας τῆ Δε-
 βασιῆς, ἔ ἐφίλησε τὸ χεῖρι τῆ λέγωντας.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἄχ πατέρα μου, ἀξιοσέβα-
 „ σε ἄνθρωπε, εἰς τὸν ὅποιον χρεωστῶ περιετό-
 „ τερον ἀπὸ τὴν ζωὴν, ποίαν χαρὰν, ποίαν
 „ εὐτυχίαν μὲ δίδετε; ἔ εἰς τὸν τάφον μου δὲν
 „ εἶναι τρόπος νὰ ξεχάσω τὴν καλοσύνην, ἔ
 „ τὰ χαρίσματά σας· οἱ δυστυχεῖς γονεῖς μου θε-
 „ νὰ ξαναγεννηθῶν . . . ἀκρόντες.”

ΔΕΒ. „ Μὲ καλοφαίνεται Δεάνδρος ὅπῃ
 „ τῆς ἐνθυμᾶσαι, αὐτὸ τὸ εὐγενικὸν κίνημα
 „ τῆς καρδιάς σου μὲ εὐφραίνει, φανεράνεις ἕναν
 „ καλὸν υἱὸν, συμπεραίνω πῶς θε νὰ γένῃς, ἔ
 „ γαμβρός, ἔ ἄνδρας ἐξαίρετος.

Ὁ Δεβασὲ ἐπῆγεν ὕστερον τὸν μαθητὴν τε εἰς τὸ γαμπινέτο τῆς γυναικός τε, ὅπε ὅλη ἡ φαμελία τε ἦτον συναθροισμένη, καὶ εἶπεν εἰς ὅ-
λας δείχνωντας τὸν νέον.

ΔΕΒ. „ Κοκῶνα με, ἰδὲ ὁ σύζυγος ὅπε
„ δίδω τὴν Χλωρὴν, ὁ Δελὶν ἐχθρὸς μὲ ἐζήτη
„ σε νύμφην εἰς τὸν υἱόν τε τὴν Καλλίστην, μο-
„ νάχη τις τὸν ἐδιάλεξε μὲ τὴν εὐγενεία σου,
„ δίδω καὶ ἐγὼ λοιπὸν τὴν γνώμην μου. Παρα-
„ καλῶ ὅμως νὰ μὴν εἰπῆτε τὸ ὄχι δι' αὐτὸν
„ ὅπε ἔκλεξα διὰ τὴν δεύτην κόρην μου. ”

ΜΑΔ. „ Τὸ χαίρομαι, τὸ χίρομαι, νὰ
„ ζήση, ἀφ' ἧ μόνος σας τὸν ἐκλέξετε, εἰς
„ ἐμένα πλέον δὲν ἔμεινε λόγος. ”

ΔΕΒ. „ Ὅσον διὰ τὴν Πηνελόπην, ἔρ-
„ χεται καὶ αὐτηνῆς ἡ ἀράδα, καὶ . . .

ΠΗΝ. „ Παρακαλῶ αὐθέντημα πάλιν ἡ
„ εὐγενεία σας νὰ ἐκλέξετε καὶ τότε . . .

ΔΕΒ. „ Διατὶ ἐγὼ καὶ ὄχι ἡ μητέρα
„ σου: ”

ΠΗΝ. „ Ἐπειδὴ ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, ἀΓα-
„ πῶ καλλίτερα ἔναν ὡσὰν τὸν Λέανδρον, παρὰ
„ ὡσὰν τὸν υἱὸν τῆ Δελίν. ”

Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ἡ Χλωρὴ εὕρισκετο εἰς μίαν ταπεινὴν σύγχυσιν, ἡ ὁποία ἔδιδε πε-
ρισσοτέραν ψυχὴν εἰς τὸ ἀμίμητον κάλλος της. Ἡ ἔρυθρός της ὅπε ἐχρωμάτιζε, τὸ ἀγγελι-
κὸν πρόσωπόν της, ἐξερρίζωνε τὴν καρδιά τῆ ἀν-
δρώπε. Ὁ πατέρας της τὴν ἐπρόσβαξε νὰ πιά-
σῃ ἀπὸ τὸ χέρι τὸν Λέανδρον, ὁ ὁποῖος τὴν ἔδιδε τὸ ἐδικόν τε, καὶ εἶπε πῶς μετὰ τρεῖς
ἔβδο-

ἐβδομάδαις δὲ νὰ τελειώσῃ ἡ χαρὰ ὁμῶς καὶ τῆς Καλλίστης, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ἐγὼ ἀποσιωπῶ τῶρα τὴν ὑπερβολικὴν ἀγαλλίασιν τῆς Λεάνδρου. Τὸ σέβας, ἡ ἐπαναδίπλωσις τῆς ζήλου, ἡ ἄκρα ἀγάπη τε πρὸς τὸν Δεβυσσὲ, πρὸς τὴν πενθερᾶν τε, καὶ τὸ περισσότερον ἡ λατρεία τε πρὸς τὴν Χλωρὴν, δὲν περιγράφεται· τὴν ἐποιῶσεν ἐκ βαθέων καρδίας. Διὰ τὰ γένη κανεὶς εὐτυχὴς, καὶ πρὸ πάντων ὧν τας ὑπανδρευμένος, πρέπει νὰ λατρεύῃ τὴν γυναῖκα τε διὰ τὰ τὸν ἀγαπᾷ καὶ ἐκεῖνη· ἅς προσέχη ὁμῶς νὰ μὴν κακομεταχειρισθῇ τὴν ἀγάπην τε, καὶ νὰ τὸν χολοσκάνῃ μὲ ταῖς φαντασίαις της· ἔττι ζῆ ὁ Λεάνδρος ἀπὸ τρεῖς χρόνους καὶ ἐδῶδε· εἶναι εἰς τὴν πρώτην μέθην τῆς ἐνωτός τε, ἐπειδὴ, καὶ ἔχει τὴν πρώτην καθαρότητα τῆς καρδιάς τε· ἡ ὡραία Χλωρὴ πάλιν ἐκ μέριστης, φυλάττει πάντα τὴν κοσμιότητα τῶν ἡθῶν της, ὡσάν ἓνα κορίτζι.

Ἡ ταλαίπωρη Βριζίδ, ἀφ' ἧς ἐπάσχισε τόσον νὰ βάλῃ εἰς τὸ χέρι τὸν Λεάνδρον καὶ δὲν ἠμπόρεσεν, ἀπελπίσθηκε πλέον, καὶ ἐπρόσβρεξεν εἰς ταῖς ἀγκάλαις τῆς Κυπριανῆς, εὐχαριστημένη νὰ ζήσῃ καὶ μὲ ἐκεῖνον, μόνον νὰ μὴ μείνῃ ἀνύπανδρη εἰς τὸ πείσμα τῆς Λεάνδρου.

Ο΄ ΝΕ΄ΟΣ

ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ. (α)

Ενα καλόν κ' ἐνάρετον ἔργον, ὅπῃ δὲν ἐκτείνεται γενικῶς κ' εἰς τὰς ἐπιλοίπας ἀνθρώπους, ἀλλὰ περιορίζεται μόνον εἰς ἐκείνον ὅπῃ τὸ ἐνεργεῖ, κ' εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον προξενεῖ τὴν ἐλπίζομένην ὠφέλειαν, δὲν πρέπει νὰ ὀνομασθῇ σωσθὸν καλόν, ἐπειδὴ κ' τὸ καθ' αὐτὸ καλόν, τότε λέγεται τοῖστον, ὅταν μετέχη κ' ἄλλος. Ἐνας Βραμῖνος, ἢ ἕνας Φακῆρης (β) ὅπῃ ζέκεται ἕξι μῆνας

(α) Μυθολογοῦν ὅτι νὰ ἐσάθῃ εἰς τὴν Κύπρον ἕνας βασιλεὺς ὀνομαζόμενος Πυγμαλίων, ὅστις ἔκαμεν ἕνα πολλὰ εὐμορφον ἄγαλμα τῆς νύμφης Γαλατείας, διὰ τὸ ὅποτον συνέλαβεν ἕναν τόσοτον σφοδρὸν ἔρωτα, ὅπῃ ἐδεήθη μεθ' ὅλης ψυχῆς τὴν Ἀφροδίτην, νὰ τὸ ἐμψυχώσῃ διὰ νὰ τὸ πάρῃ γυναῖκα τῶτον ὑπήκουσεν ἡ Θεὰ, κ' κέρωντάς το ὁ Πυγμαλίων, ἐγέννησε τὸν Πάφρον κ' Κινύραν.

(β) Βραμῖτοι κ' Φακῆριδες, ἱερεῖς τῆς Ἰνδίας πολλὰ δεισιδαίμονες νομίζου ὅτι, ἂν ἠμπορέσῃ νὰ ζῶσιν

ἕξι

μῆνας καὶ βασᾶ τὰ μάτια τε μὲ προσοχὴν ὑψωμένα εἰς τὸν ἕρανόν, χωρὶς νὰ προσενήση κανένα ὄφελος εἰς τὸν πλησίον τε, ἢ εἰς τὴν πατρίδα. ἔπρεπε νὰ ἐξωριθῆν ἀπὸ τὴν ἀνδρωπίνην συναιναστροφὴν, ὡς ἀνωφελῆ καὶ περιττὰ μέλη, καὶ ἄχθῃ πρὸς αὐτήν. Ἀληθινὰ τὸ ἀναμάρτητον δὲν εἶναι ἴδιον τῷ ἀνθρώπῳ (ἐπειδὴ καὶ εἶναι ζυγωμένη μαζὺ μὲ τὴν φύσιν τε ἢ ἀδένεια τῆς σαρκὸς) ἀν καταγίνεται ὁμως νὰ παιδογονήσῃ καὶ νεῖς διὰ τὴν πακοῖδα, ἀν γένη αἰτία μὲ τὴν προσασίαν καὶ φρόνησίν τε νὰ προκόψῃν, νὰ ἀνακηθῆν καὶ ἄλλοι, ἀν εὐγάλη ἐκ τῆ μη ὄντος, ἀπὸ τὴν πενιχρότητα, ἀπὸ τὴν ἄκραν πτωχείαν ἕνα ζυγυχισμένον κορμὶ, καὶ μὲ τὸ μέσον τε τὸ ἀποκκασαίνει συμπολίτην τε, τὸ κάμνει ἰσότιμόν τε, τότε ἀληθινὰ ἐπλήρωσε τὸ χρέος τῆς ἀνδρωπότητος, τότε λέγεται τῷ ὄντι ἐνάρετος, καὶ πρέπει ὅλοι μὲ τὴν ψυχὴν τε εἶναι τοιοῦτον νὰ τὸν ἀγαπῆν, καὶ σχεδὸν νὰ ἐορτάζῃν τὴν ἡμέραν τῆς θανάτου.

Ἐνας

Θὲν ἕνα διάστημα καιρῶ μὲ προσηλωμένα μάτια εἰς τὸν ἕρανόν, ἀξιώνονται νὰ ἀνέβῃν εἰς τὴν εἰκοστὴν τετάρτην κατοικίαν τῶν δικαίων· ἄλλοι κἀθονται εἰς σκαμνιά, τὰ ὅποια ἔχον μύταις καρφῶν εἰς τὸ κάθισμα, καὶ ἀφ' ἧς περάσῃν κάμποσαις ἡμέραις, καὶ ἀγριαθῆν ἀπὸ τὰ ὀπίθιά των, τὰ εὐγάμην, καὶ τὰ πελῆν εἰς ταῖς ἐκεῖ εὐλαβεῖς γυναῖκες· ἄλλοι εἶναι φορτωμένοι μὲ ἀλυσίδαις, καὶ χτυπιῖνται μὲ αὐταῖς. Ὅστις εἶναι περιέργος νὰ μάθῃ ταῖς τρέλαις τε, ὡς ἀναγνώσῃ τὴν Ἱστορίαν τῆς Κίνας, καὶ τῆς Ἰνδίας.

Ένας νέος εὐγενὴς καὶ πλέσιος, διερχόμενος περὸ ἀπὸ τὸν δρόμον τῆ βασιλικῆς θείτρης τοῦ Παριτίε, εἶδεν ἕνα κορίτσι ἕως δώδεκα χρονῶν, ὅπῃ ἐμάζωνε σάκην εἰς μίαν κώχην, ἐσάδη, τὸ παρατηρεῖ καλλίτερα, καὶ βλέπει, με ὄλον ὅπῃ ἦτον ἐνδυμένη με παλιόρουχα καὶ κατασακτωμένη, τὸ προσωπὸν της ὁμως, τὸ ἦθος της, ἦτον νόσιμον, καὶ καλῆς τῆς· εἶχε πρὸ πάντων εἰς τὰ μάτια της ἐκείνην τὴν ἑλκυστικὴν γλυκύτητα, ὅπῃ εἶναι τὸ δυνατώτερον θείλγητρον τῆς ὠραιότητος, ἐκείνην τὴν χρυσὴν ἀλυσίδα, ὅπῃ τραβᾷ ἀνεπαιδῆτως τὸν καθ' ἕνα· ἡ καρδιὰ τῆ πλεσίε ἐταράχθη, ἐκινήθη εἰς οἶκτον, καὶ ἄρχισε νὰ σοχάζεται λέγωντας εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆ· ποῖος με ἐμποδίζει ἀπὸ τῆ νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν κακορρίζικην πτωχὴν αὐτὴν; ὁ τρόπος εἶναι σὸ χέρι με, ἴσως κἀνέναν καιρὸν ἡ εὐμορφιά της ἦθελε γίνῃ αἰτία εἰς τὸ νὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ ὑπανδρευθῆ, καὶ τότε κἀμνω δύο εὐτυχεῖς· ὅθεν ἄς λάβω αὐτὴν τὴν φροντίδα, ἄς τὴν συνδράμω, ἄς εὐεργητήσω τὴν ἀνδρωπότητα· ἀφ' ἧ τὰ ἐκαλοσοχάδη, ἐπλησίασεν εἰς τὸ κορίτσι, καὶ κατὰ πρῶτον ἐρώτησε τὴν κατοικίαν τῶν γονέων της.

Πρώτη συνομιλία τῆ Μαρκῆ καὶ τῆς Διζέτας.

ΔΙΖΕΤΑ. „ Εἰ γὰρ εἶμαι ὀρφανὴ ἀυθέν-
 „ τη με· μία γειτώνισσά μας εὐσπλαγχνία κι-
 „ ναμένη, με ἐδέχθη εἰς τὸ πτωχικόν της, καὶ
 „ πα-

» πασχίζω ἢ δυσυχῆς μὲ τὸν τρόπον ὅπῃ βλέ-
 » πετε πηλῶντας σάκτιν, νὰ ἀποκτήσω τὴν ὀλί-
 » γην ζωοτροφίαν μου, διὰ νὰ μὴν τύχη, καὶ μὲ
 » σείλων εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον (α).“

ΜΑΡΚΗΨ. » Βέβαια, ἤθελεν εἶσκι ἐ-
 » κεῖ καλύτερα κόρη μου, παρὰ νὰ ζῆς μὲ τῆτον
 » τὸν τρόπον.“

ΛΙΖ. » Οἷον αὐθόνητη μου, ἴσως δὲν ἴδετε
 » ποτέ σας τὴν ἐλεεινὴν κατάστασίν της· ἕνα
 » πτωχὸν κορίττι φιλαινάδα μου ὅπῃ εἶναι ἐκεῖ,
 » μὲ ἐδιηγῆθη τὰ κακὰ ὅπῃ τραβῆν ὅτι, εἶναι
 » ἀπερίγραπτα, καὶ πῶς ἦτον εὐχαριστημένη νὰ
 » ἀποθάνῃ τῆς πείνας, πλὴν νὰ γλυτώσῃ ἀπ’
 » ἐκείνην τὴν φυλακὴν, καὶ νὰ μὴν εἶχε καταν-
 » τήσῃ εἰς παρόμοιον μέρος.“

ΜΑΡ. » Καὶ πῶς; δὲν δίδου ἐκεῖ ὅλα τὰ
 » ἀναγκαῖα;“

ΛΙΖ. » Τὰ δίδου αὐθόνητη μου, ἕμως τό-
 » στον ἀχρεῖα, τόσον κακορρίζικα, ὅπῃ ἡ φι-
 » λαινάδα μου ἀπὸ μεγάλῃν της σενοχωρίαν ἐ-
 » πῆγε, τί νὰ κάμῃ πλέον;“

ΜΑΡ. » Νὰ σὲ εἰπῶ κόρη μου, ἡ φυ-
 » σιογνωμία σου, τὸ ἠθικόν σου μὲ παρακινεῖ εἰς
 » εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀπεφάσισα νὰ σὲ βοη-
 » θήσω,

(α) Εἶναι συνήθεια εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ ὄρφανὰ νὰ ἀ-
 ναθρέφονται μὲ βασιλικά ἔξοδα, καὶ ἀπ’ ἑ μεγά-
 λώσων, τότε, ἢ τὰ ὑπανδρεῖων ἂν εἶναι κορίττια,
 ἢ τὰ κάμνον στρατιώτας ἂν εἶναι ἀρσενικά· αὕτη
 ἦτον ὡς φαίνεται κἀνεὸς κυβερνημένον παιδί, καὶ διὰ
 τῆτο ἐνόμιζε τὴν ζωὴν τῶ ὄρφανοτροφεῖον ἀνάγκο-
 στον εἰς τῶ λόγος της.

„ θήσω, ἂν ἀγαπᾶς· θέλω ἀναλάβῃ τὴν φρον-
 „ τίδα σε, καὶ νὰ σὲ βάλω σὲ μίαν δασκάλισ-
 „ σαν, ἢ ὁποῖα νὰ σὲ μάθῃ, νὰ κεντᾶς, ἢ κἀ-
 „ νένα ἄλλο ἐργόχειρον πλέον τιμημένον, καὶ
 „ πασιρικώτερον νὰ σὲ ἐνδύσω, καὶ νὰ πληρώσω
 „ νὰ σὲ παιδεύσῃν, καθὼς εἶναι συνήθεια νὰ
 „ ἀναθρέφῃν τὰ πλέον εὐγενικὰ κορίτσια τῆ
 „ Παρισίν· τόσον μόνον ζητῶ ἀπὸ λόγου σε, νὰ
 „ μὴν ὑποφέρῃς ὅπῃ νὰ πηγαίνῃν τῆ κάκῃ τὰ
 „ ἔξοδά μῃ, νὰ ὑπακῆς, νὰ εὐχαρισῆς τὴν δι-
 „ δασκάλισσά σε, καὶ νὰ ἐλκύσῃς ταῖς συντροπῆ
 „ φισσαίς σε ὅπῃ εἶναι ἐκεῖ, εἰς τὴν ἀγάπην
 „ σε. “

ΛΙΖ. „ Ο΄χ ἀυθέντη μῃ, εὐεργέτη μῃ,
 „ ὀρισμός σας· θέλω πασχίσῃ ὅσον τὸ κατ’
 „ ἐμὲ νὰ ἐκπληρώσω τὴν πατρικὴν συμβελήν
 „ σας, καὶ νὰ ἀξιωθῶ τῆς εὐνοίας σας. “

ΜΑΡ. „ Ἄφησε λοιπὸν αὐτὰ ὅπῃ βα-
 „ ρᾶς, καὶ συκώσε νὰ μὲ πηγαίῃς ἐκεῖ ὅπῃ κά-
 „ θεσαι. “

Ὑπήκουσε τὸ κορίτσι, καὶ ὀδήγησε τὸν νέον
 εἰς τὸ σπῆτι μιᾶς πτωχῆς γυναικὸς, ὅπῃ ἐπυ-
 λᾶσε καρπός· Ὁ Μαρκὴς εὐθύς ἐρώτησε λεπ-
 τομερῶς διὰ λόγου της, πῶθεν κατάγεται; πῶς
 ἐκατήντησεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐσχάτην πτωχείαν;
 καὶ τὰ ἐπίλοιπα. Ἡ πτωχὴ τὸν ἐπληροφόρησε,
 διηγουμένη τὴν ἄκραν ἔφεσιν ὅπῃ εἶχε τὸ κορίτσι
 διὰ νὰ δαλεύῃ, ὅτι ἴξευρε νὰ διαβάζῃ, καὶ σχε-
 δὸν νὰ ὀρθογράφῃ, ἦτον κόρη ἐνὸς εὐγενῆς, ὃ
 ὅποῖος χηρεύωντας, ἀμέσως τὸν ἤλθε μία διε-
 ξοδικὴ ἀφένεια, καὶ κατεξόδευσε τὰ ὅσα εἶχε,
 καὶ ἔτзи ἀποδαίνωντας, τὴν ἄφησεν ὀρφανὴν καὶ
 παν-

παντέρημιν, κ' ὅτι ὀνομάζεται Λιζέτα. Ὁ νέος εἶπε τὸν καλὸν σκοπόν τε εἰς τὴν πτωχὴν γυναῖκα, κ' τὴν ὑποσχέθη νὰ πληρώσῃ τὰ ὅσα εἶχε ξοδεύσῃ περὶ αὐτῆς, προσδέττωντας κ' κάποιαις εὐχαρισταῖς διὰ τὴν φιλανθρωπίαν ὅπῃ ἔδειξεν, κ' ἐπεριμάζωξε τὴν ὄρφανήν· ὅθεν ἔσειλεν ἐν τῷ ἅμα κ' ἔφερεν ἑτοιμα γυναικεῖα φορέματα, κ' ἄλλα ἀναγκαῖα, κ' τὴν ἐπαράγγειλε νὰ παρασαθῇ ὡς μητέρα, νὰ τὴν ἀλλάξῃ, νὰ τὴν πασρεύσῃ, κ' νὰ τὴν ἐνδύσῃ μίαν καινῆριαν φορεσίαν.

Ἀνίσως κἀνέναις ἤθελεν εὖρη ποτὲ ἓνα εὐμορφον διαμάντι, ῥιμμένον πηθενᾶ, κ' ἀμελημένον εἰς τὸ χῶμα, δὲν ἤθελε χαρῆ τίσον, ὅσον ἔχαρη ἐκ ψυχῆς ὁ εὐεργετικὸς ἄνθρωπος· βλέπωντας τὴν Λιζέταν νὰ ευγαίνῃ ἀπὸ τὸ λετρὸν, σολισμένην μὲ τὰ καινῆρια κ' πασρικά ῥῶχα· τὸ σωματικὸν ἦτον νόσιμον κ' λυγιστὸν, ἡμέση της λεπτή, τὰ μαλιά της ἀρκετὰ εὐμορφα, μὲ ὄλον ὅπῃ δὲν τὰ εἶχε τόσον ἐπιμελημένα· ἡ παραμάναις τὴν εἶχε χτενίσῃ, κ' τὴν ἐφακιώλισε ζαρίφικα, ἔλαμψεν εὐθύς τὸ πρόσωπόν της, δὲν τὴν ἐξεχώριζε κἀνεὶς ἀπὸ μίαν πρῶτην ἀρχόντισσαν, πλὴν ἦτον κομμάτι λιγνὴ κ' κίτρινη, τὸ ὁποῖον προήρχετο ἀπὸ τὴν προτιτερινὴν πολυχρόνιον κακοπάθειάν της.

Δὲν εἶναι πράγμα εἰς τὸν κόσμον, ὅπῃ νὰ κατανύγῃ κ' νὰ χαροποιῇ περισσότερον τὴν καρδιά μιᾶς νέας, ὅσον οἱ σολισμοὶ κ' τὰ ζαριφλήκια· εἶναι ὁ κυριώτερος τρόπος διὰ νὰ ἐλύσῃ τινὰς τὴν ἀγάπην ἐνὰς ὥραϊς ὑποκειμένε,
λαμ-

λαμβάνοντας τὴν φροντίδα τῆ νὰ τὰ προσφέ-
ρη. Ἡ Λιζέτα ἔδειχνε μίαν ἄκραν εὐγνωμο-
σύνην καὶ κλίσιν πρὸς τὸν χαριέστατον εὐεργέτην
της, καὶ τὸ ἐβεβαίωνε μὲ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν
της, μὲ τὰ κίνηματά της, μὲ τὴν ἡδονὴν ὅπως
αἰσθάνετο νὰ τὸν βλέπη. Ὁ Μαρκῆς ἔμεινεν
ἐκστατικὸς βλέπωντας τόσας νοσημάδας, καὶ τό-
σον κάλλος, τὰ ὅποια πρωτῆτερα ἦτον θαμμέ-
να εἰς ταῖς ἀγκάλας τῆς πενιχρότητος καὶ τῆς
πτωχείας· ἐκάθισεν ἐκεῖ νὰ γευματίσῃ μαζὺ
της καὶ μὲ τὴν ἄλλην πτωχὴν· δὲν ἠμπορῆσαν νὰ
τὴν χορτάσων τὰ μάτια τε, ἦτον ὅλος ἐκθαμ-
βος, καὶ προσηλωμένος εἰς τὸ ὡραῖον πρόσωπόν
της. Ἀφ' οὗ ἔτελείωσε τὸ γεῦμα, χωρὶς νὰ
χάσῃ καιρὸν, τὴν ἔφερεν εἰς μίαν γνώριμὴν τε
πλευσίαν, περίφημην, καὶ πολλὰ προκομμένην δασ-
κάλισσαν, εἰς τῆς ὁποίας τὸ σπῆτι ἔτρεχον
ἀπὸ παντὸς κορίτζια διὰ νὰ μάθων ὅσα ἐργό-
χειρα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς ταῖς νέαις· ἐκεῖ λοιπὸν
ἀπεφάσισε νὰ ἀφήσῃ τὴν Λιζέτα διὰ νὰ παι-
δευθῆ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἐκεῖνα ὅπως πρέπει νὰ
ἰξεύρη κάθε εὐγενὲς ἄρχοντος παιδί.

Συνομιλία τῆ Μαρκῆ καὶ τῆς Δασκά- λισσας.

ΜΑΡ. „ Κεῖν μὲ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ
„ ἀρχαία ἐκείνη ἀγάπη σας πρὸς ἐμὲ, σώζεται
„ ἀκόμι, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρακινῆμενος ἦλθα
„ νὰ σᾶς προσφέρω, αὐτὴν τὴν νέαν μαθήτριάν,
„ μὴν

„ μὴν ἀπορῆτε διατὶ δὲν βλέπετε καμμίαν συγ-
 „ γένισσάντης νὰ τὴν συντροφεύῃ, εἶναι ὄρ-
 „ φανὸν κορίττι, καὶ δὲν ἔχει ἄλλον εἰς τὸν κόσ-
 „ μον, παρὰ ἐμένα· ἀπεφάσισα νὰ Γένω ψυχο-
 „ πατέρας της, καὶ νὰ τὴν ἀνατρέψω κατῶς πρέ-
 „ πει· λοιπὸν παραδίδωντάςτην εἰς τὰ χέρια
 „ σας, νὰ ἔχετε καὶ τὴν ἐξουσίαν μιᾶς μητρὸς,
 „ νὰ φροντίζετε διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν της,
 „ καὶ τὴν χρησότητα τῶν ἡδῶν της. Σᾶς πα-
 „ ρακαλῶ νὰ τὴν εὐσπλαγχνιοθῆτε, καὶ νὰ τὴν
 „ ἔχετε ὡσὰν ἰδιόνας παιδί· ἐγὼ πλέον δὲν
 „ ἔχω νὰ κίμω μαζύ της, παρὰ νὰ πληρῶνω
 „ τὰ ἔξοδά της, τόσον διὰ τὴν τροφήν, ὅσον καὶ
 „ διὰ τὰ ῥέχαστα· περὶ τῶν δέλομεν συμφ-
 „ φωνήσῃ οἱ δύο μας, πέτεμε Κερᾶ με, τί ζη-
 „ τεῖτε τὸν χρόνον ὅπῃ νὰ τὴν βασιᾶτε κατῶς
 „ καὶ ταῖς κόραις σας, δέλω νὰ εἶναι καὶ αὐτὴ σο-
 „ λισμένη με παρόμοια φορέματα ὅπῃ εἶναι καὶ
 „ ἡ ἀκριβαῖς σας, καὶ με τὰ ἴδια χρῆματα. “

ΔΑΣ. „ Χίλια διακόσια γρόσια, με φαί-
 „ νεται πῶς ἀρκεῖν αὐθέντημα. “

ΜΑΡ. „ Ἐγὼ σᾶς δίδω χίλια πεντακό-
 „ σια, ἐπειδὴ καὶ θεὸς νὰ δοκιμάσετε ἀρκετὸν κό-
 „ πον ἐν ὧσιν νὰ τὴν προκόψετε· τῇ ἀληθείᾳ
 „ με ὑποχρεῶνεται εἰς ἄκρον ὅταν τὴν ἀγαπᾶτε
 „ καὶ τὴν ἐπιμελήσθε. Τὴν ἐρμήνευσα καὶ αὐτὴν
 „ νὰ σᾶς πονῇ, νὰ σᾶς σέβεται, νὰ ζῆ ἀγα-
 „ πημένα με ταῖς κόραις σας, νὰ ταῖς ἔχη σὰν
 „ ἀδελφαῖς της, νὰ τιμᾶ ταῖς μεγαλύτεραῖς της,
 „ καὶ νὰ εἶναι ἡσυχὴ πρὸς ταῖς συντρόφισσαῖς της.
 „ Σᾶς λέγω πρὸς τέτοις (α) ὅτι ποτέ με κατὰ

„ μὴ-

(α) Κρυφαί.

» μόνας (διὰ τὰ μὴν ἔμβετε εἰς καμμίαν ὑπο-
 » ψίαν) δὲν θέλω συνομιλήσει μὲ λόγους,
 » δὲν θέλω σὰς τὴν ζητήσῃ τὰ εὐγὰ εἰς τὸ
 » σεργιάνι· καὶ ἀνίσως τύχη τὰ τὴν πηγαίνω
 » καμμιὰ φορὰ εἰς τὸ θέατρον, τὰ εἶσε μαζύ-
 » της, ἢ ἡ ἀκριβαῖς σας, (ἀν ἀγαπᾶτε τὰ ταῖς
 » ἀφήσετε τὰ τὴν συντροφεύσῃ) καὶ τὰ εἶσε
 » βέβαιη ὅτι ποτὲ, μῆτε μὲ πρόφασιν, μῆτε
 » ἀνευ προφάσεως δὲν θέλω εὐγὰ ἀπὸ τὴν ὑ-
 » πὸσχῆσίν με αὐτήν. «

Ἡ Δασκάλισσα εὐχαριστήθη εἰς τὴν συμ-
 φωνίαν τε, βλέπωντας ὅτι εἶναι καὶ μισθός, τὰ ἀ-
 ναλάβῃ τὴν ανατροφὴν τῆς ὀρφανῆς Λιζέτας·
 αἰδάνθηκεν ἡ καρδιά της μίαν κρυφὴν κλίσιν, καὶ
 ἐσωτερικὴν ἀγάπην διὰ λόγους· ὁ Μαρκῆς
 ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἔπαθε σχεδὸν τὸ ἴδιον·
 οἱ τιμημένοι σοχασμοὶ ὅπως ἐσυνέλαβε δι αὐ-
 τὴν, ἐχύνοντο ὡσὰν ἓνα ζωηρὸν βάλσαμον εἰς
 τὴν καρδιά τε· τὸν ἐπροξενῶσαν μίαν γλυκεῖαν
 ἡσυχίαν εἰς τὴν συνείδησίν τε, καὶ τὸ εἶχε κρυ-
 φὴν χαρὰν τε· δὲν ἐπῆρε μαζύ τε τὴν πτωχὴν
 παραμένα της, διὰ τὰ μὴν καταλάβῃ τὴν πρῶ-
 τὴν κατάσασίν της. Μονάχος εἰς τὴν καρέταν
 τε, ἔφερε τὰ ἐπίλοιπα ῥῆχα ὅπως τὴν ἔκαμε,
 προσπειθόμενος πῶς τάχα ἦτον εὐαλμένα ἀπὸ
 τὰς συγγενεῖς της· εἶναι ἀδύνατον τὰ περιγράψῃ
 κἀνεὶς τὴν ἄκραν εὐφροσύνην της, τὴν ἄσκον ἐπιμέ-
 λειάν της, καὶ τὴν ἐπίμονον σπουδὴν ὅπως ἔδειχ-
 νεν εἰς τὰ μαθηματά της ἦτον ἀληθινὰ καὶ ὀλί-
 γον τι καλὰ ἀναδρεμμένη ἀπὸ τὴν μητέρα της,
 καὶ δὲν εἶχαν προφάσῃ τὰ φθαρθῆν τὰ ἡδὴ της
 τόσον

τόσον εἰς τὴν χαμερπῆ κατάρασίν της, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ εὐσπλαγγνία τῆ Μαρκῆ τὴν εἶχεν εὐγάλη· μετὸ νὰ ἦτον δὲ καὶ φυσικὰ εὐμορφη, ἐνοσίμαινε περισσότερον προϊόντος τῆ χρόνου, ἔγινε τέρας τῆς ὠραιότητος, ἐλεπτύνθη, καὶ ἀπεκαταστήθη ἐπιτηδειοτάτη εἰς ὅλα τὰ ἐργόχειρα τῶν γυναικῶν ὅπῃ τὴν ἔδιδεν ἡ δασκάλισσά της.

Ἀπέρασεν ἀρκετὸς καιρὸς ὅπῃ ὁ εὐεργέτης της δὲν ἐπήγε νὰ τὴν ἰδῆ, ἀφ' ἧ τὴν εἶχε γειτωνεύσῃ ταῖς πρώταις βραδιαῖς συχνὰ συχνὰ, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰ φυσικὰ ἰδιώματά της εἰς βάθος, καὶ νὰ τὴν ἐλκύσῃ περισσότερον μετὴν ὑποχρεωτικὴν ὁμιλίαν τε· εἶχε τρεῖς μῆνας ὅπῃ δὲν τὴν εἶδεν, ὅταν ἦλθε νὰ πληρώσῃ τὴν δευτέρωσαν δόσιν ἰῶν ἀσπρῶν εἰς τὴν δασκάλισσάν της· ἔμεινεν ἐκστατικὸς βλέπωντας τὴν προκοπὴν τῆς ψυχοκόρης τε, ἐκατοικῆσεν ἕνας ξεχωριστὸς ἀέρας εἰς τὸ πρόσωπόν της, ὅπῃ ἐμψύχωνε περισσότερον τὴν εὐμορφίαν της· ἐκείνη ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ κασμιότης, τὸ δειλὸν ἐκείνο, ὅταν ἔβλεπε νὰ ἐμβαίνει εἰς τὸν ὄνδα της ὁ εὐεργέτης της, ἐπρόσθετε ἕνα τι εἰς τὸ κάλλος καὶ εἰς τὰ δέλγητρά της, ὅπῃ ἐπαρακινῆσε νὰ φέρεται ὁ καθ' ἕνα μετὸ σέβας, καὶ συζολὴν ἐμπροσθέν της. Ὁ Μαρκῆς ἐπλησίασε κοντᾶ της διὰ νὰ τὴν χαιρετήσῃ, ἀντὶ νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ ὅμως με ἀπλότητα, καθὼς ἐσυνήθιζε πρῶτα, ἐφίλησε τὸ χέρι της, μετὰ μιᾶς λογῆς ἀκέσιον τρόμον τῆς ψυχῆς τε· ἡ αἰτία τῆς τόσης ταπεινώσεώς τε, προῆλθε χωρὶς νὰ τὸ νοιώσῃ, ἡ καρδιά τε τὸν ἐβίασε, μετὸ νὰ αἰσθάνθηκε μίαν δύναμιν ὅπῃ

τὸν ἐκινήσῃ διὰ τὰ φερθῆ ἔττι. Τέλος πάντων ὕπερον ἀπὸ ὀλίγην σιωπὴν, εἶπεν εἰς τὸν ἑαυτόν τε „ ὦ εὐτυχέςατε Πυγμαλίων, οἱ θεοὶ „ σὲ ὑπήκωσαν καὶ ἐμφύχωσαν τὸ ἄγγαλμά „ σε, εὐχαρίσησέ τις λοιπὸν, καὶ τίμα τὸ δῶ- „ ρόν της. “ Ἐκάθισε περιμαζωμένος ἀντικρύ της, καὶ ἄρχισε νὰ τὴν συντυχαίνει μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ὅπῃ ἤθελε συντύχη μὲ μίαν ἰσότημην της, πασχίζωντας μὲ αὐτὸ τὸ ὕφος νὰ τὴν δώσῃ νὰ καταλάβῃ πόσον ἀξίζει ἡ ὠραιότης ἐνωμένη μὲ τὰ χρυσὰ ἤδη, νὰ ὑψώσῃ τὴν καρδιά της νὰ μὴν ἀποκτησῇ ποταπὰς ιδέας, νὰ βασιῇ τὸν ἑαυτόν της ὑψηλά (α) διὰ νὰ λάβῃ καλὴν ἔκβασιν τὸ ψυχικὸν ὅπῃ ἄρχισε. Μετὰ ταῦτα ἐρώτησε κατὰ μέρος τὴν δασκάλισσαν, ἂν εἶναι εὐχαρισημένη ἀπὸ τὴν μαθήτριάν της, ἂν τῇ δείχνῃ ὑπακοήν, καὶ ἂν ἡ ἐλπίδαί της δὲ νὰ λάβῃ τὸν τόπον της.

ΔΑΣΚΑΛ. „ Αὐθέντη μὲ, αὐτὴ εἶναι „ ἓνας θεσαυρὸς τῇ ἀληθείᾳ, ἐγὼ δὲν εἶδα „ ἕως τῶρα εἰς ἄνθρωπον τόσην ἔφεσιν διὰ τὰ „ μαθήματα, τόσην ἐπιμονήν, καὶ τόσην ἐπιτη- „ δειότητα. Ἡ Λιζέτα σας εἶναι ἡ κατ' αὐτὸ „ πραότης, καὶ ἡ εὐγένεια. γίνεται ἡ παραμι- „ κρότερη ἀπὸ ὅλας, ὅταν κάμνῃ χρεία διὰ „ καμμιά δουλειά, εἰς ὅλας φέρεται μὲ ἄκραν „ ταπεινώσιν, ὅλας ζητεῖ νὰ τὰς ὑποχρεώσῃ, „ μαρ-

(α) Τὸ καταδεκτικὸν κοινῶς εἶναι ἐπικίνδυνον εἰς τὴν κίθω τῶν εὐγενῶν ὀφθαλμῶν, ἐπειδὴ καὶ δίδει αἰτίαν πολλῆς εἰς της ἐρωτικῆς.

„ θάρρει πῶς τὴν βασθεῖμεν ἐδῶ διὰ ψυχικόν μας
 „ καθὼς νομίζω, τὸ κορίτσι ἦτον πολλὰ καλὰ
 „ ἀναθρεμμένον, ἢ εἰς χέρια ἀνθρώπων ὅπῃ ἐφέρον-
 „ το πρὸς αὐτὴν μὲ σκληρότητα (ἐπειδὴ καὶ τὰ
 „ δύο αὐτὰ σχεδὸν ἰσοδυναμῶν) εἶναι εἰς ἄκρον
 „ φιλόπονη, καὶ καταγίνεται ὑπὲρ τὸ μέτρον,
 „ ὕπνον δὲν ἔχει, ὅλα ζητᾷ νὰ περάσῃ ἀπὸ
 „ τὸ χέρι της, πολλαῖς φοραῖς βλέπω σαλαγ-
 „ ματιαῖς ἰδρωτός εἰς τὸ μέτωπόν της τόσον,
 „ ὅτῃ βιάζομαι νὰ τὴν ἐμποδίσω νὰ μὴν δε-
 „ λεύῃ πλέον. Ἐκείνη ἀμέσως πέρνει τὸ βιβ-
 „ λίον καὶ ἀρχινᾷ τὴν ἀνάγνωσιν ἡθικῶν, ἢ ἰσο-
 „ ρικῶν διηγήσεων, ἕως τὰ μεσάνυχτα. “ Ὁ
 Μαρκῆς μένωντας ἐκστατικὸς εἰς τὰς τόσας ἐπαί-
 νης, οἱ ὁποῖοι εὐφραίναν τὴν ψυχὴν τε, καὶ κατὰ
 ταῖς ἰδέαις τε ἦτον οἱ πλέον καλλίτεροι ὅπῃ
 ἠμπορεῖτε νὰ δώσῃ τινὰς εἰς τὴν κόρην τε, εὐ-
 γῆκεν ὑπερευχαριστημένος, καὶ γεμάτος ἀπὸ χα-
 ράν. „ εὐτυχέσατε Πυγμαλίων, ἔλεγε πάλιν
 „ εἰς τὸν ἑαυτὸν τε, τί ὠραιότατον ἤγαλμα ἢ
 „ ἀγαθότης τῶν Θεῶν ἐμψυχώνει μὲ τὸ μέσου
 „ τῶν φροντίδων σε; “

Ἀρχὴ τῆ ἔρωτος τῆ Μαρκῆ καὶ τῆς
 Λιζέτας.

Τὴν αὐριον τὸ βράδι ἐγύρισε κομμάτι γλύ-
 γωρα ἀπὸ τὴν συνιδισμένην ὥραν, ἐπειδὴ καὶ
 εἰδάνθηκεν ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἕναν ὑπερ-
 βολι-

βολικόν πόθον, μίαν ἄκραν ἀνυπομονησίαν, καὶ μίαν ἄμετρον ἐπιθυμίαν διὰ τὴν ἰδίην τὴν ὠραίαν τὴν Λιζέτα, τὴν ἔφερε καὶ μερικὰ διαμαντικά, σκνλαρίκια, ἓνα χαρχάλι (περιδέραιον) βραχιόλια, δύο δακτυλίδια, καὶ ἓνα σέτζιο μαλαγματένιο, ὅλα αὐτὰ ἦτον βαλμένα μέσα εἰς ἓνα μαλαγματένιον κατὰκι, ὅπῃ ἐπαρομοιάζεταμπακέρα, χωρὶς τὸ εἶναι ὁμοίως, μετὸ τὸ τὴν εἶχε παραγγεῖλη δέκα δέκα ὁ Μαρκῆς τὸ μὴν πίνῃ ταμπάκο.

ΜΑΡ. „ Ἐγὼ πάσχω τὸ ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην σε ἀκριβῆμεν Λιζέτα, τὴν εἶπεν (ἐγχειρίζωντάς τιν τὰ διαμαντικά μετὸ μίαν εὐγενικὴν χάριν καὶ ἀγαλλίασιν). “

ΛΙΖ. „ Δὲν ἔχετε χρεῖαν αὐθέντημα τὸ μεταχειρισθῆτε αὐτὸν τὸν ὑποχρεωτικὸν τρόπον, ἢ δέλησας εἶμαι ὅλη δι’ ὅλης ἐξηρημένη εἰς τὰ νεύματά σας, εἶσε πατέρας με, εὐεργέτης με, καλοφελιτῆς με, ὀλάκαιρη ἢ καρδιά με εἶναι ἐδική σας. “

ΜΑΡ. „ Ἰξευρε πῶς αὐτὴ εἶναι λοιπὸν τὸ τιμιώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά με, τὸ πλέον ἀξιολογώτερον, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἔχω μίαν ξεχωριστὴν ὑπόληψιν. “

ΛΙΖ. „ Ὅταν συνομιλῶμεν ἐνίοτε μετὸ τὴν μεγαλητέραν κόρην τῆς δασκάλισσάς με, βλέπει ταῖς ἀπειραις εὐεργεσίαις ὅπῃ με κάμνετε καθ’ ἑκάστην, μετὸ καλοτυχίζει, καὶ λέγει πῶς εἶσε ὁ καλὸς ἀγγελός με, ἢ ἐλπίδα με, ὁ ὑπερασπιστής με, πλὴν ἂν ἴξευρε τάχα ἀπ’ ἀρχῆς ὅλην τὴν ἰσορίαν με, τί ἤθελεν εἰπῆ; “

ΜΑΡ.

ΜΑΡ. „ Δέν πρέπει νά τήν διηγιθῆς
 „ Λιζέτα μὲ, θέλω νά εἶναι μουσική, μόνον
 „ ἐγὼ καὶ τῆ λόγουσα νά τήν ἰξεύρωμεν, καὶ ὄχι
 „ ἄλλος· με κακοφάνεται ἂν μαθευθῆ, ἀγαπῶ-
 „ σα ὅμως νά τήν εἶχες ξεχάσῃ. “

ΛΙΖ. „ Νά τήν ξεχάσω; ἄχ, τί μὲ
 „ λέτε αὐθέντη μὲ; καὶ εἶναι τρόπος ἀράγε ἐν
 „ ὄσω ζωῆ νά μὴν . . . ἂν ἐτολμῶσα ἢ καί-
 „ μένη νά σᾶς εἰπῶ τὰ ὅσα ἔχω κατὰ νῦν. . . “

ΜΑΡ. „ Διατί ὄχι κόρη μὲ, μὴν τὰ κρύ-
 „ βη; ἀπὸ μένα Λιζέτα μὲ. “

ΛΙΖ. „ Εἶναι τῶρα κάμποσος καιρὸς ὅπῃ
 „ σοχάζομαι εἰς ποίαν ποταπὴν κατάσασιν ἢ-
 „ μὲν ἢ κακορρίζικη, καὶ μὲ εὐγάλετε, καὶ εἰς
 „ ποῖον βαθμὸν εὐτυχίας μὲ ὑψώσετε κατὰ τὸ
 „ παρὸν, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀνατριχιάζω, ὡς καὶ ἡ
 „ ἰδέα ἐκείνης τῆς ἐνδυμήσεως μὲ ξυπάζει. “

ΜΑΡ. „ Αὐτοὶ οἱ σοχασμοὶ δὲν εἶναι
 „ τῆ παρόντος καιροῦ, μήτε τῆς τωρινῆς ἡλικίας
 „ σὲ, μήτε θέλω νά τῆς θυμᾶσαι καθόλου. “

ΛΙΖ. „ Ὅταν ἐζῶσεν ἡ ζαβάλισσα μη-
 „ τέρα μὲ, δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τῆ νά μὲ συμβε-
 „ λεύῃ πάντα, καὶ νά μὲ ἐρμηνεύῃ πῶς πρέπει
 „ νά ζήσω εἰς τὸν κόσμον, τὰ ὠφέλιμα καὶ
 „ φρόνιμα λόγια τῆς, ἀπὸ τότε ἐτυπώνονταν
 „ εἰς τὸν νῦν μὲ, πλὴν ἡ ἡλικία μὲ δὲν ἦτον
 „ ἱκανὴ νά τὰ βάλῃ εἰς πράξιν, τῶρα ὅμως ἔρ-
 „ χονται ὅλα εἰς τὴν ἐνδυμήσί μὲ. “

ΜΑΡ. „ Ἀκριβὴ μὲ Λιζέτα . . . κόρη
 „ μὲ . . . ἄς τὰ φήσωμεν αὐτὰ, καὶ κοίταξε
 „ τί ἔχει μέσα αὐτὸ τὸ κατὰκι; (δίδωντάς τιν
 „ τὴν ταμπακέραν.) “

ΛΙΖ.

ΛΙΖ. „ Αὐθέντη με (περιεργαζομένη τὰ
 „ τζεβαίρικὰ) σᾶς παρακαλῶ . . . αὐτὰ εἶ-
 „ ναι πολὺ διὰ μίαν πτωχὴν ὄρφανὴν, διατὶ
 „ πειράζεσθε; διατὶ νὰ ξοδιάζεσθε τόσο; δὲν
 „ φθάνει τὰ ὅσα;“

ΜΑΡ. „ Ἄν εἶναι πολὺ διὰ μίαν ὄρφα-
 „ νὴν, εἶναι πολλὰ ὀλίγον διὰ τὴν ἡγαπημέ-
 „ νην κόρινθον. Ναὶ Λιζέτα με, αὐτὸ εἶναι τὸ
 „ ὄνομα ὅπῃ σὲ δίδει ἡ καρδιά με, καὶ ἀνίσως
 „ ἀφ' ἧ λέγωμαι πατήρ σου, πρέπει νὰ ἐκ-
 „ πληρώσω καὶ τὰ ἄφρευκτα χρῆν ὅπῃ ἀπαιτεῖ
 „ ἡ ὀνομασία με, ἐλπίζω νὰ μὴ κάμω τελείως
 „ κωσῆρι, ἀλλὰ νὰ πογεμίσω καθὼς ἀνέκει σω-
 „ ρὰ τὴν ὑπόσχεσίν με. Μὴ φροντίσης λοι-
 „ πὸν παιδί με τίποτε διὰ τὴν κατάστασίν σου,
 „ ἡ εὐτυχία σου εἶναι ἐδική με φροντίδα, καὶ τὸ
 „ ἔχω κρυφὴν χαρὰν με, ὅπῃ ἐπέτυχον νὰ ἔ-
 „ χῃς τοῖστο καλὸν φυσικόν . . . φόρεσέ
 „ τα ὡς τόσο, ἀγαπῶ νὰ ἰδῶ ἂν σὲ πιά-
 „ νει“

Ἡ Λιζέτα μὲ ἄκραν ταπεινώσιν ἐκατα-
 πείσθη, καὶ ὑπήκουσεν εἰς τὰς λόγους τῆ Μαρκῆ.
 Ὁθεν ἐμφυχυμένη περισσότερον ἡ ὠραιότητις της,
 ἀπὸ τὴν λάμψιν τῶν διαμαντικῶν ἐκείνων, ἔγι-
 νε λαμπροτάτη, πλανήτης ἔμοιαζεν, ἀκτινοβο-
 λῆσε τὸ πρόσωπόν της, καὶ ἐφαίνετο μία πηγὴ
 ὠραιότητος. Ὁ Μαρκῆς ἐθαύμαζε τὰ ἔργα
 τῶν χειρῶν της, γίλιοι διαλογισμοὶ ἀνέβαινον
 εἰς τὸν νῦν της. „ ἄχ θεέ με (ἔλεγε) τί καλὴ-
 „ τζικὴ πῶ εἶναι; τί ἀπερίγραπτι νοσιμάδα;
 „ τί ἐλκυστικὸν νῆρι; ἂν εὕρισκα ὁ δυστυχὴς κά-
 „ νένα τόσο ὠραῖον ὑποκείμενον εἰς τὰ ἀρχον-
 „ τικὰ

„ τικά ὁπῆ πιγαίνω, με τόσα κίλλη φυσικά,
 „ ἔ προτερήματα ψυχικά, τάχα δὲν ἤθελα
 „ τὸ αγαπήση; δὲν ἤθελε κλίνη ἢ σφαιρισ-
 „ μένη καρδιά μου; μὴ . . . ἄχ . . . ἢ τέτοιαις
 „ εἶναι σχεδὸν δυσεύρεταις. “

Τὴν αὐρινὴν ἡμέραν μία δυσάποφευκτος δε-
 λειά τῃ τὸν ἐμπόδισε νὰ ἰδῆ τὴν Λιζέτα. Ἀπὸ
 μεγάλην ἀνάγκην ἐβιάσθη νὰ μισεύσῃ διὰ ἕνα
 χωρίον τῆ, ὁπῆ χωρὶς ἄλλο ἔπρεπε νὰ πιγαί-
 νῃ· ἐκάθισεν ἐκεῖ ἕξι μῆνες, ἔ ἔλαβεν εἰς
 αὐτὸ τὸ διάστημα δύο παρακονετικά βιβλία τῆς
 θυγατρὸς τῆ, περικλεισμένα μέσα εἰς τὰ γράμ-
 ματα τῆς δασκάλισσάς τῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ
 Μαρκῆς εἶχε γράψῃ διὰ νὰ λάβῃ ἔ τὰ λοιπὰ
 δύο μερτικά τῆς πληρωμῆς τῆς. Ἡ Δάμα τὸν
 ἔγραφεν ὅτι, ἡ Λιζέτα ὅσον πιγαίνει ἔρχε-
 ται εἰς ἐντέλειαν, ὅτι ἦτον πολλὰ γνωσικὴ κα-
 τὰ τὴν ἡλικίαν τῆς (δεκατεσσάρων χρονῶν) ἔ
 πρὸ πάντων ὅτι, τὴν ὑπεραγαπῶσαν ἢ δύο κό-
 ραις τῆς, ἔ ἐσοχάζοντο πῶς, ἔ με πόσα δά-
 κρυα θὲ νὰ τὴν ἀποχωρισθῶν καμμιά φορὰ, ὅ-
 ταν τελειώσῃ τὰ μαθήματά τῆς; ἔλεγεν ἔτι
 εἰς τὸ δεύτερον γράμμα τῆς, ὅτι ἡ Λιζέτα ἐκα-
 τασήθη ὀλίγον συλλογισμένη ἔ μελαγχολ-
 ικὴ.

Ἴδὲ ἔ τὰ βιβλία

Πρῶτον

Πρῶτον ραβάσι τῆς Λιζέτας.

Α΄ΥΘΕΝΤΗ ΜΟΥ.

„ Παρακαλῶ νὰ μὲ δώσετε τὴν ἄδειαν νὰ
 „ παραπονεθῶ κομμάτι διὰ τὴν διεξοδικὴν ἀπαι-
 „ σίαν σας, ἢ ὁποῖα καταθλίβει τὴν καρδιά μου,
 „ ἔ κἀμνει νὰ τρέχεν ἀκαταπαύτως τὰ δάκρυά
 „ μου, νὰ σᾶς φανερώσω ἢ κακορρίζικη τὴν ὑ-
 „ περβολικὴν λύπην ὅπῃ δοκιμάζω ὅταν σοχά-
 „ ζωμαι ταῖς ἡμέραις νὰ περνῶ, ἔ ἐγὼ νὰ
 „ μὴν ἀξιῶνμαι τὸ βράδι νὰ σᾶς ἰδῶ. Μίαν
 „ σιγμὴν ἐσυνηθίζετε νὰ κάθεθε κοντᾶ μου,
 „ πλὴν ἐκεῖνη ἢ μικρὴ σιγμὴ, ἦτον ἢ πλεόν
 „ εὐτυχισμένη τῆς ζωῆς μου, ἢ πλεόν πολυ-
 „ τιμη ἔ ἐπιθυμητή. Συμπαθήσετε αὐθέντη
 „ μου τὴν ἐλευθερίαν ὅπῃ λαμβάνω νὰ σᾶς εἰ-
 „ πῶ ἐκεῖνο ὅπῃ αἰδοῦμαι, ἔ νὰ σᾶς προσ-
 „ κυνήσω μὲ τὰ ραβὰ γράφίματά μου, ἢ δασ-
 „ κάλισσά μου μὲ ἔδωσε τὴν ἄδειαν, ἔ μὲ πα-
 „ ρακίνησε νὰ σᾶς γράφω χωρὶς ἄλλο· ὅθεν ἔ
 „ δὲν ἔλειψα νὰ κάμω τὸ χρέος μου, ἔχοντας
 „ καύχημά μου νὰ λέγωμαι διὰ βίβ, μὲ βα-
 „ ρύτατον σέβας

τῆς εὐγενείας σας

Ὑποκλινεσάτη κόρη
 ἢ Λιζέτα.

Α΄πό-

Ἀπόκρισις τῷ Μαρκῷ.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΛΙΖΕ΄ΤΑ.

„ Μὲ ὅλον ὁπῶ ἐθλίβομεν διὰ τὴν ζέση-
 „ σὶν σε, καὶ ἡμεν μὲ τὴν ἔννοια σε προτῆ νὰ
 „ λάβω τὸ παραπονετικὸν ραβασίσις, κατα-
 „ κάιομαι ὅμως τῶρα διπλᾶ, ἀφ' ἧ ἐγνώρισα
 „ πόσον σε κοσίζει ἡ ἀπυσία μου. Νὰ μὲ θά-
 „ ψης Λιζέτα μου, μὴ μελαγχολῆς, μὴν λιγ-
 „ νεύης, μὴν χάνης τὰ πολύτιμα δάκρυά σου,
 „ φύλαξέ τα, ἐπειδὴ καὶ εἶναι χρειαζόμενα διὰ
 „ νὰ τρέξουν εἰς τὸ σῆθος τῷ εὐεργέτη σε, νὰ
 „ ἀνταμωθῶν μὲ τὰ ἐδικά μου, καὶ μαζὺ νὰ δρο-
 „ σίσαν τὴν φλογισμένην καρδιά μου. Παρηγο-
 „ ρήσε λοιπὸν, καὶ δὲν ἀργεῖ ἢ ἐπιστροφή μου.
 „ Τὸ χρυσὸν ραβασίσις ἀφ' ἧ ἦτον κάλλιπα
 „ γραμμένον, τὸ κατηγορεῖς ἀπὸ μετριοφροσύ-
 „ νησιν. ἐγὼ εὐχαρισῶμαι καὶ μὲ τόσον,
 „ πλὴν γράφε με συχνὰ συχνά. καὶ ὑγίαινε.“

Ὁ Πατήρ σε.

Ἡ Λιζέτα καθὼς εἶδεν ὅτι ἀργεῖ ἀκόμη ὁ
 εὐεργέτης της, πάλιν τὸν ἔγραψεν ὕτως.

Δεύτερον

Δεύτερον ῥαβάσι τῆς Λιζέτας.

Α΄ΥΘΕ΄ΝΤΗ ΜΟΥ.

„ Η΄ φυσική καλοκάγαθία σας, με παρακι-
 „ νεί να σας γράψω κ̄ ἐκ δευτέρου, ἀφ΄ ἧ ε̄-
 „ παινήσετε τόσον τὴν καλλιγραφίαν τῆ πρώτῃ
 „ γράμματός μου. Πῶς ἤμπορεῖτε; πῶς ὑπο-
 „ φέρετε αὐθέντη μου, να ὑσερήτε τῆς γλυκιάς
 „ παρησίας σας μίαν καρδίαν, ὅπῃ με τὰ ὅλα
 „ τῆς σας ποιεῖ; ἀγαπήσα τῆ ἀληθεία να
 „ γένω πελάκι, να πετάξω, κ̄ να ἔλθω αὐτῆ
 „ ὅπῃ εἶσε, να σας ἰδῶ, να κελαδήσω ὀλίγον
 „ εἰς τὸ πλάγισας, κ̄ να γυρίσω πίσω ὑπε-
 „ ρευχαρισημένη, διὰ να ἐπιστρέψω πάλιν αὐ-
 „ τῆ τὴν αὐρινὴν ἡμέραν (κ̄ αὐτὸ να τὸ κάμνω
 „ ἀδιακόπως, ἐν ὅσω να ὀρίσετε ἐδῶ) ἐπειδὴ
 „ κ̄ πισεύω πῶς ἓνα πελάκι ἤμπορεῖ να ἔλθῃ,
 „ κ̄ να γυρίσῃ εἰς μίαν ὥραν διάστημα. αὐτὸ
 „ κατ΄ ἐκάστην φαντάζομαι, αὐτὸ συλλογῆμαι,
 „ εἰς αὐτὸ καταγίνεται ὁ νῆς μου, με ὅλον ὅπῃ
 „ νοιώθω πῶς εἶναι μία τρελὴ ἰδέα. ἡ διεξοδικὴ
 „ ἀπυστία σας κάμνει τὴν ἀθλίαν κόρη σας να
 „ σας ἐπιθυμῆ με ἄκραν σφοδρότητα. ἔπρεπε
 „ να δείξειε ὀλιγωτέραν εὐμένειαν, κ̄ ἀγα-
 „ θότητα εἰς ἐλόγητος, να μὴν τὴν δώσετε
 „ δάβρος καθὼς ἐκάμετε, διὰ να μὴν λαμβάνῃ
 „ κ̄ αὐτὴ τὴν τόλμην να σας ἐνοχλῆ, με τὰ
 „ σακκίλικά (δύσφορα) γράμματά της. ἐκαλο-
 „ συνήθισε πλέον ἢ κακορρίζικη εἰς τὴν ἡδονὴν
 „ τῆ να σας βλέπῃ συχνά, κ̄ να ἀκῆῃ τὴν
 „ ὁμιλίαν σας, κ̄ δὲν ὑποφέρει να ἰδῆ
 „ πᾶ-

„ πάλιν ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ δάκρυά μου, τὸ χαί-
 „ ρομαι ὅπῃ ἔπεσεν ἐν καιρῷ, ἐπάνω εἰς τὸ
 „ χερτὶ, θέλετε ἰδῆ τὸ σημάδι τε, τὰ πα-
 „ τρικὴ σπλάγχνα σας, ἐλπίζω νὰ λάβεν κα-
 „ τάνυξιν, καὶ νὰ εἰσακκαθῶ. Τώρα σᾶς ἔγρα-
 „ ψα κομμάτι φιλότερα, ἀπὸ τὸ ἄλλο μου βί-
 „ βᾶτι, διὰ νὰ χωρέσεν περισσότερα γράμματά,
 „ πρέπει ὁμως νὰ τελειώσω χωρὶς τὸ θέλημά-
 „ μου· καὶ μένω, μὲ ἐκεῖνο... ὅπῃ... δὲν ἔμπο-
 „ ρᾶ νὰ... ἐκφράσω... ἢ ταπεινὴ κόρη σας.

Λιζέτα.

Ὁ Μαρκῆς ἐκ βάθους καρδίας ἐπόνεσε βλέ-
 πωντας τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην ὅπῃ τὸν ἔδειχεν
 ἡ ἀκριβὴς Λιζέτα, ἔκαμε κάθε λογῆς τρόπον,
 ἐτελείωσε μὲ συντομίαν ταῖς δουλείαις τε, καὶ ἐ-
 βιάσθηκε νὰ ἐπιστρέψῃ. Ἡ κόρη τε ἐκαλοπαι-
 δεύθη πλέον καθὼς ἔπρεπεν, ἔγινεν ἡ πρώτη
 ἀπ' ὅλαις ταῖς μαθήτριας τῆς δασκάλισσάς της,
 μὲ ὅλον ὅπῃ τότε ἐτελείωσε τὰς δεκαπέντε
 χρόνους τῆς ἡλικίας της. Ἡλθε, τὴν εἶδε, πλὴν
 ποῖος ἔμπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὴν ἀγαλλίασίν της,
 ὅλος ὁ κόσμος ἔγινεν ἐδικός της, ἦτον ὡς ἔξω
 τῆ ἑαυτῆς της, ἐσπινθησολῆσαν τὰ λαμπρὰ μα-
 τᾶκια της, ἡ ὑπερβολικὴ ὠραιότης της ἄρχισεν
 ἐκ δευτέρου νὰ ἀναμοχλεύῃ τὴν λαβωμένην καρ-
 δίαν τῆ νέου, ἡ ὁποία αἰσθάνετο πῶς κλίνει εἰς
 ἔρωτα. Φοβόμενος ὁμως τὰ ὑπερινά, ἐμετρίασε
 τὰς συχνὰς χαιρετισμούς τε, μὰ δὲν ἔμπορεῖσε
 νὰ κρύψῃ ἐκεῖνο τὸ φλογερὸν πάθος ὅπῃ τὸν
 εἶχε κατακυριεύσῃ, μήτε νὰ σβύσῃ μὲ τὴν ὀ-
 λόγη τὴν λαύραν ὅπῃ ἀδιακόπως τὸν ἐκατα-
 καιεν.

καιεν. Ἡ Λιζέτα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀναλῆσε διὰ τὸν χρυσὸν εὐεργέτην της, τὸν ἐλάτρευε μὲ τὰ ὅλα της, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔβλεπε κἀνέναν κακὸν καὶ ἄτιμον ἀποτέλεσμα εἰς τὰς ἐγκαρδίας σοχασμῶς της, τὴς ἔλεγε συχνὰ μὲ ἐκείνην τὴν ἐλκυστικὴν ἀπλότητα, ὅπῃ καθιδύνει καὶ ταῖς πλέον ἀδιάφοραις ψυχαῖς. Ὁ Μαρκῆς ἐπέρασεν ἔτζι ἕναν χρόνον, βιάζωντας τὸν ἑαυτόν του νὰ πηγαίνει μόνον μίαν φορὰν εἰς ταῖς δεκαπέντε ἡμέραις· ὡς τόσον ἢ σκληρὴ σέρησις της τὸν ἐφαίνετο πολλὰ ἀνυπόφερτη, τὰ σπλάγχνα τὰ ἐφλογίζοντο, σιγμὴν δὲν εὐγαινεν ἀπὸ τὸν νῦντε, ἐνικήθη τέλος πάντων ἀπὸ τὸν πόνον της, καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὴν βλέπη συχνότερα. Ἀφ' οὗ ἐκαλοσυνήθισεν εἰς τὴν θεωρίαν της, ἐδελώθη τόσον, ὅπῃ δὲν ἐμπορῆσε νὰ ξεκολλήσῃ. Ἡ ἐρωτικὴ Λιζέτα πάλιν ἔδειχεν μίαν ἀνέκφρασον ἡδονὴν καθὼς τὸν ἔβλεπε, δὲ ἵξευρε τὶ νὰ κάμῃ, πῶς νὰ τὸν ὑποδεχθῇ, τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ψυχῆς της, τὴν ἐφανέρωνε μὲ ταῖς τραγανισαῖς φωναῖς της, μὲ τὸ γλύγυρον τρέξιμόν της, τὸ ὅποιον τὴν ἔκαμνε νὰ πέφτῃ εἰς ταῖς ἀγκάλαις μὲ μιᾶς λογῆς ταραγμὸν καρδίας, ὅπῃ ἄλλην φορὰν δὲν ἐδοκίμαζε, παρὰ ὅταν ἤρχετο ὁ ὑπερασπιστής· καὶ ἐπειδὴ τὰ παραμικρότερα κινήματα, εἶναι προτερήματα εἰς μίαν καλῆς τζικην, αὐτὰ ἐμφύχωναν περισσότερον τὸ δυσεὔρετον κάλλος τῆς ὡραίας Λιζέτας.

Φλογερὴ συνομιλία τῷ Μαρκῷ καὶ τῆς
Λιζέτας.

Ἐνα βράδι, ὕστερον ἀπὸ μερικὰς βαθεῖς συλλογισμὰς ὅπῃ εἶχε κάμη ὁ Μαρκῆς τὴν ἡμέραν, περὶ τῆς ψυχοκόρης τῆς, τὸν ἤλθε μία κατηφὴς μελαγχολία, καὶ ἐσέκετο σιωπηλός· ἡ τρυφερὴ Λιζέτα ἐπῆγε κοντὰ τῆς, καὶ μὲ ἓνα ὕφος ἀπλῆτικόν, χαδευτικόν, καὶ νόσιμον, συμπάσχευσα εἰς τὴν λύπη τῆς, ἄρχισε νὰ τὸν λέγῃ.

ΛΙΖ. „ Εἶσε λυπημένος καθὼς βλέπω
„ αὐθέντη μὲ, ἄχ ἢ κακορρίζικη, μήπως καὶ σᾶς
„ ἔφταιξα τίποτε χωρὶς νὰ τὸ νοιώσω; μήπως
„ καὶ ἐγὼ εἶμαι ἡ αἰτία τῆς μελαγχολίας σας;
„ πέτεμέ το νὰ ζῆτε, ὅπῃ νὰ διορθώσω ἢ ἀθ-
„ λία τὸ ἀκῆσιον σφάλμα μὲ, καὶ . . .

ΜΑΡ. „ Καλὲ τί ἀρμόζει Λιζέτα νὰ μὲ
„ προξενήσῃς τὴν παραμικροτέραν ἐνόχλησιν;
„ ἐγὼ . . .

ΛΙΖ. „ Ἀράγε δὲν εἶναι τρόπος νὰ σᾶς
„ συνδράμω; νὰ προξενήσω καὶ ἐλάττωσιν, ἢ
„ νὰ πάρω ἐγὼ ὅλην, ὅλην τὴν λύπη σας; “

ΜΑΡ. „ Ἡ λύπη μὲ ὠραία Λιζέτα, διασ-
„ κεδάζεται εὐθύς ὅπῃ σὲ ἰδῶ, καὶ μεταμορφώ-
„ νεται εἰς χαρὰν, πλὴν ξαναέρχεται πάλιν
„ ἐν τῷ ἅμα ὅπῃ μισεύω ἀπὸ κοντὰ σου, καὶ σὲ
„ ἀποχωρίζομαι. “

ΛΙΖ. „ Χρυσέ μὲ εὐεργέτη, καὶ διατί λοι-
„ πὸν μισεύετε, ἀφ’ ἧς σᾶς ἀποφαίνεται ἡ ἀπε-
„ σία μὲ; “

ΜΑΡ.

ΜΑΡ. „ Τί νὰ σὲ εἰπῶ κόρη μου ; δὲν εἶ-
 „ ναι ἄλλος τρόπος νὰ γλυτώσῃ κανεὶς τὴν
 „ γλωσσοφαγίαν τῷ κόσμῳ, εἶναι ἀδύνατον . . .

ΛΙΖ „ Ὅχι, δὲν εἶναι καθόλου ἀδύνατον,
 „ ἐγὼ εἶμαι ὀλάκαιρη ἐδική σας, εἰς αὐτὸν τὸν
 „ κόσμον ζῶ, καὶ ἀναπνέω, μόνον διὰ νὰ ἀξιω-
 „ θῶ (κατὰ τὸ ἄφρευκτον χρέος μου) νὰ χρησι-
 „ μεύσω εἰς τὴν εὐτυχίαν σας· καὶ ἂν ἤμπορῶ
 „ μὲ τὴν παρσίαν μου νὰ ἀποδιώχνω τὴν λύπην
 „ τῷ πατρός μου, τῷ υπερασπιστῆ μου, τρελλὴ εἶ-
 „ μαι νὰ τὸν ἀφήσω μονάχον ;”

ΜΑΡ. „ Παιδί μου . . . ἄχ . . . μὰ . . .
 „ ὠραιότατη Λιζέτα . . . ἤμπορεῖ τάχα ἓνα
 „ κορίτζι τῆς ἐδικῆς σου ἡλικίας, νὰ μὴν ἀφήσῃ
 „ μονάχον ἓνα νέον, νὰ ζῆν, καὶ νὰ συγκατοικῆν
 „ μαζί εἰς τὸ ἴδιον σπῆτι ; “

ΛΙΖ „ Μὲ τὸν πατέρα τε, διατὶ ὄχι .
 „ . . . ἀφ’ ἑ . . . εἶναι ἀνάγκη διὰ τὴν ἡσυ-
 „ χίαν σας ; “

ΜΑΡ. „ Ναὶ Λιζέτα, ἦτον ἀνάγκη . .
 „ . . ὅμως . . . ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ μὲ καθαρότη-
 „ τα ψυχῆς, καὶ δὲν ἤμπορῶ νὰ ὑποφέρω ὅπῃ
 „ νὰ ξεπέσῃ ἢ ὑπόληψίς σου, ἢ τιμὴ ἑνὸς κο-
 „ ριτζιῦ δεκάξι χρονῶν, πρέπει νὰ

ΛΙΖ. „ Ἡ τιμὴ μου, ἢ ὑπόληψίς μου, ἢ
 „ ἀξιότης μου, ὅλα εἶναι ἐδικά σας, ἢ εὐγενεΐα
 „ σας μὲ τὰ ἐδώσετε, δὲν εἶναι ἔττι ; “

ΜΑΡ. „ Ἐττι εἶναι κόρη μου, πλὴν ἂν
 „ ξαναλάβω αὐτὰ ὅπῃ σὲ ἔδωσα, πρέπει νὰ
 „ μὲ νομίσῃ ὁ κόσμος, πῶς εἶμαι ἓνα ἔκτρομα
 „ τῆς φύσεως, ὁ πλεον σκληρὸς, ὁ πλεον . . .

ΛΙΖ. „ Ἐγὼ δὲν ἤμπορῶ νὰ νοιώσω τὸ
 „ τί μὲ λέτε αὐθέντη μου, πλὴν σοχάζομαι

„ πῶς

» πῶς εἶμαι ἐδική σας, αὐτὸ ἐχώρησεν εἰς τὸν
» ἔννεμον, πέτεμε δὲν εἶμαι ἐδική σας ; “

ΜΑΡ. » Ναῖσκε, ναῖσκε ἀκριβή μου Λιζέ-
» τα, καὶ σὲ τὸ εἶπα μὲ φαίνεται μίαν φορὰν
» πῶς εἶσαι τὸ πολυτιμώτερον ἀπὸ ὅλα μου τὰ
» ὑπάρχοντα. “

ΛΙΖ. » Καὶ πάρετέ με μαζί σας λοιπὸν,
» ἀφ’ ἧ εἶμαι ἐδική σας, καὶ ἀναγκαῖα. “

ΜΑΡ. » Εἶσαι (ἀχ αὐτὸ τὸ κορίτζι
» μὲ ἐκπλήττει, καὶ μὲ πληγώνει) · εἶσαι
» ἐδική μου Λιζέτα, πλην δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ
» πάρω ἄκουσε Λιζέτα μου, ἄκουσε ἀξιολά-
» τρευτον καὶ ἐρωτικὸν πλάσμα. Ἐγὼ εἶμαι ἄν-
»θρωπος γνωστός εἰς ὅλους, ἄνθρωπος ἀπὸ Γέ-
» νος, μὲ ὑποσατικά καὶ μεγάλης τάξεως, μὲ
» ἀνήκει μίαν ἰσοτίμη σύζυγος, ὅπως νὰ μὲ δώσῃ
» πολλὴν προίκα, καὶ νὰ ἔχη συγγενολόγι· διὰ νὰ
» ὑπανδρευθῶ λοιπὸν, πρέπει νὰ ἀγαπήσω
» πρῶτον ἓνα ὑποκείμενον ὁμοίόν μου, καὶ ὑπερον
» νὰ ἔμβω εἰς τὸ παιγνῆδι. Πλὴν ἐγὼ δὲν ἠμπο-
» ρῶ τώρα νὰ ὀρεσθῶ ἄλλην, ἔξω ἀπὸ ἐσένα
» νὰ διατί εἶμαι δυστυχής · καὶ μὲ
» ὅλον ὅπως εἶσαι ἡ αἰτία τῆς δυστυχίας μου, τῆς
» συγχύσεώς μου, τῶν βασάνων μου, πάλιν πε-
» ρισσότερον εἶσαι ἀκριβὴ εἰς τὰ μάτια μου, σὲ
» λατρεύω Λιζέτα μου, δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ δώ-
» σω νὰ καταλάβῃς διὰ λόγους, πόσον σὲ πο-
» νῶ · εἶσαι ἔργον τῶν χειρῶν μου ἐλπίδα μου,
» ἐγὼ σὲ ἔπλασα (διὰ νὰ εἰπῶ ἔτζι) σὲ ἀγα-
» πῶ ὡς πατέρα, ὡς ἀνδρὸς, καὶ ὡς ἀν-
» φλογισμένος ἐραστής · θὲ νὰ ζήσω δυστυχισ-
» μένα ὅταν σὲ ὑπερηθῶ, καὶ χωρισθῶ ἀπὸ λό-
» γους

(*) Καθ’ ἑαυτὴν.

Κ

„ γησε, ἂν κακομεταχειρισθῶ πάλιν τὴν ἐξε-
 „ σίαν ὅπῃ ἔχω ἐπάνω σου, θέλει ονομασθῶ θη-
 „ ριον, ἂν σὲ σεφανωθῶ, ὅλοι οἱ συγγενεῖς
 „ με θὲ νὰ θυμώσων ἐναντίον μου, θὲ νὰ μὲ
 „ φᾶν, σενά μοι κὶ τὰ δύο, αὐτὴ εἶναι ἡ κατά-
 „ σασίς μου, ἀκριβὴς μου Λιζέτα. Κλάψε με λοι-
 „ πὸν τῶρα κόρη μου, λυπήσασθε με, συμπόνεσέ με,
 „ αὐτὸ μόνον σὲ ζητᾷ ὁ φίλος σου, ὁ πατέρας
 „ σου, ὁ εὐεργέτης σου (α). “

Ἐν ὅσῳ ὁμιλῆσεν ὁ Μαρκῆς, ἡ Λιζέτα
 ἦτον καταβυθισμένη εἰς χίλιας ἰδέαις, κὶ κατε-
 σπαραγμένη ἀπὸ ἀπειραις λυπηραῖς φαντασίαις,
 ἀγνώρισταις εἰς τῆ λόγῳ της ἕως τότε. Μόλις
 ἐκαταλάμβανεν ἐκεῖνα ὅπῃ τὴν ἔλεγεν ὁ ὑπερα-
 σπισῆς της. Ἦτον ἕνα χάος ἀνεξιχνίασον αὐ-
 τὰ δι’ αὐτὴν, μία ἀνεμοζάλη ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἡ
 νῆς της δὲν ἔμπορῆσε νὰ εὐγῆ.

ΛΙΖ. „ Διὰ τῆτο ἄραγε ἡ κακορρίζικη
 „ ἐγεννήθηκα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ προξενήσω
 „ τὴν δυστυχίαν τῆ χρυσῆ ἀνθρώπου, ὅπῃ μὲ
 „ ὑψώνει εἰς τόσον βαθμὸν εὐτυχίας (β); κὶ δὲν
 „ ἔμπορῶ νὰ χρησιμεύσω τελείως ἡ καίμέ-
 „ νη εἰς τὸν πόνον σας; ἀφ’ ἧ ἐκάμετε τόσα
 „ καλὰ εἰς τὴν κόρη σας, πῶς νὰ τὰ ἀνταμεί-
 „ ψω; πῶς νὰ τὰ ἀντιπληρώσω; δὲν ἔμπορῶ
 „ νὰ συνεργήσω πρὸς βοήθειάν σας τίποτε, τί-
 „ ποτες;... ἄχ... ἴσως περναῖ κὶ ἀπὸ τὸ δι-
 „ κόν μου χέρι κάτι τι, κὶ δὲν μὲ τὸ λέτε, ἀπὸ
 „ εὐσπλαγχνίαν σας ὡς φαίνεται, διὰ νὰ μὴ
 „ μὲ

(α) Μὲ δάκρυα. (β) Μὲ δάκρυα.

» μέ λυπήσετε· σᾶς παρακαλῶ αὐθέντημα,
 » ἄς εἶναι διὰ τὴν ζωήν σας, εὐγάλετέ με ἀπὸ
 » αὐτὴν τὴν σύγχυσιν, εἰς τὴν ὁποίαν κυματί-
 » ζεται ὁ νῆς μου.

ΜΑΡ. » Ὀύραιοτάτη Λιζέτα, κόρη μου (α)
 » ἀνάσημά μου, ἀληθινὴ θυγατέρα μου, (ἐπειδὴ
 » ἔσέ ἐκλεξεν ἡ καρδιά μου) ἡσύχατε πλέον,
 » μὴν λυπᾶσαι, ἡ φρόνησις θέλει μὲ ὀδηγήσει
 » νὰ εὕρω κανένα ὠφέλιμον ἰατρικόν, διὰ τὴν
 » τωρινὴν ἀξιοδάκρυτον κατάσασίν μου, ἀγάπα
 » με μόνον, καθὼς σὲ ἀγαπῶ μὲ ὅλα μου τὰ
 » σπλάγχνα, ἔ βάσα τὴν καρδιά σου

ΛΙΖ. » Ἄχ ἡ κακορρίζικη, χρειάζεται νὰ
 » μὲ τὸ παραγγείλετε; ἐγὼ δὲν ἔχω ἄλλο
 » εἰς τὸν νῆς μου ἀπὸ τὸ πικρὸν ἕως τὸ βράδι,
 » παρὰ τὴν εὐγενεῖάν σας· ξυπνητὴ, κοιμημένη,
 » ὅλο τὴν εὐγενεῖάν σας συλλογῶμαι, ὄνει-
 » ρεῦμαι, βλέπω. αὐθέντημα, εὐεργέτη μου,
 » σᾶς ἀφιερῶν ὅλαις ταῖς σιγμαῖς τῆς ζωῆς
 » ὅπῃ μὲ ἐδώσετε

ΜΑΡ. » Ἀξιολάτρευτόν μου πρόσωπον
 » (β), ἔράνιε ἀγγελέ μου (γ) ὄχι, δὲν
 » εἶναι κανένα πρᾶγμα εἰς ὅλην τὴν κτίσιν,
 » ὅπῃ νὰ σὲ παρομοιάζῃ ἄχ (δ)
 » ἄς μὴν ἀφήσω ἀτελείωτον τὸ ψυχικὸν ὅπῃ
 » ἄρχισα ἔχε ὑγιάν Λιζέτα μου
 » αὐρίον πάλιν θέλω σὲ ξαναῖδῃ. «

Α'Ζ. » Καθ' ἡμέραν θεὸς νὰ μὲ Γειτωνεύε-
 » τε, δὲν εἶναι ἔτσι; «

Κ 2

ΜΑΡ.

(α) Μὲ δάκρυα. (β) Τὴν φιλεῖ.

(γ) Εἰς τὰ φλογερὰ χεῖλη τῶν ἐρασῶν ὅλαις ἡ
 λέξαις εἶναι συγχωρημέναις.

(δ) Καθ' ἑαυτὸν.

ΜΑΡ. „ Ναὶ κόρη μὲ κατ' ἡμέραν, πλὴν
 „ ἂν λείψω καὶ καμμιά φορά, μὲ τὸ συγχωρεῖς,
 „ μὲ φαίνεται πῶς δὲν βλάπτει τίποτες....

ΛΙΖ. „ Γιὰ ὄνομα Θεῶ, ὡχ, μή με κά-
 „ μετε αὐτὸ τὸ κακὸν, διατὶ μὲ προξενεῖ μυρίες
 „ πόνους ἢ ἀπυσία σας....

ΜΑΡ. „ Ἐχε ὑγιείαν.“

Ο΄ Μαρκῆς ὕσερον ἀπὸ αὐτὸν τὸν χαιρετισ-
 μόν, ἔμεινεν εἰς μίαν σκληρὰν τυραννίαν, μὴν ἰ-
 ξεύρωντας τὶ νὰ ἀποφασίσῃ, ὅλος εἶχεν ἀπο-
 κατασηδῆ μία φλόγα. „ Ἄχ ὁ δυσυχηῖς, (ἔ-
 „ λεγεν εἰς τὸν ἑαυτόν τε) νὰ πάρω δια σύζυ-
 „ γόν μὲ τὴν Διζέτα; καλὰ.... ἢ καρδιά μου
 „ κλίνει, τὴν πονεῖ, ἀμὴ ὁ κόσμος;
 „ ἢ καταλαλιά, ὅπῃ εἰς τὸν αἰῶνα μας ἔφθα-
 „ σεν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν; ὅπῃ ἢ προῖκα
 „ τῆς γυναικὸς εἶναι τόσον ἀναγκαῖα εἰς τὴν
 „ συνοίκησιν, ὅσον καὶ αὐτὴ ἢ ἰδία; οἱ συγγε-
 „ νεῖς μὲ, ἢ μεγάλη φιλία, εἰς τὴν ὁμοίαν
 „ ἔχεν σκοπὸν νὰ μὲ προσκολλήσεν; καὶ ὅπῃ ἢ
 „ ὑπανδρεία μὲ τὴν Διζέτα (ἂν τὴν τελειώ-
 „ σω) θέλει γένῃ αἰτία νὰ ἔχω αἰωνίως διχό-
 „ νοιαν; τί νὰ κάμω; ἄχ.... ὁ ἄθλιος.... μὰ
 „ καλλίτερα ἂς νικήσω τὸν ἑμαυτόν μὲ, ἂς
 „ μετριάσω τὸν ἔρωτά μὲ, ἂς κάμω ὀρθὴν χρῆ-
 „ σιν τῷ λογικῷ μὲ, ἂς λάβω πρὸ ὀφθαλμῶν
 „ τὴν τιμὴν τῷ γένε μὲ, ἂς ὑποφέρω τῶρα
 „ τὸν ἔρωτα, καὶ ἴσως ἔλθῃ καιρὸς νὰ χαρῶ ὁ
 „ ἴδιος διατὶ ἐφέρθηκα ἔτσι, ἐλπίζω πῶς δὲν
 „ μένω γελασμένος, ἂς ἀποφύγω τὴν Διζ....
 „ ἄχ, μὰ.... διατὶ; ἐκεῖνη ἢ πτωχὴ δὲν μὲ
 „ βιάζει, τὸ πᾶν εἶναι εἰς τὸ χέρι μὲ, εἰς τὴν ἀ-

» πο-

» πώφασίν με ζέκει ... ὄχι ... πρέπει νὰ τὴν
 » βλέπω συχνὰ, διὰ νὰ συνηθίσω ἀπὸ προτή-
 » τερα τρόπον τινὰ τὸ φαρμάκι, ὅπῃ δὲ νὰ
 » μὲ δώσῃ τὸν θάνατον, καθὼς λέγουν νὰ ἔκα-
 » με ποτὲ ὁ Μιθριδάτης (α) διὰ νὰ τὸ κατα-
 » φρονήσω ὑπερον, ὅταν δὲ νὰ τὸ γευθῶ· ὁ
 » ἔρωτας εἶναι ἕνας θερμότατος παροξυσμός,
 » ὁ ὁποῖος ἡμπορεῖ νὰ ἰατρευθῇ κατ' ὀλίγον
 » ὀλίγον, ἢ νὰ σκοτώσῃ τὸν πάσχοντα, ἀκο-
 » λωθεῖ ἢ αὐτὸς τὴν τάξιν τῶν ὀξέων παθῶν,
 » καθὼς ἢ μὲ ἐκεῖνα παρομοιάζει, ἢ ἀρχή τε
 » εἶναι σφοδρὰ, ἢ ἀκμή τε βιαιστάτη, ἥτις ἂν
 » τύ-

(α) Μιθριδάτης (βασιλεὺς τῆ Πόντου εἰς τὴν μικρὴν
 Ἀσίαν) υἱὸς τῆ Μιθριδάτε καλεσμένης Εὐεργέτου·
 ἐπειδὴ ἢ τὸν εἶχε παρατήσῃ ὁ πατέρας τε εἰς φι-
 λοδόξους ἀνθρώπους νὰ τὸν ἀναδρέψῃ, ἐπροφυ-
 λάττετο ἀπὸ φαρμάκι, ὅπῃ ἂν ἤθελεν, ἡμπορεῖ-
 σαν νὰ τὸν δώσῃ, μεταχειριζόμενος καθ' ἐκάστην
 τὰ πλέον λεπτὰ φαρμάκια, ἢ ἀντιφάρμακά των.
 Ὄταν τὸν κατεδίκασεν εἰς θάνατον ὁ υἱὸς τε Περ-
 σίας, ἔτρεξεν εἰς τὸν γυναικωνίτην τῆ σπητιῶ-
 τε, ἐπότισε πρῶτον τὴν βασίλισσάν τε, ἔπει ἢ
 αὐτὸς ὁ ἴδιος μίαν ἀριετὴν δόσιν, ἢ συνεχῆς χεῖ-
 σις ἔμως τῶν ἀντιφαρμάκων ὅπῃ εἶχε πάρῃ εἰς τὴν
 ζωὴν τε, ἢ πρὸ πάντων τὸ ὀνομαζόμενον Μιθρι-
 δάτειον (ἰδικόν τε ἐφεύρημα) ἐμπόδισε τὴν ἐνέρ-
 γειαν, ἢ ἔτρεξε ἐκτυπήθη μόνος τε μὲ σπαθί, πλην
 μὲ τὸ νὰ μὴν ἔγινε θανατηφόρος ἢ πληγὴ, παρε-
 κάλεσεν ἕναν ὀφρικήαλον ὅπῃ εὐρέθη κοντῶν τε, νὰ
 τὸν κάμῃ, τὴν θλιβεράν χάριν, ἢ νὰ τὸν τε-
 λειώσῃ.

» τύχη ἔπεράσθη, ἀνεπαιθήτως λαμβάνει ἔ
 » λάττωσιν. «

Ἀφ' ἧ ὁ Μαρκῆς ἔκαμεν αὐτὴν τὴν ἀπόφα-
 σιν, ἤρχετο πλέον κατ' ἐκάστην νὰ βλέπῃ τὴν
 πονετικὴν τὴν Λιζέτα, ἔ ἐνίοτε δύο φοραῖς τὴν
 ἡμέραν, ἂν τὸ ἐσυγχωρῶσαν ἢ δαλειαῖς του.
 Ἐκείνη, ἔ ἐπετῆσεν ἀπὸ τὴν χαράν της· ὁ ἔρω-
 τας ὅσον ἐπήγαιεν, αὔξαιεν εἰς τὴν καρδίαν τῆ
 νέε, πλὴν αὐτὸς τὸ ἴξευρεν ἀπὸ προτήτερα,
 πῶς δὲ ν' ἀκολοθήσῃ ἔττι τὸ πρᾶγμα, ἔ ἦτον
 ἔτοιμος, ἀρματωμένος μετὰ τὴν ὑπομονὴν ἔ σωφ-
 ροσύνην, ἐπάσχιζε νὰ ἀντιπολεμήσῃ ὡς φιλόσο-
 φος ταῖς ὑπερβολαῖς τῆ φλογερῆ πάθους του.
 Ἐπροφυλίττετο μετὰ προσοχὴν νὰ μὴν κάμῃ ἔ-
 κείνο ὅπῃ ὁ κόσμος ὀνομάζει τρέλλαν· ἢ ἀγάπη
 τῆ εἶχεν ὅλας τὰς φυσικὰς της δυνάμεις, χω-
 ρὶς νὰ προέρχεται μῆτε ἀπὸ ζηλίαν, μῆτε νὰ ἔ-
 ξάπτεται ἀπὸ δόλος ἔ πανουργίας. Ἡ Λιζέ-
 τα ἦτον ἀπλῆ, ἄκακη, δὲν ἔκρυπτε μῆτε αὐ-
 τὴ τὴν τρυφερὰν ἀγάπην της, ἢ αἰδαντικὴ καρ-
 διά της ἐφλογίζετο ἀπὸ τὴν καθαρὰν λαύραν
 της, ὡσὰν ἔνα εὐῶδες ξύλον, ὅπῃ καιόμενον εὐ-
 γάνει μίαν φλόγα λαμπρὰν, ἔ ἐκχύνει ἐκείνην
 τὴν ἡδονικὴν εὐωδίαν, ἢ ὅποια προξενεῖ τὴν εὐ-
 χαρίστησιν τῆς ψυχῆς. Ὁ Μαρκῆς ὄντας λοι-
 πον κύριος τῆ ἑαυτῆς, ἔ αὐτεξέσιος ὅταν ἦ-
 δελε νὰ τὴν ἀπολαύσῃ, δὲν ἔπασχε νὰ εὐρῃ
 τὴν ὀκαζιόνε διὰ νὰ τὴν χαρῇ, ὅλαις ἢ ἡμέραις
 ἦτον μία διὰ λόγου τῆ. Ὁ δὲν μετὰ ὅλην τὴν ἔξα-
 ψιν ἔπῃ ἐδιήγειραν εἰς τὰ σωδικά τῆ τὰ δέλ-
 γητρα τῆς Λιζέτας, μετὰ ὅλα τὰ ἡδονικὰ χάδια
 της, αὐτὸς ἔβασῆσε τὴν ὄρεξίν τῆ, ἔ ἐνικῆσε
 πάν-

πάντα τὸν ἑαυτόν τε, χωρὶς νὰ δείξῃ κατ'ὄλε
ἀνθρωπίνην ἀδένειαν, μίτε κανένα ἀδιάκριτον
αἰνίγμα.

Ὁ κρυφὸς ἔρωτάς της ἐφανερώθη.

Ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν νῦν τῆς δασκάλισσας
ἐν τούτῳ, ὅτι αὖξισεν ἡ φιλία τῶν δύο νέων,
ἡ Λιζέτα δὲν ἔκρυβε κατ'ὄλε τὸν ἐγκάρδιον
πόνον ὅπῃ ἐκατέτρωγε τὰ σπλάγχνα της διὰ
τὸν εὐεργέτην της. Τὸν ἀπέδειχνε μὲ κάθε λο-
γῆς τρόπον, μὲ τὰ λόγια της, μὲ τὴν σκυθρω-
πὴν λύπην εἰς τὴν ἀπεσίαντες, μὲ τὴν ὑπερβο-
λικὴν χαρὰν τὴν ὥραν ὅπῃ ἐκεῖνος ἐπλησία-
ζε κοντὰ της, μὲ τὴν ἀνέκφραστον ἡδονὴν της ὅταν
τὸν ἔβλεπε νὰ ἐμβαίνει, μὲ τὰ δάκρυά της, τὰ
ὁποῖα συχνὰ ἐσυντρόφευον, τόσον τὴν ἔλευσίν
της, ὅσον καὶ τὸν μισευμένον. Ἡ τρυφερὴ καὶ
εὐγενικὴ καρδιά της αἰδάνετο ὅλην τὴ βιαίαν
ὀρμὴν ἑνὸς σφοδρῆ ἔρωτος, ἐνωμένην μὲ ὅλην
τὴν γλυκύτητα τῆς εὐγνωμοσύνης, καὶ ἀνακατω-
μένην μὲ τὰ τιμημένα φρονήματα, τὴν προσή-
λωσιν εἰς τὸν ἔρασήν της, τὴν καλὴν ὑπόληψιν,
καὶ τὸ βαδύτατον σέβας.

ΔΑΣΚ. „ Κόρη μου, βλέπω καὶ πάρα πο-
„ λὴ ἀγαπᾷς τὸν εὐεργέτην σε, κοιτάξε καλά,
„ αὐτὸ τὸ πάθος ἡμπορεῖ νὰ σε φέρῃ εἰς πολ-
„ λὰ, νὰ σε καταταραννήσῃ, καὶ νὰ σε κατα-
„ τήσῃ

» τήσῃ τέλος πάντων νὰ ζήσης δυσυχισμένα, ἔ
» κακορρίζικα εἰς τὸ ἐξῆς.

ΛΙΖ. » Νὰ ζήσω δυσυχισμένα Κερᾶ μου ;
» ἄχ, αὐτὸ δὲν εἶναι τρόπος νὰ γένη ὅ,τι
» πράγμα ἔἂν ἔχη τὴν παραμικρὴν σχέσιν μὲ
» τὸν χαριτωμένον πατέρα μου, ἀφεύκτως πρέ-
» πει νὰ προξενήσῃ τὴν εὐτυχίαν μου. «

ΔΑΣΚ. » Κόρη μου βάσα τὴν καρδιά σε
» σὲ λέγω, διατὶ ἐκεῖνος ἡμπορεῖ νὰ ὑπαν-
» δρευθῆ, ἔ ὑσερα; . . .

ΛΙΖ. » Πολλὰ καλὰ, ἂν εὖρη καμμίαν
» ἀγαθῆς ψυχῆς, ἔ εὐμορφιν νέαν, ἄς τὴν
» πάρῃ, διατὶ ὄχι; τὸ χαίρομαι, τότε ἴσως
» εὐσπλαγχνιοθῆ, ἔ μὲ βάλῃ μαζὺ μὲ τὴν
» ἀρχόντισσάν τε, ἔ ἡμπορῶ νὰ τὸν βλέπω
» κάθε στιγμήν. «

ΔΑΣΚ. » Ἄν εἶναι κατὰ τὰ λόγια σε,
» ἔ τὰ φρονήματά σε, δὲν ἔχω πλέον τί νὰ
» σὲ εἰπῶ, ἐπειδὴ ἔ φέρεσαι καθὼς πρέπει. «

ΛΙΖ. » Καὶ πῶς Κερᾶ μου; νομίζετε ὅτι
» δὲν ἔχω τὰς σοχασμὸς ὅπῃ ἀνήκνυ διὰ τὸν
» εὐεργέτην μου; «

ΔΑΣΚ. » Ὅχι κόρη μου, πλὴν εἰς τὴν
» ἡλικίαν σε, ἡμπορεῖ νὰ ἔχη κἀνεὶς ἔρωτα, ἔ
» νὰ τὸν νομίζῃ ἠγνωμοσύνην. «

ΛΙΖ. » Ἐἴτι εἶναι, ἔ ἐγὼ τὸ αἰδοῦνο-
» μαι ἀληθινὰ, ὅταν ἐξετάζω τὴν καρδιά μου,
» τὴν εὐρίσκω πῶς ἀγαπᾷ τὸν αὐθέντην της μὲ
» τὰ σωσί της. Τὸν ἀγαπῶ σὰν κόρη τε. . . .
» ἂν. . . ἦτον πατέρα μου, τὸν ἀγαπῶ σὰν κο-
» ρίτζι . . . ἄχ. . . ἂν ἦτον ἀνδρα μου. . . τὸν
» ἀγχιτῶ ὡτάν ἔταν ἀξιολάτρευτον ὑπερασπι-
» σὴν μου. Ἐγὼ ἠθέλη (ἔ τὸ νομίζω ἄκραν

» εὐτυ-

» εὐτυχίαν μὲ) ἐγὼ ἤθελα νὰ τὸν θαλεύω
 » αἰωνίως· ὅλα τὰ τῆ σπιτιῆ νὰ περνῶ ἀπὸ
 » τὸ χέρι μὲ, ὅλα νὰ τὰ ἐτοιμάζω, ἐγὼ νὰ
 » κάμνω ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ τὸν χρειάζονται· δὲν
 » εἶναι ἐπίγειος ἄνθρωπος ὁ περιπόδητος εὐερ-
 » γέτης μὲ, εἶναι ἓνας Θεὸς διὰ λόγους μὲ. «

ΔΑΣΚ. » Ὀραιοτάτη κόρη μὲ (α)
 » ἀκριβὴ μὲ Λιζέτα, ἀχ πόση ἀπλότης καὶ
 » φλόγα κατοικεῖ εἰς τὰ φύλλα τῆς καρδιάς
 » σου, καὶ δὲν ἔχεις εἶδησιν· ἄμποτες ἢ τύχη νὰ
 » σὲ τὰ φέρῃ δεξιά· πλὴν . . .

Ὁ Μαρκῆς πέρνει τὰ μέτρα τε πῶς
 νὰ Φερῆ πρὸς τὴν Λιζέτα.

Ὄταν ἐγύρισε ὁ Μαρκῆς, ἡ δασκάλισσα
 τὸν εἶπε λέξιν πρὸς λέξιν τὴν συνομιλίαν ὅπῃ
 εἶχε μαζὺ μὲ τὴν Λιζέτα.

ΜΑΡ. Πιστεύετε Κερᾶ μὲ πῶς νὰ σοχά-
 » ζωμαι καὶ ἐγὼ διαφορετικὰ ἀπὸ λόγους τῆς ; «

ΔΑΣΚ. » Μὰ τί ἔχετε κατὰ νῦν νὰ τὴν
 » κάμνετε, εὐθὺς θεόσας τέλους πάντων ; «

ΜΑΡ. » Αὐτὸ εἶναι ὅπῃ μὲ συγχίζει, αὐτὸ
 » μὲ σκοτώνει· νὰ τὴν πάρω γυναῖκα μὲ
 » εἶναι ἢ πλεον εὐγενεστέρα ἰδέα, ἴσως ἢ πλε-
 » ον εὐλογος, ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐτυχία μὲ εἶναι σὲ
 » λόγους τῆς προσηλωμένη· μὰ . . . τὸ συγγε-

» νολόγι με... ὁ κόσμος... εἰς τὴν Κέρτην; τί
 » θὲ νὰ εἰπῶν; μὲ τί μάτι θὲ νὰ τὴν κοιτά-
 » ζεν;“

ΔΑΣΚ. „ Καὶ πῶς; δὲν ἔχει ἔ αὐτὴ
 » συγγενεῖς ὅπῃ νὰ εἶναι κομμάτι...“

ΜΑΡ. „ Ἐχει συγγενεῖς τιμημένους ἢ
 » καϊμένους... ἂν ἤμην κἀνένας ποταπῶς...
 » ... ἄχ τρισμακαριση πτωχία, ἤμπορῶσα
 » τότε νὰ τὴν πάρω, ἔ νὰ τιμηθῶ συγγενευό-
 » μενος μαζύ της. Ἐνας ἄνθρωπος τῆς τάξεώς
 » με ὁμῶς, δὲν ἤμπορεῖ νὰ πάρῃ ὅσοιαν θέλη,
 » ἂν δὲν εἶναι ἀπὸ γένος· ἢ ἂν λείπῃ τὸ γέ-
 » νος, τὰ πολλὰ ἔχητης κἀν, νὰ θαιπῶνεν
 » τὰ μάτια τῷ κόσμῳ, ἔ νὰ τὸν ἐμποδίζην ἀπὸ
 » τῷ νὰ καταγίνεται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀρχὴν
 » τῆς γενεᾶς της. Τί κατάχρησις τῷ καιρῷ μας;
 » ἂν ἔπερνα ὁ δυσυχῆς τὴν κόρην ἑνὸς πλεσί-
 » ἀδικητῆ, ὅπῃ μὲ ταῖς ἀρπαγαῖς τε νὰ ἀφά-
 » νισεν ἕναν κόσμον, ὅπῃ ἐξ αἰτίας τε νὰ γογ-
 » γύζῃ, ἔ νὰ μερμερίζῃ ἕνα λαός, ἤθελαν μὲ
 » συγχωρήσῃ νὰ λάβω μέρος εἰς ταῖς ἀδικαί-
 » ας τε, νὰ ἀνακατώσω τὸ αἷμα μὲ τὸ ἐδικόν
 » τας ταῖς νὰ μετέλθῃν εἰς τὰ παιδιά μου· ἔ ἢ
 » κόρη ἑνὸς τιμημένου ἔ ἡσύχῃ συμπολίτη μου,
 » ὅπῃ δὲν ἔβλαψε τελείως κἀνέναν, δὲν εἶναι
 » ἀξία διὰ λόγου με; ... ἄχ τί κακία.“

ΔΑΣΚ. „ Ἐγὼ δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ
 » περὶ τέττα αὐθέντη με τίποτε· ὁ τρόπος, μὲ τὸν
 » ὁποῖον ἕως τώρα ἐφέρθητε, δείχνει τόσην εὐ-
 » γένειαν, μεγαλοπρέπειαν, ἔ καλοσύνην,
 » ὅπῃ ἐπαρακινήθῃν νὰ συλλάβω ἔ ἐγὼ διὰ
 » τὴν ὑπόληψίν σας, ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ φρο-
 » νήμα-

» νήματα τῆς ψυχοκόρης σας· συμβουλευθῆτε
 » τὴν εὐγενικὴν καρδιά σας, ἐκείνη μονάχη ἡμ-
 » πορεῖ νὰ σᾶς ἐρμηνεύσῃ τὸ τί νὰ κάμετε. «

ΜΑΡ. » Ἡ καρδιά με μὲ παρακινεῖ, μὲ
 » βιάζει, λέγει νὰ πάρω τὴν Λιζέτα με, ἐγὼ
 » ὁμως πάλιν διαζῶ, καὶ θελω νὰ συμβουλευ-
 » θῶ κατὰ μόνας με τὴν ἰδίαν, νὰ τὴν εἰπῶ
 » ταῖς αἰτίαις ὅπῃ μὲ παρακινῶν εἰς αὐτὸ τὸ
 » συνοικέσιον, ἐκείναις ὅπῃ μὲ ἐμποδίζων, καὶ ἐν
 » ἐνὶ λόγῳ, ὅσα ἤθελα συντύχη περὶ τῆτος,
 » εἰς ἓνα ἀδιάφορον τρίτου ὑποκείμενον, καὶ νυ
 » ἰδῶ, τί ἀπόφασιν θεὸς νὰ κάμῃ ἐκείνη; θελω
 » νὰ μὲ συντύχη μὲ εἰλικρίνειαν, καὶ νὰ μὲ δώ-
 » σῃ τὴν τελευταίαν γνώμην της. «

Ἡ Λιζέτα παρακαλεῖ τὸν Μαρπη νὰ
 μὴν τὴν σεΦανωθῆ.

Ἐπλησίασεν εἰς τὴν Λιζέτα, καὶ τὴν ἐζή-
 τησε νὰ συνομιλήσαν μίαν σιγμὴν.

ΜΑΡ. » Ἐχω νὰ σὲ συμβουλευθῶ διὰ
 » τὴν παρεσαν κατάστασίν με ἀκριβῆ κόρη με,
 » ἦλθε πλέον ὁ καιρὸς ὅπῃ κάμνει χρεῖα νὰ
 » ὑπανδρευθῶ· ἡ συνήθεια τῆ τόπῃ, τὰ κα-
 » θήκοντα τῆς εὐγενείας, οἱ συγγενεῖς με, θε-
 » λην νὰ πάρω διὰ συμβίαν με μίαν εὐγενῆ καὶ
 » πλοσίαν· ἡ καρδιά με δὲν τὸ σεργεῖ, ἀλλὰ
 » ἐδόθη ὀλάκκιρη χωρὶς νὰ μ' ἐρωτήσῃ, εἰς τὴν
 » ἀγάπην μιᾶς νέας καὶ νόσιμης κοπέλλας· ἂν
 κάμω

» κάμω τὸ πρῶτον, ὅλος ὁ κόσμος θέλει τὸ
 » εὖρη εὐλογον, θέλω προχωρέσει, θέλω κυ-
 » βερνηθῆ, βοηθόμενος ἀπὸ τὰς συγγενεῖς ἐ-
 » κείνης ὅπῃ πάρω, ἠμπορῶ νὰ λάβω ἔ κανένα
 » μεγάλον ὀφρῖκιον εἰς τὴν Κέρτην, νὰ δελεύ-
 » σω τὴν πατρίδα με, ἔ νὰ ἀπακτήσω ὄνομα.
 » Πρὸς τέτοις, τὰ παιδιὰ με, θέλουν μὲ εὐχα-
 » ρισεῖ κανέναν καιρὸν, μὲ τὸ νὰ τὰ ἔκαμα νὰ
 » γεννηθῆν εἰς τὴν εὐγένειαν... μὰ... - μὲ ὅλα
 » αὐτὰ τὰ καλὰ, ἄράγε θέλω ζήσει εὐτυχῆς;
 » δὲν τὸ πισεύω, ἐπειδὴ ἔ λατρεύω ὑπὲρ φύ-
 » σιν τὴν νέαν ὅπῃ προκρίνει ἡ καρδιά με· ὡς
 » τόσον, ἂν ἐκπληρώσω τὸν πόθον με πέρνων-
 » τὰς τιν, ἄπειρα ἐναντία σοχάζομαι πῶς ἡμ-
 » πορῆν νὰ μ' ἀκολουθήσεν. Κατὰ πρῶτον θέ-
 » λουν μὲ κατηγορήσει ὅλοι κοινῶς, οἱ συγγε-
 » νεῖς με δὲν θέλουν μὲ τὸ συγχωρήσει κατ' ἐ-
 » δένα τρόπον· μία παρομοία ὑπανδρεία θέλει
 » παρακινήσει ὅλους εἰς τὴν Κέρτην νὰ μὲ κοιτά-
 » ζουν μὲ ἄγριον μάτι· (ἔξω ἀπὸ τὰς ἐχθρὰς με)
 » ὁ ἴδιος ἡγεμῶν θέλει μὲ βλέπει σὰν ἕναν γυ-
 » ναικομανῆ ἄνθρωπον, ἔ ἀνάξιον μεγάλων κα-
 » τορθωμάτων, ἐπειδὴ ἔ δὲν ἠμπόρεσα νὰ νι-
 » κήσω τὴν ἐρωτικὴν με κλίσιν. Πρέπει λοι-
 » πὸν νὰ ζήσω ξεμακρυσμένος εἰς τὸ ἔξῃς ἀπὸ
 » τὰς ὁμοίους με μίαν ζωὴν ποταπὴν, ἀνωφελῆ,
 » ἔ κακορρίζικην· κανέναν καιρὸν τὰ ἴδια παι-
 » διὰ ἐκείνης ὅπῃ προκρίνω σήμερον, θέλουν μὲ
 » ἐπιπλήξει διὰ τὴν ὑπερβολικὴν ἀγάπην ὅπῃ
 » ἔλαβα διὰ τὴν μητέρα τας. Μὲ ὅλον τῆτο
 » ἂν συγκρίνω τὰ τέλη, μὲ τὰς τωρινὰς με
 » ἀποφάσεις, ἐγὼ σοχάζομαι πῶς δὲ νὰ ζή-
 » σω εὐτυχισμένα μὲ ἐκείνην ὅπῃ ἀγαπῶ, ἐ-
 »

» πειδὴ

» πειδὴ ἔχω ἀρκετὰ πλῆτη ὅσον διὰ τῆς δύο-
 » μας, ἤμπορῶμεν νὰ διάγωμεν μίαν ζωὴν τακ-
 » τικὴν, εὐρίσκοντες εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἀπόλαυ-
 » σίν μας, ὅλαις ταῖς ἡδοναῖς, θέλομεν περάσει
 » ἡμέραις ὡσὰν ἐκείναις τῷ χρυσῷ αἰῶνος (α).
 » Τί νὰ κάμω, τί μὲ συμβελεύεις ἀκριβή με
 » Διζέτα; ξεύρω πῶς ἔχεις γνῶσιν, καὶ ἓνα
 » νῦν, ὅπῃ δὲν ἐδολώθῃ ἀκόμη ἀπὸ ταῖς ιδέαις
 » τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τὴν κινδυνώδη πολιτί-
 » κα τῶν ἰσχυρογνωμόνων φαμελιῶν διὰ τὰ
 » προνόμιά τους, τὰ ὅποια αὐταῖς φαίνεται νὰ
 » ἐβύζαξαν μαζὺ μὲ τὸ γάλα τῆς ἀνατροφῆς
 » των. «

ΔΙΖ. » Αὐθέντη με, ἡ τιμὴ ὅπῃ κάμνετε
 » εἰς τὴν δόλῃν σας, ζητῶντας συμβεβλήν, μὲ
 » παρακινεῖ νὰ μὴν κρύψω τὴν γνώμην με, ἀλ-
 » λὰ νὰ σᾶς εἰπῶ ἐκεῖνο ὅπῃ σοχάζομαι. «

ΜΑΡ. » Δὲν ἀμφιβάλλω πῶς θεὸς νὰ μὲ
 » εἰπῆς τὸ ὅτι σὲ εἰπῆ ἡ καρδιά σου, ἄφρισέ την
 » λοιπὸν κόρη με, καὶ νὰ εἶσαι βέβαιη πῶς θέ-
 » λω ἀκολουθήσει τὴν ἀπόφασίν της.

ΔΙΖ. » Γνωρίζω πῶς μὲ τιμᾶτε ὑπερ-
 » ἀξίαν (β) πλὴν αὐτὸ ἀνάγεται εἰς τὴν εὐγε-
 » νείαν

(α) Ὁ Ζεὺς θυμωθεὶς κατὰ τῷ πατρὸς αὐτῷ Κρόνῳ,
 ἀπεδίωξεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Γανὸς ὁ τότε
 βασιλεύων τὸν ἐδέχθη ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς ἐλευσεως
 τῷ Θεῷ, ἐβλάσανον ἔλα χωρὶς νὰ γνωρογήσῃ τι-
 νὰς ὅτι ἀνθρώποι ἐζῆσαν μὲ ἀγάπην, ἡ δικαιο-
 σύνη ἐφυλάττετο, καὶ ὅλοι ἦτον εὐτυχισμένοι ὅτι
 τῆτο ὠνομάθη ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, χρυσεὺς αἰὼν.

(β) Ἐδῶ πρέπει νὰ σοχαθῇ καί τις ἓνα νέον κρητίδι
 πῶς

» νείαν σας, μὲ τὸ νὰ εἶμαι ἀνάσημά σας· ἤθε-
 » λα σᾶς ζητήσῃ διορίαν ἕως αὐριον νὰ συλλο-
 » γιωθῶ, καὶ νὰ δώσω τὴν τελείαν ἀπόκρισιν
 » εἰς τὴν ἐρώτησίν σας. Στοχάζομαι ὁμως πῶς
 » δὲν εἶναι καιρὸς ἀπορίας, καὶ ὅτι χρόνος νὰ
 » συλλογαῖται κάνεις, δὲν ὠφελεῖται παντελῶς,
 » εἰς τὸ νὰ μετριάσῃ ἢ νὰ προδέσῃ κατὰ τῆτο
 » τὴν κρίσιν τῆ ὀρθῆ λόγου. Ἐνδυμῶμαι ταῖς
 » ἀπερασμέναις ὅπῃ μὲ εἶδιδετε μερικὰς φρονί-
 » μως συμβελας, ὁμιλέσετε διὰ τὸ ζαριφλήκι
 » καὶ ξελαγιασμὸν τῶν γυναικῶν, καὶ ἀφίνων-
 » τας τὴν καταφρονετικὴν πρόληψιν ὅπῃ ἔχει
 » δι' αὐτὰ ὅλος ὁ κόσμος, εἰδείχνετε πῶς τάχα
 » διὰ τὸ πρῶτον δὲν σᾶς κόφτει τόσον, καὶ πῶς
 » ταῖς συμπαθεῖτε ὡς ἀδενῆ μέλη· πλὴν διὰ
 » τὸ δεύτερον, ἐπειδὴ καὶ πρετεντέρην, (καθὼς
 » τὸ λέγουν ἐκείναις) ἢ ἀκολουθεῖν τὴν ἀπλότη-
 » τα τῆς φύσεως, καὶ παραβλέπεν τὰς ἐπαίνας
 » ὅπῃ ἤθελε ταῖς δώσῃ ἢ κοινότης διὰ τὴν σω-
 » φροσύνην τους, προκρίνωντας τὴν προσωρινὴν
 » ἡδονὴν εἰς τὴν ὁποίαν ταῖς ἔλκει ἢ ἀνδρωπίνῃ
 » ἀδένεια, θυμηθεῖτε πῶς σᾶς ἐκακοφαίνετο·
 » ἐλέγετε πρὸς τέτοις, πῶς ἐκεῖνο ὅπῃ συν-
 » θέττει τὴν ἀνδρωπίνην συνοίκησιν καὶ συνέ-
 » λευσιν, εἶναι οἱ νόμοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους
 » πάλιν ὑπερτερεῖ ὡς κυριώτερος ἐκεῖνος ὅ-
 » πῃ προσάξει, κάθε ἕνας νὰ ἐξισιάξῃ τὸ ἐδι-
 » κόν

πῶς λαλεῖ, καὶ ὅχι ἕνας γνωστικὸς γέρον, ἢ συμ-
 βεβλή κλίνει κομμάτι εἰς τὸ ἰντερέσουτης, πλὴν
 τὸ πάθος δὲν τὴν ἀφίνει ἐλευθέραν νὰ συντύχη
 κατὰ τῆ ἑαυτῆ της.

„ κόντε· ὅλοι αὐτοὶ φυλάττονται κατὰ τὸ μᾶλ-
 „ λον καὶ ἦτον, ὁ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν γυναι-
 „ κῶν ὅμως κατ' ὁ πλέον ντελικάτος, πρέπει
 „ νὰ εἶναι ἀπαραβίαστος· ὅποια τὸν παραβαίνει
 „ λοιπὸν, δὲν εἶναι ἀξία ἐπαίνου (α), ἐμένα δὲν
 „ μὲ τυχεῖνί τῶρα νὰ κάθωμαι νὰ πωλῶ φι-
 „ λосоφίαν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν πατέρα μου,
 „ πλὴν σαῖς ἐνδυμίζω τὰ λόγια σας· Ἡ εὐγε-
 „ νεία σας εἶσε μιᾷς τάξεως ὅπῃ ἔχει τὰς νό-
 „ μους της, καὶ ταῖς συνήθειαις της, πρέπει νὰ
 „ ταῖς ἀκολουθήσετε (β) καὶ τότε κάμνετε τὸ
 „ χρέος σας· Τὸ κυριώτερον ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶ-
 „ ναι, τὸ νὰ συνοικήσετε μὲ μίαν ὅπῃ νὰ τὴν
 „ εὐρίσκη εὐλογον ὅλος ὁ κόσμος· ἀνάγκη εἶ-
 „ ναι, λοιπὸν ἐξάπαντος νὰ τὸ κάμετε· ἀφή-
 „ σετε τὴν δυσυχοισμένην ἐκείνην ὅπῃ ζητᾷ ἢ
 „ καρδιά σας· ἐκεῖνο ὅπῃ ἠμπορεῖτε νὰ τὴν δώ-
 „ σετε χωρὶς νὰ βλαφθῆτε εἶναι, ἢ ὑπόληψις,
 „ ἢ συμπόνεσις, καὶ ἢ φιλικὴ ἀγάπη· πλὴν
 „ μὴ τὴν προσφέρετε ἐκεῖνο ὅπῃ καὶ αὐτὴ ἴτως
 „ δὲν . . . , πρέπει νὰ τὸ δεχθῆ.“

ΜΑΡ. „ Λιζέτα μου . . . ἢ ἀπόφασις
 „ ὅπῃ κάμνετε ἐναντίον τῆς δυσυχοισμένης, ἴξευρε
 „ πῶς σὲ ἐγγίξει, ἐπειδὴ καὶ . . . εἶσαι τῆ
 „ λόγῳ σου ἢ ἰδίᾳ.“

ΛΙΖ. „ Καὶ πῶς αὐθέντη μου; νομίζετε
 „ ὅτι δὲν τὸ ἐνοίωσα;“

ΜΑΡ.

(α) Τὸν γλίζει κομμάτι.

(β) Ἐξ ἀνάγκης ἀντιφάσκει, καὶ ἀνεσθως λαλεῖ
 ἔτσι.

ΜΑΡ. „ Ἄχ ἀκριβή μὲ Λιζέτα, φέρε-
 „σαι λοιπὸν κατὰ τῆ ἑαυτῆ σὲ, ἀρνήσαι κα-
 „θῶς βλέπω ἐκεῖνον ὅπῃ πονεῖς, μόνον καὶ μό-
 „νον διὰ τὴν τὸν καταπίεσιν; κόρη μὲ, πολύ-
 „τιμόν μὲ ἀνάσημα (καθῶς ἀγαπᾷς τὴν σὲ λέ-
 „γω πάντοτε) πόσον μὲ κατασθῆνεις ἐρωτικὸν
 „μὲ τὸ μέρητόν σου, καὶ τὴν ἐντέλειαν τῆς γνώ-
 „σεώς σου; ἄχ . . . ποῖα ἄλλη εἶναι ἀξιωτέ-
 „ρα διὰ λόγους, ἔξω ἀπὸ ἐκείνην ὅπῃ μο-
 „νάχος μὲ μὲ τὴν φροντίδα καὶ χαρὰν ἀνά-
 „δρεψα. “

ΛΙΖ. „ Αὐτὴ δὲν εἶναι ἀξία τὴν ὀνομασ-
 „θῆναι δικαίως ἀνάσημά σου, ἂν εἶχε ποταπότερα
 „φρονήματα, καὶ πλεον χαμερπεῖς σοχασμῶς·
 „πόσα πικρὰ δάκρυα δὲν ἤθελε χύσῃ, βλέ-
 „πωντας τὸν ὑπερασπιστήν σου παρακάτω ἀπὸ
 „τῆς ὁμοίειάς σου, τὴν κατακείτεται εἰς τὸν ζόφον
 „τῆς πενιχρότητος, ὅπῃ ἐλέγετε προτιότερα;
 „ἄχ . . . εὐεργέτη μὲ, ἐγὼ δὲν τὴν θέλω
 „τέτοιαν ἐλπιζομένην εὐτυχίαν, ἀλλὰ . . .
 „μόνον καυχωμένη εἰς τὸ τὴν εἶμαι δέλησας,
 „εὐτυχισμένη εἰς τὸ τὴν μὲ πονῆτε, καὶ παρη-
 „γορημένη εἰς τὸ τὴν σᾶς βλέπω, θέλω σᾶς
 „ἀφιερώσει ὅλαις ταῖς σιγμαῖς τῆς ζωῆς σου;
 „δυσλεύσετε τὴν πατρίδα καθῶς μὲ εἶπετε, καὶ
 „σᾶς βεβαιῶνῶ πῶς θέλετε ἀποκτήσει τὴν
 „φήμην, ὅπῃ τὸ μέρητόν σου (ἄχ καὶ ποῖος ἔ-
 „χει περισσότερον ἀπὸ τὴν εὐγενεῖαν σου;) ὅπῃ
 „τὸ μέρητόν σου μέλει τὴν σᾶς προξενήσῃ.
 „Ὅσον διὰ λόγους, θέλει σεμνύνομαι, κη-
 „ρύττωντας μὲ δέκα γλώσσαις τὴν ἀγαθότη-
 „τα τῆς γλυκυτάτης πατρός σου· Θεὸς τὴν λέγω
 „πῶς συγγενεύομαι μαζύ σου, μὲ τῆς γλυ-

„ κεί

„ κείς δεσμῆς τῆ ἔρωτος, ἔ τῆς εὐγνωμοσύνης,
 „ δὲ νὰ πετῶ ἀπὸ τὴν χαράν μου εἰς κάθε εὐ-
 „ γενικὸν κατόρθωμά σας, εἰς κάθε εἰτυχίαν
 „ ὅπῃ σᾶς ἔλθῃ· ἔ ἀναμεταξὺ εἰς τὰ τόσα
 „ καλὰ ὅπῃ σᾶς ἐπεύχομαι, τὸ πρῶτον εἶναι
 „ νὰ ἐπιτύχετε μίαν σύζυγον (α) ὅπῃ
 „ νὰ αὐξήσῃ τὰ πλήτη σας, (μὲ τὸ νὰ βλέ-
 „ πω πῶς τὰ καλομεταχειρίζεσθε) ἢ δόξα τῆ
 „ ὀνόματός σας, μὲ κάμνει αὐθέντη μου
 „ σᾶς ὑπόσχομαι νὰ συνευτυχῶ εἰς τὴν εὐτυ-
 „ χίαν σας, νὰ συδοξάζωμαι εἰς τὴν δόξαν σας·
 „ κατανευτετε λοιπὸν νὰ ἀπολαύσετε ἔ μονά-
 „ χος σας τὰ ἀγαθὰ ὅπῃ σᾶς προσμένον. Τὰ
 „ παιδάκια σας θέλει μὲ εἶναι τὸ ἀκριβώτερον
 „ πρᾶγμα ὅπῃ νὰ ἔχω εἰς τὸν κόσμον, μετα
 „ τὴν εὐγενείαν σας· μὲ δάκρυα σᾶς ζητῶ τὴν
 „ χάριν αὐτὴν, (ἢ ὅποια εἶναι τὸ γλυκύτερον
 „ χρῆσός μου) νὰ μὲ δώσετε τὴν ἄδειαν νὰ φρον-
 „ τίσω περὶ αὐτῶν, καθὼς ἐφροντίσετε διὰ
 „ τῆμένα· θέλει εἶμαι ἢ πρωτόγονος ἀδελφή
 „ τες, ἢ δευτέρα μητέρα τες, θέλω σᾶς ἀγα-
 „ πᾶ ἔ σᾶς δαλεύει μὲ τὴν ψυχὴν μου, βλέ-
 „ πωντας τῆς ὠραιότητος καρπὸς ἐνὸς τοιῦτος
 „ χρυσῆ δένδρου. Δότετε ἄμως μίαν ἀξίαν
 „ μητέρα, ὅπῃ ἔχωντας ταῖς ἀρεταῖς ἔ προτε-
 „ ρήματα τῆ πατρός τες, νὰ εἶναι ἀξία διὰ νὰ
 „ γένη συζυγός σας· ἢ πλέον εὐγενική, ἢ
 „ πλέον κοσμία, ἢ πλέον φρόνιμη ὅπῃ ἡμ-
 „ πορεῖ νὰ εὐρεθῇ, ἐκλέξετέ την, μία τοιαύτη
 „ πρέπει νὰ ἀξιώθῃ ἕναν τοιῦτον ἀξιολάτρευ-
 „ τον ἄνδρα.“

ΜΑΡ.

(α) Τὴν περιχύνον τὰ δάκρυα.

I.

ΜΑΡ. „ Μὲ παρακινεῖς Διζέτα μὲ ; μὲ
 „ συμβαλεύεις νὰ τὸ κάμω κόρη μὲ ; ἄχ
 „ τὰ λόγια σὲ μὲ ἀπονεκρώνουν, καὶ μὲ ἐμφυχώ-
 „ νουν ἐντὸ αὐτῷ, μὲ θάπτουν εἰς τὸν βυθὸν τῆς
 „ λύπης, καὶ μὲ ὑψώνουν ὑπεράνω τῆ ἐαυτῆ μὲ .
 „ μὲ κάμουν νὰ ἀναλύσω, καὶ πάλιν μὲ δίδουν κά-
 „ ποῖαν δύναμιν καὶ ἐλπίδα εἰς τὸ νὰ τὰ τελειώ-
 „ σω . ἄχ . . . ὁ δυστυχῆς . . . πόσον ἢ ἀ-
 „ νάγκη μὲ σενοχωρεῖ νὰ κάμω, ἐκεῖνο ὅπῃ ἢ
 „ ψυχὴ μὲ τρομάζει (α) . Σὲ . . . ἀφί-
 „ νω . . . ὑγιεῖαν . . . κόρη μὲ . . . (β) εἰς
 „ τὸ ἐξῆς . . . ἀληθινὰ θεὸ νὰ σὲ βλέπω πλέον
 „ ὡσὰν πατέρα . . . ἔχε . . . ὑγιεῖαν Διζέ-
 „ τα μὲ . . . θεὸ νὰ περάσῃ μερικαῖς ἡμέρας
 „ χωρὶς νὰ μὲ ἰδῆς . μὲ δίδεις τὴν ἀδειαν κό-
 „ ρη μὲ ; “

ΔΙΖ. „ Κάμτε ἐκεῖνο ὅπῃ σᾶς ἀρέσῃ
 „ αὐθέντη μὲ . ἐγὼ εἶμαι πάντοτε πρόθυμη δὲ-
 „ λησας . “

ΜΑΡ. „ Δὲν ἠμπορῶ νὰ περιγράψω τὴν
 „ ἄκραν ἀδημονίαν τῆς καρδιάς μὲ . πλὴν
 „ καυχῶμαι καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν ὅπῃ ἔκαμα,
 „ καὶ σὲ ὑπεραγάπησα ἀπὸ τὴν πρώτην σιγμὴν
 „ ὅπῃ σὲ εἶδα . εἶσαι ἢ δόξα μὲ ἀκριβὴ μὲ Δι-
 „ ζέτα, εἶσαι τὸ τιμιώτερον πρᾶγμα ὅπῃ νὰ
 „ βλέπω εἰς τὸ πᾶν, διὰ τὸ ὅποιον θέλει ὑ-
 „ περαίρομαι εἰς ὅλην τὴν ζωὴν μὲ . ἔχε
 „ ὑγιεῖαν . “

ΔΙΖ. „ Ταπεινὴ δάλησας . “

Υ΄ταν-

(α) Μὲ δάκρυα.

(β) Τὴν φίλτι.

Υπαυδρεία τῷ Μαρκῷ.

Ἐῖτι λέγωντας ἐμίσεισε μὲ χίλια διάφορα πάθη εἰς τὴν ψυχὴν, εὐπλαγχνίαν, ἀγάπην, χαρὰν, δόξαν, καὶ τὰ λοιπὰ, ἀφίνωντάς τιν εἰς τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμόν. Ἀφ' οὗ ἦλθε λοιπὸν εἰς τὸ σπῆτι, ἢ μητέρα τοῦ ἐμήνησε νὰ πηγαίη εἰς τὸν ὄνδα της, καὶ ὑπερον ἀπὸ ἄλλαις συνομιλίαις, ἄρχισε νὰ τὸν λέγῃ.

ΜΗΤΕΡΑ. „ Ἄκουσα παιδί μου πῶς ἀπέκτησες μίαν εὐμορφὴν ἀμορέζα, ἀληθινὰ εἶναι; “

ΜΑΡ. „ Ὅχι κερά μου· ἐκεῖνος ὅπῃ σᾶς τὴν ὠνόμασεν ἀμορέζαν μου, ἔχει μεγάλον λάθος. “

ΜΗΤ. „ Μὴ ζητῆς νὰ τὸ κρύψῃς ἀπὸ μένα, ἰξεύρεις πῶς σε ἀγαπῶ. “

ΜΑΡ. „ Ὁ σκοπός μου δὲν εἶναι νὰ σᾶς τὸ κρύψω, πλὴν νὰ σᾶς διηγηθῶ τῷ ὄντι πῶς τρέχει ἢ ὑπόθεσις. “

Ἐπειτα ἐδιηγήθη ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς Λιζέτας, σιωπῶντας τὴν κλίσιν ὅπῃ εἶχε νὰ τὴν πάρῃ γυναῖκα τοῦ, καὶ τὸν σφοδρὸν ἐρωτά τοῦ.

„ Καθὼς ἀκόσσετε τὴν ἀγαπῶ ἐκ καρδίας, τὴν ἀγαπῶ ὡσάν πατέρα, ἔχει ἓνα τόσον ξεχωριστὸν μέριον, ὅπῃ ἂν τὴν ἰδῆτε καὶ τὴν γνωρίσετε, δε νὰ τὴν ἀγαπήσετε καὶ ἢ εὐγενεία σας ἢ ἰδία, περισσότερον ἀπὸ λόγος μου. Καυχῶμαι διὰ τὰ προτερήματά της τόσον τὰ φυσικὰ, ὅσον καὶ δι' ἐκεῖνα ὅπῃ ἀπέκ-

„ τησεν ἀπὸ τὴν ἀνατροφὴν· ἂν δὲν ἤμην ἐγὼ,
 „ τί ἤθελε γένῃ ἡ Ζαβάλισσα; . . . ὁ Πυγ-
 „ μαλίων Κεράμῃς ἦτον ὀλιγώτερον ἑκκατικός
 „ διὰ τὸ ἄραιον ἄγαλμάτῃ, παρὰ ἐγὼ διὰ
 „ τὴν. Διζέταμῃ. Θέλω παρακαλέσει τὴν
 „ σύζυγόνμῃ ὅταν ὑπανδρευθῶ νὰ τὴν πάρῃ
 „ μαζύτῃς σὸ σπῆτι, καὶ νὰ τὴν μεταχειρίζεται
 „ ὡσάν νὰ ἦτον μία κόρημῃ, ἀπὸ τὴν πρώτην
 „ Γυναῖκαμῃ. Τελευταῖον, ὅσαις εὐεργεσίαις
 „ ἤθελα κάμῃ εἰς τὸ ἐξῆς πρὸς αὐτὴν, νὰ περ-
 „ νῶν ἀπὸ τὸ χέρι τῆς γυναίκόςμῃ. “

ΜΗΤ. „ Αὐτὸ ἐπῆ μὲ λέτε τώρα, μὲ ἔ-
 „ δωσε κομμάτι ἀναψυχὴν· ἔχεις λοιπὸν σκο-
 „ πὸν νὰ ὑπανδρευθῆς παιδίμῃ; “

ΜΑΡ. „ Ναὶ κεράμῃ μὲ τὴν εὐχὴνσας
 „ εἶμαι ἀποφασισμένος, ἂν τὸ μέρος εὐρεθῆ
 „ ἰσότημον· θέλω νὰ εἶναι ἀπὸ γένος, νὰ ἔχη
 „ ὠραιότητα, προτερήματα, καὶ πλῆτη. “

ΜΗΤ. „ Εἶσαι τῇ ἀληθείᾳ πολλὰ φρό-
 „ νιμος παιδίμῃ, καὶ μὲ χαροποιεῖς εἰς ἄκρον, πί-
 „ σευσέμῃ ὅτι, αὐτὴ οὔτῃ ἀπεφασίδη νὰ σὲ
 „ δώσωμεν, ἔχει ὅλα αὐτὰ ὅτῃ ζητεῖς· εἶναι
 „ πολλὰ νέα, πλεσία, νόσιμη, καὶ σολισμένη
 „ μὲ ἀπειραις χάριτες, εἶναι ἡ ὠραία Ἐριφίλη,
 „ τὴν ὁποῖαν συμπεραίνω πῶς τὴν γνωρίζεις. “

ΜΑΡ. „ Ἀληθινὰ τὴν εἶδα μιὰ φορὰ, καὶ
 „ μὲ φάνῃ μιὰ κοπέλλα χωρὶς κροσθῆ· ἡ μι-
 „ τέρατῃς ὅμως, εἶναι τρομερὴ καὶ διεστραμμένη
 „ γυναῖκα. “

ΜΗΤ. „ Τί σὲ κόφτει; δὲν θὲ νὰ πάρῃς
 „ ἐκεῖνη; αὐρίον ἔχω ἀπόφασιν νὰ σὲ πηγαίνω
 „ ἐκεῖ. “

ΜΑΡ.

ΜΑΡ. „ Όταν ἀγαπᾶτε Κερᾶ μὲ εἶμαι
 „ ἔτοιμος. “

ΜΗΤ. „ Οἱ πατέρας σε θεὸν νὰ τὸ ὑπερ-
 „ χαρῆ, ἅς πάμε νὰ τὸν εἰπῆμεν τὴν ἀπόφα-
 „ σίν σου. “

Οἱ Πατὴρ τῆ Μαρκῆ μένωντας εὐχαριστη-
 μένος διὰ τὰς τιμημένους σκοπὸς τῆ υἱῶ τῆ, εἶ-
 πεν εἰς τὴν γυναῖκα τῆ.

ΠΑΤΗΡ. „ Βλέπετε κοκκῶνα μὲ πῶς ὁ
 „ κύριος Πιλιῶν δὲν ἔξευρε τί ἔλεγε, θέλωντας νὰ
 „ μᾶς πληροφορήσῃ ὅτι ὁ Μαρκῆς εἶχεν ἀμῶρι; “

ΜΑΡ. „ Συγχωρήσετέ με αὐθέντη μὲ,
 „ αὐτὴν ὅπῃ εὐσπλαγχνιζόμενος ἔδρεφα μέ-
 „ χρι τῆδε, εἶναι ἓνα ὀρφνὸν κορίτζι, διὰ τὸ
 „ ὁποῖον λαμβάνω τὴν φροντίδα τῆς καλῆς ἀ-
 „ νατροφῆς τῆ, καὶ ζητῶ τὴν πατρικὴν ἀγάπην
 „ σας διὰ λόγους· καθὼς ἐπαρακάλεσα καὶ
 „ τὴν Κερᾶ μητέρα μὲ, ἥτις ἔλαβε τὴν καλο-
 „ σύνην νὰ μὲ τὴν ὑποσχεθῆ. “

ΠΑΤ. „ Νὰ ἰδῆμεν, ἂν εἶναι τὸ πρᾶγ-
 „ μα κατὰ τὰ λόγια σου, μετὰ πάσης χα-
 „ ρᾶς. “

Τῆ ἐπαύριον ἡ μητέρα ἐπρόσφερε τὸν υἱὸν
 τῆς εἰς τὴν Κοντέσσαν συμπεθέρα τῆς, καὶ μὲ
 τὸ νὰ εἶχαν ψιμμέναις ταῖς δελεαῖς πρὸ ἡμε-
 ρῶν, καὶ τὸ συνοικέσιον σχεδὸν ἔτοιμον, τὸν ἐ-
 δέχθησαν μὲ ἄκραν περιποίησιν· ἐγὼ ἀποσιω-
 πῶ τῶρα ὅλαις ταῖς περιστάσεσιν ὅπῃ ἐσύντρεξαν
 εἰς αὐτὴν τὴν ὑπανδρείαν· ἡ χαριτωμένη Ἐρι-
 φίλη, ἦτον ὠραιότατη, ὁ Μαρκῆς τὴν ἐσεφα-
 νώθη.

νώδη, ἔξ ἡ εταιμασία τῆς χαρᾶς ἐσέβρισε μόνον δέκα ἡμέραις.

Τὸ βράδι ὅταν ἔμειναν μόνοι ἡ δύο νεόνυμφοι, ἐρρέθη ὁ λόγος περὶ τῆς Λιζέτας, ἔξ μὲ ὅλον ὅπῃ ἡ νέα Μαρκέζα εἶχε μίαν λεπτὴν ἰδέαν τῆ πράγματος, ὁ ἄνδρας τῆς τὴν ἐπληροφόρησε καθὼς ἔπρεπε, καταπειθωντάς τιν νὰ τὴν πάρῃ κοντᾶ τῆς, ἔξ νὰ τὴν ἔχη πάντα μαζί τῆς. Ἐτῆ λοιπὸν ὁ Μαρκῆς τὸ περὶ ἐπήγε νὰ φέρῃ τὴν ὄρφανὴν εἰς τὸ σπῆτι τῆς, ὑπακώωντας εἰς τὰ παρακαλέματα τῆς γυναικός τῆς. „ Λιζέτα ἐγὼ „ ὑπανδρεύθηκα τὴν εἶπε βλέπωντάς τιν “

ΛΙΖ. „ Εἶς εὐχαριστημένος αὐθέντη με; “

ΜΑΡ. „ Ναι κόρη με. “

ΛΙΖ. „ Αὐτὸ ἐπιθυμῶσα, αὐτὸ ἐτζήριζα „ νὰ σᾶς ἰδῶ εὐτυχισμένον. “

ΜΑΡ. „ Ἰξευρε λοιπὸν πῶς εἶμαι, ἔξ „ τῶρα θέλεις τὸ βεβαιωθῆ, ἡ νέα σύζυγός „ με ἐπικοθεῖ νὰ σὲ γνωρίσῃ, ἔξ ἂν συμφωνή- „ σεν ἡ γνώμαις σας (καθὼς εἶμαι βέβαιος) πο- „ τὲ δὲν θέλετε ξεχωρισθῆ, θε νὰ ζῆτε σᾶν „ ἀδελφαῖς, θε νὰ παρηγορεῖμαι ἔξ ἐγὼ βλέ- „ πωντας κοντᾶ με τὰ ὑποκείμενα ὅπῃ ἡδύναται „ ἡ καρδιά με νὰ ἀγαπᾶ. ἔλα ἀκριβῆ με Λι- „ ζέτα εἰς τὰς ἀγκάλαις ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἄλ- „ λος ἐγὼ “ Τὸ κορίτζι μὲ ὑπερβολικὴν χα- „ ράν, ἀκολούθητε τοῦ ὑπερασπιστήν τῆ.

Ἡ νέα Μαρκέζα τὴν ἐδέχθη μὲ ἄπειρα δείγματα μιᾶς τρυφερωτάτης ἀγάπης, ἔξ μὲ τὸ νὰ εἶχεν εὐγῆ τότε γλύγυζα ἀπὸ τὸ μα-
νασήρι

νασῆρι (α) ὡς συνομίληκην μὲ τὴν Λιζέτα, τὴν ἐφαίνετο πῶς εἶναι ἀκόμι ἐκεῖ, καὶ βλέπει μίαν ἀπὸ ταῖς συντρόφισσάις της· ὄντας δὲ καὶ ἡ ἴδια ὠραιότατη, δὲν ἐζηλοφθονῆσε διὰ τὰ κάλλη ἐκείνης.

Ἡ ὄρφανὴ ἀφ' ἧ ἑκαλοσολίδα, ἐφάνη εἰς τὴς μεσαφῆριδες εἰς πλάγι τῆς νεοσύμφης. Ὁλοὶ ἐξεπλάγησαν εἰς τὴν τόσην καλυτζίκιάν της, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ταπεινοφροσύνην της, ἐρώτησαν κρυφὰ τὴν Μαρκέζα μερικοὶ, ποία εἶναι αὐτὴ ἡ καινῆρια βακίτζα· ἐκείνη ἀπεκρίθη πῶς εἶναι συγγενίσσά της, τὴν ἀλήθειαν ὁμως μόνον εἰς τὴν πενθεράν της καὶ τὴν μητέρα της ὡμολόγησεν. Ἡ πενθερὰ τὴν ἐχάρη κατ' ὑπερβολὴν, καὶ τὸ ἀπέδειξε μὲ χίλια χαδεύματα ὅπως τὴν ἔκαμνεν, ἡ μητέρα ἐκ τῆ ἐναντίας, ἐκοίταζε τὴν δυσυχῆ πτωχὴν μὲ ἓνα τόσον ἄγριον μάτι, ὅπως ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὴν ῥιφίξῃ. Ὁ Μαρκῆς καὶ τὴν ἐπαρατήρησεν, ὅθεν ἐπάσχισε νὰ μὴν ἀφήσῃ νὰ ῥιζωθῆν εἰς τὸ πνεῦμα της πενθερᾶς τε, ἀχαμναῖς ιδέαις περὶ τῆς ψυχοκόρης τε· τὴν ἐφώνησεν εἰς μίαν κόχην, καὶ τὴν ἐδιηγύθη

(α) Εἰς τὴν Εὐρώπην εἶναι συνήθεια νὰ ἀναθρέφονται τὰ κορίτσια τῶν εὐγενῶν εἰς μοναστήρια καλογραφῶν κτισμένα ἐπὶ τῆς· ἐκεῖ μαθαίνει γραμματα, κεντήματα, καὶ μουσικὰ ὄργανα, μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δεκατριῶν, δεκατεσσάρων χρόνων, καὶ ἐπέκεινα· καὶ ὕστερον εὐγαίνει καὶ ὑπανδρεύεται, ἢ καλογεγεύθῃ ἐκεῖ, ἂν θέλῃ.

γῆθη ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἰσορίαν τῆς Λιζέτας, μὲ ἕναν κατακυχητικὸν τρόπον, ὅπῃ ἐνόμιζε πῶς ἤθελε τὴν παρακινήσῃ εἰς εὐσπλαγχνίαν· πλὴν εἶχε λάθος· καθὼς φαίνεται εἶχε μιλῆσῃ μὲ πολλὴν θερμότητα διαφενδεύωντάς τιν· ἐν τῷ ἅμα ἡ ὑπερφάνεια, καὶ ἡ φιλαυτία τῆς κοντέσσας πενθερᾶς τοῦ ἐπαρωξύνθη, καὶ ἄφρισε βλέπωντας ἕνα πτωχοκόριτζον, νὰ ἰσοτιμηθῇ μετὰ τὴν εὐγενικὴν θυγατέρα τῆς· ἔδωκεν εὐθύς τὸν γαμβρόν τῆς νὰ καταλάβῃ, πῶς δὲν τὸ σέργει κατ' ἑδῆνα τρόπον· ἐκεῖνος ὅμως, εὐγενῆς καρδίας ἄνθρωπος ὢντας, ἀπεφάσισε νὰ μὴν θυσιάσῃ ἀδίκως ἕνα ἄκακον πλάσμα, νὰ χάσῃ καὶ τὸν μισθόν τῆς. Διὰ τὴν ζήσῃ λοιπὸν εἰρηνικῶς, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ βασιᾶξῃ μίαν καθαρὰν διαγωγὴν μετὰ τὴν σύζυγόν τῆς, ἀμεμπτον καὶ ἀνυπόπτῃν· ὅθεν ἐπῆρε κατὰ μέρος καὶ ταῖς δύο τῆς ἰδίαν βραδίαν, καὶ ἄρχισε νὰ ταῖς συντυχαίῃ μετὰ ἄκρον πόνον ψυχῆς, εἰς τὸν ἀκόλυτον τρόπον.

Μῖσος ἄσπουδον κατὰ τῆς Λιζέτας.

ΜΑΡ. „ Κοκκῶναις με, καὶ ἡ δύο εἶσε τὰ
 „ πλέον περιπόθητα ὑποκείμενα ὅπῃ νὰ ἔχω
 „ εἰς τὸν κόσμον· ἡ μία ὡς σύζυγός με, τῆς ὁ-
 „ ποίας εἶμαι χρεώσις ἀφεύκτως νὰ προσενηθῶ
 „ τὴν εὐτυχίαν, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἑμαυτόν με·
 „ ἡ ἄλλη ὡς κόρη με, ἐπειδὴ καὶ τὴν ἀνάδρεψα
 „ μετὰ ἐπιμέλειαν ἀπὸ παιδὶ, ὑποσχέθηκα νὰ
 „ τὴν

» τὴν εὐεργετήσω, καὶ νὰ φροντίσω διὰ τὴν τύχην
 » τῆς. Προκρίνω καλλίτερα νὰ πεθάνω, παρὰ
 » νὰ εὕρω ἀπὸ τὸν λόγον μου· μὰ, δὲν εἶναι
 » δίκαιον πάλιν ἢ εὐτυχία τῆς μιάς, νὰ προξε-
 » νῆ τὴν παραμικρὰν ἐνέχλησιν εἰς τὴν ἄλλην.
 » Ἰδὲ λοιπὸν ὁ τρόπος ὅπῃ ἐσεχάσθηκα νὰ
 » βαλθῆ τὸ πρᾶγμα εἰς τάξιν. Νὰ εἶσε ἀ-
 » χάρισαις, ἢ κόρη μου ποτὲ μονάχι νὰ μὴ συν-
 » τύχη μαζί μου, μήτε μίαν σιγμὴν· ὅ, τι
 » καὶ ἂν θελήσω νὰ τὴν χαρίσω, νὰ εἶναι μὲ
 » τὸ χεῖρι τῆς ἀξιολατρεύτης συζύγου μου, ὅπῃ
 » νὰ μενῆ καὶ ἡ εὐγενεία τῆς ἡσυχῆ διὰ ὅλα τὰ
 » κινήματα τῆς Λιζέτας· Τὸ κενάκι τῆς νὰ εἶ-
 » ναι οἱ δύο ἐκεῖνοι ὀνδᾶδες, ὅπῃ κοιτάζην πρὸς
 » τὸ μέρος τῆ μπαγτζέ, καὶ νὰ καρφωθῆ ἢ ἐ-
 » δῶθε πόρτα, ἢ ἂν ἀγαπᾷ ἡ Μαρκέζα, ἃς
 » ἔχη τὸ κλειδί εἰς τὴν τζέπιν τῆς, διὰ περισ-
 » σσότεραν τῆς εὐκολίαν νὰ βλέπῃ τὴν φιλαί-
 » ναδα τῆς· μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἠμπορεῖ
 » νὰ περάσῃ κανεὶς εἰς τὸν ὀνδᾶ τῆς χωρὶς νὰ
 » φανῆ. Τέλος πάντων, ἔχω σκοπὸν νὰ τὴν
 » ὑπανδρεύσω, ὅταν εὐρεθῆ κανένα εὐλογον
 » μέρος, τόσον διὰ λόγου τῆς, ὅσον καὶ δι' ἐμας.“

Ὅλα αὐτὰ μὲ ἄκραν ἀγαλλίασιν τὰ ἐ-
 δέχθη ἡ εὐγενικὴ Μαρκέζα, ἢ ὅποια ἄρχισε
 νὰ ἀγαπᾷ τὴν Λιζέτα ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον·
 εἰς ταῖς πρώταις ὀκτῶ ἡμέραις (μετὰ τὸν ἐρχο-
 μόν τῆς εἰς τὸ σπῆτι) ἡ ἀγάπη τῆς ἦλθε σχε-
 δὸν εἰς ἀκμὴν, καὶ ὁ Μαρκῆς, καὶ ἡ Ἐριφίλη, ἐ-
 τρελλαίνοντο διὰ λόγου τῆς.

Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ, ἡ κοντέσσα ἐρχομένη νὰ γειτωνεύσῃ τὴν κόρηνητις, ἐξεπλάγη βλέπωντας τὴν τόσην ἐγκάρδιον εἰλικρίνειαν, ὅπῃ ἐσώζετο ἀναμεταξὺ εἰς τὰ δύο νέα ὑποκείμενα, πρὸ πάντων δὲ μανθάνοντας καὶ ταῖς συμφωνίαις ὅπῃ ἐκράτησαν τὴν Λιζέτα εἰς τὸ ἴδιον σπῆτι, ἐμβῆκε πλέον μὲ τὴν ὁλότῃ ὁ δαίμωνας μέσα της. Ὅταν ἦτον διὰ νὰ μισεύσῃ, ἐτράβιξε τὴν κόρηνητις εἰς ἓνα μέρος, καὶ ἄρχισε νὰ τὴν λέγῃ.

ΚΟΝΤΕ΄ΣΣΑ. „ Φρέναις μὲ ἔρχονται
 „ Ἐριφίλη, δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ τὸ χωνεύσω,
 „ πῶς; ὁ ἄνδρας σε σὲ ἔδωσε διὰ συντροφισ-
 „ σαν τὴν παλαιὰν ἀμορέζα τε; δὲν ἄφησε
 „ καὶ νὰ περάσῃ ἡ πρώτη ἐβδομάδα τῆς ὑπαν-
 „ δρείας; ἓνα κορίττι τῆ δρόμῃ ὅπῃ ἔβασῶτε
 „ μὲ τὰ ἔξοδά τε ἕως προχθές . . . καὶ τί θὲ
 „ νὰ πῆ αὐτὸ μάτια μὲ; σὸ θεό μὲ ἂν ἀκολο-
 „ θῆ τὸ πρᾶγμα ὅλο ἔττι, σὲ λέγω πῶς
 „ δὲν τὸ συκῶνω, θέλω τὸν τραβίξει εἰς κρί-
 „ σιν, καὶ θέλω σὲ ξαναπάρῃ σὸ σπῆτι, ἀ-
 „ κέει; . . .“

Ἡ Μαρκέζα ἔμεινε κατακίτρουνη καὶ ἐκστα-
 τικὴ εἰς τὰ ἀνέλπισα λόγια τῆς μητρός της,
 καὶ ἔπασχε νὰ τὴν καταπραύνη, διηΓραμένη τὰ
 ὅσα ἠκολόθησαν τὴν πρώτην βραδίαν, ταῖς συν-
 δήκαις ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Μαρκῆς, καὶ πρὸ πάντων
 ἓνα μουσικὸν ὅπῃ ὁ ἴδιος ἄνδρας της τῆς τὸ εἶ-
 πεν, ἦγαν πῶς ἀφ' ἑαυτῆς τῆς ἡ Λιζέτα τὸν
 ἐκατάπεισε νὰ ὑπανδρευθῆ ἠμπορῶντας νὰ τὸν
 ἐμποδίσῃ

ΚΟΝΤ.

ΚΟΝΤ. „ Βέβαια, ἐπειδὴ κ' εἶχε σκο-
 „ πὸν νὰ κάμη αὐτὰ τὰ τωρινά τε καμώματα·
 „ σὲ παραγγέλω κόρη μου, ἀνοιξε τὰ μάτια
 „ σὺ νὰ μὴν τὸ σέρξης καθόλου, νὰ τὴν διώξης
 „ νὰ πηγαίνῃ, ἀπ' ἐκεῖ πᾶ ἦλθεν, εἰδὲ μὴ,
 „ νὲ μὴν σὲ ἰδῶ πλέον.“

Ἐμίσησε, τελειώνωντας μὲ ἀγανάκτησιν
 αὐτὰ τὰ λόγια, κ' ἄφισε κατασυγχισμένην
 κ' λυπημένην τὴν κόρινθις· ἐκείνη ἡ ζαβάλισ-
 σα δὲν ἀνέφερε τίποτες τὴν Λιζέτα, δι' αὐτὸ
 τὸ λυπηρὸν συμβεβηκός· Ὅταν ὅμως ἔμεινε μο-
 νάχη, ὅλα τὰ εἶπε τὸν ἄνδρα της, χωρὶς νὰ
 κρύψῃ ἀπὸ λόγων τίποτες. Ὁ Μαρκὺς ἀπό-
 ρησεν εἰς τὸ σκληρὸν φυσικὸν τῆς πενθεράς τε,
 κ' ἐκατάλαβε πῶς ἔχει νὰ δοκιμάσῃ κανένα ἀ-
 χρεῖον κίνημά της. Ἐπαρακάλεσεν ὡς τόσον
 τὴν γυναῖκα τε νὰ ἀκολοθήσῃ τὴν αὐτὴν σιω-
 πῆν της πρὸς τὴν Λιζέτα, κ' νὰ φέρεται μὲ τὸν
 ἴδιον τρόπον, ὅπ᾿ κ' ἕως τότε, ὑποσχόμενος νὰ
 βάλῃ τὴν μητέρα τε νὰ μιλήσῃ μὲ τὸ ἀνήμερον
 ἐκεῖνο θυρίον, νὰ πασχίσῃ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὰ
 συλλογικά της, νὰ ἀποδείξῃ κ' αὐτὸς ὅτι, ἢ ὑ-
 ποφίαίς της δὲν ἔχεν καμμίαν βάσιν, κ' νὰ κά-
 μη τρόπον νὰ τὴν δυσωπήσῃ, ὅπ᾿ ἴσως ἀλλά-
 ξῃ γνώμην, ἐπέρασαν εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ
 ὁρῶν ἡμέραις ἡσυχίας.

Ἔται-

Επιβελή κατά τῆς ζωῆς τῆς Λιζέτας.

Ἡ Κοντέσσα ἐσχεδίαζεν εἰς τὸν νῦν τῆς μίαν ἀξιομίσητην καὶ τρομερὰν ἐπιβελὴν κατὰ τῆς ἀκάκῃς Λιζέτας, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἐκεῖνη ἢ δυστυχῆς ἀνεπαύετο μὲ ἀκραν εὐχαριστίαν τῆς ψυχῆς της εἰς τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ εὐγένειαν ὅπῃ τὴν ἔδειχεν ἢ σύζυγος τῆ ὑπερασπιστῆς. Τὴν ἐλάτρευεν, ὡραν δὲν ἔκαμνε χωρὶς αὐτὴν, καὶ καθὼς τὸ προείπαμεν, ἐκέρδησε τόσον τὴν καρδίαν της, ἕνας τοιαῦτος σφιχτὸς δεσμὸς φιλίας ἐσώζετο ἀνεμεταξύτας, ὅπῃ δὲν ἤμπορῆσε νὰ διακρίνη κἀνεῖς, ποία τὴν ἄλλην πονεῖ περισσότερον. Εἰς μίαν συνομιλίαν τῆς Μαρκέζας μὲ τὴν μητέρα της (ἀφ' ἧ ἐπάσχισε πρῶτον ἢ πενθεράτης καὶ ὁ Μαρκῆς νὰ τὴν εὐγάλην ἐκείναις ταῖς ὀλέθραις φαντασίαις ἀπ' τὸ μυαλό της) ἐπῆρε φανερά πλέον τὰ δίκαια τῆς συντρόφισσάς της. „Τί κακὸ εἶν' αὐτὸ; δὲν „ μ' ἀφίνεῖτε Κερά μὲ νὰ ζήσω μὲ τὴν ἡσυχίαν μου; „ δὲν μὲ λυπᾶθε; τί σᾶς κόφει; ἐγὼ εἶμαι εὐ- „ χαρισημένη τζάνημ, ὑποτάσσομαι εἰς τὸ θε- „ λημα τῆ ἀνδρός μου, ἔτσι τὸ εὐρίσκει εὐλογον, „ ἔτσι πρέπει νὰ γένη.“ Ἐπαίνεσε πρὸς τῆτοις τὴν νέαν Λιζέτα μὲ μίαν ἔμφασιν, ὑψώνωντάς την ἕως εἰς τὰ ἔθνια. Ἡ Κοντέσσα ἄφρισεν ἀπὸ τὴν ὀργὴν, ἀγανάκτισεν, ἐκαταξεσχίδη, ἐκόπηκεν ἢ φωνή της, καὶ ἔτρεμεν ὀλάκαιρη ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν θυμόν της. Μὲ τὸ νὰ ἦτον πολλὰ τολμηρὴ γυναῖκα, καὶ εἶχε παντῆ εἴσοδον, ἔτρεξεν ἐκεῖνην τὴν ἰδίαν ζιγμὴν εἰς ἕνα μινίσρον

τῆ

τῷ βασιλέως φίλον της, τὸν ἐδιηγῆθη (καθὼς ἤθελε) ταῖς ἀτυχίαις τῷ γαμβρῷ της, τὸν ἐπα-
ρακάλεσεν ἐπὶ πόνα νὰ τὴν εὐγάλη μίαν βασι-
λικὴν προσαγὴν, διὰ νὰ ἐξορίσῃ τὴν Λιζέτα,
καὶ νὰ τὴν φυλακώσῃ εἰς ἓνα μονασῆρι καλο-
γραιῶν, ἐπειδὴ καὶ ἐξ αἰτίας της κινδυνεύει νὰ
χαλασθῇ ἓνα σπῆτι.

Αὕτη ἡ ἀπροσδόκητος προσαγὴ ὠργανίσθη,
καὶ ἐτελειώθη τὴν ἴδιαν ἡμέραν ἡ νέα Μαρκεζα
μὲ τὴν περιπόθητον φιλαινάδα της ἐπήγαιναν
νὰ πλαγιάσεν μαζὺ, μὲ τὸ νὰ ἦτον ὁ Μαρκῆς
ὀλίγον ζαίφης· ἐκείνην τὴν ὥραν ἀκούον ἔξαφνα
νὰ χτυπᾷ ἡ μεγάλη πόρτα τῷ σπιτιῷ, ἓνας
βασιλικὸς ἄνθρωπος εἶχεν ἔλθῃ· ὁ πορτάρης
ἔτρεξε πρῶτον νὰ δώσῃ εἰδησιν τὸν αὐθέντην
τε, καὶ νὰ λάβῃ προσαγὴν τὴν νὰ κάμῃ· „ἐπρε-
„ πε ν’ ἀνοίξῃς παρευθὺς, ἀπεκρίθη ὁ Μαρκῆς,
„ διατὶ ἄργησες; ἐγὼ δὲν ἀντιζέκομαι ποτὲ,
„ μήτε μὲ τὴν διάνοιαν εἰς τὰς ὑψηλὰς προσα-
„ γὰς τῷ κοινῷ πατρὸς τῆς πατρίδος, καὶ ὅταν
„ ἐκεῖνος προσάξῃ, ἐγὼ πάντοτε ὑποτάσσο-
„ μαι.“ Ἐσυχώθη, καὶ ἐν ὅσῳ ν’ ἀνοίξῃ ὁ πορ-
τάρης, ἐπῆγε νὰ δεχθῇ τὴν βασιλικὴν προσα-
γὴν, καταβαίνωντας ἕως εἰς τὴν σκάλαν. Βλέ-
πωντας ὅμως τὸ τι περιεῖχεν, ἔμεινεν ἐκστα-
τικὸς, δὲν ἠμπορῆσε νὰ πισεύσῃ τῆς ὀφθαλμῶ-
τε. „Αὕτη ἡ προσαγὴ ἴσως ἐδόθη μὲ λάθος
„ (εἶπε πρὸς τὸν βασιλικὸν ἄνθρωπον,) πλὴν
„ ἐγὼ τὴν προσκυνῶ· σταθῆτε κομμάτι νὰ ζῆ-
„ τε, ἐν ὅσῳ νὰ προδιαθέσω τὸ πνεῦμα τῆς
„ ταλαιπώρου νέας ἐκείνης ὅπως θὰ νὰ θυσιασθῇ.
„ διὰ

» διὰ τὰ μὴν ἀποδάνη ἢ, δυσυχῆς προτιήτερα
 » ἀπὸ τὸν φόβον τῆς· θέλετε ἐπαινεθῆ, περισ-
 » σότερον, διὰ τὴν ὑπομονὴν ὅπῃ δὲ τὰ δείξετε
 » πρὸς αὐτὴν, παρὰ ἂν φερθῆτε βιαίως. «
 Αὐτὰ λέγωντας, ἀνέβη εἰς τὸν ὄνδα τῆς γυ-
 ναικός τε, καὶ τὴν εἶπε κρυφά, τί λογιῆς τρέχει
 τὸ πρᾶγμα· ἡ Μαρκέζα καταδουρβωμένη πι-
 κρὰ διὰ τὴν χρυσὴν φιλαινάδα τῆς, καὶ γνωρίζωντας, τί ἔμπορεῖ τὰ κατορθώσῃ ὁ θυμὸς τῆς
 ἀσπλάγχχου μητρός τῆς, ἐκατάλαβε μὲ ποῖον
 τρόπον ἐνεργήθηκεν ἢ ὑπόθεσις· ὅθεν μὲ ὑ-
 περβολικὴν λύπην, καὶ ἕνα βαδὺν σεναγμὸν εἶ-
 πεν εἰς τὸν ἄνδρα τῆς· «αὐθέντημα, αὐτὴ ἢ δυ-
 » συχία εἶναι μεγαλιτέρα διὰ λόγους μὲ, παρὰ
 » διὰ τὴν ἀκριβήμας Λιζέτα, ἔμπορῶ τὰ χά-
 » σω τὴν ἀγάπην σας καθὼς μὲ φαίνεται· πλὴν
 » μὲ ἤλθεν εἰς τὸν νῦν ἕνας ἐπιτήδειος σοχασ-
 » μὸς, προτὲρ τὰ σᾶς τὸν εἰπῶ ὅμως, παρακα-
 » λῶ τὰ μὲ ὑποσχεθῆτε, πῶς χωρὶς ἄλλο τὸν
 » βάνετε εἰς πρᾶξιν. «

ΜΑΡ. » Ἐγὼ σὲ ὑπόσχομαι ὅτι θέλης
 » ἀκριβήμας συμβία, ξεχωριστὰ ὅπῃ δὲν θέλεις
 » χάσει τὴν ἀγάπην μὲ καθὼς ὑποπτεύεσαι,
 » τῆ ἀληθείᾳ σὲ βεβαιώσω πῶς αὐτὴν τὴν σιγ-
 » μὴν σὲ ἔχω εἰς τὰ σπλάγχχνα μὲ «

ΕΡΙΦ. » Ἀκούσατε λοιπόν· ὁ βασιλικὸς
 » ἄνθρωπος δὲν μὲ εἶδε ποτέ τε, μήτε μὲ γνω-
 » ρίζει, δότε με τὴν ἄδειαν τὰ πηγαίνω εἰς τὸν
 » τόπον τῆς Λιζέτας· αὔριον θέλουν τὸ μετα-
 » νοήσει, καὶ ἡ μητέρα μὲ (διὰ τὴ βέβαια ἀπ' ἐ-
 » κεί εἶναι ἡ μαχαιριά) καὶ ὅσοι ἐσυνήργησαν εἰς
 » τὴν ἀδικίαν αὐτὴν προσαγὴν· πηγαίνετε κατὰ
 » τὸ παρὸν εἰς τὸ γαμπινέτο τας, χωρὶς τὰ ἔμ-
 » βετε

» βετε εἰς τὸ ἐδικό μιν, διὰ νὰ μὴ νοιώσῃ ἐκεῖνη
 » ἢ πτωχὴ τίποτε, ἢ ξυπαρῆ. Ὑστερον εἶπετε
 » τὸν ἐφφικιάλον νὰ φερῆ μετὰ τὴν προσήκουσαν
 » ἡμερότητα εἰς τὸ τιμημένον ὑποκείμενον ὅπῃ
 » ἔχει νὰ πάρῃ μαζύ τε, ἢ ὅταν μισεύσω,
 » φροντίσετε νὰ βάλετε εἰς σύγθερον μέρος
 » τὴν Λιζέτα, τρέξετε ἔπειτα εἰς τὸν μινί-
 » στρον . . . ἢ εἶπετε τὸν μετὰ φωναῖς ἢ ἀγα-
 » νάκτησιν, πῶς ἐφυλάκωσαν τὴν σύζυγόν σας·
 » ἐκαταλάβετε ἴσως τῶρα τὸν ἐπίλοιπον σκο-
 » πόν μιν· σᾶς βεβαιώνω ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος
 » τρόπος αὐθέντη μιν, παρά αὐτὸς, διὰ νὰ ἐ-
 » λευθερωθῆ ἢ ἀδλία ψυχοκόρη σας. Κατα-
 » πειοθῆτε λοιπὸν σᾶς παρακαλῶ δι' ἀγάπην
 » μιν, ἢ μὴ σᾶς κόφτη· με φαίνεται πῶς ἔτσι
 » πρέπει νὰ γένη, διὰ νὰ περάσῃ αὐτὸς ὁ κίν-
 » δυνος· ἔχω κάποιαις ὑποψίαις. . . ἔπῃ . . .
 » φοβῆμαι νὰ σᾶς ταῖς εἰπῶ αὐτὴν τὴν ὥραν,
 » μῆτε εἶναι καιρὸς, καλῶπι ὁμως, θέλετε ταῖς
 » πληροφορηθῆ.

Ὁ Μαρκῆς ἠθέλησε νὰ ἐναντιωθῆ εἰς τὴν
 ῥιψοκίνδυνον ἀπόφασιν τῆς γυναικός τε, πλὴν
 ἐκεῖνη τὸν ἐδυσάπησε μετὰ τὰ δάκρυά της νὰ τὴν
 ἀφήσῃ, λέγωντας πῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ γένη
 ἀλλέως, ἢ ὅτι ἂν βάλῃ εἰς τὸ χέρι τὴν Λι-
 ζέταν οἱ ἐναντίοι, ἢ τὴν κακοποιήσῃ, αὐτὴ πε-
 δαίνει ἀπὸ τὴν λύπη της· ἀκολέθησε λοιπὸν ἢ
 ἐκεῖνος καθὼς τὸν εἶχε παραγγείλη, ἢ χαρι-
 τωμένη σύζυγός τε· ἐπαρακάλεσε τὸν βασιλι-
 κὸν ἄνθρωπον νὰ φερῆ πρὸς τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ
 δεῖ νὰ ὀδηγήσῃ εἰς φυλακὴν, μετὰ ἡμέρον τρέπον,
 χωρὶς νὰ τὴν ξυπάσῃ, ἔπειτα ἐτραβίχθη κα-
 τασυγ-

τασυγχισμένος εἰς τὸν ἑνᾶ τε. Ο΄ Οφφικιά-
 λος ζητῶντας τὴν Λιζέτα, ἡ Μαρκέζα εὐγῆ-
 κεν ἐμπροσάτε μονάχη· (τὴν εἶχε κρύψη κατὰ
 πρῶτον εἰς τὸ γαμπινέτοτις, χωρὶς νὰ τὴν
 ἰδοποιήσῃ τὴν αἰτίαν) ἐτοιμασθῆτε Κερᾶ με
 νὰ μὲ ἀκολουθήσετε διὰ βασιλικῆς προ-
 σαγῆς „ ἐγὼ εἶμαι ἐτοιμη ἀπεκρίθη ἡ
 „ Εὐφιλίη, δὲν ἔχω τίποτε νὰ πάρω, καὶ ἔκα-
 „ τέβηκαν. „ Ο΄ ἄνδρας τῆς ἐνδύθη γλύγωρα
 γλύγωρα, καὶ ἐπρόστειξεν ἕναν πιζόν δᾶλον, νὰ
 πηγαίνῃ τὴν Λιζέταν εἰς τὸ σπήτι τῆς μητρός
 τε· ὅσον διὰ λόγου τε, ἀκολοθεῖσεν ἀπὸ μακριὰ
 τὴν Μαρκέζαν, καὶ εἶδε πῶς τὴν ἐσφάλισαν εἰς
 ἕνα μονασῆρι καλογραιῶν· ἀφ΄ ἧ ὁ οφφικιάλος,
 καὶ οἱ μετ΄ αὐτῆ σρατιῶται ἀνεχώρησαν, ὁ Μαρ-
 κῆς ἐμύνησε τὴν ἡγουμένην πῶς ἔχει νὰ τὴν
 στυτύχῃ, ἦλθεν ἐκεῖνη, καὶ ἄρχισε νὰ τὴν παρα-
 καλῇ· „ σὸ θεό σας Κερᾶ με, φερθῆτε μὲ ἀγά-
 „ πην πρὸς τὴν νέαν κοπέλλαν ὅπῃ ἔδωσαν τῶ-
 „ ρα εἰς χεῖρας σας, καὶ πρὸ πάντων σᾶς παρα-
 „ καλῶ, νὰ μὴν τύχη καὶ τὴν δώσειε κανένα φα-
 „ γητόν, ἢ πιετόν, ὅπῃ ἦθελε σείλῃ ἡ Κον-
 „ τέσσα πενθερᾶ με, ἐγὼ τρέχω τῶρα εἰς τὸν
 „ μινίτρον, καὶ ἐλπίζω ἀμέσως νὰ τὴν ἐλευθε-
 ρώσω. „

Ἐμίσευσεν ἐν τῷ ἄμα, ἔφθασεν εἰς τὸ
 παλάτι τῆ μινίτρον, ἀνεβαίνει ἐπάνω, καὶ λέγων-
 τας ποῖος εἶναι, τὸν ἄφησαν οἱ φυλακάτωρες νὰ
 κλησιάσῃ ἕως εἰς τὸν κοιτῶνα τε, ἦτον ἐτοιμος
 διὰ νὰ πλαγιάσῃ, τὸν ἔδωσαν εἰδήσιν πῶς ὁ
 Μαρκῆς ζητεῖ νὰ τὸν ἀνταμῶσῃ . . .

ΜΙΝΙΨΤ. „ Νὰ μὴν τὸν ἰδῶν τὰ μάτια
 „ με, γὰ φύγη ἀπ' ἐμπροσά μου, ἀπὸ τὸ σπῆ-
 „ τι μου.

ΜΑΡ. „ Αὐθέντη μου ἄς εἶναι διὰ τὴν
 „ ζωὴν σας, δότε με ἀκράσιν παρακαλῶ, ἀκέ-
 „ σετε τὸ παράπονό μου, ἢ πεθαίνω ἀπὸ τὸν
 „ πόνο μου, ἐφυλάκωσαν τὴν γυναῖκα μου, ὃ ὄφ-
 „ φικιάλος ἔκαμε λάθος ὡς φαίνεται.”

Ἀκρόντας ἔττι ὁ Μινίςρος τὸν ἔδωσε τὴν
 ἔδειαν νὰ πλησιάσῃ.

ΜΙΝΙΨΤ. „ Τὴν γυναῖκα σας ;”

ΜΑΡ. „ Νάϊσκε, τὴν ἰδίαν Μαρκέζαν.”

ΜΙΝ. „ Ἡ προσαγὴ ἦτον διὰ τὴν Λι-
 „ ζέτα.”

ΜΑΡ. „ Διὰ τὴν Λιζέτα; καὶ μὲ τί λό-
 „ γον; μὲ ποῖον δίκαιον; ποῖος ἐτόλμησε νά...”

ΜΙΝ. „ Εἴγώ . . . ἡ διαγωγὴ σου προ-
 „ ξενεῖ σκάνδαλον, δὲν ἐντρέπεσαι ;”

ΜΑΡ. „ Θέλω σᾶς διηγηθῆ ὅλην μου τὴν
 „ διαγωγὴν αὐθέντη μου, καὶ ἂν τὴν εὔρετε ἄ-
 „ τιμην, μονάχος μου παρακαλῶ νὰ μὲ παιδεύ-
 „ σετε.

Ἐν τούτῳ ὁ Μινίςρος ἔγραψε δευτέραν
 προσαγὴν, ὅτι νὰ ἀφεθῆ ἡ Μαρκέζα, καὶ τὴν
 ἔδωσεν εἰς τὸν ἄνδρα τῆς, μὲ τὸν ἐποῖον ἔσειλε
 μαζὺ καὶ ἓναν πῖσόν ἄνδρῶπόν τε, νὰ πληροφορη-
 θῆ ἂν ἐφυλακώδη ἡ σύζυγός τε, καὶ ἔχη ἕτως
 ἢ ὑπόθεσις· ἔτρεξαν εἰς τὸ μονασῆρι καὶ ἔφθα-
 σαν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὅπῃ ἐπήγαινε καὶ ἡ Κον-
 τίσσα πενθερά τε μετὰ χαρᾶς μεγάλης, ἐπειδὴ

ἔ εἶχε μάθῃ πῶς ἐφυλάκωσαν τὴν Λιζέτα· ἤρχετο νὰ τὴν ἰδῇ, νὰ εὐχαρισήσῃ τὴν δίψαν τῆ Συμῆτις, ἔ νὰ πασχίσῃ νὰ τὴν συσιᾶσῃ μὲ κἀνέναν κρυφὸν τρόπον.

Ο΄ Μαρκῆς ἔφριξε παρακινῆμενος ἀπὸ ἓνα δίκαιον μῖσος βλέπωντάς τιν, μόλις ἤμπόρεσε νὰ βασιᾶξῃ τὸν Συμόν τε, δὲν ἐσύντυχεν ὁμοῦ τίποτες ἐναντίον. „Νὰ ἔμβωμεν μαζὺ Κερᾶ „ μῆ, ἂν ἀγαπάτε . . . ναῖσκε ναῖσκε νὰ ἰδῶ „ μεν, ἀπεκρίθῃ ἐκείνῃ μὲ ὀργὴν.” Καὶ ἀληθινὰ εἶδεν, ἐπειδὴ καθὼς ἀνοιξαν ἡ πόρταις, ὁ Μαρκῆς ἔδειξε τὴν προσαγὴν ὅπῃ εἶχε, ἔ εὐδὺς ἔλαβε τὴν γυναῖκα τε. Σᾶς ἀφίνω νὰ σοχαδῆτε τὴν αἰφνῆδιον ἔκτασιν, ἔ τὴν ἀπελπισμένην ἀγανάκτησιν τῆς ἀσωλάγχν Κοντέσσας.

ΚΟΝΤ. „ Πῶς; ἡ κόρη μῆ. . .”

Ε΄ΡΙΦ. „ Ναὶ μητέρα μῆ, ἡ εὐγενεῖα σας „ γίνεσθε αἰτία τῆς δυσυχίας μῆ, τῆ θανάτῆ μῆ, „ ἔ ἰδὲ τὸ καταφύγιόν μῆ (πέφτωντας εἰς ταῖς „ ἀγκάλαις τοῦ ἀνδρός τῆς, ὁ ὁποῖος σφιχτὰ „ τὴν ἀγκάλιασε δίδωντάς τιν τὰ πλέον τρυφερὰ φιλήματα.)”

ΜΑΡ. „ Εἶγὼ θέλω σὲ λατρεῦει διὰ „ πάντα ἡγαπημένη μῆ συμβία, ὅχι μόνον ὡς σύζυγόν μῆ, ἀλλὰ ἔ ὡς εὐεργέτισσάν μῆ, ὡσάν „ πρώτην ἠρώισσαν τῆ ἔρωτος, ἔ τῆς φιλίας.”

ΚΟΝΤ. „ Ἡ κόρη μῆ παρέδωκε τὸν ἑαυτόν τῆς, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ἀντερωμένην „ τῆς; . . .”

Ε΄ΡΙΦ.

ΕΡΙΦ. „ Τὴν ἀντερωμένην μὲ; ὄχι . . .
 „ ὄχι μητέρα μὲ, ἀλλὰ τὴν φιλαϊνάδα μὲ, τὴν
 „ συντρόφισσάν μου, τὴν ἀδελφὴν μὲ, αὔριον
 „ πηγαίνωμεν ὅλοι μὲς ἀπὸ τὸ κακόν σου νὰ
 „ πέσωμεν εἰς τὰς πόδας τῆ βασιλέως, καὶ νὰ
 „ ζητήσωμεν τὴν βοήθειαν τῆ Κράτους τε . . .
 „ μὰ διατὶ αὔριον; ἄς πᾶμε αὐτὴν τὴν σιγ-
 „ μὴν αὐθέντη μου, ἄς προσμείνωμεν ἐκεῖ ἐν
 „ ὄσῳ νὰ ξυπνήσῃ ὁ δικαιοτάτος Μονάρχης,
 „ καὶ νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν ἀγαθότητά τε τὴν
 „ βεβαιότητα τῆ νὰ ζήσωμεν ἐν εἰρήνῃ, καὶ νὰ
 „ συναγαπάμεθα.”

Ἡ Κοιτῆσσα ὀλίγον ἔλειψε νὰ λιγοθυ-
 μήσῃ, πάλιν ἄφρισε.”

ΚΟΝΤ. „ Ἄχ μόνον μίαν κόρην εἶχα,
 „ τὴν ὑπεραγαπῶσα, καὶ τώρα

ΕΡΙΦ. „ Μητέρα μὲ, ἀκριβὴ μου μητέ-
 „ ρα (α) ἂν μὲ ἀγαπᾶτε καθὼς λέτε, ἀφῆσε
 „ με λοιπὸν νὰ ζήσω εὐτυχισμένη, ὅσας τὸ εἶ-
 „ πα ὡς εἶμαι εὐχαριστημένη. Ὁ Μαρξὴς εἶ-
 „ ναι φρονιμώτατος, μὲ ὑπεραγαπᾷ, ἡ ψυχο-
 „ κόρη τε ὄχι μόνον δὲν ἐλαττώνει τὴν εὐτυ-
 „ χίαν μὲ, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπεραυξάνει.”

ΚΟΝΤ. „ Ἄν ἦτο ἐκεῖνη καλὸ κορμὶ,
 „ ἄρα γε ἤθελε ζέρξῃ νὰ”

ΕΡΙΦ. „ Δὲν τὸ ἱξεύρει ἡ καϊμένη Κερᾶ
 „ μὲ, ἐγὼ τὴν ἐγάλασα, εἶδησιν δὲν ἔχει
 „ ἀπὸ τίποτες, μονάχη μὲ θέλησα νὰ φυλα-

M 2

„ κωθῶ

(α) Τρίχωντας νὰ πέσῃ εἰς τὰ γόνατά της.

„ κωδῶ, διὰ νὰ δώσω καιρὸν, νὰ γλυτώσῃ ἡ
 „ Λιζέτα, ἐγὼ τὸ ζήτησα ἀπὸ τὸν σύζυγόν
 „ με, βάνωντάς τον εἰς ὄρκον προτῆ νὰ τὸν φα-
 „ νερώσω τὴν γνώμην μου, ἐκείνη ἢ πτωχὴ ἴσως
 „ εἶναι τώρα εἰς μεγάλην ἀπορίαν, ἢ σύγχυσιν,
 „ βλέπωντας τόσα ἀλλόκοτα κινήματα χωρὶς νὰ
 „ ἰξεύρῃ τὴν αἰτίαν.”

ΚΟΝΤ. „ Εἶναι ἀνάρμοσον πράγμα, ἢ
 „ πολλὰ ἀξιογέλασον κόρη μου, νὰ συζῆς μετὴν
 „ ἀμορέζαν τῆ ἀνδρός σου.”

Ε΄ΡΙΦ. „ Μὰ δὲν εἶναι ἀμορέζα τε, εὐ-
 „ γάτε ἀπ’ αὐτὴν τὴν ἀδικὴν ὑποψίαν ἀνάθε-
 „ μά την, εἶναι μία νέα τιμημένη ἢ ἐνάρετη,
 „ ἢ ὁποῖα ἔλκυσε τὴν καρδιά μου μετὰ καλὰ
 „ προτερήματά της, ἢ τὴν ἀγαπῶ σὰν ἀδελφὴ
 „ μου.”

ΚΟΝΤ. „ Ο΄χι, ἢ ἐγὼ, ἢ ἐκείνη, καλ-
 „ λίτερα νὰ χαθῶ, παρὰ . . .

Τότες ὁ Μαρκῆς (ὁ ὁποῖος ἔβραζεν ἀπὸ ἐ-
 ναν δικαιοτάτον θυμὸν) δὲν ἠμπόρεσε πλέον νὰ
 βασιάζῃ, ἢ εὐγαίνωντας ἀπὸ τῆς ὀρθῆς τῆς με-
 τριότητος, τὴν ἀπεκρίθη.

ΜΑΡ. „ Ο΄,τι σὲ περάσῃ κάμε ἀδύνατη
 „ σρίγλα, ἢ ἀνδρωποκτόνε μέγαιρα (α).”

Η

(α) Η΄ Ἐρινύες ἦτον τρεῖς ἀδελφαὶς ὅπῃ ἐτυραννῶ-
 σαν ταῖς ψυχαῖς εἰς τὸν ἄδην, ἢ Τισιφὼνη, ἢ
 Μέγαιρα, ἢ ἢ Ἀληκτώ, μετὰ λαμπάδαῖς ἀναρμύ-
 ναις, μετὰ ἀφρόν λυσσαῖδη εἰς τὸ σῶμα, μάτια φλο-
 γερὰ, ἢ μετὰ φίδια ἀντὶ τείχαις εἰς τὸ κεφάλι.
 ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὴν ροὴν τῆς αἵματος τῆς ἀπο-
 τεμῆς τῶν γενεῶν μορίων τῆ Κρέως.

Ἡ νέα σύζυγός τε ἐμπόδισε τὰς περισσοτέρους ὑβρισμὰς ὅπῃ ἤθελε τὴν δώση, ἐπιθέτωντας ἕνα γλυκὸν φίλημα εἰς τὰ χεῖλη τε· τὴν ἐπῆρεν εἰς τὴν ἀγκάλην τε, τὴν ἐπῆγεν ἕως εἰς τὴν καρτέα, ῥίχνωντας ἕνα βλέμμα ὀργῆς καὶ καταφρονήσεως εἰς τὴν Κουτέσσαν. Τὴν αὖριον, τὸ ἀνδρόγυνον ἐπῆγαν εἰς τὸν Μινίσρον φίλον τῆς σκληρῆς ἐκείνης γυναικὸς, καὶ μὲ μίαν διήγησιν ἀληθῆ καὶ κατανοκτικὴν, εἶπαν ὅλα τὰ τῆς Λιζέτας, καὶ ἔτσι ἐσφάλισαν καὶ ἐκείνο τὸ μέσον, διὰ νὰ μὴν ἔχη πλέον πῶ νὰ προσρέξῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐνδόμυχον φυσικὴν κακίαν της.

Ἡ Κουτέσσα ὀργανίζει τὸν σκοτωμὸν τῆς
Λιζέτας.

Δὲν ἔκαμνε χροσία πλέον ἄλλο, παρὰ νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὴν Λιζέτα, τὴν αἰτίαν αὐτῆ τῷ λυπηρῷ δράματος, ὅθεν καὶ δὲν τὴν ἀνέφεραν περὶ τέττη, μήτε ἐκείνη ἔβαλεν εἰς τὸν νῦν της τίποτος· ἡ ἀπλότης εἶναι ἀδελφὴ τῆς ἡσυχίας. Ὡς τόσον ἡ Μαρκέζα δὲν εὐγῆκεν εἰς τὰ γειτωνεύματα μαζύ της, ὕσερον ἀπὸ τὴν λογοτριβὴν τῆς μητρός της, διὰ νὰ μὴν φανῆ τάχα πῶς τὴν καταφρονῆ, μὲ τὸ νὰ ἔδειχνε πάντοτε ἕνα βαδὺ σέβας πρὸς αὐτὴν ὡς παιδί της. Ὁ Μαρκῆς ὁ ἴδιος ἐνίκησε τὴν ἀγανάκτησίν τε, καὶ ἤρχισε νὰ ζητῇ τὴν εὐνοιάν της· ἡ Κουτέσσα ὅμως δὲν ἐσυμφωνῆσε μήτε μὲ τὸν ἴδιον ἑαυτὸν
της·

της· ἔ με ὄλου ὅπῃ ἦτον σχεδὸν πεπεισμένη πῶς ἡ Λιζέτα εἶναι ἀνεύθυνη, πάλιν δὲν ἠμπορῆσε νὰ κατανεύσῃ, ἡ καρδιά της, εἰς τὸ νὰ ἀφεθῇ ἀπὸ τῆ νὰ τὴν κατατρέχῃ· ἐπειδὴ λοιπὸν ἔ ἔνοιωσε πῶς ἐκεῖνη δὲν εἶχεν εἶδισιν ἀπὸ τὰ ὅσα ἠκολάθησαν διὰ τὴν φυλακῆν της, ἐπάσχισε νὰ τὴν ἰδοποιήτῃ ἐγγράφως, ὅπῃ ἴσως δελήσῃ νὰ τραβιχθῇ μονάχι της· Ὁ Μαρκῆς ἀνοίγει ὅλα τὰ νύκματα της, ἔ ἔβλεπεν ὅτι ὁ σκοπός της ἦτον νὰ βάλῃ κακὸς ἀνδράπας νὰ τὴν κλέψῃ, ἔ νὰ τὴν χάσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ὁ ὑπερσώφης της ὁμως εἶπε λάτῃ πλὴν καλὰ τὰ μέτρα τα περὶ τῆς, ἔ δὲν ἠμώρυσσε νὰ κατορθώτῃ ἔ με αὐτὸ τὸ σρατήγημα τίποτες ἡ πενθερά της. Τέλος, ἐπρόσρξεν εἰς ἐκεῖνον τὸν τρόπον τῆς ἐκδικήσεως, ὅπῃ εἶναι βδελυκτός ἔ ἀπὸ τῆς πλέον σκληροκαρδίας, ἔβαλε κατὰ νῦν νὰ φαρμακώσῃ τὴν ἀθλίαν Λιζέτα· ὅθεν ἐπροσποιήθη πῶς ἐμετανόησε διὰ τὰ ἴσα ἔκαμεν· ἦλθε νὰ ἰδῇ τὴν κόρη της, ἐζήτησε τὴν ὄρφανήν, ἔ ἄρχισε με ὑπουλόγητα νὰ τὴν χαδεύῃ. Ὁ Μαρκῆς ἔ ἡ σύζυγός της εἶχον πάντοτε τὰ μάτια της ἀνοικτὰ εἰς ὅλα τὰ κινήματά της, ἔ ἐπαρτηρῆσαν ὡς ἔ τὰ παραμικρότερα πάτα της. Δύο φορᾶς ἐπρόβαλε διὰ νὰ τὴν πάρῃ εἰς τὴν καρῆτα της, νὰ τὴν πηγυλίῃ εὖ σπῆτι της, διὰ νὰ δώσῃ κομμάτι ὁ νῆς της, ὅπῃ κάθεται ὅλη μέρα κατασφαλισμένη, πλὴν οἱ δύο εἰλικρινεῖς φίλοι δὲν τὸ ἔσερξαν κατ' ἑδῆνα τρόπον. Βλέπωντας πῶς δὲν κατορθώνει τίποτες, με μίαν κρυφὴν ἀδιμονίαν, ἐπροσκάλεσε ἔ τῆς τρεῖς νὰ τῆς φιλεύσῃ. Ἡ Μαρκέζα εἶπε τὴν συντροφισάν της νὰ

καμω-

καμωδῆ πῶς εἶναι ζαήφισσα, διὰ τὴν μείνη· ἐκείνη ὅμως ἡ ζαβάλισσα (πῶς τὸ ἴξευρε πῶς κινδυνεύει ἡ ζωήτης;) ἄρχισε νὰ παρακαλῆ, νὰ μὴν τὴν ἀφήσῃ μονάχην, καὶ νὰ τὴν πάρῃ μαζύτης· ὁ εὐεργέτης τῆς ἐκατανύχθη εἰς τὰ παραπετακὰ λόγια τῆς, καὶ τὴν ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ τὴς συντροφεύσῃ. Φθάνοντες εἰς τὸ πενθερικὸν σπηῖτι, τὴς ἐδέχθησαν μὲ ἄκραν περιποίησιν, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὴν Λιζέτα, ἡ Κοντέστα δὲν εἶχε πῶς νὰ τὴν βάλῃ· ἡ κόρη τῆς ὅπως ἐγνώριζε κατὰ βάθος τὸν ὑπελὸν χαρακτήρα τῆς, δὲν ἠμποροῦσε νὰ χωνεύσῃ τὰ δόλια φιλήματα, καὶ τζιριμόνιαις ὅπως ἔκαμνε τὴν πτωχὴν· Ἔλεος πάντων ἠσύχασε τὸ πνεῦμα τῆς, μὲ τὸ νὰ ἐφευρῆκε μίαν μέθοδον διὰ τὴν συγνῶσιν τῆς Λιζέτας, ἀπὸ τὰ παγιδεύματα τῆς ἀδιαλλάκτης Κοντέστας.

„ Φυλάξε νὰ μὴν φάγῃς τίποτε ἀπ' ὅσα
 „ σὲ ἀπλοχερίσῃ ἡ μητέρα μου (τὴν εἶπε κρυ-
 „ φά) ἔξω ἀπ' ἐκεῖνο ὅπως σὲ δώσω ἐγὼ μὲ τὸ
 „ χέρι μου, νὰ μὴν ξεχάσῃς τὴν παραγγελίαν
 „ μου ἀδελφὴ, ἄλλην φορὰν σὲ λέγω τὴν αἰ-
 „ τίαν· εἶναι ὅμως τόσον μεγάλη, ὅπως ἂν δὲν
 „ κάμῃς καθὼς σὲ λέγω, χαλνῶς τὸ χατήρι
 „ μου, καὶ ποτέ μου, δὲν θέλω σὲ ξαναμιλήσει.”
 Ἐκείνη ἡ κακορρίζικη ὑπήκουσεν εἰς ταῖς συμβου-
 λαῖς τῆς ἠγαπημένης τῆς Μαρκέτας, καὶ εἶχεν ἀπόφασιν νὰ μὴν εὐγῇ ἀπὸ τοῦ λόγον τῆς, καὶ ἔτσι ἐκάθισαν εἰς τὸ τραπέζι.

Ἡ Κοντέσσα κατὰ πρῶτον ἀδιαφορεῖσεν εἰς τὰ φαγητὰ ὅπῃ ἔτρωγε, τόσον τὸ κορίτσι, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ συγκαθήμεροι. πλὴν, καθὼς ἤλθαν εἰς τὰ πωρικά, τὴν ἀπλοχαίρισεν ἕνα πολλαῦ εὐμορφον ῥοδάκινον, ἐκείνη ἠθέλησε νὰ τὸ μοιράσῃ μὲ τὴν Μαρκέζαν. „ Φύλαξέ το „ διὰ λόγους κόρη μου, καὶ ἐγὼ τὴν δίδω ἄλλο „ (τὴν εἶπε) καὶ παρευθὺς ἔδωκεν ἕν ἄλλο παρὰ ῥέμοιον τὴν κόρην της. Ἡ Λιζέτα ξεχνῶντας ἐκείνην τὴν σιγμὴν ταῖς πωραγγελίαις τῆς φιλαινάδας της, ὀλίγον ἔλειψε νὰ βάλῃ τὸ ῥοδάκινον εἰς τὸ σῶμα της, πλὴν ἐκείνη ἐπρόφρασε, τῆς τὸ ἔρριξε κάτω εἰς τὸ ταλέρι της χαμογελῶντας καὶ τὴν ἔδωκε τὸ δικό της. Ἡ Κοντέσσα χάνωντας κάθε εἶδος ὑπομονῆς, ἐφώνησε μὲ θυμὸν εἰς τὴν κόρην της, ἀφίσησέ της το, μὴν παίζετε. Εἰς τὸν ἴδιον κίβρον ὁ Μαρκὴς τρέμωντας καὶ φοβόμενος νὰ μὴ γευθῇ ἢ σύζυγός τε ἀπ' ἐκεῖνο τὸ φαρμακευμένον ῥοδάκινον, ἀπλωσε τὸ χέρι του καὶ τὸ ἐπῆρε. βλέπωντας δὲ πῶς εἶναι χωρισμένον εἰς δύο (ἐπειδὴ καὶ ἦτον βαλμένον μέσα τὸ φαρμάκι (αὐξήνθηκεν ἢ ὑποψίατε περισσότερον, ἐκαμώθηκε πῶς τάχα τὸν ἔπεσεν ἐξ ἀπροσεξίας εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ μὲν μισὸ τὸ ἐπάτησε, τὸ δὲ ἄλλο μισὸ τὸ ἔκρυψεν. Ἡ Κοντέσσα βλέπωντας πῶς ἔλειψε τὸ φαρμακευμένον πωρικόν ἀπὸ τὴν μέσσην, ἠσύχασε.

Μετὰ τὸ τραπέζι ἔφεραν καχβέ. πάλιν οἱ δύο ὑπερασπισαὶ τῆς Λιζέτας εἶχαν βάλλῃ κατὰ τὴν νῆν νὰ μὴν τὴν ἀφήσῃ νὰ πάρῃ ἐκεῖνον ὅπῃ

ὅπῃ ἡ Κοντέσσα ἤθελε τὴν δώση· Ἄφ' ἧ διεμοίρασεν εἰς ὅλους, ἔμειναν μόνον δύο φιλτζάνια ἐπάνω εἰς τὸν ταβλᾶ, τῆς Κοντέσσας καὶ τῆς Λιζέτας, ἐκείνη ἀπλωσε τὸ χέρι της (εἰς καιρὸν ὅπῃ ἡ κακογραία ἐφώναζεν ἕνα της δῆλον) καὶ ἐπῆρε τὸ ἕνα· ἡ Μαρκέζα πάλιν τῆς τὸ ἐπῆρε, τὸ ἔχουσε, καὶ τὴν ἔδωσε νὰ πιῇ ἀπὸ τὸ ἐδικόντης· μιὰ Κοντέσσα· τὰ φίδια πλέον ἐζώθηκεν, ἐξανάρφρισεν, ἀναψεν ἐκ δευτέρου, καὶ ἐγινε πρασουνοκίτρουνη, μὲ ὅλον τῆτο ἐβάσταξε τὸν ἑαυτόντης, καὶ ἐξεθύμανεν εἰς τὸν δῆλον της· πλὴν ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν σύγχυσίντης, δὲν ἐσοχάσθη, ποῖον φιλτζάνι ἐπῆρεν ἡ Λιζέτα, ἐπῆρε καὶ αὐτὴ τὸ ἄλλο. Ἡ κόρη της σοχαζομένη πῶς ἤμπορῶσε νὰ γίνῃ λάθος, καὶ ὅτι ἡ Λιζέτα δὲν ἔξευρε ποιοῦ ἐπῆρε, τὴν ἔκαμε νεῦμα νὰ μὴν ἀφήσῃ τὴν μητέρα της νὰ πιῇ· τὸ κορίτζι χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, τὴν ἐμπόδιτε μὲ τζιριμόνιας, λέγωντας, „μὴν πίνετε Κερᾶ μα, „ δὲν ἀξίζει πλέον τίποτε, ἐκρύωσεν, ἄς σᾶς „ κάμην ἄλλον.” Τότε ἐπαρατήρησεν ἡ Κοντέσσα τὸ σημεῖον ὅπῃ εἶχε κάμη εἰς τὸ φιλτζάνι τῆς Λιζέτας, ἀπεσβολώθηκε· σοχαζομένη τὸ λάθος ὅπῃ ἔμελλε νὰ γένη, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐγαπῶσεν ἀκόμη τὴν ζωὴν, δὲν ἐπιεν, ἐκατανύχθηκεν ὅμως ὀλίγον ἡ πέτρινη καρδιά της, εἰς αὐτὴν τὴν ἐπικίνδυνον δάλευσιν· ἔχεις δίκαιον εἶπε πρὸς τὴν ὀρφανὴν, καὶ χύνωντας τὸν καχβὲ κατὰ γῆς, ἐπρόσταξε νὰ τὴν κάμην ἄλλον. Πλὴν, διὰ νὰ μὴν μείνῃν κεκρυμμένα τὰ δολιὰ της φρανήματα, κατὰ τύχην ἕνα σκυλάκι ἐπλησίασεν εἰς τὸ τζακισμένον ἀγγεῖον, καὶ γλύφωντας τὰ

χυμέ-

χυμένον εκείνο ὑγρὸν (ὁ Μαρκῆς μόνον τὸ παρατήρησε) ὑπερὸν ἀπὸ μίαν σιγμὴν, τὸ ζῶον ἄρχισε νὰ εὐγάνη κάποιαις κλαυθμηραῖς φωναῖς, ἔδωσεν ὁ ἴδιος καὶ τὸ ἥμισυ τῆ πωρικῆ ὁπῆ εἶχε κρύψη, τὸ σκυλάκι τὸ ἔφαγε ἔκκεινο, μετ' αὐτὴν ὡς τόσον τὴν ὑπερινὴν δόσιν, ἄρχισε νὰ πηδᾷ φοβερά, νὰ τρέχη μέτα εἰς τὸν ὄνδᾶ, ἔκκμεν ἄνω κάτω, ἔ ἔπεσε νεκρὸν χύνωντας ἀφρὲς ἀπὸ τὸ σῶμα.

Ὁ Μαρκῆς ἐφάνέρωσεν εἰς τὴν Ἐριφίλην τὴν παρατήρησίν τε, ἔ τὴν ἀλιθῆ αἰτίαν αὐτῆ τῆ συμβεβηκότος· ἐσυμβουλευθῆσαν ἔ οἱ δύο τες τὶ ἔμελλε νὰ κάμνῃ, καὶ ἰδὲ τὶ ἀπεφάσισαν.

Ἡ Μαρκέζα ἐπῆγε νὰ ἀνταμώσῃ τὴν μητέρα της, ἡ ὁποία ἐτραβίχθη κατάδυμωμένη εἰς τὸ γαμπινέτο της, διατὶ δὲν ἐπέτυχε τὸν σκοπόν της, ἔ ἔπαθε ἔ τὴν ἐντροπὴν. Εὐθύς ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατά της, ἔ ἄρχισε μὲ δάκρυα νὰ τὴν βεβαιώνῃ πῶς ἦτον πάντοτε ἡ αὐτὴ ταπεινὴ κόρη της, ἔ ἔσωζε πρὸς αὐτὴν ἐκείνο τὸ μητρικὸν σέβας. Ἐπειτα ἀμέσως τὴν ἐδιηγῆθη τὰ ὅσα ἡ ἰδία μὲ τὸν ἄνδρα της ἐκατάλαβαν, ἔ ὅτι μὲ τὸν λόγον τε τὴν συντυχαίνει ἐκεῖνα ὁπῆ ἡ εὐγενεία της ζητεῖ νὰ κρύψη, προσδέττωντας ἔ πῶς τὴν παρακαλῶν πολλὰ ἢ ἀλλάξῃ γνώμην, νὰ ξεχάσῃ τὰ παρελθόντα, ἔ ὅσα ἔγιναν, ἔγιναν, νὰ τὰ κρύψῃ μὲ ἄκραν σιωπὴν ἀπὸ τὰ περίεργα αὐτιά τῆ κόσμῃ. Ἡ Κοντέσσα ἠδέλησε κατὰ πρῶτον νὰ τὴν διακόψῃ, ἔ νὰ τὸ ἀρνηθῆ, ἐπροσποιεῖτο πῶς δὲν ἔχει
καμ-

καμμίαν εἶδισιν· ἡ κόρη τῆς ὁμῶς τὴν ἐβεβαίωσε πῶς τὰ ἔννοιωσεν ὅλα, καὶ ὅτι αὐτὴ ἔκαμε νεῦμα τὴν Λιζέτα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐπικείμενον θάνατόν τῆς, νὰ μὴν πιῇ τὸ φαρμακευμένον ποτήρι, καὶ νὰ μείνῃ χρεώσης τῆς ζωῆς, εἰς ἐκείνην ὅπῃ ἀδίκως ἐβέλετο νὰ σκοτώσῃ.

Ἡ Κοντέσσα Φαρμακώνει τὴν κόρην τῆς.

Ὅσον σκληρὰ, ὅσον ἀσπλάγχχνη καὶ ἄνῆτον, ἔκατανύχθηκεν ἐκείνην τὴν ὥραν ὀλίγον εἰς αὐτὸ τὸ γενναῖον φρόνημα τῆς κόρης τῆς, καὶ μὲ τὸ νὰ τὴν ἀγαπήσεν, ἐκινήθησαν τὰ μητρικὰ σπλάγχχνα τῆς, καὶ ἔχυσε μερικὰ δάκρυα.

ΚΟΝΤ. „ Μὰ εἶσαι βεβαία παιδί μου, „ πῶς δὲν εἶναι ἔσασμένη τῷ ἀνδρόσ σου; “

ΕΡΙΦ. „ Πολλὰ βεβαία Κερᾶ μιν, καθὼς „ εἶμαι πῶς ζῶ εἰς τὸν κόσμον. “

ΚΟΝΤ. „ Ἄν εἶναι λοιπὸν ἔττι, νὰ ὅπῃ „ διὰ χατῆρισ τὴν συγχωρῶ. “

Ὁ Μαρκῆς δὲν ἐπείθετο εἰς αὐτὴν τὴν πλασὴν μετάνοιαν, πλὴν ἡ ζαβάλισσα ἡ Μαρκεζα ἐπίστευσε, μὲ ὅλον τῆτο πάλιν ἐπροσεῖχε καὶ ἀπὸ καμμίαν φορὰν... Τέλος πάντων, ἡ καίμενη ἔγινεν ἡ ἰδία, θυσία τῆς ἀσπλάγχχνης μητρὸς τῆς, μὲ τὸ νὰ ἐξανάδωσεν ἡ σκληρόκαρδη πάλιν φαρμακευμένα πωρικὰ τὴν Λιζέτα. Ἐκείνη

κείνη ἔδεν ἔλαβε καιρὸν νὰ τὰ γευθῆ, τὰ ἤμερον ἡ Εὐριφίλι ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι, τὰ ἔφαγεν ἐξ ἀπροσεξίας, ἔ μετὰ παρέλευσιν μερικῶν ἡμερῶν ἐτελείωσε τὴν ζωὴν· ἔ εἰς ποῖον καιρὸν; εἰς τὴν ἀκμὴν ὅπῃ ἐλάμβανε πληροφορίαν ὁ κακοῤῥίζικος ἀδραστής, ἔ ἡ βάρβαρος μητέρα της, μετὰ τὴν γέννησιν ἑνὸς υἱῶ. Ἀχ..... τὶ νὰ εἰπῆ κανεὶς; ἀράγε ὁ Οὐρανὸς παιδεύει τὰς ἀνευδύνας; ὄχι, ἡ μισὰ Κοντέσσα δὲν ἦτον ἀξία νὰ ἔχη μίαν τοιαύτην χαριτωμένην κόρην, ἔ τῆς τὴν ὑσέρισεν ὁ Θεός.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τινὲς ποῖος ἐσάθη ὁ ὑπερβολικὸς πόνος τῆς τριταθλίης Μαρκῆ, δὲν εἶχε καμμίαν σύγκρισιν μετὰ ἄλλον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, παρὰ μετὰ ἐκεῖνον τῆς Λιζέτας. Ἡ κακοῤῥίζικη, ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀποδάνῃ ἀπὸ τὴν πικροτάτην λύπη της, ἤλθεν ἔως τὸ περισόμιον τῆς τάφου, ἀπειρα δάκρυα, θρήνους, ξεφωνητὰ, παράπονα, ἔ σεναγμῶς ἔδιδε καθ' ἑκάστην διὰ τὴν χρυστὴν ἀδελφὴν της· δύο χρόνοι ἔπέρασαν, ἔ μόλις ἐπῆρεν ἐπάνω της. Ὅλοι ἐνόμιζαν πῶς εἶχαν ἐγγίξῃ ἔ εἰς αὐτὴν τίποτε λείψανα τῶν φαρμάκων, πλὴν ὁ καιρὸς ἔδειξε μετὰ ταῦτα, πῶς ἦτον ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν λύπην τὸ ζαηφλήκι της.

Ἀποσιωπῶ τῶρα ἔ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῆς κακοτύχου Μαρκῆ, ἐπῆγε ἔ ἐπροσκλάυθη μετὰ δάκρυα εἰς τὸν μινίσρον, διηγόμενος ὄλην τὴν τρομερὰν ἐπιβλήν τῆς βδελυρωτάτης πενθερᾶς της, ἔ τὸν ἔκαμε νὰ λάβῃ ἕνα ἄκρον μῖσος πρὸς αὐτὴν, προσάζωντάς της νὰ μὴν πατήσῃ

τήση πλέον εἰς τὸ σπῆτι τῆς. Ἡ ἡμέραις τῆς ἦτον μετὰ ταῦτα ἡμέραις ὀδύνης, ἢ ἀπελπισίας κατέτρωγε τὰ σπλάγχνα τῆς, καὶ ἐτελείωσε τὴν βρομερὰν ζωὴν τῆς, μετ' ἑναν τρομερὸν θάνατον, ἀντάξιον τῶν κακῶν ἔργων τῆς.

Ἡ πτωχὴ Λιζέτα ἀνέλαβε καθὼς ἔλειπεν ἀπὸ τὴν μέσῃν ἐκεῖνο τὸ ἀνήμερον θηρίον· ἀφ' ἧ ἔῃχασε τὴν χρυσοῦν Ἐριφίλην τῆς, εἶχε κάμη ὡσάν παρακλησι τὸν ὄνδᾶ ἐκεῖνον ὅπῃ ἐξεψύχησεν, ἐξάπλωσεν ὅλα τὰ ῥῆχά τῆς, καὶ καθῆ ἡμέραν ἐλάμβανε τὴν θλιβερὰν ἡδονὴν τῆ νὰ θρηνηῖ, καταφιλαῖντας τὰ ἀναίδητα λείψανα τῆς ἀγαπημένης τῆς Μαρκέζας. Ὁ Μαρκῆς καὶ δὲν τὸ ἴξευρεν ὄντας βετημένος εἰς τὴν ἰδίαν λύπην· ἂν ἐπήγαινε ἀπὸ καμμιά φορὰ διὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ, δὲν ἐβασῆσεν ἡ καρδιά τῆ νὰ ἔμβῃ ποτέ τῆ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ὅπῃ εἶδε νὰ ξεψυχήσῃ ἡ ἀκριβὴ σύζυγός τῆ· μετὰ παρελευσιν ὁμως τῶν δύο χρόνων, ὅταν ἡ Λιζέτα ἀρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ, ἠθέλησε νὰ διορθώσῃ τὸ γαμπινέτο τῆς μακαρίτιδος Ἐριφίλης· ἐμβῆκεν ἐξαίφνης εἰς καιρὸν ὅπῃ ἦτον καὶ τὸ κορίτζι μέσα, τὴν εἶδε περιχυμένην ἀπὸ δάκρυα ἔμπροσθεν εἰς τὸ κάδρον τῆς ἀγαπημένης τῆς, δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν διακόψῃ. Ἐρώτησε τὴν ἀνδρῶπις τῆ σπητιῖ, τί ἐδηλῶσεν ἐκεῖνος ὁ κλαυθμὸς; τὸν εἶπαν ὅτι ἡ Λιζέτα καὶ εἰς καιρὸν ὅπῃ ἦτον ἄρρωστη, πάντοτε δὲν ἔπαυε ἀπὸ τῆ νὰ κάμνῃ τὸ ἴδιον. Κατανυχθεῖς λοιπὸν τὴν καρδίαν διὰ τὸν φιλικώτατον ἐκεῖνον δεσμόν τῆς, ὁ ὁποῖος ἦτον μία προδῆκη εἰς τὰ ἐπίλοιπα φυσικὰ προτερήματά τῆς, ἦλθε κοντᾶ· ἐκεῖνη καὶ ἐξυπάσθηκεν

Σηκεν ἡ πτωχὴ βλέπωντάς τον ἔξαφνα εἰς τὸ πλάγιτις, ἐκεῖ ὅπῃ ἦτον καταβυθισμένη εἰς τὴς πονετικῆς συλλογισμέτις.

Ο΄ Μαρκῆς σεφαινώνεται τὴν Λιζέτα.

ΜΑΡ. „ Ἀκολέθησε κόρη μου εἰς τὸ νὰ
 „ τιμᾶς τὴν ἐνδύμησίν της· ἡ καρδιά σου εἶναι
 „ τὸ θυσιασῆριον εἰς τὸ ὑποῖον ἀκόμι ζῆ, ὅπῃ
 „ ἐπιποθῶ καὶ ἐγὼ νὰ τὴν λατρεύω εἰς τὸ ἔξῃς,
 „ δὲν πρετενδέρω νὰ ἐνοχλήσω ποτὲ τὰ πολῦτιμα
 „ τῆτα σημεῖα τῆς ἀγάπης σου. Ἰξευρε πῶς
 „ αὐτὰ σε κατασήνευ ἀκριβεσέραν εἰς τὰ μάτια
 „ μου, ὅμως... (καὶ νὰ μὴν μὲ εἰπῆς τὸ ὄχι) εἶ-
 „ ναι καιρὸς νὰ τελειώσῃ ἡ λύπη σου. Ἐγὼ ἔ-
 „ καμα ὅλον τὸ χρέος ὅπῃ ἔπρεπε διὰ χατῆρι
 „ τῆ κόσμου, τῆ γένεσ μου, καὶ τῆς κατασάσεώς
 „ μου, ἀπόκτησα υἱὸν κληρονόμον τῆ ὀνόματός μου,
 „ ὃ ὁποῖος μέλλει νὰ μεταδώσῃ τὴν εὐγένειάν
 „ μου εἰς τῆς ἀπογόνους μου. Ἡμπορῶ τέλος
 „ πάντων νὰ ἐκπληρώσω καὶ τὴν θέλησίν μου,
 „ νὰ τιμῆσω τὴν ἀρετὴν, νὰ τελειώσω καὶ τὸ
 „ ἔργον ὅπῃ ἀρχισα... μὴν ἐπιφέρῃς λοιπὸν
 „ ἐμπόδια Λιζέτα... Ἡ Μαρκέζα εἶναι ζων-
 „ τανὴ εἰς τὴν καρδιά σου, ζῆ καὶ εἰς τὴν ἐδικήν
 „ μου, ἅς ἐνώσωμεν ἐκεῖνα ὅπῃ ὑπεραγαπῆσεν
 „ ὅταν ἐζῆσε, γενῆ μητέρα εἰς τὸν υἱόν της, καὶ
 „ συντρόφισσα εἰς τὸν πολλὰ ἡγαπημένον της,
 „ ἡμεῖς δὲν θέλομεν ἡμπορέσει νὰ περάσωμεν
 „ τὰς

ταῖς ἡμέραις μας μαζὺ κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ ἂν δὲν γένη ἔτζι, πρέπει νὰ ἀποχωρισθῶμεν. “

ΛΙΖ. „ Ἡ εὐγενεία σας μὲ γνωρίζετε
 „ πρὸ πολλῶ ἀυθέντη μου, τὸ ἐνοιῶσετε ἴσως
 „ πόσον σᾶς πονῶ, ἢ εὐπειθῆς καρδιά μου σᾶς
 „ ἠγάπησε περισσότερο κατὰ τὸν τρόπον ὅπῃ
 „ τὸ ἤυρετε εὐλογον μέχρι τῆδε διὰ νὰ σᾶς
 „ λατρεύῃ. Τώρα εἶναι ὅλη ἐδική σας· ἐγὼ
 „ ἤμην πάντοτε παρητημένη εἰς τὴν θέλησίν
 „ σας καθὼς ἓνα πλαστέργημα εἰς τὰ χέρια τῆ
 „ πλάστητε· ἂν τὸ θέλετε . . . ἐγὼ ὑπακῶ,
 „ πλὴν σᾶς παρακαλῶ (ἂν εἶμαι ἐλεύθερη)
 „ δότε με τὴν ἄδειαν νὰ πηγαίνω νὰ συντύχω
 „ τὴν κυρίαν μητέρα σας, καὶ νὰ τὴν φανερώσω
 „ τὰ ὅσα, ἢ ὀλίγη γνώσις μου μὲ ἐρμηνεύει·
 „ νὰ τὴν εἰπῶ· Κερά μου, ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς σας,
 „ καὶ εὐσπλαγχνος εὐεργέτης μου, θέλει νὰ μὲ
 „ υψώσῃ εἰς τὸν βαθμὸν μιᾶς ὑπερτάτης τιμῆς
 „ πέρνωντάς με σύζυγόν τε. Ἐγὼ ἢ δέλη σας
 „ ἐπιθυμῶ νὰ ἀκολουθήσω τὴν θέλησίν σας,
 „ προσάξετέ με, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀκριβὸς σας ἔχει
 „ τόσην εὐλάβειαν εἰς τὴν εὐγενείαν σας, ὅσην
 „ ἐκ μέρους σας τρέφετε μητρικὴν ἀγάπην διὰ
 „ λόγους τε, ὅπῃ ὅ,τι καὶ ἂν κάμετε, ἀποβλέπει
 „ πρὸς ἄκρον ὄφελός τε· λοιπὸν ἀποφασίσετε
 „ Κερά μου, ἐγὼ ὑπακῶ μὲ σφαιλισὰ μάτια,
 „ εἰς ὅ,τι καὶ ἂν μὲ προσάξετε. “

ΜΑΡ. „ Πολλὰ καλὰ ἀκριβή μου Λιζέτα,
 „ πήγαινε αὐτὴν τὴν ἰδίαν σιγμὴν νὰ τῆς τὰ
 „ εἰπῆς, καθὼς μὲ τὰ λέγεις. “

Ἡ Λιζέτα ἔτρεξεν εἰς τὸ γαμπινέτο τῆς γεροντίσσης Μαρκέζας, καὶ μὴ δάκρυα χαρᾶς, ἀρχισε νὰ τὴν συντυχαίνει ἐκεῖνα ὅπῃ εἶπε καὶ πρὸς τὸν ὑπερασπιστὴν της. Ἡ εὐσπλαγχνικὴ μητέρα μὲ τὸ νὰ ἦτον προδιατιθεμένη πρὸ πολλῷ ἀπὸ τὴν υἱόν της, καὶ εἶχε πολλὰ καλὴν ἰδέαν διὰ τὰ προτερήματα τῆς Λιζέτας καθὼς καὶ ἐκεῖνος ὁ ἴδιος, τὴν ἀπεκρίθη. Μετὰ οὕτω ἡμέραις νὰ γένη ἡ χαρὰ σε μὲ τὸν υἱόν μου, καὶ νὰ εἶσαι πλέον καὶ Φυσικὴ κόρη μου. Ἡ Λιζέτα ἔπεσεν εἰς ταῖς ἀγκάλας της.

ΛΙΖ. „ Ἄχ Κερῆ μου, ἡμπορῶ λοιπὸν
 „ νὰ ὀνομαθῶ εὐτυχισμένη χωρὶς νὰ μὲ τύπη
 „ τὸ συνειδός μου; ἐγὼ ἤμην ἐδική σας, θέλω
 „ γένη εἰς τὸ ἐξῆς περισσότερον οἰκειότερα· πρα-
 „ τήτερα σᾶς εἶχα μόνον μητέρα μου κατὰ τὴν
 „ καρδίαν, καὶ τὰ ἐλεήμονα σπλάγχνα σας,
 „ τώρα θέλω σᾶς ἀποκτήσει καὶ κατὰ φυ-
 „ σικὸν λόγον. Ἄμποτε νὰ θυνηθῶ νὰ ἐκπληρώ-
 „ σω ἓνα μέρος τῶ ἀπίρων χρέος, ὅπῃ σᾶς χρεω-
 „ σῶ διὰ ταῖς τόσας εὐεργεσίαις σας, μὲ τὴν
 „ εὐλιχρίνειάν μου, μὲ τὴν ὑπακοήν μου, καὶ μὲ τὸ βα-
 „ δύτατόν μου σέβας· ὦ φιλότατη μητέρα μου
 „ (α) αὐτὸ τὸ γλυκύτατον ὄνομα, εἰς τὴν εὐ-
 „ γενεΐαν σας λοιπὸν ἦτον προωρισμένον νὰ τὸ
 „ δώσω;... αὐτὴ εἶναι ἀκόμι ἄλλη μία μεγα-
 „ λωτάτη εὐεργεσία πρὸς τὴν δέλην σας περισ-
 „ σότερον... πονετικὴ μου μητέρα, δεν ἔχω λέ-
 „ ξαις ἀρμόδιαις νὰ ἐκφράσω τὴν ἰδέαν μου, καὶ
 „ πῶς πρέπει νὰ ὀνομάσω τὸν ἀκριβόν σας.

ΜΑΡ.

(α) Μὲ δάκρυα.

MAP. „ Εἶναι μία (α) εἶναι τὸ ὄνομα τῆ συ-
 „ ζύγε, αὐτὸ δόσε με ἀκριβή με συμβία ἐ με
 „ ἀρκεί. ”

Τὸ συνοικέσιον τῆτο εἶναι τὸ πλεον εὐτυ-
 χισμένον ὅπῃ ἤμπορεῖ νὰ εὐρεθῇ εἰς ὅλον τὸ
 Παρίσι. Ἡ Λιζέτα εἶναι ὡς πρὸς τὸν ἄνδρα
 τῆς, ἐκεῖνο ὅπῃ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὅλαις ἢ γυ-
 ναίκαῖς πρὸς τὰς ἐδικὰς τῆς· ψυχοκόρη τε, ἀνά-
 σιμά τε, ἐ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ ἔργον τῶν χει-
 ρῶν τε.

(α) Εἰμβαίνοντας.

Η

ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ.

Εἰς τὸ Παρίσι ἐπάνω εἰς μίαν ὄχθην τῆ πο-
 ταμῆ Σέν, ὅσις διαμοιράζει τὴν περίφημον αὐ-
 τὴν πολιτείαν εἰς διάφορα τερπνὰ χωρίσματα,
 καὶ φέρει εἰς τὴν ὄρασιν τῆ ἀνθρώπου, μίαν ἡδο-
 νὴν, μίαν ἀγαθίαν, ὅπως νομίζει κανεὶς πῶς
 εὐρίσκεται εἰς τὸν ἐπίγειον παράδεισον, ἦτον τὸ
 σπῆτι ἐνὸς πλεσιωτάτου εὐγενῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε
 διὰ κληρονόμον μίαν μονογενῆ ὠραιότατην κόρην,
 ὀνόματι Ζεμίραν, ἀναδρεμμένην μὲ εὐταξίαν
 κατὰ τὰς κανόνας τῆς εὐγενείας, χαριτωμένην,
 τέρας τῆ κάλλους, καὶ ἔμφυχον εἰκόνα τῆς Ἀφρο-
 δίτης. Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰδαντικῶν καρδιῶν ἔ-
 ρωτας, ἐφαίνετο πῶς νὰ εἶχε ζήσῃ τὸν θρόνον
 τε εἰς τὸ ἀγγελικὸν πρόσωπόντης, ἢ φλογε-
 ραῖς σαγίταις τε νὰ ἐτοξεύωντο ἀπὸ τὰ πυρ-
 φόρα μάτια της, καὶ ὅλοι ὅσοι ἔφθασαν νὰ ὑπο-
 ταχθῆν εἰς τὸ σκῆπτρον τε, ἐπήγαυαν εἰς τὰς
 πόδας

πόδασις διὰ νὰ πληρώσεν τὸν φόρον τῶν ἐπαίνων, ἐπὶ ἤρμοζαν εἰς τὸ ἑράνιον αὐτὸ πλάσμα. Ὁ πατέρας της τὸ εἶχε κρυφὸν καμάρι, καὶ μεγάλην τε δόξαν νὰ ὀνομάζεται γεννήτωρ τῆς κορωνίδος τῶν κοριτζιῶν τῆ αἰῶνος τε· ἂν ἤθελεν εἶσαι κομμάτι μέτριον τὸ κάλλος της, βέβαια ἤθελε τὴν ὑπανδρεύσῃ μὲ ἕναν ἀνεψιὸν ὅπῃ εἶχεν ἔξω εἰς τὸ χωρίον, εὐμορφον παλικάρι· ἡ Ζεμίρα ὅμως ἦτον ὅλη νῆρι, ὅλη νοσιμάδα, καὶ μὲ ὑπερβολὴν πλεσία· καθὼς ἔγινε δεκατεσσάρων χρονῶν, ἔτρεξαν ἀπὸ παντῆ νὰ τὴν γηρεύουν, φοβέμενοι καθ' ἕνα νὰ μὴν τύχη καὶ ἀργοπορήσῃ, καὶ ἔτσι τὴν χάσῃ... Ἀφ' ἧ ἐφεύρησαν οἱ γονεῖς της ὅλα τὰ μέρη, ὅπῃ τὴν ἐζητῆσαν, ἔβαλαν κατὰ τὴν νὰ πῆν δώσῃ ἕνα νέον καὶ εὐγενῆ καβαλιέρον, πλὴν κατηφῆ, σοβαρὸν, καὶ γεμάτον ἀπὸ φαντασίαις.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ὁ Δουᾶν πατέρας της, συμβεβλημένος μὲ τὴν σύζυγόν του (ἡ ὁποία ἦτον καλῆς, καὶ εὐσπλαχνικῆς ψυχῆς γυναῖκα) ἐμήνυσαν τὸν ἀνεψιὸν της νὰ ἔλθῃ καὶ αὐτὸς νὰ συγκατοικήσῃ μαζύ της, ἐπὶ σκοπῶ τῆ νὰ τὸν εὐγάλῃ εἰς τὸν κόσμον, νὰ τὸν συστήσῃ εἰς τὰς φίλους της, καὶ μὲ τὴν ὑπεράσπισιν τῆ μελλομένης γαμβρῆς της, νὰ τὸν βάλῃ εἰς κἀνένα ὀφθίκιον, ὅπῃ νὰ γένη γνωστὸς εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν. Ὁ Φίλιππος μόλις ἐπάτησε τὸ ποδάρι της εἰς τὸ Παρίσι, ἀκόμι δὲν εἶχε καταναπνεύσῃ τὸν ἀέρα τῆς μεγάλης ἐκείνης πόλεως, καὶ ἄρχισε νὰ νοσιμίζῃ, νὰ λαμβάνῃ κἀποια ἡδῆ, ὅπῃ τὸν ἔδιδαν μίαν ξεχωριστὴν χάριν. Ἡ ἑξαδέλφη της Ζεμίρα εὐθύς ὅπῃ τὸν

εἶδεν, αἰσθάνθηκεν ἓνα τί, τὸν ἐπώνεσε, τὸν ἐκαλοῦσε χάσθη, ἢ σχεδὸν χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἐκτύπησεν ἡ καρδιά της. Ἡ Μαδὰμ Δονᾶν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἔπαθε σχεδὸν τὰ ἴδια βλέπωντάς τον τόσον καλῆττικον, τὴν ἐκακοφαίνετο διὰ τὰς φιλοδόξους ιδέας τῆ ἀνδρός της, ἢ ἀγαπῶσε νὰ ἰδῇ αὐτὸν γαμβρόν της καλλίτερα, παρὰ τὸν πλείσιον Καβαλιέρον. Μὲ ὅλον τῆτο, αὐτοὶ οἱ κρυφοὶ σοχασμοὶ, δὲν τὴν ἔδιδαν χέρι νὰ τῆς φανερώσῃ, μὲ τὸ νὰ εὐρέθῃ μητέρα, ἢ ἔπρεπε νὰ ἀγαπᾷ τὴν εὐτυχισμένην κατὰσασιν τῆ παιδιῆ της· ἂν ἦτον ἄλλῃ ὅμως εἰς τὸν τόπον της, (ἔττι ἐφαντάζετο) ἤθελε τὴν συμβλεύσῃ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὅπῃ αὐτὴ ἀπέφευγεν. Αὐτὸ καθὼς φαίνεται ἐπρωήρχετο ἀπὸ μίαν κλίσιν αὐθόρμητον ὅπῃ ἐσυνέλαβε διὰ τὸν νέον, πλὴν ἡ ἀγάπη ὅπῃ εἶχε πρὸς τὸν σύζυγόν της, τὴν ἐκάμνε νὰ φέρεται με' σέβας εἰς ὅσα ἐκεῖνος ἐπρόκρινε, καὶ ἐφαίνετο πῶς τὰ εὕρισκεν εὐλογον.

Ὁ Φίλιππος πάλιν κατὰ πρώτην φοράν, εἶδε τὴν ἑξαδέλφην τε με' ἓνα μάτι πολλὰ ἰλαρόν. Ἡ καρδιά της ἔξαφνα αἰσθάνθηκε μίαν νύξιν, μία ἀγνώριση δύναμις τὸν ἐτραβῆσε πρὸς τὰ κάλλη της, τὸν ἐκινῆσε, τὸν ἐτάραττε, μία σύγχυσις τὸν ἐκρατῆσεν, ἡ ἀναπνοή της εὐγαινε διακεκομένη, ἔλαβε μίαν τοιαύτην κλίσιν διὰ τὴν νέαν Ζεμίραν, ὅπῃ τὴν ἠγάπησε περισσότερον ἀπὸ συγγενισσάντες· ἡ ἀξιολάτρευτη εἰκόνα της, ἡ χαροποιὰ ιδέαις της, ἀδιακόπως ἐσχηματίζετο εἰς τὸν νῦν τε, ἢ τὸν ἔκαμε νὰ γένηται τζιριμονιῶζος, προσεκτικὸς εἰς τὰ θελήματά της,

της, ὀγλύγυρος εἰς κάθε τι, καὶ ὅλος προσηλω-
 μένος εἰς τὰ νεύματά της. Ἐπάσχιζε νὰ λάβῃ
 χώραν εἰς τὸ πνεῦμα της, νὰ ἐλκύσῃ τὴν ἀγά-
 πην της, νὰ ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοϊάν της, καὶ νὰ
 ἔμβῃ εἰς τὰ μουσικά της. Τέλος πάντων τὸ
 ἐκατόρθευσε. Ἡ Ζεμίρα ἐτρελλαίνονταν διὰ λό-
 γυτε, πρέπει νὰ εἰπῶμεν ὅμως καὶ τὴν ἀλήθειαν,
 καὶ νὰ δώσωμεν τὸ δίκαιον ὅπῃ ἀνήκει εἰς τὸν
 πτωχὸν Φίλιππον· ἦτον ἀδύνατον νὰ ἰδῇ τινὰς
 τὰ ἀμίμητα δέληγτρα ἐκείνης τῆς νέας, καὶ νὰ
 μὴ χάσῃ τὰ συλλογικά τε, νὰ μὴν εἰπῇ καὶ
 μίαν φορὰν τὸ ἄχ, καὶ με' ἄκρον θαυμασμὸν νὰ
 μὴν δαγκάσῃ τὰ χεῖλη τε. Ἦτον μία ἀπ' ἐ-
 κείναις τῆς μελαχριναῖς, τῶν ὁποίων τὸ ὄρεκ-
 τικὸν γκερντάνι, καὶ ἡ ἄλκμπρά λευκότης, φαίνε-
 ται νὰ ἦτον καμωμένα διὰ νὰ ἐξαγριώωνεν τὰ
 ἀνθρώπινα πνεύματα, καὶ νὰ ἐμπνέων ἐνέργειαν
 καὶ ψυχὴν εἰς ὅλας τὰς αἰδησεις. Τὰ μαῦρα
 μάτια της, τὰ καμαρωτὰ ἐκείνα φρίδια της, ἔδι-
 δαν περισσοτέραν λάμψιν, εἰς τὸ ῥοδοκόκκινον
 καὶ σφαιροειδὲς πρόσωπόν της, με' τὴν φυσικὴν
 μελανότητά της· ὁ ἀέρας, τὸ νῆρι, ἐκατοικῆσαν
 εἰς τὰ μιτίδια της, καὶ ἐπρομηνῆσαν μίαν καρδίαν
 πολλὰ αἰδοφαντικὴν, τὰ παχυλὰ χεράκια της ἦ-
 τον σύμμετρα καὶ ἀνάλογα με' τὸ κάλλος της·
 τὸ σῶμα της, τὰ χεῖλη της, τὴν λεπτότητα καὶ
 μικρότητα τῆς ποδαριῶς της, μίτε γλῶσσα νὰ
 εἰπῇ τὴν νοσιμάδα της ἢ πορεῖ, μίτε χεῖρι νὰ
 τὴν περιγράψῃ, μόνον ὁ νῆς ἴσως φθάσῃ νὰ
 τὴν νοήσῃ. Καθὼς με' φαίνεται, τόσα δέληγ-
 τρα εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ ἀνάψων ἓνα ἄσβεστον καὶ
 φλογερόν πάθος εἰς ἓνα νέον, καὶ πρὸ πάντων
 ἐκεῖνο τὸ γῆσον τῶν σολισμάτων, ὅπῃ δίδει τὰ
 πρω-

πρωτεῖα εἰς μίαν νέαν Γαρισιάννα ἀπὸ ὄλαις ταῖς νέαις τῆς οἰκωμένης (α). Προδέσετε ἀκόμι εἰς αὐτὰ ὄλα, καὶ ἓνα τι πλέον ἰσχυρότερον καὶ δρακικώτερον, τὸν ἔρωτα, καὶ σοχαθῆτε ἂν ἡμπορῆσεν ὁ Φίλιππος ὁ πτωχὸς νὰ ἀντίλεινη εἰς τόσα ἄρματα καὶ νὰ μὴν παραδοθῆ.

Σημεῖα τῆ ἀμοιβαίᾳ ἔρωτος αὐτῶν.

Ὁ Καβαλιέρος ὁπῶ ἐπρετέντερε τὴν Ζεμίραν, ἦτον ἓνας ἀπ' ἐκείνης τῆς φλεγματικῆς, εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὁποίων φαίνεται νὰ καταφεύγαν ὄλαις ἢ ψυχρότηται τῆ Γηρατεῖν ἐν καιρῶ τῆς νεότητός των, ὁπῶ ἐπρεπε τότε νὰ εἶναι χαρέμενοι καὶ σερπετοί. Ἀπ' ἐκείνης ὁπῶ κανένα πρᾶγμα δὲν τῆς εὐφραίνει, καὶ μὲ ὄλον τῆτο πάλιν καταγίνονται εἰς τὰ πλέον ποταπά, ὄλα τὰ λόγια καὶ τὰ καμώματά τῆς εἶναι μὲ τὸ πιργέλι, τὸ παραμικρότερον λάθος ἂν γένη εἰς τὸ σέβας ὁπῶ τῆς χρεωσεῖται, τῆς διεγείρει εἰς ἀγανάκτησιν, πάντοτε μελαγχολικοί, σιωπηλοὶ, κατηφεῖς, καὶ συλλογισμένοι περιέρχονται

οἱ

(α) Εἰς αὐτὸ ὡς φιλόκατοι μὲ φαίνεται πῶς ἔχει λάθος ὁ συγγραφεὺς· εἶναι παντῆ καλῆς τῆς εἰς ἡμεῖς ταῖς ἰδικαῖς μας, ἢ ὠραιότης τῶν Ἐλληνίδων ἔγνω παροιμία εἰς τῆς Ἑυρωπαϊοὺς, θίλοντες νὰ ἐκφράσων ἓνα ὠρατον πλάσμα, λέγουν *voilà une beauté Grecque*, νὰ, μία Ἐλληνικὴ ὠραιότης.

οἱ τοῖσ'τοι με' φαίνεται πῶς δὲν εἶναι ἀρεσοὶ εἰς ταῖς εὐγενικαῖς νέαις, μῆτε σχεδὸν εἰς ταῖς παρακατιαναῖς· διὰ τῆτο ἔ ο Καβαλιέρος δὲν ἤμ- πόρσσε κατ' ἕδνα τρόπον νὰ ἐλκύσῃ τὴν καρ- διὰν τῆς ὠραίας Ζεμίρας, ἡ ὁποία ἐδόθη ὀλά- καιρη εἰς τὸν ἔρωτα τῆ τρίτου ἐξαλδέφου της ἀπὸ τὴν σιγμὴν ὅπῃ τὸν εἶδεν· ὁ νέος πάλιν ἐκ μέρεος τε τὴν ἐλάτρευε με' τὴν πλέον θερμὴν κλίσιν ὅπῃ ἤμπορεῖ νὰ δοθῆ εἰς ἕνα ἀμόρι. Καὶ οἱ δύο εἶχαν τὴν ἰδίαν φλόγα μέσα τους χωρὶς νὰ τὸ ξεμυσηρευθῶν.

Ἡ ἀμοιβαίαις σαγιτιαῖς τῶν ματιῶν, κά- ποιοι ἄδιακεκομμένοι σεναγμοὶ, ἡ ἀκέσιος σιω- πῆ ὅταν εὐρίσποντο μονάχοι, ἐκείνη ἡ ἐρωτι- κὴ σύγχυσις, ὅπῃ φαίνεται πῶς ἔχει νὰ εἶ- πῆ τινὰς τίποτες, ἔ τὰ χάνει ὅλα, πάσχει νὰ ξεσομίσῃ ἔ πάλιν καταπίνει τὸν λόγον του, αὐτὰ ἐνωμένα ἦτον οἱ πρῶτοι ἀκροβολισμοὶ ἐνὸς φλογερῆ ἔρωτος ὅπῃ ἔμελε νὰ ἀνάψῃ τὴν ἄσ- βεσον πυρκαϊὰν εἰς τὰς αἰδαντικὰς καρδίας τῶν δύο νέων. Κατὰ πρῶτον ὁ Φίλιππος ἔτρεμεν, ἐλιγοθυμῶσε διὰ τὴν ὠραίαν Ζεμίραν, πλὴν ἤρχετο εἰς τὴν ἐνδύμησίν τε, πῶς τὴν εἶχαν ἔποφασίσῃ δι' ἄλλον, ἀπενεκρῶνετο ὁ κακορρί- ζικος, ἔ τὸ περισσότερο ὑποπτευόμενος μῆπως ἔ ἐκείνη συμφωνεῖ εἰς τὰ φρονήματα τῆ πα- τρός της. Μὲ ὅλον τῆτο δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τῆ νὰ δείχνῃ κάθε λογῆς περιποίησιν, φιλίαν ἔ προσοχὴν εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἐνοσιμεύετο ἡ χρυσὴ ἐξαδέλφη τε. Πρὸτῆ ἐκείνη νὰ ζητήσῃ τίποτες νεοφανές, ὁ Φίλιππος ἐπρολάμβανε τὸν καιρὸν νὰ τῆς τὸ προσφέρῃ, ἡ ταπεινότης τε ἦτον ἀρε-
σι

σὴ εἰς τὸν καθ' ἓνα τόσον, ὅσον ἦτον μεμπτή ἢ μεγαλαυχία τῷ καβαλιέρῳ· ὡς φαίνεται ἐκείνοι ὅπῃ εἶναι ταπεινῶ χαρακτήρος ἄνθρωποι, εἶναι καὶ θερμότεροι εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ μάλιστα καθὼς νοιώσθην πῶς τὸς νοσιμεύονται, τότε πασχίζον μὲ περιττοτέραν προθυμίαν νὰ ἐλκύσουν τὴν εὐνοίαν τῆς ὡραίας ἐκείνης, ὅπῃ ἢ φλογισμένη καρδιά τὸς λατρεύει, ἴσως τὸ κάμνον οἱ πτωχοὶ δι' ἀντευχάρησιν καὶ εὐγνωμοσύνην. Εὐθύς ὅπῃ ἀπέβασεν ἀπὸ τὸν νῆν τῷ Φιλίππῳ πῶς ἢ ἐξαδέλφη τὴν δὲν τὸν ἐμισῶσεν, ἄρχισε νὰ καιροφυλακτῇ, καὶ εὐρίσκωντάς τινι μονάχην, νὰ ἀποδείχῃ μὲ τὸ κατηφές ἡθὸς τὸς, τὴν βίπεραν ἐπὶ ἐκέντρωνε τὴν καρδιά τὸς, καὶ τὸς ὑπερβολικὰς πόνους ὅπῃ τὸν ἐκαταταυρανῶσαν, μὲ τὸ νὰ ἦτον εἰς ἓνα σπῆτι, εἶχεν ἀληθινὰ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὴν βλέπῃ συχνὰ, πλὴν ὅσαις φοραῖς ἀπεργνεῶσεν ἀπὸ τὸ πλάγι τὸς, τόσαις πικραῖς μαχαιριαῖς ἐδοκίμαζε τὸ πονεμένον σῆθος τὸς· ἐνοσιμεύετο νὰ εἶναι πάντα ἐν συντροφίαν τὸς, καὶ ποτὲ νὰ μὴν τὴν ἀφήσῃ μονάχην, μὰ πάλιν καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἐνόμιζε πρέπον, συσελλόμενος νὰ μὴν δώσῃ τὴν παραμικρὰν ὑπόψιν.

» Ἄχ ὁ κακοῤῥίζικος (ἔλεγεν ὅταν ἔμενε μόνος) πῶς νὰ ξεσομίσω τὸ πάθος με; πῶς
 » δεῖξω τὴν θανατηφόρον πληγὴν με; ἢ πῶς νὰ
 » ὑποφέρω τῆς δρυμυτάτης πόνους τὸς; ἂν φανερωθῶ,
 » εἶμαι τάχα βέβαιος πῶς θὲ νὰ μὲ εὐσπλαγνισθῇ;
 » θὲ νὰ μὲ συμπονέσῃ; θὲ νὰ μὲ λυπηθῇ;
 » ἄχ... πῶς τὸ ἱεῖται; ἂν κρύψω πάλιν τὰ ἀνυπόφορα δαιμόνια με,
 » θάινω ὁ ἄθλιος· καλὰ, ἂν πεθάνω εἶναι ντῆ...

» βλέτιμς, μὰ ἐγὼ ζεβιάζω, τήκομαι, ἡμέρα
 » τὴν ἡμέραν ἀναλῶ, καὶ ἔτσι καταντῶ εἰς τὸν
 » τάφον. Ἀχ ὁ δυσυχὴς, μὰ... διατὶ νὰ μὲ
 » θάψῃν πορτὲ νὰ τῆς τὸ εἰπῶ; ἴσως ἐκεῖνη
 » δὲν τὸ ἐννοιῶσεν ἕως τῶρα, ἴσως δὲν ἔχει εἰ-
 » δεῖσιν ἀπὸ τὴν ἀνίατον πληγὴν, ὅπῃ ἀνοιξαν
 » εἰς τὸ σῆδος μς, ἡ σαγιτιαῖς τῶν ὠραίων μα-
 » τιῶν τῆς, ἴσως ἀπὸ εὐσπλαγχνίαν τῆς δὲν
 » ἀφίσῃ νὰ χαθῆ ἕνας κακορρίζικος ὅπῃ τὴν
 » λατρεύει, ἴσως ἡ καρδιά τῆς γένη βοηδός μς,
 » καὶ κινήθῃ πρὸς διαυδέντευσίν μς, ἴσως...
 » Κερά μς Ζεμίρα, ἂν τὸν ἐχθρόν τε πρέπει
 » νὰ ἀγαπᾷ κανεῖς, πῶ ἔμεινε πλέον ὁ φίλος;
 » καὶ φίλος τοῖστος ὡσαν τὸν φλογισμένον ἐξά-
 » δελφόν σε; εἶσαι ἀράγε τὸσον σκληρὴ ὅπῃ
 » νὰ τὸν ἀνταμείψῃς μὲ ἐχθραν ἀντὶ ἀγάπης,
 » μὲ μῖσος ἀντὶ εὐσπλαγχνίας, μὲ ἀπελπ-
 » σίαν ἀντὶ χρησῶν ἐλπίδων; νὰ τὸν δώσης,
 » ὀδυνηρὸν θάνατον, ἀντὶ διὰ τὴν εὐτυχισμένην
 » ζωὴν ὅπῃ προσμένει ὁ πτωχὸς ἀπὸ τὸ χε-
 » ράκισσ; ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς εἶναι Κερά μς ὅπῃ
 » σε παρακαλῶ, εἰδὲ ὁ τάφος, καθόλου δὲν μὲ
 » ξυπάζει· ἐγὼ εἶμαι πλέον ἀποφασισμένος,
 » τὸν ἐπῆρα εἰς τὰ μάτια μς, τὴν ὥραν τῆς ἀ-
 » ποφάσεώς σε προσμένω, διὰ νὰ φορέσω τὸ
 » σάβανον ἢ τὸν χιτῶνα τῆς εὐδαιμονίας. Ναὶ
 » ψυχὴ μς, ἕνας σε λόγος φθάνει νὰ μὲ κάμῃ
 » τὸν εὐτυχέσερον ἄνθρωπον τῆς Οἰκεμένης, νὰ
 » μὲ χάρισῃ τὴν ζωὴν, καὶ νὰ μὲ ὑψάσῃ εἰς
 » τὸν υπέρτατον βαθμὸν τῆς εὐφροσύνης. Ἀυ-
 » τὰ λέγωντας ὡς ἔξω τῆ ἑαυτῆς, ἐφάναζε,
 » νὰ... ὅπῃ κάμνω ὄρκον, μὰ τὴν ζωὴν σε φῶς μς
 » Ζεμίρα, πρώτη φορὰ ὅπῃ σε εὗρω μονάχην,
 » ἀφου-

» ἀφείκτως θεὸν νὰ σὲ ἐξομολογηθῶ ὅλην τὴν
 » κατάρασίν μου, ἐπειδὴ ἐξεχειλίσαν τὰ δεινά
 » μου, καὶ δὲν ἔμπορῶ πλέον νὰ τὰ κρύψω, ἔ-
 » καμα σαθερὴν ἀπόφασιν νὰ σὲ τὰ εἰπῶ ὅλα,
 » ὅλα, καὶ ὅτι γένη, ἅς γένη. «

Ἡ Ζεμίρα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐκεῖ ὡσὲν ἦτον ξυπνητὴ καὶ χαρήμενη, ἐκατασήμενη μελαγχολικῆ, καὶ ὅλα τὴν ἐφαίνονταν ἄγρια, ὅλα μαῦρα, σκοτεινὰ, τίποτε δὲν τὴν ἄρεζε, κατένενα πρᾶγμα δὲν ἔμπορῆσε νὰ τὴν εὐχαρισήσῃ.

» Τί ἀσπλαγχνὴ, τί κακὴ τύχη εἶναι αὐτὴ
 » ἡ ἐδική μου; (ἔλεγε συχνὰ εἰς τὸν ἑαυτὸν
 » τῆς μετὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια) τί μαῦρο βροζι-
 » κό; ἂν ἤμην καμμία πτωχὴ, ἔλεγα πῶς δὲν
 » σῶνεν οἱ γονεῖς μου, νὰ μὲ δώσεν ἄνθρωπον τῆς
 » ἀρεσιᾶς μου, καὶ τὸ κατάπινα· ἂν ἤμην καμμία
 » ἄσχημη, ὄχι ἄλλο, ἄρα ἦτον· ἂν ἤμην καμ-
 » μία τῆς ἡλικίας τῆς, καὶ τότε δὲν εἶχα λόγον
 » νὰ εἰπῶ· μὰ... νὰ εἶμαι κατῶς ἢ φύσις μὲ
 » ἐσθλίσειν, ἅς μὴν εἰπῶ μὲ πολὺ, μὲ ἓνα μέ-
 » τριον ὅμως κάλλος, κατῶς καὶ ὁ καδρέπτης μου
 » τὸ βεβαιοῖ, καὶ ὁ κόσμος τὸ κηρύττει. Νὰ
 » χαρίσῃ ἡ τύχη τόσα πλέτη τὸν πατέρα μου,
 » καὶ νὰ εὐρεθῶ μοναχοκόρη, ἢ ἡλικία μου μόλις
 » ἔφθασε τῆς δεκαπέντε χρόνους, καὶ νὰ πῶσω
 » σὲ χέρια, ὡσὲν φρίττει ὁ νῆς μου μόνον νὰ τὸ
 » συλλογιθῶ, ἄχ ἢ κακοῖριζικὴ, πῶς θεὸν νὰ
 » ζήσω; τί θεὸν νὰ γένω; ὑπανδρεύεται κανεὶς
 » εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσῃ εὐτυχισμένα,
 » ἀφ' ἧ προβλέπω ἐγὼ τόσαις ἀπειραις δυ-
 » συχίαις, διατὶ νὰ ἔμβω εἰς τὸν ζυγὸν αὐτὸν;
 » διατὶ νὰ ἐτοιμάσω μονάχη τὸν τάφον μου;
 ἔχι

„ ὄχι . . . ἀδύνατον νὰ τὸ σέρξω. Ἡ καρδιά μου
 „ δὲν αἰσθάνεται καμμίαν κλίσιν διὰ τὸν σοβα-
 „ ρὸν καβαλιέρον, δὲν τὸν θέλω, ὡρατι καλή·
 „ μὰ . . . ἓνα κορίττι πάλιν ἤμπορεῖ νὰ ζήσῃ
 „ χωρὶς σύζυγον, καὶ νὰ φυλάξῃ τὴν ὑπόλη-
 „ ψίν τε καθαράν; ὄχι, ἢ κακαῖς γλώσσαις δὲν
 „ λείπην ἀπὸ τὸν κόσμον, οἱ φιλοκατήγοροι
 „ εὐρίσκον ὕλην, λοιπὸν πρέπει νὰ κάμω μίαν
 „ ἐκλογὴν, καὶ νὰ εὕρω κανένα ὑποκείμενον,
 „ ὅπῃ νὰ προξενήσῃ τὴν εὐτυχίαν μου. Ὁ
 „ Φίλιππος ἄράγε . . . καλὸς νέος, πλὴν
 „ τὸν βλέπω μελαγχολικὸν, ἴσως ἔχει
 „ κανέναν ἔρωτα, ὅταν μὲ βλέπῃ ἀποσβολώ-
 „ νεται, ἴσως θυμᾶτε τὸ ἀμόρι τε, τί κα-
 „ λορρίζικη εἶναι ἐκείνη, ὅπῃ ἠμπόρεσε νὰ τὸν
 „ θέλῃ, καὶ νὰ ἐλκύσῃ τὴν καρδιά τε; ἄς τὸν
 „ ψαρεύσω κομμάτι νὰ ἰδῶ πῶ βαδίζει· μὰ αὐ-
 „ τὸς περισσότερον δείχνει πῶς φεύγει, παρὰ
 „ πῶς ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφὴν μου. Τί νὰ
 „ νοιώσω ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπον κατηφῆ, σιωπη-
 „ λὸν, φιλήσυχον, φιλέρημον; ἢ διαγωγὴ τε
 „ εἶναι ἓνα αἰνίγμα, φαίνεται ὅμως πῶς τὸν
 „ τρώγει κανένα σκαλῆκι· καθὼς τὸν ἰδῶ, θὲ
 „ νὰ τὸν ρίξω λόγον περὶ τῆ καβαλιέρε, νὰ
 „ ἰδῶ τί γνώμην δίδει· ἄχ. . . Φίλιππε, διατί
 „ νὰ βιασθῆς; μὰ εἴμεθα ἄράγε ἐξουσιασαὶ τῶν
 „ καρδιῶν μας; ὅταν νομίζομεν πῶς ταῖς ἔχομεν
 „ εἰς τὸ σῆδος μας, ἐκείναις πετῶν ἐκεῖ ὅπῃ νο-
 „ σιμεύονται χωρὶς νὰ τὸ νοιώσωμεν. Ἄχ, Φί-
 „ λιππε διατί νὰ βιασθῆς; ἴσως ἀπὸ δειλίαν σε
 „ προῆλθε καὶ δὲν μὲ ἐπρόβαλες τίποτε· δὲν
 „ μὲ ἐδοκίμασες ἂν ἔχω κλίσιν ἐπάνω σε· ἀπὸ
 „ τὴν

» την ἄκραν συζολήν σε βέβαια ἀπὸ τὴν
 » ἀπελπισίαν σε ἐγύρισες ἀλλ᾽ τὰ μάτια σου,
 » ἐφαρρῶσες πῶς ἤθελα παραβλέψῃ τὸν ἔρω-
 » τά σου ἂν μὲ τὸν ἀπέδειχνες. Ἄχ πόσον ἐσ-
 » φαλμένη εἶναι ἡ ἰδέα σε. Ἄς ἴξευρες Φίλιπ-
 » πε τὴν καρδιά μου, ἃς ἐγνώριζες τὸν πόνον ἐ-
 » πὼ αἰσθάνεται διὰ λόγου σε, πλὴν τὶ τὸ ὄφε-
 » λος, τὸ μέρος τῆς σήθε σε ὅπῃ ἤθελε νὰ
 » κατοικήσῃ αὐτῇ ἡ ἀθλία, τὸ ἔπιασεν ἄλ-
 » λη. ἐκεῖνη ἴσως λατρεύεται ἀπὸ λόγου σε, καὶ
 » ἡ ἐδική μου σκληρὰ βασανίζεται· ἐκεῖνη δέχε-
 » ται τὴν περιποίησίν σου, καὶ ἡ ἐδική μου κατα-
 » ξεσχίζεται· θέλω νὰ τὸ ἀκέσω ἀπὸ τὸ σῶ-
 » μα σου ὅμως Φίλιππε, καὶ ὑσερον νὰ κάμω
 » ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι ἀναγκαῖον εἰς μίαν ἀπελπισ-
 » μένην.

Αὐτὰ ἐσυλλογίζετο, αὐτὰ ἐφρονῶσεν ἡ
 Ζεμίρα, καθεμένη μονάχη εἰς τὸν ὄνδα της, τὸν
 ὅποιον εἶχε μεταμορφώσῃ εἰς ἀσκητήριόν της.

Μὲ ποῖου τρόπου ξεμυσηρεύονται
 τὸν ἔρωτά της.

Ἡ μητέρα τῆς Ζεμίρας ἐκαμάρωνε βλέπων-
 τας τὴν κόρην της, καὶ τὸν ἀνεψιόν της νὰ φέρον-
 ται μὲ τόσῃν εὐγένειαν, καὶ σέβας ἀναμεταξύ-
 των, τὸ εἶχε κρυφὴν χαρὰν καὶ τιμὴν της, σοχα-
 ραζομένη τὸ καλὸν φυσικὸν καὶ τῶν δύο.

Α' φ'

Ἀφ' ἧ οἱ ἐρασαίμας ἐκατάλαβαν σχεδὸν
 τὴν καρδίαν ὁ ἓνας τῷ ἄλλῳ, χωρὶς νὰ τὸ ξεμου-
 σηρευθῆν, ἔτυχε καὶ τῆτος ὁ τελευταῖος τρόπος
 τῆς ἀποδείξεως τῶν ἀμοιβαίων ἐρωτικῶν φρονι-
 μάτων τῆς· μία βραδιὰ τὸ καλοκαίρι καθήμενοι
 εἰς ἓναν καναπέ (εἶδος σκαμνῆ) οἱ δύο μονάχοι
 ἔμπροσθεν εἰς τὴν πόρταν τῷ ὀσπητίῳ, ὅπερ ἢ
 αὐτὴ ἐσχιμάτιζε μίαν ἀρετὴν εὐρυχωρίαν, εὐ-
 φραίνοντο εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς σελήνης. Ἐ-
 νας δροσερὸς ἀέρας φυτῶντας ἡσυχᾶ, ἐκινῶσε
 τὰ πρασινόχρωα φύλλα μερικῶν δένδρων ὅπερ
 ἦτον ἐκεῖ τρυγύρε· τὸ κρυσαλοειδὲς νερὸν ὅπερ
 ἔτρεχεν ἀπὸ μίαν βρύσιν ἀντικρύ τῆς, ἔκαμνεν
 ἓνα γλυκὺ μερμερητὸν, καὶ ὁμῶς μὲ τὸ ἡδονικὸν
 κελάδισμα ὅπερ ἐπαναλάμβανεν ἢ παραπονετικὴ
 ἀηδῶν, ἐμεταμορφῶντο ἐκεῖνο τὸ χαριέστατον
 κελάδισμα, εἰς μίαν ἐρωτικὴν κατοικίαν· τὰ χε-
 ράκια τῆς ἀγγίζαν, καὶ ἐσυνομιλοῦσαν μὲ ἐκείνην
 τὴν συνειδισμένην ἐλευθερίαν, καὶ εὐτολμίαν, ἣ-
 τις σώζεται μόνον ἀναμεταξὺ εἰς τῆς φίλης, καὶ
 οἱ ἐρασαὶ τὴν σοχάζονται δι' ἄκραν εὐδαιμονίαν,
 χωρὶς νὰ τὴν ἀπολαύσῃ ποτέ τῆς οἱ πτωχοὶ,
 ἢ καὶ ἂν φθάσῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν βαθμὸν, πρέπει
 νὰ χύσῃ κάμποσα δάκρυα, καὶ σεναγμῆς, ἐν ὅ-
 σῳ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ· ἐκεῖνο τὸ ἡδονικὸν κελάδι-
 σμα ἔφερεν εἰς κατάνυξιν τὴν Ζεμίραν (ὡς φαίνε-
 ται εἶχεν ἔλθῃ ὁ καβαλιέρος εἰς τὸν νῆον τῆς·)
 ἓνα λαμπρὸν δάκρυον ἔσαξεν ἀπὸ τὰ ὠραῖα μα-
 τάκια τῆς, εἰς τὰ κνυκάτα μάγνλά τῆς, καὶ ἓνας
 βαθύτατος σεναγμὸς, δὲν ἄργησε νὰ φανερώσῃ
 τὴν θλιβερὴν διάθεσιν τῆς πληγωμένης καρδιάς
 τῆς.

ΦΙΛΙΠ. „ Τί ἐπάθετε ἐξαδέλφη Κερᾶ
 „ με; τί δηλῶν αὐτὰ τὰ δάκρυα; αὐτὴ ἢ με-
 „ λαγχολία; αὐτὴ ἢ αἰφνίδιος μεταβολή σας;”

ZEM. „ Δὲν εἶναι τίποτε ἐξαδέλφε, ἐ-
 „ δάκρυα χωρὶς νὰ θέλω. . . .

ΦΙΛΙΠ. Ἄν ἔχη ἔτσι τὸ πρᾶγμα, δὲν
 „ βλάπτει· ἐξυπάσθηκα τῇ ἀληθείᾳ, ἐνόμισα
 „ πῶς εἶναι καμμία κρυφὴ αἰτία ὅπῃ σᾶς συγ-
 „ χίζει, ἄχ κὶ τότε. . . (α) ἤθελεν αἰσθανθῶ κὶ
 „ ἐγὼ ὁμοίως τὸς ἰδίους πόνους σας.”

ZEM. „ Τί νὰ σᾶς εἰπῶ ἐξαδέλφε, δὲν
 „ ἤμπορῶ πλέον νὰ τὸ κρύψω· ἢ ἐνδύμῃσις τῆ
 „ καρδιᾶς καταξοσχίζει τὴν καρδιά μου, φαρ-
 „ μακῶνει τὰ σπλάγχνα μου, κὶ κοντεύει νὰ με
 „ βάλῃ εἰς τὸν τάφον.

ΦΙΛΙΠ. „ Μὰ, ἐμένα δὲν με ἐρωτᾶτε,
 „ πῶς εἶμαι τάχα;”

ZEM. „ Καὶ πῶς, δοκιμάζεται κὶ ἡ εὐ-
 „ γενεία σας τίποτε κρυφῶς πόνους; εἶσε εἰς καμ-
 „ μίαν περίσασιν ὅπῃ . . . ἄχ ἐξαδέλφε, ὄχι,
 „ εἶσε εὐτυχῆς, δὲν ἔχετε κανένα δίκαιον νὰ
 „ προσκλαίεσθε, ὅσα κὶ ἂν ἐπιθυμήσετε σᾶς
 „ ἔρχονται κατὰ ῥῆν. Τί μένει λοιπὸν εἰς τῆ-
 „ τον τὸν κόσμον ὅπῃ νὰ τὸ ὑσερῆσθε;”

ΦΙΛΙΠ. „ Πισεύσετε με Ζεμίρα Κερᾶ
 „ με, πῶς εἶμαι εἰς ἀδλιωτέραν κατάσασιν ἀπὸ
 „ τὴν ἐδικήν σας.”

ZEM. „ Κατὰ τίνα λόγον παρακαλῶ;
 „ ποῖς εἶδος εἶναι τὰ δεινά σας; ἀφορῶν ἀράγε
 „ εἰς ψυχικὴν παιδείαν; κεντῶν τὴν καρδιά σας,
 „ κατῶς ἐμένα θλίβεν τὴν ἐδικήν μου;”

ΦΙΛΙΠ.

(α) Μὲ μίαν παραπονετικὴν φωνήν.

ΦΙΛΙΠ. „ Ναὶ Κορᾶμβ (α), ὁμοία, ἀπα-
 „ ράλλακτα μὲ τὰ ἐδικά σας;

ZEM. „ Τί λογιῆς; φοβεῖσθε νὰ μὴν σᾶς
 „ βιάσων νὰ ὑπανδρευθῆτε μὲ καμμίαν ὁπῶ δὲν
 „ νοσιμεύεσθε; ὑποπτεύεσθε καμμίαν τυραννίαν,
 „ καμμίαν δυναστείαν ἀπὸ τὸν πατέρα σας, κα-
 „ θὼς ἐγὼ ἀγαπῶντας τὸν ἐδικόν μιν, τρέμω νὰ
 „ μὴν τὸν λυπήσω; (ἐπειδὴ καὶ διὰ τὴν
 „ μητέρα μιν κάτι . . . γίνεται) ἢ αὐτὴ κατ' ἐ-
 „ αὐτὴν ἢ θέλῃσις σας δοκιμάζει τίποτες ἐμπό-
 „ δια ἀπὸ πατρειᾶ;

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ Ζεμίρα . . ἡ βία ὁπῶ ἐπι-
 „ φέρων εἰς τὴν εὐγενεῖάν σας, ἀνάγεται περισσό-
 „ τερον εἰς ἐμένα, εἶναι πλέον σκληρὴ διὰ λό-
 „ γον μιν, παρὰ διὰ τὸ ἀξιολάτρευτον ὑποκεί-
 „ μενόν σας, τὰ ἐδικά μιν σπλάγχνα θλίβονται
 „ περισσότερο παρὰ τὰ ἐδικά σας· ἡ καρδιά μιν
 „ νοιώθει ὅλον τὸ βᾶρος αὐτῆς τῆς ἀσπλάγχ-
 „ νος προσαγωγῆς· τήκεται ἡ ψυχὴ μιν, φρίττω,
 „ καὶ τρέμω ἐλάκαιρος ὅταν σοχάζομαι πῶς εἶναι
 „ χωρὶς εὐχαρίστησίν σας τὸ νὰ καταντήσετε εἰς
 „ τὰ χέρια ἐκεῖνη, διὰ τὸν ὁποῖον αἰθάνεσθε
 „ ἕνα δίκαιον μῖσος.”

ZEM. „ Ἐκατάλαβα πῶς θέλετε νὰ μὲ
 „ συμπονέσετε, νὰ μὲ λυπηθῆτε, νὰ δείξετε
 „ πῶς εἶσε φίλος, πλὴν μὲ φαίνεται Φίλιππε
 „ πῶς αὐτὰ μόνον τὰ λέτε διὰ νὰ μὲ παρηγο-
 „ ρήσετε, καὶ ὀλίγον σᾶς κόφτει ἂν μὲ δώσουν
 „ ἐκεῖνον ἢ ἄλλον κἀνέναν.”

ΦΙΛΙΠ.

(α) Πάλιν μὲ παραπονετικὴν φωνήν.

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ Κερᾶμε, διατι με σκο-
 „ τώνετε με ταῖς ὑποψίαις σας; διατι δισάζετε
 „ εἰς αὐτὰ ὅπῃ με τὴν καρδιά μου εἰς χεῖλῃ σας
 „ συντυχαίνω; διατι ἀμφιβάλλετε εἰς τὰ γε-
 „ νήματα μιᾶς εἰλικρινεσάτης ψυχῆς; ἡ χαρὰ
 „ μου εἶναι προσηλωμένη εἰς τὴν εὐτυχίαν σας,
 „ προσμένω νὰ σας ἰδῶ εὐχαριστημένην, ἢ νὰ
 „ εὔγω ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς λύπης ὅπῃ εὐρίσ-
 „ κομαι καταβυθισμένος ὁ κακορρίζικος, δὲν σας
 „ ἀγαπῶ μόνον κατ' ὃ ἐξαδέλφιν μου, ἐνέχο-
 „ μαι ἢ ὡς ἄνθρωπος εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς καρ-
 „ δίας μιᾶς ἀξιολατρεύτη νέας ὡτὰν τὴν εὐγε-
 „ νείαν σας· πονῶ ὁ δυσυχῆς νὰ σας βλέπω
 „ νὰ τήκεθε ἀδίκως, εἰς καιρὸν ὅπῃ εἶναι μύριοι
 „ τρόποι νὰ... ζήσετε... εὐτυχητήν.”

ZEM. „ Καὶ πόθεν σας ἤλθεν ἡ τόση
 „ εὐσπλαγχνία Φίλιππε;”

ΦΙΛΙΠ. „ Κερᾶμε, τὸ δίκαιον με παρα-
 „ κινεῖ, ἡ ἀνθρωπότης με βιάζει... δὲν εἶναι
 „ κρῖμα νὰ μαρανθῇ τὸ κάλλος σας ἔτι τῷ κά-
 „ κῳ; νὰ περάσετε τυραννισμένην ζωὴν; νὰ μι-
 „ σῆτε πάντοτε ὡς ἢ τὴν ἡμέραν τῆς γεννή-
 „ σεώς σας;”

ZEM. „ Καλὰ καλὰ· πλὴν δὲν εἶναι ἄ-
 „ ράγε καμμία πλέον κρυφὴ αἰτία ὅπῃ νὰ σας
 „ βιάζῃ νὰ πάρετε τόσον τὰ δίκαιά μου, ὅπῃ
 „ νὰ καταλύγῃ τὴν καρδιά σας διὰ νὰ λάβῃ τὴν
 „ διαυδέντευσίν μου;”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ... (πῶς νὰ τὸ ξεσομί-
 „ σω) Κερᾶμε... ὁ δῆλος σας... ”

ZEM. „ Τί ἔκαμεν ὁ δῆλος μου; ”

ΦΙΛΙΠ.

ΦΙΛΙΠ. „ Σᾶς παρακαλῶ νὰ ζῆτε, ἔ-
 „ χετε εὐλογίαν ὑπομονὴν ὅπως νὰ συνέλθω, ἐ-
 „ πειδὴ καὶ μήτε . . . ξεύρω . . . πᾶ . . . περπα-
 „ τῶ· ἐγὼ ὁ δούλος σας Κερᾶμβ . . . εἰς θεὸν με
 „ προκρίνω τὸν θάνατόν μου, παρὰ νὰ σᾶς τὸ
 „ εἰπῶ· με τί πρόσωπον νὰ τολμήσω ὁ ἄθλιος
 „ νὰ . . . τὸ σέβας ὅπως ἔχω πρὸς τὴν εὐγενεῖάν
 „ σας, με καταδικάζει εἰς μίαν αἰώνιον σιωπὴν.”

ZEM. „ Πέτε με το ἀκριβέ μου Φίλιππε,
 „ πέτε με το, συνδράμστε με, ἴσως ἀπὸ αὐτὸ
 „ τὸ βαθύ μυστήριον ἐξήρηται ἡ εὐτυχία μου,
 „ ἴσως εὐρεθῇ τρόπος τῆς ἡσυχίας μου, τῆς ἐ-
 „ λευθερίας μου, τῆς ζωῆς μου . . .

ΦΙΛΙΠ. „ Φοβῆμαι νὰ μὴ σᾶς παρακι-
 „ νήσω εἰς ἀγανάκτησιν, νὰ μὴ διεγείρω τὸν
 „ θυμόν σας, νὰ μὴν ὑποπέσω εἰς τὴν ἔργιν
 „ σας, τρομάξω νὰ μὴν . . .

ZEM. „ Εἰ γὰρ Φίλιππε; ἐγὼ νὰ θυμώσω
 „ κατ' ἐπάνω σας; καὶ διατί; με φαίνεται πῶς δὲν θέ-
 „ λετε κάμῃ ποτὲ κανένα κίνημα ὅπως νὰ με
 „ λυπήσῃ, φθάνει νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴν
 „ εὐγενεῖάν σας, καὶ ὅλα τὰ δέχομαι· Ἐλπίζω
 „ πῶς δὲν θέλετε τὸ κακόν μου, καὶ ἂν δώσω
 „ πίσιν εἰς ὅσα με πληροφορεῖτε, πρέπει νὰ
 „ προσημένω ὅλο καλὰ ἀπὸ τὸ χέρι σας.”

ΦΙΛΙΠ. „ Θυσιάζομαι Κερᾶμβ, πεθαίνω,
 „ γίνομαι διὰ χατήρι σας, πλὴν ἄραγε . . .
 „ δὲν . . . θυμῶνστε με τὰ σωσά σας, ἂν σᾶς ξε-
 „ μυστηρεῦθῶ ἐκεῖνο ὅπως εἶχα ἀποφασίσῃ νὰ
 „ βασῶ κατακρυμμένον εἰς τὸ σῆθος μου ἐν ὄσῳ
 „ ζῶ, δὲν μεταβέλλετε αὐτὴν τὴν ἡμερότητα
 „ τῶ χηρῶν καὶ προσώπων εἰς ἄσπονδον ἀ-
 „ γανάκτησιν, ἄχ, ὁ κκορρίζικος, καλλίτερος

„ νὰ τὸ σιωπήσω , παρὰ νὰ διεγείρω μονάχος
 „ μὲ τὸ δίκαιον μῖσος σας κατ' ἐσάνω μὲ . . . μὰ . . .
 „ ἢ καλοσύνη σας Κερᾶ μὲ . . . μὲ παρακινεῖ . . .
 (νὰ καιρὸς ἐπιτιγδειὸς Φίλιππε (α), καρδιά, μὴν
 „ δειλιάζης) μὰ ἢ καλοσύνη σας Κερᾶ μὲ μὲ . . .
 „ ρακινεῖ νὰ ἀφήσω κάθε συζολήν ὅθεν ἔ-
 „ ζι ἔτ' εἶμαι χαμένος, λοιπὸν ὑπακῶ εἰς
 „ τὴν προσαγήνη σας, ἔ σᾶς λέγω ἔτι . . . ἄχ
 „ σᾶς λέγω ὅτι . . . ἢ καρδιά μὲ ἐτόλμησε . . .
 „ νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ. ”

ΖΕΜ. „ Βέβαια Φίλιππε κατ' ὁ συγ-
 „ γενής, πρέπει νὰ μὲ ἀγαπᾶτε. ”

ΦΙΛΙΠ. „ Ναὶ Κερᾶ μὲ . . . ὅμως . . . κλί-
 „ νει κομμάτι εἰς τὸ ἐρωτικὸν ἢ ἀγάπῃ μὲ. ”

ΖΕΜ. „ Ὅπῃ δὲ νὰ εἰπῆ κομμάτι μὲ
 „ ἀγαπᾶτε, ἔ ὄχι κατῶς προσητέρα ἐπασχί-
 „ ζετε νὰ μὲ κάμετε νὰ τὸ πισεύσω. ”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἀχ ὁ δυσυχῆς, βλέπω καὶ
 „ καμώνεθε πῶς δὲν ἐνοιάσετε τὸ νόημα τῆς
 „ ὀμιλίας μὲ. Ζεμίρα ψυχὴ μὲ, ἐγὼ τρεῖς αἰ-
 „ νομαὶ διὰ τὰ ἀμίμητα δ' ἄλγητρά σας, φλογί-
 „ ζομαι ἀπὸ τὸν χρυσὸν ἔρωτά σας (παρακαλῶ
 „ νὰ μὲ δώσετε τὴν ἄδειαν νὰ σᾶς εἰπῶ ὅλα
 „ τὰ πάθη μὲ) ἡμέρα νύκτα, ὥρα, στιγμή δὲν
 „ περᾶ ὅπῃ νὰ λείψῃ τὸ ἄχ, ἀπὸ τὸ πολυ-
 „ παθὲς μὲ σῆδος. Ὅταν σᾶς βλέπω, τρέμω
 „ τὰ χεῖροπόδαρά μὲ· ἂν δὲν εἶσε παρῶν, ἕνα
 „ βᾶρος σκεπάζει τὴν πληγωμένην καρδιά μου,
 „ πᾶθενά δὲν ἔμπορῶ νὰ σαδῶ, ὁ τόπος δὲν
 „ μὲ χωρεῖ, καίομαι, τήκομαι χωρὶς νὰ τὸ ξεύ-
 „ ρετε, κάνεις δὲν μὲ βοηθεῖ, κάνεις δὲν νοιώθει
 „ τὸν πόνον μὲ. Τὰ πύρινα δάκρυά μὲ, οἱ ἄ-
 „ πειροὶ σεναγμοί μὲ, τὰ ἀνυπόφορα δεινά μὲ,
 (α) Κατ' ἐαυτὸν, „ εἶναι

„ εἶναι ἀπερίγραπτα, δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ
 „ τὰ συγκώσω, ἐσώθηκεν ἡ ὑπομονή μου, ὁ θάνα-
 „ τος εἶναι τὸ τελευταῖον καταφύγιόν μου, ἢ
 „ ἢ ἐλπίδα τῆς εὐτυχίας μου (α). Ὡραιοτάτη
 „ Ζεμίρα, δὲν εἶναι τωρινὴ ἢ πληγὴ μου, τὴν
 „ πρῶτην ὥραν ὅπῃ ἔλαβα τὴν εὐτυχίαν νὰ σᾶς
 „ ἰδῶ, ἐκείνην τὴν ἰδίαν ἐδέχθηκα καὶ ταῖς χρυ-
 „ σαῖς ἀλυσίδαις τῆς γλυκυτάτης σκλαβιάς
 „ μου, ἐκείνην τὴν ἰδίαν σιγμὴν ἐκόνευσε τὸ
 „ φλογερὸν βέλος τῷ ἔρωτος εἰς τὰ σωθικά
 „ μου. Ἀλλ' ἀναπνοή μου, ἂν δὲν σᾶς καταπεί-
 „ θῃ εἰς εὐσπλαγχίαν ἢ ἀξιοθρήνητην κατὰ-
 „ σασί μου, ἂν δὲν σᾶς παρακινῶν εἰς ἔλεος οἱ
 „ παραπονετικοὶ λόγοι μου, ἢ λατρεία τῷ ἔρω-
 „ τός μου, αὐτὰ τὰ θερμὰ δάκρυά μου καὶ, ὡς
 „ ἐξυπνήσαν τὰς οἰκτιρμέσας (β) νὰ μὲ λυπη-
 „ θῆτε, νὰ μὲ παρηγορήσετε, νὰ μὲ ἀγαπή-
 „ σετε. ”

ZEM. „ Μὴ λυπήσθε Φίλιππε, μὴν κα-
 „ κοτυχίζετε τόσον τὸν ἑαυτὸν σας, μὴ μὲ
 „ σοχάζεσθε διὰ τόσον σκληρὴν (ὁ καίμενος (γ)
 „ . . . τὸ κρῖμα τοῦ πῆρα . . . δὲν ἀγαπᾷσθε
 „ ἄλλην) αὐτὴ ἢ ξεμυσηρέσας δὲν μὲ συγχί-
 „ ζει, ἀλλὰ καὶ μάλις μὲ χαροποιεῖ. Θαρ-
 „ ρεῖτε πῶς δὲν ἔχω καὶ ἐγὼ σπλαγχνία; πῶς
 „ ἢ καρδιά μου εἶναι πέτρινη; πῶς ὁ ἔρωτας δὲν
 „ ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχύϊν εἰς ὅλους μας; ἄνθρωπος
 „ εἶμαι καὶ ἐγὼ . . . αὐτὸ ἦτον τὸ μεγάλο μυ-
 „ στήριον ὅπῃ δὲν ἠμπορέσετε νὰ ξεσομί-
 „ σετε; ”

Ο 2

ΦΊΛΙΠ.

(α) Φιλεῖ τὰ χεῖρα της.

(β) Χύνει δάκρυα.

(γ) Καθ' ἑαυτήν.

ΦΙΛΙΠ. „ Κεῖρα μου δὲν εἶναι πλέον μου-
 „ σήριον, ἐπειδὴ ἔσας τὸ εἶπα, ἐλαφρώδη τὸ
 „ σήθος μου ἀπὸ ἑνα βάρους ὅπῃ με ἐσκώτωνεν,
 „ ἡσύχαστε τὸ κορμί μου, ἔ με φαίνεται πῶς
 „ κάτι εὐγῆκεν ἀπὸ πάνω μου.”

ZEM. „ Μὰ διατὶ τόσαις περιπλοκαῖς,
 „ τόσα ἀνίγματα, τόσα κλωθογυρίσματα;
 „ δὲν ἔπρεπε νὰ με τὸ κρύβετε τόσον καιρὸν.”

ΦΙΛΙΠ. „ Σᾶς τὸ εἶπα ὁ δυσυχῆς, μὰ
 „ τὸ ἐκέμετε ἔξω νῆ, προσποιημένη πῶς δὲν
 „ τὸ ἐνοιώσετε.

ZEM. „ Τί συμπεραίνετε (α) τώρα Φί-
 „ λιπτε; ἢ σιωπή μου...

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ Ζεμίρα φῶς μου, ἢ σιω-
 „ πή σας με δίδει ἐλπίδα ὅτι εἰτακέωδικα, με
 „ γεμίζει ἀπὸ χαρὰν, με...

ZEM. „ Ἀράγε δε νὰ εἶσε πλέον...
 „ εὐτυχισμένος... ἂν...

ΦΙΛΙΠ. „ Ἀπορίαν τὸ ἔχετε ψυχὴ μου;
 „ δὲν ἱξεύρετε πῶς τὸ νὰ με ἀγαπάτε, εἶναι
 „ ὁ ὑπέρτατος βαθμὸς τῆς εὐδαιμονίας μου; εἶναι
 „ ... ἄχ... δὲν εὐρίσκω λέξαις νὰ ἐκφράσω
 „ τὴν ἰδέαν τῆς μεγίστης εὐτυχίας ὅπῃ προσμέ-
 „ νω ἀπὸ τὸ ἔλεός σας.”

ZEM. „ Ἀληθινὰ (β) σοχάζεσθε τώρα,
 „ πῶς ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ;

ΦΙΛΙΠ. „ Κεῖρα μου (γ) σᾶς παρακαλῶ
 „ ... νὰ ... παραβλέψετε τὴν τόλμην μου...
 „ ἐγὼ ὁ δυσυχῆς... μὴ θυμώνετε νὰ ζῆτε...
 „ ἢ

(α) Ὑστερον ἀπὸ ὀλίγην σιωπὴν, ἔ με μισὴν φωνήν.

(β) Μὴ θυμὸν. (γ) Ἀποσβολωμένος.

» ἡ εὐγενεία σας μὲ ἐπροσάξετε νὰ σᾶς εἰπῶ
 » τὸ μουσικόν μου . . . ὄχι ἄλλο . . . πεθαίνω . . .
 » ἄχ θεέ μου . . . σκοτώσατέ με . . . ἄς γένω θυ-
 » σία τῆ φλογερῆ ἔρωτός σας ;

ZEM. » Μὴ φοβᾶσθε ἀκριβέ μου Φίλιπ-
 » πε, δὲν εἶσε λανθασμένος, ἐγὼ σᾶς ἀγα-
 » πῶ κατ' ὃ συγγενῆ, ἡθελα σᾶς ἀγαπήσῃ
 » ἔκ περισσότερον, ἂν δὲν ἐφοβόμαν νὰ μὴν
 » προσκρῆσω εἰς τὴν θέλησιν τῆ πατρός μου, ὅ-
 » σον διὰ τὴν μητέρα μου, σᾶς τὸ εἶπα ἔκ προτι-
 » τερα πῶς εἶναι συγκαταβατική, ἔκ σᾶς δέ-
 » χεται μὲ ὅσα ὀνόματα ἔκ ἂν σᾶς δώσω, ἔξά-
 » δελφον . . . συγγενῆ . . . ἔκ

ΦΙΛΙΠ. » Ἄχ ἀξιολάτρευτή μου Ζεμίρα,
 » ἄχ δέσποινα τῆς ζωῆς μου, ἐγὼ ἀναπνέω
 » πλεόν Κερᾶ μου, αὐτὴ ἡ ἀμυδρὰ ἐλπίδα ὅπῃ
 » μὲ δίδετε ὅτι ἡθέλετε μὲ ἀγαπήσῃ, μὲ λέ-
 » γει πῶς μὲ ἀγαπᾶτε· ψυχὴ μου Ζεμίρα, ἡ
 » εὐτυχία μου δὲν ἔχει κερμίαν σύγκρισιν μὲ
 » ταῖς δόξαις ὅλων τῶ κόσμου, μὲ φαίνεται πῶς
 » ἐξεβιάζω τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης . . .

Αὐτὰ λέγωντας ὁ Φίλιππος, ἔπεσεν εἰς
 τὰ γόνατά της, ἔκ κατεφιλήσε τὰ χροῖα της
 βρέχωντάς τα μὲ δάκρυα. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμε-
 ταξύ, ὁ πατὴρ ἐρχόμενος ἀπ' ἔξω, ἔμβαινε
 εἰς τὸ σπήτιον· οἱ δύο ἔρασαὶ βλέποντές του
 ὅπῃ τὸς ἐσοχάσθη, ἐν τῷ ἄμυχ ἀπελιθώθησαν,
 ἔμειναν ἀπονεκρωμένοι· ὁ ὑπερβολικὸς θυμὸς, ἡ
 ἄκρα ἀγανάκτησις, ἔκκαμαν τὸν Δονᾶν νὰ μὴν
 ἠμπορῇ νὰ προφέρῃ λέξιν, ἐσέκετο βαβῶς κάμ-
 ποσὴν ὥραν· τέλος πάντων μὲ μίαν ἀγρίαν φω-
 νήν, ἄρχισε νὰ ὑβρίζῃ, νὰ ἐσιφορτώνῃ ἔκ τὸς
 δύο

δύο μὲ τὰ πλέον ἄτιμα λόγια, κακοτυχίζωντας τὸν ἑαυτόν τε πῶς ἀτιμάσθηκεν εἰς τὸ γήρασ τε ἀπὸ τὴν κόρην τε, ἀπὸ τὸν ἀνεψιόν τε, ἀπὸ τὰ παιδιὰ τε. Αὐτὴ ἡ τρομερὰ ὀργή, ἐτελείωσε μὲ μίαν σφοδρὰν προσαγὴν πρὸς τὴν Ζεμίραν, ὅτι εἰς τὸ ἔξης νὰ μὴ συντύχη ποτὲ κατὰ μόνας μὲ τὸν Φίλιππον, εἰς τὸν ὀπίθου (ἀφ' ἧ τὸν ἐπέρασε κομμῆτι ὁ θυμὸς) ἐφόρτωσεν ὅλον τὸ παῖσιμον. „ Ἐτοιμάσθε λοιπὸν ἀχάρισον κορμὶ, λέγει, τὴν ἐρχομένην κυριακὴν νὰ σεφανωθῆς τὸν καβαλιέρου.

Ἀποχωρισμὸς τῆ Φιλίππου καὶ τῆς Ζεμίρας.

Αὐτὰ τὰ ὑπεριὰ λόγια ἐφαρμάκωσαν τὴν καρδίαν τῆ Φιλίππου, ἐγύρισε τὰ μάτια τε μισοδακρυσμένα πρὸς τὴν Ζεμίραν, καὶ μὲ ἓνα βαρύτατον σεναγμὸν, τὴν ἔδωκε νὰ καταλάβῃ εἰς ποῖον λυπηρὸν ἀγῶνα εὐρίσκετο ἡ ψυχὴ τε ὁ πατέρας της τὴν ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ τὴν ἔφερε πρὸς τὸ σπῆτι ὅσον διὰ τὸν Φίλιππον, ἐπρόσαξε νὰ τὸν δώσεν ἄλλον ὄνδα, νὰ μὴν ἔχη καμμίαν συγκαινωνίαν, μήτε νὰ φαίνεται τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπῃ ἐκάθετο ἡ ἐξαδέλφη τε, μήτε νὰ ἔλθῃ πλέον εἰς τὸ τραπέζι τῆ θείας τε, νὰ παύσεν εἰς τὸ ἔξης ἢ συναναστροφαῖς τας, καὶ νὰ μὴν ἰδῆν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.

Ο ἄσπλαγχνος τρόπος ὅπῃ ἐφέροντο οἱ συγγενεῖς τε, ἢ σκληραῖς ὑποψίαις ὅπῃ τὸν ἐτυρανῆσαν, ὁ φόβος τῷ νὰ μὴν τὸν ἀποβάλλῃ καὶ ἀπὸ τὸ σπητι, πρὸ πάντων δὲ τῆς Ζεμίρας ἡ χαρὰ ὅπῃ ἔμελε νὰ τελειώσῃ ἐντός ὀλίγου, ἔκαμαν τὸν Φίλιππον νὰ ἀπονεκρώνεται χίλιαις φοραῖς τὴν ὥρην, μῆτε ἔτρωγε, μῆτε ἔπινεν, ἀνάπαυσις, ἢ ὕπνος, τί ἐσί; δὲν ἴξευρεν ὁ δυσυχῆς... ὁ ἔρωτας ὁμως, ἐκεῖνος ὁ φοβερός βασιλεὺς τῆς ἀνθρώπινης καρδίας, ὅπῃ κάμνει καὶ τὰς πλέον φρονίμους νὰ εὐγαίνῃ ἐνίοτε ἀπὸ τὸν εὐδύν δρόμον τῆς φρονήσεως, ἀνανεώνει τὰς ὑπεργήρης, ὑποτάσσει εἰς τὸ σκῆπτρον τὸ ὅσας διησχυσίζονται καὶ συκῶν κατ' αὐτὰ ἐπανάσασιν, πετῶντας ἐπάνω εἰς τὴν καρδιὰ τῆς ὡραίας Ζεμίρας, ἔλεγε χαμογελῶντας „ ἄς ἀφήσω τὰ
 „ δέλημα νὰ ἡσυχάσῃ εἰς τὴν φαρέτραν μου,
 „ ἡ δυναστεία ὅπῃ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸ τὸ ἀμόρι,
 „ δέλει πολεμήσει εἰς τὸν τόπον μου, καὶ τῇ ἀ-
 „ ληθείᾳ, ἔτζι ἔγινεν. ”

Ἀφ' ἧ ἀπεχωρίσθη ἡ Ζεμίρα τὸν Φίλιππον, ἐκεῖ ὅπῃ τὸν ἀγαπῆσε πρῶτα ὀλίγον, ἐτρελλαινέτο πλέον διὰ λόγου τε μετὰ ταῦτα· ἐκεῖνος πάλιν ὅπῃ ὅταν τὴν ἔβλεπε κάθε στιγμήν, εἶχε μόνον μίαν θερμὴν κλίσιν, ἑκατασήθη ὅλος ἔρωτας καὶ φλόγα, ὅταν τὴν ὑπερήθη. Ὄραις ὀλάκαιραις ἔμενε λιγοθυμισμένος ὅταν τὴν ἐνθυμῆτο. Χίλιαις μηχαναῖς ἐπερνῆσαν ἀπὸ τοῦ νῦν τε νὰ κάμῃ διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, πλὴν δὲν ἐμεταχειρίσθη καμμίαν. Ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη, ἢ βία, τὰ ἐμπόδια, καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ἐπίειον

ὁποῖον ἐφέρετο ὁ Δονᾶν, ἐδίδαν περισσοτέρην εὐκολίαν εἰς τὴν ἀπόκτησίν της.

Ἡ δυσυχισμένη Ζεμίρα μὲ ἄκραν ἀπελπισίαν ὑπόφερε νὰ ἰδῆ τὸν καβαλιέρον τὴν πρώτην φορὰν ὅπῃ ἦλθε νὰ τὴν χαιρετήσῃ, καὶ ἐφόρδη μὲ ἕναν τοιαῦτον τρόπον εἰς αὐτὸν, ὅπῃ τὸν ἔδωκεν ἀμέσως νὰ καταλάβῃ πῶς δὲν τὸν νοσῆμεύεται, καὶ μὲ χίλια κομπλιμέντα τὸν παρεκάλεσε νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ λόγου της. Ἡ μητέρα της τὴν ἐκαιοκράτισε περὶ τῆς, πλὴν ἡ Ζεμίρα ἐφώναξε πλεον ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν της, πῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν πάρῃ, καὶ ἐδιηγήθη καταλεπτῶς τὴν γνώμην της, προσρέχοντα εἰς τὰ μητρικὰ σπλάγχχνα της. Ἐπρόφερε μὲ τόσον πόνον καὶ δάκρυα τὰ παράπονά της, ὅπῃ ἡ κακοῦρ-ρίζικη μητέρα ἐσοχάδι πῶς ἀφεύκτως ἔπρεπε νὰ τὴν παρηγορήσῃ, διὰ νὰ μὴν τὴν χάσῃ.

Ὁ ἔρωτας (εἶναι γνωστὸν) πῶς εἶναι ἐφευρετικὸς, καὶ ἀποκαταστῆναι πανῆργον καὶ σεπονηρευμένην τὴν πλεον ἀπλὴν καὶ ἄκακον νέαν. Ἡ Ζεμίρα ἀφ' ἧ ἔλαβε κάποιαις μικραῖς ἐλπίδαῖς ἀπὸ τὴν Μαδὰμ Δονᾶν, ἀνάστανε κομμάτι, καὶ ἔμεινεν ἐν τοσούτῳ εὐχαρισημένη * καθε ἡμέραν ὁμως ἔκαμνε καινῆρια ζητήματα, τὰ ὅποια ἀποκτῆτε πάντοτε μὲ τὰ δάκρυά της. Ὁ Φίλιππος τὴν ἔγραψεν, ἡ μητέρα ἔδωσε τὴν ἀδειαν νὰ τὸν ἀποκριθῆ. Ὑστερον ἐπεθύμησε νὰ τὸν ἰδῆ, αὐτὸ ἐσάδι κομμάτι βαρὺ, ἡ νενὲ ὁμως τὸ παρεβλέψε καὶ αὐτὸ, ἔπειτα κατήντησε τὸ πρᾶγμα νὰ συνομιλήσῃν οἱ δύο της πωρέσις καὶ τῆς μητρός· τέλος πάντων ἐσυντύχαιον καὶ μουσικῶς

ἡ μητέρα ἐσφάλισε τὰ μάτιά της, ἔτραβίχθη εἰς τὸν ὄνδα της προσποισμένη πῶς δὲν τὸ ξεύρει.

Ραβασί τῆ Φιλίωπε πρὸς τὴν
Ζεμίραν.

ΚΕΡΑ ΜΟΥ ΖΕΜΙΡΑ.

» Ἀφ' ἧ σὲ ἔχασα ὁ κακοῤῥίζικος, κείτο-
» μαι ὡσάν νεκρὸς χωρὶς αἰοδήσεις, μῆτε νῆς,
» μῆτε σημεῖα ζωῆς μεῖνειν. Ἡ παρουσία σε
» ὡς μεῖ ἐμφύχωνεν, οἱ παρηγορητικοὶ λόγοι
» σε, ἢ γλυκίαις ἐλπίδαις, ἢ ὑπόσχεσαίς σε,
» μεῖ ἔλειψαν ἀπὸ τὴν ὥραν τῆ σκληρῆ ἀποχω-
» ρισμῆ μου. λοιπὸν τί δὲ νὰ γένω; νὰ σοχά-
» ζωμαι πῶς εἴμεθε εἰς τὸν αὐτὸν ὀρίζοντα,
» νὰ μᾶς σκεπάζη ἡ αὐτὴ σέγη, νὰ κατοικῶ-
» μεν εἰς τὸ ἴδιον σπητι, ἔ νὰ μὴ σὲ βλέπω
» ὁ δυστυχῆς, συμπεράινει πλέον εἰς πόσον βαθ-
» μὸν ἀπελπισίας εὐρίσκομαι; Ζεμίρα φῶς μου,
» ἐγὼ ἔζησα ἕως αὐτὴν τὴν στιγμήν, μόνον διὰ
» νὰ σὲ γράψω, ἔ ἂν δὲν με ἀποκριθῆς, ἀμέ-
» σως δέλω κεντήσει ἕνα θανατηφόρον μαχαῖρι
» εἰς τὴν καρδιά μου, ἐπειδὴ ἔ δὲν ἠμπορῶ νὰ
» ὑποφέρω πλέον. Ὁ σερεμὸς σε ἐκατὸ φο-
» ραῖς τὴν ὥραν με ἀπὸνεκρύνει· συμβηλὴν ζη-
» τῶ, τί πρέπει νὰ κάμω, ἔ λυτῶσέ με.

Α'πόκρισις τῆς Ζεμίρας.

ΕΞΑΔΕΛΦΕ.

„ Μύρια δίκαια ἔχεις νὰ ἀδημονῆς, καὶ ὅσα
 „ κίαν μὲ γράφης, τὰ πιστεύω, διατὶ δοκιμάζω
 „ περισσότερα δεινὰ· ἄχ νὰ ἴξουρες τί τραβῶ;
 „ τὰ ἄπειρα ὅμως δάκρυά μου, ἐμαλλάκαιναν
 „ κομμάτι τὴν σκληρότητα τῆς καρδιάς τῆς μη-
 „ τρός μου, καὶ μόλις μὲ ἔδωκεν ἄδειαν νὰ σὲ ἀ-
 „ ποκριθῶ· τὰ ἐπαναδίπλωσα, καὶ ἐκαταπέι-
 „ στη νὰ ἀνταμωθῶμεν κίόλα, πλὴν ἐμπροσά
 „ τῆς· λοιπὸν ἀκριβέ μου Φίλιππε, ἀπόψε ὁ-
 „ ταν σὲ μνηύσω μὲ τὴν Ἑλένην (α) ἔλα χω-
 „ ρὶς κανέναν φόβον νὰ σὲ ἰδῶ· ἡ μητέρα μου θε
 „ νὰ εἶναι παρὸν, δὲν βλέπτει, καθε ἀρχὴ εἶ-
 „ ναι δύσκολη, ἴσως . . . μᾶς λυπηθῆ πε-
 „ ριστότερον, καὶ ὅταν ἔχωμεν τὴν ὑπεράσπισίν
 „ τῆς, ὅλα μᾶς ἔρχονται δεξιὰ· μένω δέ·

Ὅλη ἡ Ζεμίρα σε.

Ὅλα αὐτὰ ἐγίνοντο, ἐν καιρῷ ὅπῃ ὁ θυ-
 μώδης πατὴρ ἄσραπτε καὶ ἐβροντῆτε κατὰ τῆς
 θυγατρὸς τε, διατὶ νὰ δεχθῆ μὲ τόσην ψυ-
 χροῖτητα τὸν καβαλιέρον; καὶ τὸ περισσότερο,
 πῶς τὴν ἄκουσε νὰ τοῦ λέγῃ μὲ μίαν ἄκραν τα-
 πείνωσιν νὰ μὴ πατήσῃ πλέον εἰς τὸ σπῆτι,
 μήτε νὰ λάβῃ τὸν κόπον τῆ κάνα νὰ ἔλθῃ νὰ
 τὴς χαιρετήσῃ· τέλος πάντων ἡ ἀγριότης τῆ
 πατρὸς,

(α) Δευτέρα ὅπῃ εἶχε τὴν καλοσύνην νὰ πηγαίνο
 φέρῃ τὰ γράμματά της.

πατρός, ἔ ἡ εὐσπλαγγυία τῆς μητρός, ἀντιπο-
 λεμῶσαν ἴσσον, ὅπῃ ἡ μήτέρα ἀδιαφοροῦσε πλέον
 μετὴν ὀλότη εἰς τὴν ἀντάμωσιν τῶν νέων· ὅ-
 θεν εὐρισκόμενοι μίαν ἡμέραν μονάχοι οἱ δύο ἐ-
 ρασαί, ἀρχίζοντες ἀναμεταξύτας τὴν παρῶσαν συ-
 νομιλίαν.

Βάνον εἰς τάξιν τὸ πρᾶγμα.

ZEM. „ Ἄχ τί δυσυχισμένη, τί κακοφ-
 „ ρήτικη πῶ εἶμαι ἢ καί μετῆ ἐξάδελφε; ἔ ἡ
 „ πέτραις με λυπῶνται, ἔ ὁ σκληρὸς πατήρ
 „ με ἀντὶ τῆς ἡμερώσεως, ἄλλο τόσο ἐξαγοριῶνε-
 „ ται κατ' ἐπάνω μου.”

ΦΪΛΙΠ. „ Κεῖν με ἐκεῖνος εἰς τὸ κρυφόν
 „ σᾶς ἀγαπᾷ, εἴτε μοναχοκόρη τε, ἢ κληρονό-
 „ μος τε, ἢ ἐλπίδαις τε ὅλαις εἶναι θεμελιω-
 „ μέναις εἰς τὴν εὐγενείαν σου, ἔ λοιπὸν . . .

ZEM. „ Καὶ με τῆτο τί ἐκατάλαβα, ἀφ' ἧ
 „ με ψήνει; τί με χρησιμεύον αὐτὰ ὅπῃ ἐπα-
 „ ριθμεῖτε;”

ΦΪΛΙΠ. „ Ἄν ἀγαπήσεται . . . αὐτὸ
 „ ὅπῃ δὲ νὰ σᾶς προβάλλω, ἴσως δὲν πρέπει
 „ νὰ τὸ κάμῃ ἕνας εὐγενὴς ἄνθρωπος, ἕνας ἐ-
 „ ρασῆς ντελικάτος, παρὰ καιρὸν, πλὴν, ἀφ' ἧ
 „ λείπον ὅλοι οἱ ἄλλοι τρόποι, ἀφ' ἧ δὲν ἔχει
 „ κάνεις πῶ νὰ προσδράμῃ, ἔ ἡ ζωὴ τε κινδύ-
 „ νεύει πλέον, εἶναι ἀνάγκη νὰ . . .”

ZEM.

ZEM. „ Καὶ τελειώσατε Φίλιππε, μὴν
 „ ἀποσιωπᾶτε τὸν λόγον σας.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄν ἀγαπάσατε λέγω . . .
 „ ἡμεῖς ἠθέλαμεν ζήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἀφέντως
 „ μαζὺ, χωρὶς νὰ ἔχωμεν κανένα φόβον νὰ
 „ μᾶς ἀπεχωρίσῃν . . .”

ZEM. „ Ἄχ, εἰ συντύχετε ἐξάδελφε
 „ διὰ τὸν Θεόν.”

ΦΙΛΙΠ. „ Εἶναι τρόπος ὅπως νὰ κατα-
 „ κεισθῆ ὁ Θεὸς μῆ, εἰ μονάχως τα νὰ θελή-
 „ σῃ . . .”

ZEM. „ Καὶ τί τρόπος εἶν' αὐτὸς; πέτε
 „ μέτεν.”

ΦΙΛΙΠ. „ Δὲν τολμῶ νὰ σᾶς τὰ ξεσο-
 „ μίσω, σᾶς ἐντρέπομαι . . . συσέλλομαι.”

ZEM. „ Εἶναι λοιπὸν κανένα κακὸν ἔρ-
 „ γον ὡς φαίνεται, καμμία ἀτιμία.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ὅχι τῶν τινὰ . . . ὁ-
 „ μως . . .”

ZEM. „ Ὅμως τί; . . . εἰ πέτε το, κα-
 „ λὲ πέτε το.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ποτέ μῆ ἄχ . . . δὲν θέλω
 „ σᾶς τὸ εἰπῆ, δὲν πάει ἡ γλῶσσα μῆ, τρέ-
 „ μω Κερά μῆ . . .”

ZEM. „ Εἰ ἐξάδελφε (α) σᾶς παρακαλῶ,
 „ νὰ σοχαθῶ εἰ ἐγὼ αὐτὸν τὸν ἐπωφελέστατον
 „ τρόπον, νὰ τὸν κρίνω, νὰ ἰδῶ ἂν ἠμπορῶ νὰ
 „ τὸν μεταχειρισθῶ.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ζητεῖτε νὰ σᾶς τὸν εἰπῶ Ζε-
 „ μίρα; τὸ θέλετε; μὲ δίδετε τὴν ἄδειαν;”

ZEM.

(α) Μὲ ἡμερότητα.

ZEM. „ Μὴ με' παιδεύετε Φίλιππε.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἀ'χ Κερᾶ μου, προσάξετέ με...
 „ ἐπειδὴ ἔ' δὲν ἠμπορῶ κατ' ἕδρα τρόπον, πῶς
 „ νὰ . . .”

ZEM. „ Καθὼς νοιώθω θέλετε νὰ σᾶς
 „ παρακαλέσω γονατίσῃ (α).”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἀ'χ ψυχὴ μου . . . (β) ἄς
 „ πάρωμεν εἰς βοήθειά μας ἀκόμι ἕνα τρίτον
 „ κείμενον.”

ZEM. „ Καὶ πῶς; θέλετε νὰ σᾶς πα-
 „ ρακαλέσω δια' νὰ εἰπῆτε ἐκεῖνο ὅπῃ ἐγὼ τζι-
 „ ρίζω νὰ ἐπιχειρισθῶ; . . . ναὶ ἑξ' ἀδελφε, ἄς
 „ πάρωμεν, ἄς τὸ προβάλωμεν τὴν μητέρα μου,
 „ ἄς τὴν παρακαλέσωμεν, ἄς τὴν φέρωμεν εἰς
 „ μίαν κατάνυξιν μὲ τὰ δάκρυά μας, ἄς τὴν φα-
 „ νερώσωμεν τῶς πόνεμας, ἐγὼ εἶμαι βέβαιη
 „ πῶς θέλομεν τὴν καταπείσει.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ὅχι Ζεμίρα μου, ἐκείνη φο-
 „ βεῖται νὰ εὐγῆ ἀπὸ τὴν προσαγὴν τῆ πα-
 „ τέρσας, ἔ' ἀντὶ νὰ μᾶς ὠφελήσῃ, ἠμπο-
 „ ρεῖ . . . νὰ μᾶς . . . βλάψῃ.”

ZEM. Δὲν καταλαμβάνω λοιπὸν τί μὲ
 „ λέτε.”

ΦΙΛΙΠ. „ Δὲν λέγω περὶ τῆς μητρός
 „ σας πῶς πρέπει νὰ τὴν πάρωμεν εἰς βοήθειάν
 „ μας, ἀλλὰ . . .”

ZEM. „ Καὶ ποῖον λοιπὸν;”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἐναν ἄλλον ὡσὰν ἐσᾶς τὴν
 „ ἰδίαν Ζεμίρα μου.”

ZEM.

(α) Καμώνεται πῶς θὲ νὰ γονατίσῃ.

(β) Πίπτωτας εἰς τὰ γόνατά της.

ZEM. „ Πέτε με παρρικὰ Φίλιππε τὸν
 „ σκοπόν σας, ἐγὼ δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸν εὕρω, ὁ
 „ καιρὸς περνᾷ, καὶ τὸν χάνομεν τῷ κάκῳ.”

ΦΙΛΙΠ. „ Νὰ βάλωμεν σὴν μέσῃν τῆς
 „ ὑποθέσεώς μας ἕναν ἄλλον ὡσαν ἑσᾶς τὴν
 „ ἰδίαν Ζεμίρα . . . πῶς; δὲν καταλαμβάνετε
 „ τί σᾶς λέγω; . . ἤγην, ὡς πρὸς τὴν δείτξαν
 „ μὲ, δὲν εἶσε μίαν ἄλλην ὡσαν τὸν ἑαυτὸν τῆς ἢ
 „ εὐγενείας; ἢ σχέσις . . . ὅπῃ σᾶται
 „ ἀναμεταξύ σας . . .”

Ἡ Ζεμίρα ἐροδοκοκίνησε, πλὴν δὲν ἐκκατάλαβε πάλιν σωσὰ τὴν ἔννοϊαν τῷ λόγῳ.”

ZEM. Τῇ ἀληθείᾳ ἐξάδελφε . . . μήτε
 „ σᾶς κόφτει, μήτε θέλετε νὰ ξεύρετε πῶς
 „ μεθαύριον εἶναι κυριακὴ, καὶ ὁ καβαλιέρος . . .”

ΦΙΛΙΠ. „ Δὲν εἶναι ἄλλος τρόπος ἔξω
 „ ἀπὸ αὐτὸν ἀκριβῆ με Ζεμίρα . . . δότε τὴν
 „ ἀδειαν εἰς τὸν ἐραστὴν σας νὰ . . . τὸν μετα-
 „ χειριθῆ . . . ἕνα ἄκακον πλάσμα ὅπῃ δεῖ
 „ νὰ χρεωσᾷ τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν δύο μας, ὅπῃ
 „ θέλει ὀνομαθῆ παιδί μας . . . νὰ . . .”

Ἡ Ζεμίρα πάλιν εὐθύς ἔλαβεν ἕνα ὕψος
 πολλὰ σοβαρὸν, καὶ ἐφαίνετο πῶς τάχα ἐψυχράνθη·
 μέ ὅλον τῆτο, ὕψερρον ἀπὸ ἕνα βαδὺν σε-
 ναγμὸν τὸν ἀπεκρίθη.

ZEM. „ Ἄς ἀφήσωμεν κατὰ τὸ παρὸν
 „ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, ἐγὼ ποτέ με δὲν θέλω
 „ ἔμβῃ εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπανδρείας ἀπὸ αὐτῆς
 „ τὴν πόρταν . . .”

ΦΙ.

ΦΪΛΙΠ. „ Δέν εἶναι ἄλλος τρόπος Κερᾶ
 „ μῃ, ἔ σοχαδῆτε ἂν δέν ἔχω δίκαιον.”

ΖΕΜ. „ Ἀκούσετέ με ἐξαδέλφε, ἡ ἀρε-
 „ τῆ εἶναι ἔμφυτος εἰς ταῖς καρδίαις τῶν γυναι-
 „ κῶν, ἔσον ἔ ἂν ἐξαπλώνωνται, πάλιν ἐν-
 „ θυμῶνται τὸ χρέος τες· ἐγὼ τάρῃ εὐρίσκα-
 „ μαι ἀναμεταξύ, εἰς δύο κρημνές, δέλω πα-
 „ σχίσει ἔ τες δύο νὰ τες ἀποφύγω, νὰ μὴ
 „ χάσω μῆτε τὴν εὐγενεῖαν σας, μῆτε τὴν
 „ ζωὴν μῃ· σοχάζομαι πῶς πρέπει νὰ θυσιά-
 „ σω ἕνα μέρος τῆς τιμῆς μῃ, ἔ δὲ νὰ τὸ κά-
 „ μω· κανένα ἄλλο αἴτιον δέν ἠμπορῆσε νὰ μὲ
 „ καταπέσει εἰς αὐτὸ, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀγάπην
 „ σας, ἔ λοιπὸν ἀπεφάσισα νὰ προσποιηθῶ
 „ πῶς τάχα εἶμαι . . . νὰ τὸ τελειώσω ὅμως
 „ καθὼς μὲ συμβουλεύετε, εἶναι ἀδύνατον· ἄς
 „ μὴν ἀτιμαθῶμεν λοιπὸν ἔ οἱ δύο μας· ἡ εὐ-
 „ γενεῖα σας μὲν, φθείρωντας τὴν ἐξαδέλφην
 „ σας διὰ νὰ τὴν νυμφευθῆτε, ἐγὼ δὲ, γινο-
 „ μένη ἀναξία, εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρω τὸν τίτλον
 „ τῆ ὀνόματός σας, ἔ νὰ λέγωμαι συμβία σας·
 „ μὴ συγχίζεσθε, ἐγὼ σᾶς ὑπόσχομαι νὰ τᾶ
 „ τελειώσω ὅλα· δέλω προσποιηθῆ πῶς ἔπα-
 „ θα αὐτὸ ὅπῃ μὲ προβάλλετε· ἔ δέλω ἔχη
 „ περισσοτέρην μεγαλοφυχίαν εἰς τὸ νὰ ὑπα-
 „ φέρω τὸν θυμὸν τῆ πατρός μῃ, ὄντας ἀνεύ-
 „ θυνη, παρὰ νὰ εἶμαι ὑπεύθυνη· ἔ πρὸ πάν-
 „ των δέν δέλει κινδυνεύσει ἡ ζωὴ . . . ἐνός
 „ . . . μικρῆ . . .”

ΦΪΛΙΠ. „ Ἀξιολάτρευτη Ζεμίρα (α)
 „ ὁ σκοπός μῃ εἶναι νὰ σᾶς ἀποκτήσω ὁ θυςυ-
 „ „ χῆς,

(α) Μὲ ὑπερβολικὴν ἀγαθίστην.

„ χής, ὅσον διὰ τὰς τρέπες, ἢ τὰ μέσα ὅπῃ
 „ Δὲ νὰ μεταχειρισθῆτε, δὲν μὲ κόφτει, ἀ-
 „ διαφορῶ· ἐγὼ προκρίνω ἐκεῖνο ὅπῃ σᾶς ἀρέ-
 „ σει, ἢ πείδομαι εἰς τὸν λόγον σας.”

ΖΕΜ. „ Σᾶς ἀφίνω λοιπὸν ὑγιείαν ἐξά-
 „ δελφε· ἡσυχάσετε, μὴ μὲ ξεχνᾶτε, ὅταν
 „ ἀδιάζετε νὰ θυμᾶσε ἢ τὴν Ζεμίραν ἀπὸ
 „ καμμιά φορά.

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ ψυχὴ μου, περνᾷ λεπ-
 „ τὸν ἀρά γε ὅπῃ νὰ μὴν ἔχω τὸ χρυσοῦν ὄνο-
 „ μά σας εἰς τὰ χεῖλή μου; δῶλος σας ὡς τό-
 „ σον· ἄμποτε νὰ ἔλθῃ δεξιὰ ἢ ἐλπίδαίς μας,
 „ ἢ νὰ λάβῃν εὐτυχισμένον τέλος.”

Αὕτῃ ἡ συνομιλία ἔδωκεν αἰτίαν τὴν Ζε-
 μίρα νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως τὴν μηχανὴν ὅπῃ ἔμε-
 λε νὰ παίξῃ· ἐπῆρε μερικὰ πιότᾳ δροσιτικὰ,
 τὰ ὅποια χωρὶς νὰ ἐνοχλήσῃ τελείως τὴν ὑ-
 γιείαν της, τὴν ἐλίγνευσαν κομμάτι, ἢ ἔκαμῃ
 τὰ πόδα τῆ προσώπου της νὰ κιτρινίσῃ, εἰς και-
 ρὸν ὅπῃ ἡ λύπη εἶχε κάμῃ ἀρχὴν προτίτερα νὰ
 μαραίνῃ τὸ χρῶμα της· ἔπειτα κατ' ὀλίγον ὀλί-
 γον, ἐμεταχειρίσθῃ ἓνα σρατήγιμα, τὸ ὅποιον
 ἂν τὸ εἶπῃ τινὰς φανερὰ, δέλει παραινῆσαι εἰς
 γέλωτα τὸν ἀναγνώστην . . . αὐτὸς ὁ τρόπος
 ἐπροξενῶσεν ἀνεκπαιδῆτως μίαν ἀνωμαλίαν
 εἰς τὸ πλέον ζαρίφικον μέρος τῆ σώματος τῆς
 Ζεμίρας, ἢ τὴν ἔκαμῃ πλέον γεματωτικὴν,
 ἀπ' ὅ, τι ἦτον φυσικὰ.

Πῶς ἑκατορθώθη ἡ ὑπανδρεία της.

Μετὰ μερικὰς ἡμέρας, εὐγαίνοντας ἀπὸ τὸ τραπέζι ὁ Δονᾶν, ἔρριξεν ἓνα βλέμμα εἰς τὴν κόρην τε, καλοκοιτάζει, καὶ τί νὰ ἰδῆ; . . . ἡ Ζεμίρα τὸ ἐπρόσμενε πρό πολλῆ, μὲ ὄλον τῆτο ἔμεινε κατακόκκινη, σοχαζομένη πῶς ὁ πατερας τῆς τὴν παρατήρει· καὶ ὅταν αὐτὸς μὲ μίαν ἀλλοιωμένην φωνὴν ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἀγανάκτησιν (ἐπειδὴ καὶ ἦτον ὁ πτωχὸς ὑποκείμενος εἰς αὐτὸ τὸ πάθος) ἔκραζε τὴν γυναῖκα τε νὰ ἔλθῃ, ἡ Ζεμίρα ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσῃ κάτω λιγοθυμισμένη.

ΔΟΝΑΝ. „ Ἐλα προκομμένη, ἰδὲ τὴν κόρην σου, ρώτησέ την, κατάλαβε τί ἔχει. . . ”

Ἡ Μαδὰμ Δονᾶν ἔξω τῆ ἑαυτῆς, ξυπασμένη, μὲ μισομασημένα λόγια ἐπάσχιζε νὰ τὸν ἐξιλεώσῃ.

ΜΑΔΑΜ. „ Δὲν ἔχει τίποτε ἀξέν-
 „ τήμῃ . . . τί ἔχεις Ζεμίρα; (α) τί ἔπαδες
 „ παιδίμῃ; πῶς ἐχάλασεν ἡ ὄψις σου, μοιάζει
 „ πῶς εἶσαι ἀχαμνά, ναί; ”

ΔΟΝ. „ Ἐγὼ σοχαζομαι πῶς ἔπραξεν
 „ ἀχαμνότερα, παρὰ ὅπῃ εἶναι, ὅμως . . .
 „ μὰ τὴν ζωὴν μου . . . ἂν ἐκεῖνο ὅπῃ ὑποδέ-
 „ τω πῶς νὰ ἠκολέθησεν, εὐγῆ ἀληθινόν . . .
 „ ἀλήμονον εἰς τὴν τύχην ἐκεῖνο ὅπῃ μὲ ἀτί-
 „ μησε. ”

ΜΑΔΑΜ.

(α) Πρὸς τὴν κόρην της.

Ρ

ΜΑΔ. „ Παναγία μου, τί λόγια εἶν' αὐ-
 „ τὰ αὐθέντη μου; ἡσυχάσετε ὀλίγον διὰ τὸν
 „ Θεόν . . . ”

Ἡ Ζεμίρα εὐρισκομένη εἰς ἓνα χάλι, ὅπῃ
 ἤμπορεῖ καὶ ἓνας νὰ τὸ συμπεράνη ἀπὸ τὴν
 περίεσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον, ἔπεσεν εἰς τὰ
 γόνατα τῆς μητρός της, κατέβρεχε τὰ χέρια
 της μὲ θερμὰ δάκρυα, τὸ συχνὸν ἀναφυλλιτὸν
 δὲν τὴν ἄφινε νὰ προφέρῃ λόγον· ὁ πατέρας
 της ἠθέλησε νὰ τὴν δώσῃ ἓνα μπάτζον, λέ-
 γωντας.

ΔΟΝ. „ Κοίταξε τώρα Κοκκώνα μου· (α)
 „ βλέπεις τὰ αποτελέσματα τῶν χαδευμά-
 „ των σου; βλέπεις τί σὲ ἐπροξένησεν ὁ ἀδιά-
 „ κριτος τρόπος ὅπῃ φέρεσαι πρὸς τὴν κόρην
 „ σου; ”

Ἡ ξύπασις ὅπῃ αἰθάνθηκεν ἡ Ζεμίρα ἐ-
 κείνην τὴν ὥραν, βλέπωντας πῶς ἔμελε νὰ
 δεχθῆ μίαν τοιαύτην κακὴν μεταχείρησιν, τὴν
 ὁποίαν δὲν ἐδοκίμασε ποτέ της ἀπὸ ἓνα πατρι-
 κὸν χέρι, ὅπῃ ἦτον συνειδισμένη νὰ δέχεται
 μόνον χαδεύματα, τὴν ἔκαμε τῷ ὄντι παρευδύς
 νὰ λιγοθυμήσῃ, καὶ ἐβιάσθη μὲ τῆτο ὁ πατήρ
 της νὰ τὴν συνδράμῃ ὁ ἴδιος. Ὅταν ἐσυνῆλθεν
 εἰς τὸν ἑαυτὸν της, τὴν ἔφεραν εἰς τὸ σπῶμα
 της· ὁ παραχώδης Δονᾶν μὲ ὄλον ὅπῃ ἦτον
 φοβερὰ θυμωμένος, πλὴν δὲν ἐτολμῆσε νὰ
 βροντᾷ πλέον καὶ νὰ φωνάζῃ κοντᾷ της, παρὰ ἀπὸ
 μακριὰ ἔκαμνεν ὅ,τι ἔκαμνε.

Ἐπέ-

(α) Πρὸς τὴν γυναῖκα της.

Ἐπέρασαν μερικάς ἡμέρας χωρὶς νὰ λάβῃ μείωσιν ὁ θυμός τε, ὅλο ἐμυρμύριζεν, ἐδίωξε τὸν ἀνεψιόν τε ἀπὸ τὸ σπῆτι, τὸν ἐπροσκάλεσε πάλιν μετὰ μίαν ὥραν, τὸν ὕβρισε, καὶ μὲ φοβερισμὸς τὸν λέγει.

ΔΟΝ. „ Πανῶργε, ἐμένα παίζεις τέτοια
 „ παιγνῆδια; ἐμένα ὅπῃ σὲ εἶχα σὰν υἱόν μου
 „ ἀτιμάζεις; καλὰ, ἐγὼ νὰ σὲ μάθω γνῶσιν,
 „ νὰ ἰδῆς . . . μὰ . . . ἔχι ἄλλο, πρέπει νὰ
 „ πάρω τὴν ἀδειάν σου ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ
 „ κερυθῆτε . . . ”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ ἀκριβέ μου θεῖε, αὐτὸ
 „ ζητῶ καὶ ἐγὼ, αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλιτέρα εὐ-
 „ εργασία ὅπῃ προσμένω ἀπὸ τὸ πατρικὸν
 „ χέρισας . . . καὶ . . . ”

ΔΟΝ. „ Ἀναίσχυντε, ἀκόμι λαλεῖς;
 „ αὐτὸ ζητῆς ναί; μὰ ἐγὼ δὲν τὸ ζητῶσα νὰ
 „ γένη ἔτζι ἀχρεῖε . . . τὴν πέρνει, τὴν
 „ πέρνει, καὶ τότε σὲ βλέπω, θελω σὲ δεῖξει
 „ πῶς δὲν τυχαίνει νὰ χωρατεύῃς μετ' ἐμένα. ”

Ἡ ἐτοιμασίαις ἔγιναν κομμάτι σύντομα, τέλος' πάντων, ἔφθασε καὶ ἡ ἡμέρα τῆ γάμου.

Τὸ πρηνὸν ἡ Ζεμίρα εὐγαλὲν ἐκεῖνα τὰ ἐπί-
 πλασα ἔβρα ὅπῃ ἀνόσαινεν τὸ εἴμορφον μοῦ-
 ρης, καὶ ἔφόρεσε μίαν καμιζώλαν λυγιστὴν (α)

P 2

ἔσφίχ-

(α) Εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ δάμεις φορᾶν ἐκαμιζώλαις
 ὅπῃ ἔχεν πετρεῖ ψαρεῖα μεγάλα χωρισμένον ὡσαύ-
 πλευρά,

ἔσφιχθηκε τόσον, ὅπῃ ἤμπορῆσε κἀνεὶς νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ εἰς τὰ δέκα τε δάκτυλα· ἡ μητέρα της ἦτον εἰς τὸ πλάγι της, ἐξυπάδθηκεν ἡ Ζαβάλισσα νὰ μὴν τύχη καὶ ἀκολοθήσῃ τίποτες, καὶ ἔρχισε νὰ τὴν συμβηλεύῃ.

ΜΑΔ. „ Κόρη μου διὰ ὄνομα Θεοῦ μὴ
 „ σφίγγεσαι τόσον νὰ ζῆς, φυλάξε παιδί μου...
 „ νὰ μὴν . . . ”

ΖΕΜ. „ Μὴ φοβᾶσθε τίποτες ἀκριβήμα
 „ μητέρα, ἐγὼ εἶμαι ὄλο εἰς τὴν πρώτην κα-
 „ τάσασιν. ”

Ἡ νενὴ πάλιν ἐκαταπέειδεν κατὰ τὴν συ-
 νήθειάν της· ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐτε-
 λείωσεν ἡ τζιριμόνια, καὶ ἐξαναγύρισαν σπῆτι.

ΜΑΔ. „ Κόρη μου, ἐγὼ ἤμην μὲ τὴν ἔν-
 „ νοια σου, δὲν ἔβλεπα τὴν ἄραν πότε νὰ εὐ-
 „ γωμεν, ὅπῃ νὰ μὴν τύχη καὶ πάθῃς τίποτες
 „ ἐξ αἰτίας τῶ πλήθους τῶν ἀνθρώπων· ἀλη-
 „ θινὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ κἀνεὶς τὸ σκάνδα-
 „ λον, πλὴν τῶρα ὅπῃ εἴμεθα εἰς ἐλευθερίαν,
 „ ξεσφίξε κομμάτι, σοχάσε πῶς . . . εἰ-
 „ σαι . . . ”

ZEM.

πλευρά, ἡ καθ' αὐτὸ πλευρά τῶ προβότυ ῥάμμε-
 να; ἀπὸ μέσα, καὶ σφίγγονται μὲ ἐκίτρο διὰ νὰ
 φαίνωνται λιγνὰς· ἓνα τειῖτον εἶχε φορέσῃ καὶ ὁ
 Ζεμίρι.

ΖΕΜ. „ Κεράκα, συγχωρήσατέ με δι' αὐ-
 „ τὸ τὸ παραμικρὸν σρατήγιμα ὅπῃ ὠργάνισα
 „ διὰ νὰ πάρω τὸν ἐξάδελφόν μου, ἐγὼ ὄλο
 „ εἶμαι ἀξία τῆ αἱματός σας, ἔ τῆ πατρός μου·
 „ ὅσον ἔρωτα ἔ ἂν εἶχα διὰ τὸν Φίλιππον ἀφ'
 „ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ σπηῆτιμας, ἐπρόκρινα καλ-
 „ λίτερα νὰ τὸν ὑσερηθῶ, παρά νὰ μὴ φυλά-
 „ ξω τὸ χρέος ἐκεῖνο, ὅπῃ ἕνα κορίττι καλά
 „ ἀναδρεμμένον χρεωσθεῖ εἰς τῆς γονεῖς τε, ἔ εἰς
 „ τὸν ἑαυτόντου, ἐγὼ μόνον ἐπροσποιήθηκα
 „ αὐτὸ ὅπῃ νομίζετε διὰ βέβαιον. ”

Ἐν ὅσῳ ἡ Ζεμίρα ἐξεμυσηρεύετο εἰς τὴν
 μητέρα της, ὁ Δονᾶν (εἶχε σφαλίσῃ τὸ σῶμα
 τε πλέον) βλέπωντάς την ἀπὸ μακριὰ μὲ τὴν
 κόρηνης γὰ κρυφοσυντυχαίναν, εἶπεν εἰς τὸν
 γαμβρόν τε χαμογελῶντας.

ΔΟΝ. „ Ἄς ἰδῶμεν τί κάμνεν αὐταῖς ἐ-
 „ κεί; νὰ μὴ σὲ ἐπιβελεύωνται καϊμένε τίπο-
 „ τες; ἄς ἀκῶσωμεν. ”

Τὴν ὥραν ὅπῃ ἀγκάλιαζε τὴν κόρηνης
 ξεφωνίζωντας.

ΜΑΔ. „ Ἄχ παιδί μου, σπλάγγνα μου,
 „ ἀληθινὰ κατὰ δύο τρόπους καλὰ τὸ ἐσοχάσ-
 „ θηκες, ἔ διατὶ τὸ ἔκρυψες ἀπὸ ὄλως μας, ἔ
 „ διατὶ δὲν τὸ ἔκαμες, εὐγε σὴ· ἄς ἀφήσωμεν
 „ τὸν πατέρα σου νὰ τὸ θάρρη πῶς εἶναι ἔτσι. ”

Ο' Δονᾶν ἀκέωντάς το ἐμβήκε με θόρυβον ἔ φωναίς, βασιῶντας τὸν γαμβρόντε ἀπὸ τὸ χέρι.

ΔΟΝ. „ Καὶ ἐγὼ τὸ ἀπορῶσα. . . πῶς
 „ ἢ κόρη με νὰ κάμη ἕνα τοιῶτον κίνημα; δὲν
 „ ἤμπορῶσε νὰ τὸ χωρέσῃ ὁ νῆς με· διατὶ ὁ-
 „ μως ζητεῖτε νὰ με κρύψετε ἕνα πρᾶγμα ὅπῃ
 „ με προξενεῖ τὴν μεγαλιτέραν χαρὰν τῆ κόσ-
 „ μος; ἔλα κόρη με, ἔλα νὰ σὲ παραστήσω εἰς
 „ ὄλης τῆς καλεσμένους, νὰ μάθω πῶς εἶσαι
 „ αἷμα με, τόσον διὰ τὴν ἀρετὴν, ὅσον ἔ διὰ
 „ τὴν ἐπιτηδειότητα ἔ ἀγχίνοϊαν τῆς γνώ-
 „ σεώς τε. . . πλὴν τῆ λόγος σε (α) καλὲ κύρ
 „ ἀπόσολε, ὅπῃ ἐνόμιζα πῶς εἶσαι περισσότερον
 „ πονηρός, ἀπ' ἔ,τι εἶσαι, σοχάσε πῶς δὲν
 „ σέργω, κατ' ἕδενά τρόπον νὰ ζημιωθῶ, εἰς
 „ τὸν χρόνον ἀφεύκτως ζητῶ νὰ εὐγάλης ἕνα
 „ παλικάρι εἰς τὸ παρόν. . . ”

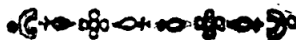
Ο' Δονᾶν ἐτελείωσεν ἐκεῖνο ὅπῃ εἶπεν, ἐ-
 τράβιξε τὴν κόρη μου εἰς τὸν ἄλλον ὀνδᾶ ὅπῃ
 ἦτον οἱ καλεσμένοι, ἔ χωρὶς νὰ τὸν κόφῃ πο-
 λὺ διὰ τὴν ἐντροπήν της, ἐφώναζε τὸ μουσικὸν
 ὅπῃ ἡ γυναῖκα τε ἐζητᾶσε νὰ κρύψῃ, ἔ βα-
 σιῶντας τὴν μέσην τῆς κόρης τε εἰς τὰ δάκτυλά
 τε, τὴν ἔδειχνε· Κοιτάξτε, κοιτάξτε Κοκ-
 κώναις μου· ἡ συντροφία ἐπαίνεσε τὴν Ζεμί-
 ραν διὰ τὴν ἀγχίνοϊαν, ἔ περιμαζωμόν της, τῆ
 Φιλίππε ἢ ὑπόληψις ὅμως, ἐξέπεσε κομμάτι.

Ζεμί-

(α) Πρὸς τὸν Φίλιππον.

„ Ζεμίρα ψυχή μου, ἔγινες τῷ ὄντι
 „ ἐδική μου; δὲν εἶναι ἀρά γε ὄνειρον αὐτὸ ὅπῃ
 „ βλέπω; (εφώναζε τὸ βράδι ἀπὸ τὴν ὑπερ-
 „ βολικὴν χαράν τε ὁ νέος) ἄχ Κεράμ, δὲν
 „ ἔχω ἄλλο τίποτες πλέον νὰ ζητήσω εἰς
 „ αὐτὴν τὴν ζωὴν, ὅλα ἐντ' αὐτῷ τὰ ἀπόλαυ-
 „ σα μὲ τὴν ἀπόκτησίν σε.”

„ Ἄς μάθῃν λοιπὸν ἀπὸ τὸ παράδειγμα
 „ μὲ ὅλοι οἱ ἐρωτικοὶ, ὅτι δὲν ἀποτυγχάνου
 „ ποτὲ, μῆτε χάνου τῆς κόπης τες, ἂν ἀγα-
 „ πῶν ἐκ ψυχῆς, καὶ εἶναι ὁ πόθος τους εἰλι-
 „ κρινῆς.”

Τ Ο
Π Ρ Ω Τ Ο Ν Α Ψ Ο Ρ Ι .

Αναμεταξϋ εις τὰ αξιοθαύμασα κ̅ περιεργα
θεάματα τῆ Παρισίῃ, κ̅ ὁ βασιλικὸς μπαγ-
τζῆς τῶν Τυίλεριῶν ἐπέχει μίαν τάξιν, ὅχι
εὐκαταφρόνητον· τόσον διὰ τὴν μεγάλην του
εὐρυχωρίαν κ̅ ποικιλίαν τῶν δένδρων ὅπῃ περι-
λαμβάνει, ὅσον κ̅ διὰ τὰ χρυσαλοειδῆ νερά
ὅπῃ μετέχνην τὸν διαχωρίζην, κ̅ τὸν δροσί-
ζην· ἐκεῖ λοιπὸν συνέρχεται ἓνα ἄπειρον πλῆ-
θος ἀνθρώπων πρὸς περιδιάβασιν, κ̅ διασκεδά-
ζην ἄλλοι μὲν τὴν μελαγχολίαν τῆς, ἄλλοι δὲ
ζητῶν νὰ ἔμβῃν εἰς πάδι μετὴν ἐκζήτησιν κά-
νενοῦ ὠραίου προσώπου, ἐπειδὴ κ̅ εἶναι σχεδὸν
ἡ δημοσία συνέλευσις, κ̅ δὲν ἀπολείπῃν ὑπο-
κείμενα ὅπῃ κ̅ νὰ ἔμπνεῦν, κ̅ νὰ δέχωνται
τὴν φλόγα τῆ ἔρωτος.

Δύο εὐγενεῖς καθήμενοι ἐπάνω εἰς τὴν
πρασινάδα, ὕψερρον ἀπὸ διαφόρου γύρου ὅπῃ ἔ-
καμαν, ἄρχισαν νὰ διηγῶνται τὰ πάδι τῆς· ὁ
ἓνας τῶτων ἔλεγεν, ὅτι ἀπ' ὅσα συμβεβηκότα
κ̅ ἂν τὸν ἠκολούθησαν εἰς τὴν ζώην τῆς, μόνον ὁ
σφο-

σφοδρὸς ἔρωτάς τε εἶχε τὴν πρώτην τάξιν, ὕθεν
 ἔτι πρὸς ἐνδύμησιν, ἔγραψεν ὅλας τὰς περιστά-
 σεις τε, ἔτι ταῖς ἐβασῆσε πάντα μαζύ τε· ὁ
 σύντροφός τε με' ἄκραν περιέργειαν ἄρχισε νὰ
 τὸν παρακαλῆ διὰ νὰ μὴν τὸν ὑσερήσῃ αὐτῆς,
 τῆς πολυπαθοῦς διηγήσεως, ἔτι ὅτι θέλει τὸν
 ὑποχρειώσει μεγάλως με' τὴν ἀνάγνωσιν ἑνὸς
 ποιήτου ἀξίῳ ἀκῆσματος, λέγωντας πῶς ἦτον
 ἔτι αὐτὸς τζιράκι τῷ ἔρωτος, ἔτι ὅτι ἀγαπῆσε νὰ
 ἰδῆ ἂν ἔχεν τὰ δεινά τε σύγκρισιν με' ἄλλων.
 Οἱ φίλοι τε λοιπὸν κατανεύοντας εἰς τὰ τόσα
 παρακαλῆματα, καὶ εἰ γάζωντας ἕνα χρυσὸν
 βιβλίον ἀπὸ τὸν κόρπον τε, ἄρχισε νὰ ἀναγι-
 νάσκῃ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐγὼ ἤμην δεκατριῶν χρονῶν, ὅταν ἄρχισα
 νὰ σπευδάζω κοντᾶ εἰς ἕνα μου ἀδελφὸν ἀρχιε-
 ρέα· εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν σᾶς βεβαίως πῶς
 αἰδομένηκα ὅτι ἔπρεπεν ἂν ὄχι ἀφεύκτως, πλὴν
 ἐνοσιμεύομεν νὰ κάμω κανένα ἀμῶρι· ἐχαιρομεν
 μερικαῖς φοραῖς νὰ σκιαγραφίζω εἰς τὸν νῦν μου
 τὴν εἰκόνα μιᾶς νέας, καθὼς ἐγὼ τὴν ἐπιθυμῆ-
 σα· με' μπόι μέτριον, ἑλκυστικὸν εἶδος, καμα-
 ρωτὸν περιπάτημα, ἠδονικὸν χαμογέλασμα,
 ὅλα αὐτὰ ἰὰ ἐσύνθετα εἰς τὴν φαντασίαν μου,
 ἔτι ἔκαμνα ἕνα ὠραιότατον ἀγαλμα, τὸ ὁποῖον
 κατ' ἐαυτόν με ἐλάτρευε· ἀκόμι δὲν εἶχα κα-
 λοτελειώσῃ τὴν φανταστικὴν ζωγραφιά με, ἔτι
 μίαν ἡμέραν ἐκεῖ ὅπῃ με' ἄκραν εὐλάβειαν ἐσε-
 κομεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν (με' τὸ νὰ ἦτον με-
 γάλῃ ἑορτῇ) εἶδα νὰ πλησιάζῃ εἰς τὸ μέσον τῆ
 χοροῦ ἕνα ὑποκείμενον ὠραιότερον ἔτι ἀπὸ τῆς
 ἡγγέλῃς· μία ταπεινοφροσύνη σολισμένη με

χίλιαις χάριτες, τὸ εἶδος τῆ προσώπου, ἡ
 προκρίτης τῆ ἡθῆς, τὸ ῥοδοκόκκινον χρῶμα, τὸ
 ἐρωτικὸν βλέμμα, ἡ λιγνὴ μέση, καὶ ἡ μικρό-
 της τῆ ποδαριῶ, ἐπαρωμοίαζε με' ἐκείνην τὴν
 ὠραιότητα, ὅπῃ εἶχα πλάση εἰς τὴν διανοίαν
 με' εὐθύς ἄλλαξεν ἡ ὄψις με, ἐκόπη ἡ ἀναπ-
 νοή με, ἔμεινα ὡσάν' ἐξω τῆ ἑαυτῆ με, ἡ καρδιά
 με ἄρχισε νὰ κτυπᾷ με μίαν ἀδιάκοπον ὀρμὴν,
 ἔτρεμαν τὰ γόνατά με, ἕνα σύννεφον ἔπεσεν
 ἔμπροσθὰ εἰς τὰ μάτια με, καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν
 στιγμήν ἄρχισα νὰ λατρεύω τὴν ὠραιότατην Ἀν-
 νέτα θυγατέρα τῆ Ρ'σῶ. „ Ἄχ τί εὐτυχισ-
 „ μένη ὦρα; (ἔλεγα εἰς τὸν ἑμαυτόν με) τί συ-
 „ ναπάντητις γεμάτη ἀπὸ εὐδαιμονίαν; πῶς ἐ-
 „ φιλοτιμήθη ἡ φύσις νὰ πλάση ἕνα τοιῶ-
 „ τον χαριέστατον ὑποκείμενον; ἕνα πρωτότυπον
 „ τῆς ὠραιότητος, ἐν ἀπάνδισμα ὄλων τῶν
 „ χαρίτων; ἀφ' ἧ ἔμεινα ἀρκετὸν καιρὸν ἐκσα-
 „ τικός, ἐσυνῆλθα ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον, καὶ κα-
 „ θῶς ἐτελείωσεν ἡ ἀκολουθία, χωρὶς νὰ χάσω
 „ καιρὸν, ἐπλησίασα εἰς μίαν γερόντισσαν ὅπῃ εἶ-
 „ χαμεν εἰς τὸ σπῆτι, καὶ λέγωντάς τὴν ἄλλαις
 „ ὑπόθεταίς τάχα ἀναγκαϊότεραις, τὴν ἔρριξα λό-
 „ γον καὶ περὶ τῆ χρυσῆ ὑποκειμένης ὅπῃ με ἐπλή-
 „ γωσε. „ Στὸ θεόσα γερόντισσα, ποία εἶναι
 „ αὐτὴ ἡ κοπέλλα ὅπῃ περνᾷ με τὴν δειλίαν
 „ νὰ ἀσπασθῆ; φαίνεται πῶς δὲν ἦλθεν ἄλλην
 „ φοράν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅχι παιδί μου
 „ (ἀπεκρίθη ἐκείνη,) ἡ εὐγενεία τῆς εἶναι θυγα-
 „ τέρα τῆ Ρ'σῶ, σέκεται εἰς τὸ τρίτον εἰσίδει
 „ ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος, εἶναι φυσικὰ ἐντροπα-
 „ λὸν κορίτζι, ἡ ἡλικία τῆς ἔφθασε τὰς δεκά-
 „ ξι χρόνας, καὶ Ἀννέτα τὴν ὀνομάζουν. „ Ἀφ' ἧ
 ἔμαθα

ἔμαθα λοιπὸν περισσότερον ἀπ' ὅ,τι ἐρώτησα, αἰσθάνετο μίαν κρυφὴν χαρὰν ἢ καρδιά μου, ἢ ἔλεγα „ ἢ χρυσίμα Ἀνέτα εἶναι δεκάξι χρωνῶν, ἐγὼ δεκατεσσάρων, δὲν εἶναι λοιπὸν μεγάλη διαφορά· ὁ κακορρίζικος, ἀρά γε δευῖ ἢ ἄξιωθῶ νὰ τὴν ἀπολαύσω; ”

Ἀκμὴ τῆ ἐρώτός του.

Ἀπ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἢ Ἀνέτα ἦτον τὸ μόνον ὑποκείμενον τῶν διαλογισμῶν μου, τῶν ἐπιθυμιῶν μου, τῆ ὑπερβολικῆ ἐρωτός μου. Μετὸ νὰ ἤμην κατασφαλισμένος εἰς τὸ σπῆτι τῆ ἀδελφῆ μου, δὲν ἤμπορῆσα νὰ τὴν βλέπω συχνὰ, παρὰ μόνον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὡντας ἢ φυσικὰ δειλός, ἢ ἐρωτικὴ φλόγα μου (ἢ ὁποῖα ἐκαταστήθη τοιαύτη) με' ἔκαμην ἑκατὸν φοραῖς δειλότερον πρὸς ἐκείνην, παρὰ ἂν ἦτον ἄλλη καμμία. Ἐν τούτῳ μία κρυφὴ πυρκαϊὰ ἀναπτειν εἰς τὸ σῆθος μου, μετὸ νὰ τὴν ἐκρυπτα ὁμως με' ἄκραν ἐπιμέλειαν, τὰ πλέον περιέργα μάτια, δὲν ἤμπορῆσαν νὰ τὴν νοιώσῃν· ποτὲ μου δὲν ἐτολμῆσα νὰ εἰπῶ (με' ὅλον ὅπῃ νὰ ἤμην ἢ μονάχος) ἐγὼ λατρεύω τὴν Ἀνέτα· Ἐτήκομεν, ὡσὰν τὸ κερὶ ἀναλῆσα, ἢ ἐδοκίμαζα δεινὰ, ὅπῃ ἄνθρωπος γεννητός, ἀδύνατον νὰ τὰ ὑποφέρῃ· εἰς κάθε στιγμήν ἀνασέναζα, ἢ χωρὶς νὰ προσφέρω λόγον, ὁ σεναγμός ἐντύπωνεν εἰς τὸν νῦν μου τὸ χρυσὸν ὄνομα τῆς Ἀνέτας· Ἀυτὴ ἢ συνήθεια ἐσερεώθη τόσον εἰς τὴν καρδιά

διά μου, ὅπῃ εἰς διάστημα τριῶν χρόνων, ἔγινε πλέον ἕξις εἰς τὰ χεῖλη μου, καὶ καταγιγνώμενος εἰς ἄλλας με ὑποθέσεις, ἀντὶ νὰ εἰπῶ τὸ ὄνομα τῆ ὑποκειμένου ὅπῃ ἔσυνωμιλῆσα, ἐπρόφερα χωρὶς νὰ θέλω, ἐκεῖνο τῆς ἀξιολατρεύτου Ἀννέτας.

Πῶς ἦτον τρόπος νὰ βασιῶ κρυμμένην τέλος πάντων μίαν λαύραν τόσον φλογεράν εἰς τὸ πολυπαδέες μου σῆθος; καὶ νὰ μὴν ἀφήσω νὰ εὐγῆ καμμία τριμπλῖδα ἀπὸ τὴν βασανισμένην καρδιά μου; ἀπὸ τὰ δακρυρῥόα μάτια μου, ἢ ἀπὸ ὄλαις ταῖς φλέβαις τῆ προσώπου μου; Ἀνίσως καὶ τινὰς ἠθέλεν ἀναφέρειν τὸ ὄνομά της (ὡς ἦτον καὶ με ἀδιαφορίαν) ἐγὼ εὐθύς ἐκοκκίνιζα τόσον, ὅπῃ ἐραίνετο ἡ κυκλοφορία τῆ αἵματος εἰς τὸ πρόσωπόν μου, ἔχανα τὰ συλλογικά μου, καὶ ἀρῶσα ἂν με ἐπαρατηρῆσαν, ἢ ἂν ἐπασχῶσαν νὰ καταλάβω τὸ αἴτιον τῆς μεταβολῆς μου· με ὅλον τῆτο ἐσιωπῆσα, εὐχαριστήμενος νὰ ἀποδάνω, παρὰ νὰ φανερωθῶ. Ἐνας ἀπὸ τῆς συγγενεῖς μου ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ διὰ λόγου μου, πῶς ἤμας τόσον ἐντροπαλός, ὅπῃ δὲν εἶχα διαφορὰν ἀπὸ ἕνα σεμνὸν κορίττι, καὶ εἰς αὐτὸ εἶχε δίκαιον· ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑπερβολικὸς ἔρωτας με ἔκαμνε νὰ φέρωμαι τοις τοτρόπως· δὲν ἦτον δυνατόν ὁμῶς μίᾳ τόσῃ μεγάλῃ φωτίᾳ νὰ σαθῆ διὰ πάντα κρυμμένη, καὶ νὰ μὴ ζητήσῃ ἔξοδον νὰ φανερωθῆ.

Ὡς ἔρασαί τῆ Παρισίᾳ, ἔρασαί κρύσι καὶ μηχανουργοῖ, ἂν ἤθον εἰς τὸν τόπον μου, ἐσεῖς ἠθέλετε τὸ ξεσομίση, ἠθέλετε τὸ φανερώση· ἐγὼ ὡς τόσον κατακαϊόμενος ἀπὸ μίαν ἄσβεστην φλόγα.

φλόγα ὡσάν τὸν περβανέ (χρυσάλδα) δὲν εὐγανα καθόλω τζιμεδιά· ἡ φυσικήμει αἰδῶς ἰσφαλῆσε τὸ σόμα μου, ἔ δὲν τὸ ἀνοιγμα δι' ἄλλο, παρὰ διὰ νὰ εὐγν τὰ νέφι τῶν σεναγμῶν, ὅπῃ κατεπλάκωναν τὴν πληγωμένην καρδιάμει:

Μίαν ἡμέραν με' ἔσειλεν ὁ ἀδελφόςμει εἰς τὸν πατέρα τῆς Ἀννέτας, νὰ τὸν εἰπῶ μίαν ὑπόθεσιν· ἐγὼ ἔ δὲν ἐτόλμησα νὰ πηγαίνω μόνος, ἀλλὰ ἐπῆρα ἔ σύντροφον ἕναν ἄνθρωπον τῆ σπητιῶμει· κατὰ τύχην ἔλειπεν ὁ πατέρας τῆς, ἔ εὐρήκαμεν τὴν Ἀννέτα μονάχην, τὸ χάρικα ὅπῃ δὲν ἡμεν μόνος, ἔ ἐκρύφθηκα πίσω ἀπὸ τὸν σύντροφόνμει, ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἐντροπὴνμει· ἐκεῖνος ἄρχισε τὴν ὁμιλίαν, με' ἕναν τρόπον χαρῆμενον ἔ ἐλεύθερον, ἐγὼ τὸν ἐσοχάσθηκα διὰ πολλὰ τολμηρῶν, εἰς καιρὸν ὅπῃ δὲν ἐσύκωνα μῆτε τὰ μάτιαμει νὰ τὴν ἰδῶ, φοβῆμενος νὰ μὴν ἀντικρύσω τὴν γλυκιὰν λαμπρότητα τῶν ἐδικῶν τῆς, μίαν ὀγλυγορωτάτην ματιὰ ὅμως ὡσάν ἀσραπὴ, με' ἔκαμε νὰ σοχασθῶ περισσότερα δέληγητρα, παρὰ δέκα χρόνων παρατήρησεις ἐκ μέρεσ τῆς ἀδιαφορίας τῆ συντροφῆμει, δὲν ἤθελε » ἄχ, τί ιδέαν » ἐσυνέλαβεν ἄρά γε διὰ λόγημει; (ἔλεγα εἰς » τὸν ἐμαυτόνμει) τί νὰ σοχάζεται διὰ τὴν δειλίανμει; νὰ μὴν τὴν ἐκακοφάνη τάχα ὅπῃ » δὲν τὴν ἐσύντυχα; » αὐτὸ συλλογιζόμενος, ἐγύρισα εἰς τὸ σπῆτι κατακόκκινος.

Μίαν ἄλλην φορὰν ἡ Ἀννέτα ἐκάθετο ἐμπροσὰ εἰς τὴν πόρταν τῆ δεισ τῆς μαζὺ με' τῆς
 ἔξα-

ἑξαδέλφην τῆς Ἀγάθης· ἐγὼ κατὰ πρῶτον δὲν τὴν ἐγνώρισα, μετὰ τὸ νὰ ἦτον γυρισμένη πρὸς τὸ ἀντικρυνὸν μέρος, δὲν ἔβλεπα ἄλλο, παρὰ ταῖς κεντέρας, καὶ τὸ κάτω μέρος τῆς φορέματός της· ἀλλ' αὐτὴ μονάχι ἢ θεωρῶ, μετ' ἕκαμε νὰ γνωρίσω τὴν λαχταριστὴν δέσποιναν τῆς ζωῆς μου· πηγαίνω κομμάτι, διακρίνω τὴν Ἀνέταν, σέκομαι τρομασμένος, ἐντροπαλός, κοκκινίζω, τρέμω, ἐγύρισα πίσω, καὶ δὲν ἐτόλμησα νὰ περάσω ἀπ' ἐμπροσάτης σοχαδῆτε, δὲν ἐτολμῶσα νὰ περάσω μπροσὰ ἀπὸ ἕνα κορίτσι ταπεινόν, πρᾶον, δειλόν ὅσον ἤμην ἐγὼ, τοῦ ὁποῖο τὸ ἄκακον ἦθος, τὸ ἰλαρὸν καὶ γλυκὺ βλέμμα, ἤθελε δώσει θάρρος εἰς κάθε ἄλλον ἔξω ἀπὸ ἐμένα· τὴν ἀγαπῶσα τόσο, ὅπως μετ' ὅλας μετὰς αἰδήσεις τὴν ἐλάτρευα, καὶ ἐφοβέμην περισσώτερον ἀπὸ τὸν θάνατον νὰ μὴν κάμω κανένα κίνημα, νὰ μὴν ἰδῆ τίποτες ἐπάνω μου, νὰ μὴν περιεργασθῆ εἰς τὰ βλέμματά μου, εἰς τὰ φορέματά μου κανένα τι ἄνοσον, ὅπως νὰ τὴν κακοφανῆ· ἐγὼ ἐπέβαινα ἀπὸ τὸν πόνο καὶ τὴν ἐντροπὴν, ἂν ἤθελε δύσαρρηθῆ εἰς τὸ παραμικρότερόν μου πάσον· διὰ τῆτο μετ' ἐφάνη καλλίτερα νὰ κρυφθῶ, παρὰ νὰ πέσω εἰς ἕναν τοιοῦτον κίνδυνον.

Ὁ σκληρὸς ἔρωτας ὅπως μετ' ἑκατατυραννῆσε, μετ' ἐνέπνευσε τὴν τέχνην τῆς νὰ γένωσι γυργός· ἐσύνδετα λοιπὸν κατ' ἐκάστην τραγῆδια πρὸς ἕκαστον τῆς Ἀνέτας, πλὴν ἀπ' ἧς ἐπροφυλάττομεν διὰ τὸν σολισμὸν τῆς σώματός μου, πολλῶν μᾶλλον ἐπάσχισα νὰ κρύπτω μετ' ἑ-

πραν ἐπιμέλειαν ἐκείνον τῷ νοῦμα· ἔκρυβα μὲ προσοχὴν τὰ ὅσα ἐσύνδετα, καὶ εὐχαρισῶσα μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν πονεμένην καρδιά μου· τὸ χαρτί εἰς τὸ ὁποῖον εἶχα γραμμένα τὰ ποιήματα μου, μὲ ἐφαίνετο ἕνας θησαυρὸς, ἐνόμιζα πῶς ἦτον ὁ μουσικὸς καὶ ἀκριβὲς μου φίλος, ὅπως μὲ ἐπαρηγορῶσε, τὸ καταφιλῶσα μερικαῖς φοραῖς, χύνωντας ἕναν ποταμὸν δακρῦων, καὶ ἐξεδύμαινα μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, δὲν ἀμελῶσα ὁμως νὰ μεταχειρίζωμαι καὶ τὸ ἀκόλαστον ἔργον.

„ Ἀχ θεὲ νὰ γελάσετε ἴσως διὰ τὴν
 „ ὑπερβολικὴν ζέσιν τῆς καρδιάς μου, μὰ δὲν μὲ
 „ κόφτει.” Εἰς καιρὸν τῷ ἐσπερινῷ, ἐπήγαίνα
 εὐδύς ὅπως ἀνοιγεν ἡ Ἐκκλησία, πρῶτος ἐγὼ,
 καὶ αὐτὰς μόνος, ἐγονάτιζα ἐμπροσθὰ εἰς τὸ σα-
 σίδι τῆς χρυσοῦς μου Ἀνέτας, ἐκατέβρεχα μὲ
 πικρὰ δάκρυα τὸν τόπον ὅπως ἐσυνήδιζε νὰ κά-
 δεται, καταφιλῶσα τὸ ἔδαφος ὅπως ἐπατῶσαν
 τὰ δελικάτα ποδαράκια της, ἡ καρδιά μου ἐπε-
 τῶσεν εὐδύς πρὸς τὸ ἀξιολάτρευτον ὑποκείμενον
 τῆς βασίλισσάς μου, καὶ τὴν ἐπρόσφερα μίαν κα-
 δαρὰν λατρείαν ἑνὸς φλογερῷ ἔρωτος, ὅπως νο-
 μίζω πῶς δὲν εἶναι τρόπος νὰ εὐρεθῇ παρόμοιος
 εἰς τὸν κόσμον· τὴν ἐζητῶσα μὲ πόνον ἀπὸ ὅ-
 λην τὴν κτίσιν, ἐτολμῶσα νὰ ἐπικαλεῖμαι ὡς
 καὶ τὸν δημιουργὸν διὰ λόγου της, „ μίαν ἡτήσά
 „ μιν παρὰ Κυρίε . . . ἔλεγα . . .”

Ἡ θερμότης τῆς διανοίας μου, ὅσον ἐπήγαί-
 νεν ἀναπτεν· ἀλοίμονον, ἔκαμνα σίχως, πλὴν
 χωρὶς νὰ ἰξεύρω καθόλου τῆς κανόνας, μὲ τὸ νὰ
 μήν

μὴν εἶχα διαβάσῃ ἐρωτικὸς ποιητὰς· ὁ ἀδελφός μου με' ἐπροφύλαττε νὰ μὴν ἰδῶ τοιαῦτα βιβλία· ὡς τόσον συχνοδιαβάζοντας τὰ ποιήματά μου, ἐκατάλαβα πῶς δὲν ἐπροξενῶσαν καμμίαν ἡδονήν· ὅθεν τὰ ξαναδίπλωνα, καὶ τὰ ἔκρυβα εἰς τὸ σεντεκάκι μου· ἐδοκίμασα νὰ συνδέσω καὶ λογογραφικὰ, καὶ κατὰ τῆτο μόνον εὐχαριστήδικα ὀλίγον· ἀφ' ἧ τὸ ἔβαλα εἰς τὸν νῆν μου, ἐσύνδεσα ἓνα ραβασάκι, τὸ ὁποῖον ἐξὶ μῆνες ἐπαιδεύομεν νὰ τὸ διορθώσω, καὶ τὸ ἄλλαξα ἑκατὸν λογιῶν, ἐν ὧν νὰ μείνω εὐχαριστημένος. Τὸ ἔγραψα λοιπὸν πατρικὰ, καὶ περιμαζώνωντάς το εἰς σχῆμα κυλινδροειδές, ἐπαρτήρησα ἓνα κερφι κοντὰ εἰς τὸ σασιδίτης, τὸ ὁποῖον εὐγάνωντας, ἔβαλα τὸ ραβασίμου· ὁ τόπος τῆ καρφιῆς ἦτον εἰς τὸ πλάγιτης, καὶ ἤμην βέβαιος πῶς ἀφεύκτως ἐμβαίνωντας ἐπρεπε νὰ τὸ ἰδῆ, ἂν δὲν ἔρριχνε τὸ βλέμματης εἰς ἄλλο μέρος. Ἰδὲ τὸ τί ἔγραφα πρὸς τὴν Ἀννέτα.

Ἀνέλιπτα ἐναντία ὅπε συμβαίνεν
τὸ Πόμ.

ΚΟΚΚΩΝΑ ΜΟΥ ΚΕΡΑ ΜΟΥ.

» Μὲ πικρὰ δάκρυα λαμβάνω τὴν τέλ-
» μὴν νὰ σᾶς φανερώσω πόσα δεινὰ αἰδοῦνται
» ἡ πληγωμένη καρδίά μου, ἀφ' ὅτε ἀξιώθηκα
» νὰ σᾶς ἰδῶ· ποτέ μου δὲν ἐδοκίμασε τοιαῦτα
» ἀνίατα πάθη· σᾶς τὸ ὁμολογῶ ὅμως, πῶς
» δὲν

» δὲν προέρχονται ἀπὸ ἄλλο, παρὰ ἀπὸ μίαν
 » ἐγκάρδιον κλίσιν ὅπῃ ἔχω πρὸς τὸ χρυσὸν
 » ὑποκείμενόν σας, ἡ ὁποία ἀδιακόπως με' τυ-
 » ραννεί, καὶ ἀναπαύσεως ἀνακωχὴν δὲν με' χα-
 » ριτώνει. Νὰ ζῆν τὰ ματάκια σας, νὰ μὴν με'
 » μεμφθῆτε δι' αὐτὸ τὸ κίνημά μας, ἐπειδὴ καὶ δὲν
 » ἠμπόρεσα πλέον νὰ ὑποφέρω τὰ βάσανα ὅπῃ
 » καθημερινῶς με' τήκαν, καὶ κινδυνεύω νὰ ἀπελ-
 » πιθῶ ἀπὸ τὴν δυσυχισμένην μας ζωὴν. Α'φ'
 » ἔ τὸ ἔβαλα εἰς τὸν νῆμ, τὸ ἔκαλοσυλλο-
 » γίσθηκα τόσον καιρὸν, προτῆ νὰ σᾶς ἴο φα-
 » νερώσω, καὶ ἀποφάσισα νὰ σᾶς τὸ ξεμυσηρευ-
 » θῶ, παρακαλῶντας σας νὰ μὴ θυμώσετε.
 » Α'χ Κερᾶ μας, δὲν εὐρίσκω λέξεις ὅπῃ νὰ
 » σᾶς παραστήσω τὰς ἐρωτικὰς σοχασμῆς μου,
 » καὶ τὴν ἄκραν εὐφροσύνην ὅπῃ ἤθελεν αἰδαν-
 » θῶ, ἀνίσως καὶ με' ἔλεγε κανεὶς πῶς με' ἀ-
 » γαπᾶτε, καὶ πῶς εἶναι τρόπος νὰ καταδεχ-
 » θῆτε τὴν οἰκειοποίησιν τῶν σιγμῶν τῆς ζωῆς
 » μας, ὅπῃ σᾶς ταῖς ἀφιερῶνω, διὰ νὰ ἀξιωθῶ
 » νὰ συζήσω μαζύ σας· αὐτὸ σοχάζομαι πάν-
 » τότε, καὶ τὸ περισσότερον, ὅταν πηγαινῶ εἰς
 » καμμίαν ἐσοχὴν· εὐγαίνωντας ἀπὸ τὸ με-
 » λαγχολικὸν ἀσκητήριόν μας, Γεμίζω τὸν αἴρα
 » με' σεναγμῆς· ὁ νῆς μας εἶναι προσηλωμένος
 » εἰς τὰ κάλλη σας, σᾶς ζωγραφίζω εἰς τὴν
 » φαντασίαν μας, με' φαίνεται πῶς σᾶς βλέπω,
 » πῶς μιλῶ μαζύ σας, σᾶς διηγῆμαι τὰς ἐρω-
 » τικὰς μας πόνους ἀναμεταξὺ εἰς τὰ δεινράκια,
 » νομίζω πῶς τάχα με' ἀποκρίνεστε, χτυπᾶ
 » ἡ καρδιά μας ἀπὸ τὴν χαρὰν, καὶ αρχινῶ νὰ
 » καλοτυχίζω τὴν ἐμαυτόν μας, θαρῶντας πῶς
 » ἔλα αὐτὰ εἶναι τῷ ὄντι ἔτσι· ἀχ ὁ κακοῤῥί-

Q

» ζικος,

„ Ζικός, ὅταν ξυπνῶ ὁμῶς ἀπὸ τὴν ἕκτασίν μου,
 „ ὅταν ἔρχομαι εἰς τὸν ἑμαυτόν μου, ἔ βλέπω
 „ ἐκεῖνα ὅλα πῶς ἦτον ἓνα πλάσμα τῆς φαν-
 „ τασίας μου, σοχαδῆτε Κερᾶ μου τότε, τί μαρ-
 „ τύριον δοκιμάζω ὁ δυστυχής; τὰ δάση ἀντι-
 „ χῆν ἀπὸ τὰ θλιβερὰ παράπονά μου, ἔ μετα-
 „ μορφώνονται τὰ μάτια μου εἰς δύο ἀσέρεφταις
 „ βρύσαις. Ποτὲ δὲν ἔξαρκῶ νὰ σᾶς περιγρά-
 „ ψω τὰ ὅσα τραβῶ διὰ τὴν ἀγάπην σας. . . .
 „ πλὴν . . . συσελλόμενος νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλήσω μὲ
 „ τὴν πολυλογίαν μου, σιωπῶ Κερᾶ μου, παρα-
 „ καλῶντας σας μὲ ἄκραν ὑπόκλισιν, νὰ μὴν
 „ τύχη ἔ δείξετε κανέναν τὸ δελικόν μου, καὶ
 „ μὲ θανατώσετε ἀδίκως· μένω δὲ

τῆς εὐγενείας σας

διὰ πάντα εἰς τῆς ὀρισ-
μῆς· δελος. . . .

Αὐτὸ τὸ γραμματάκι ἐσάθη περισσότερον
 ἀπὸ δεκαπέντε ἡμέραις εἰς τὸν ἴδιον τόπον τε.
 Τέλος πάντων, μία ὑπερβολικὴ δειλία μὲ ἔκα-
 με νὰ χαρῶ ὅπῃ δὲν τὸ εἶδε, ἔ παρευθὺς τὸ
 ἐπῆρα. Αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ξεμυσηρσύσεώς μου
 εἰς τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ ἐλάτρευα, δὲν ἔλαβε
 λοιπὸν κανένα ἀποτέλεσμα, μίτε μὲ ὠφέλιτε
 τίποτε.

Ὁ σφοδρὸς ἔρωτάς ὁμῶς, πρέπει ἀφυσύκτως
 νὰ γνωρισθῆ, κατὰ τὸ νόημα τῆ εἰχῆ ὅπῃ
 λέγει

Ἐγὼς ὅπε περισσεύση δὲν εἶν' τρόπος νὰ κρυφθῆ,

Ἡ γὰ λόγια, ἢ γὸ ἦθος πρέπει νὰ φανερωθῆ.

Πρό-

Πρέπει ἀφυσίτως λέγω νὰ γνωρισθῆ, ἢ ἐκ σώματος, ἢ ἐγγράφως, ἢ μὲ τὰ μάτια· αὐτὸς ὁ ὑσερινὸς τρόπος ὡς τόσον, μὲ ἐχρησίμευσεν. Ὅταν ὁ ἀδελφός μου ἐδίδασκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅλοι ἐκοίταζαν πρὸς τὸ τέμπλον, καὶ ἔττι ἐγὼ ἐλάμβανα καιρὸν νὰ βλέπω τὴν χρυσοῦν μου Ἀνέταν, ἐχόρταινα ἀπὸ ἡδονῆν θεωρῶντάς την, ἐν ὅσῳ δὲν ἔρριχνε τὰ βλέμματά της ἐπάνω μου, ἐπειδὴ καὶ τότε ἐχαμίλωνα ἐγὼ μὲ δειλίαν τὰ ἔδικά μου. Ποτὲ δὲν ἐγύρισε τὰ μάτια της νὰ μεῖδῃ, καὶ νὰ μὴ μὲ ἀντίκρυσε· τὸ ὠραιότατον πρόσωπόν της ἦτον ἵνας μαγνήτης ὅπῃ ἐτραβῆσε τὴν ψυχὴν μου, καὶ καμμία ἄλλη δύναμις δὲν ἠμπορῆσε νὰ τὴν διακόψῃ ἀπὸ τῆ νὰ ἐκχύνεται εἰς τὰ θελήγητά της, παρὰ ἢ ἐρωτικαῖς ματιαῖς της. Ἄν ἢ ἀπλότης τῆς Ἀνέτας τὴν ἐμπόδιζεν ἀπὸ τῆ νὰ γνωρίσῃ πῶς τὴν λατρεῦω, ἐκατάλαβεν ὁμως πῶς ὁ σκοπὸς, καὶ τὰ κινήματά μου ἦτον διὰ λόγου της, πλὴν δὲν ἀπέδειχνε τίποτε· μερικοὶ τρυγουρινοὶ ὡς τόσον δὲν ἠμπόρουν νὰ τὸ χωνεύσων, καὶ ἄρχισαν νὰ μημερίζων διὰ τὸν ἐρωτά μου, καὶ πρὸ πάντων δύο εὐλαβεῖς γυναῖκες, τῶν ὁποίων ὁ καιρὸς, ἢ ὠραιότης, καὶ ἢ ἐρωτικὴ ἐπιθυμία, εἶχε περάσῃ πλέον, ἐσκανδαλίσθησαν καθ' ὑπερβολὴν, διὰτὶ ἐγὼ εἰς ἡλικίαν δεκαπέντε χρονῶν, νὰ ἀγαπῶ μίαν νέαν ὅπῃ ἦτον δεκαεπτὰ; αὐτὸ ταῖς ἐφάνη μία θανάσιμη ἁμαρτία· ὅθεν ἔδωκαν εἰδήσιν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εἰς καιρὸν ὅπῃ αὐτὸς ἐπρόφερε ταῖς δεξοδικαῖς διδασχαῖς τῆς (ἢ ὁποιαῖς ἐφαίνοντο πολλὰ σύντομα εἰς ἐμένα) ἐκάρφωνα τὰ μάτια μου εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς ὠραίου ὑποκειμένου καὶ ὅτι αὐτὸ προξενεῖ μεγάλην σύγχυσιν καὶ χασμῶν.

μοδίαν εἰς τὰς περιεσῶτας (ὁ κακορρίζικος ἐγὼ κἀνέναν ἄλλον δὲν εἶχα σκανδαλίτη, παρὰ αὐτὰ τὰ δύο γριᾶδια, οἱ λοιποὶ περιεσῶτες ὀλίγην φροντίδα εἶχον, ἂν κοιτάζω τὴν Ἀνέταν ἢ ὄχι) ὁ ἀδελφός μου ὀργιζόμενος ἐναντίον μου, ὑπερῶν ἀπὸ διαφόρων ἐπιπλήξεις, μὲ ἐπρόσβαξεν ἐν ὅσῳ ἐκεῖνος ἐδίδασκε, νὰ τὸν κοιτάζω εἰς τὸ πρόσωπον. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ὑποταχθῶ χωρὶς ἄλλο, πλὴν ἐγὼ πάλιν ἐμισυγυρίζα τὰ μάτια μου, καὶ ἐκαμῶνεν πῶς τὰ σκεπάζω μὲ τὰ δάκτυλά μου, καὶ ἀναμεταξὺ ἀπὸ δύο κολώνων ἐρίσχηα μὲτιαῖς πρὸς τὴν Ἀνέτα, καὶ ἐδρόσιζα τὴν ἀκόρετόν μου δίψαν βλέπωντά, την.

Ὡς τόσον ἢ δύο γριᾶις ἐπανέδησαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ τὴν εἰδήσιν ὅπῃ ἔδρακαν τὸν ἀδελφόν μου περὶ τῆ ἐρώτός μου, ἔφθασαν αὐτὸς ὁ λόγος ἕως καὶ εἰς τὰ αὐτιά της Ἀνέτας· ἐκεῖνη ἀπόρησεν ἢ καίμενη, ἀκῶντας πῶς μὲ ἐνόδη προσαγὴ νὰ μὴν τὴν κοιτάζω, μάλιστα νὰ βλέπη τὸ ὄνμα της νὰ θεατρίζεται, εἰς καιρὸν ὅπῃ δὲν εἶχε καθόλου εἰδήσιν. Ὅταν τὴν ἐρώτησαν εἰ συγγενεῖς της, ἂν τὴν ἐσύντυχα κρυφίως καμμίαν φρονίαν, τὰς ἐβεβαίωσεν ὅτι ξεχωρίζα ὅπῃ δὲν τὴν εἶπα ποτέ μου λόγον, εὐδὲς καὶ ὅπῃ τὴν ἔβλεπα ἔφευγα, καὶ ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔτυχε νὰ ἔλθῃ ἐξαρῆα εἰς μίαν συναγωγὴν ὅπῃ ἐσυντυχαῖα ἐκείνῃ τὴν ἄραν, καθὰς τὴν εἶδα, ἔμεινα βιββός, καὶ τότεν ἐντρατίκα, ὅπῃ ἕνα λεπτόν δὲν ἀπέρασε, καὶ ἔφευγα. Ὁ πατήρ της Ἀνέτας ὡς πρακτικὸς, ἐκατάλαβεν ἄρκετά, τί νήμα εἶχεν ἢ σμιλία της κόρης τα, ἔκρυφεν ὁμῶς τὸν σοχασμόν τα, καὶ δὲν εἶπε τίποτε, ἢ γου

γεν πῶς τὰ κινήματά μου ἐδηλῶσαν ἕναν φλογερόν ἔρωτα. Μὲ τὸ νὰ ἤμην πολλὰ νέος, ἐκεῖνος ἐνόμιζε πῶς ὁ ἀδελφός μου ἤθελε νὰ με περᾶσῃ τὸ καλιμαῦχι, καὶ λοιπὸν ἐπάσχιζε νὰ γυρίσῃ τὴν γνώμην τῆς κόρης τε, λέγωντάς την.

» Μὲ κακοφαίνεται παιδί μου ὅπῃ δὲν ἔτυχε νὰ
 » σὲ νοσημευθῇ αὐτὸς ὁ νέος· πρέπει ὅμως νὰ
 » παρηγορηθῆς, ἐπειδὴ καὶ δὲν θὲ νὰ τον βλέ-
 » πῃς πολὺν καιρὸν ἐδῶ πέρα, διατὶ τὸν εἶδαι.
 » ὁ ἀδελφός τε εἰς ἕνα μοναστήρι νὰ καλογε-
 » ρευθῇ. »

Ἡ Ἀννέτα ἐταράχθη εἰς αὐτὴν τὴν ὀμιλίαν τῆ πατρὸς της, ἢ ὅπῃ ἀπέκρινε μίαν ὀρμητικὴν ὄρεξιν, ὅπῃ ἄρχισε νὰ λαμβάνῃ διὰ λόγους (εἶναι σωστὴ φυσικὴ ἀλήθεια ὅτι, ὁ ἔρωτας γενᾶ τὸν ἀντέρωτα.) Ἀπ' ἐκείνην τὴν στιγμήν λοιπὸν, εὐθύς ὅπῃ ἔρριχνα τὰ μάτια μου εἰς τὸ ὠραιότατον πρόσωπόν της, ἐν τῷ ἅμα ἐσυναπαντήσα τὰ ἐδικάτης σκεπασμένα με μίαν λογιῆς κατήφειαν· ἢ συχναῖς σαγιτιαῖς τῶν βλεμμάτων της, δὲν ἠμπορῶσαν νὰ δώσων θάρρος ἕναν ἄπρακτον νέον εἰς τὰ ἐρωτικά, ὡσάν ἐμένα. Ἡ Ἀννέτα χαμιλῶνοντας τὰ θελκτικὰ ματάκια της, καὶ σκεπάζωντάς τα με τὰ μακριὰ ματόφυλλά της, τὰ ὅποια ὡς φαίνεται ἢ φύσις δὲν τῆς τὰ ἔδωκε δι' ἄλλο, παρὰ διὰ νὰ εὐλόγη περισσότερον τὴν κοσμιότητά της, ἐλάμβανεν ἕνα ἦθος τόσον σοβαρὸν, ὅπῃ δὲν ἠμπορῶσα νὰ διακρίνω τὸ τί ἐφρονοῦσε· πλὴν ἢ τύχη μου ἔλαβε μεταβολὴν εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ καδῶς θέλετε τὸ ἰδῆ.

Πρώτη ἀντάμωσις τῆ Πόμ κ τῆς
Α΄ννέτας.

Μίαν κυριακὴν, ἔτυχε νὰ εὐγῶ πρὸς περι-
διάβασιν εἰς τὸ δάτος ἐκεῖνο ὅπῃ ἦτον πλησίον
τῆς πολιτείας, κ εἰς τὸν δρόμον μὲ ἐσυναπάντη-
σα τὴν ὠραίαν Α΄ννέταν. Ἐνα κάλλος ὡσάν ἐ-
κεῖνο τῆς Α΄φροδίτης, ἐσόλιζε τὸ ἀξιολάτρευτον
κορμίτης, εὐθύς ἐσαμάτησα, κ ἔγινα ἄλλος ἐξ
ἄλλου ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαράν μὲ, ὅμως δὲν
ἦτον καιρὸς νὰ γυρίσω πλεον ὀπίσω, τὴν ἐχαι-
ρέτησα περνωῶντας, πλὴν χωρὶς νὰ τὴν κοιτά-
ξω· ἄχ ὁ ἄφλιος, ἤμπορῆσα ἀράγῃ; ἔνα σύννε-
φον ἐσκέπασε τὰ μάτια μὲ, κ τὸ πρόσωπόν μὲ
ἔγινεν ὄλο φλόγα. Τί ἐδήλῶσε τάχα ἐκεῖνη
ἢ κοκκινάδα, ἀποτέλεσμα τῆ ἔρωτος, κ τῆς
ἐντροπῆς; .. ὡς τόσον ἐπέρασα ἀπ' ἐμπροσάτης
ὡσάν ἀσραπή· αὐτὸς ὁ τρόπος ἦτον περισσό-
τερον μία χωριατιὰ ἐκ μέρους μὲ, παρὰ σημεῖον
τῆ ἔρωτος, κ ἔπρεπε μάλιστα νὰ τὴν βεβαιώσῃ
εἰς τὴν ἰδέαν ὅπῃ ὁ πατέρας της ἐπάσχιζε νὰ τὴν
δώσῃ περὶ ἐμῆ, ὅθεν ἀκολοθεῖσε τὸν δρόμον της,
κ ἐπήγαυε (χωρὶς ἐγὼ νὰ τὸ ἱξεύρω) εἰς ἕναν
περιφραγμένον μῶσαγτζῆ εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον
λαγὸς μέσα (α). Α΄φ' ἣ ἐσεργιάνισα ἀρκετὰ,
ἐνοσιμεύθηκα νὰ πηγαίνω κ ἐγὼ ἐκεῖ, ἐπειδὴ

κ)

(α) Οἱ Εὐρωπαῖοι ἔχον μπαγτζίδες φραγμαῖνες, ἢ
κ περιτοιχισμένους, εἰς τὴς ὁποῖους βάνην ἐλάφους,
λαγωῦς, κ ἄλλα τοιαῦτα ζῶα, διὰ νὰ γινῶ-
βολῶν·

ἢ ὀρέγομεν καθ' ὑπερβολὴν ἐκεῖνο τὸ μέρος, με τὸ νὰ εὕρισκα μίαν ξεχωριστὴν ἡδονὴν συλλογιζόμενος ἀναμεταξὺ εἰς τὰ δένδρα τὸν φλογερὸν ἔρωτά μου. Ἐπρόβαινα λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος τῆ μπαγτζε', εἰς καιρὸν ὅσῃ ἢ ἀκριβῆ με Ἀνέτα ἐπήγαινεν ἀπὸ τὸ κάτω ἢ ἀντίκρουζε τὸν δρόμον μου, ὄντας κρυμμένη πίσω ἀπὸ τὰ φύλλα ἢ κλάδους τῶν δένδρων· ἐγὼ πάλιν προχωρῶντας νὰ μαζώξω φεντέκια . . . Ἄχ τι χαρίεσατον μέρος, τὸ ὅσῃ οἱ συχνοὶ ἀναστεναγμοί μου, τὸ εἶχαν μεταμορφώσῃ εἰς ἕνα δυσιασῆριον, ὃ ἐπίγειός μου παρὰδεισος, ἢ ἀρχὴ τῆς εὐτυχίας μου, μόλις εἶχα πλησιάζῃ, ἢ ἤκιστα μίαν ταραχὴν εἰς τὸ πλάγι μου, καλοκοιτάζω, βλέπω . . . ἄχ . . . ἢ βλέπω τὴν ἀκριβὴν μου Ἀνέτα· ὁ τόπος, οἱ ἀλλεπάλληλοι σοχασμοὶ ὅσῃ ἀνέβαινον εἰς τὴν φαντασίαν μου ἐκείνην τὴν στιγμήν, (ἐπειδὴ ἢ πάντα εἶχα εἰς τὸν νῦν μου τὸ ἀξιολάτρευτον ὑποκείμενόν της) τὸ ἀδύνατον τῆς φυγῆς μου, ἢ πρὸ πάντων ὁ περισφαιλισμένος εἰς τὸ φλογισμένον σῆδός μου σφοδρότατος ἔρωτάς μου, με' ἕκαμαν νὰ ἀπονεκρωθῶ· ἐκόπηκαν ἢ δύναμαίς μου, ἐλιγοθύμισα, ἢ ἀπέμπισα εἰς ἕνα δένδρον λέγωντας. Ἄχ πεδαίνω, ἄχ με βλέπει . . . ἢ Ἀνέτα ἔντρομη ἢ πεφοβισμένη (πλὴν με' μίαν καρδίαν αἰδαντικὴν ἢ εὐσπλαγχνὴν, καθὼς εἶναι κάθε κορίτζι δεκκοκτῶ χρονῶν) ἐπλησίασε κοντᾶ μου ἄχ . . . ἄνοιξα τὰ ἡμιθανῆ μάτια μου ὄντας ὑποσηριγμένος εἰς ταῖς λευκαῖς ἀγκάλαις της . . . εἶναι ἀδύνατον ὅμως νὰ ἐκφράσω ἐκεῖνο ὅσῃ αἰδάνθηκα τὴν στιγμήν ἐκείνην, τόσο ἐνδυμέ-

μαι

μαι μόνον, πῶς ἓνα χαμογέλασμα, ἦτον ἀρχή, ἢ πρῶτον σημεῖον τῆ ὅτι ἀνέλαβα· ἐκάδιστα λοιπόν, διατὶ δὲν ἠμπορῶσα νὰ περιπατήσω ἢ καρδιά μου ἐπαρωμοίαζεν ἓνα ὀγλύγωνρον ἀρολόγι, ἢ τὰ μέλη μου ἦτον κατακοιμένα, μόλις ἠμπορῶσα νὰ συκώσω τὰ μάτια μου, ἢ νὰ τὰ προσηλώσω εἰς τὸ ἀξιολάτρευτον πρόσωπον της, κοιτάζω τὴν χρυσὴν μου Ἀννέτα, ἢ ἀντὶς ἐκείνην τὴν ζωηρὰν λάμψιν τῶν ἀμιμήτων χαριτωντης, ὅπῃ με ἔκαμνε νὰ τρέμω προτίτερα, ἔβλεπα μόνον γλυκύτητα ἢ καλοκάγαδιαν ὅπῃ με ἔδιδαν δάρρος· δὲν εἶχεν ἀνοίξῃ ἀκόμι τὸ χρυσὸν σῆμα της, ἐπειδὴ ἢ με ἐνόμιζε λιγοθυμιμένον, ἢ νὰ ἐκινδύνευε ἢ ζωὴν μου, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἐγὼ δὲν εἶχα τίποτε. Ἐβαλα τὰ δυνατά μου νὰ συκωθῶ πρὸτῃ νὰ συντύχω, πλην δὲν ἠμπορῶσα· ἢ ἀκριβῆ μου Ἀννέτα με ἔδωκε τὸ χέρι της διὰ νὰ με βοηθήσῃ· ἄχ θεέ μου... δὲν ἠμπορῶ νὰ περιγράψω τὸ τί αἰσθάνομαι ἐκείνην τὴν στιγμήν, πόσον ἠδονικωτέρα εἶναι ἢ ἀφή, ἀπὸ ὅλαις ταῖς ἄλλαις αἰσθηταῖς τῆ ἀνδρώπε, ἢ ψυχὴ μου ὀλάκαιρη με ἐφαίνετο πῶς ἐμαζώχθη εἰς ἐκεῖνο μου τὸ εὐτυχισμένον χέρι ὅπῃ ἐβαπτῆσεν ἢ ἀριστάτη Ἀννέτα, ἢ ὅλη ἢ ἐδική της, πῶς ἦτον εἰς τὸ χεράκι της. Τί γλυκύτατον γλίξιμον; τί νοσημάδα; τί εὐδαιμονία; ἐνόμιζα πῶς ἐνώνετο ἢ καρδιά μου με τὴν ἐδικήν της, πῶς ἐξεμυσηρεύετο ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην τὰς φοβερὰς πόνους ὅπῃ ἀμοιβαίως ἐδοκίμαζαν... Ἀχ ἓνα φίλημα τότε... ἓνα τρυφερὸν φίλημα, ἢ θελε με ἐνδυναμώσῃ παρρηθῆς... μα... ὄχι, ἀφ' ἢ μόλις ἠμπορῶσα νὰ ὑποφέρω

τὸ

τὸ γγίξιμόν τις, εἰς πόσον βαθμὸν ἀράγε ἤθελε μὲ ἀνάψῃ ἐκεῖνο; ἐν τούτῳ ἢ ἐντροπήμῃ, ἢ ἢ ἄσβεστη λαύρα ὅπῃ ἦτον κατεσφαλισμένη καὶ ἐφλόγιζε τὸ πονεμένον σῆθος μῆ, ὡσάν νὰ εἶχεν εὐρη ἕναν δρόμον ἀπὸ τὸ χεῖρ μῆ, ἀρχισε νὰ ὀλιγοσεύῃ· δὲν ἦτον πλέον ἐκείνη ἢ πρώτη ὑπερβολικὴ ζέση ὅπῃ μὲ ἐπιγευ, ἀνάπνεα μὲ περισσοτέραν ἐλευθερίαν.

Α'ΝΝΕ'ΤΑ. „ Τί ἔχετε αὐθέντη μου,
 „ ὡχ πόσον ἐτρόμαξα διὰ τὴν ὑγιείαν σας . .
 „ . . . α).

ΠΟ'Μ. „ Δὲν ἰξεύρω Κερᾶ μῆ, δὲν ἠμ-
 „ πύρεσα νὰ νικήσω τὴν καρδιά μῆ, μήτε νὰ ἐ-
 „ ξησιάσω τὸν ἑαυτόν μῆ . . . ἢ δύναμαίς μῆ μὲ
 „ ἄφρισαν. ”

Α'Ν. „ Ἐφοβηθήκατε ἴσως τίποτες ὡς
 „ φαίνεται. ”

ΠΟ'Μ. „ Ἐγὼ Κερᾶ μῆ, καὶ ἀπὸ ποῖον
 „ νὰ φοβηθῶ σοῦ θεοῦ σας; ”

Α'Ν. „ Ἀπὸ μένα βέβαια, μὴν ἰξεύρων-
 „ τας πότιος εἶναι. ”

ΠΟ'Μ. „ Ὅχι τῇ ἀληθείᾳ, δὲν εἶναι ὁ
 „ φόβος ὅπῃ μὲ ἔκαμε νὰ λιγοθυμίσω, ἕνα
 „ ἄλλο . . . ἕνα . . . ἄλλο αἴτιον μὲ ἐσύγχυτε
 „ κομμάτι, συμπαθήσατέ με Κερᾶ μῆ, ὅπῃ
 „ χωρὶς νὰ θέλω σᾶς ἔκαμα νὰ ξεπαθήτε,
 „ σᾶς ἐντρέπομαι, καὶ τὸ περισσότερο διατὶ εἶναι
 „ ἢ πρώτη φορά ὅπῃ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ
 „ συντύχω μαζύ σας . . . σᾶς βε . . . βαι . . . ὦνω
 „ (β). ”

Α'Ν.

(α) Κατακίτρινη. (β) Τὸν ἔρχεται νὰ λιγοθυμήσῃ.

Α'Ν. „ Ἄχ συντύχετε αὐθέντη με, πάλιν λιγοθυμᾶτε, τί κακὸ εἶν' αὐτό;”

ΠΟ'Μ. „ Ὅχι μὴ φοβεῖσθε τίποτες χρυσή μου Ἀννέτα, ἄχ τί ἀγγελικὸν ὄνομα ἔχετε, πόσον σᾶς τεργιάζει;”

Α'Ν. „ Τεργιάζει τόσον εἰς ἐμένα, ὅσον καὶ εἰς κάθε ἄλλην.”

ΠΟ'Μ. „ Κερά μου, ἂν ἴξευρα πῶς θεὸς νὰ σᾶς εὖρω ἐδῶ, δὲν ἐτολμῆσα νὰ ἔλθω...

Α'Ν. „ Καὶ διατὶ; μὲ φαίνεται πῶς δὲν ἔχω ἢ καϊμένη ἐπάνω μου κἀνενα πρᾶγμα ὅπως νὰ ξυπάξῃ τὸν ἄνθρωπον.”

ΠΟ'Μ. „ Δὲν ἴξεύρω ὁ δυσυχῆς, πλὴν, νοιώθω πῶς ἐδέθη ἢ γλῶτσα μου, καὶ δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς συντύχω.”

Α'Ν. „ Αὐθέντη μου (α) μὲ φαίνεται πῶς συντυχαίνετε αὐτὴν τὴν σιγμὴν;”

ΠΟ'Μ. „ Εἰς αὐτὸ ἔχετε δίκαιον, πλὴν δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ, τὸ τί αἰδοῦμαι κατ' ἐκάστην...

Α'Ν. „ Εἶτε ζαήφης αὐθέντη μου (β) πασχίσετε νὰ συνέλθετε διὰ τὸν θεόν.”

Εἰς καιρὸν ὅπως αὐτὴ με' ἐγλυκομιλῆσεν ἔττι, ἐγὼ ἔλεγα εἰς τὸν ἑαυτὸν μου ὡς τὴν συντύχω ἐλεύθερα, ὡς τῆς τὸ εἰπῶ, ὡς μὴν τὸ κρύψω πλέον, ἴσως δὲν θέλω εὖρει αὐτὴν τὴν ὀκαζιόνε ἄλλην φορὰν.

ΠΟ'Μ. „ Κερά μου ἔχετε δίκαιον, πλὴν μὲ συγχωρεῖτε νὰ σᾶς εἰπῶ... ἐκεῖ
 „ νὰ

(α) Χαμογελοῦντας, (β) Πάλιν χαμογελοῦντας.

» νκ... ὅπῃ... εἶσε αἰτία νὰ δοκιμάζω καθ' ἑκά-
 » σην, ὁμως ὄχι... με φαίνεται πῶς εἶναι ἔργον
 » πολλὰ τολμηρὸν καὶ πρὸ πάντων εἰς ἕναν νέον
 » τῆς ἡλικίας μου νὰ... ἄχ, πῶς ἀγαπῆσα νὰ
 » εἶμαι δέκα χρόνων μεγαλύτερος...

Α'Ν. » Οἱ χρόνοι ἔρχονται χωρὶς νὰ τὴν
 » ζητήσετε.

ΠΟ'Μ. » Ναὶ Κερᾶ μου, ὁμως πολλὰ ἀρ-
 » γὰ, καὶ ἴσως ἡ εὐγενεία σας τότε...

Α'Ν. » Τὰ μέλλοντα εἶναι ἀδηλα...
 » πλὴν τῶρα εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν με φαίνε-
 » ται πῶς δὲν εἶσε παιδί.

ΠΟ'Μ. » Ὅχι βέβαια, καθὼς τὸ κρῖνον
 » ἀπὸ τὴν ζέσιν ὅπῃ θρέφω διὰ ἕνα ὑποκείμε-
 » νον... ἄχ... πόσα... ἔχω... νὰ σᾶς εἰπῶ,
 » πλὴν κἀνένα ὁ δυστυχὴς δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς
 » παραστήσω... ἐκλειδοςόμισα.

Α'Ν. » Ἐγὼ ἡ καϊμένη δὲν νοιώθω μῆτε
 » τὸ αἴτιον τῆς σιωπῆς σας, μῆτε τί δὲ νὰ με
 » εἰπῆτε.

ΠΟ'Μ. » Σᾶς πισεύω Κερᾶ μου, με πα-
 » ρακινεῖτε... ἀγαπᾶστετε ἴσως νὰ... ἄχ ἂν
 » ἱξεύρετε... πλὴν ἀκριβῆ με ἄννετα... (ὦχ
 » ὁ κακορρίζικος πῶς νὰ τὸ ξεσομίτω; (α) ἡ εὐ-
 » γενεία σας εἶσε εἰς τὰ μάτια μου ἕνα ὑποκί-
 » μενον, ὅπῃ δὲν εὐρίσκεται εἰς τὸν κόσμον, δὲν
 » ἠμπορῶ νὰ σᾶς ἰδῶ, ἢ νὰ συλλογισθῶ τὰ
 » κάλλη σας, χωρὶς νὰ δοκιμάσω μίαν χαρὰν
 » τόσον... παθητικὴν, τόσον γλυκεῖαν, ἢ
 » ὁποία γίνεται μερικαῖς φοραῖς τόσον βασανι-
 » σικὴ, ὅπῃ... ἄχ, ἀνεκδιήγητα εἶναι τὰ ὅσα
 » τραβῶ τῶρα δεκαοκτῶ μῆνας, ἀφ' ἧς σᾶς εἶδα.

Α'Ν.

(α) Καθ' ἑαυτὸν.

Α'Ν. „ Οἷα αὐτὰ μὲ ἐκπλήτταν αὐ-
 „ δέντημα· πῶς ἠμπορῶ ἐγὼ ἢ καίμηνι νὰ σᾶς
 „ προξενήτω χαρὰν, ἐνταυτῷ ἢ γλυκεῖαν καὶ
 „ βασιανισικὴν ; ποτέ μὲ δὲν σᾶς ἔδωκα αἰτίαν,
 „ μίτε σᾶς εἶπα λόγον ἄλλην φορὰν, παρὰ
 „ τῶρα. ”

ΠΟ'Μ. „ Ἀχ Κερᾶ με, νὰ σᾶς ἐξηγήσω
 „ τὶ λογιῆς συμβαίνει αὐτὸ εἰς τὴν ψυχὴν μὲ,
 „ μίτε ἰξεύρω, μίτε ἠμπορῶ. Πλὴν νοιώθω
 „ πῶς αἰσθάνομαι βλέπωντάς σας, ἢ παρατη-
 „ ρῶντας τὰ κάλλη σας, ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν αἰσθάν-
 „ θηκα ποτέ μὲ ὅταν βλέπω ἄλλο κορίτζι, ἢ
 „ μεταδίδω τὸν νῦν μὲ εἰς ἄλλο ὑποκείμενον· εἶ-
 „ σε ἢ πηγὴ τῶ κάλλος, τὸ πρῶτον ἢ καλλι-
 „ τερον τεχνουργημα, ὅπῃ ἢ φύσις ἐφιλοτιμή-
 „ θη νὰ πλάσῃ εἰς τὸν κόσμον, τὸ καύχημα
 „ ὄλε τῶ γυναικεῖε τάγματος, ἢ χάριτες παί-
 „ ζαν εἰς τὸ ἀγγελικὸν πρόσωπόν σας, ἢ ὀλά-
 „ καιρη εἶσε χαριτωμένον παιδί τῆς Ἀφροδίτης.
 „ Τρέμω νὰ μὴν ὀρμήσαν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς
 „ οἰκωμένης οἱ πλέον πλεσιώτεροι νεοὶ νὰ σᾶς
 „ ζητήσων... ἄχ... νὰ μὴν τύχη... μίαν ἡ-
 „ μέραν εἰς τὸν ὕπνον μὲ μὲ ἐφάνη πῶς ἤμην
 „ βασιλεὺς, ἢ τάχα ἐμβαίνωντας εἰς τὴν Ἐκ-
 „ κλησίαν, σᾶς ἔκλεξα διὰ βασιλισσάν μὲ, ἢ
 „ σᾶς ἐπήγαινα μὲ παράταξιν εἰς ὄλην τὴν
 „ Φράντζαν... ”

Α'Ν. „ Εὐχαρισῶ αὐδέντημα διὰ τὴν ὑ-
 „ περβολικὴν τιμὴν ὅπῃ μὲ ἐκάμνετε. ”

ΠΟ'Μ. „ Ψυχὴ μὲ, τὴν ὥραν ὅπῃ ἐν-
 „ θυμηθῶ ὁ δυστυχὴς τὸ ζωηρὸν νῆρι ὅπῃ σᾶς
 „ σολίζει. ἢ καρδιά μὲ γεμίζει ἀπὸ μίαν λαύ-

» ραν

» ραν, τρέμω ὀλάκαιρος... ὁ νῆς μου ἑνασχολεῖται
 » εἰς τὸ νὰ μετρῶ ἀπὸ μίαν μίαν ὄλαις ταῖς
 » χάρις σας· τὸ ἑράνιον ὄνομά σας εὐδύς ὅπῃ
 » ἔλδη εἰς τὰ χεῖλη μου, ἕνας ἰδρωτὰς μὲ πε-
 » ριχύνει, ἕνα σέβας μὲ κρατεῖ, ἐν ὅσω νὰ
 » τὸ προφέρω, ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαράν μου
 » ἄλλος ἐξ ἄλλου γίνομαι· ἂν τὸ ἀκῶσω πάλιν,
 » κατακοκκινίζω, ζητῶ νὰ κρυφθῶ, καὶ νὰ ἀπο-
 » φύγω ὅλα τὰ περιεργὰ μάτια τῶ κόσμου
 » ἀπὸ τὸν φόβον μου, καὶ ἀπονεκράνομαι νὰ μὴν
 » νοιώσῃ κανεὶς τὰς σκοπὰς μου ἀπὸ τὴν θεωρίαν
 » τῶ προσώπου μου... ἄχ' ἂν ἐτολμῆσα νὰ σὰς
 » εἰπῶ καὶ τὰ ἐπίλοιπα ὅπῃ."

» ΑΝ. » Αὐθέντη μου δὲν φθάνει τὸ πνεῦμα
 » μου νὰ συμπεράνω, πόθεν ἠμπόρεσα νὰ σὰς
 » προξενήσω τόσα;

» ΠΟΜ. » Μὴν ἀπορήτε φῶς μου, κατὰ
 » ἕναν τρόπον δὲν πταίετε ἢ εὐγενεία σας, κα-
 » θὰς πασχίζετε νὰ με καταπεῖσετε τὰ ελκυ-
 » σικὰ θελητήριά σας εἶναι ὅπῃ κατάκαρδα μὲ
 » ἐπλήγωσαν, αὐτὰ πρέπει νὰ μεμφθῆτε,
 » ἐπειδὴ, καὶ φῶς κατατρέχον, καὶ σῶς ἀπολου-
 » θῶν παντῶ. Αὐτὰ εἶναι μία δυσυχία σας ὅ-
 » πῃ, ἂν πηγαίνετε νὰ κρυφθῆτε καὶ εἰς μίαν
 » κήλην τῆς γῆς, πάλιν καὶ ἐκεῖ δὲν ἀποχωρί-
 » ζονται ἀπὸ κοντά σας... ἐνδυμᾶσε περίσου
 » ὅταν ἦλθετε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μίαν φορτὴν
 » ... πρὸ μερικῶν ἡμερῶν εἶχα ζωγραφίσῃ εἰς
 » τὸν νῆν μου τὴν εἰκόνα μιᾶς νέας ὅπῃ ταχὰ
 » ἐνοσιμεύσμεν νὰ λατρεύω ἐν ὅσω ζῶ, καὶ ἐσο-
 » χάσθηκα πῶς σὰς ἐπαρωμοίαζε· ὅταν σὰς
 » εἶδα, ἔμεινα ἐκστατικός, πῶς εὐρέθηκέν ἕνα
 » τόσον ὠραῖον πλάσμα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μὲ

» τὰ-

„ τόσην ἐντέλειαν; (μὲ τὸ νὰ τὸ εἶχα σχεδὸν
 „ ἀδύνατον) καὶ ὑπερευχαρίστησα τὸν πλάστην
 „ μὲ, ὅπῃ ἐδημιούργησε τὸ χρυσὸν ὑποκείμενόν
 „ σας. Ἄχ πόσον ἐχάρηκα ὅπῃ σᾶς ἐφαντά-
 „ σθηκα προῦτῃ νὰ σᾶς ἰδῶ· σᾶς βεβαιώνω πῶς
 „ εἶσε ἐκεῖνο ὅπῃ ἡ ψυχὴ μὲ ἐσύνδεσεν εἰς τὸν
 „ ἑαυτόντης, χωρὶς νὰ ζητήσῃ βοήθειαν ἀπὸ
 „ καμμίαν αἰδοησίμην μὲ...

Ἀ'Ν. „ Αὐθέντη μὲ, ἡ προαίρεσίς σας εἶ-
 „ ναι τόσον ἀγαθὴ, καὶ τὰ λόγια σας τόσον ὑ-
 „ ποχρεωτικά, ὅπῃ...

ΠΟ'Μ. „ Παρακαλῶ νὰ μὲ δώσετε ὀλίγην
 „ ἀκρόασιν, ἐπειδὴ καὶ δὲν σᾶς ἐξομολογήθηκα
 „ ἀκόμι μίτε τὰ μισά.

Ἀ'Ν. „ Τῇ ἀληθείᾳ, αὐτὰ.... εἶναι....
 „ πράγματα... καθ' ὑπερβολὴν.... ἄξια θαυ-
 „ μασμῶ...

ΠΟ'Μ. „ Κερά μὲ ἀκόμι τίποτες δὲν ἀ-
 „ κέσσετε.

Ἀ'Ν. „ Κινδυνεύω νὰ ἔμβω εἰς περιέργειαν
 „ . . . μὲ φαίνεται ὅμως πῶς ἔχετε δουλεία...

ΠΟ'Μ. „ Καθόλου Κοκκίωνα μὲ, μα καὶ ἂν
 „ εἶχα, τελείως δὲν μὲ ἔκοφτε.

Ἀ'Ν. „ Μὴν τὸ λέτε αὐτὸ, κἀνεις πρέ-
 „ πει νὰ φροντίζη καὶ διὰ τὸ χρέος τε, καὶ νὰ
 „ τὸ προκρίνη περισσότερον ἀπὸ καθετί.

ΠΟ'Μ. „ Ψυχὴ μὲ, ἐγὼ ἐπλήρωσα ὅλα
 „ τὰ χρέη μὲ, καὶ τὸν κανόνα μὲ σήμερον . . . ἄχ
 „ ὅταν εἶμαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δὲν ἠμπορῶ νὰ
 „ σκώσω τὰ μάτια μὲ ἀπὸ πάνω σας...

Ἀ'Ν. „ Με' ἐφάνη πῶς κοιτάζετε ἀλλῶ
 „ αὐθέντη μὲ (α).

ΠΟ'Μ.

(α) Μὲ χαμιλὴν φωνὴν καὶ μὲθοκοκκινίζοντας.

ΠΟΜ. „ Οχι τῇ ἀληθείᾳ, ἡ ψυχὴ μου
 „ ἄντας ὀλάκαιρη εἰς τὰ μάτια με ἐκείνον τὸν εὐ-
 „ τυχησμένον καιρὸν, καταγίνεται μόνον νὰ θεω-
 „ ρῆ τὸ ἀξιολάτρευτον πρόσωπόν σου.”

Α'Ν. „ Μὲ φαίνεται πῶς νὰ σᾶς ἔνοιωσαν
 „ κάτι ὑποκείμενα... ἔ... .

ΠΟΜ. „ Ἄχ ὁ δυσυχῆς, δὲν ἤμπορῶ
 „ νὰ σᾶς τὸ κρύψω ὅτι με ἐπαρατήρησαν, ἔ
 „ ἐκατάλαβαν κάτι τι, πλὴν... .

Α'Ν. „ Ἐχστε ἄλλο νὰ με εἰπῆτε, ἢ
 „ ἐτελειώσετε ;

ΠΟΜ. „ Κερᾶμε, ἐγὼ μόλις ἄρχισα
 „ ὁ κακορρίζικος.”

Α'Ν. „ Καὶ κάμστε γλύγωρα σᾶς παρα-
 „ καλῶ, διατὶ ἄργησα.”

ΠΟΜ. „ Βλέπωντας ὅπῃ δὲν ἤμπορῆσα
 „ νὰ σᾶς φανερώσω ἐκ σώματος τὲς πόνους με,
 „ ἔλαβα τὴν τόλμην ἔ σᾶς ἔγραφα . . ἕνα . .
 „ ῥαβασάκι ὅπῃ ἐσάθη δεκαπέντε ἡμέραις εἰς
 „ τὸ σασιδίσας... .

Α'Ν. „ Ἐτζί ναι; ἔπειτα τὸ χαρτάκι ὅπῃ
 „ ἔβλεπα τόσον καιρὸν (α ἢ εὐγενεία σου τὸ
 „ εἶχτε βάλῃ. Σᾶς λέγω τῇ ἀληθείᾳ, ἐκι-
 „ νήθηκα εἰς περιέργειαν, ὅταν δὲν τὸ εἶδα πλέ-
 „ ον, ἔ ἂν τὸ ἐξί κβάνετε... .

ΠΟΜ. „ Κερᾶμε τὸ εἶχα πάρη, φοβέ-
 „ μενος νὰ μὴν τύχη ἔ παραπέση.”

Α'Ν. „ Εἶχστε δίκαιον . . . τί κεργιῶζα
 „ πράγματα με διηγείοδε... .

ΠΟΜ. „ Ἀκόμι τί ἀκῆσετε ;... .

Α'Ν. „ Ἐχστε ἔ ἄλλα ; (β) ”

ΠΟΜ.

(α) Πάλιν ροδοκοκκινίζωντας.

(β) Κοκκινίζωντας περισσότερον ἀπὸ πρῶτα.

ΠΟ'Μ. „ Ναὶ ὁ ἄθλιος, κάθε φοράν προ-
 „ τῆ νὰ σημάνη ἡ Ἐκκλησία, ἐπήγαινα με' ἄκραν
 „ κατάνυξιν, ἐγονάτιζα μπροσὰ εἰς τὸ βασίδι
 „ σας, καὶ ἔλεγα ἐκ ψυχῆς αὐτὸν τὸν σίχον
 „ τῆ ψαλτηρίας, μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυ-
 „ ρίε, ταύτην ἐκζητήσω ἕως τῆ ἀναπνεῖν
 „ με....

Α'Ν. „ Αὐτὴ ἡ προσευχή σας ὅμως δὲν
 „ ἦτον πολλὰ εὐλαβής.

ΠΟ'Μ. „ Ἄχ τί μεγαλύτερον δῶρον ἡμ-
 „ πορῶσα νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν δημιουργόν μου;

Α'Ν. „ Τὴν σωτηρίαν σας αὐθεντή μου.

ΠΟ'Μ. „ Ἐγὼ σᾶς βεβαιῶνω ὅτι δὲν ἡμ-
 „ πορῶ ποτὲ νὰ σωθῶ, ἂν δὲν σᾶς ἀποκτήσω.
 „ ὁ νῆς μου, ἡ ψυχὴ μου, οὐλάκαιρος εἶμαι προ-
 „ σηλωμένος εἰς τὰ κάλλη σας, καὶ...

Α'Ν. „ Δὲν εἶμαι ἄξια αὐθεντή μου, τι-
 „ μὴ διὰ λόγου μου, πλὴν...

ΠΟ'Μ. „ Ἀκόμη ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ.

Α'Ν. „ Τῆ ἀληθείᾳ μένω ἐκστατικῆ, σο-
 „ χαζομένη... πᾶσι... με' κελάζετε...

ΠΟ'Μ. „ Ἄχ, ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ τόσον
 „ ὑπερβολικὰ (α) ἐπῆ ἐκαταφιλήσα τὸν τόπον
 „ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπατάσετε, καὶ ἐκατάβρεχα
 „ με' τὰ πικρὰ δάκρυά μου, ἐκεῖ ὅτῃ εἰσον κα-
 „ θημένη καὶ... ἄχ ψυχὴ μου... Ἀννέτα μου...
 „ Κερά μου... ἀνεκδιήγητα εἶναι τὰ ὅσα ἐτρά-
 „ βιξα ὁ πτωχὸς ἕως αὐτὴν τὴν ὥραν.

Η'

(α) Φιλῶντας τὸ χέρι της, καὶ χύνωντας μερικὰ δάκρυα.

Ἡ Ἀννέτα κατασυγχισμένη ἀπὸ μίαν ἐρω-
τικὴν ἀγωνίαν, ἐκοκλίτεν ὡσαν εἷνα κερᾶσι, ἔ-
τρεμε, ἔ μόνις ἠμπορᾶσε νὰ εὐγάλη λόγον
ἀπὸ τὸ δακτυλιδένιο σόματος· τέλος πάντων
μὲ μισοκομμένα λόγια, λέγει πρὸς τὸν ἐρα-
σὴν της.

Α'Ν. „ Δὲν ἰξεύρω αὐθέντη μὲ, τί ἐνό-
σιμευθήκετε . . . ὅπῃ ἐκαταδεχθήκετε νὰ μὲ
„ ἀξιώσετε τὴν εὐνοϊάν σας, ἔ . . .

ΠΟ'Μ. „ Ἀχ ἀξιολάτρευτή μὲ Ἀννέτα
„ . . . ἐγὼ . . .

Α'Ν. „ Μόνος ὁ θεὸς εἶναι ἀξιολάτρευτος
„ χρυσέ μὲ . . .

ΠΟ'Μ. „ Συγχωρήσατέ με σᾶς παρακα-
„ λῶ, ἔ μὴ μὲ συνερίζετε διὰ μίαν λέξιν,
„ ἐπειδὴ ἔ ἦλθεν εἰς τὸ σόμα μὲ ἀπὸ τὴν καρ-
„ διά μὲ, χωρὶς νὰ τὴν καλοσοχαδῶ, μὲ συλ-
„ χωρεῖτε κερᾶ μὲ . . .

Α'Ν. „ Ὅχι ἄλλο, ἀφ' ἔ τὴν εἶπετε
„ χωρὶς νὰ θέλετε . . .

ΠΟ'Μ. „ Ἀχ φῶς μὲ, μόνον αὐτὴ ἡ λέ-
„ ξις ἐξηγεῖ ἐκεῖνο ὅπῃ αἰδάνονται τὰ σπλάγ-
„ χνα μὲ, ἐκεῖνο ὅπῃ νοιώθει ἡ ψυχὴ μὲ, εἰς
„ αὐτὴν μόνην εὐχαρισεῖται ὁ νῆς μὲ, δὲν εὐρίσ-
„ κω ἄλλην ὅπῃ νὰ εἶναι τόσον προσφυῆς εἰς τὴν
„ ιδέαν μὲ . . . μᾶ, μὴ σᾶς κάκοφαίνεται νὰ ζῆ-
„ τε, ἐγὼ δὲν τὸ κάνω ὁ κακορρίζικος διὰ νὰ
„ σᾶς ἀποθῶσω, μὴ γένοιτο, πλὴν ὁ ὑπερ-
„ βολικὸς πόνος, ἡ ἄκρα ἀγάπη, ὁ φλογεὸς
„ μὲ ἐρώτας, ἡ λαύρα ὅπῃ ἀνάπτει εἰς τὸ σῆ-
„ θος μὲ . . . ἄχ . . . μὲ φαίνεται πῶς καταπέφ-
„ τει, πῶς δροσίζομαι κομμάτι, ἔ λαμβάνω

„ ψυχὴν ὅταν λέγω πῶς σᾶς λατρεύω. Εἶσα
 „ τόσον ἀκριβῆ εἰς τὰ μάτια με, ὅπῃ με' κάδε
 „ με εὐχαρίστησιν δίνω... τὴν ζωὴν με ἂν τὸ
 „ καλέσῃ ἢ χρεία, διὰ χατῆριστας· πόσον εὐ-
 „ τυχησμένος ἤθελεν εἶμαι ἂν ἤμπορῶσα νὰ σᾶς
 „ εὐαρεσθῶ με' καμμίαν με δάλευσιν... πλὴν
 „ δὲν σᾶς τὰ εἶπα ὅλα ἀκόμι.

ΑΨ. „ Καὶ πέτετα διὰ τὸν θεόν, μὴν
 „ ἀργῆτε...

ΠΟΜ. „ Κερά με, ἤμπορῶ νὰ ἐλπίσω
 „ ἀράγε, ἀνίσως εἰ... οἱ γονεῖς με... ἤθελαν
 „ σᾶς... ζητήσῃ διὰ...

ΑΨ. „ Ἀμὴ λέγου πῶς θε' νὰ γίνετε
 „ καλόγηρος.

ΠΟΜ. „ Εἰγώ; ἐγώ; ποτέ με... πο-
 „ τέ... ἄχ θεέ με... ἐγὼ καλόγηρος;... ἔ-
 „ πρεπε φῶς με νὰ μὴν σᾶς εἶχα ἰδῆ, εἰ τότε
 „ ἴσως... καταδεχθῆτε παρακαλῶ νὰ με' ἀπο-
 „ κριθῆτε εἰς αὐτὸ ὅπῃ σᾶς ἐρωτῶ... ἂν οἱ
 „ γονεῖς με ἤθελαν σᾶς ζητήσῃ... ὅταν μεγα-
 „ λώσω εἰ γένω πλέον...

ΑΨ. „ Θέλει με' κάμην ὑπερβολικὴν τι-
 „ μὴν... ἀνίσως...

ΠΟΜ. „ Ἡ εὐγενεία σας ὅμως ψυχὴ με
 „ Ἀνέτα... τί γνώμην δίδετε; ἔχετε κλίσιν
 „ πρὸς τὸν δῆλον σας... ἢ...

ΑΨ. „ Μὲ φαίνεται πῶς ἔχετε νὰ εἰ-
 „ πῆτε εἰ ἄλλα, δὲν ἐτελειώσετε τὴν διήγη-
 „ σίν σας, κάμετε σᾶς παρακαλῶ, διατὶ συμ-
 „ περαίνω νὰ ἀργήσα.

ΠΟΜ. „ Ναὶ Κερά με, τὴν ὥραν ὅπῃ
 „ ἢ σᾶς ἐσυναπάντησα, ἢ σύγχυσις, ἢ χαρὰ,
 „ ἢ τόλμη, ὁ φόβος, ἢ ἐλπίδα, ὁ ἐρωτας, ὅλα
 „ αὐτὰ

„ ὅλα αὐτὰ μαζὺ τὰ πάθη, πόλεμον φρικτὸν ἐσύ-
 „ κωσαν εἰς τὴν καρδιά μου, με' κατήντησαν
 „ εἰς τὸ χάλι ὅπῃ με' εἶδετε ὅταν εὐγαινα
 „ ἀπὸ τὴν πολιτείαν, ἐ' ἔσκυφα καθὼς σᾶς
 „ εἶδα, τότε ἡ καρδιά μου ἦτον εἰς τὰ ποδαρά-
 „ κια σας· αἰδάνθηκα ἕναν τρόμον ἠδονῆς, ἐ' ἂν
 „ δὲν σᾶς ἐπονῆσα, δὲν ἤθελε με' φανῆ γλυ-
 „ κὺς. ”

Α'Ν. „ Μὰ πόθεν προέρχεται τὸ νὰ δο-
 „ κιμάζετε τόσο φόβον διὰ τὴν παρυσίαν μου; ”

ΠΟΜ. „ Δὲν ἰξεύρω ὁ δυσυχῆς, πλὴν
 „ τὸ ταπεινὸν βλέμμα σας ῥεφᾶ τὴν καρδιά μου,
 „ ἐκείνη ἡ αἰδῶς ὅπῃ κατοικεῖ εἰς τὸ ἠράνιον πρό-
 „ σωπόν σας, με' ἀπονεκρώνει ... ἄχ ... ὅλη
 „ ἡ εὐτυχία μου κρέμεται ἐκεῖ. Ποτέ μου δὲν
 „ θέλω ἀγαπήσει ἄλλην ἔξω ἀπὸ τὴν ἀξιολά-
 „ τρευτήν μου Ἀννέτα, ὅλη ἡ εὐδαιμονία μου, ἡ
 „ ἡσυχία τῆς ψυχῆς μου, ἡ εὐχαρίστησίς μου,
 „ σέκεται εἰς τὰ χρυσὰ χεράκια σας· δὲν ἤμ-
 „ πορῶ νὰ σᾶς ἐξηγήσω διὰ γλώσσης πόσον
 „ σᾶς πονῶ, εἴσε τὸ ἀκριβώτερον, τὸ πολυτι-
 „ μώτερον πράγμα ὅσῃ νὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν
 „ ὑφήλιον. ”

Α'Ν. „ Τὸ πισεύω, ἐπειδὴ ἐ' με' τὸ λέ-
 „ τε με' τόσην εἰλικρίνειαν· Ἀκέσετε ὅμως αὐ-
 „ θήντη μου· ἡμεῖς ἐ' οἱ δύο εἴμεθα ἄπρακτοι
 „ νέοι, εἴμεθα παιδιὰ ἀκόμι, με' φαίνεται ὅτι
 „ δὲν εἶναι εὐλογον νὰ πολυκρυθῶμεν ἐδῶ, καλ-
 „ λίτερον ἦτον νὰ χωρισθῶμεν, χωρὶς νὰ ξανα-
 „ συντύχωμεν πλέον, διατὶ ἂν μᾶς ἰδῆ κανεῖς
 „ μονάχως, τί θὲ νὰ εἰπῆ; λαμβάνειν αἰτίαν ἢ γλώ-
 „ σσας τῷ κόσμῳ νὰ λαλῶν καθ' ἡμῶν. Στε-
 „ γνός νὰ ἦσε εἰς τὴν ἀπόφασίν σας, ἐ' διὰ λό-

„ γυμνε τελείως μὴν ἀμφιβάλλετε· ἂν ἔχετε
 „ νὰ μὲ μνηύσετε τίποτες, γράψετε με ραβὰ
 „ σι, περάσετε ἴσια μὲ τὸ βράδι ὑποκάτω
 „ ἀπὸ τὸ σπηῆτι μας, καμωθῆτε πῶς βήχετε,
 „ ἔ ἐγὼ κρεμνῶ ἓνα σχοινάκι, εἰς τῆ ὁποίᾳ
 „ τὴν ἄκραν θέλει εἶναι μία πετριτζα διὰ νὰ
 „ βαραίνῃ, ἐκεῖ λοιπὸν δέσετε τὸ ραβασάκισας,
 „ ἔ ἐγὼ τραβῶντας το ἐπάνω, νοιώθω πλέον...
 „ τί προσάζετε. Σᾶς ἀφίνω ὑγιεῖαν ψυχίμα,
 „ ἀρετὴ ὥρα ἐπέρασε, πρέπει νὰ ἔχωμεν ἔ
 „ τὰ μέτρα μας, ἢμπορῶν νὰ μᾶς ἰδῶν, ἔ τό-
 „ τε . . . πάρτε τῶρα τὸν ἐπάνω δρόμον τῆ
 „ μπαγτζέ, ἔ ἐγὼ πηγαίνω ἀπ' ἐδῶ.”

ΠΟ'Μ. „ Κερᾶ με, καρδιά με, νταντῆ
 „ με, φῶς με, ἄχ, σᾶς παρακαλῶ διὰ ὄνομα
 „ θεῶ, βεβαιώστε με ἂν . . . ”

Α'Ν. „ Δέν θελω νὰ ἱξεύρω εἰς τὸ ἔξῃς
 „ ἂν εἶναι ἄλλοι ἄνδρες εἰς τὸν κόσμον, μακάρι
 „ νὰ μὲ κάμεν χίλια κομμάτια . . . ἔχετε
 „ ὑγιεῖαν . . . ”

ΠΟ'Μ. „ Ψυχίμα, δέν σᾶς ἐκακοφάνηκε
 „ τίποτες διὰ τὰ τολμηρά με λόγια;”

Α'Ν. „ Ἡ θελα συγχιθῆ εἰς ἄκρον ἂν
 „ με· τὰ ἔλεγεσ ἄλλο ὑποκείμενον . . . ”

ΠΟ'Μ. „ Ἄν εἶχα τὴν δυσυχίαν νὰ σᾶς
 „ κάμω νὰ θυμώσετε Κερᾶ με, ἐγὼ πλέον...”

Α'Ν. „ Ὄχι, ὄχι. ”

ΠΟ'Μ. „ Με δίδετε λοιπὸν τὴν ἐλπίδα
 „ νὰ σᾶς αγαπῶ . . . χωρίς . . . ”

Α'Ν. „ Ναῖσκε ναῖσκε, πλὴν με τοιαύ-
 „ τὴν συμφωνίαν, ὅπῃ νὰ μὴν ξανασυντύχω-
 „ μεν . . . ἔχετε ὑγιεῖαν . . . ”

ΠΟ'Μ.

ΠΟ'Μ. „ Καρδίτζα με σᾶς παρακαλῶ νὰ
 „ μὴ μὲ ξεχάσετε . . . ἐπειδὴ καὶ . . . ”

Α'Ν. „ Αὐθέντη με μὲ φαίνεται πᾶς τὸ
 „ ἐνδυμητικόν με εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὸ ἐδι-
 „ κόν σας, λοιπὸν ἢ εὐγενεία σας νὰ μὴν . . .
 „ μὲ . . . εὐγάλητε . . . ”

ΠΟ'Μ. „ Ἀνέτα με, φῶς με, σᾶς ἀγα-
 „ πῶ, σᾶς πονῶ, σᾶς λατρεύω. . . σᾶς . . . ”

Α'Ν. „ Διὰ νὰ σᾶς ἀποκριθῶ τώρα,
 „ χρειάζεται καιρὸς ὅπῃ ἴα . . . τολμήσω . . . ”

ΠΟ'Μ. „ Ψυχὴ μου (α) με' ἀφίνετε
 „ πλέον; ἄχ' ὁ δυσυχὴς, καὶ πότε θε' νὰ σᾶς
 „ ξαναἰδῶ; ”

Α'Ν. „ Πρέπει νὰ πηγαίνω, συκωθῆτε,
 „ φοβῆμαι νὰ μὴ γένω αἰτία καὶ σᾶς μαλώσω,
 „ αὐτὸ εἶναι ὅπῃ με συγκρίξει περισσότερον. ”

ΠΟ'Μ. „ Ἀμὴ διὰ τὸν ἑαυτὸν σας δὲν φρον-
 „ τίζετε; ”

Α'Ν. „ Ἐγὼ . . . ἢ μητέρα με . . . ἴ-
 „ σως . . . ὅλα τὰ δεινὰ δὲν με φαίνονται τί-
 „ ποτες συγκρινόμενα με τὴν χαρὰν ὅπῃ δοκι-
 „ μάζω διὰ τὰ χρυσὰ λόγια σας. ”

Ἦ' μιν (εἶπεν ὁ διηγούμενος φίλος πρὸς τὸν
 ἕτερον) τόσον ἄπρακτος εἰς τὸν ἔρωτα, ὅπῃ δὲν
 ἑκαταλάμβανα πόσον ἦτον ὑποχρεωτικὰ τὰ
 λόγια τῆς Ἀνέτας, καὶ τὰ ἐσοχάζομεν ὡς ἀ-
 διάφορα, ἢ διάνοιά με ἦτον ὅλη καταβυθισμένη
 εἰς τὸν πόνον τῆ ἀποχωρισμῆς ὅπῃ εἶχα πρὸ
 ὀφθαλμῶν. . . ἔχετε ὑγείαν (μὲ ἔλεγεν) ἔχε-
 τε υγείαν.

ΠΟ'Μ.

(α) Πίπτει εἰς τὰ γόνατά της

ΠΟ'Μ. „ Κερᾶ μὲ δὲν ἠμπορῶ νὰ ξεκολλήσω ἀπὸ κοντᾶ σας, ἢ ψυχὴ μὲ δὲν πάει νὰ σᾶς ἀφήσῃ . . . ”

Α'Ν. „ Καλὲ σοχαθῆτε παρακαλῶ, ὅτι κατὰ πρῶτον δὲν εἶχετε καμμίαν ἐλπίδα νὰ μὲ εὔρετε ἐδῶ, μήτε ἀπέρασεν ἀπὸ τὸν νῦν σας πῶς δε' νὰ τύχη νὰ μὲ συντύχετε, καὶ τῶρα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μὲ ἀποχωρισθῆτε; πόσον ἀνευχαρίστος εἶναι ὁ ἄνθρωπος . . . ”

ΠΟ'Μ. „ Ἄχ . . . ἂν ἦμην βέβαιος ὅτι εἶστε τόσον σκληρὸν, ὅσον ἐγὼ, ὑπόφερα μὲ ἄκραν μὲ εὐχαρίστησιν τὸν σκληρὸν ἀποχωρισμόν μου. ”

Α'Ν. „ Λοιπὸν αὐτὸ πηγαίνει ἐπ' ἀπειρον, καὶ δὲν τελειώνει ποτέ . . . αὐθέντη μὲ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄδικη . . . ἀφ' ἑ τὸσον μὲ . . . δείχνετε πῶς . . . ἂν κάμνη χρεῖα νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ περιστότερον . . . ποτέ δὲν σᾶς ἐμίσησα . . . ἔχετε ὑγιεῖαν κατὰ τὸ παρόν . . . ἄμποτε νὰ μὴ σᾶς μαλώσῃν. ”

ΠΟ'Μ. „ Ἀκόμι ἕναν λόγον . . . ἕναν λόγον νὰ σᾶς εἰπῶ Κερᾶ μὲ, καὶ πλέον μένω εὐχαριστημένος . . . ἐγὼ τὸ ὅτι σᾶς ἀγαπῶ ἐκ καρδίας, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, βεβαιώσετέ με ὅμως καὶ ἐκ μέρους σας πῶς μὲ ἀγαπᾶτε ψυχὴ μου, πέτε μέτε. ”

Α'Ν. „ Ναῖσκε ναῖσκε. ”

Λέγωντας αὐτὸν τὸν λόγον, εὐγῆκε γλύγωρα γλύγωρα ἀπὸ τὸν μπαγτζε', καὶ ἐπῆρε τὸν δρόμον τῆς πολιτείας· ἐγὼ δὲν ἐτολμῆσα νὰ τὴν ἀκολουθήσω, καὶ τὴν ἐκοίταζα μὲ τρεμαμένην καρδίαν, ἔσκυφτα ἀναμεταξὺ εἰς τὰ δένδρα

δρα νὰ βλέπω ταῖς χρυσαῖς πλεξήδαις τις ὅπῃ ἐκυμάτιζαν εἰς τὴς ὤμας τις, καὶ ἀφ' ἧ τὴν ἔχασα πλέον ἀπὸ τὴν ὄρασίν μου, εὐγῆκα καὶ ἐπήρα τὸν ἐπάνω δρόμον, καλοτυχίζωντας τὸν ἑμαυτόν μου εἰς κάθε πάτημά μου, δι' ἐκείνην τὴν εὐτυχισμένην συναπάντησιν· καθὼς ἔφθασα ὁμῶς εἰς τὸ σπῆτι, με' ἐκακοκράτησαν διατὶ ἀργήσα τόσον εἰς τὸ σεργιάνι· τί ἤθελαν εἰπῆ ἄρά γε ἂν ἴξευραν πῶς εἶχα καὶ σοχπέτι με' τὴν Ἀννέτα;

Ἀφ' ἧ με' ἀκολέθησεν αὐτὸ τὸ συμβάν, ἐνόμιζα πλέον τὸν ἑμαυτόν μου, διὰ τὸν εὐτυχέστερον ἄνθρωπον τῆς οἰκισμένης· καὶ νὰ μὴν εἰπῶ μεγάλον λόγον. ἐκεῖνος ὁ καιρὸς τῆς νεότητός μου ἦτον ὁ πλέον ἡδονικός, ὁ πλέον γλυκὺς ἀπ' ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου· εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἶχα τὴν ἐλευθερίαν νὰ ρίχνω τὰ μάτια μου ἐπάνω εἰς τὴν ἠγαπημένην μου Ἀννέτα, ἔδοκίμαζεν ἡ καρδιά μου μίαν κρυφὴν χαράν, ὅταν ἐγύριζε καὶ ἐκείνη τὰ ἐδικά της ἐπάνω μου· καὶ με' ὅλον ἀπῶ εἶχα συνηθίσῃ πλέον τὰ βλέμματά της, πάλιν τὰ μάτια μου ἐχαμίλωναν χωρὶς νὰ θέλῃν· (ἐπειδὴ καὶ τὸ παίξιμον ἐκείνο ὅπῃ εἶχε τὸ ἐρωτικὸν κοίταγμα της, ὅσον καὶ ἂν ἦτον ταπεινὸν καθὼς καὶ πρῶτα, πάλιν εἶχεν ἕνα δέν ἴξεύρω τί, ὅπῃ με' ἐβίαζε νὰ συσέλωμαι) ἐσυμφωνῶσαν με' τὰ ἐδικά μου, καὶ ἀντικρούζονταν πρῶτῃ νὰ τὰ χαμιλώσω· ἂν ἤρχετο λόγος, καὶ ἐδιηγείτο καθεὶς τίποτες περὶ τῆς Ἀννέτας, ἐγὼ ἐκοκκίνιζα ὀλιγώτερον, καὶ ἔδοκίμαζα περισσοτέραν ἡδονήν· πάντοτε τὴν
ἐπαι-

ἐπαινῆσαν, ἐπειδὴ καὶ ξεχωριστὰ ἀπὸ τὴν δυσεύρε-
 τὴν ωραιότητα, εἶχε καὶ ὅλα τὰ προτερήματα
 συναθροισμένα εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς. Τί χαρὰ, τὸ
 νὰ ἀκούω νὰ τὴν ἐπαινῶν ἐμπροσθέν μου, καὶ νὰ τὴν
 ἐκθειάζω ὡτάν τὸ πρῶτον κοίτηι τῆ αἰῶνος τῆς·
 ἔλεγα εἰς τὸν ἑμαυτὸν μου, ἐκείνη με ἀγαπᾷ,
 ἐγὼ τὴν λατρεύω, τὰ ἰντερέεστα μοι εἶναι πλέον
 ἐναμένα, τὴν θεᾶν ὅτῃ ἐλαχίστην τόσον καιρὸν,
 τῶρα εἶναι σύμφωνα εἰς τὸν ἔρωτά μου, θέλει
 ἔλθῃ καιρὸς ὅτῃ νὰ γένῃ καὶ σύζυγός μου . . .
 τῆ ἀληθείᾳ, πότε δὲν θέλω δυνηθῆν νὰ παρα-
 σήσω διὰ γλώττης ἐκεῖνο ὅτῃ αἰσθάνομεν εἰς
 τὸ διάστημα δεκαπέντε ἡμερῶν, ἦτον μία ἀδιά-
 κοπι ἡδονή, καὶ τὸ περισσότερον (αὐτὸ ἀκολή-
 θητε τὴν δωδεκάτην ἡμέραν) ὅταν ἐσυναπάντησα
 τὴν Ἀνέταν εἰς ἕναν ξενὸν δρόμον, ὅτῃ εὗρεθῆκα-
 μεν μονάχοι, πλην ἠμπορέσαν νὰ μᾶς παρα-
 τηρήσῃν ἀπὸ τὰ τουγυρινὰ σπήτια· ἀπὸ μα-
 κρῶν καθὼς τὴν εἶδα, ἐκάρφωσα τὰ μάτια μου
 ἐπάνω τῆς, ἐκείνη ἐχαμίλωσε τὰ ἔδικά τῆς
 (ὡς φαίνεται ἀπὸ ταπενοφροσύνην) τὰ ἐσύκωσεν
 ἔπειτα πάλιν, ἐγὼ τότε ἐχαμίλωσα τὰ ἔδι-
 κά μου, καὶ ὡτάν νὰ ἐδειλιάσα κομμάτι, ὡς τό-
 σον ἤλθαμεν πλάγι πλάγι, τὰ χέρια μας
 ἀγγίξαν, καὶ ὡσαν μαγνήτης ἐζητῶντο ἀναμε-
 ταξύ τῆς· ἐγὼ, καὶ ἄρπαξα τὸ τρυφερόν χε-
 ράκι τῆς, καὶ τὸ ἔσφιξα γλύγωρα γλύγωρα·
 ἡ Ἀνέτα εἰς τὸ ὀλιγοχρόνιον ἐκεῖνο σφίξιμον
 ὅτῃ ὠμοίαζεν ὡσάν ἀσραπὴ, ἀντέσφιξε με
 ντελικατέτζα τὸ ἔδικόν μου· ἄχ θεέ μου, τί
 ἡδονή; τί ἀνέκφραση ἀγαλλίασις; ὡσάν νὰ ἔ-
 μεια γεμάτος ἐκείνην τὴν σιγμὴν, ἀπὸ μίαν
 χαρὰν ἀπερίγραπτον· τῆ ἀληθείᾳ ὁ ἔρωτας
 εἶναι

εἶναι ἓνα δῶρον τῆς φύσεως, ὅπῃ μᾶς κάμνει ὅλας βασιλεῖς, τῆλ' ἀχίισον κᾶν μίαν φορὰν εἰς τὴν ζωὴν μας· με' κἀνένα μενάρχην τῆ κόσμῃ δὲν ἤθελα νὰ ἀλλάξω τὴν καταστάσιν μου, ὅλη ἢ αἰκμημένη ἐνόμιζα πῶς εἶναι ἐδική μου πλὴν ἢ τύχη με' ἐτοίμαζε δεινὰ, τὰ ὅποια με' φαίνεται πῶς κἀνεὶς δὲν τὰ ἐτράβιξε.

Τὴν αὐριανὴν ἡμέραν ἄρχισαν νὰ λέγουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ εἰς τὴν πολιτείαν ὅτι, ὁ ἀδελφός τῆ Ἀρχιερέως εἶχε μίαν κρυφὴν συναμιλίαν με' τὴν θυγατέρα τῆ Ρ'ησῶ, περισσότερον ἀπὸ δύο ἄρχις εἰς ἓνα μπαγτζε', κ' εἰς τριῶν ἡμερῶν διάστημα ἐγέμισαν ὅλοι οἱ δρόμοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν εἰδησίαν, κ' ἀπὸ μικρὸν, τὸ ἔκαμαν τόσον μεγάλον, ὅπῃ τὸ ἐνόμιζαν ὡσάν νὰ ἔκαμα καμμίαν ἐπανάστασιν κατὰ τῆ βασιλείας· ὁ ἀδελφός μου τὸ ἔμαθεν, ὁ ὅποιος ἦτον κ' πολλὰ εὐκολόπιος, ἄφρισε ἀπὸ τὸν θυμὸν, κ' με' ἐπρόσαξεν ὑπερον ἀπὸ τόσαις ὑβρισιαῖς νὰ ἐτιμασθῶ, διὰ νὰ πηγυκίω εἰς τὸ πατρικόν μου σπήτι, ἐπειδὴ κ' κοντᾶτε δὲν ἐζῆσα ὡσάν ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἐσκανδαλίζα τὸ ποίμνιόν του· ἔπρεπε λοιπὸν χωρὶς ἄλλο νὰ ὑποταχθῶ· ὅθεν ἔπεσα εἰς τῆς πόδας τε, κ' με' δάκρυα τὸν ἐζήτησα τὴν ἄδειαν νὰ μείνω κᾶν ἀκόμι τρεῖς ἡμέραις, διὰ νὰ διορθώσω μερικαῖς ὑποθέσεις μου, κ' εὐθὺς δέλω κινήσει, διὰ τὸ ὅποιον κ' τὸν ἐκατάπεισα· χωρὶς νὰ χάσω λοιπὸν καιρὸν, ἐσφαλίσθηκα εἰς τὸν ὄνδᾶ μου, κ' ἄρχισα νὰ γράψω πρὸς τὴν λαχταριστὴν μου Ἀνέτα τὸ παραπονετικόν μου ἐτῆτο ραβᾶσι.

Ἀπο-

Ἀποχωρισμός αὐτῶν.

Ρ'αβάσι τῆ Πόμ πρὸς τὴν Ἀνέτα.

Ψυχὴ τῆς ψυχῆς με, φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
με, χρυσὴ με Ἀνέτα, καταφιλῶ τὰ
ῥαικίότατα ματάκια σας.

» Δὲν ἔμπορῶ με ἀκρίβειαν νὰ ἐκφράσω
» τὴν δριμυτάτην πόνον ὅπῃ αἰσθάνεται ἡ δυ-
» συχισμένη καρδιά με· τὸ χέρι με τρέμει, ἡ
» γλῶσσα με ἐδέδη, τὰ πικρὰ δάκρυά με ἰρέ-
» χαν ποταμῶν, οἱ σαναγμοί μου ἐμαύρισαν
» τὸν ἄέρα με τὴν ἀδιάκοπον ἔξοδόν της . . .
» ἔ ὅλα αὐτὰ ψυχίτζα με τὰ δεινὰ, ὥρμησαν
» κατ' ἐπάνω με, ἐξ αἰτίας μιᾶς σκληρᾶς προ-
» καγῆς ὅπῃ . . . με ἐδόδη . . . ἄχ ἀξιο-
» λάτρευτή με Ἀνέτα, ὁ κόσμος ὅλος θέλει
» νὰ με σκοτώσῃ, θέλει νὰ με φάγῃ . . .
» ὁ ἀδελφός με, ὁ μισάνθρωπος ἀδελφός με,
» εἶναι ὁ πρῶτος με τζελάτης, ζητεῖ ἀφεύκτως
» νὰ πηγαίνω εἰς τὸ πατριόν με σπῆτι· ἄχ
» ἐλπίδα με, ἄς πάρῃ τὴν ζωὴν με καλύτερα,
» προτιμῶ τὸν θάνατον χίλιας φοραῖς, παρὰ
» νὰ σὲ ἀποχωρισθῶ . . . τί ζωντανὸς θάνα-
» τος; ἔ πῶς θὲ νὰ ἔμπορέσω νὰ ζήσω πλέον
» μακριὰ ἀπὸ τὴν Κερᾶ με; τί θὲ νὰ γένω
» φῶς με; . . . ἄχ ὁ κακοῤίζικος, ὁ τάφος
» με φαίνεται παλάτι, συγκρινόμενος με τὸν
» θανατηφόρον ἀποχωρισμόν σας· ἔ ξεύρετε
» τί εἶναι ἡ αἰτία τῆ τόσο θυμῶ της; ἔμαθεν
» ὅτι σᾶς ἀγαπῶ, ὅτι σᾶς λατρεύω, ἔ αὐτὸ
» τὸν

„ τὸν ἔκαμε νὰ γένη αἰμοβόρος τίγρις ἐπάνω μου ·
 „ σὰς παρακαλῶ, νὰ ζῆν ἰὰ δύο μαλάκια σας, νὰ
 „ μὲ συμβελεύσετε τί πρέπει νὰ κάμω; ἐγὼ
 „ ἀπεφάσισα νὰ τὸν ἀντισταθῶ, καὶ νὰ μετοική-
 „ σω εἰς ἄλλο σπήτι · ἄς μὲ κέψη, ἄς μὲ
 „ σφάξῃ, ἀδύνατον εἶναι νὰ εὐγῶ μίαν πιδα-
 „ μὴν ἔξω ἀπὸ τὴν πολιτείαν · Ἀνέτα μου
 „ Κερά μου, διὰ ὄνομα Θεῦ, νὰ μὴν τύχη καὶ
 „ μὲ ξεχάσετε τώρα εἰς τὴν δυσυχίαν μου, δια-
 „ τί αὐτὸ εἶναι σκληρότερον εἰς ἐμεῖ πολὺ πε-
 „ ρισσότερον ἀπὸ τὸν θάνατον · γράψετε με ἀ-
 „ πόψε, καὶ τὴν αὐγὴν ἔρχομαι, καὶ πέρνω τὸ
 „ γραμματάκι σας, καθὼς μὲ ἐρμηνεύσετε · μέ-
 „ νω δέ

τῆς εὐγενείας σας.

ἐρωτικώτατος
 καὶ πιστότατος.
 ὁ παντοτεινός.

Ἀφ' ἧ ἔγραψα τὸ βράσιμα, ἠσύχασε
 κομμάτι ἢ καρδιά μου · πρὸς τὸ βράδι βράδι εὐ-
 γήκα μπροσὰ εἰς τὴν πόρταν μας, καὶ μὲ τὸ νὰ
 ἦτον ἀντίκρῦ τὸ σπήτι τῆς χρυσῆς μου Ἀνέτας,
 μὲ ἔβλεπε, καὶ ἀπὸ τὰ συχνοκοιτάγματα μου,
 ἠμπορῆσε νὰ συμπεράνῃ πῶς εἶχα νὰ τὴν εἰπῶ
 τίποτε, ὅθεν ἐχτυπῆσεν ἢ καρδιά μου πότε νὰ
 βραδιάσῃ · δὲν ἐνδυμῆμαι νὰ ἐσάδῃ μεγαλύτερη
 ἡμέρα εἰς τὴν ζωὴν μου ἀπὸ ἐκείνην, ὃ ἥλιος μοῖ
 ἐφαίνετο πῶς ἐκαρφώθη εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ πῶς
 δὲν θεὸς νὰ βασιλεύσῃ ποτέ · ὡς τόσον ἀφ' ἧ
 ἔσκοτεινίασε, ἰρέχω, ἢ νὰ εἰπῶ καλύτερα πε-
 τῶ πρὸς τὸ σπήτι τῆς Ἀνέτας, περνῶ, βήχω,
 εἶδα

εἶδα τὴν θεάνμω ἐπάνω εἰς τὸ παράθυρον, ἢ μητέρα τις ὁμῶς ἐκάθετο ἔμπροσθὰ εἰς τὴν πόρταν, καὶ δὲν ἦτον ἱρόπος νὰ σαθῶ· γυρίζω ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, βήχω πάλιν, ἀδημονῶ, κάμνω ἄνω κάτω τὸν κόσμον, καμώνομαι πῶς μαλώνω μετὰ τὸν ἴσκιονμω, μόλις ἢ Ἀννέτα ἐγύρισεν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἐπειδὴ καὶ μετ' ἐπρόσμεναν ἢ ζαβάλισσα ἀπὸ τὸ ἄλλο· εὐθύς χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, κρεμνᾷ τὸ σχοινάκι, δένω τὸ βασιάκιμω, καὶ ἂν μετ' πιάσῃς, ἀσραπὴ ἔγινα παρευθὺς· ὁ ἀδελφόςμω καὶ μετ' εἶχε ζητήσῃ διὰ νὰ μετ' συμβαλεύσῃ νὰ ἀφεθῶ ἀπὸ τὸν ἐρωτάμω, ἀνέβηκα λοιπὸν ἐπάνω, πλὴν τὸ τί μετ' εἶπε, τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ἐνθυμῶμαι, ἐσέκομεν ἔμπροσθὰ τε ὡσάν εἶνα κέτ' ἕτερον, μήτε ἐννοιωθᾷ τί μετ' λέγει· ὁ δὲν ἐκεῖνος ἐκλαμβάνοντας τὴν σιωπὴνμω διὰ ὁμολογίαν, καὶ πῶς σέργω τὰ ὅσα μετ' ἐκαθωδηγῶσε, μετ' ἄφησε μόνου, καὶ ἐπῆγε νὰ ὑποδεχθῇ μερικὸς φίλους τε ὅπως ἤλθαν καὶ τὸν χαιρετήσαν.

Ἐσφαλίδιακα εἰς τὸν ὄνδᾳμω ὁ δυσυχής, καὶ τότε πλέον νὰ μετ' ἐβλέπετε· χίλια παιδιά ἐκαταπολεμῶσαν πάλιν τὴν πολυπαθῆμω καρδίαν, ἔρωσ, φόβος, θυμός, ἐλπίδα, καὶ ὁ ἐπίλοιπος χορὸς τῶν δεινῶν· ὄντας εἰς αὐτὸν τὸν ἀγῶνα, ἔρχονται νὰ μετ' ζητήσῃ εἰς τὸ τραπέζι, εἶπέτε (λέγω) πῶς ἕκαμα κεντιάτικο καὶ δὲν ἔχω ὄρεξιν, μετ' ἄφησαν λοιπὸν εἰς ἡσυχίαν, χωρὶς νὰ μετ' ξαναενοχλήσαν· ἀπὸ τὴν ποδὴνμω ἀδημονίαν, μετ' ἔπιασεν ἕνας σφοδρὸς πονοκέφαλος, ἐπλάγιασα, πλὴν πῶς ὕπνος; πῶς

χερσῶν; „ ἄχ (ἔλεγα με' δάκρυα εἰς τὰ μά-
 „ τια) ἀκριβή με. Ἀνιέτα, ἂν εἶναι γραπτὸν
 „ εἰς τὸ ροιζικόν με νὰ σε' χάσω, ἂν εἶναι μελ-
 „ λόμενόν με νὰ ζήσω χωρὶς ἐσένα, τί με
 „ χρησιμεύει πλέον ὁ κόσμος; τί με ὄφελῶν
 „ τὰ πλῆθη, ἢ δόξαις, ἢ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς;
 „ ἄς ἤμην μαζύ σε εἰς ἓνα ἔρημον νησί, ὅπῃ νὰ
 „ μὴν κατοικῆ ἄλλας, παρὰ ἀνήμερα θηρία, νὰ
 „ μὴν βλασάνῃ ἄλλο, παρὰ ἄγρικ χόρτα, ὅλα
 „ αὐτὰ ἠδέλαν με' φανῆ βασιλεία, ἢ κωρώ-
 „ ναις, μόνον νὰ σε' ἔχω κοντᾶ με' μιᾶς σιγ-
 „ μῆς ὕπνος με εἰς τὰ χρυσὰ γόνατά σε, ἓνας
 „ ξεναγμός με εἰς ταῖς λευκαῖς ἀγκάλαις σου,
 „ δύο δάκρυά με χυμένα με' ἠδονὴν ἀναμεταξύ
 „ εἰς τὰς δύο σφαιροειδεῖς πηγὰς τῆς ζωῆς με,
 „ ἓνα ἀδιάκοπον ἀναφυλλητόν με νὰ ἰσορροπῆ
 „ με' τὸ συχνοχτύπημα τῆς καρδιάς σε, μία
 „ συκοινωνία τῆς φλόγας τῆ προσώπου με με'
 „ τὴν λαύραν τῆ σήθους σε, ἓνα τρυφερὸν φί-
 „ λιμα δεμένον με' ταραγμὸν ψυχῆς εἰς τὰ
 „ κοκκινόχροα χεῖλη σε, δὲν εἶναι ἀρά γε ἀρ-
 „ κετὸς θησαυρὸς, εὐδαιμονία, ἢ τρυφή διὰ τὸν
 „ ἐρωτικώτατον ἢ δυσυχῆ Ἥομ; . . . μά . . .
 „ ἄχ ἰύχη σκληροτάτη, ἐσύ λαμβάνεις μίαν
 „ βαρβαρον ἠδονὴν εἰς ταῖς λύπαις τῶν ἀνδρώ-
 „ πων, ἢ τὸ ἔχεις καύχημά σε νὰ τὰς τυραν-
 „ νῆς . . . πῶς νὰ ὑποφέρω Κερᾶ με τὸν χω-
 „ ρισμόν τε; πῶς νὰ ζήσω μίαν σιγμὴν με' τὴν
 „ ἰδέαν ἐκείνην ὅτι πλέον δὲν δε' νὰ σᾶς ξα-
 „ ναιδῶ; ὄχι ψυχί με, μόνος ὁ θάνατος ἠμ-
 „ πορεῖ νὰ με' χωρίσῃ, μήτε παδί, μήτε φω-
 „ τια, μήτε φόβος, μήτε διωγμός δὲν ἔχει
 „ καθόλου δύναμιν νὰ με' κάμῃ νὰ σε' ἀρνηθῶ. ”

Αὐτὰ

Αὐτὰ καὶ ἄλλα τριαῦτα λέγωντας, ἐπλησίασεν ἡ αὐγὴ· ἐσυκώθηκα λοιπὸν, καὶ με' ἄκραν προσοχὴν κατεβαίνωντας, ἐπῆρα τὸν δρόμον πρὸς τὸ σπήτι τῆς ἠγαπημένης μου Ἀννέτας· ἐσοχάζομεν ὅμως, πῶς ἄντας ἀκόμι νύκτα, ἐκείνη ἢ ἐκοιμᾶτο, ἢ μὴν ὑποπτευομένη πῶς εἶναι ἀκόμι καιρὸς, ἦτον μέσα εἰς τὸν ὀνδᾶτης· πλήν ἤμεν γελασμένοι, ἐπειδὴ καὶ καθὼς ἔφθασα, εἰς τὸ πρῶτον με βίξιμον, εἶδα τὸ σχοινάκι νὰ κατεβαίῃ με' τὴν ἀπόκρισιν, μίτε ἐκάδισα νὰ τὸ λύσω, ἀλλὰ κόπωντάς το με' τὸ μαχαιράκι μου, ἔτρεξα εἰς τὸ σπήτι· εἰς τὸν δρόμον δὲν ἔκαμνα ἄλλο, παρὰ νὰ καταφιλῶ τὸ χρυσὸν ῥαβασάκι της, ἔτρεμαν τὰ χέρια μου ἐν ὄσω νὰ τὸ ἀναγνώσω, ἡ ψυχὴ μου ἦλθεν εἰς τὰ χεῖλη μου, καὶ τὸ κατέρωγα με' τὰς ὀφθαλμῶς μου· Ἰδὲ τὸ τί περιεῖχε τὸ περιπόθητόν μοι ἐκεῖνο γραμματάκι.

Ἀπόκρισις τῆς Ἀννέτας πρὸς τὸν Πόμ.

Τὴν εὐγενεῖάν σας ταπεινῶς προσκυνῶ
ἀσπαζομένη τὴν δεξιάν σας.

» Λαμβάνωντας τὸ περιπόθητόν μοι κα-
» ραπονετικὸν γράμμα σας, εὐθὺς ἐσφαλίθηκα
» εἰς τὸ γαμπινέτο μου, διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσω ἐν
» ἡσυχίᾳ· βλέπωντας ὅμως τὸ προοίμιον ὅπῃ
» ἦτον τόσον ἀξιοδάκρυτον, ἐσυμπέρανα πῶς
» νὰ σᾶς ἠκολέθησε κανένα αἰφνίδιον συμβεβη-
» κός,

„ κός, ἡ ἑλιγοθύμισα ἀπὸ τὸν ἄκρον πόνου
 „ τῆς καρδιάς μου· εἰς τὸ καλὸν μου ῥοιζικόν, εἶ-
 „ χα σφραλισμένην τὴν πόρταν, τὸ ὁποῖον ἂν
 „ δὲν ἐπροσοχάζομεν, βέβαια ἤθελεν ἔλθῃ
 „ κληνένας τῷ σπῆτι, νὰ μὲ εὕρῃ εἰς ἐκείνο τὸ
 „ χάλι. μετὰ τὸ χρυσὸν ῥαβάσι σας εἰς τὸ χέρι·
 „ ὡς τόσον μετὰ μίαν ὥραν ἐσυνήλθα, ἡ ἀκο-
 „ ληθῶντας τὴν ἀνάγνωσίν μου, εἶδα τὴν σκλη-
 „ ρὰν προσαγὴν ὅπως σᾶς ἐδάδη· ἄχ ἡ κακοῤ-
 „ ρίτικη, αὐτὰ ἤλπιζα; τοῖτον θλιβερόν τέ-
 „ λος νὰ λάβῃ ἡ καθαρά ἀγάπη μας;
 „ ἐκατάλαβα πρὸς τέτοις ὅτι, ἔχετε σκοπὸν
 „ νὰ ἀντισταθῆτε τὸν ἀδελφόν σας . . . μὴ διὰ
 „ ὄνομα θεοῦ, νὰ μὴν φέρετε τὸ πρᾶγμα εἰς
 „ ἐκεῖ, διατὶ τὸν ἐξαγριώνετε περισσότερο,
 „ ὑπακέσετε εἰς τὴν προσαγὴν τε, ἄχ
 „ ἡ πηγαίνετε· σᾶς εὐχομαι καλὸν κατευόδιον,
 „ νὰ μὲ ἐνδυμᾶσε ἡ ἀπὸ καμμίαν φορὰν· με-
 „ παρακινεῖτε εἰς τὸ χρυσὸν ῥαβάσι σας, νὰ
 „ μὴν σᾶς ξεχάσω· εἰς αὐτὸ αὐθέντη μου νὰ
 „ εἶσε πολλὰ καταπεισμένος, ὅτι ἐν ὄσῳ ἀ-
 „ ναπνέει αὐτὸ τὸ δυσυχισμένον μου κορμί, εἶ-
 „ ναι ἀδύνατον νὰ σᾶς εὐγάλω ἀπὸ τὴν ἐνδύ-
 „ μισίν μου ἕνα λεπτόν· δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς γρά-
 „ ψω περισσότερο, διατὶ ἡ τὸ χέρι μου τρέ-
 „ μει, ἡ εἰς τὸ σῆθος μου ἕνα βᾶρος σέκει, ἡ
 „ τὰ δάκρυά μου ἔσβυσαν τὰ γράμματά μου, τὰ
 „ ὁποῖα ἀφ' ἑῖς εἶναι ἡ σραβὰ, δὲν ἰξεύρω ἂν
 „ ἠμπορέσετε νὰ τὰ ἀναγνώσετε μισοσβυσμέ-
 „ να· μένω δὲ

Τῆς εὐγενείας σας

ἡ δυσυχῆς Ἀννέτα.

Τί

Τί νομίζετε νά με ἠκολέθησεν ἐκείνην τὴν
 στιγμήν ἀφ' ἧ ἔτελείωσα τὸ βράβι τῆς λαχ-
 ταρισῆς ἀγάπης με· νά σκοτωθῶ ἀπὸ τὸ κα-
 κόν με ἦδελα, καὶ ὅλα με ἐφαίνονταν μαῦρα, σκο-
 τεινὰ, νά καταφάγω τὰς τυχάς, καὶ τὰ σρώ-
 ματα με ἔρχονταν ἀπὸ τὸ ~~κ~~όν με; διὰ νά
 ξεθυμάνω λοιπὸν, εὐθὺς ἄρχισα πάλιν νά ἀ-
 ποκριθῶ εἰς τὴν ὠραιότητα με Ἀννέτα, ὅπῃ νά
 δώσῃ ὁ νῆς με εἰς τὸ γράψιμον, καὶ νά μὴν ἐπι-
 χρισθῶ τίποτες ἐναντίον διὰ τὴν ζωὴν με.

Δεύτερον βράβι τῆ Πόμ πρὸς τὴν
 Ἀννέτα.

Ἀννέτα ψυχὴ με, σκληρὴ Ἀννέτα, μυριάκις
 με λαύραν φιλῶ τὰ ἐρωτικὰ μα-
 τῆκια σας.

» Εἰς καιρὸν ὅπῃ ἡμεῖς φῶμε γεμάτος ἀ-
 » πὸ ἐλπίδαις, ὅτι, θεὸ νά με παρηγορήσετε
 » με τὸ γράμμα σας, θεὸ νά συμπονέσετε εἰς
 » τὴν δυσυχίαν με, θεὸ νά με παρακινήσετε
 » διὰ νά μείνω, καὶ νά κάμω κάθε τρόπον ὅπῃ
 » νά μὴ σᾶς ὑπερηθῶ, ἢ εὐγενεία σας με συμ-
 » βηλεύετε νά ὑπακίσω εἰς τὴν θηριώδη ἀπό-
 » φασιν τῆ ἀδελφῆ με; ἄχ ὁ τρισάθλιος . . .
 » πῶ νά προσδράμω πλέον, ἀφ' ἧ με παραι-
 » τεῖτε ἐλπίδα με; ποῖον νά προσκαλέσω βοή-
 » θόν με, ἀφ' ἧ ἡ ἰδία δίδετε τὸ φερμάνι τῆ
 » θανάτου με; ἀσπλαγχνὴ Ἀννέτα, ἀφ' ἧ με
 » ἐσπλαβώσετε μίαν φεραν με τὰ ἀμίμητα
 » θελ-

» θέλγητρά σας, τώρα θέλετε νὰ με σκοτώ-
 » σετε μετ' τὴν ὑσέρησίν τῆς; μονάχισας λοι-
 » πὸν σκληρῆ, μονάχισας, μετ' τὸ ἴδιον χέρι
 » σας κεντήσετε τὸ θανατηφόρον κτύπημα εἰς
 » τὸ πολυπαδέσμε σῆθος, ὅπῃ νὰ πεδάνω
 » εὐθύς, καὶ ὄχι νὰ κατατήκωμαι, νὰ ἀναλῶ
 » διὰ τὸν σερεμόν σας . . . ἐπίορκι, μετέστε
 » νὰ μὴν τὰς ἐξαγριώσω· καλὲ ἄς με θανατώ-
 » σαν, ἐγὼ αὐτὸ διψῶ· μὰ τὴν ζωήν σας Κε-
 » ρᾶ μῆ, ἢ ἡμέραις μῆ ἂν κοπῶν, θὲ νὰ με φα-
 » νῆ πῶς ἐξαναγενήθηκα· πλὴν . . . ὄχι . . .
 » θέλω νὰ ζήσω, διὰ νὰ χαρῶ τὰ ἔθνια κάλ-
 » λησας, καὶ νὰ σᾶς ἔχω βασίλισσαν τῆς φλο-
 » γισμένης καρδίτζας μῆ· με εὐχεσθε καὶ κατευό-
 » διον, με παρακινεῖτε καὶ νὰ σᾶς ἐνδυμῶμαι·
 » ἄχ, διατὶ τόση ἀδιαφορία ψυχῆ μῆ; πῃ ἔ-
 » μειναν αἱ ὑποσχέσεις τῆ μπαγτζῆ; πῶς ἐ-
 » ψυχρανθήκετε ἐτῆ εὐθύς εὐθύς κατ' ἐπάνω μῆ;
 » μήπως καὶ σᾶς ἔφταιξα τίποτες ὁ κακοῤῥίζι-
 » κος χωρὶς νὰ τὸ νοιώσω; συμπαθήσετε μῆ
 » Κεραῖ μῆ, ὁ φλογερός ἔρωτάς μῆ ἄς ἐξαλεί-
 » ψῆ τὸ ἀκέσιον σφάλμα μῆ παρακαλῶ . . .
 » με γράφετε πῶς τὰ δάκρυα δὲν σᾶς ἀφί-
 » νου νὰ ἐκτείνετε τὸ ραβᾶτι σας περισσῆτερον·
 » διὰ ὄνομα Θεῷ Κοκκώνα μῆ, φυλάξετε τὴν
 » ὑγείαν σας, ἢ ἡμέραις σας εἶναι ὡς πρὸς ἐμὲ
 » ἀκριβώτεραις ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, μὴ φρον-
 » τίσετε τόσον διὰ λόγῆ μῆ, καὶ ἀμελεῖτε τὸν
 » ἑαυτὸν σας· παρηγορηθῆτε, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ
 » εἶναι μία φορτῆνα, ὅπῃ (με φαίνεται) γλυ-
 » γωρα περνᾷ· πρὸς τέτοις τὸ πατρικόν μου
 » σπῆτι, καθὼς σᾶς εἶναι γνωστὸν, εἶναι πολ-
 » λὰ κοντᾶ, καὶ θὲ νὰ συχνάζω ἐδῶ κάθε φο-

» θάν. τόσοσόν μόνον θέλω, νά με ἀγαπάτε, ἔ
 » νά μὴ με ξεχάσετε· τὴν αὐγὴν πάλιν ἔρχο-
 » μαι διὰ τὴν ἀπόκρισιν· εἰμὶ δέ

τῆς εὐγενείας σας

ὁ παντοτεινός.

Τὸ γράψιμόν σας τόσοσόν εὐκο-
 λα τὸ εὐγάνω, ὅπῃ θαρρῆετε
 πῶς τὸ ἐδιάβασα ἄπειραις φο-
 ραῖς, ἔ εἶχα ἀποσηδισμένον τὸ
 γράμμα σας.

Ἀφ' ἧ ἐσύνθεσα ἔ αὐτόμω τὸ γράμμα,
 πάλιν τὸ βράδι εἰς τὴν συνειδισμένην ὥραν,
 (ὑπερον ἀπὸ διάφορα καρδιοκτύπια ἐν ἔσω νά σκο-
 τεινιάση) ἔτρεξα, ἔ με τὸ προῤῥηθὲν σεκτήγι-
 μα τὸ ἐγχείρισα τὴν Ἀννέτα. Τὴν νύκτα οἱ
 παραδαρμοὶ ἔως τὴν διωρισμένην ὥραν με ἐσύκω-
 σαν κάθε ἡσυχίαν, ἦλθεν ἡ αὐγὴ ἐν τασάτω,
 ἔ δὲν ἄργησα νά πηγαίνω, ἔ νά λάβω τὴν ἀ-
 πόκρισιν, ὅπῃ ἐπιθυμῆσα, ἡ ὅποια ἦτον αὐτή.

Δευτέρη ἀπόκρισις τῆς Ἀννέτας πρὸς
 τὸν Πόμ.

Καὶ αὐθις ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας.

» Ἡ ὑποψίαί σας αὐθέντημ με κατα-
 » σκοτώνει τῇ ἀληθείᾳ, ὑπερον ἀπὸ τόσα ζωντα-
 » νά σημεῖα τῆς καρδιακῆς ἀγάπης με ὅπῃ φανερά
 » φανερά σας ἔδειξα, με κατοφαίνεται νά ἀμ-
 » φιβάλ-

» φριβάλλετε ἀκόμι, νὰ μὲ ὀνομάζετε σκληρὴν,
 » ἢ νὰ ζητῆτε τὸν θάνατόν σας ἀπὸ τὸ χερί
 » μὲ· ἐγὼ ἢ καίμενη . . . ὅπῃ . . . λιγο-
 » θυμῶ νὰ μὴ βλαφθῆ ἢ τρίχασας, τρέμω
 » διὰ τὴν χρυσοῦν ὑγιείαν σας, μὲ τί καρδιὰ νὰ
 » σᾶς ἰδῶ νεκρὸν ἐμπροσά μου; ἄχ . . . εὐγά-
 » λετε αὐτὴν τὴν θλιβεράν ἰδέαν ἀπὸ τὴν νῦν
 » σας παρακαλῶ, ἂν ἀγαπᾶτε τὴν ἡσυχίαν
 » μου, ἢ τὴν ζωὴν μου, καθὼς μὲ γράφετε·
 » ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ, σᾶς τὸ εἶπα τότεαις φο-
 » ραῖς, ἢ εὐγενείας εἶπε ἢ ζωὴν μου, τὸ πᾶν
 » μου, ὁ κύριος τῆς καρδιάς μου· τὸ βασιλόπα-
 » λον ἂν μὲ δώσεν, πάλιν δὲν σᾶς ἀρνῶμαι·
 » σᾶς πονεῖ ἢ ψυχὴ μου, ἢ ἀδύνατον νὰ ξεχω-
 » ρίσῃ ἀπὸ τὴν ἐδικήν σας· πλὴν βλέπετε πῶς
 » τὰ πράγματα εἶναι ἄσατα, ἢ πρέπει νὰ
 » φερθῶμεν μὲ γνῶσιν, ὅπῃ νὰ μὴ συγχίζων-
 » ται οἱ γονεῖς ἐναντίον μας· πάλιν σᾶς τὸ
 » λέγω, ὑπακᾶσθε τὸν ἀδελφόν σας τώρα, ἢ
 » πηγαίνωντας εἰς τὸ σπῆτι, πασχίσετε νὰ
 » ἐλκύσετε τὸν ἄρχον πατέρα σας εἰς τὴν Γνώ-
 » μὴν σας, ἐνδέχεται νὰ καταπέισω ἢ ἐγὼ
 » τὴν μητέρα μου, ἢ ἔτιζι ἐλπίζω νὰ λάβω
 » αἰσιον τέλος τὰ δεινά μου· ἀνίσως ὁμως ἢ φερ-
 » θῆτε ἐναντία κατὰ τὸ παρὸν, σοχαθῆτε
 » πῶς ἐξαγριώνεται μὲν ἐκεῖνος, γράφει δὲ ἢ
 » πρὸς τὸν πατέρα σας τῆτα κείνα, ἢ τότε ἀ-
 » ληθινὰ χαλνᾷ ἢ δακρυά. Ὅθεν ὑποφέρετε
 » μερικῶν μηνῶν ὑσέρησιν, διὰ νὰ ζήσωμεν ὑ-
 » σερα μὲ χαρῆρι, παρὰ ἂν εἶσε παρῶν, ἢ δὲν
 » κατορθώνομεν τίποτε· ὦρα σας καλὴ αὐθέν-
 » τη μου, ὁ θεὸς μαζύ σας, σαθερὸς νὰ εἶσε εἰς
 » τὴν ἀπόφασίν σας, ἢ βέβαιος πῶς ἢ Ἀννέτα

„ ἢ γίνεται ἐδικήσας, ἢ δὲν πέφτει εἰς τὰ χέ-
 „ ρια κἀνεὸς ἐν ὄσω ζῆ· τάχα κὲ ἐγὼ ἢ κα-
 „ κορρίζικη, θέλω νὰ σᾶς ὑσερηθῶ; τάχα
 „ θέλω νὰ λείψετε ἀπὸ κοντᾶ μου; μὰ, τί νὰ
 „ κάμω; ἂν δὲν μᾶς συνέβη τῶρα ὀλίγος χω-
 „ ρισμὸς, δὲν ἀνταμωνόμεθα διὰ πάντα· ὅπε
 „ κὲ ἂν πιγαίνετε, νὰ ἱξεύρετε πῶς εἶμαι εἰς
 „ τὸ πλάγι σας, πῶς μὲ βλέπετε, κὲ πῶς
 „ παρατηρῶ τὰ παραμικρότερα ἐπιχειρήματά
 „ σας· νὰ μὲ θυμάσε παρακαλῶ, κὲ νὰ μὲ ἀ-
 „ γαπᾶτε καθὼς σᾶς ἀγαπῶ· μένω δὲ

Ὁλη ἢ Ἀνέτα σας.

Λαμβάνωντας κὲ τὸ δεύτερον βαβάσιτης,
 κὲ βλέπωντας ταῖς φρόνιμαῖς συμβελαῖς ὅπῃ μὲ
 ἔδιδεν, ἀπεφάσισα νὰ μὴν εὔγω ἀπὸ τὴν προ-
 σαλήντης· πλὴν ἢ καρδιά μου, ἢ καταπληγω-
 μένη καρδιά μου, ἐδέχετο ἀρά γε αὐτὴν τὴν ἀ-
 πόφασιν; ὑπήκνε τάχα εἰς ταῖς ὀρδαῖς παρα-
 κίνησας τῆς κυρίας της; ἔδιδε γνώμην εἰς τὸ νὰ
 ὑσερηθῆ ἐκείνην ὅπῃ ἐλάτρευεν; ὄχι. „Ὁ ἴδιος
 „ ἐγὼ, μὲ τὸν ἑαυτόν μου δὲν ἐσυμφωνῆσα· ἂν
 „ πιγαίνω, ἔλεγα, ὑσερῶμαι τὸ φῶς μου, ἂν
 „ μείνω, θυμῶνω τὸν ἀδελφόν μου, κὲ ἀπειθῶ
 „ εἰς τὴν θέλησιν τῆς Ἀνέτας. Ἀχ ὁ δυσυ-
 „ χῆς, τί νὰ κάμω; Ἀνέτα, λαχταρισή μου
 „ Ἀνέτα, αὐτὸς ὁ χωρισμὸς δὲ νὰ μὲ κοσί-
 „ ση πολὺ, φοβῶμαι μήπως κὲ δὲν θέλω ἢ μ-
 „ πορέσει νὰ τὸν συκώσω, ἴσως πεθάνω προτῆ
 „ νὰ σὲ ξανκιδῶ, ἴσως μείνῃ νεκραῖς ἢ ἐλπίδαῖς
 „ μου·

„ μὲ ἴσως” . . . ἀναμεταξὺ εἰς αὐτὰς τὰς θρή-
 νες μὲ, ἀκῶ τὸν ἀδελφόν μὲ καὶ ἔρχεται πρὸς
 τὸ μέρος τῆ ὀνδᾶ μὲ· ὅθεν ἐσφύγγισα τὰ δά-
 κρυά μὲ πασρικέτζικα, καὶ εὐγῆκα νὰ τὸν ὑπο-
 δεχθῶ. „Πόμ (μὲ λέγει μὲ μίαν ἰλαρὰν φω-
 νήν) ἐτοιμάσκει λοιπὸν, αὐριον πρὸς τὸ γεῦμα
 „ πρέπει νὰ κινήσης ἀφεύκτως, ἀπόψε βεβλάνω
 „ καὶ τὰ γράμματα πρὸς τὸν πατέρα μὲ, καὶ μὴν
 „ ἐννοιάζουσαι περὶ τῆ σφάλματός σου, διατὶ
 „ δὲν τὸν ἀναφέρω τίποτες.” Αὐτὰ λέγωντας
 εὐγῆκε, καὶ ἀπέρασεν εἰς τὸ γαμπινέτο του·
 ἐγὼ, καὶ βλέπωντας πῶς μόνον μία βραδιά μὲ
 ἔμεινε πλέον ὅπῃ ἤμπορῶσα νὰ γράψω ἀκόμι
 εἰς τὴν ἡγαπημένήν μὲ Ἀννέτα, δὲν ἠδέλησα
 νὰ τὴν κατζιρδίσω· ἐπρόσρεξα λοιπὸν εἰς τὸ
 καλαμάρι μὲ πάλιν, καὶ ἄρχισα τὴν ἐπιστολήν μὲ
 ἔτω.

Τρίτον βράβασι τῆ Πόμ πρὸς τὴν
 Ἀννέτα.

ΚΑΡΔΙΤΖΑ ΜΟΥ ἈΝΝΕΤΑ.

„ Ἐσώθηκα πλέον τὰ ψεύματα, αὐριον
 „ πρὸς τὸ γεῦμα μὲ σέλλεν τὸν κακορρίζικον
 „ εἰς τὸν θάνατον, αὐριον χωρίζεται τὸ σῶμα,
 „ ἀπὸ τὴν ψυχὴν μὲ, πηγαίνω πλέον Κερᾶ μὲ,
 „ σᾶς ἀφίνω ὑγί . . . ὑγιεῖαν· σᾶς ὑσερῶνται
 „ τὰ δακρυρῶρα μάτια μὲ, δὲν δὲ νὰ σᾶς βλέ-
 „ πω εἰς τὸ ἐξῆς, ὡσάν ἓνα παλάκι, τότε εἰς
 „ τὸν

» τὸν σοφᾶ, πότε εἰς τὸ παράθυρον, καὶ πότε
 » εἰς ἄλλο μέρος τῆ σπητιῶσας νὰ σεργιανίζε-
 » τε· ποῖος ἰξεύρει πότε δε νὰ ξανακῶσω τὴν
 » ἀγγελικὴν φωνήν σας; . . . τὸ εὐγενικὰν
 » περιπάτημά σας, τὰ ἑράνια δέλγυιτρά σας,
 » τὰ ὠραιότατον πρόσωπόν σας, πότε δε νὰ
 » τὰ ἀξιωθῶ; ἄχ ψυχὴ μου, δὲν ἤμπορῶ νὰ
 » βασιάζω αὐτὴν τὴν μαχαιριά, πῶς νὰ πιῶ
 » αὐτὲ τὸ φαρμακερὸν ποτῆρι τῆ χωρισμῶσας;
 » πῶς νὰ ζήσω χωρὶς τὴν εὐγενείαν σας ἐλπί-
 » δα μου; ἐγὼ ἀναπνέωντας τὴν ἀναπνοήν σας,
 » καὶ γεμίζωντας ἀπὸ τὸν ἀέρα τῶν σεναγμῶν
 » σας τὰ σπλάγχνα μου, ἐξεχνῶσα τὰ πάθη
 » μου, καὶ ἤμην ὅλος εὐφροσύνη· ἀμὴ τώρα, ἀμὴ
 » τὰρα καρδίτζα μου, ποῖος νὰ σφηνγγίση τὰ δά-
 » κρυά μου; ποῖος νὰ μετριάση τὰς πόνους μου,
 » τὴν ἡμέραν ἐπρόσρεχα εἰς τὸ ντερμπίνι καὶ ἐ-
 » παρατηρῶσα τὰ κινήματά σας, τὸ βράδι ἕνα
 » καλησπέρα ἦτον ὅλο τὸ ντεβλέτι μου· τώρα
 » ὅμως πάνε καὶ αὐτὰ· ἄχ . . . λοιπὸν τί δε
 » νὰ γένω φῶς μου, τί δε νὰ γένω; σᾶς παρα-
 » καλῶ νὰ βάλετε μέσα εἰς τὴν ἀπόκρισιν
 » ὅπως δε νὰ με δώσετε τὸ παρὸν, καὶ τὴν ζω-
 » γραφιά σας, ἰδὲ ὅπως σᾶς ἀφίνω καὶ ἐγὼ τὴν
 » ἐδικὴν μου· τὴν ζητῶ ψυχὴ μου, τὴν ζητῶ διὰ
 » μάρτυρα τῆς διαγωγῆς μου, νὰ βλέπη καὶ τὰ
 » παραμικρότερα κινήματά μου· δέλω κάμῃ εἰς
 » τὸν ὄνδα μου ἕνα δυσιασῆριον, καὶ ἐκεῖ βάνων-
 » τας τὴν νὰ προσφέρω ταῖς δυσίασις τῶν σεναγ-
 » μῶν μου, νὰ ἀγρυπνῶ ἡμέραν καὶ νύκτα ἔμπροσ-
 » θέντης, νὰ βλέπη τὰς ἀκαταπαύσις ποτα-
 » μῶν τῶν πικρῶν δακρῶν μου . . . Ἀνέτα,
 » δεά μου, Κερά μου, τέσσερες φοραῖς ἀρχισα

„ τὸ παρὸν μὲ, καὶ ἄλλαις τόσαις τὸ ἄφισα,
 „ μᾶς πνίγνυ καὶ ἐμένα καὶ τὸ γράμμα τὰ δάκρυά
 „ μὲ· τῶρα ὁμῶς μοιάζει πῶς ἐτελείωσε τῆς
 „ κεφαλῆς μὲ ὅλο τὸ ὑγρὸν, καὶ δὲν ἔμειναν πλέον
 „ ἄλλα . . . νὰ μὲ ἀποκρίνεσθε ὅταν σᾶς γρά-
 „ φω ἐλπίδα μὲ, νὰ μὴ μὲ ὑπερήσετε καὶν αὐ-
 „ τὴν τὴν παρηγορίαν· ἢ εὐγενείας σας ἂν δὲν
 „ μὲ παρακινήσετε, δὲν ἦτον τρόπος νὰ κα-
 „ ταπειοῦμαι εἰς τὸ νὰ μισεύσω· ὄχι ἄλλο, διὰ
 „ τὸ χατῆρισας, τί θεὸ νὰ κάμω πλέον; νὰ
 „ μὲ ἀγαπᾶτε, καὶ νὰ μὲ ἐνδυμᾶσθε δὲν σᾶς
 „ τὸ λέγω, διὰ νὰ μὴν πολυλογῶ· πλήν, πα-
 „ ρακαλῶ διὰ τὴν ζωγραφίαν σας· καὶ μένω . . .”

Ο΄ κακοῤῥίζικος
 Πόμ.

Ἡ ἀπόκρισίς τις εἰς αὐτὸ μὲ τὸ Φλιβερόν ρα-
 βᾶσι ἦτον ἢ παρῶσα.

ΑΥΨΘΕΝΤΗ ΜΟΥ·

„ Ἐλαβα τὸ κάδρον σας, τὸ ἐσκέπατα μὲ
 „ ἀπειρα φιλήματα, τὸ ἀγκάλιασα, τὸ ἔβα-
 „ λα εἰς πρὸ σῆθος μὲ, τὸ ἐσφιξα εἰς τὴν καρ-
 „ διά μὲ, καὶ μὲ ἐφάνη πῶς σᾶς ἔβλεπα
 „ τὸ ἐκρυψά ὡς τόσον εἰς τὸ σεπετάκι μὲ· ἰδὲ
 „ κατὰ τὴν αἰτησίαν σας ὅπως σᾶς βλέπω τὴν ζω-
 „ γραφίαν μὲ, διὰ νὰ τὴν κοιτάζετε ὅταν γλυ-
 „ τῶνετε ἀπὸ ταῖς δαλειαῖς σας, καὶ νὰ μὴν ξε-
 „ χᾶσετε τὸ δυσυχισμένον πρωτότυπον. Σᾶς
 „ χαίρομαι ὅπως ἀκῶσετε τὴν συμβολὴν μὲ, καὶ
 „ ἀπεφασίσσετε νὰ πιγαίνετε· ὦρα σας καλὴ

» Χρυ-

» χρυσέ με . . . αὔριον θεὸν νὰ εἶμαι εἰς τὸν σο-
 » φᾶ μὲ τὸ νταρμπίνι διὰ νὰ σᾶς ἰδῶ, ἄχ. . .
 » τὴν τελευταίαν φορὰν· ἔξ ἂν δὲν εἶμαι κοντᾶ
 » σωματικῶς διὰ νὰ σᾶς ἀγκαλιάσω, ἡ ψυχὴ
 » με θεὸν νὰ εἶναι παρῶσα ἐκεῖ εἰς τὸ πλάγισμα·
 » τὸ νὰ σᾶς γράφω εἶναι κομμάτι δύσκολον,
 » διὰ νὰ μὴν παραπέσῃ τὸ γράμμα με, ἔξ πρέ-
 » πει μεγάλη προσοχὴ, ὁμοίως ἔξ ἐκ μέρες
 » τῆς εὐγενείας σας· ἄμποτε νὰ τελειώσῃν τὰ
 » δεινά μας ὀγλύγωρα, ἔξ νὰ παύσῃν τὰ δά-
 » κρυά μας· εἰμὶ δέ

Ο'λάκαιρη ἡ Ἀννέτα σας.

Ἀνέλπισον συμβεβηκὸς τῆ Πόμ.

Τὸ περὶ μισαποθαμμένους ὄντας, ἤλθαν νὰ
 μὲ βάλῃν εἰς τὴν ἐτοιμασμένην καρτέτα· ἄχ
 θεέ με, τί τρόμος; τί σκληρὴ ἀπελπισία; δύο
 ἀνθρωποειδῆ ἐβασῆσαν ἀπὸ τὰ πλάγια, ἕνα
 ἀλλᾶ ἦτον κατόπι με, ἔρριξα τὰ μάτια με πρὸς
 τὸ σπῆτι τῆς Ἀννέτας, τὴν εἶδα ὅπως ἐβασῆσεν
 ἕνα προσῶπι, ἔξ ἐπρῆσποιεῖτο πῶς ὁ ἀπλωνεν
 εἰς τὸ παράθυρον· δὲν ἠμπόρεσα νὰ ὑποφέρω
 πλέον, ἔξ ἐλιγοθύμισα ἀπὸ τὸν ὑπερβολικόν
 με πόνον, ἔττι ζαλισμένος καθὼς ἤμεν, μὲ ἐβα-
 λαν μέσα, ἔξ ἐξακολούθησεν ἡ καρτέτα τὸν δρό-
 μον τῆς.

Εἰμί-

Εμίσεισα λοιπὸν ἀπὸ ἐκείνην τὴν πολιτείαν, τῆς ὁποίας ἡ ἐνδύμησις δὲν θέλει ἔξαιλει φθῆ ποτὲ ἀπὸ τὴν μνήμην μου, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖ ἐμεγάλωσα, ἐκεῖ αἰσθάνθηκα τὴν ἀνέκφραστον ἡδονὴν τῆ ἔρωτος, τῆ ὁποία ἡ ζωηρὰ θερμότης ἐλέπτυνε τὸν νῦν μου, καὶ τὰς ψυχικάς μου δυνάμεις ἄλλοίμονον· ἂν δὲν ἦτον ἡ ἀξιολάτρευτη Ἀννέτα, ἴσως ἤθελεν εἶμαι παρόμοιος καὶ ἐγὼ, μὲ ἐκείνης τῆς χυδαίας, ἐκείνης τῆς πύτρινης ἀνδρώπης, ἐκείνης τῆς ἀμαθείας, οἷτινες εἶναι περιττὸν βάρος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ δὲν ἰξεύρουσιν νὰ κάμουν ἄλλο, παρὰ ὡσὰν ζῶα νὰ πολλαπλασιάζωνται.

Ἀφ' ἧ ἐγύρισα εἰς τὸ πατρικόν μου σπῆτι, ἤμην γεμάτος ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς χρυσῆς μου Ἀννέτας, μὲ τὸ νὰ μὲ ἐβίασαν ὁμῶς διὰ νὰ κοιτάζω καὶ μερικαῖς δαλειαῖς ὅπῃ μὲ εἶχαν προσάξῃ, ἐκατασθέντα περισσότερο μελαγχολικός, ἀπ' ὅτι ἤμην εἰς τὸν ἀδελφόν μου· μὲ ἔσειλαν λοιπὸν εἰς μίαν ἄλλην πολιτείαν ἐκεῖ κοντᾶμας, (ἦτον σχεδὸν τρεῖς μῆνες ὅπῃ δὲν εἶχα ἰδῆ τὴν ἡγαπημένην μου Ἀννέτα) μὲ ὅλος τῆς ἐγλεντζέδες τῆς πολιτείας, τὴν ὠραιότητα καὶ τὸ ζαριφλῆκι τῶν γυναικῶν, πάλιν ἤμην ὅλος δι' ὅλο καταβυθισμένος εἰς τὴν λύπην τῆς σερεμῆς τῆς ἀκριβῆς μου Ἀννέτας· μὴν ἠμπορῶντας πλέον νὰ ὑποφέρω τὸν ζωντανὸν χωρισμόν της...

Ὁ χωρισμὸς κ' ὑστέρησις ἀν ζῶα καὶ θνητῶν,

Καὶ ἔμφυχα καὶ ἀψυχα τὰ προξενεῖ παιδεία,

Πῶς ἔμεινεν ὁ ἀνθρωπος ἀν ἀπ' τὸ φῶς χωρίση,

Γιὰ νὰ βασάξῃ καὶ νὰ ζῆ χωρὶς νὰ ξεψυχήσῃ

Ἀπε-

Ἀπεφάσισα νὰ βάλω εἰς πρᾶξιν τὴν ἄδειαν ὅπῃ μὲ εἶχε δώσῃ νὰ τὴν γράφω· εἰς τὸ σπῆ-
τι τῶ πατρὸς με ἦτον τὰ ἐμπόδια πολλὰ, καὶ
δὲν ἠμπορῆσα νὰ τὸ κατορθώσω· εἰς τὴν πολι-
τείαν ὁμως ὅπῃ ἤμην, ἦτον πολλὰ εὐκόλον, καὶ
ἄπειροι τρόποι διὰ νὰ ζείλω τὸ γράμμα με, τὸ
ὁποῖον καὶ ἐσύνδεσκ τὴν ἰδίαν βραδίᾳ εἰς τὸν ἀκό-
λαστον τρόπον.

Τέταρτοῦ ραβᾶσι τῆ Πῶμ πρὸς τὴν·
Ἀννέταν.

ΚΑΡΔΙΤΖΑ ΜΟΥ ΑΝΝΕΤΑ.

» Μετὰ τὴν σκληρὰν ὑπέρησιν τῆ ὠραιοτά-
» τῃ προσώπῃ σε, δὲν ἠμπορῶ νὰ σε περιγρά-
» ψω εἰς ποίαν ἀξιοδάκρυτην κατάστασιν ἔφθα-
» σα... πέντε φοραῖς ἠθέλησα νὰ πιθῆξω
» ἀπὸ τὴν καρτέα, καὶ νὰ ἐπιστρέψω, ἢ νὰ εἰ-
» πῶ καλλίτερα νὰ προσρέξω εἰς ταῖς ἀγκά-
» λαις σε νὰ με γλυτώσῃς· πλὴν δύο συγκά-
» δεδροίμε ἀνδρωποὶ σαλμένοι ἐπιτ' αὐτῆ ἀπὸ
» τὸν ἀδελφόν με, δὲν μὲ ἄφικαν νὰ κινηθῶ.
» Ἡ καρδιά με με' ἄκραν ὀρμὴν περισσότερο
» ἐτραβᾶτο, ὅσον ἐξεμάκραινεν ἀπὸ τὰ δέλ-
» γητά σε, ὡσὰν ἀπὸ ἕνα ἰσχυρὸν μαγνή-
» τιν· ψυχὴ με Ἀννέτα, ἀφ' ἧ ἦλθα, ἕως
» αὐτὴν τὴν στιγμήν ὅπῃ σε γράφω, ἂν ἔχῃς
» περιέργειαν νὰ μάθῃς πῶς ζῶ;

Ζῶ, μὰ δὲν καταλαμβάνω,
 Ἄν γόν κόσμον εἶμ' ἀπάνω.

» Σὲ λέγω ὅτι μῆτε τὸν ἐχθρόν σε Κε-
 » ρᾶ μὲ νὰ μὴν ἰδῆς εἰς τέτοιον χάλι· με' λα-
 » λῶν, με' ὑποδέχονται ἔ συγγενεῖς ἔ φίλοι,
 » με' χαδεύου, με' παρηγοροῦν (ἐπειδὴ καδῶς
 » συμπεραίνω, ἔχου κάποιαν ἀμυδρὰν ιδέα τῆ
 » φλογερῆ ἔρωτός μου) πλὴν ἐγὼ ἀντὶ νὰ ἀπο-
 » κριθῶ εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ με' ἐρωτῶν, ξύλα κῆτ-
 » ζῆρα τὸς συντυχαίνω.

Τί κάμνετε; με' λέγου,
 Λέγω τὰ δένδρα κλαίγου.
 Τίτοιαις ἀποκρίσεις,
 Δίδω γὰς ἐρωτήσεις.

» Μῆτε ξεύρω τί εὐγαίνει ἀπὸ τὰ χεῖλη
 » με, πολλαῖς φοραῖς μένω ἔ ἄλαλος, ἂν εὐ-
 » γαίνῃ φωνὴ ἀπὸ τὸν τοῖχον, ἄλλο τόσον
 » ἔ ἀπὸ λόγου με· ὅταν γυρίζω τὰ μάτια με,
 » ἔ δὲν σε βλέπω κοντᾶ με, εὐδὺς χάνεται ἡ
 » ὄψις με, ἔνα πανὶ σκεπάζει τὴν ὄρασίον με,
 » παραλύονται τὰ μέλη με, δένεται ἡ γλῶσ-
 » σα με, ἔ μένω λιγοθυμισμένος ὁ κακορρίζι-
 » κος, τρεῖς ἔ τέσσεραῖς ὥραις. Πλὴν εἰς ἐκεῖ-
 » νο τὸ τερπνὸν διάστημα, μετέρχεται ἡ ψυχὴ
 » με εἰς τὴν ἐνδύμησίον σε, σε βλέπει, σε
 » ἀκθεῖ, πετᾶ ἀπὸ τὴν χαράντης, γεμίζει ἀ-
 » πὸ ἡδονῆν, ἔ ἂν ἦτον τρόπος νὰ μείνω διὰ
 » πάντα εἰς ἐκείνην τὴν χαριεσάτην κατάστασιν,
 » ἡδέλα τὸ νομίζῃ ντεβλέτι με. Οἱ ἀνδρωπα-
 » φα-

» φάγοι συγγενεῖς με ὁμως, μήτε αὐτὴν τὴν
 » χάριν δὲν με τὴν συγχωρῶν, ἢ αὐτὴν τὴν
 » ὀλίγην παρηγορίαν με τὴν ἀρπάζειν, ἄλλοι
 » νερά, ἄλλοι μελίσσαις, ἄλλοι με ἄλλης λο-
 » γῆς σπύργα, θαρρῶν τάχα πῶς με κάμνεν
 » καλὸ, ἢ με ξελιγοθυμῶν. Ἄχ οἱ σκλη-
 » ροκάρδιοι, τὰ ἀνήμερα θηρία, ἀφ' ἧς με ἔφε-
 » ραν εἰς τὸ περιζόμενον τῷ τάφῳ, ἀφ' ἧς με κα-
 » τήνησαν νεκρὸν ἀναμεταξὺ εἰς τὰς ζωντανάς,
 » ἀφ' ἧς με ὑσέρησαν τὴν ζωὴν με, τὸ φῶς με,
 » τὴν καρδίαν με, τὴν παρηγορίαν με, ἄχ, δια-
 » τί δὲν εὐσπλαγχνίζονται ἢ με τὴν ὀλοτή-
 » νά με σκοτώσῃ κἄν; ἢ νὰ με ἀφήσῃ ἔτσι
 » εἰς τὴν γλυκίαν ἔκστασίν με, ὅπως νὰ μετριά-
 » ζωνται κἄν οἱ πόνοι με τὴν ἐν πνεύματι
 » θεωρίαν σε; ἐλπίδα με Ἄννετα, αὐτὴ εἶναι
 » ἡ ζωὴ με ἐν συντόμῳ, εἶναι ἕνας κύκλος δει-
 » νῶν, ὅπως ἀρχινῶν, ἢ ξαναρχινῶν, χωρὶς νὰ
 » παύσῃ ποτέ. Ἡ μητέρα με εἶδε πῶς ὁ χω-
 » ρισμός σε θὲ νὰ προξενήσῃ τὸν θάνατόν μου,
 » πλὴν, ἀπὸ τὸ κακὸν τῷ ἀδελφῷ με (ὁ ὁ-
 » ποῖος ἔχει μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ πνεῦματις)
 » συσέλλεται νὰ τὸ προβάλῃ τὸν πατέρα με.
 » Ἐλπίζω τὰ ἀκατάπαυτα δάκρυά με νὰ τὴν
 » καταπέψῃ, ἢ ὅταν ἔχωμεν τὴν βοήθειάν
 » τῆς, ἡ δαδειά με εἶναι σελαμέτι. Λαχταρῶ νὰ
 » σὲ ἰδῶ ὁ δυσυχής. Τώρα εἶναι ἄνοιξις, κα-
 » μῶστε πῶς πέρασις τζεληκι, ἢ εὐχα παρνὸ
 » παρνὸ πρὸς τὸ μέρος τῷ μπαγτζὲ ὅπως ξεύ-
 » ρεις. Ἀπ' ἐδῶ ἕως αὐτῆ εἶναι μόνον τέσσε-
 » ραῖς ὥραις δρόμος, τὴν κυριακὴν τὰ μεσάνυχ-
 » τα συκῶνομαι, ἢ πρὸς τὸ ξημέρωμα εἶμαι
 » ἐκεῖ. Δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ ὑποφέρω τὴν

» ἀπε-

„ ἀπεσίαν σε, παρακαλῶ νὰ μεταχειριθῆς αὐ-
 „ τὸ τὸ κρατήγημα δι' ἀγάπην μὲ· ἀὰχ ἀκρι-
 „ βήμῃ Δ' ἰνέτα, αὐτὸς ὁ βαθύτατος σεναγμός
 „ μὲ δὲν ἀμφιβάλλω πῶς ἔφθασεν ἕως αὐτῆ,
 „ ἢ πῶς ἀπ' αὐτὸν συμπεραίνεις τὴν ἀθλίαν
 „ κατάσασίν μὲ. Ἐχτίκισα πλέον φῶς μὲ,
 „ ἢ τὸ αἶμα μὲ ταῖς φέχταις εὐγαίνει ἀπὸ τὸ
 „ πηλιγωμένον σῆθος μὲ, ἄς σὲ ἰδῶ...

Τὴν ὄραν π' ἀξιόνομαι νὰ σὲ ἰδῶ ψυχὴ μὲ,

Τότε μόνον μὲ φαίνεται πῶς ἔχω τὴν ζωὴν μὲ.

Κ' εἰς ὄλον τὸν λοιπὸν καιρὸν ὅπῃ σὲ ὑσερῶμαι

Σῶμα νεκρὸν χωρὶς ψυχὴν ἢ αἰθήσασιν μετρεῶμαι.

„ Ἀς ξαναφιλήσω τὰ ἀγγελικὰ χεράκια
 „ σε, ἢ ἐκείνην τὴν ἰδίαν σιγμὴν ἄς εὐγῆ ἢ
 „ ψυχὴ μὲ. Τρεῖς μανδήλια δάκρυα γεμίζω
 „ κατ' ἡμέραν ὁ κακορρίζικος, τὰ μυαλά μὲ, ἢ
 „ ἐκεῖνα ἐχύθησαν, μόνον πετρεῖ ἢ κόκκαλα
 „ ἔμεινα ὁ τρισάθλιος· ὁ ζωηρὸς ἀντέρωτάς μὲ
 „ ὅπῃ μὲ ἐμψύχωνε, τὰ ὠραιότατα ματάκι
 „ σε ὅπῃ μὲ ἐζωογονῶσαν, τὸ γλυκὸ σοχι-
 „ πέτισε, ὅπῃ μὲ ἀνάσαινε, τὰ εὐσροφα κινύ-
 „ ματά σε, τὸ λαμπρὸν νῆρι σε, τὸ δυσεύρετον
 „ τζελεμπιλῆκισε, ἢ σπανιώταται νοσιμάσαι
 „ σε, ὅλα αὐτὰ μὲ ἔλειψαν, τὰ ὑσερήθηκα.
 „ Τὰ αἴτια τῆς κινήσεώς μὲ, τῆς ὑπάρξεώς μὲ,
 „ ἐκεῖνα ὅπῃ μὲ ἐθέρμαιναν, ὅπῃ μὲ ἐνέπνευαν ζω-
 „ ἦν, δὲν τὰ ἔχω, λοιπὸν...

Λοιπὸν ἐγὼ σὲ ἔχασα, νὰ ξεύρης πῶς πεθαίνω,

Τὸν ζωντανὸν σε χαρισμὸν φῶς μὲ δὲν ὑπομένω.

„ Τὴν

„ Τί ζώην γυρεύετε ἀπὸ λόγου με ; ἀκρι-
 „ βή με Ἀνέτα , χίλιας φοραῖς τὴν σιγμὴν
 „ ἢ ἂν προσφέρω τὸ χρυσὸν ὀνομάσα , πάλιν
 „ ὀλίγαις με φαίνονται , με αὐτὸ παρηγορεῖ-
 „ μαι , ἢ αὐτὸ θέλει εἶναι ἡ τελευταία με ἀ-
 „ ναπνοή , μένω δὲ

Οἱ γνωστὸς

Ἐ΄σειλα τὴν ἐπιστολήν με με ἓνα ὑποκείμε-
 νον, παρακαλῶντας νὰ κάμη κάθε λογῆς τρόπον
 ὅπῃ νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ τὴν Ἀνέτα. Ἐκείνον ἢ
 ὡσὰν νὰ τὸν εἶχα εἶπῃ νὰ πιγαίνῃ, νὰ τὴν δώ-
 σῃ εἰς τὰ χέρια τῷ πατρός της, ἔτσι ἔκαμεν.

Τί ἔκαμεν ὁ Ρ΄σὼ ἀφ΄ ἑἴς ἔπιασε τὸ
 γράμμα τῷ Πόμ.

Οἱ Ρ΄σὼ βλέπωντας τὴν ἐπανωγραφὴν, ἔφ-
 ριξεν, ἀνοίγει, ἢ τί νὰ ἰδῇ; ἓνα ἐρωτικὸν ραβασίσαλ-
 μένον εἰς τὴν κόρην τῆς, ἢ ὁποῖα ἐφαίνετο πῶς
 εἶναι τὸ ἓνα με τὸν ἐραστήν της. Οἱ δὲν ἀγα-
 νάκτησεν ἐναντίον με κατ΄ ὑπερβολὴν, ἢ με ἔ-
 κείνον τὸν ἐξαγριωμένον θυμὸν ἔτρεξεν εἰς τὸν
 ἀδελφόν με, παραπονόμενος διὰ τὰ καμμάτά
 με, ἢ τὴν ἀδιακρισίαν με, ὅτι θεὸς τὰ θεατριδῆ
 τὸ ὄνομα τῆς κόρης τῆς ἐξ αἰτίας με, ὅτι κινδυ-
 νεύει ἢ τιμὴ τῷ σπιτιῷ τῆς, ἢ ὅτι πρέπει νὰ
 γένη καμμία διόρθωσις εἰς αὐτό με τὸ θρασύ-
 ῥατον κίνημα · εἶδὲ ἢ δὲν γένη ἐκ μέρους τῆς
 φα-

φαιδείας μου, βιάζεται ὁ ἴδιος νὰ βασιλέη τὴν τιμὴν μετὰ τὰς πλέον αὐστηροτέρας τρόπος ὅπως ἢμπορέσῃ. Αὐτὰ λέγωντας, εὐγῆκεν ἀφρισμένος ἀπὸ τὸν θυμὸν, καὶ πιγαίνωντας εἰς τὴν κόρην τε, ἄρχισε κατὰ πρῶτον νὰ τὴν ὑβρίζῃ λέγωντάς τιν τὰ μύρια, ὅτι ἀτίμασε τὸ γένος τῆς, ὅτι δὲ νὰ γένη αἰτία τῆ θανάτου του μίαν ὥραν προτιότερα, ὅτι αὐτὰ ἤλπιζεν ἐκεῖνος ἀπὸ λόγου τῆς; τοιοῦτον τέλος ἔμελε νὰ λάβω ἢ ἐλπίζαίς τε; ἐγένικε περιπαιγμα εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἄλλα παρόμοια, τὸ δὲ τέλος τῆς ὁμιλίας τε ἦτον μερικαῖς μωατζαῖς· ἤλθεν ἡ μητέρα τῆς ὑπερῶν, ἄρχισε νὰ ξεφωνίζῃ, καὶ νὰ τραβᾷ τὰ μαλιᾶ τῆς, νὰ δένεται, νὰ σκοτώνεται, νὰ τρεμαδιέται, ὡσὰν νὰ εἶχε νεκρὸν ἐμπροσάτης. „ Ἄχ κόρη μου με' ἐσκότωσες, τί „ εἶναι τὸ κακὸ πῶ με' ἔκαμες; ἡ Ἀννέτα με' δάκρυα τρέμωντας, πέφτει εἰς τὰ ποδάρια τῆς, καὶ ζητεῖ νὰ τὴν δοθῇ ὀλίγη ἀκρόασις.”

ΜΗΤ. „ Λέγε σκύλα, λέγε, ἀτίμα-
» σε τὸ γῆρας μου, ἢ ὄχι;”

ANN. „ Κεράκα (α) ἐγὼ ὅτι ἀγαπῶ
» αὐτὸν τὸν νέον, καθὼς καὶ ἐκεῖνος με' λα-
» τρεύει, δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία, πλὴν
» τὸ νὰ ὑποπτεύεσθε Κεράκα μου ὅτι ἔκαμα κανένα
» ἄτοπον κίνημα ἀνάξιον τῆ γένους μου, καὶ τῆς
» τιμῆς σας, με' ἀδικᾶτε· ἐγὼ ἡ καϊμένη μόνον
» μίαν φορὰν ἐσύντυχον μαζύ τε, καὶ μόλις τὸς
» εἶδα πέντε. Σᾶς λέγω ὅμως με' τὴν τελεί-

» αν

(α) Με' διακεκομμένην φωνὴν ἀπὸ τὰς ἀναγεννάμεθα

„ αν ἀπόφασιν τῆς καρδιάς με ὅτι , ἂν με κό-
 „ ψετε , ἂν με σφάξετε , ἀδύνατον εἶναι νὰ
 „ τὸν ἀρνηθῶ , ἀδύνατον νὰ τὸν ξεχάσω , ἀδύ-
 „ νατον νὰ σεφαινωθῶ ἄλλον διὰ σύζυγόν με.
 „ Ἐνας ἄνδρας με τυχαίνει , σᾶς παρακαλῶ
 „ Κερά με ἄς εἶναι διὰ τὴν ζωὴν σας , νὰ ζῆν
 „ τὰ μάτια σας , αὐτὸν δότε με , ἢ εἶμαι κα-
 „ ταευχαρισημένη. Ἄς μὴν σᾶς ἀπατήσῃ τὸ
 „ ἰντερέσον Κερά με , ἀληθινὰ ἤμπορεῖτε νὰ με
 „ δώσετε ἕναν ἄλλον πλέον εὐγενῆ , πλέον πλέ-
 „ σιον , πλὴν ὅχι ἐρωτικότερον ἀπὸ τὸν Πόμ. Αὐτὴ
 „ εἶναι ἡ ζωὴ Κερά μου· ἂν δὲν εἶναι με τὴν εὐ-
 „ χαρίσισίμ με , ἐγὼ πεθαίνω ἀπὸ τὴν λύπην
 „ με , φαρμακῶνομαι ἀπὸ τὸ κακόν με (α) σᾶς
 „ παρακαλῶ , διὰ ὄνομα Θεῶ γλυκυτάτη μητέ-
 „ ρα με , καθὼς ἐξ ἀρχῆς με ἐδώσατε τὴν ζωὴν ,
 „ φροντίσατε ἢ διὰ τὴν εὐτυχίαν με τελειώ-
 „ νωντας αὐτὸ τὸ συνοικέσιον. Στέργω νὰ ζή-
 „ σω μαζύτε , ἢ ἄς ὑπερῶμαι ἢ τὸν ἐπίσιον
 „ ἄρτον , πολλῶ μᾶλλον ὅπῃ δὲν εἶναι ἢ αὐ-
 „ τὸς πάντη... χαμένος. ”

ΜΗΤ. „ Καλὰ κόρη με , πλὴν αὐτὰ ἔ-
 „ πρεπεν ἐξ ἀρχῆς νὰ με τὰ εἰπῆς , ἔωρεσε νὰ
 „ με συμβουλευθῆς ἢ ἐμένα , νὰ σοχαθῆς πῶς
 „ εἶμαι μητέρα σε , ἢ δὲν θέλω τὸ κακόν σε ,
 „ ἢ ὅχι νὰ κρύβεσαι , ἢ νὰ κάμνης πράγματα
 „ τῆ κεφαλιῶ σε. ”

Α'Ν. „ Εὔφταιξα Κερά με (β) εἰς τὴν ἀρ-
 „ χὴν ἐνόμισα πῶς δὲν ἦτον τίποτες , ἢ ὡς
 „ μπα-

(α) Φιλεῖ τὰ χέρια της ἢ πέφτει εἰς τὰς ἀγκά-
 λαις της.

(β) Φιλεῖ τὰ γόνατά της.

„ μπαγατέλλα τὸ ἐσιώπησα, μετὰ παρέλευ-
 „ σιν καιρῶ πάλιν τὸ ἐσιώπησα, διατὶ πολλὰ ἐ-
 „ μεγάλωσε, καὶ σᾶς ἐντρέπομεν. Εἰς τὸ χέ-
 „ ρισας εἶμαι τῶρα Κερᾶμ, αἶμα σας εἶμαι,
 „ παιδί σας εὐρέθηκα, μὴ μὲ παιδεύσετε με τὴν
 „ σέρεσιν αὐτῶ τῶ νέε, καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλετε
 „ κάμετέ με. ”

ΜΗΓ. „ Συκώσε, καὶ κοίταξε εἰς τὸ ἐ-
 „ ξῆς νὰ εἶται φρόνιμη ἐν ὅσῳ νὰ διορθωθῆ ἢ
 „ ὑπόθεσις. Θέλω πασχίσει νὰ καταπεισῶ
 „ τὸν πατέρα σας, καὶ ὑπερον κάτι γίνεται. ”

Α'Ν. „ Α'χ μιτέραμ, Κερᾶμ, ἐγὼ
 „ ἀνάπιέω πλέον, ξαναγενιῖμαι αἰ εὐν τὴν σιγ-
 „ μῆν, ξανα... ”

Εἰς τὴν μέσσην αὐτῆς τῆς ὁμιλίας, ἐμβῆκε
 πάλιν ὁ Ρ'εσῶ, καὶ ἄρχισαν καὶ οἱ τρεῖς τες νὰ
 συντυχαίνων με ἡσυχίαν, φροντίζοντες εἰς πῶσαν
 τάξιν νὰ βάλων τὸ πρᾶγμα.

Ἡ διαφορὰς ὑπόθεσιν τῶ ἀδελφῶ μου,
 τὸν ἐμπόδισαν ἀπὸ τῶ νὰ με γράψῃ ἐλέγ-
 χωντάς με διὰ τὰ ὅσα τὸν εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς
 Ἀνέτας· φθάνωντας λοιπὸν τὸ σάββατον βρά-
 δι, ἐτοιμάσθηκα, καὶ πρὸς τὴν κυριακὴν πηρὸν,
 νάμε εἰς τὸν μπαγτζέ, μὰ ποῖα ἐξάδη ἢ
 ἐκξασίς με, ὅταν δὲν εἶδα μήτε Ἀνέτα, μήτε
 ἄνθρωπον ἄλλον γενητόν. Φεύγω ἀπ' ἐκεῖ, καὶ
 πηγαίνω εἰς μίαν κώχην ὅπῃ ἐμελε νὰ περά-
 σῃ ἢ λαχταριστὴ θ'άμα γυρίζωντας ἀπὸ τὴν
 Ἐκκλησίαν καθὼς τὴν εἶδα ὅπῃ ἐκίνησε νὰ
 ἔρχεται, ἐφώνηκα ολίγον, ὡσε νὰ με σοχα-
 σθῆ, καὶ πάλιν ἐτραρίχθηκα· πλὴν, τί κακὸς
 οἶωνός διὰ λογισμό, ἀντὶ νὰ τὴν ἰδῶ χαρῶμενην,

ἔ με κέφι, τὴν βλέπω κίτρινην, λυπημένην,
 ἔ με δάκρυα εἰς τὰ ἀξιολάτρευτα ματάκια της·
 ὡς τόσον ἐγὼ δὲν ἠμπορῆσα νὰ καταλάβω τὴν
 ἀληθῆ αἰτίαν, ἀράγε νὰ ἦτον διὰ τὴν διεξοδικὴν
 σιωπὴν μου; . . . ἢ διατὶ ἐσυμπώνεσεν εἰς τὸν ἔ-
 ρωτά μου . . . εὐρίσκομεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀμφιβο-
 λίαν ἐν ᾧ ἔβλεπα τὴν Ἀννέτα ἔ ἤρχετο
 πρὸς τῷ λόγῳ μου· ἔξαφια ὅμως σοχάζομαι τὴν
 μητέρα της, ἢ ὅποια καθὼς με εἶδεν, εὐθύς
 ἐτράβιξε τὴν κόρην της, ἔ ἐγύρισαν ἀπὸ ἄλλον
 δρόμον. Ἐσάθηκα ἐκεῖ κομμάτι ὡσάν ζεματιτ-
 μένος, ἔ καταπνιγμένος ἀπὸ διαφορῆς συλλογισ-
 μῆς. Χάνωντας λοιπὸν κάθε ὑπομονὴν, ἀπο-
 φάσισα νὰ πηγαίνω εἰς τὸν ἀδελφόν μου, ἔ ὅ,
 τι εὐγῆ, ἄς εὐγῆ· μὰ ποῖα ὑποδοχὴ με ἐ-
 πρόσμενε ἔ ἐκεῖ; . . . Ἡ γερόντισσα τῷ σπι-
 τῷ τρέμωντας, ἔ με διακεκομμένην φωνὴν, με
 ἐβίαζε νὰ φεύγω τὸ γλυγωρότερον, ἔ νὰ μὴ
 σταθῶ μήτε ἓνα λεπτὸν, διατὶ κινδυνεύω. Ὅ-
 θεν χωρὶς νὰ ῥωτήσω περισσότερον ἐκατέξαινα
 τὴν σκάλαν, με σκοπὸν νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸν
 πατέρα μου· ὁ ἀδελφός μου ἔ τότε ἀνέβηκεν, ἢ
 ὑπερβολικὴ ἀγανάκτησις τῆ με διεπέρχσεν ὡ-
 σάν ἓνας κεραυνός, τὸ χέρι τῆ ἀγγίξεν εἰς τὸ
 πρόσωπόν μου κάμποςαις φοραῖς, ἔ ἂν ἐπρόσ-
 μενα ἀκόμι, τὸ πρᾶγμα ἠθελε καταντήση πολ-
 λά. . . Ὅθεν ἐγλύτωσα καταεντροπιασμένος διὰ
 τὴν ἀτιμίαν ὅπῃ ἔλαβα, ἀπελπισμένος διατὶ
 δὲν ἐσυνωμίλησα με τὴν Ἀννέτα μου, τρομασ-
 μένος διατὶ δὲν ἔμαθα πῶς εὐρίσκεται, ἔ σχε-
 δὸν βεβαιωμένος ὅτι νὰ ἀπερνῆσε μίαν ὀδυνηρὰν
 ζωὴν. Εὐγῆκα πάλιν εἰς τὸν μπαγτζῆ τὰ με-
 σάνυχτα ὀλομόναχος, ἔκαμνα νὰ ἀντιχολογῶν
 τὰ

τὰ δάση ἀπὸ ταῖς φωναῖς μου, ἀπὸ τῆς θρήνης μου, ἐκὸ τὰ οἰκτρὰ παραπονώμα. „ Ἄχ θρηριό-
 „ γνωμε ἀδελφε, ἄχ σκληρόκαρδε, ἐσὺ θε
 „ νὰ γένης αἰτία τῆ ἀφαισμη μου, θε νὰ προ-
 „ ξειήσης τὸν θάνατόν μου ἀσπλαγχνε, τὰ
 „ δάκρυα τῆς Ἀννέτας ἴσως ἐξ αἰτίας σε τρέχην,
 „ ἴσως ἡ φρομακερή γλώσσα σε ἰκόντισε τὰ
 „ θανατιφορα βέλη, ὅπῃ ξεσχίζην τὴν καρδιά
 „ της, ἴσως... μὰ τί λέγω ἴσως; εἰς καιρὸν ὅπῃ
 „ βλέπω ὀφθαλμοφικῶς τὸ πρᾶγμα; ὅπῃ ἐμ-
 „ πράκτως τὸ καταλαμβάω πῶς εἶναι ἀπὸ
 „ λόγου τε; ἡ Ἀννέτα ἠμπορεῖσεν ἀράγε νὰ
 „ ὑποφέρει νὰ με ἰδῇ, χωρὶς νὰ εἰπῇ κἄν εἰς
 „ καλιμέρα; ὁ εἰλικρινῆς ἐρωτάς της τὴν ἀφι-
 „ νεν ἀράγε εἰς ἡσυχίαν χωρὶς νὰ με δώσῃ
 „ νὰ καταλάβω τὴν καρδιά της ἀπὸ κανένα ση-
 „ μεῖον; μὰ τί περισσότερον σημεῖον ζητῶ, ἐ-
 „ κείνα τὰ δάκρυα, ἐκείνο τὸ κατιφές ἦδος,
 „ ἐκείνη ἡ εἰδόμυχος μελαγχολία ζωγραφισ-
 „ μένη εἰς τὸ ἑρᾶνιον πρόσωπόν της, δὲν φανε-
 „ ρῶνεν ἀρεκτὰ τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς της;
 „ ἄχ ἀκριβῆς Ἀννέτα, φοβεῖμαι νὰ μὴν πά-
 „ ρῃς τὸ πρᾶγμα κατάκαρδα, ἢ ὑσερηθῆς τὴν
 „ ζωὴν. Καιρορίζικε Πόμ, μὰ τί ζῆς ἐσὺ ἀφ' ἧ
 „ πάσχει ἡ καρδιά σε, ἡ ἐλπίδα σε, ἡ ἀνα-
 „ πνοή σε; ἂν χάσης τὴν Ἀννέτα, τί σε ἔμεινε
 „ πλέον εἰς τὴν ὑφήλιον; ἄχ ψυχίμε, μὰ
 „ τὰ κάλλη σε, μὰ τὰ ἀμίμητα θέληγητά τε,
 „ ἂν πληροφορηθῶ πῶς με ἀφίσεις μόλιον νὰ
 „ ζῶ ἐπάνω εἰς τὸν κόσμον, ἐκείνην τὴν ἰδίαν
 „ σιγμὴν με αὐτὸ τὸ μαχαῖρι θέλω τελειώσει
 „ τὰς πολυωδύνας ἡμέρας μου, ἢ σὲ ἀκλεθῶ
 „ εἰς τὸν ἄλλον, ὅπῃ ἴσως ζήσωμεν εὐτυχέστε-

» ρα, μὴ βλέποντες τὸν ἄσπλαγχνον ἀδελφόν
 » μα. Ἄχ νύκτα σκοτεινὴ, νύκτα ἄναστρος,
 » τρεμερὴ νύκτα, καταφύγιον τῶν φλογισμέ-
 » νων ἐρασῶν, νὰ εἶσαι μάρτυς τῶν ὄρκων μου,
 » νὰ εἶσαι...

Αὐτὰ καὶ ἄλλα περισσότερα λέγωντας ἔτσι περὶς, μόλις ἔφθασα τὸ πικρὸ εἰς τὴν πολιτείαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχα μισεύση· ἐπειδὴ καὶ τριάντα φοραῖς ἐκίνησα, καὶ ἄλλαις τέσσασι ἐγύρισσα πίσω, μόνον νὰ ἰδῶ τὸ σπῆτι τῆς ζωῆς μου ὅπως ἀπεχωρίζομεν, νὰ πασχίσω νὰ ἀκέσω τὴν ἀγγελικὴν φωστῆρας, καὶ ἂν ἦτον τρόπος νὰ συντύχω ἕνα λεπτὸν μαζύ της· μεγαλόνισσα διατι νὰ μακρύνω ἀπὸ κοντᾶτης, καὶ διατὶ νὰ μὴν κρυφθῶ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου; εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψω πόσῃν τόλμῃν δίδει ἡ νύκτα μόνον εἰς τὰς ἐρασάς, ἴσως καὶ εἰς τὰς κακοποιὰς ἀνδρώπας· ἐγὼ τὸ αἰδοῦμαι, διατὶ τὸ ἐδοκίμασα αὐτὴν τὴν φορᾶν. Ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῆ σκοτῆς, ὁ ἄνθρωπος μοιάζει πῶς λαμβάνει τὴν φυσικὴν τὴν ἐλευθερίαν, καὶ δὲν θέλει νὰ ἰξεύρη μεγαλύτερον, τὸν φαίνονται ὅλα συγχωρημένα, ὅλα εὐλογα· ἐκεῖνη ἡ ἀκέραιος συστολή ὅπως μᾶς χαλινώνει τὴν ἡμέραν ὅταν βλέπωμεν τὰς ἐπιλοίπας ἀνδρώπας, τὴν νύκτα χάνεται· ἐκ τῆς συνάγεται ὅτι, ἡ δειλία καὶ ἡ ἐντροπή ἐμποδίζει καὶ τὰ κορίτσια εἰς τὸ νὰ μεταχειρισθῶν τὸν ἔρωτα, τὸ βράδι μόνον ἐκλέγναι καὶ αὐτὰ τὸν καιρὸν διὰ νὰ παρηγορήσῃν ἐκεῖνας ὅπως χύνην δάκρυα καὶ στεναγμὸς διὰ τὰ κάλλη της· ἐκεῖνη ὅπως τὴν ἡμέραν κρύβεται ἀπὸ τὰ περίεργα μάτια τῆ δυστυχῆς ἐρασῆ, τὸ βράδι μοναχάτ-
 ζικη

ζική συντυχαίνει μαζύ τε, διὰ τὴν μάθη τὴν αἰ-
τιάν τῶν δεινῶν τε, τὴν ὁποίαν καμώνεται πῶς
δὲν ἴξεύρει, καὶ διατί τρέχει κατόπιτις. συμπα-
θήσετε με δὲ αὐτὸς τὸς σοχασμῶς μου, διατί ἐ-
πέρασαν ἀπὸ τὸ κεφάλι μου.

Δὲν ἠμπορῆσα κατ' ἄνευ τρόπου νὰ ἡσυ-
χάσω, αἰδάνθηκα τὰς δυνάμεις μου νὰ ὀλιγο-
σεύην, καὶ ὑποπτεύομεν πῶς ἀφεύκτως ἔπρεπε
νὰ ἀρρωσήσω· διὰ τὴν εὐρεθῶ λοιπὸν εἰς τὸ πα-
τρικόν μου σπῆτι, ἂν μὲ ἀκολουθήσῃ κἀνεὶα τοι-
ῆτον συμβάν, ἐμίστευσα ἀπὸ τὴν πολιτείαν, καὶ
ἐπῆγα εἰς τὸν πατέρα μου· ἡ μητέρα μου φυσικὰ
μὲ ἀγαπῶσε, καὶ ὡς μικρότερον, καὶ ὡς πλεόν
σερπετόν· βλέπωντάς με εἰς τέτοιον χάλι, δὲν
ἴξευρε τί νὰ κάμῃ, ἀρχισε νὰ κλαίῃ, καὶ νὰ
προσκαλῆ ἰατρούς.

Μὲ ποῖα στρατηγήματα ὁ Πῶμ ἀ-
ποκτᾷ τὴν Ἀννέτα.

Μὲ ὅλον μου τὸ ζαηφλῆκι ὅπῃ ἡ σέρησις
τῆς Ἀννέτας μὲ ἐπροξένησε, πάλιν ἐσύνθεσα ἓνα
τραγῶδι παραπονετικόν, τὴν ἐβεβαίωνα πῶς εἶμι
ἀμετάτρεπτος εἰς τὸν ἔρωτά μου, καὶ ἔρριχνα ὅλο
τὸ σφάλμα τῶν δεινῶν μου ἐπάνω της· πῶς τά-
χα μὲ ἐμίσησε, καὶ δὲ νὰ μὲ σκοτώσῃ με τὴν
ἀσπλαγχνίαν της, τὴν ὀνύμαζα φονέα μου, καὶ
ὅτι ὁ κόσμος δὲ νὰ τὴν μεμφθῇ διὰ... ἀπ' ἐκε-
ὅπῃ

ἔπ' ἔκειτομην τῆς τὸ ἔσειλα μὲ ἔναντι πιστὸν
 ἀνδρωπόνου, ὁ ὁποῖος ἐσάθη εὐτυχέσερος ἀπὸ
 τὸν πρῶτον, τὴν ἦυρε κατὰ μόνας, τῆς τὸ ἔδω-
 σε, καὶ ἐμίστευτε παρευδύς· περιεῖχε δὲ ταῦτα.

Ψυχὴ με Ἀνέτα.

Εγὼ πῶς εἶμαι δῆλος δικός σε, (α)
 Θάρρῳ πῶς πλέον νὰ τὸ ἰξεύης,
 Καὶ δὲν ἐλπίζω ποτὲ νὰ εὖρης,
 Ἄλλον κἀνέαν τόσον πιστὸν,
 Οὔτ' εἰ γιὰ σένα καὶ τὴν ζῶντε,
 Νὰ θυσιάῃ καὶ τὴν ψυχὴν τε,
 Καὶ νὰ λατρεύῃ τὸ πρόσωπόν σε,
 Μὲ τίτοιον τρόπον ξεχωριστόν.

Ἄχ σὲ ὀμνύω πῶς ἀλυσίδα,
 Νὰ μὴν ἀλλάξω ἐν ὅσῳ ζήσω,
 Μήτε ποτέ με πχιά νὰ γυρίσω,
 Ἄλλην καμμίαν νὰ σοχαδῶ·
 Κι ὁ ἔρανος με ἄς μὲ παιδεύῃ,
 Μὲ κεραυνόν τε ἄς μὲ φονεύῃ,
 Ἄν καὶ ἠμπόρεσ' ἀφ' ἑ σὲ εἶδα,
 Κἂν τὸ τοῖθ'ον νὰ φανταδῶ.

Ε'ξ

(α) Ὁμοιοκαταληκτεῖ ὁ πρῶτος στίχος μὲ τὸν ἔβδο-
 μον, ὁ δὲ τέταρτος μὲ τὸν ὄγδοον.

Ἐξ ἐναντίας πάλιν γνωρίζω,
 Ὅτι δὲν πρέπει καὶ νὰ τολμήσω,
 Τὴν εὐσπλαγχνίαν σε νὰ ἐλπίσω,
 Καὶ νοιώθω φῶς με νὰ ἀναλῶ.
 Μήτε κοιμῶμαι μόν' συλλογῶμαι,
 Πάντοτε κλαίω κί ὄλο λυπῶμαι,
 Μισῶ εἰς ἄκρον τὸ νὰ γληντίζω
 Ἐίχασα πλέον ἢ νὰ γελῶ.

Ἀποσατῶσιν οἱ γεναγμοί με,
 Καὶ πλημμυρίζου τὰ δάκρυά με,
 Μήτε μὲ μένει παρηγοριά με,
 Παρὰ ἡ μόνη σε ζωγραφιά,
 Ὅπῃ φυλάττω εἰς τὴν καρδιά με,
 Κί ὅπῃ αὐξάνει τὸν ἔρωτά με,
 Καὶ χησιμεύει διὰ τροφή με,
 Μόνη ἡ ἄκρα σε εὐμορφιά.

Σὶ σένα κρέμεται ἡ ζωή με,
 Κί ἂν ἀποθάνω τὴν ἀμαρτία,
 Θὰ ἔχεις μόνη γιὰ τ' εἶς' αἰτία,
 Μ' αὐτὴν τὴν ἄκραν σε ἀπονιά.
 Κί ὁ κόσμος ὅλος θὰ σὲ φωνάζει
 Κί ἀδιακόπως, θὲ νὰ σὲ κρᾶζει,
 Τῷ πισοτάτῃ ἢ ἀοιδή με,
 Μὰ μισημένῃ δάλλῃ φρονιά.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῷ ἀνθρώπῳ
 μῆ, ἔφθασαν καὶ τὰ γράμματα ἀπὸ τὸν ἀδελ-
 φόν μῆ, ὁ ὁποῖος ἐφάνέρωνεν ἀπ' ἀρχῆς τὴν ὑ-
 πόθεσιν τῆ ἔρωτός μῆ, τὸ βαβάσιμῆ ὅπῃ ἔ-
 πιασεν ὁ πατὴρ τῆς Ἀνέτας, τὴν εὐλογον ἀ-
 γανάκτησιν ἐκεῖνος, καὶ τὴν ἀναίσχυτον τόλμην
 μῆ, ὅπῃ ἐπῆγα νὰ φανῶ ἐμπροσὰ τῆ. Τότε
 χωρὶς νὰ χάσω καιρὸν, βλέπωντας πῶς ὅλα
 εὐγῆκαν εἰς τὸ παρὸν, ἔπεσα εἰς τὰς πόδας τῆς
 μητρός μῆ, χύνοντας δύο ποταμὸς δακρῦων, καὶ
 παρακαλῶντας νὰ δείξῃ τὰ μητρικὰ σπλάγχνα
 τῆς, νὰ πασχίσῃ νὰ γυρίσῃ τὴν γνώμην τῆ
 πατρός μῆ, καὶ νὰ μὲ δώσῃ τὴν ἀξιολατρευτὴν
 μῆ Ἀνέτα. Ὑῆσον ἀπὸ μερικαῖς δυσκολίαις,
 μὲ ἔδωτε τὸν λόγον τῆς ὅτι θέλει προσπαθή-
 σει, τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμεν. Ἐκρίναν λοιπὸν ἀ-
 ναγκαῖον νὰ γράψῃν εἰς τὸν πατέρα τῆς Ἀνέ-
 τας, χωρὶς νὰ ἀποκριθῶν τὸν ἀδελφόν μῆ εἰς τὸ
 γράμμα ὅπῃ τὰς ἔσειλε· ἰδὲ καὶ τὸ ἴσον τῆ
 γράμματός τῶν.

Προσκυνῶ Σινιὸρ Ρ'εσῶ.

„ Τὸ χρέος ἐνὸς πατρός, εἶναι νὰ ἐπιμε-
 „ λῆται διὰ τὴν εὐτυχὴ ἀποκατάστασιν τῶν
 „ παιδιῶν τῆ, καὶ νὰ φροντίζῃ πάντοτε τὸ συμ-
 „ φέροντες, νὰ διορθῶν τὰ ἐλαττώματά τῆς,
 „ καὶ νὰ ὀδηγῇ κατὰ τὴν θέλησίν τῆ τὰς πράξεις
 „ τῆς· ὅταν ἴδῃσαν κάμῃ κάμῃνα ἐναντίον νὰ τὸ
 „ ἐπιπλήττῃ ἂν εἶναι καιρὸς διορθώσεως, καὶ νὰ
 „ τὴ παραβλέπῃ ὅταν παρέλθῃ· τοῖστος εἶναι
 „ ὁ

„ ὁ σφοδρὸς ἔρωτας τῆ υἱᾶ μου Πόμ, διὰ τὴν
 „ φιλτάτην τῆς Ἀνέτας· κείτεται εἰς τὸ σρω-
 „ μα, μήτε συμβηλαὶ, μήτε φοβερισμοὶ, μήτε
 „ ἰατρικὰ ἰσχύον νὰ δώσῃ τὴν υἱοειάντα· πα-
 „ ρακαλῶ νὰ μὲ λυπηθῆ, καὶ νὰ κατανεύσῃ εἰς
 „ τὸ συνοικέσιόν τῆς, καὶ τὸ περισσότερον μὲ
 „ φαίνεται πῶς καὶ ἡ ἀκριβὴ τῆς νὰ ἔχῃ κάποιαν
 „ κλίτιν· θέλω τὴν ἀγαπᾶ ὡτὰν κόρη μου,
 „ καὶ θέλει μὲ εὖρει ἕναν δεύτερον πατέρα· ἄς
 „ μὴν φανῶμεν λοιπὸν τύραννοι, εἰς ταῖς καρ-
 „ διαῖς τῶν παιδιῶν μας, καὶ ἄς τελειώσωμεν ἐ-
 „ κείνο ὅπῃ ὁ ἔρωτας ἄρχισε· καὶ νὰ ἔχω τι-
 „ μίαν ἀπόκρισίν τῆς· μένω δέ

ὡς ἀδελφός τῆς
 ὁ Δεβάλ.

Εὐθὺς ὅπῃ ἐσάλθη αὐτὸ τὸ ραβασί εἰς τὸν
 πατέρα τῆς Ἀνέτας, ἄρχισα νὰ αἰσθανθῶ με-
 ταβολὴν, ἡ υἱοειά μου ἐκλινεν εἰς τὸ καλλίτε-
 ρον, καὶ ἤμην ὅλος γεμίτος ἐλπίδαις· ἕνα λεπ-
 τὸν δὲν ἀπέρασε, καὶ βλέπω ἕναν ἄνθρωπον τῆ
 σπητιᾶ τῆ Ρ'εσῶ, μὲ ἕνα γράμμα πρὸς τὸν πα-
 τέρα μου (ὁ καίμενος ὡς καὶ ταῖς ὄρνιδές τε ἐγνώ-
 ριζα, πολλῶ μᾶλλον τῆς ἀνθρώπου ὅπῃ ἐλάμβαν-
 ναν τὴν εὐτυχίαν νὰ δαλεύῃν εἰς τὸ σπῆτι τῆς
 Κυρίας μου) ὡς τόσον τὰ ἐχρειάδικα, ἐνόμιζα
 πῶς ἔγραφε τάχα καὶ ἐκεῖνος πάραπονήμενος διὰ
 λόγους μου, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφός μου· πλὴν ὁ φό-
 βος μου δὲν ἐβάσαξε πολὺ, ἐπειδὴ καὶ ὁ πατέρας
 μου πλησιάζωντας χαρῶμενος εἰς τὸ κρεββάτι μου,
 συκώ-

ουκ ὄσσε Πόμ (μὲ λέγει) ἢ Ἀννέτα εἶναι
 διακῆσε, ὁ πατέρας της σὲ ζητᾷ διὰ γαμ-
 βρόν τε, καὶ ὡς εἶναι μὲ τὴν εὐχὴν με, θέλω
 νὰ τελειώσῃ ἡ χαρὰ σας, καὶ μὴν πικραίνεσαι,
 Θεέ μου· ἐκεῖ ὅπῃ ἐκείτομεν ἄρρωστοι, καὶ μό-
 λισ ἠμπορῶσα, νὰ κινηθῶ, ἔγινα λεοντάρι
 ἀκάνοντας τοιαῦτα χαρμόσυνα προμηνύματα·
 δὲν ἔχω μίτε λέξεις προσφυεῖς, μίτε τρό-
 πος τόσον ζωντανὸς ὅπῃ νὰ ἐκφράσω τὴν
 ἔκστασίν μου· ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν με,
 ἐπήδησα ἀπὸ τὰ ῥῶχα, καὶ ἔτρεχα εἰς τὴν
 σάλαν ὡσάν νὰ ἤμεν ἔξω τῶ ἐμαυτῶ μου, βα-
 ρωντας τὸ ῥαβᾶσι τῶ πατρός της Ἀννέτας,
 ἐνόμιζα πῶς ἔχω εἰς ταῖς ἀγκάλαις με τὴν
 ἰδίαν, τὸ ἐφίλησα μὲ τὰ φλογερά μου χεῖλι,
 τὸ ἔβανα εἰς τὸ σῆθος μου, εἰς τὴν καρδιά μου,
 τὸ ἔβρεξα καὶ μὲ δύο τρία δάκρυα χαρᾶς, ἀγ-
 κάλιαζα ὅλως τῶ σπιτιῶ ὅσως ἐσυναπαντῶ-
 σα, καὶ τὸς ἔλεγα τὴν χαροποιὰν ταύτην εἶδισιν.
 ὡς καὶ τὸν δάσκαλόν μου ἐκεῖ ὅπῃ ἔγραφεν εἰς
 τὸν ὀνδᾶ τε ἐπῆγα νὰ τὸν συγχαρῶ, ἀπὸ
 τὴν ὀρμὴν μου δὲν εἶδα πῶς ἐχύθη τὸ καλα-
 μάριτε, ἐμαντζῆρωσε τὰ χαρτιά τε, καὶ ἔκα-
 μα τὰ τετράδιά τε ἄνω κάτω, ἔφυγα ἀφί-
 νωντάστον εἰς μίαν ἀπορίαν, θυμὸν, καὶ γέ-
 λωτα διὰ τὰ κινήματά μου. Τέλος πάντων
 ἐπῆγα εἰς μίαν κώχην, καὶ τὸ ἀνέγνωσα.

Ρ'αβάσι τῆ Ρ'εσῶ πρὸς τὸν
Δεβάλ.

ΠΡΟΣΚΥΝΩ ΣΙΝΙΟ'Ρ ΔΟΥΒΑ'Λ.

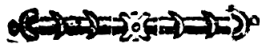
„ Μὲ ὅλον ὁπῆ δὲν ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ
 „ τὴν γνωρίσω προσωπικῶς , πλὴν ἡ φήμη τῆς
 „ καλοκάγαδιαστικῆς διεδότης καὶ ἕως ἐδῶ ὄφει
 „ καὶ ἐν ἔλειψα νὰ τὴν γράψω ὅτι, παρακι-
 „ νήμενος ἀπὸ μίαν φυσικὴν κλίσιν, τόσον πρὸς
 „ τὴν εὐγενείαν της, ὅσον καὶ πρὸς τὸν υἱόν της
 „ Πόμ, ἀγαπῶσα νὰ γένη αἷτιος ὁπῆ νὰ
 „ συγγενευθῶμεν, καὶ νὰ ἐνώσωμεν ταῖς φα-
 „ μελίαις μας ἂν τὴν φαίνεται λοιπὸν εὐλο-
 „ γον, ἅς μὲ ἀποκριθῆ πῶς δίδει τὸν λόγον
 „ της. καὶ ὅσον ἐκ μέρους μας εἶναι ἐτοῖμα ὅλα·
 „ ἐγὼ ἔχω μόνον μίαν κόρην, ὁ Πόμ εἶναι ἄξιος
 „ διὰ νὰ γένη υἱός μας, τὴν ἐρχομένην κυριακὴν
 „ ὀρίσετε νὰ τελειώσωμεν καὶ τὴν χαρὰν· μένω δὲ

ὡς ἀδελφός της
ὁ Ρ'εσῶ.

Αὐτὸ ἦτον, ἡ μία νεῦσις Δεϊκὴ, ἡ ἕνα
 ἀποτελέσμα τῆς τύχης ἀπ' ἐκεῖνα τὰ σπάνια·
 οἱ γονεῖς καὶ τῶν δύο μας νὰ δώσεν τὴν γνώμην
 της ἐν τ' αὐτῷ, χωρὶς νὰ ἰξεύρη τὸν σκοπὸν
 ὁ ἕνας τῆ ἄλλης· ὡς τόσον ἐκείνην τὴν ἐβδομάδα
 ἐκαταγινόμεθα εἰς ταῖς ἐτοιμασίαις τῆς χαρᾶς,
 τὴν παρασκευὴν ἐπήγαμεν εἰς τὸν ἀδελφόν μας,
 καὶ τὴν κυριακὴν ἐτελειώσαμεν τὸ μυστικόν.
 Ὦντας ἐγὼ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, προτῆ νὰ ἔ-
 χίσην

χίση ἢ τζιριμόνια, ἐπῆγα ἔκαταφιλέσα τὸ σα-
 σίδι τῆς Ἀνέτας, ἐκάδισα εἰς τὸν ἴδιον τέπον
 ἐκεῖνον ὅπῃ ἐσυνήθιζα νὰ τὴν κρυφοκοιτάζω, ἔ-
 ἀναπολέσα εἰς τὸν νῦν μὲν, ὅσα εἶχα τραβίξῃ
 ἐν ὄσῳ νὰ τὴν ἀποκτήσω· δὲν ἐξέχασα μῆτε
 τὸ μέρος τῆς πράτης ἀνταμώσεώς μας, ἀλλὰ ἔ-
 βαλα ἔκαμαν ἓνα σοφατζῆκι, τὸν ὁποῖον τὸν
 ὠνόμασα τὸ Κάδισμα τῆς Ἀφροδίτης. Ζῶ
 λοιπὸν τώρα μαζύτης ὑπερευχαριστιμένος, ἔ-
 ἀντὶ νὰ λιγοσεύσῃ ἡ ἐρωτικὴ μὲν φλόγα μετὰ
 τὸν γάμον, ὑπεραύξησε βλέπωντας τρυγύρα με-
 τὸν ἑμαυτόν μὲ μετακομισμένον εἰς τὰ φίλτατά
 μὲ τέκνα.

Οἱ δύο φίλοι τόσον ἦτον καταβυθισμένοι
 εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς τῆς ἱστορίας, ὅπῃ δὲν
 μὲ ἐσοχάθησαν πῶς ἐέχομαι πίσωτες ἔκείνῳ,
 ὅθεν ἀφ' ἧ ἐτελείωσαν, ἐπαρακάλεσα τὸν ἡ-
 ρωα τῆ δράματος νὰ μὲ δώσῃ τὸ χειρόγραφον
 νὰ τὸ ἀντιγράψω, ὁ ὁποῖος μὲ ὑποχρέωσε κα-
 τὰ τῆτο, ἔ ἀναμεταξὺ εἰς ταῖς ἄλλαις ἱστορίαις
 ὅπῃ ἐξέδωσα, μὲ τὴν ἀδειάν τε ἐτύπωσα ἔ-
 τέτην, διὰ νὰ μὴν ὑσερηθῇ τὸ κοινὸν ἀπὸ ἓνα
 τοιῦτον ἀξιολίμητον παράδειγμα.

Ο'

ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Δέν είναι πρῶγμα πλέον ταχύ ἢ ὀξύτερον ἀπὸ τὸ τρέξιμον τῆ καρδῆς, ἐκεῖ ὅπῃ νομίζει κἀνεὶς πῶς τὸν κρατεῖ ἢ εἶναι ὅλος ἐδικός τε, αὐτὸς ἀνεπαιθήτως φεύγει χωρὶς νὰ ἀφήσῃ κἀνεὶνα τε παραμικρὸν ἴχνος. Ἡ ἀληθεῖα μὲ φαίνεται πῶς ἦτον ἐχθρὸς ὅπῃ διερχόμενος ἀπὸ ἓναν δρόμον τῆ Παρισίῳ ἔτυχε νὰ συναπαντήσῃ δύο πλάσματα, τῆς φύσεως πρῶτα φιλοτεχνήματα, τῶν ὁποίων τὰ δέλγητρα, ἢ τὸ ἀμίμητον κάλλος, ἔκαμαν τὴν ψυχὴν μὲ νὰ πηδήξῃ ἀπὸ τὴν χαράντης, ἢ νὰ ὑψωθῇ ἕως εἰς τὴν θείαν ἐκείνην ὠραιότητα ὅπῃ εἶναι ἀρχὴ πάσης κτίσεως. Καὶ ἡ δύο ἔκλιναν ὀλίγον εἰς τὸ μελαχρινόν, τὸ πρόσωπον ὅμως τῆς μιᾶς εἶχε μιαν ἀνθηρὰν λευκότητα, ἣτις ἔδιδεν ἀκέρεσον ὄρεξιν ἢ εἰς τὰ μάτια τῆ πλέον ἀδιαφόρῃ θεωρητῆ· τῆς ἕλης τὰ παχελύτζικα μάγδα ὠμόξαν κακκινόχροα τριαντάφυλλα, ἢ ὁ ἐρυθρὸς κύκλ-
 τῆ

τῆ μικρῆ σωματόστης, δακτυλιδάκι. Ἀλλοίμονον, αὐταῖς ἢ ἀξιολάτρευταίς νέαις, καὶ ἢ δὲ παράκαιρα ἐξαλείφθησαν, ἐσχίσθησαν, δὲν ζῆσε πλέον· ἢ μία βιαζομένη ἀπο τῆς σκληροκαρδίας γονεῖσ της, ἐπῆρεν ἕναν θηριόγυμον καὶ ἄπονον ἄνδρα, ὁ ὅποιος μὲ τὰ φαρμακερὰ λογιστοῦ ἐκεντρώσε κάθε ὀλίγον τὴν αἰθαντικὴν καρδίαν της, ἕως ὅπῃ τὴν ἐσκέτωσε καὶ τὴν ἐξεκάντησεν εἰς τὸν τάφον. Ἄχ ἀνήμερα θηρία, ὅπῃ χωρὶς νὰ μεριτάρετε ἐλάβετε τὴν εὐτυχίαν, νὰ ἀποκτήσετε τοιάτῃς θησαυροὺς καὶ δὲν νοιώθετε τὸ τί ἀξίζαν, ἢ βαρβαρότησ τῆ ἡθικῆσ, καὶ ἢ ἀλογος ἀναδροφήσ, σᾶς σκοτίζει νὰ μὴν γνωρίζετε πόσον ζυγιάζει ἢ τιμῆτῃς, πλὴν ἀρ' ἢ της χάσσετε, τότε ματαίως ἀνάξιοι ἀρχίζετε νὰ μετανοῆτε, ὡσᾶν νὰ ἦτον εἰς τὸ χέρι σας πλέον ἄσπλαγχνοι, καὶ νὰ ἤμπορέσετε νὰ ἀνακαλέσετε τὴν πολυτίμην ζωήν της· μὰ . . . τί τὸ ὄφελος; . . .

Ἡ Αἴγλη ὅμως . . . ἄχ ὅταν ἐνδυμηθῆ κανεῖς τὴν Ἀγγελικὴν ὠραιότητά της, ἢ καδιάτῃ βραγίζει, φρίττει ὁ νῆσ της, καὶ μὲ ἀγανάκτησιν ἀναδεματᾶ ἕκατὸν χιλιάδες φρααῖσ ταῖς ἀπάνθρωπαισ συνήθειαισ μας, τὸ ἀξιομίσητον ἰντερέσον μας, τὴν ὀλέθριον ὑπερηφάνειάν μας, καὶ ὅλα τὰ φθοροποιᾶ ἐκεῖνα πάθη ὅπῃ μὲ κατάχρησιν διοικῆν τὴν ἀνθρωπότητα τῶρα εἰς τὸν αἰῶνα μας, καὶ ὅπῃ μισεῖ καὶ ἀποδοκιμάζει ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἢ μητέρα φύτις. Αὐτὰ λοιπὸν ἐκατητηθησαν τὸ καύχημα τῆ γυναικεῖσ γένους, τὸ ἀξιολάτρευτον πρωτότυπον τῆ καλλῆσ, τὴν χαριτωμένην θεὰν τῆς εὐμορφίας, ἀδίκως καὶ παραλό-

ραλόγως νὰ κατεβῆ εἰς τὸν τάφον, ἢ νὰ γένη θυσία ἐνὸς ἔρωτος, ὡς ἴσως ποτὲ δὲν ἐσάκη παρόμοιός τε.

Ἡ Αἴγλη Σερὲτ (α) εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν δεκάξι χρονῶν, ἦτον τὸ πλέον ὠραιότερον πλάσμα ὅπῃ ἤμπορῆτε κἀνεὶς νὰ ἰδῆ εἰς τὴν εὐφάμιον· εἶχεν εὐμορφα μεγάλα ἢ γαλανὰ μάτια, μαῦρα ἢ καμαρωτὰ φρίδια, ἕνα λευκότερον προσωπον ὡσὰν τὸν κρίνον, ἕναν νόσμον ἢ χαροποιὸν ἄερα, ἢ τὴν λεπτότητα ἢ εὐγένειαν, ὅπῃ ἐφάνιστο ἕνα τρυφερὸν λαλιδάκι, τὸ ὁποῖον δὲν τολμᾷ νὰ γγίξῃ ἀνθρώπου χερί ἀπὸ φόβου νὰ μὴν ἐξανθήσῃ· τὸ σύμμετρον ἀνάστημα τῆ σάματός της, ἐκεῖνη ἢ ξεχωριστὴ πάσσα ὅπῃ εὐρίσκεται μόνον εἰς ταῖς καλῆτζικαῖς, ἢ τὸ ἀγγελικὸν περιπάτημά της, εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῆ, πόσον ἐμφύχωναν μὲ ζωντανότητα τα ἄπειρα δέλγητρά της. Ἀ'χ φύσις φύσις, ἢ ἔπρεπε νὰ μὴν εἶχεσ διμιουργήσῃ τοῖστον θαῦμα, ἢ ἀφ' ἧ τὸ ἐσύνδεσεσ μίαν φοράν εἰς τὴν οἰκνένην, νὰ τὸ βασᾶς διὰ πάντα εἰς τὴν ἀκμήν τε. Εἶχε πολὺ πνεῦμα, ἢ πρὸ πάντων μίαν αἰθαντικὴν ψυχὴν, ὅπῃ μόνον μὲ ἕνα νεῦμα,

ἐκα-

(α) Αἴγλη λέγεται ἢ μία ἀπὸ ταῖς νύμφαις ὅπῃ ἐμυθολογοῦνται οἱ Ἕλληες· ἦτον πολλὰ πεισματάρια, ἀρ' ἔ ἐμειτζέρωσε τὸ πρόσωπον τῆ γέροντος Σιληνῆ ἀνατροφίως τῆ Διονύσε ἐκτ' αὐτῆ ἐκοιμᾶτο, ἰδισε ἢ τὰ χειροπόδαρά τε μὲ Πιεξίδαις λαλιδιῶν, δὲν ἤθελε νὰ ἰξούρη τὰ βέλ τῆ ἔρωτος, ἢ ἀγαπᾶσε νὰ περιπαίξῃ τὸν καθ' ἑνα.

ἐκαταλάμβανε τὶ ἔχει νὰ εἰπῇ κἀνεὶς, καὶ πῶς
βαδίζει ὁ νῆς τῆς.

Αὐτὴ ἡ ἀρχαιοτάτη καὶ ἐρωτικὴ κοπέλλα, ἦ-
τον ἡ ἰδίᾳ φυσικὰ παθητικὴ, - ὅθεν εὐρισκομένη
ἓνα δειλινὸν εἰς ἓνα μωχγτζεῖ μετ' ἄλλαις γειτώ-
νισσαίς τῆς, ἡ φλογεραῖς ματιαῖς τῆς ἐνέπνευσταν
ἓνα σφοδρότατον ἔρωτα εἰς τὴν ψυχὴν τῆς Ζικίν,
τὸν ἐφάνη πῶς εἶχε (καθὼς καὶ ἦτον) τὸν γλυ-
κὺν ἀέρα τῆς Ἀφροδίτης, μετ' τὸν ὅσοιόν ἐκεῖνη
ἐπλήγωσε πρῶτην φορὰν τὴν αἰσθαντικὴν καρδίαν
τῆς ὠραίας Ἀδωνιδόσ τῆς (α). Ο' Ζικίν ἦτον πλε-
σιώτερος ἀπὸ λόγος τῆς, εἰς τὴν τάξιν τῆς γένους
ἀνώτερος, καλλιτέχνης, καὶ εἰς ἄκρον ἐρωτικὸς,
πλὴν μετ' ὅλα αὐτὰ τὰ τυχηρὰ καὶ φυσικὰ ἀγα-
θὰ, δὲν ἦτον κἀνενας ξυπασμένος ὅπῃ νὰ μὴν
ἰξεύρη πῶς ἡ ἀληθινὴ εὐγένεια εἶναι φυτευμένη
εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀνδρώπῃ, καὶ ὄχι εἰς τὰς
ματιαῖς τίγλης τῶν προκατέρων (καθὼς μεγα-
λαυχᾶν μερικοὶ, καὶ ὑπερβαίνονται ὡσάν νὰ ἐκα-
τέβηκαν ἀπὸ τὰ σύννεφα μετ' τὸ ζιμπῆλι, καὶ ἄν
τὰς παρατηρήσῃ κἀνεὶς, τὰς εὐρίσκει ἢ τρελὰς, ἢ
μωρὰς) ἀλλὰ μετ' ὅλην φρόνησιν ἐξέταζε τὰ
πραγ-

(α) Ἀδωνίς • ἓνας νέος καθ' ὑπερβολὴν ὠρατός, ἐγε-
νήθη ἀπὸ τὴν αἰμομιξίαν τῆς Κινύρας βασιλέως
τῆς Κύπρου, καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς Μιρρίας, ἡ Ἀφ-
ροδίτη ἀγαπῶντας τον ἐκ ψυχᾶς, αἰθάθη μίαν
ἀκραν θλίψιν ὅταν τὸν εἶδε φρουραῖον ἀπὸ ἐν ἑν
Παγριόχοιρον, τὸν ἐμεταμόρφωσε ὁμοίως εἰς ἀνεμώ-
νην, λελεῖδι. Τὰ ἔθνη ἐκαθίστασαν μετ' εἰρησῆς θεή-
τους τὴν ἡμέραν τῆς θανάτου του.

πράγματα ἔπιθυμῶσε νὰ ἀπολαύσῃ διὰ εὐζυγόντα καμμίαν νέαν, ἢ ὁποῖα νὰ συναδρούσῃ ἐντ' αὐτῶ εἰς τὸ ὑποκείμενόν της ἔδελγητρα σωματικά, ἔπιπροτερήματα ψυχικά, καθὼς ἡ Αἴγλη, διὰ τῆτο ἔπιὑπερεχάσῃ εἰς τὴν καλὴν συναπάντησίν της· τὸ κορίτζι εὐδῶς ὅπῃ τὸν εἶδεν, ἔδοκίμασε τρόπον τινὰ ἕναν κάποιον φόβον, ἔπειδὴ ἔπιδὲν αἰσθάνθηκεν ἡ καρδιά της ἔκεῖνο τὸ ἡδονικὸν γγγίξιμον ἔπιγλυκύτατον ταραγμὸν, ὅπῃ εἶναι ὁ ἔπιθυμητὸς πρόδρομος τῆ ἀληθινῆ ἔρωτος, τὸν ὁποῖον νοιῶσθην ἐντ' αὐτῶ δύο ὑποκείμενα ὅταν τύχη ἀμοιβαῖος, ἔπιπρομηνύει μιᾶς λογῆς ἀπερίγραπτην εὐδαιμονίαν εἰς τὴν ψυχὴν. Τὸ ἔναντίον, μία κρυφὴ λύπη τὴν εἶχε κυριεύσῃ ἀπ' ἐκεῖνην τὴν σιγμὴν, ἔπιὅταν ἔπιφαινότο ἔμπρός της ἀντὶ νὰ χαρῆ, τὴν ἔπιἔρχετο μελαγχολία, τὴν ὁποῖαν δὲν εἶχε δοκιμάσῃ ποτέ της. Τὴν πρῶτην φοράν ὅπῃ ἔπιἤγε κοντᾶ της μὲ ὑπόκλισιν νὰ τὴν χαιρετήσῃ (ἔπιτυχεν εἰς τὸ σεργιάνι) τὸν ἀντεχαιρέτησε ἔπιἡ Αἴγλη μὲ μιᾶν ἄκραν δειλίαν, ἔπιμὲ τὸ νὰ ἔπιἰσχυρίζετο ὁ νέος περισσότερον νὰ ἀξιῶνεται διὰ πολλὴν ὥραν τὴν συνομιλίαν της, ἐκεῖνη ἔπιδείξεν ἕνα κίνημα πῶς συσέλλεται, ἔπιἀγαπῶσε νὰ δώσῃ καμμίαν μεγαλιτέραν αἰτίαν νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ Ζιβίν. Ο' ὁποῖος μὲ ὅλον ὅπῃ ἔπιγνώρισε τὸν σκοπὸν της, δὲν ἔπιβασῆσεν ἡ καρδιά της, μῆτε ἔπιμπορῆσεν νὰ ἀναχωρήσῃ πλέον, ὡσάν ὅπῃ δὲν ἔπιἦτον κύριος τῆ ἑαυτῆς.

Πρώτη συνομιλία τῶν δύο νέων.

ΖΙΟΥΤΙΝ. „ Μὲ φαίνεται ὠραιοτάτη Αἴ-
 „ γλη πῶς ἐνοχλεῖσθε ἀπὸ τὴν παρῆσαν μὲ,
 „ ἢ πῶς εἶμαι περιττός εἰς τὴν συναναστροφὴν
 „ σας, ἂν ἴξευρα πῶς σᾶς προξενῶ ἀηδῖαν Κε-
 „ ρᾶ μὲ, ἐντὶ αὐτῷ ἠΐθελα ξεμακρύνῃ διὰ τὰ
 „ μὴν σᾶς παραβαρύνω. ”

ΑἴΤΛΗ. „ Ὅχι αὐθέντη μὲ, μόνον ἡ
 „ δόλιγος αἰδάνομι τὴν σμικρότητά μὲ, καὶ
 „ τὴν ἀνισότητά τῶν καταστάσεών μὲ, ἢ τα-
 „ πεινὴ συντροφία ὅπῃ βλέπετε, δὲν εἶναι ἀξία
 „ τὰ λάβῃ τὴν τιμὴν τὰ σᾶς δεχθῆ, ἐπειδὴ ἢ
 „ ἠμπορεῖ τὰ ἐλαττωθῆ ἢ ὑπόληψί σας, συ-
 „ ναναστροφόμενος μὲ παρακατιανὴς ὡσὰν ἐμᾶς. ”

ΖΙΟΥ. „ Οἱ ἄνθρωποι εἶναι φυσικὰ ὅλοι
 „ ἰσότημοι Κεραῖ μὲ, ἢ ἀναμεταξὺ εἰς τὰς τι-
 „ μιμῆνας, δὲν εἶναι μέγας ἢ μικρός. Ἀληθινὰ
 „ ἢ ὑπερηφάνεια μερικῶν ἐφευρήκεν αὐτὴν τὴν
 „ διαίρεσιν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀνθρώπων,
 „ εἰς τὰ μάτια ὁμῶς ἑνὸς φρονίμου, ὅλοι εἶναι
 „ ἀπόγονοι Ἀδάμ. Καὶ λοιπὸν σᾶς παρακα-
 „ λῶ να μὴ μὲ ὑσερήσετε τὴν χάριν τῆ να συ-
 „ νακολωθῆσω ἢ ὁ δόλιγος σας. ”

ΑἴΤ. „ Στοχασθῆτε αὐθέντη μὲ πῶς ἢ
 „ τιμῆ σας ἠμπορεῖ τὰ ...

ΖΙΟΥ. „ Ὅχι ὅχι Αἴγλη Κεραῖ μὲ, ἢ
 „ τιμῆ μὲ εὐρίσκει πολλὰ κατὰ τὸν τόπον της
 „ ὅταν ἀξιῶνομαι τὰ θεωρῶ τὸ ἀγγελικὸν πρό-
 „ σωπόν σας, τὰ ἀκῶ τὴν ἠδονικὴν φωνήν σας,
 „ τὰ μετρῶ ἀπὸ μίαν μίαν ταῖς σπάνιας χᾶ-

„ ραίς

» ραίς σας, ἢ νὰ μετρεῖμαι εἰς τὸν κατάλογον
» τῶν δέλων σας.»

ΑἴΓ. » Αὐθέντη με, λυπηθῆτε με τὴν
» καϊμένην σᾶς παρακαλῶ, ἢ μὴ μὲ περιπαί-
» ζετε τόσον, ἅς εἶναι διὰ τὴν ζωὴν σας.»

ΖΙΟΥ. » Χωρὶς χωρετᾶ ὠραιότατη Αἴ-
» γλη, ἀδύνατον νὰ σᾶς ἰδῆ κανεὶς, ἢ νὰ μὴν
» ἐλκυθῆ ἀπὸ τὰ ἀμίμητα δέλγητρά σας,
» νὰ μὴν σᾶς προσφέρῃ τὴν καρδιά τε, ἢ νὰ
» μὴν ἀποφασίσῃ διὰ νὰ σᾶς λατρεύῃ ἐν ὄσω
» ζῆ, δὲν σᾶς λέγω διὰ ἀνθρώπου ὅπῃ δὲν
» ἔχεν γῆσον, ἢ ντελικατέτζαν εἰς τὰς σο-
» χασμῆς της (ἐπειδὴ ἢ ἐκεῖνοι πολλὰ ὀλίγον
» διαφέρουν ἀπὸ ταῖς πέτραις, μόνον διατὶ κινῶν-
» ται) ἀλλὰ δι' ἐκείνου ὅπῃ νοιώθην τὸ τι
» ἀξίζει ἓνα ὠραῖον πλάσμα, καθὼς εἶναι λό-
» γος χάριν ἢ χρυση Αἴγλη.»

ΑἴΓ. » Αὐθέντη με, ἐγὼ ἔχασα πλέον
» ἢ τὴν φωνὴν ἢ τὸν λόγον, τὰ ἐγκώμια ὅπῃ
» μὲ κάμνετε μὲ ἐκπλήττην, δὲν ἰξεύρω πῶ
» νὰ τὰ ἀποδώσω, πόθεν τόση καλοκάγαθία
» εἰς μίαν ταπεινὴν . . . τὸ καλλίτερον ὅμως ὅπῃ
» συμπεραίνω . . . σᾶς παρακινῶ νὰ . . . κρύ-
» ψετε αὐτὰ τὰ ὑποχρεωτικὰ χρυσὰ λόγια
» σας, διὰ καμμίαν νέαν ἀνωτέρας τάξεως, ἢ
» νὰ μὴν τὰ ξεθεύετε τῇ κάκῃ εἰς μίαν . . .
» δέλην σας.»

ΖΙΟΥ. » Ἀχ ὠραιότατη με Αἴγλη, δια-
» τὶ ἐξευτελίζετε τόσον τὸν ἑαυτὸν σας, διατὶ
» διζάζετε εἰς αὐτὰ ὅπῃ μὲ εἰλικρίνειαν σᾶς λαλεῖ
» ἀφ' ἑαυτῆ της ἢ καρδιά με; ὅπῃ τὸ ἴδιον
» παιδί τῆς Ἀφροδίτης μεταχειρίζεται ὡς ὑ-
» γανον τὰ χεῖλη με διὰ νὰ σᾶς πληροφορήσῃ

„ τὴν θερμωτάτην ἐγκάρδιον κλίσιν ἐπὶ αἰδοῦ-
 „ νόμαι διὰ τὸ ἀξιολάτρευτον ὑποκείμενόν σας;
 „ ἄχ . . . ἂν μὲ εἶδετε τὴν ἀδειαν, τώρα μὲ
 „ χιλίαις ὄρκις ἐμπρὸς εἰς ὄλην τὴν κτίσιν, ἤθε-
 „ λα σᾶς βεβαιώσῃ ὅτι σᾶς πονῶ, σᾶς ἀγα-
 „ πῶ, σᾶς λατρεύω μὲ ὄλην με τὴν ψυχὴν,
 „ καὶ νοιώθω Αἴγλη Κερᾶ με μίαν δρασικὴν δύνα-
 „ μιν ὅπῃ μὲ βιαιοτάτην ὀρμὴν μὲ τραβᾶ εἰς
 „ τὴν ἀγάπην σας ἀπὸ τὴν ζιγμὴν ὅπῃ σᾶς
 „ εἶδα, καὶ μέχρι τελευταίας με ἀναπνοῆς θε-
 „ νὰ ζήσω διὰ λόγον σας, μὴν δέλωντας νὰ
 „ ἱξεύρω ἂν ἡ γῆ ἔχῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειάν της
 „ καὶ ἄλλαις νέαις συμπαθήσετε με νὰ ζῆτε διὰ
 „ τὴν ἐλευθερίαν ὅπῃ λαμβάνω νὰ σᾶς φανε-
 „ ρώσω τὴν γνώμην με, καὶ ἐκ ψυχῆς σᾶς πα-
 „ ρακαλῶ μὲ δάκρυα (α) νὰ μὴν παραβλέψετε
 „ ἕναν νέον, ὅπῃ ἐλπίζει τὴν ζῶντα, τὴν εὐ-
 „ τυχίαντα, τὴν εἰρηνικὴν εὐχαρίστησιν τῆς καρ-
 „ διας τῆς, ἀπὸ τὸ χρυσὸν χεράκι σας· δὲν εἶ-
 „ ναι ὁ σκοπός με Κερᾶ με νὰ σᾶς ἀγαπήσω
 „ μόνον προσωρινὰ, ἀλλὰ νὰ ἀφιερῶσω ὅλαις
 „ με ταῖς ἡμέραις εἰς τὸ ἀξιολάτρευτον ὑπο-
 „ κείμενόν σας, νὰ εἶμαι ὀλάκαιρος ἐδικός σας,
 „ ὅλος . . .

ΑἴΓ. „ Αὐθέντη με, διατὶ μὲ πειράζετε
 „ τὴν κακοῤῥίζικην; διὰ τὸν θεόν, γυρίσετε
 „ τὴν ἀγάπην σας ἄλλῃ, καὶ μὴ μὲ παρακινεῖτε
 „ νὰ λάβω κλίσιν ἐπάνω σας, διὰ νὰ μὴ μὲ
 „ προξενήσετε πόνους καὶ δεινά, ἢ καὶ τὸν ἴδιον θά-
 „ νατον, ἀφ' ἧ δὲν ἀφήσεν νὰ ἀξιῶθῶ νὰ γένω

„ τα-

(α) Πιάνει νὰ φιλήσῃ τὸ χέρι της.

„ ταπεινή δάλη σας. Η' εὐγενεία σας ἴσως δὲν
 „ ἰξεύρετε μὲ ποίαν καρδίαν ζητᾶτε νὰ περι-
 „ πλεχθῆτε, ἢ . . .
 ΖΙΟΥ. „ Ἄχ, ἀκριβή με Αἴγλι, μὰ
 „ τὸν Οὐρανὸν, μὰ τὴν ζωὴν με, μὰ τὴν ἀγ-
 „ γελικὴν ὠραιότητά σας, μὰ . . . τί χρειά-
 „ ζονται ὅμως ὄρκοι; τῇ ἀληθείᾳ ψυχῆ μου,
 „ ἀδύνατον νὰ μὴ σᾶς ἀποκλίσω, ἀδύνατον νὰ
 „ ζήσω ἓνα λεπτὸν χωρὶς τὴν Κερά με, ἀδύ-
 „ νατον νὰ κοιτάξω ποτὲ ἄλλῃ, σᾶς ὀμνύω μὲ
 „ λαύραν εἰς τὴν τιμὴν με, ὅτι μῆτε παραμικρὰ
 „ ἰδέα ἀπὸ τὸν νῦν με δὲν θέλει περάσει νὰ
 „ σᾶς ἀρνηθῶ, ὁ κεραυνὸς ἅς με συντρίψῃ καλ-
 „ λίτερα ἐκείνην τὴν ἰδίαν σιγμὴν ὅπῃ δὲ νὰ
 „ ἀνοίξεν τὰ χεῖλη με νὰ προσφέρῃ τὸν χω-
 „ ρισμ . . . ἄχ μὲ τὴν καρδίαν Κερά με, μὲ τὴν
 „ καρδίαν . . .

Αὐτὰ αὐτοὶ λέγοντες, ἐγύρισεν ἡ συντρο-
 φιά τῆς Αἴγλης, ὅπῃ εἶχε πηγαίνῃ κομμάτι
 παρεμπρός, ἢ τὸς διέκοψε.

Πόλεμος ἐρωτικὸς αὐτῶν

Ο' Ζιὸν ἐγύρισεν εἰς τὸ σπῆτιτε μελαγ-
 χολικὸς, συλλογισμένος, ἢ ὅλος εἰς τὰ κάλλη
 τῆς Αἴγλης προσηλωμένος, μὲ τὸ νὰ τῆν ἀ-
 γάπησεν ἐκ καρδίας, δὲν ἐδειλίασε καθόλου ὁ
 νέος διὰ τὴν ὀλίγην ἀδιαφορίαν ὅπῃ ἐκείνη ἐπει-
 ξε κατὰ πρῶτον εἰς τὸν ἐρωτᾶτε, ἀλλὰ πα-
ΤΟΤΕ

310 Ο' ΕΡΩΤΙΚΟ'Σ ΘΑ'ΝΑΤΟΣ.

τοτε με λαχτάραν ἔτρεχεν ἐκεῖ ὅπῃ ἐπήγαινε
 ἢ δεὰ τῆς καρδιάς του νὰ γειτωνεύσῃ, βλέ-
 ποντας ὁμως πῶς δὲν κατορθώνει τίποτε, ἐ-
 σύνθεσε τὸ παρὸν τραγῷδι, τῆς τὸ ἔδωτε μό-
 νος τε μίαν ἡμέραν, καὶ εὐθύς ἐξεμάκρυνε μὴ δέ-
 λωντας νὰ φανῇ ἐνοχλητικός.

Τάχα ξιύρεις πῶς πεθαίνω, ἢ θαρῆεις πῶς σὲ γελῶ,

Μέρα τῆ ἡμέρα φῶς με, νοιώθω ἔτι ἀναλῶ.

Ἡ δική σου ἢ ἀγάπη, μέκαμε νὰ σερηθῶ

Κάθε ἴδονην τῆ κόσμου, καὶ τὸ πᾶν νὰ ἀρηθῶ.

Ὅλα ἔλειψαν σὲ μένα, δὲν εἶν' ἄλλο ἢ λακιδιά

Σκλάβος εἶμαι βασιλεύεις, σὴν ἀθλία με καρδιά.

Τύρανόν με καὶ Κυρίαν, εἰς τὸν ἴδιον καιρὸ

Σὲ γνωρίζω, τὴν ζωὴν με ἀπὸ σένα καρτερῶ.

Ἄν θαρῆς χωρὶς ἐσένα, πῶς μπορῶ νὰ εὐτυχῶ

Πέμε το εὐθύς Κερά με, νὰ πηγαίνω νὰ χαθῶ.

Ὅσαις ἔχω δυστυχίαις, ἂν τὸ καλοσοχαθῆς,

Ἐχοντας τὴν εὐνοίαν σου, πάλιν εἶμαι εὐτυχής.

Καὶ χωρὶς ἐσένα φῶς με, κάθε ἄλλος ἐγλεντζές,

Κ' ἠδοναίς καὶ εὐτυχίαις, εἰς ἐμὲ εἶναι σκεντζές.

Βέβαιη σ' αὐτὸ νὰ εἶται, πάντοτε νὰ σὲ χαρῶ,

Ὅτι ἔλ' αὐτὰ πῶ εἶπα, ἔτσι φῶς με τὰ θαρῶ.

Ὅσον καθερὴ, ὅσον δυσκολοκατάπειση,
 ἔσαι προφυλακτικὴ καὶ ἂν εἶναι μία νέα, πάντο-
 τε τὸ παμπόνηρον γέννημα τῆς Ἀφροδίτης, ἐφευ-
 ρίσκει δρόμους καὶ μηχανὰς διὰ νὰ προχωρήσῃ ἕως
 εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς καρδιάς της. Χίλιαις

φοῖς

φοραῖς ἐξ ἀπροσεξίας ἐδιάβασε τὸ τραγῷδι τῆ Ζικίν ἢ Αἴγυλι, τὸ ἀποσήφισεν, αἰδάνετο κάποιαν ἡδοιὴν νὰ λέγῃ κάθε σιγμὴν καὶ εἶαν ἀπὸ τῆς σίχηςτις, πολλαῖς φοραῖς ἐτάσχιζε καὶ νὰ τὸ βάλῃ μονάχι τῆς εἰς κανέναν ἦχον. Πλὴν ἀφ' ἧ τὸ ἔμαθεν, ἀγαπῶσε πάλιν νὰ τὸ ξεγύσῃ, ἔβανε πείσμα, καὶ ἐπροσποιεῖτο πῶς τὸ ἐξώρισεν ἀπὸ τὴν μνήμην τῆς, πῶς δὲν τὴν ἔκοφτε ποῖος τὸ ἐσύνδεσε. Μὲ ὅλον τῆτο (χωρὶς νὰ δέλῃ) ἡ γλωσσοσατῆς ἐκινεῖτο νὰ τὸ λαλήσῃ, ἐξέφευγε καμμία λέξις ἀπὸ τὰ κοράλινα χεῖλη τῆς, καὶ διὰ νὰ τὰ παιδεύσῃ ὅπῃ χωρὶς τὴν ἀδειάν τῆς ἐτόλμησαν νὰ τὴν προφέξεν, τὰ ἐσφαφράνιζε μὲ τὸ ἐλαφρὸν σφίξιμον τῶν λευκοτάτων δοντιῶν τῆς, τὰ ὅπῃα ἐσχημάτιζαν μίαν εὐγενικὴν σειρὰν ἀπὸ καθαρὸν μαργαριτάρη, ἡ ἀγγελικὴ φωνὴ τῆς τὸ ἀργάνιζε σιγανά, ὅταν ἐνόμιζε πῶς εἶναι μονάχι καὶ μακριὰ ἀπὸ τὸν Ζικίν, τὸν ὅπῃον εἶχε κρυμμένον εἰς τὰ φιλοκάρδια τῆς χωρὶς νὰ τὸ νοιώδῃ ὡς τόσον ἢ ἔτιωσ ἢ ἄλλως ἔπρεπε νὰ δώσῃ μίαν ἀπόκρισιν, καὶ ἀπόκρισιν τοιαύτην, ὅπῃ μήτε νὰ τὸν ἀπελπίσῃ διὰ νὰ μακρυνθῇ, μήτε νὰ τὸν δώσῃ πολλὴν τόλμην, ὅπῃ νὰ καταυτήσῃ ἐνοχλητικὸς. Τὸ ἀπεφάσιζε λοιπὸν, ἔμβαιεν εἰς τὸ γαμπινέτο τῆς, ἐκάθετο μὲ τοῖς ἔτεν σκοπὸν, ἐτοίμαζε τὸ πιττάκι τῆς, καὶ τὴν σιγμὴν ὅπῃ ἦτον διὰ νὰ δώσῃ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῆς καρδιάς τῆς, καὶ νὰ γράψῃ τὰ κρύφια διανοήματά τῆς, μίαν ἀγνώριση δύναμις τὴν ἐμπόδιζε, καὶ ἐσुकένετο παρευδύς, χωρὶς σφίποτες νὰ κατορδῶσῃ, ἀπειραῖς φοραῖς ἤφθινε νὰ ἀντισκιδῇ, καὶ ἄλλαις τόσαις ἐνικήδῃ. τέλος πάν-

πάντων ἐβίασε τὸν ἑαυτὸν τῆς, ἢ ἄρχισε τὸ βαβάσι τῆς ἔτzi.

ΑΥ'ΘΕ'ΝΤΗ ΜΟΥ

„ Τὸ παθητικὸν τραγῷδι σας μὲ ἔφερεν
 „ εἰς ὑπερβολικὴν κατάνυξιν, μὲ ἔκαμε νὰ σᾶς
 „ λυπηθῶ, ἢ ἂν ἦτον εἰς τὸ χέρι μὲ δὲν ἤ-
 „ δελα φανῆ τόπον ἀδιάφορη εἰς τὰ εἰλικρινῆ
 „ φρονήματα ὅπῃ δείχνετε πρὸς τὴν δόλιν σας.
 „ Πλὴν, ἐγὼ ἢ διὰ ζωῆς φωνῆς σᾶς τὸ εἶπα,
 „ ἢ ἡ εὐγενεία σας τὸ γνωρίζετε πῶς ὁ βαδ-
 „ μὸς τῆ γένους μας εἶναι διαφοροετικὸς, πῶς οἱ
 „ κανόνες τῆς εὐγενείας δὲν τὸ συγχωρῶν νὰ
 „ καταδεχθῆτε τὴν συγγένειαν μιᾶς ὅπῃ δὲν
 „ σᾶς ἀρμόζει. Τὸ ἐναντίον, εἶναι ἀναγκαῖον
 „ νὰ φροντίσετε νὰ ἔμβετε εἰς κἀνένα εὐγενι-
 „ κώτερον σπῆτι ἢ ἀπὸ τὸ ἴδιον ἐδικόν σας, νὰ
 „ προχωρῆτε εἰς τὴν κέρτην, νὰ τιμηθῆτε
 „ μὲ καμμίαν μεγάλην βασιλικὴν δόλυσιν, ἢ
 „ νὰ φανῆτε πῶς εἶσε ἀληθινὸν γένημα τῆ πρώτης
 „ γένους τῆς πολιτείας ταύτης· ἀνίσως ὁμως ἢ πα-
 „ ραβλέψετε ὅλην τὴν δόξαν ὅπῃ σᾶς προσ-
 „ μενει, ἢ προτιμῆτε τὴν Αἴγλην, σοχα-
 „ σθῆτε ὅχι μόνον πῶς δὲν ὑψώνατε κατῶς
 „ σᾶς πῆπει, ἀλλὰ ἢ ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ εἶσε
 „ ξεπέριγετε. Οὔδεν ἡ ὀρμὴ τῆ πάθος σας ἄς
 „ μὴ νικήσῃ τὴν φρόνησίν σας, μήτε μιᾶς σιγ-
 „ μῆς ὀρεξίς, νὰ προξενήσῃ μιᾶς ζωῆς πόνος.
 „ Ἐγὼ ἢ ἴδια μὲ φαίνεται πῶς ἔχω δίκαιον νὰ
 „ μὴ ὁμοφρονῆσω εἰς τὰ θελήματά σας, διατὶ
 „ ὅσον ἐμένα ἢμπορεῖ νὰ μεμφθῆ ὁ κόσμος,
 „ ἢ

» καὶ νὰ εἰπῆ πῶς σὰς ἐξελάγιασα · διὰ τὸν
 » Θεόν, φυλάξετε τὴν τιμὴν μου Ζιζὶν, φυ-
 » λαχθῆτε ὁ ἴδιος ἢ εὐγενείας σας, καὶ γυρίσε-
 » τε τὸν ἔρωτά σας ἄλλῃ, ἐκλέγωντας ἓνα ὑ-
 » ποκείμενον ὅπῃ νὰ σὰς τεργιάζη · ἐγὼ δὲ
 » εἶμαι

τῆς εὐγενείας σας

ταπεινὴ δέλη
 ἢ Αἴγλη.

Ἀφ' οὗ τέλος πάντων τὸ ἔγραψε, τὸ ἐ-
 σοχάσθη κάμποσαις φοραῖς, τὸ παρατήρισε,
 τὸ ἐβέλλωσε, καὶ ἄρχισε νὰ συλλογαῖται,
 ἀπορῶντας μὲ τί τρόπον νὰ τὸ δώσει. » Μὲ
 » τὸ χέρι μου . . . (ἔλεγε), πληγῶνῶ τὴν
 » αἰδῶ καὶ τὴν συστολὴν ὅσῃ πρέπει νὰ ἔχη μία
 » νέα πρὸς ἐκεῖνον ὅπῃ κηρύττει πῶς τὴν λα-
 » τρεῦσι· μὲ ἄλλο μέσον . . . δίδω ὑποψίαν
 » πῶς τὸν ἀγαπῶ, χωρὶς νὰ ἀληθεύῃ τὸ
 » πρᾶγμα· νὰ τὸ περάσω μὲ σιωπὴν . . . καὶ
 » τῆτο εἶναι σκληρὸν, καὶ φαίνεται πῶς ἔχω
 » μίαν ψυχρότητα, καὶ ἄκαιρην ἀδιαφορίαν· λοι-
 » πὸν ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶναι εὐλογον· κανένα ἀπὸ
 » αὐτὰ, ἄς γένη ἓνα ἄλλο. Ἀς τὸ κρύψω εἰς
 » τὸν κόρπον μου, καὶ τὴν ὥραν τῆ σιθγαλιῆ,
 » ὁ Ζιζὶν δὲ νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ πολιορκῇ· πάλιν
 » μὲ τὰ ἐρωτικά λόγια τε, τότε προσπαθμένη
 » πῶς γυρίζω ὀλίγον, τὸ ἀφίνω νὰ πῶς τι κρυ-
 » φὰ κατὰ γῆς, καὶ ἀκολουθῶ τὸν δρόμον μου,
 » ἐκεῖνος ἀφεύκτως πρέπει νὰ τὸ ἰδῇ, τὸ ἐκ-
 » βάσει·

» βάζει, βλέπει τὸ ὄνομά τε, καὶ πέρνει τὴν
» ἀπόκρισίν τε.» Ἐῖτι εἶπε νὰ γένη, καὶ τὸ
ἐπεφάσιτε.

Ἦτον ἄνοιξις τότε πρὸς τὸ κεντὶ, ὅταν τὸ
τάγμα τῶν ὠραίων νέων συνηθίζη νὰ ἀναπνέη
τὸν ἀέρα εἰς διαφόρους τερπνάς ἔξοχάς, νὰ ἀν-
δρολογῇ τὰ εὐωδὴ φυσικὰ λευκὰ εἰς δροσερὰς
μπαγιζέδες, ἢ νὰ κάθεται ἀντικρὺ εἰς τὸ χα-
ριέσατον περιγιάλι κἀνεὸς κόλπου τῆς θαλάσ-
σης, περισιχισμένον ἀπὸ βαδύσκια δένδρα, καὶ
ἀντηχολογούμενον ἀπὸ τὸ μερμεριτὸν καμμιᾶς
πλησιοχώρου βρύσης, ἢ ἀπὸ τὸ γαληνὸν πεί-
ξιμον τῶν κυμάτων ὅπῃ ὁ δροσερὸς ζέφυρος
ἀναστυκάνει, διὰ νὰ ἀποφασίζεν τὴν εὐτυχίαν,
ἢ τὸν ἀφανισμόν τῶν ἐρωτικῶν, μετ' ἐκείνην τὴν
φυσικὴν ἀγχινοίαν καὶ καλοσύνην ὅπῃ εἶναι σο-
λισμέναις ἢ αἰδαντικαῖς καρδιαῖς τις (α). Πρὸς
τὸ κεντὶ λέγω, εὐγῆκεν ἡ ὠραία Αἴγλη ἐφο-
διασμένη μετ' τὸ ραβάσι της, καὶ μετ' ἄκραν ἔφεσιν
ἐζητῶσε νὰ εὕρῃ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐπάσχισε νὰ ἀπο-
φύγῃ, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ ἀξιολάτρευτα βλέμ-
ματὰ της ἐσκάλιζαν τὸν Ζικίον, ἐλαχταρῶσε τὴν
ᾠραν νὰ τὸν ἰδῇ, μετ' ὅλον ὅπῃ εἶχε νὰ τὸν
φανερῶσῃ πῶς ἦτον ἀδιάφορη εἰς τὸν ἔρωτά
του.

Ἐκεῖ.

(α) Εἰς τὰ περίξ τῆς Πόλεως εὕρισκει κάποις ἀπειρα
ἡτοιμαῖα καθίσματα • τὸ Κιρίτζ Μπικρῆ, τὰ Σα-
βράντα Δένδρα, καὶ τὸ Μποςάνι τῆς Θεραπειᾶς, δὲν
εἶναι εὐκαταφρόνητα.

Εκείνος όμως ὅπῃ δὲν τὸν ἐλάνθανε μίτε τὰ παραμικρότερα πᾶσα της, ἀλλὰ πάντοτε εἶχε προσηλωμένα τὰ μάτια τε πρὸς τὸ σπῆτι της κυρίας τε· εὐθύς ὅπῃ ἐσοχάθη τὴν πόρταν της νὰ ἀνοίξη, περισσότερον ἐπαναδίπλωσε τὴν προσοχὴν τε, καὶ εἶδε πῶς ὅλη ἡ συντροφιά της ἐπῆρε τὸν δρόμον ἐνὸς μπαγτζέ ὅσιν ἦτον ἐκεῖ πλησίον, εἰς τὸ μέσον τῶ ὁποῖον ἕνα καθαρὸν ποταμάκι ἔκαμνε διαφόρους χαρυσάτους γύρους, καὶ ἠχώδη ριξίματα ἀναμεταξὺ μερικῶν δένδρων ὅπῃ μὲ τὰ πικρὰ φύλλα της ἐμετρίαζαν τὴν θερμότητα τῆ ἡλίου, καὶ ἐπαράσαινεν εἰς ταῖς ριζαίς της δροσερὰ καδίσματα· εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἐπρόλαβεν ὁ ἐρωτικός Ζιδὴν, καὶ ἐπῆγε νὰ ἀναπαυθῆ, προσποιόμενος πῶς δὲν ἐπρόσμενε τάχα τὴν Αἴγλην. Ἡ νέα καθὼς τὸν ἀντίκρυσεν, ἄρχισαν νὰ τρέμν τὰ γόνατά της, καὶ μία κρυφὴ δειλία νὰ περιχύνεται εἰς τὴν καρδιά της, μὲ ὅλον τῆτο ἐνδυναμωμένη ἀπὸ τὸ περιπάτημα της συντροφιάς της, ἐπρόβαινε καὶ αὐτὴ, πλὴν ὡστὴν νὰ τὸ ἔκαμνε χωρὶς ὄρεξιν. Τέλος πάντων μίαν σερεὰ ἀπόφατις τὴν ἔκαμε νὰ ἐνεργήτῃ ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον εὐγῆκεν. Εὐθύς μετὰ τὸν χαιρετισμὸν ὅπῃ ἔδωσαν ὅλαις τὸν Ζιδὴν, ἡ Αἴγλη ἀπομένοντας ὀλίγον κατόπι, ἄφησε τὸ ραβάνι της, ἐν καιρῷ ὅπῃ ὁ νεῖος τὴν ἐκατέρωγε μὲ τὰ φλογερὰ βλέμματά της, καθὼς εἶδε πῶς ἔπεσε κάτι τι ἀπὸ τὴν ὑραίαν τε Αἴγλην, ἐν τῷ ἄμῃ ἐσοχάθη ὀρθός, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τρέξῃ, νὰ τὸ περιμαζώξῃ, καὶ πρὸς τὸ δῶσῃ, μὲ τὸ νὰ ἦτον ὅμως ἡ συντροφία κοντὰ ἀκόμι, ἐπρόσμενον ἐν ὄσῳ νὰ γυρίσῃ πρὸς τὴν κώχη τῶ.

κώχην, ἔ τότε ἐπῆγε· βλέπει χαρτί, ἔ χαρ-
 τί βεβλαμμένον. „ Ἄχ . . . ἀπό πῶ ; (ἐφώ-
 „ ναξε) μήπως κἀνέναις ἠδέλῃσε νὰ τολμήσῃ,
 „ . . . ὄχι . . . ἡ Αἴγλη δὲν . . . αὐτὸ εἶναι ἐ-
 „ πανωγραμμένον . . . ΤΩ, ΖΙΟΥ, Ν (α) ἄχ.
 „ θεέ μου . . . ἀναπνέω, ἐσώθηκα πλέον τὰ δεινά
 „ μου, νὰ ὁ θησαυρός μου, ἡ κυρία μου μὲ γρά-
 „ φει . . . ἴσως εὐσπλαγχνίδη, τώρα περνώ
 „ ἀπὸ τῆς πόνου εἰς τὴν ἡδονήν, ἄς ἰδῶ ἐμ-
 „ πρᾶκτως, ἄς ἀναγνώσω, ἄς ἰδῶ τὴν τύχην
 „ ὅπῃ μὲ προσμένει. ” Ἐν ὅσῳ ἀνεγίνωσκεν
 ἑμῶς, ἕνα πανὶ λύπης ἄρχισε νὰ κατεβαίνει εἰς
 τὸ πρόσωπόν τε, νὰ μαραίνωνται τὰ ῥόδα τῆς
 ὀφείας τε, ἔ τὸ φαρμάκι τῆς ἀπελπισίας νὰ
 προχωρῇ ποτίζοντας μὲ ταχύτητα τὴν καρδίαν
 του.

„ Ἄχ τύχη σκληρὰ (ἐφώναξε μὲ ἀγριο-
 „ τήτην φωνήν) ἄχ θηριώδη θάνατε, νά με,
 „ χρειάσετε, ἡ μία τὸ πείσματις, ἔ ὁ ἄλλος
 „ τὴν ἀπονιάτε, δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ ἀντι-
 „ πολεμῶ μὲ τὴν ἰσχυρογνωμίαν σας, ὁ τάφος
 „ εἶναι τὸ τελευταῖον μου καταφύγιον, ἄς πλη-
 „ σιάσω μίαν ὥραν προτιότερα, ἄς κατεβῶ χω-
 „ ρὶς ἀναβολήν, ἡ ζωὴ μὲ εἶναι περιττὴ, βάρος
 „ ἀνυπόφορον τὴν νομίζω, ἄς τὴν ἀφήσω, ἄς
 „ ὑπερῆδῶ ἔ τὸν ἥλιον, ἔ τὴν Αἴγλην . . .
 „ ἄχ . . . ὁ κακορίζικος, μὰ . . . πῶς . . . ἡ
 „ Αἴγλη . . . ὁ χαρακτήρας τῆς δὲν τὴν δείχνει
 „ μὲ, ἔ ἦν ὁλόγη μισάνθρωπον. Τώρα διατὶ ἐ-
 „ γε-

Ἐτῆς ἡτοι ἡ ἐπιτωγραφὴ.

» γενήθηκα πλεσιώτερος ἀπὸ λόγου τῆς, πρέ-
 » πει νὰ παραβλέψῃ τὸν ἔρωτά με; ἢ κατὰ-
 » ρασις τῆς εὐγενείας με, πρέπει νὰ γένη με-
 » σότειχον τῆς ἐνώσεώς μας; ἄχ, ζηλευμένη
 » πτωχεία, συντρόφισσα τῆς ἀπλότητος, κα-
 » λότυχοι οἱ ἀκόλεθοί σε ὅπῃ ἀπολαμβάνουν
 » τὰ ὅσα ἐπιθυμήσεν, χωρὶς νὰ φοβηθῶν πο-
 » τὲ τὴν καταλαλιὰν τῶν πλεσίων. Πλὴν ...
 » μὲ ὅλα αὐτὰ, πάλιν ἄς ζήσω, καὶ ἄς ζήσω
 » διὰ νὰ τὴν λατρεύω αἰωνίως, ἄς μὲ μιση ἢ
 » σκληρῆ, ἐγὼ δὲ νὰ τὴν πονῶ μέχρι τῆ τά-
 » φης, τὸ πάθος ὅπῃ νοιώθω νὰ προχωρῆ εἰς
 » αὐξήσιν, ἢ ἄτως ἢ ἄλλως δὲ νὰ μὲ σκοτώσῃ,
 » ἄς ἐξοδεύσω καὶ αὐταῖς ταῖς ὑπεριναῖς με
 » σιγμαῖς εἰς τὸ νὰ τὴν φανερώσω τὰ ὅσα τρα-
 » βῶ, νὰ τὴν παρακαλέσω μὲ δάκρυα, καὶ νὰ
 » τὴν ἀποδείξω πῶς ἔχει ἄδικον νὰ ἀποφεύγῃ
 » τὴν φλογερὴν ἀγάπην με, καὶ νὰ ζητῇ τοῦ
 » θάνατόν με.

Ἐτῆι λέγωντας ἄρχισε νὰ συνδέσῃ τὸ
 ἀκόλεθον τραγῆδι

Γινάρι κάμε ἄπονη, μετάβαλε πχιά ἦθος,

Διὲς τὶ γιαγκίλι ἀναψες, σὸ ἄθλιε με σῆθος.

Πῶς ἀναλῶ κάθε σιγμὴν, πεθαίνω καθεῖ μέρα,

Καὶ μὴ καπνὸς τῶν σιναγμῶν, μαυρίζα τὸν αἶρα.

Τὰ δάκρυά με σὰ βροχὴ κατώρθωσες νὰ τραῦσεν,

Πλὴν ἔρωτα νὰ σβύσῃνε, τὴν δύναμιν δὲν ἔβην.

Στὸς πόνοσ με ἀτακῶχῆν, δὲν μένει νὰ ἐλπίσω

Ἄν δὲν προσπέσ' ὁ δυσυχῆς, Γιά νὰ σὲ καταποσῶ.

318 Ὁ ἘΡΩΤΙΚΟ΢ ΘΑΪΝΑΤΟΣ.

Λοιπὸν λυπήσῃσιν πρόλαβε, εἰς τὴν ἀεχὴν τὸ πάθος,
 Πρίχθ᾽ ἢ ρίζαις ἀπλωθῶν, εἰς τῆς καρδιάς τὸ βάθος.
 Μ' ἂν ἢ ψυχὴσιν καρτερῇ, καὶ τὴν ζωὴν ἂν ἀφήσω,
 Μαχαίρῃ δός με μόνησιν, τὸ αἷμα μὲν νὰ χύσω.
 Χωρεῖς νὰ βγάλω τζιμεδιά, εἰς τὸν τάφον μὲ πηγαίνω,
 Κερμπάνι εἰς ὄφθεις, πέσμε εὐθὺς νὰ γένω.
 Στεχάσῃσιν ὅμως ἂν χαθῇ, ἕνας πᾶσιν σὲ λατρεύει,
 Τὸ κρῖμα τὲ ἐν ὄσῳ ζῆς, μορεῖν νὰ σὲ παιδεύει.

Ἀφ' οὗ τὸ ἐτελείωσε, δὲν ἀπέρασαν ὀλί-
 γαις ἡμέραις, καὶ τῆς τὸ ἔδωσεν εἰς ἕνα σερ-
 γιάνι, παρακαλῶντας τὴν μόρον μὲ νεύματα καὶ
 μὲ σεναγμὸς (ἐπειδὴ καὶ ἦτον μαζὺ πολλὴ συλ-
 τροφία) νὰ λάβῃ εὐσπλαγχνίαν, καὶ νὰ λυπη-
 θῇ τὸ χάλιτε.

Ὅταν τὸ ἀνέγνωσεν ἡ Αἴγλη, καὶ ἐκατά-
 λαβεν ὅλον τὸ νόημα, μὲ ὅλον ὅπῃ ἄρχισε
 νὰ γνωρίζῃ πῶς ὁ Ζιβὴν δὲν ἐφέρετο μὲ ὑπε-
 λότητα εἰς ὅσα ἔλεγε καὶ ἔγραφε, πάλιν δὲν
 ἤθελε νὰ λάβῃ κάμμίαν φροντίδα διὰ λόγου, καὶ
 μῆτε νὰ τὴν κόψῃ διὰ τὴν λύπην, καὶ τὸ
 περισσότερο, ἐσχετάθη πῶς ἦτον καλλίτερα νὰ
 μὴν πηγαίῃ πλεον εἰς τὰ μέρη, ὅπῃ ὁ Ζιβὴν
 ἐσυνήθιζε νὰ συχνάζῃ, δὲν ἠμποροῦσεν ὅμως νὰ
 νικήσῃ τὴν ἑαυτὸντις, νὰ βιάσῃ ἕως ἐκεῖ τὴν
 καρδιάς ἑῆς, καὶ νὰ ἐμποδιθῇ μὲ τὴν ὁλότῃ ἀπὸ
 τῆς νὰ γειτωνεύῃ ἐκεῖνος τὰς φίλους, ὅπῃ καὶ οἱ
 δύο τῆς προτιότερα συχνὰ ἐγειώνευσον. Οἱ σα-
 δερῆς ἔρωτας τῆς Ζιβὴν ἔλαβεν ἐκεῖνο τὸ φυσι-
 κὸν ἀποτελέσμα, ὅπῃ τέλος πάντων ἔπρεπε νὰ
 λάβῃ.

λάβη · Επαραινίητεν εις εϋπλαγχνίαν (αὐτὸ τὸ επικίνδυνον αὐτὸ φίδι ὅπῃ γλυσιᾶ εἰς μίαν ἐρωτικὴν καὶ τρυφερὴν καρδίαν, διὰ τὰ τὴν καταξερσίτη μετὰ ταῦτα) τὴν ἀραιάντη Αἴγλην, τὴν επαραινίητε λέγω εἰς εϋπλαγχνίαν, τὴν ἡμέρωτε κομιάτι, καὶ ἀρχίτε τὰ βλέπη, ὅτι μερικαῖς ματιαῖς τὸν ἐσαγίτευαν, με ὅλον ὅπῃ αὐτὸς ἐκάθετο ξεχωριστὰ εἰς μίαν κώχην βασιῶντας τὸν ἑαυτόντη περιμαζωμένον, καὶ εὐχαριστέμενος μόνον τὰ τὴν βλέπη ὁ κακορρίζικος, καὶ τὰ ἀκῆ τὴν ἀγγελικὴν ὁμιλίαν της · κανένα πρᾶγμα δὲν τὸν εὐφραине, κανένα δὲν τὸν ἐπαρηγορῆσε, μόνον εἰς τὴν μοναχικὴν τε λύπην, καὶ εἰς τὰς βαθεῖς συλλογισμάς τε εὕρισκε μίαν ἡδονὴν, μίαν ἡσυχίαν, ἢ ὁποία εὐχαρισῆτε τὴν πληγωμένην καρδιάτη, καὶ ἀνέπαυε τὴν ψυχὴν της · με τοιαῦτα κινήματα ἐδρέφετο ὁ φλογερος ἐρωτάς τε ἕως ἑξὶ μῆνας.

Παραπονεῖται διατὶ δὲν τὸν ἀγαπᾶ,
καὶ πῶς τὴν καταπείδει.

Μίαν ἡμέραν ἐκεῖ ὅπῃ ἦτον πικρὰ συλλογιστέμενος κατὰ τὴν συνήθειάντη, ἢ ποικικερά τῆ σπητιῆ, νέα καὶ εὐμορφη κοπέλλα, ἐδέλησε τὰ τὸν προσκαλέσῃ πλέον κοντᾶ ἀπὸ τὴν κώχην ἐκείνην ὅπῃ ἐσυνήθιζε πάντοτε τὰ καλεῖται, ὅταν ἤρχετο εἰς τὸ σπήτι της.

ΔΑΜΑ'

ΔΑΜΑ. „ Καλὲ τί κάθευθε ὡσάν ξένος
 „ Ζιῖν; δὲν συντυχαίνετε, δὲν λέγετε τίπο-
 „ τες; τί εἶναι αὐτὴ ἢ μεταβολή; πῶ εἶναι τὸ
 „ πρῶτον σοχπέτισας; πῶ εἶναι οἱ ἀσεισμοί
 „ σας; ποτέ μὲ δὲν σᾶς εἶδα τόσον μελαγχο-
 „ λικόν. ”

ΖΙΟΥ. „ Κερᾶ μὲ, ὁ τύραννος τῆς καρ-
 „ διας μὲ, ὁ ὁποῖος νύχτα καὶ ἡμέραν καταξο-
 „ χίζει τὰ σπλάγγνα μὲ, τὸ θέλει ἔτζι· τί
 „ νὰ κάμω ὁ κακοῤῥίζικος; (ἀπεκρίθη μὲ ἕνα λυ-
 „ πηρὸν ἤθος ὁ Ζιῖν.) ”

ΔΑΜ. „ Τί νόσιμο; (α) ἔσεῖς οἱ νέοι
 „ πάντοτε εἰς τὸ σόμα σας αὐτὰ μόνον ἔχετε·
 „ σίδερα, πόνες, ἀλυσίδαίς, τυράννης, σκληρό-
 „ τηλαίς, βάσανα, λύπαις, παραδαρμὰς, φλόγαις,
 „ δεινὰ, καὶ ἄλλα παρόμοια· καὶ ποῖος εἶναι αὐτός
 „ ὁ τύραννος Ζιῖν εἰς θεό σας; ἐγὼ σᾶς βεβαι-
 „ ὴνω, ὅτι μόνον εἰς τὴν διάνοιάν σας νὰ εὐ-
 „ ρίσκεται τοῖστος; καὶ πῶς αὐτὸ τὸ ἀνόρησον
 „ ὄνομα ὁπῶ τὴν δίδετε, νὰ εἶναι ἰφτιράς της·
 „ ἴσως ἢ καί μὲν νὰ εἶναι ἢ πλέον πραοτάτη
 „ καὶ ἐρωτικὴ κοπέλλα, πότε μέτην ὡς τόσον
 „ παρακαλῶ. ”

ΖΙΟΥ. „ Ἐγὼ Κερᾶ μὲ, ἄχ ἐγὼ νὰ
 „ σᾶς τὴν εἰπῶ; ὁ θεὸς νὰ μὲ φυλάξη, ἂν
 „ κάμω ἕνα τοῖστον κίνημα, εἶμαι βέβαιος πῶς
 „ θέλει μὲ μεμφθῆ, πῶς θέλω τὴν παρακι-
 „ νῆσει εἰς ἀγανάκτησιν, καὶ αὐτός εἶναι ὁ θά-
 „ νατό μὲ. ”

ΔΑΜ. „ Δὲν εἶναι τρόπος νὰ εὐρίσκεται
 „ εἰς τὸν κόσμον σᾶς λέγω τοῖστος τύραννος,

„ κα·

α) Χαμογελῶντας.

» καθὼς τὸν πλάττει ἡ φαντασία σας αὐθόνητη
 » μὲ, πιεύσετε με πῶς ἐνίστε χωρὶς καμμίαν
 » αἰτίαν, τραβᾷ κἀνένας ἐρωτικὰ δεινὰ, τὰ ὁ-
 » ποῖα ἤμπορῶσαν νὰ διαλυθῶν μόνον μὲ ἕναν
 » λόγον, ἂν ἐτολμῶσεν ὁ ἐραστὴς νὰ τὰ ξεσο-
 » μίση.

ΖΙΟΥ. » Τὴν ἰδίαν γνώμην εἶχα κὶ ἐγὼ
 » περὶ τέτα Κερᾶ μὲ, προτῆ νὰ γνωρίσω τὰς
 » σκοπὰς τῆς ψυχῆς ἐκείνης ὅπῃ ἀπεφάσισα
 » νὰ λατρεύω ἐν ὄσω ζωῇ, πλὴν ἀφ' ἧ ἑκατά-
 » λαβα, εἶδα πῶς εἶχα λάθος.

ΔΑ΄Μ. » Ἀφήσετε τὸ ὕφος αὐτὸ εἰς
 » θεό σας Ζιὸν, ἐπειδὴ κὶ τῇ ἀληθείᾳ μὲ κα-
 » κοφαίνεται.

ΖΙΟΥ. » Ἀχ, πέτε εἰς τὸν ἔρπαγον τῆς
 » ἡσυχίας μὲ ἢ ἀφήση τὸ ἐδικόν τε, κὶ τότε
 » εὐδύς θέλετε ἰδῆ νὰ χαθῆ ἢ λύπη μὲ.

ΔΑ΄Μ. » Ἄν δώσω πίσιν εἰς τὰ ὅσα μὲ
 » λέγει ὁ νῆς μὲ, βέβαια ἡ ἰδέα σας μόνον τὴν
 » ζωγραφίζει τόσον σκληρὰν, εἶδὲ, . . . ἀμὴ τὸ
 » ὄνομά της παρακαλῶ, τὸ ὄνομά της;

ΖΙΟΥ. » Ἀχ Κερᾶ μὲ, τὸ ὄνομά της εἶ-
 » ναι ἀγγελικόν, δὲν εἶναι πρᾶγμα ὑποκάτω
 » εἰς τὸν Οὐρανὸν ἔπῃ νὰ τολμᾷ νὰ ἐξισαοθῆ
 » μαζύ της, ἢ λευκότης κὶ ἢ κοκκινάδα τῆ προ-
 » σώπα της, φιλονεικεῖ μὲ τὰς κρίνας, κὶ μὲ τὰ
 » τριαντάφυλλα· τὰ μάτια της (ἀχ με φαίνον-
 » ται πῶς εἶχαι ἀπατηλὰ, διατὶ δείχνον ἑλαρὰ)
 » τὰ μάτια της μοιάζον ζαφείρια, τὰ βλῆμμα-
 » τὰ της ἐρωτικὰ, τὸ σωματάκι της μικρόττον,
 » ὅπῃ μόλις χωρεῖ νὰ διαπεράσῃ ἕνεκ λογος,
 » τὰ χεῖλη της λεπτόττικα κὶ κόκκινα σὰν τὸ
 » μερτζάνι, ἢ μητίτζα της συμμετρη, τὰ μι-

» Λιάτης ξανθὰ ὡσαν τὸ χρυσάφι, τὸ ἀνί-
 » σημα τῆ σώματός της κυπαρίσσι, τὸ περιπά-
 » τιμά της καμαρωτὸν, ἢ τὸ ποδαράκι της ἴδιον
 » ὡσαν ἐκεῖνο τῆς Ἀφροδίτης.”

ΔΑ΄Μ. » Μὰ, αὐτὰ ὅπῃ μὲ λέτε, ἢμπορεῖ
 » νὰ τὰ προσαρμόσῃ κἄνεις εἰς ὄλαις ταῖς κο-
 » πέλλαις ὅπῃ εἶναι παρῶν, ἢ ἔτζι ἡμεῖς δὲν
 » ἐκαταλάβαμεν τίποτες.”

ΖΙΟΥ. » Τὸ ξεύρω Κερᾶμε, πλὴν ἐμέ-
 » να μὲ φαίνεται πῶς εἶναι κατ' ἐξοχὴν μία,
 » εἰς τὴν ὁποῖαν ἀρμόζην αὐτὰ ὅλα καλλίτερα,
 » ἢ εἶναι ἐκεῖνη τὴν ὁποῖαν μὲ λαύραν λατρεύω ὁ
 » κακορίζικος.”

ΔΑ΄Μ. » Νὰ ζῆν τὰ ματάκια σὲ Αἴγλη,
 » (εἶπε τότε ἡ Δάμα) κοιτάξε νὰ μάθῃς ποῖα
 » εἶναι αὐτὴ ἢ τόσον σκληρῆ; ἐπειδὴ ἢ ἐγὼ
 » τόσῃν ὄραν τῆ κάκῃ ἐπάσχισα.”

Ὁλη ἢ συντροφιά ἐπαρκάλεσε τὴν Αἴγ-
 λην ὁμοίως νὰ λάβῃ αὐτὸν τὸν κόπον, ἢ νὰ
 ἐξετάσῃ κατὰ μόνας τὸν Ζιὸν, ποῖαν τάχα
 λατρεύει, ἐπειδὴ ἢ ὅλοι ἐγνώρισαν ἀπὸ τὰ
 σημεῖα ὅπῃ εἶπεν ἐκεῖνος, πῶς νὰ εἶναι αὐτὴ ἢ
 ἴδια. Ἡ Αἴγλη τὸ ἀπέφυγε κατὰ πρῶτον,
 πλὴν βλέπωντας πῶς ὅλο τὴν ριζὴν, τὸ ἐσερ-
 ξε πλεον με ἕναν τρόπον ἀδιαφορίας, πῶς τά-
 χῃ δένῃ τὴν ἔκοφτε, πῶς τὸ κάμνει μόνον διὰ
 χατήρως, ἢ πῶς ὑπακᾶει διὰ νὰ τὰς δείξῃ δέ-
 λουσα. » μὲ συμπαθεῖτε Αὐδέτη με (εἶπε τό-
 » τε ἢ Αἴγλη ῥοδοκοκκινίζωντας) ὅπῃ λαμβάνω
 » τὴν τέλμην νὰ σᾶς ἐρωτήσω, ποῖα εἶναι αὐ-
 » τή ὅπῃ συγχίζει τὴν ἡσυχίαν σας; διατὶ κα-
 » τῶς

» θῶς βλέπετε, ὅλη ἡ συντροφιά ζητεῖ ἀπὸ
» λόγου με αὐτὸ τὸ ἔλτζιλιῆκι.»

ΖΙΟΥ. „ Ἀχ σκληρὴ, ἄχ ἀσπλαγχνὴ
» Αἴγλη (ἐφώναξεν ὁ Ζιὺν, ἀφ' ἧ εἶδε πᾶς
» ἔξεμάκρυναν ὅλοι, καὶ δὲν ἀκέει πλέον κἀνεῖς)
» ἄχ, ἐγὼ μὲ ὅλον ὅπῃ περικλείω τὴν δυσυ-
» χίαν καὶ τὰς παρακλήσεις με εἰς αὐτὸ τὸ χαρ-
» τάκι, τὸ ὁποῖον παρακαλῶ μὲ ἰλαρότητα νὰ
» τὸ ἀναγνώσετε, δὲν λείπω καὶ ἐκ σώματος
» νὰ ἐκφράσω ὅσον ἡμπορῶ, καὶ ὅσον ἡ τωρινὴ
» περίστασις μὲ τὸ συγχωρεῖ, μέρος ἀπὸ τὰς
» πόνους με.»

Ἐτὶ λέγωντας, ἔδωκε τὸ βιβλίον τε τὴν
Αἴγλην, ἡ ὁποία ἀνέγνωσε κρυφὰ ταῦτα.

Εἶν' εὐμορφία μεγάλη, πῶ δὲν τὴν ἔχει ἄλλη;

Αὐτὸ πῶ δὲν γνωρίζεις, τὰ ἐδικά σου κάλλη;

Καὶ εἶσαι λανθασμένη, κάθε καρδιά μένει;

Ἀπὸ τὴν εὐμορφία σου, ἀφεύκτως νικημένη

Γέφυρε ὅτι νέα, τόσον πολλὰ ὠρεῖται,

Μόνη σὺν κόσμον εἶσαι, πρώτη καὶ τελευταία.

Καὶ μόνη πῶ δὲν θέλει, καθόλου νὰ τὴν εἴλη,

Τὶ κάμνουν σαῖς καρδίαις, τὰ ἐδικά της βέλη.

Μὰ εἶναι ἄμαρτια νᾶχης τόσην κακία;

Δὲν πρέπ' εἰς τέτοιο σῶμα, νὰ εἶν' τέτοια καρδιά.

Δὲν θέλω παρὰ μόνον, νᾶχης ὀλίγον πόνον

Μήπως τὸν ἐραγήν σου, τὸν προξενήσης φόνον,

Ἄχ τὰ παράνοιά τε , διὲς ἢ τὰ δάκρυά τε ,
 Καὶ παρεγόρησέ τον , μὴν καίης τὴν καρδιά τε ,
 Δὲν εἶν' πῶς θὰ πεθάνῃ , λυπεῖται πῶς σὲ χάνει ,
 Κι αὐτὸ δὲν τὸν ἀφίνει , σιγμὴν νὰ ἀνασάνῃ .

Καθὼς εἶδεν ὁ νέος πῶς τελειώνει τὴν ἀνά-
 γνωσιν ἢ θεά τε , ἀκολούθησε τὴν σειρὰν τῆς ὁμι-
 λίας τε λέγωντας .

ΖΙΟΥ. „ Ἄχ ἄπονη , δὲν μὲ φθάνου οἱ
 „ πόνοι μὲ , τὰ βάσανά μὲ , οἱ παραλαρμοί μὲ ,
 „ μόνον μὲ ζευκλεντίζετε ἢ ἡ εὐγενεία σας ;
 „ καμώνεσθε πῶς δὲν ἰξεύρετε τάχα ποῖα εἶναι
 „ ἐκεῖνη ὁπῶ συγχίζει τὴν ἡσυχίαν μὲ ; ποῖα
 „ θερρίζει τὰ σπλάγχνα μὲ , ἢ καταξοσχιζει
 „ τὴν καρδιά μὲ , μὲ τὸ ἄπονον φέρσιμόν της ;
 „ δὲν ἰξεύρετε πῶς ἡ εὐτυχία , ἢ ἡ δυστυχία
 „ μὲ , ἡ χαρὰ ἢ ἡ λύπη μὲ , ἡ ζωὴ ἢ ὁ θά-
 „ νατός μὲ , κρέμεται εἰς ἕνα ἡ σας λόγον ; ἐγὼ
 „ δὲν πασχίζω νὰ σᾶς παρακινήσω εἰς εὐ-
 „ σπλαγχνίαν Κερᾶ μὲ τώρα , μῆτε νὰ δείξετε
 „ ἰλαρότητα εἰς τὸν φλογερὸν ἔρωτά μὲ , ὅχι
 „ μὰ τὴν ζωὴν σας ἢ εἰς τὸ χάλι ὁπῶ εὐρίσκο-
 „ μαι , αἰσθάνομαι πόσῃν δύναμιν ἔχῃν ἢ τὰ
 „ θέλγηταί σας , ἢ τὸ μῖσος ὁπῶ ἔχετε κατ'
 „ ἐπάνω μὲ ἢ ἀληθινὰ τίκομαι , πλὴν πάλιν ἔρ-
 „ χομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μὲ , ἢ μένω εὐχαριση-
 „ μένο , ὅσον σκληρύνεσθε ἐναντίον μὲ φῶς μὲ ,
 „ ἄλλ' ὅσον ἡ καρδιά μὲ σᾶς ἀγαπᾷ , ἢ ἀνα-
 „ πύεται εἰς τὰς πόνους της . Τὰ δάκρυα ὁπῶ
 „ κώνω ἐξ αἰτίας σας , μὲ δίδου μίαν λυπηρὰν
 „ δονὴν , ὁ νῦς μὲ ἄς εἰπῶ ὅτι ἡσυχάζει , μὲ
 „ ὅλον ὁπῶ ξεύρω πῶς δὲν ἔχετε σκοπὸν νὰ μὲ
 „ παρη-

» παρηγορήσετε · ἐγὼ ἀπελπίζομαι . . . πε-
 » θαίνω πλέον . . . ἀπὸ τῆς πόνου . . . καὶ
 » ἀπὸ τὸν ἔρωτα, καὶ τότε Κεραῖ με, τότε ὅταν
 » τὸ μάθετε, ἴσως θέλετε μὲ εὐσπλαγχνισθῆ,
 » ἴσως θέλετε δακρῦσει, ἴσως θέλετε εἰπῆ. Ο
 » κακορρήζικος, μὲ τὰ πρῶτά τε μὲ ἀγα-
 » πῆστε. Αὐτὰ σοχάζομαι ψυχὴ με ἐν ὅσω
 » κάθομαι εἰς τὴν κάχην καὶ ὅλη ἡ συντροφία
 » παίζει καὶ γελαῖ · σας βεβαιώνω φῶς με ὅτι,
 » δὲν ἀλλάζω τὰ πύρινά με δάκρυα, μὲ ὅλος
 » τῆς ἐγλεντζέδες τῷ κόσμου . . . (α) ἄχ ὡ-
 » ραιοτάτη με Αἴγλη, δὲν τρομάζω ἄλλο, δὲν
 » τρέμω ἄλλο, παρὰ τὴν ἀδιαφορίαν σας, νὰ
 » μὴν μὲ ξεχάσετε καρδίτzaam · ἂν τὸ πάθω
 » καὶ αὐτὸ, ἐγὼ πεθαίνω πλέον ἀπὸ τὸν πό-
 » νον (β), ἂν μὲ συγχαίνεσθε πάλιν, πεθαίνω μὲ
 » τὸ θέλημά με, διὰ νὰ χαθῆ ἀπ' ἐμπρός σας
 » τὸ ἀθλιον αὐτὸ κορμί, ὅπῃ εἶναι ἡ αἰτία τῆς μίσους
 » σας, καὶ ὅπῃ ἔγινε μισητότερον εἰς ἐμένα,
 » παρὰ εἰς τὴν εὐγενεῖαν σας · ἂν ὅμως . . . καμ-
 » μίαν φορὰν ἠθέλετε . . . ἀλλάξῃ βελὴν, ἠθέ-
 » λετε κλίνη εἰς εὐσπλαγχνίαν, ἠθέλετε μὲ
 » λυπηθῆ, ἡ ὑπερβολικὴ χαρά με, ἴσως καὶ
 » τότε προσξενήσῃ τὸν θάνατόν με, καὶ ἔτσι πάν-
 » τος ὡραιοτάτη με Αἴγλη, ἡ ψυχὴ με εἶναι
 » εἰς κίνδυνον. Ναὶ Κεραῖ με τῇ ἀληθείᾳ, κάμ-
 » νω ὄρον εἰς τὴν ἀγγελικὴν ὡραιότητά σας,
 » εἰς τὰ ἐρωτικὰ ματάκια σας, εἰς τὰ ἀξιοτά-
 » τρευτον πρόσωπόν σας, καὶ ἂν τὰρα δὲν ἦτον
 » εἰς

(α) Βλέπωντάς την συλλογισμένην ὁ Ζωὴν, ἀκρίβως
 τὰ λέγει.

(β) Χύει δάκρυα.

„ ἄνθρωποι ἐδῶ παρῶν, ἐγὼ ἤθελα πέσῃ Κε-
 „ ρᾶ με εἰς τὰ ποδαράκια σας, τὰ ὅποια μὲ
 „ λαχτάρων καταφιλῶ μὲ τὸν νῦν με, διὰ τὰ
 „ σᾶς βεβαιώσω, πῶς αὐτὰ ὅπῃ σᾶς λέγω,
 „ εἶναι γενήματα τῆς θλιμμένης καρδιάς μου.
 „ Σᾶς βάνω μάρτυρα τὸν ἴδιον πλάσιν μας
 „ φῶς με ὅτι νὰ μὴ ζῶ, νὰ μὴν ἀναπνέω εἰς τὰ
 „ ἐξῆς, παρὰ διὰ τὰ ἑράνια κάλλη σας. Τῶ-
 „ ρα θυμώτετε Κεραῖ με ὅσον ἀγαπᾶτε, ἀρ-
 „ ματωθῆτε μὲ ἐκεῖνο τὸ σοβαρὸν ἦθος ὅπῃ με-
 „ ταχειρίζεσθε πάντοτε, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν
 „ προσαγῆν σας ἀγάπημα, κάμετέ με ὅτι ὀρί-
 „ ζετε, κἀνένα χρέος δὲν ἔχετε εἰς τὸ νὰ μὲ
 „ εὐσπλαγχνισθῆτε, νὰ με συμπονέσετε, νὰ
 „ μὲ λυπηθῆτε, ἐγὼ ὅμως ὁ δυστυχῆς σᾶς
 „ χρεωσῶ τὸ Πᾶν, σχεδὸν ἢ τὴν ἰδίαν ἐκείνην
 „ θλιβεράν ἡδονὴν, τῆ νὰ ξεψυχήσω λατρεύ-
 „ ωντάς σας Θεά με ... ἢ ...

ΑΙΓ. „ Εἰγὼ δὲν ἐπρόσμενα αὐθέντημα
 „ νὰ ἀκέσω τόσαις ὑπερβολαῖς, ἢ μίαν τοιαύ-
 „ την ὀμιλίαν (εἶπεν ἡ Αἴγλη κοκκινίζοντας)
 „ ὅπῃ μὴτε νὰ τὴν ἀποφύγω ἢ μπορῆσα, μὴτε
 „ νὰ τὴν διακόψω· δὲν νοιώθω ποῖον εἶναι τὸ
 „ αἶτιον ὅπῃ σᾶς παρακινεῖ νὰ φερθῆτε μὲ αὐ-
 „ τὸν τὸν τρόπον, ἂν τὸ κάμνετε διὰ ἀρεῖσ-
 „ μόν, ἢ ἐπὶ τέτα μὲ ἐκλέξετε ἀπὸ ταῖς
 „ συντρόφισσαίς με, ἄλλος ὁ λόγος...

ΖΙΣΤΡ. „ Μὲ συμπαθεῖτε ὅπῃ κόφτω
 „ τὸν λόγον σας Κεραῖ με (εἶπεν ὁ Ζιστὴν κίτρι-
 „ ζοντας) ἢ ἀρχὴ τῆς ὀμιλίας σας εἶναι πολ-
 „ λήσκληρῆ, ἢ δὲν ἢ μπορῶ νὰ προσμείνω διὰ
 „ νὶ ἀκέσω τὸ τέλος τῆς φῶς με· (ὡς εἶναι μὲ
 „ τὴν ἄδειάν σας) σᾶς λέγω ὅτι ὅσον εἶπε κα-
 „ λῆτι-

„ λήττικη, τόσον ἢ ἀσπλαγχνή· εἰς το κακόν
 „ μὲ ροιζικόν, ἔφθασα γὰρ τὸ καταλάβω πολ-
 „ λὰ ἀργά. Ἐγὼ ἤθελα σᾶς ἀποφύγη κατὰ
 „ πρώτην προσβολὴν ἀν τὸ ἔθευρα, δὲν ἤθελε
 „ κυνηγῶ τὴν συναναστροφὴν σας, ἢ ἔττι ἴσως
 „ ἤμπορῶσα νὰ σᾶς ξεχάσω· ἀμὴ τάρᾳ Κερᾶ
 „ μὲ; πάει πλέον, πλέον δὲν εἶναι καιρὸς,
 „ ἐγαγγραΐασεν ἡ καρδιά μου, ἢ μόνον ἢ ὁ
 „ θάνατος, ἢ ἡ ἀπόλαυσίς σας μὲ τὴν ἰατρύει.
 „ Ἀλιθινὰ ψυχὴ μου μὲ τῆς ἀσεΐσμός τῆς Μα-
 „ δάμ Ρ' ἐή (α) εὐρήκα εὐλογον αἰτίαν διὰ τὰ
 „ ξεχύσω τὴν φλόγα ὅπῃ κατασφραγεῖ τὸ πο-
 „ λυπαδέες μου σῆδος, νὰ σᾶς φανερώσω τὰ ἀ-
 „ νυπόφερτα δεινά μου, ἐπειδὴ ἢ ἕως τάρᾳ πάν-
 „ τότε ἐφεύγετε ἀπὸ λόγῳ μου, ἄσαν νὰ ἔμην
 „ κἀνένα θηρίον· ἢ ἂν ἀνοιγα τὸ σῶμα μου ὁ
 „ καϊμένος γὰρ σᾶς φανερώσω τίποτες διὰ τὴν
 „ λαύραν τῷ ἔρωτος ὅπῃ μὲ τῆκει, δὲν μὲ ἐδί-
 „ δετε καμμίαν ἀκρόασιν· σσχαθῆτε λοιπὸν
 „ Κερᾶ μου, τί ἀποτέλεσμα κάμνει εἰς τὴν ψυ-
 „ χὴν μου αὐτὴ ἡ σκληρότης σας; ἢ τότε...

ΑἴΓ. „ Πιθὰ παραπνεΐσθε Αὐθέντη μου,
 „ (εἶπεν ἡ Αἴγλη χαμογελῶντας) καλᾶ· νὰ
 „ σᾶς ἀκέσω, μὰ ἀράγε δὲν ξεπέφτω ἀπὸ τὰ
 „ καθήκοντα ὅπῃ πρέπει νὰ φιλᾶττη ἕνα κο-
 „ ρίττι;”

ΖΙΟΥ. „ Ἀχ ὁ κακερῆζικος, ἢ ἂν ἔθευρα
 „ πῶς μόνον αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀσπλαγχν-
 „ νίας σας, τί ἤθελα ἄλλο;”

ΑἴΓ. „ Νάσκε αὐθέντη μου, ἡ εὐγενεΐα
 „ σας εἶσε ἕνα ὑποκείμενον, πρὸς τὸ ῥόπσιον
 „ τῆς

(α) Τὸ ὄνομα τῆς ποικικερᾶς.

» πεί κἀνείς νά φέρεται μέ σωσά μέτρα , ἔ νά
» μὴν ἀποφεύγη καθόλα ἀπὸ τὸ χρέος τε. »

ΖΙΟΥ. » Καὶ διατὶ τὸ κακὸν αὐτὸ μόνον
» εἰς τὸ δίκονμα τὸ κεφάλι νά πέση, εἰς και-
» ρὸν ὅπῃ βλέπω ἄλλης τόσας ἐρασίας, ἔ λαμ-
» βάνην χίλιαις παρηγορίαις ἀπὸ τὰ ἀμόριε
» τους ;

ΑἴΓ. » Ἐπειδὴ ἔ ἡ ὑπόληψίς σας αὐ-
» θέντημα ὡς πρὸς ἐμὲ εἶναι πολύτιμος, δὲν
» σᾶς ἔχω εἰς τὸν βαθμὸν ὅπῃ εἶναι ἐκεῖνοι ,
» ἔ . . .

ΖΙΟΥ. » Ἄχ ὠραιότητα με Αἴγλι . . .
» (α) ἄχ ἐλπίδα με , συγχωρήσετε παρακαλῶ
» αὐτήν με τὴν τόλμην , τὸ ἀδιάκριτον αὐτὸ
» κίνημά με , ἡ μέθῃ τῆς χαρᾶς εἰς τὴν ὀ-
» ποίαν . . .

ΑἴΓ. » Ὅχι ἄλλο , πρέπει νά τὸ πα-
» ραβλέψω (ἀπεκρίθη ἐκείνη κατακόκκινη) δὲν
» τεργιάζει νά ἀποδείξω πῶς με ἐκακοφάνηκεν,
» ἐπειδὴ ἔ ἀπὸ τὴν ἀπλότητά μου τὰ πα-
» θαίνω. »

ΖΙΟΥ. » Ἄχ ὁ δυσυχῆς , τί νά νοιῶ
» σω ἀπὸ τὸ σκοτεινὸν αὐτὸ αἴνιγμα ; »

ΑἴΓ. » Αὐθέντημα, ἄς τελειώσωμεν σᾶς-
» παρακαλῶ τὴν συνομιλίαν μας , διὰ νά μὴν
» πέσωμεν εἰς ταῖς γλώσσαις ἐκεινῶν ὅπῃ μᾶς
» κοιτάζω. »

ΖΙΟΥ. » Ὅχι ἀξιολάτρευτή με Αἴγλι·
» ἂν ἴ ἀφήσετε εἰς αὐτὴν τὴν ἀξιοδρήνητόν με
» καὶ πᾶσιν, ἐγὼ ἀπελπίζομαι πλέον. Στα-
» θῆτε νά ζῆτε Κερά με , δάστέ με παρακα-
» λῶ

Πέφτει εἰς τὰ γόνατά της.

„ λῶ τὴν ἄδειαν διὰ τὰ σᾶς φανερώσω ὅλως
 „ τῆς ἐγκαρδίας πόνησιν, τῆς ὁποίας με φαί-
 „ νεται δὲν εἶναι ἀπαίσιον τὰ σᾶς τῆς κοινολο-
 „ γήσω. Ἐγὼ σᾶς λατρεύω ψυχῆ μου· ἡ εὐ-
 „ γενεῖά σας γνωρίζετε τῆς συγγενεῖς μου οἴ-
 „ τινες ὄλοιτες σᾶς πονῶν· ἂν εἴχετε καμμίαν
 „ κλίσιν πρὸς τὸν δῆλον σας, ἤθελε τολμήσω
 „ τὰ λάβω κάποιαις χρησαῖς ἐλπίδαις, τὰ ἀπο-
 „ κατασαδῶ κἀνέναν καιρὸν εὐτυχῆς με τὸ μέ-
 „ στον σας... ὁ σκοπός μου ἀξιολάτρευτή μου Αἴ-
 „ γλη, εἶναι τὸ τὰ ζήσω μαζί σας, καὶ τὰ εἶ-
 „ μεθα μία ψυχὴ· τί εὐδαιμονία εἰς ἐμένα
 „ τὸν κακορρίζικον τὰ σᾶς ἀποκτήσω διὰ Κε-
 „ ρᾶν μου, τὰ φροντίζω διὰ τὰ ζητήματά σας,
 „ διὰ τὰς εὐγενικαῖς δέλησαίς σας, τὰ ἀκῶ
 „ ἀπὸ τὸ νοσιμώτατον αὐτὸ σοματάκι σας τὰ
 „ πλέον γλυκὰ ὀνόματα, καὶ πρὸ πάντων τὸ
 „ ἔνομα τῆ Συζύγου; ἄχ τί χαρὰν δέλει με
 „ προξενήσῃ τὴν πρώτην φοράν ὅπῃ δὲ τὰ τὸ
 „ ἀκῶσῶ ἀπὸ τὰ κοκκινόχροα χεῖλη σας; ὠραι-
 „ τάτη μου Αἴγλη, ἡ ζωὴ ἔχει βάσανα, πλὴν
 „ σμικρυνόμενα με τὴν συνοδίαν σας, με τὰ νό-
 „ σιμα βλέμματά σας, με τὸν ἡδονικὸν ἦχον
 „ τῆς φωνῆς αὐτῆς ὅπῃ διαπερνᾷ ἕως εἰς τὴν
 „ καρδίαν, με τὸ ἐρωτικὸν ὕφος ὅπως... δέλει
 „ μεταμορφώνεται εἰς ἐγλεντζέδες... δὲν εἶναι
 „ αὐτὸ μόνον ἀξιολάτρευτή μου Αἴγλη; ὅπῃ με
 „ χαροποιεῖ ἕνας τιμημένος ἄνθρωπος, καχταρεῖ
 „ με περισσοτέραν λαύραν τὰ ξαναγεννηθῆ, ἡ-
 „ γων τὰ βλέπη τὸν ἑαυτὸν τε μετακομιεμένον
 „ εἰς τὰ παιδιά τε. Τί εὐτυχία, τὰ παλατι-
 „ ρῆ κἀνεῖς τὴν ὠραιότητα, καὶ τὴν ἀρετήν τῆς

„ μητρόσ της εἰς αὐτά ; ποίαν παρηγορητικὴν
 „ ἐλπίδα δὲν λαμβάνω διὰ λόγους, σοχαζό-
 „ μενος τὴν νοσιμάδα, καὶ τὰ ἀμίμητα θέλγη-
 „ τράσας; ἄχ, ποία ἡδονὴ δὲν αἰσθάνεται ἡ
 „ καρδιά μου βλέπωντας πῶς τὸ δεύτερον ὑπο-
 „ κείμενον τῆς ἀγάπης μου, θέλει εἶναι ἐκεῖνα τὰ
 „ πρόσωπα ὅπως θὲ νὰ ἐπιφέρῃν τὸ ὄνομά μου,
 „ καὶ νὰ συνδέτῃν τὴν φαιμελίαν μου; ...

Η' Αἴγλη τὸν ἤκεν ἐκστατικὴ, καὶ ῥοδο-
 κόκκινη, χωρὶς νὰ τὴν δυσαρεσῆσθῃ αὐτὴ ἢ
 διεξοδικὴ ὁμιλία, καὶ ἄρχισε νὰ ἡμερώνῃ ἀπὸ
 ὀλίγον ὀλίγον· μὲ φαίνεται πῶς ἂν εἶπῃ κά-
 νεις τὰ ἴδια αὐτὰ ὅπως εἶπεν ὁ Ζιῶν, μὲ τὴν
 ἰδίαν τῆς καρδίας συντριβὴν, εἰς ἓνα κορίτζι ὅπως
 ἔχει σκοπὸν νὰ τὸ ἀποκτήσῃ διὰ συμβίαντα,
 ἴσως θέλει κάμῃν τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα.

ΑἴΓ. „ Ἡ εὐγενεία σας ὁμιλεῖτε πολλαί
 „ καλὰ αὐθέντη μου, πλὴν τί θὲ νὰ εἶπῃ ἀρά-
 „ γε ἢ συντροφικὰ διὰ τὴν ἀργιότητά μου.

ΖΙΟΥ. „ Ἄχ δὲν μὲ κόφτει Κερᾶ μου,
 „ ἄς εἶπῃ ὅ,τι θέλῃ, εἰπέτε πῶς ἐδοκιμάσετε
 „ μεγάλον ἀγῶνα ἐν ὧσιν νὰ μάψετε τὸ σε-
 „ κρέτο μου.

ΑἴΓ. „ Ἄς πᾶμε ὡς τόσον (ἀπεκρίθη
 „ χαμογελῶντας ἡ Αἴγλη) καὶ τὰς λέγομεν
 „ πλέ, ὅ,τι ἡμωρέσωμεν.

ΖΟΥ. „ Ναὶ Κερᾶ μου σᾶς κάμνω ὄρκον
 „ ὅτι, δὲν θέλω νὰ ζήσω εἰς τὸ ἐξῆς, παραί-
 „ δια τὴν εὐγενείαν σας... νὰ...

Ἡ νέα εἶδε πῶς ὁ Ζιβὶν ἀντὶ τῆς τελειώσεως τὴν πολυλογίαν τε, ἐξανάρχισε τὴν ἐρωτικὴν τὴν ὁμιλίαν· ὅθεν τὸν ἄφησε καὶ ἦλθε κοντὰ εἰς τὴν Μαδὰμ Ρέι, ἡ ὁποία τὴν εἶχε παρακαλέσει νὰ πασχίσῃ νὰ μάθῃ τὴν κρυφὴν μελαγχολίαν τε.

ΜΑΔ. „ Πῶς πάτε Αἴγλι; ἐννοιώσετε τίποτες ἢ ὄχι; ”

ΑἴΓ. „ Σὰς βεβαιώνω Κερᾶ με πῶς ἡ σημερινὴ ὑπηρεσία ὅπῃ μὲ ἐδώσετε, εἶναι τὸσον περιπλεγμένη, ὅπῃ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὴν εὐγάλω εἰς τὸ κεφάλι. ”

ΜΑΔ. „ Καὶ διατὶ Αἴγλι; ἐγὼ νομίζω πῶς δὲν εἶναι τόσον δύσκολον, καὶ ἐλπίζω νὰ ἐμάθετε τὸ σκερῆτο ὅπῃ ὁ Ζιβὶν ζητεῖ νὰ μᾶς κρύψῃ. ”

ΖΙΟΥ. „ Ὅχι Κερᾶ με (α) ἡ εὐγενεῖα τῆς ἀντὶ τῆς πασχίσῃ δια νὰ μάθῃ τὸ σκερῆτο με, ἐπῆγεν ἐναντίον τῆς Σελήσεως σας, καὶ δὲν ἀνέχεται κατ' ἑδῆνα τρόπον νὰ τὸ ἀκῆσῃ, μὲ ὅλον ὅπῃ γονατισὸς ἀρκετὴν ὥραν τὴν ἐπαρακάλεσα. ”

ΜΑΔ. „ Καὶ λοιπὸν δὲν ἰξεύρει τίποτες, δὲν μὲ λέτε; ”

ΖΙΟΑ. „ Ἄχ, ἀλοίμονον, ὄχι Κερᾶ μου. ”

ΜΑΔ. „ Ὅριζε ἐδῶ Αἴγλι, ἔγω νὰ σὰς εἰπῶ, ἐπειδὴ καὶ ἀπ' ἐδῶ ὄλοιμα τὸ ἀκῆσαμεν (β). Καθὼς νομίζω, ἡ εὐγενεῖα σας

„ εἶπε

(α) Μὲ ἀνυπομονησίαν.

(β) Συντυχαίνοντάς τὴν εἰς τὸ αὐτὸ κομμάτι διὰ τὰ

» εἶπε ὁ σκληρὸς τύραννός τε, ἢ δὲν τὸ κάμνετε
 » καλὰ κόρη μὲ. τί ἔχει ὁ Ζάβελις, δὲν εἶναι
 » ἄξιός διὰ νὰ τὸν ἀγαπήσῃ κάνεις;

Α'Γ. » Κερᾶ μὲ ὡς φίνεταί ὅλοι σας
 » ἐγινήκετε τὸ ἕνα διὰ νὰ μὲ . . . ἐγὼ ὅμως
 » ἐλπίζω πῶς ὁ Ζιβὴν θέλει μὲ βοηθήσει, ἢ
 » εὐγενεῖά τε ξεύρει καλύτερα ὅτι . . . μόνος
 » πρέπει νὰ σᾶς φανερώσῃ . . . τὰ μουσικά τε,
 » ἢ . . .

ΜΑΔ. » Χαίρομαι, χαίρομαι, ἀληθινὰ
 » ἐσυμφωνήσετε. νὰ ζητῆτε βοήθειαν ἀπὸ τὸν
 » Ζιβὴν, ἐκεῖνος νὰ θέλῃ νὰ σᾶς μιλήτῃ, τὸ πείσ-
 » μα νὰ μὴ σᾶς ἀρίνη νὰ τὸν ἀκέσετε· ὅλα
 » αὐτὰ μὲ δίδαν καθαρὰν ἰδέαν τῆ πράγματος·
 » τὸ καταλάβαμε.

Α'Γ. Κερᾶ μὲ σκοτώνετε ἐξηγῶντας
 » ἀλλέως τὰ ὅσα σᾶς λέγω ἢ καϊμένη· νὰ,
 » πῶ σιωπῶ ἢ ἐγὼ διὰ νὰ μὴν σᾶς δώσω αἰ-
 » τίαν νὰ μὲ εἰπῆτε πλέον τίποτες.

ΜΑΔ. » Ἐτζί εἶναι, ἔχετε δίκαιον· αὐ-
 » τὸ προέρχεται Αἴγλι μὲ τὸ νὰ μὴν ἠμπο-
 » ρῆτε νὰ κρύψετε τὴν ἀλήθειαν· ὡς τόσον ἄς
 » τ' ἀφήσωμεν κατὰ τὸ παρὸν, διὰ νὰ γλεν-
 » τίσωμεν κομμάτι, ἢ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι,
 » θέλομεν ἐκναμιλήσει περὶ τέτῃ.

Τὸ αἶτιον ὅπῃ ἐφέρθη ἡ Μαδὰμ Ρ'έη, ἢ
 ὄλη ἢ συντροφία τοιαυτοτρόπως πρὸς τὸ κορίτσι,
 ἦτον· μὲ τὸ νὰ εὕρισκαν εὐλογον τὸ νὰ συγ-
 γενευσθῶν αὐτοὶ οἱ δύο νέοι, μὲ ὅλον ὅπῃ ἡ φα-
 μελία τῆ Ζιβὴν, ἐφαίνετο κομμάτι ἀνωτέρα ἀπὸ
 τῆς Αἴγλης· ἐκεῖνη πάλιν ἐκ μέρεστικῆς, ἐπρο-
 τιμῶσε τὸν Ζιβὴν ἀπὸ τῆς ἄλλης νέης, εἶχε μίαν
 ὑπό-

υπόληψιν ξεχωριστήν εἰς σέ λόγηται, εὔρισκε
 κάτι τὶ εἰς αὐτόν, ὅπῃ καί εἰς ἄλλος δὲν τὸ εἶ-
 χε, καὶ τὸν ἐνόμιζε διὰ ἓνα ὑποκείμενον ὅπῃ
 ἔπρεπε νὰ δοκιμαζῆ περισσοτέραν κλίσιν· ἦτον
 ἀληθινὰ καὶ αὐτὴ μοναχοκόρη, καὶ ἓνα μέρος ὅπῃ
 κάθε εὐγενὴς ἤμπορῆσε νὰ τὴν πρετεντέρη.
 Πλὴν αἰθάνετο ἡ καίμενη τὴν διαφοράν ὅπῃ
 ἦτον μεταξὺ αὐτῆς, καὶ τῆ ἔραστῆς· ἡ καρδιά
 τῆς ὡς τόσον τὸν εὔρισκεν ἀξιαγάπητον (αὐτὸ
 δὲν ἤμπορῆσε νὰ τὸ ἀποφύγη) καὶ ἐπάσχιζε νὰ
 τὴν καταπέισῃ ὅπῃ νὰ μὴν παραιτηθῆ ὀλάκαιρη
 εἰς τὸν γλυκὺν ἔρωτά της. Ὁ δὲν τὴν ἐφαίνετο
 πῶς εἶναι ἀδιάφορη, καὶ πῶς δὲν τὸν πονεῖ μέ-
 τὰ σώσά της· τὰ χρῆσά ἤδη, καὶ ἡ καλὴ
 ἀνατροφή της, τὴν ἐνδυνάμωναν εἰς τὸ νὰ φαίνε-
 ται περιμαζωμένη, καὶ γενναῖα κατὰ τῆ ἔρωτός
 της. Ἡ τύχη ὅμως δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀφή-
 σῃ κανένα καταφύγιον, μήτε νὰ τὴν δώσῃ ἀνα-
 κωχίαν, ἀφ' ἧ ἄρχισε νὰ τὴν πολεμῆ με μίαν
 σκληρότητα ἀπερίγραφτον.

Ἡ μητέρα τῆ Ζιβὶν συντυχαίνει
 μετὴν Αἴγλην.

Τὴν αὐρινὴν ἡμέραν, μετὰ τὴν σύνομιλίαν
 τῶν δύο τῶτων ἔραστῶν, ἡ Αἴγλη ἔτυκεν εἰς
 ἓνα ἀρχοντικόν, ὅπῃ ἦτον καὶ ἡ μητέρα τῆ Ζιβὶν.
 Ὑστερον ἀπὸ διαφόρας ἐγλεντζέδες, ἡ νοικοκυεῖα
 τῆ σπητιῶ ταῖς ἐκράτησε καὶ ταῖς δύο νὰ γευθῶ-
 τίσθον ἐκεῖ· ἡ Αἴγλη ἔχωντας κάποιαν ὑποψίαν

ἀπὸ τὰ ἡδυσινά, ἐφέρετο πάντοτε μὲ σέβας
 καὶ ὑπόκλισιν πρὸς τὴν Μαδὰμ Ζιβὴν· μία εὐ-
 γενική κοκκινάδα ἐσκέπαζε τὸ εὐμορφρον πρό-
 σωπόντης, καὶ ἐπρόσθετε κάτι τι εἰς τὴν φυσι-
 κὴν ὠραιότητάτης· μία ἀπλὴ δειλία, μία σεμ-
 νότης, μία κοσμιότης τῆ καδίσματόςτης, ἐμφύ-
 χωνε περισσότερον ἐκεῖνο τὸ ἀγγελικόντης κάλ-
 λος, ὅπῃ καὶ τὰ μάρμαρα ἠμπροσθε νὰ ἐλ-
 κύση εἰς ἔρωτα. Ἡ Μαδὰμ Ζιβὴν ἔμεινεν ἐκ-
 στατικὴ βλέπωντας τὸσον νῆρι, δὲν ἠμπροσθε νὰ
 τὴν χορτάση, καὶ μὲ τὰ μάτιατης τὴν ἐμετρῶ-
 σεν ἀπὸ τὴν κορυφὴν ἕως τὰ νύχια. Τέλος
 πάντων τὴν ἐπῆρεν εἰς τὴν ἀγκάληντης, καὶ μὲ
 χίλιας τζιριμόνιας ἄρχισε νὰ τὴν λέγη.

ΜΑΔ. „Μακαρίζω τὸν ἑμαυτόνμυ κό-
 „ ριμυ, ὅπῃ ἀξιῶθηκα νὰ γευματίσω μαζύσε,
 „ τῇ ἀληθείᾳ ἰτὸ νομίζω διὰ μεγάληνμυ εὐ-
 „ τυχίαν· τὸ καλόνμυ ροιζικόν βέβαια ἐνήργη-
 „ σεν εἰς τὸ νὰ σέ εὕρω ἐδῶ, σέ παρακαλῶ νὰ
 „ μὴ λείψης, ἀπὸ κοντᾶμυ, ἐπειδὴ ἔλαβα μίαν
 „ κλίσιν διὰ λόγυσε, καὶ νοσιμεύομαι εἰς ἄκρον
 „ νὰ συνομιλῶμεν ἀντάμα.”

Ἡ Αἴγλη τὴν εὐχαρίστησε μὲ μίαν ξεχω-
 ριστὴν χάριν ὅπῃ εἶχεν εἰς τὴν ὀμιλίαντης, βε-
 βαιώνωντας τὴν πῶς εἶναι πρόθυμη νὰ ὑπακῆση
 εἰς κάθε της παραμικρὸν νεῦμα, καὶ ὅτι τὸ νὰ
 ἀξιωθῆν τὴν ἀγάπηντης, ἦτον ἡ μεγαλητέρα
 της εὐτυχία, καὶ ἄλλα παρόμοια. Τὸ γεῦμα
 ἐβάσταξεν ἕως ταῖς δέκα ὥραις. Ἡ Μαδὰμ Ζιβὴν
 εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ πάντοτε ἐσυνομιλῶσε
 μὲ τὴν Αἴγλην, τὴν ἐδειχνε σημεῖα εἰλικρινῆς
 ἀγά-

ἀγάπης, τὴν ἔκαμνε χίλια τζελεμπιλήκια, δὲν εἶχε πῶ νὰ τὴν βάλῃ. Τέλος πάντων ἄρχισε νὰ τὴν ἀναφέρει καὶ περὶ τῆ ὑἱότης, λέγωντας ὅτι τὸν νομίζει εὐτυχισμένον, ἂν ἀξιώθηκε νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν εὐνοϊαν μιᾶς τόσον ωραίας, καὶ χρυσῶν ἡδῶν κοπέλλας, ὅτι ἂν ἀπόκτησε τὴν ὑπόληψίν της, δὲν εἶχε νὰ ἐπιθυμήσῃ πλέον ἄλλο τίποτε εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι εἰς τὴν ἀπόλαυσίν της, ἔπρεπε νὰ περιορίσῃ ὅλην τὴν εὐδαιμονίαν τα. Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ κατὰ τὴν ὑπερβολικὴν σύγχυσιν ὅπως ἐπεξενησαν εἰς τὴν αἴγλην αὐτὰ τὰ λόγια· ἐκόπηκεν ἡ φωνή της, ἔτρεμεν ὀλάκαιρη, δὲν ἔξευρε μῆτε τί νὰ κάμῃ, μῆτε τί νὰ εἰπῇ, ἀπεσβολάθηκε, τὰ ἔχασε πλέον. Ἡ μητέρα τῆ ἐρασῆτης τὸ ἐκκαταβαρῶν, ὄσον σκύπτωντας καὶ προσποιωμένη πῶς τάχα ἤθελε νὰ τὴν φιλήσῃ, τὴν εἶπε κρυφᾶ. „ Κόρη μου, ἀνίσως καὶ ἔχῃς καμμίαν κλίσιν εἰς τὸν Ζεῖν, πέμετο, μὴν τὸ κρέβης ἀπὸ λόγου μου, σὲ τάζω ὅτι, δὲν θέλεις εὖρη ἄλλο καλλίτερον ὑποκείμενον νὰ ξεμυστηρευθῆς, ἀπὸ ἐμένα. ”

ΑἴΓ. „ Ο' υἱός σας Κερᾶ μου (α) χωρὶς
 „ καμμίαν ἀμφιβολίαν, εἶναι ἄξιός διὰ νὰ ἐλ-
 „ κύσῃ τὴν εὐνοϊαν τῆ καθ' ἑνός, διὰ ταῖς ψυ-
 „ χικαῖς καὶ σωματικαῖς χάραϊς τα. Φθάνει νὰ
 „ εἶναι γέννημά σας, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ὑπόλη-
 „ ψιν αἷς καὶ ἐκείνων ὅπως δυσαρεσῶνται καὶ ἴς τὰ
 „ ὠλέον ἀξίειπαινα. ὠλήν Κερᾶ μου ἢ δέλη σας
 „ ποτέ μου, μῆτε τὸ ἐφαντάσθηκα νὰ ἐκτείνω
 „ τας

(α) Μὲ διακεκομμένην φωνήν.

» ταῖς ἰδέαις μὴ ἕως ἐκεῖ, μῆτε ἀπέρασαν ἀπο-
 » τὸν νῦν μὲ αὐτὰ ὅπῃ... ἢ εὐγενείας σῆ-
 » μερον... μὲ προβάλλετε τὸ ἐναντίον, ἐγὼ
 » μὲ φαίνεται πῶς νὰ ξεύρω τὰ μέτρα μὲ, καὶ
 » βασιῶ πάντοτε τόσον ταῖς ἰδέαις μὲ, ὅσον καὶ
 » ... τὰ λόγια μὲ, καὶ τὰ ἔργα μὲ εἰς τὸν
 » ἴδιον βαθμὸν τῷ εἶναι μὲ, καθὼς καὶ πρῶτα."

ΜΑΔ. » Τὸ ξεύρω, τὸ ξεύρω κόρη μὲ,
 » πλὴν ἂν ἐτύχαινε νὰ σὲ ἀγαπᾷ ὁ Ζιβὴν, ἂν
 » σὲ ἐπρόσφερε τὴν καρδιά τῆ, καὶ σὲ ἐζητήσεν
 » εἰς γάμον, ἀράγε...

ΑἴΓ. » Ἄν... αὐτὸ ἦτον... μὲ τὸν λό-
 » γον σας Κερᾶ μὲ...

ΜΑΔ. » Ναῖσκε, ναῖσκε, μὲ τὸν λόγον
 » μὲ, μὲ τὴν ἀδειάν μὲ, μὲ ὅλην μὲ τὴν καρ-
 » διάν.

ΑἴΓ. » Ἄχ Κερᾶ μὲ, ἐγὼ αἰδάνομαι
 » πῶς πρέπει νὰ σᾶς δώσω μίαν ἄλλην ἀπόκρι-
 » σιν· καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐσιώπησα εἰς τὸν ἀκριβόν
 » σας, νὰ τὸ παραστήσω εἰς τὰ μητρικά σπλάγ-
 » χνα σας."

ΜΑΔ. » Καὶ πέμε το κόρη μὲ (α) πέμε
 » το νὰ ζῆν τὰ ματάκια σῶ."

ΑἴΓ. » Ἡ τιμὴ τῆ νὰ ὀνομασθῶ κόρη
 » σας... καὶ... εἶμαι... δική σας...

ΜΑΔ. » Καὶ ἡ χαρὰ τῆ νὰ συζηήσετε
 » μὲ τὸν υἱόν μὲ...

ΑἴΓ. » Ἐγὼ δὲν σᾶς τὸ κρύβω πλέον
 » κερᾶ μὲ, ἀφ' ἧ...

ΜΑΔ. » Τὸ ἐκατάλαβα κόρη μὲ, μὴ σὲ
 » μέλη; τὸ συνοικέσιον αὐτὸ, ὁ κόσμος τὸ
 » ευρίσ-

(α) Τὴν φιλεῖ.

„ εύρίσκει τεργιασμένον, ὅλοι μὲ ἕνα ζῶμα τὸ
 „ λέγου πῶς εἶναι εὐλογον, πῶς πρέπει νὰ
 „ ἐνωθῶν τὰ χωρισμένα αὐτὰ τέτρα. Ὅσον
 „ διὰ λόγον μὲ, τὸ ἐπιθυμῶ· ἀπόψε λοιπόν
 „ θέλω συνομιλήτει μὲ τὸν ἄνδρα μὲ, καὶ ἐλ-
 „ πίζω νὰ μὴ δείξῃ καμμίαν ἐναντιότητα· σὲ
 „ παρακαλῶ ὅμως ἀκριβῆ μὲ Αἴγλη, νὰ δείξῃ-
 „ νης κομμάτι ἰλιρότητα πρὸς τὸν Ζεῖν, καὶ
 „ διὰ χατήρι μὲ, νὰ τὸν ἔχῃς εἰς τὴν εὐνοίαν
 „ σε· ἐκεῖνος ὁ Ζάβαλης σὲ ἀγαπᾷ, σὲ λα-
 „ τρεῦει, μὲ τὸ εἶπε μὲ δάκρυα, ἦτον νὰ ἔλ-
 „ θῃ καὶ αὐτὸς ἐδῶ, ἐμποδίσθηκεν ὅμως ἀπὸ
 „ κάτι θηλασίαις ὅπως εἶχε μὲ τὸν πατέρα
 „ του. ”

Τοιαύτη ἦτον ἡ συνομιλία τῆς, ἡ ὁποία
 γλυσερῶντας εἰς τὴν αἰσθαντικὴν καρδίαν τῆς Αἴ-
 γλης, ἐσύκωσε πλέον ὅλαις ταῖς δυσκολαῖς
 ὅπως ἐναντιώνοντο εἰς τὸν ἔρωτά τῆς. Ὁ Ζεῖν
 ἦλθε πρὸς ταῖς ἑνδεκα ὥραις ἐκεῖ, μὲ σκοπὸν
 νὰ πάρῃ τὴν μητέρα τῆς, καὶ νὰ τὴν πηγαίῃ εἰς
 σπῆτι. Τὴν ἤρξεν ὅπως ἐβασῆσε τὴν Αἴγλην
 εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς, καὶ τὴν κατεφιλόσε. Ἀχ,
 τί ἀνέκφραστος ἡδονὴ διὰ ἕνα παθητικὸν ἔρασιν;
 τί ἀσύγκριτος εὐδαιμονία; ἐκεῖνη ἡ στιγμή (τὸ
 ἔλεγε μετὰ ταῦτα χίλιας φοραῖς ὁ Ζεῖν) ἐκεί-
 νη ἡ στιγμή ἦτον ἡ πλέον εὐτυχες ἔρα τῆς ζωῆς
 τῆς, ἀκριβῆ τὴν ἐπλήρωσεν ὅμως ὁ ἀκακοῦ-
 ρικός.

Πρέπει νὰ δώσωμεν τώρα, καὶ μίαν λεπτήν
 ἰδέαν τῆς χαρακτῆρος τῆς μητρὸς τῆς Ζεῖν. Ἦ-
 τον ἕνα τρομερὸν ἔκτρομα τῆς φύσεως ὅσον κα-
 τα

τὰ τὴν ψυχὴν, φιλόδοξοι, φιλαργυρωτάτη, ὑπερῆ, πεπονηρευμένη, κακῆς διαθέσεως κορμὶ, ἐπάτχιζε νὰ θησαυρίζῃ, καὶ νὰ κάμῃ πλασιώτερον τὸν υἱόντης ἀπ' ὅ,τι ἦτον, ἤθελε νὰ ἐνώσῃ εἰς αὐτὸν ὅλαις ταῖς τιμαῖς καὶ ὀφρῖκια· τὴν ἐφάνετο ὅμως πῶς ὁ ἔρωτας ὁπῆ ἔτρεφεν ἐκεῖνος διὰ τὴν ἀρχαίαν Αἴγλην, ἦτον πάντῃ ἐναντίος εἰς τὴν σκοπέστις· μίαν φορὰν τῆ τὸ ἀπέδειξε μὲ ἕνα εὐμορφον τρόπον, πῶς ἔπρεπε τάχα, καὶ ἦτον ἀναγκαῖον νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ τὴν Αἴγλην ἂν ἤθελε νὰ φθάσῃ μέγας ἀνδρῶπος· πλὴν ὁ νέος τὴν ἀπεκρίθη χωρὶς κομπλιμέντα, πῶς ἀδύνατον νὰ τὴν ξεσχίσῃ, καὶ ὅτι ἦτον εὐχρητισμένος χίλιας φορὰς νὰ πεθάνῃ διὰ τὴν ἀγάπηντης· ἐκατάλαβε λοιπὸν ἡ θησιώγνωμη πῶς τῆ κάκε παιδεύεται, καὶ ὅτι τὰ ἐμπόδια εἰς τὸν ἔρωτα (καθὼς εἶναι Γνωσὸν) περισσότερον ἐξέπτου, καὶ φλογίζεν ταῖς ποιημέναις καρδίαις, διὰ τῆτο καὶ μὲ ἄκραν ἀσπλαγχνίαν, ἀπεφάτισε νὰ θυσιάσῃ τὴν κακορρίζικην Αἴγλην, καὶ νὰ τὴν βέλῃ εἰς τὸν τάφον, διὰ νὰ γλυτώσῃ τὸν υἱόντης.

Α' φ' ἔβαλε πλέον κατὰ νῦν τὴν σκληρὰν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἐκαιροφυλακτῆσε διὰ νὰ εὖρη παθῆνῆ τὴν Αἴγλην, τὸ ἐπέτυχε λοιπὸν ἐκείνην πῆν ἡμέραν, καὶ ἐσυνωμίλησε κατὰ τὸν τροποῦ ὁπῆ ἴδαμεν· ὁ σκοπέστις ἦτον ἴσως νὰ κάμῃ τὸν Ζιβὶν νὰ ἀηδιάσῃ ἀπὸ μίαν ἀγάπην πολλὰ ἡσυχὴν καὶ χωρὶς ἐμπόδια (ἐπειδὴ καὶ ὁ ἔρωτας ἔχει τὴν χάριν αὐτὴν, ὅταν δὲν δοκιμάζῃ κάποιαις μικραῖς ἐναντιότηταις, σβυνει ἀπ' ὀλίγου ὀλίγον) ἢ ἴσως ὑπόθετε ὅτι, ἡ νεότης
τῆς

τῆς Αἴγλης νὰ πλανεθῆ, νὰ ἀκολουθήσῃ κἀνένα ἄτοπον εἰς τὴν μέσσην, καὶ τότε πλέου νὰ τὴν παρατήσῃ εἰς τὴν δυσυχίαν της. Διὰ τῆτο καθὼς εἶδε τὸν υἱόν της καὶ ἤρχετο, ἐπῆρε τρόπον τινὰ τὸ κορίτσι εἰς ταῖς ἀγκάλας της, τὸ ἐφιλήσε δύο φορὰς εἰς τὸ σῶμα, καὶ μὲ ἓνα δόλιον ἤθος, εἶπε καὶ εἰς τὰς δύο. „ Συνομιλή-
 „ σετε καὶ μονάχει σας παιδάκια μὲ κομμάτι,
 „ ἐγὼ ἐκάρδομεν τόσην ὥραν μὲ τὴν ἀκριβῆν
 „ μου Αἴγλην, πηγαίνω νὰ ἰδῶ καὶ τὴν
 „ ἐπίλοιπην συντροφίαν, προτῆ νὰ μισεύσω.”
 Ἐτῆ λέγωντας, τὰς ἄφησεν εἰς ἐλευθερίαν.

Φλογερὴ συνομιλία τῆ Ζιζῆν καὶ τῆς
 Αἴγλης.

ΖΙΟΥ. „ Ἀξιολάτρευτή μὲ Αἴγλη (α)
 „ πόσην εὐτυχίαν μὲ ὑπόσχεσαι ἢ περὶποίησις
 „ ὅπως σὰς ἔκαμεν ἡ μητέρα μὲ. Ἐκείνος ὁ
 „ πονετικὸς τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐφέρθη πρὸς
 „ τὴν εὐγενεῖάν σας, μὲ δίδει χρηστὰς ἐλπίδας·
 „ σὰς εἶπε τίποτες ψυχὴ μὲ διὰ λόγους μὲ; . . .

ΑἴΓ. „ Θέλει σὰς τὸ εἶπῆ ἢ ἰδίᾳ αὐ-
 „ θέντημα, πλὴν ἐγὼ (ἂν μὲ ἐρωτᾷτε) ἔχω
 „ εἰς ἄκραν ὑπόληψιν τὴν κυρίαν μητέρα σας,
 „ αἰσθάνομαι ἓνα σέβας ὅπως ἐγείρεται εἰς τὴν
 „ καρδιά μὲ διὰ λόγους της, καὶ τῆ ἀληθείᾳ πῆν

Υ 2

„ αγα

(α)·Μὲ μίαν ὑπερβολικὴν χαρὰν.

„ ἀγαπῶ σχεδὸν περισσότερον ἀπὸ τὴν φυσικὴν
 „ κὴν μὲ μητέρα.

ΖΙΟΥ. „ Τὴν ἀγαπᾶτε; ἄχ τί εὐτυχία
 „ ἔχεις εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἐκείνην;

ΑἴΓ. „ Σᾶς βεβαιῶνω αὐθέντη μου ὅτι,
 „ πολλὰ ὀλίγαις μητέραις εὐρίσκονται ὅπῃ νὰ
 „ πονῶν τὰ παιδιὰ τὸς τόσον, ὅσον σᾶς ἀγα-
 „ πᾶ ἢ ἐδική σας.

ΖΙΟΥ. „ Καλὰ, πέτε με ὡς τόσον, σᾶς
 „ ἀνέφερε τίποτες περὶ ἐμῆ;

ΑἴΓΛ. „ Νάισκε αὐθέντη μου, καὶ πολλὰ
 „ διεξοδικά.

ΖΙΟΥ. „ Καὶ μὲ ποῖον τρόπον ἀράγε;

ΑἴΓΛ. „ Αὐτὸ πιθεῖω πῶς θέλει σᾶς
 „ τὸ εἶπῃ μονάχιτις.

ΖΙΟΥ. „ Ὁραιοτάτη μου Αἴγλη, ἄχ τί
 „ ἀγγελικὴ φλόγα εἶναι αὐτὴ ὅπῃ λάμπει
 „ εἰς τὰ εὐμορφα ματάκια σας; ποτέ, ὄχι, ποτέ
 „ δὲν ἤδωρον κληττικὴ τόσον, ἀποσβένετε τῇ
 „ ἀληθείᾳ ὅλαις ταῖς εὐμορφαῖς τῶ κόσμου,
 „ τίποτες δὲν ἀξίζου ἐμπροσθᾶ σας ὅλα τὰ ὄ-
 „ ραῖα πρόσωπα τῆς οἰκνένης, εἴσε ἢ βασιλισ-
 „ σα τῆς ὠραιότητος, ἢ πῆ γῆ τῆ κάλλους, αὐ-
 „ τὴ καθ' ἑαυτὴν ἢ Ἀφροδίτη.

ΑἴΓ. „ Σᾶς εὐχαρισῶ αὐθέντη μου ἐκ ψυ-
 „ χῆς, διὰ τὸς ἐπαίνους ὅπῃ μὲ δίδετε, μὲ ὑ-
 „ ποχρεώνετε εἰς ἄκρον, καὶ θέλω πασχίσει
 „ περισσότερον νὰ ἀξιώθω τὴν εὐνοϊάν σας.

ΖΙΟΥ. „ Ἄχ τῇ ἀληθείᾳ τὰ λόγια σας
 „ ψυχὴ μου ... μὲ ... ἐμψυχώνου, μὲ ζωογο-
 „ γῶν, μὲ κάμνου νὰ ξαναγεννηθῶ...

ΑἴΓ. „ Ἦθέλει εἶμαι ἀχάριστη πολλὰ
 „ πρὸς τὴν Κεράικα σας ἂν ποτέ μου δὲν

„ θέ-

» θέλω εὐγάλη τὸ μητρικὸν ὄνομά της ἀπὸ τὸ
» σῶμα μου.

ΖΙΟΥ. » Μόνον αὐτὴ ἡ λέξις, μὲ δίδει
» νὰ καταλάβω πολλὰ χαρακτηριστὰ πράγματα.
» . . . ἄχ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ κρύψω ὅτι θὰ νὰ
» ζήσω εὐτυχισμένα . . . αὐτὴ ἡ φυσικὴ κοι-
» κινάδα ὅπῃ σκεπάζει τὰ κρυφὰ μὲγάλα
» σας, βεβαιώνει τὸν σοχασμόν μου. Ἡ αἰδώς
» ὅσῃ περιχύνεται εἰς τὸ ἀγγελικὸν πρόσωπόν
» σας, δίδει μίαν νέαν λάμψιν εἰς τὰ θείλη-
» τράσας φῶς μου· σὸ θεό μου, εἶσε τὸ πλεόν
» ὠραιότερον καὶ περιμαζωμένον πλάσμα ὅπῃ νὰ
» εἶδαν τὰ μάτια μου· καλοτυχίζω λοιπὸν τὸν
» ἑμαυτόν μου ἀπειραῖς φοραῖς ὅσῃ ἐπέστετε εἰς
» τὸ μερτικόν μου.

ΑἴΓ. » Καὶ πᾶς; σοχαζέσασθε νὰ εἶσε
» μονάχος εὐτυχῆς; ἄχ Ζεῖν, εἶναι καὶ ἄλλη
» μία καρδιὰ πισεύσατέ με, ὅπῃ αἰδάνεται καὶ
» ἐκεῖνη ἡ καίμενη τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν ὅπῃ σᾶς
» προξενεῖ, καὶ . . . ἡ ὁποία τῇ ἀληθείᾳ δὲν
» γνωρίζει ἄλλην εὐδαιμονίαν, ἔξω ἀπὸ αὐ-
» τὴν τὴν ἰδίαν ὅπῃ σᾶς εὐφραίνει.

ΖΙΟΥ. » Ἄχ θρανία μου Αἴγλη, καρδί-
» ζημα Αἴγλη, ἐλπίδα μου. Αὐτὰ ὅπῃ μὲ
» λέτε εἶναι λόγια μιᾶς ἀξιολατρεύτου, καὶ αἰ-
» δαντικῆς νέας, μιᾶς ὑπερτάτης πασῶν τῶν
» γυναικῶν, τῆς κορώνας ὅλων τῶν κοριτσιῶν·
» ἄχ ψυχὴ μου, ἐκεῖνα ὅπῃ οἱ φιλόσοφοι μὲ
» τὰς βαθεῖς σοχασμὸς τοὺς ἐπάσχονταν νὰ
» ἐξακριβώσων περὶ τῆς ἀνθρωπίνης καρδίης, τὰ
» βλέπω εἰς τὰ νόσιμα χεῖλη σας (α) ἢ ἀπλή
» φύ-

(α) Τὴν φιλεῖ εἰς τὸ σῶμα.

„ φύσις τὰ ἐφύτευεν εἰς τὰ σπλάγχνα σας.
 „ τί εὐτυχία εἰς ἕναν ἄνδρα νὰ εἶναι τόσον
 „ ἠγαπημένος ἀπὸ τὴν σύζυγόν τε ; (α) ἢ ὁ-
 „ ποία νὰ σοχαζέται διὰ εὐτυχίαν τὴν ἡσυχίαν
 „ τῆς καρδιάς τε, αὐτὸ εἶναι ὁ ἐπίγειος πα-
 „ ράδεισος φῶς μὲ . . . ἀναπνοή μὲ Αἴγλη, εἶσε
 „ λοιπὸν τόσον καλὴ ζικὴ ἢ σολισμένη μὲ ψυ-
 „ χικὰ προτερήματα, ἢ χρυσοῦδι φρονήματα,
 „ ὅσον λάμπετε μὲ τὰ σωματικά θελγητρά
 „ σας σοχασθῆτε Αἴγλη Κερᾶ μὲ, βᾶ-
 „ λετε μὲ τὸν νῦν σας, τί ἡδονικός ἔρωτας εἶναι
 „ αὐτὸς ὁ ἐδικός μας, ἀφ' ἧ εἶναι θεμελιωμέ-
 „ νος ἐπάνω εἰς τόσον μέριτον; τί εὐτυχισμέ-
 „ νην ζωὴν θε νὰ ζήσωμεν;” . . . βλέπωντας ὁ
 Ζιβὴν πῶς ἐχαμίλωσε τὰ ἀγγελικὰ ματά-
 κια της, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔσαξαν δάκρυα εἰς
 τὰ κρυκὰτά μάγυλά της, ἢ ἐσιωπῆσεν, ἄρ-
 χισε μὲ περισσοτέραν λαύραν νὰ λέγη.

ΖΙΟΥ. „ Δὲν σᾶς ζητῶ πλέον τίποτες
 „ Αἴγλη μὲ, μήτε νὰ μὲ εἰπῆτε ἐκ σώματος
 „ πῶς μὲ ἀγαπᾶτε (τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ μεγα-
 „ λητέρα εὐφροσύνη εἰς ἕναν ἔρασῆν) ἐπειδὴ ἢ
 „ τὸ σέβας ὅπῃ ἔχω διὰ τὴν ἀρετὴν σας, διὰ
 „ τὴν κοσμιότητα τῶν ἡδῶν σας, διὰ τὸ ἀξιο-
 „ λάτρευτον ὑποκείμενόν σας, διὰ τὸ ὑποκεί-
 „ μενον λέγω τῆς θεᾶς μὲ, τῆς ἐλπίδος μὲ,
 „ τῆς ζωῆς μὲ, ἐκείνης ὅπῃ μέλλει νὰ γίνῃ ἀκ-
 „ ριβὴ σύζυγός μὲ, εἶναι ἕνας ἡδονικώτερος σο-
 „ χαστὸς εἰς ἐμὲ, παρὰ ἐκείνη ἢ προσωρινὴ
 „ χαρὰ ὅπῃ ἤθελε δοκιμάσῃ ἢ καρδιά μὲ, ἀ-
 „ κήωντας ἀπὸ τὸ χρυσὸν σωματάκι σας, ἐκεί-
 „ νο ὅπῃ ἢ μὲ τὸν νῦν μὲ τὸ ἐκατάλαβα ἢ ἔγω
 „ τὰ

(α) Χύνει ἕνα δάκρυον χαρᾶς.

» τὸ πῶς με ἀγαπᾶτε. Νὰ εἶτε πάντοτε ἡ
 » ἰδία ψυχίτζα με, μὴν ἀλλάζετε τὸ σοβαρὸν
 » ἦθος σας, δὲν θέλω ἡ διακαὴς φλόγα τῆ
 » ἔρωτός με νὰ σᾶς προσξενίσῃ τὴν παραμικρο-
 » τέραν ἐνόχλησιν, μήτε νὰ φερθῶ ποτὲ ἐνάν-
 » τιος τῆς θελήσεώς σας· ἐκεῖνο ὅπῃ σᾶς φαί-
 » νεται εὐλογον φῶς με, εἶναι νόμος εἰς ἐμένα,
 » καὶ πρέπει ἀφεύκτως νὰ γένη καθὼς τὸ νοσι-
 » μεύεθε· μόνον οἱ ποταποὶ καὶ χυδαῖοι ἄνθρω-
 » ποι, ἐπιφέρου βίαν εἰς τὸ ἀμόριτος, καὶ
 » τῆτο, διατὶ εἶναι ὁ τελευταῖος σκευός τις
 » μία προσωρινὴ ἡδονή· ἐγὼ ὁμως Αἴγλη πε-
 » ρᾶ με, ἐγὼ δὲν ἀποβλέπω εἰς μίαν στιγμὴν,
 » ἀλλ' ἐκ ψυχῆς λαχταρῶ, πονῶ, ἐπιθυμῶ
 » νὰ ζήτω μαζύ σας, νὰ σᾶς ἔχω ἀνάπαυσιν
 » εἰς ταῖς βωτικαῖς φροντίδαις με, παρηγορίαν
 » με, καταφύγιόν με, λιμένα τῆς ἡσυχίας με.
 » Ἄχ, σοχαθῆτε τί γλυκὺ πρᾶγμα εἰς ἐμέ,
 » νὰ εἰπῶ κἀνέναν καιρὸν εἰς τὸν ἑμαυτόν με·
 » νὰ, ὅπῃ ἀπόκτητα μίαν σύζυγον χωρὶς
 » καμμίαν κηλῖδα, ἡ παρθενικήτης αἰδώς, εἶ-
 » ναι ἀμετάβλητος, ἡ αὐτὴ, καθὼς καὶ ὅταν
 » τὴν ἐπροτωσύντυχα, ἡ συζολήτης δὲν ἔλα-
 » βε καθόλου ἀλλοίωσιν, κἀνένα μεμπτόν κίνη-
 » μα, κἀνέναν ἀσεμνος λόγος δὲν εὐγῆκεν ἀ-
 » κόμι ἀπὸ τὸ ὠραιότατον σοματάκιτης, ὅπῃ
 » νὰ προσξενίσῃ ἐντροπήν ὅταν ἀναπολῆ ὁ νῆς
 » με ὡς καὶ τὰ παραμικρότερα κινήματα καὶ λό-
 » γιατης. Ἡ ἡδονικωτέρα ὀνομασία ὅπῃ προσ-
 » μίνω ἀκόμι, ὅπῃ ἡχολογεῖ εἰς τὸ βάθος τῆς
 » καρδιάς με Κερά με, καὶ ὅπῃ με φαίνεται πῶς
 » τὴν ἀκῶ, εἶναι τὸ Ἀκριβέ με σύζυγε.
 » Αὐτὸ εἶναι τὸ τρυφερότατον ὄνομα ὅπῃ ζη-

» τει με ἄκρον πόθον ἢ ψυχὴ μου, ἢ ὅπῃ ὅταν
 » ἔλθῃ ὁ καιρὸς ἐκεῖνος, σὰς παρακαλῶ νὰ με
 » τὸ δώσετε. »

Ἡ Αἴγλη ἦτον κατασυγχισμένη ἀπὸ τὴν
 χαράντης ἐξ αἰτίας τῆς ἐρωτικῆς καὶ φλογερῆς
 κείνης συνομιλίας, δὲν ἔξευρε πῶς νὰ κρύψῃ
 εὐτὴν σύγχυσίν της, πῶς νὰ ἀποκριθῇ εἰς ταῖς
 τόσα τζελεπιλήκια τῆ Ζιβὴν, πῶς νὰ φερθῇ
 εἰς τὸν χαριτωμένον ἐραστὴν της· τὸ σῶμα της
 δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀνοίξῃ ἢ καϊμένη, φωτιαῖς ἐ-
 πετῶσαν ἀπὸ τὰ μαχμῆρικα ματάκια της, ἐ-
 παιζαν μονάχα τὰ χεῖλη της, καὶ ἡ καρδιά της
 ἐχτυπῶσεν ἀδιακόπως. Εἰς τὸ καλόντης ροι-
 ζικόν, ἡ Μαδὰμ Ζιβὴν ἐπρόφρασε καὶ τὴν ἐλευ-
 θέρωσεν ἀπὸ τῆς νὰ ἀποκριθῇ. Ἡλθεν, ἐφί-
 λησε γλύγωρα γλύγωρα τὴν κακοῤῥίζικην Αἴγ-
 λην μίαν φοράν, καὶ βιαζομένη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς
 τὸ σπῆτι της, ἐμίσευσεν ἐν τῷ ἅμα.

Ὅσοι καὶ ἂν εὐρέθησαν εἰς τὴν συνομιλίαν
 ἐκείνην, ἐνόμισαν ὅτι τὸ συνοικέσιον ἔμελε νὰ
 τελειώσῃ χωρὶς ἄλλο· ὅθεν ἡ Δάμαις χαρά-
 μεναις ὄλαις, ἐπερικύκλωσαν τὴν Αἴγλην, καὶ
 τὴν ἐσυγχάρηκαν διὰ τὴν εὐτυχισμένην ἀρχὴν,
 ἐπευχόμεναι καὶ τὸ τέλος παναίσιον· ἐν τῷ ἀνα-
 μεταξὺ ἦλθε καὶ ἡ μητέρα της νὰ τὴν πάρῃ·
 ἀπ' ἐκεῖ, δὲν ἔλειψαν λοιπὸν ἀπὸ τῆς νὰ τὸ
 προφρασθῇ καὶ ἐκείνην, μακαρίζωντάστην διὰ τὴν
 καλὴν τύχην τῆς κοριτζίᾳ της· τὸ ἐχάρη ἢ ζα-
 βάλισσα, καὶ ἐπέστρεψε μαζὺ μετὰ τὴν Αἴγλην
 εἰς τὸ σπῆτι.

Ἐτέρα συνομιλία τῶν δύο ἑρασῶν.

Τὴν αὐρινὴν ἡμέραν ἡ Μαδὰμ Ζιβὴν ἐπῆγε νὰ χαιρετήσῃ τὰς γονεῖς τῆς Αἴγλης, καὶ χωρὶς νὰ τὰς ζητήσῃ τὴν κόρην τὰς διὰ νύμφησιν, τὰς ἐπαρακάλεσε νὰ δέχωνται τὸν υἱόν της μὲ καλὸν μάτι, ὅταν πηγαίῃ ἀπὸ καμμίαν φορὰν εἰς τὸ σπῆτιτς. Ἐκεῖνοι τὴν ἀπεκρίθησαν μὲ πολιτικὸν τρόπον, καθὼς τὸ γένος της καὶ ἡ κατάστασίς της τὸ ἀπαιτῶσεν, ὅτι εἶναι τιμῆ της νὰ δεχθῶν τὸν ἀκριβόν της εἰς τὸ πτωχικόν της, καὶ ὅτι ὄντας νέες χρυσῶν ἡδῶν, δὲν ἠμπορῶσαν νὰ ἔμβῃν εἰς καμμίαν λογιῆς ὑποψίαν διὰ λόγου τῆ· ὅθεν ἄρχισεν ὁ Ζιβὴν νὰ συζητῆ πλέον εἰς τὴν ἡγαπημένην τῆ Αἴγλην, ἡμέρα δὲν ἀπερῆσε ὅπῃ νὰ μὴν πηγαίῃ νὰ τὴν γειτωρεύσῃ, σιγμὴν δὲν ἄφινεν ὅπῃ νὰ μὴν προσφέρῃ τὸ ἀγγελικὸν ἔνομά της, ἐνόμιζε πῶς τὸν λείπει τίποτες ἂν δὲν ἐσυνομιλῶσε καὶν ἓνα λεπτὸν μαζύ της· ὁ νῆς τῆ, ἡ ἐνδύμισίς τῆ ἦτον προσηλωμένη εἰς τὴν Αἴγλην. Πῶ τὸν χάνεις, πῶ τὸν βρίσκεις; εἰς τὸν ἄνδρα τῆς Αἴγλης· τόσον ὅπῃ ἡ ἀγάπη της ἔγινεν εἰλικρινεσάτη καὶ θεμελιωμένη. Ἡ ἄλθεν εἰς ἓναν βαθμὸν, ὅπῃ ὁ ἓνας ἐσέναζε, καὶ τὸν πόνον τῆ σεναγμῆ τὸν αἰσθάνετο ἡ καρδιά τῆ ἄλλῃ· μὲ ὅλον ὅπῃ ἡ Αἴγλη πάντοτε ἐβασθῆνταν περιμαζωμένη, πλὴν ἡ τρυφερὴ καρδιά της τὴν ἐπρόδιδε μερικαῖς φοραῖς, καὶ ἀφιερῶνετο εἰς ταῖς ἀγκάλαις τῆ ἑρασῆς της. Ἐκείναις ἢ ὀλίγαις σιγμαῖς ἔδιδαν μίαν ἀνέκφραστον ἡδονὴν εἰς τὸν ἐρωτικὸν Ζιβὴν.

Μία

Μίαν ἡμέραν οἱ δύο ἔρασαὶ ὠμιλῶσαν διὰ ταῖς αἰτίαις ὅπῃ προξενῆν διχόνοιαν εἰς ἓνα σῶῃτι.

ΖΙΟΥ. „ Μὲ φαίνεται Κερῶ με ὅτι, προ-
 „ ἔρχονται ἀπὸ τὰ διαφορετικὰ ἰντερέσσα τῶν
 „ δύο συζύγων, καὶ ὅπῃ καθ' ἓνα τραβᾶ πρὸς
 „ τὸ μέρος τῆ· ὁ ἀνὴρ μὲ τὴν γυναῖκα τῆ δὲν
 „ εἶναι καθὼς πρέπει ἐνωμένοι, μὲ μίαν καρδια-
 „ κὴν εἰλικρίνειαν, τὰ θελήματά τῆς Αἴγλη
 „ μα, ἢ κλίταις τῆς, εἶναι πάντῃ διαφορετικαῖς·
 „ Ἐκ τῆτος προέρχεται, ἐκεῖνο ὅπῃ νοσιμεύεται
 „ ὁ ἓνας, καὶ τὸ μιτῆ ὁ ἄλλος, καὶ καὶ ἀκολοθῆ
 „ διὰ πάντα ἐναντιότης ἀναμεταξύ των· δὲν
 „ προτέχον μὲ φρόνησιν πρὸ τῆς ὑπανδρείας,
 „ καὶ ἐνώσθον προτήτερα ταῖς ἐπιθυμίαις, τὴν
 „ ἡλικίαν, τὸ γῆσον τῶν νεονύμφων, καὶ ὑπερον
 „ καὶ τῆς ὑπανδρεύσθον, ἀλλὰ κοιτάζον τὰς κα-
 „ τασάσεις, τὸν πλῆτον, τὰ ἰντερέσα, τὴν
 „ συμπάθειαν, καὶ ἰτότητα τῆς εὐτυχίας. Αὐ-
 „ τὴ ἢ συμπάθεια εἶναι ἀληθινὰ τρόπον τινὰ
 „ ἐπωφελῆς, πλὴν εἶναι μία δαλειὰ (καθὼς μὲ
 „ φαίνεται) ὅπῃ πρέσσει καὶ τὴν σοχαθῆν ὑσε-
 „ ρώτερον.

ΑἴΓ. „ Ἐχετε δίκαιον, (α) καὶ σᾶς λέγω
 „ τῆ ἀληθείᾳ ὅτι, ἀφ' ἧ σᾶς εἶδα μέχρι τῆδε,
 „ περιεργάζομαι καὶ εὐρω καὶ ἐγὼ ἓνα τι ὅπῃ
 „ καὶ μὴ μὲ ἀρέσει ἀπὸ ὅσα νοσιμεύεσθε, καὶ δὲν
 „ τὸ ἀξιόδηκα ἕως τὴν σήμερον. Ὅτι καὶ ἂν
 „ εἰπῆτε, μὲ φαίνεται πῶς τὸ πέρνετε ἀπὸ τῆν
 „ γλώσ-

(α) Περιμαζώνοντας τὸ γῆδος τῆς.

„ γλώσσαν με , κ̄ πῶς ἐγὼ ἤθελα νὰ τὸ
 „ προβάλω , τόσον εἶμαι σύμφωνη μὲ τὰ ἤθη
 „ σας . ”

Ἀχ τί λόγος γεμάτος ἡδονῶν , τί σοχασ-
 μὸς ὅπῃ εὐτυχίαν ἕνας ἐραστὴς ἰξεύρει τὴν
 πολίτιμην χρῆσίν τε , μία αἰθαντικὴ καρδιὰ νοιά-
 ζει τὸ τί ἀξίζει . . . δύο χρόνοι ἀπέρασαν ὅπῃ
 ἐποτίζοντο κ̄ ὁ ἕνας κ̄ ἡ ἄλλη ἀπὸ ἑναν ἄμοι-
 βαῖον ἡδονικὸν ἔρωτα , ὅπῃ δὲν ἤμπορεῖ νὰ εὐ-
 ρεθῇ σχεδὸν δευτέρος τε .

Ἡ Μαδὰμ Ζιβὴν εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ,
 μήτε ἐπάτησεν εἰς τὸ σπῆτι τῶν γονέων τῆς
 Αἴγλης , ὅπῃ τῆς εὐρίσγεν ὅμως , μὲ χίλιας
 τζιριμάνιαις τῆς ἀπεκοίμιζε , κ̄ πρὸ πάντων ἔ-
 δειχνε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν κόρην τε .

Ἀφ' ἧ ἔβαλε ταῖς δαλειαῖς της εἰς καλὴν
 τάξιν , εἶδε πῶς ἦτον καιρὸς νὰ χτυπήσῃ τὴν
 τελευταίαν θανατηφόρον πληγὴν ἢ πρὸ μερικῶν
 ἡμερῶν τὴν ἐφαίνετο ὁ υἱός της πλέον χαρέμε-
 νος ἀπὸ τὸ συνειδησιμένον . Αὐτὴ ἐσυμπέρανεν
 ἕνα ἀπὸ τὰ δύο , ἢ ὅτι ἐλάττωσε τὸν ἔρωτά τε ,
 ἢ ὅτι ἀπέλαυσε τὸν καρπὸν τῶν τόσων σεναγ-
 μῶν τε , τὰ ὅποια κ̄ τὰ δύο ὡς πρὸς αὐτὴν
 ἦτον τὸ ἴδιον . Τὸν ἐρώτησε μὲ πολλὴν ἐπίδε-
 ξιότητα , διὰ νὰ κλέψῃ τὸ μυστήριον τῆς τόσης
 χαρᾶς τε , πλὴν ὁ νέος τὴν ἀπεκρίθη τὸ ἀλη-
 θές αἴτιον , ὅτι ἐπαρτήρησε κ̄ ἤκασε κ̄ ἀπὸ
 οὐδὲς , πῶς ἡ Αἴγλη τρελλαίνεται διὰ λόγου
 τ , πῶς τὸν πονεῖ , χωρὶς νὰ τῆ τὸ ξεσομίση .
 Ὡς τόσον ἡ μητέρα τε ἐνόμισε πῶς ἐντρέπεται

να ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν ἄφητεν εἰς εἰρήνην.

Πάντα ἐπροφυλάττετο πρὸς τοῖς ἄλλοις
 να μὴ φαῖνῃ ποτὲ εἰς αἰτία τῆς θελήσεως τῆ ἀν-
 δρός της· καὶ πρῶτον χωρὶς να τὸν κάμη να πα-
 ροξυνθῆ κατὰ τῆς Αἴγλης, ἄρχισε να τὸν
 δείχνῃ ἕνα ἄλλο κορίτσι, εὐμορφον ὡσάν ἐκεί-
 νην, πλὴν ἀκόμι πλεσιώτερον καὶ εὐγενέστερον
 ἀπὸ λόγου της, προσδέτωτας ὅτι, ὅσον ἀνώτε-
 ρος εἶναι ὁ υἱός μας ἀπὸ τὴν Αἴγλην, τόσον ὑπερ-
 τερεῖ, καὶ ἡ κόρη τῆ Βενσῶν ἀπὸ τὸν υἱόν μας,
 κατὰ τὸ γένος, τὸν πλεῖστον, καὶ τὴν ἀξίαν.
 Οὔχι πῶς ἦτον λόγος να τῆς δώσῃ ὁ Βενσῶν
 τὴν κόρην τε, μόνον ἐκείνη ἢ μιὰ κακογραία
 τοιαῦτα ἐφαντάζετο, καὶ ἔλεγε, πῶς πᾶχα εἶ-
 ναι τρόπος ἂν πασχίσῃ κἀνεὶς να κατορθωθῆ
 χωρὶς ἄλλο τὸ συνοικέσιον τῆτο. Οἱ ἄνδρας
 της καὶ καλὸς ἄνθρωπος, ἀφήθη να διοικῆται
 ἀπὸ τὴν σκληρόκαρδον Γυναίκα τε, χωρὶς να τὸν
 κόφτη, τί θε να κάμη ἐκείνη. Βλέπωντας λοι-
 πὸν ὁ γεροζιῖν, πῶς τὸ ἰντερέσσον τε ἀπαιτεῖ
 να φερθῆ ἐναντίον τῆς Αἴγλης, τὴν ὁποῖαν βέ-
 βαια ἤθελεν ἀγαπήσῃ ἂν τὴν ἐγνώριζε καὶ τὴν
 ἀποκτᾶσε νύμφην τε· ἐσοχάθη πῶς ἐνεργεῖ
 με νῆν, ἂν ἀποκόψῃ τὸν υἱόν τε ἀπὸ δύο χρό-
 νων ἔρωτα, καὶ να κοιτάξῃ να τὸν ὑπανδρεύσῃ
 με ἄλλην. Οἱ κακορρίζικος, μήτε ἴξευρε τι
 ἔκαμνε, καὶ πῶ εἶχε να κατανήσῃ τὸ πρᾶγμα·
 ἢ μητέρα καθὼς εἶδε πῶς ἔφερε τὸν ἄνδρα της
 εἰς τὰ νερά της, καὶ ἐτοίμασεν ὄλαις ταῖς παγί-
 δαις της, εὐθύς ἐμπόδιτε τὸν υἱόν της με τὸ
 μέσον τῆ πατρὸς τε, ἀπὸ τῆ να γειτωνεύῃ
 πλέου.

πλέον τὴν Αἴγλην, ἢ νὰ τὴν ἰδῆ, ἢ νὰ συν-
τύχη μαζύ της, ἢ νὰ τὸ φαντασθῆ καὶν πῶς
ἔχει νὰ τὴν πάρῃ· καὶ αὐτὴ ἐκ μέρες της ἀρ-
χισε νὰ τὸν συμβελεύῃ τάχα φιλικῶ τῷ τρό-
πῳ νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σπῆτι.

Ἀποχωρισμὸς τῶν δύο ἐρασῶν.

Ο ἄδελφός Ζισὸν ἔμεινε ζεματισμένος, ἀφ'
ἔ ἤκουσεν ἀπὸ τὸν πατέρα τε τὴν τρομερὰν
αὐτῆν προσαγῆν, ὡσὰν νὰ τὸν ἐχτύπησε
κεραυνός, ἔτσι ἦτον ὁ ἄδελφός ἠριδανός, ἀκίνη-
τος, ἐχάδῃ τὸ αἷμα τε, ἢ ἀπελπισία τε ἤδε-
λε τὸν κάμη νὰ σκοτωθῆ ἐκείνην τὴν ἰδίαν σιγ-
μὴν, ἀνίτως καὶ ἢ φρόνησίς τε δὲν ἤθελε τὸν ἐμ-
ποδίσει. Τρέχει εἰς ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλαις
ὡς λέων ὠρυόμενος, παρακαλεῖ, σενάζει, πέφ-
τει εἰς τὰ γόνατά της, χύνει δύο ποταμὸς δα-
κρῶν, λέγει πῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῆ
ποτὲ τὴν δέσποιναν τῆς καρδιάς τε, πῶς ὁ ἔρω-
τάς τε ἔπιασε πλέον ρίζαις, καὶ δὲν εἶναι τρόπος
νὰ ἐξαλειφθῆ, χωρὶς νὰ ξεριζώσῃ καὶ τὰ σπλάγ-
χνα τε. „ Ἄχ Κερᾶ μὲ (α) ἢ λαύρα μὲ σᾶς
„ ἦτον γνωστὴ ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς, διατὶ δὲν μὲ
„ ἐμποδίζετε τότε τὸν κακορρίζικον, ἐπῆ ἴσως
„ ἢμπορῶσα νὰ καταπιῶ τὸ φαρμακερὸν αὐτὸ
„ πο-

(α) Τὴν ἔλεγε μὲ διακεκομμένην φωνὴν ἀπὸ τῆς σε-
ριασμῆς.

„ ποτήρι; διατι δὲν μὲ ἐλέγετε αὐτὸ ὡς τῶρα
 „ ἀκῶ τὸ σῶμα τῆ πατρός μου; διατι μὲ ἐκρίβετε
 „ τὴν σκληρὰν αὐτὴν ἀπόφασιν, ὅς θέλει προξε-
 „ νῆσει τὸν θάνατόν μου; νὰ μὲ θάψετε Κερᾶ μου, νὰ
 „ μὲ νεκροφιλήσετε, σᾶς παρακαλῶ μὲ πόνον
 „ καρδίας νὰ καταπραῦνετε τὸν πατέρα μου, νὰ
 „ τὸν κάμετε ἢ ἀλλάξῃ σκοπὸν, νὰ μεταβάλλῃ
 „ γνώμην, νὰ μὲ ἀφήσῃ τὴν ἀκριβὴν μου Κυρίαν
 „ διατι πεθαίνω, σκοτώνομαι, ἀδύνατον ἐγὼ
 „ νὰ ζήσω χωρὶς τὴν ἀξιολάτρευτὴν μου Αἴ-
 „ γλιν.

Λέγωντας τὸ χαριέσατον αὐτὸ ὄνομα, ἐ-
 λιγοθύμησεν ὁ Ζιβὶν ἢ μητέρα τε προσποιου-
 μένη πῶς τὸν λυπεῖται (ἴσως καὶ τὸν ἐλυπεῖτο
 ἀληθινὰ, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀγαπᾶσεν εἰς ἄκρον)
 ἔτρεξε μὲ νερὰ, μὲ σπύρτα, καὶ ἀνεκάλυψε τὴν
 ζώήν τε.

ΖΙΟΥ. „ Ἄχ ἀφῆσε νὰ πεθάνω, ἀφῆσε
 „ με σᾶς παρακαλῶ, τί τὴν θέλω μίαν τόσον
 „ πολυώδυνον ζώήν; ἀφ' ἧ μὲ λείψῃ ἢ Αἴγλη,
 „ τί μὲ χρησιμεύει τὸ πᾶν; πέτρα ἐπάνω εἰς
 „ τὴν πέτραν ἄς μὴ μείνῃ, φωτία ἄς τὰ κάψῃ
 „ ὄλα, καὶ τιμαῖς καὶ πλέτη, καὶ μεγαλεῖα.

ΜΑΔ. „ Ὑπομονὴ παιδί μου, μὴν ἀδη-
 „ μονῆς τόσον, ἢ Αἴγλη δὲν εἶναι κανένα με-
 „ γάλον καὶ δυσεύρετον ὑποκείμενον, πολλὰς
 „ ἄσάν ἐκείνην παρακαλῶν, καὶ φιλῶν τὸ χέρι
 „ σου.

ΖΙΟΥ. „ Διὰ ὄνομα Θεῶ Κερᾶ μου, μὴν
 „ τὸ λέτε αὐτὸ, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ συμ-
 „ πονέσετε, νὰ μὲ συνδράμειτε, νὰ μὴν μὲ ἀφή-

„ στες

» σεσε εἰς τὴν ἀπελπισίαν μου, ὁ θάνατος μόνον
» με ξεχωρίζει ἀπὸ τῆς Αἴγλης.»

ΜΑΔ. » Ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἔττι παιδί μου,
» γειτώνεύτην ἐνίοτε, ἐν ὄσῳ νὰ ἰδῶμεν πῶ
» δὲ νὰ καταντήσῃ τὸ πρᾶγμα.»

Οἱ Ζιβὶν σοχαζόμενος τὴν θανατηφόρον λύ-
πην ὅπῃ ἔμελε νὰ προσεινήσῃ εἰς τὴν Αἴγλην
ἢ θηριώδεις ἀπόρασις τῷ πατρὸς τε, δὲν ἔχασε
καιρὸν, ἀλλὰ συχνὰ συχνὰ ἐπήγαιεν εἰς τὸ
σπῆτιτις διὰ νὰ τὴν βλέπῃ, καὶ νὰ πασχίσῃ ἂν
ἦτον τρόπος νὰ τὴν καταπέισῃ νὰ ὑπαιδρευθῆν
κρυφᾶ, δὲν ἠμπορῆσεν ὅμως νὰ τὸ ξεερίσῃ,
διὰ τὴν καθὰς ἐπλησίαζε κοντᾶ τῆς, αἰδάνετο ἕνα
σέβας, μίαν δειλίαν, μίαν συζολὴν εἰς τὸν
ἑαυτὸν τε, ὅπῃ τὸν ἐμπόδιζαν ἀπὸ τῆς νὰ εὖρη
κρηδέλαις λέξαις νὰ τὴν εἰπῇ, πῶς ἔπρεπε νὰ
κρυφῆν τὰς ἱερας δεσμάς ὅπῃ ἔμελλον νὰ ἐνώσων
καὶ φανερά ταῖς καρδιάς τος.

Ὡς τὸσον ἢ μητέρα, εἰδοποιῶσθε τὸν γε-
ροζιβὶν διὰ τὰ κρυφὰ κινήματα τῆς υἱῶς τῆς, πα-
ρακινῶντας τον νὰ κάμῃ κάνενα κίνημα, ὅπῃ ἀ-
φεύκτως νὰ βιάσῃ τὸς δύο ἑραστὰς νὰ κόψων τὸ
ράμμα, καὶ νὰ μὴν ἀνταμώνωνται φανερά πλέον.

» Ἀνίσως ἢ Αἴγλη (ἔλεγεν αὐτῇ) θέλει
» νὰ ἀνταμώνεται κρυφᾶ μετὸν υἱόν μου εἰς τὸ
» ἔξῃς, πρέπει νὰ τὴν νομίσωμεν ὡς ἄτιμην, καὶ
» μίαν γυναῖκα τῆς δρόμου, καὶ τότε δὲν ἔχει κα-
» νεῖς νὰ μᾶς μεμφθῇ περὶ τῶν τούτων.» Οἱ γέροντες
ἐκατακείσθη εἰς αὐτὸ, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀκο-
ληθῆσῃ τὴν συμβελήν τῆς.

Μίαν

Μίαν ἡμέραν μανθάνωντας πᾶς ὁ υἱὸς τοῦ ἦτον εἰς ἓνα γειτανικὸν μαζὺ μετὴν Αἴγλην, ἐπῆγε ἔξ αὐτὸς ἐκεῖ πρὸς ταῖς τέσσαραις ὥρας τῆς νυκτός, ἔξ τὸν βλέπει εἰς τὸ πλάγι τῆς. Ἡ καϊμένη ἢ Αἴγλη, δὲν εἶχε καμμίαν ἰδέαν τῆς δυστυχίας ὅπῃ ἐμελε νὰ τὴν συζέβῃ, ἀλλὰ συνομιλῶντας μετὸν ἐραζήν τῆς, ἦτον ὅλος δι' ὅλα καταβυθισμένη εἰς τὸ σοχηπέτιτα· μετὸ νὰ τὸν εὗρισκε κομμάτι διαφορετικὸν ἀπὸ πρῶτα, ἔξ σχεδὸν κατακυριευμένον ἀπὸ μίαν λύπην, ἐκαταλάμβανεν ἀπὸ τὰ μασημένα λόγια τῆς πᾶς εἶναι κάτι δαλεῖα, πλὴν δὲν ἐτολμᾶσε νὰ τὸ ἀποδείξῃ. Τὴν ὥραν ὅπῃ ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆτι ὁ πατήρ τῆς, ἐπέσχεζε ἔξ αὐτὴ νὰ καταπέτῃ τὸν Ζιβὴν νὰ τὴν ξεμυτηρευθῇ τὸ αἷτιον τῆς μελαγχολίας τῆς. Εἶχεν εἰς τὸ πρέσωπέντης τὸν τρυφερὸν ἐκεῖνον ἔξ πέριεργον ἀέρα, εἰς τὸν ὅποῖον ἀδύνατον εἶναι νὰ ἀντιζαθῇ κανεῖς, ἔξ νὰ μὴν ἀνοιξῇ ὅλα τὰ φύλλα τῆς καρδιάς τῆς· τὰ παρακαλέματά τῆς, τὰ ἐρωτικά χάδιά τῆς, τὰ γλυκύτατα λόγια τῆς, ἔμπορῶσαν νὰ ξερρίζωσαν ἔξ τὰ ἐντόδια τῆ ἀνδρώπῆς. Ὁ Ζιβὴν, κατανευγμένος ἕως εἰς τὸ βᾶθος τῆς τεθλιμμένης καρδιάς τῆς, ἀφῆτε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ μάτια τῆς δύο δάκρυα· πλὴν τὴν ὥραν ὅπῃ ἀνοιξε τὸ εἶμα τῆς νὰ συντύχη, ὁ πατήρ τῆς (χωρὶς νὰ τὸν ἰδῇ, ἢ νὰ τὸν προσμεεῖ κανεῖς) ἐπλησίασεν αἰφνιδίως, ἔξ δέκοψε τὸν λόγον τῆς, λέγωντάς τιν.

ΠΑΤ. „ Ζιβὴν, ἔχω κάτι νὰ σὲ εἰπῶ,
 „ πῆγαις λοιπὸν εἰς τὴν ἄκρην τῆς σᾶλλας,
 καὶ

„ ἔ πρόσμενέ με. ” Ο' κακοῤῥίζικος Ζιβίν, με ἄκρον πόνον ψυχῆς, ἔ μάτια δακρυσμένα, ὑπῆκασεν εἰς τὴν πατρικὴν προσαγὴν, ἔ ετραβίχθη χωρὶς νὰ εἰπῆ τίποτες.

Τότε γυρίζοντας ἔ πρὸς τὴν Αἴγλην, εἶπε·
 „ Κοκκῶνα με, διάφορα αἴτια με ὑποχρέωσαν
 „ νὰ ἐμποδίσω τὸν υἱόν μου ἀπὸ τὴν τιμὴν ὅπῃ
 „ τὸν κάμνετε μερικαῖς φοραῖς νὰ συντυχαίνετε
 „ μαζύτε· τὸ ὅποιον ἴσως δὲν τὸ ἀκωλυθεῖτε
 „ ἂν σᾶς ἐφανερώνε τὴν προσαγὴν ὅπῃ τὸν ἔ-
 „ δωκα· διατὶ ἓνα τιμημένον κορίτζι, καθὼς εἶ-
 „ σε ἡ εὐγενεῖά σας, βέβαια δὲν ἤθελε τὸν
 „ δεχθῆ πλέον· ὅθεν ἀπεφάσισα νὰ σᾶς εἰ-
 „ δοποιήσω περὶ τέτε μονάχος μου. Στοχασ-
 „ θῆτε πόσον σᾶς χρησιμεύει αὐτὴ ἡ εἰδησις
 „ ὅπῃ σᾶς δίδω, ἔ πόσον με ὑποχρεώνετε ἐ-
 „ ξηκολοθῶντας τὴν παρακάλεισιν ὅπου σᾶς
 „ κάμνω. ”

Ο' γεροζιβίν ἐσύντυχε τὰ λόγια τέτα κομμάτι δυνατὰ, ὅπῃ τὸν ἤκασαν σχεδὸν ἔ οἱ περιεσῶτες. Ἡ Αἴγλη ἐπρασινοκιτρώτισεν, ἀπεσβολάθηκεν, ἀπενεκρώθηκε, τὸν ἤκεε χωρὶς νὰ διακόψῃ τὸν λόγοντε, ἔ ἐβάσταξε τὴν καρδιάντης ὡσε νὰ φύγῃ· ὅμως τὶ τρομεροὶ πόνοι; τί ἀνυπόφερτα δεινά; ἓνας κρύος ἰδρωτας ἐπερίχυσεν ὅλον τὸ κορμίτης, ἀνατρίχιασεν, ἐκόπικαν τὰ μέλητης, ἔφριξεν εἰς τὴν θλιβεράν αὐτὴν εἰδησιν· τέλος πάντων ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆ-τι της πλέον πεδαμένῃ, παρὰ ζωντανή.

Χωρισμός διὰ πάντα.

Καθώς ἔφθασεν, εὐθύς ἔβαλε τὸ πρόσω-
πόν της εἰς τὰ σῆδη τῆς μητέρας της, τὴν ἀγκά-
λιασε, καὶ ἔχυνε δύο κρηνὸς δακρῶν χωρὶς νὰ
συντύχη τίποτε· οἱ συχνοὶ σαναγμοί, τὸ ἀ-
ναφυκτικόν, τὰ πολλὰ δάκρυα, ἔκοψαν τὴν φω-
νὴν της, καὶ ἔτσι ἔμεινε προσκολλημένη εἰς ταῖς
μητρικαῖς ἀγκύραις της· τελευταῖον, ἔλιγο-
δύμησεν· ἡ ἀθλία μητέρα νὰ βλέπῃ τὴν μονα-
χισσὴν εἰς τέτοιον χάλι, νὰ μὴν ἰξεύρῃ
τὴν αἰτίαν, καὶ νὰ μὴν ἔχη κανένα κοντᾶ της,
σαχκαθῆτε εἰς πόσον βαθμὸν νὰ ἐπόνεσεν ἡ καρ-
διά της, δὲν ἴξευρε μῆτε τί κάμνει, μῆτε τί νὰ
κάμῃ.

ΜΑΔ. „ Τί ἔχεις Αἴγλη μου; τί εἶναι
„ αὐτὸ παιδί μου; πές με τί ἔπαδες κόρη
„ μου; ”

Ἡ Αἴγλη ἀφ' ἧ ἐσυνῆλθεν ὀλίγον, ἄρχισε
νὰ τὴν ἀποκρίνεται μὲ μίαν ἡμιφανῆ φωνήν.

ΑἴΓ. „ Ἀχ Κεράκα μου, ἔχάσετε πλέον
„ τὴν δυστυχισμένην κόρη σας, ἕως ἐδῶ ἦτον τὸ
„ τέλος τῆς πολυωδίνου ζωῆς μου, ἕως τώρα
„ εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ σᾶς βλέπω,
„ νὰ σᾶς ἀκούω, νὰ εὐφραίνωμαι εἰς τὴν
„ μητρικὴν ἀγάπην σας. Ἐκόπηκαν πλέον
„ ἡ ἐλπίδαις μου, ἐχάθησαν ἡ γλυκαῖς ἐκείναις
„ ἰδέαις μου, οἱ καπνοὶ τῆς εὐτυχίας ὅπῃ μὲ
„ ἐπρόσμεναν, ἐδιαλύθησαν, ἄχ... ὁ πατήρ

»

» τῆ Ζιβίν κεράκα ... δὲν ἐπρόφρασε νὰ καλο-
 » τελειώσῃ τὸν λόγον της, ἔξ πάλιν ἐξαναλι-
 » γοδύμησε. »

Πλὴν ἀφ' ἧ ἐσυνῆλθεν, ἐζήτησε χαρτὶ νὰ
 γράψῃ τὸν Ζιβίν, ἴσως διασκεδάσῃ καὶ μὲ τῆ-
 το τὴν μελαγχολίαν της, ἔξ κατέσβρωσε μὲ δά-
 κρυα φλογερὰ τὴς παρόντας σίχης.

Ω Ἄγγελε τῆς ζωῆς μου, γλυκύ-
 τατε Ζιβίν.

Ἄν δὲν ποῆς κανένα,	λυπήσῃ καὶ ἐμένα
	πῆ θὰ σὲ σφρηθῶ,
Καὶ δὲν ἔχ' ἄλλον φίλον,	πιστὸν καθὼς σοὶ δῆλον,
	νὰ ξεμυσηρευθῶ.
Ἦ καὶ τὸν ἐαυτόσῃ,	λυπήσῃ μοναχός σου,
	πῆ θὰ μὲ χωριθῆς,
Καὶ δὲν ἔχεις κανένα,	πιστὴν ὡσὰν ἐμένα
	νὰ παρεγορηθῆς.
Μὴ γίνεσαι αἰτία,	μιὰ καθαρά φιλία
	νὰ ἀπομακρυνθῆ,
Γιατὶ ἀποτυγχάνεις,	στὸν τόπον ὅποιον βάνης
	ἔξ θέλεις λυπηθῆ.
Αὐτὸ σοχάσῃ μόνον,	πῶς τῆς ζωῆς τὸν χρόνον
	ὅλον εἰς τὸ ἐξῆς
Ἐγὼ νὰ τὸν περάσω,	ἐγὼ ὅταν σὲ χάσω,
	μὲ συναγμῆς ὄξεις,

Αἴτι-

356 Ο' ΕΡΟΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Αΐσιως ἢ γνωρίζεις, ὅτι τὸ ντασιαντίζεις
 μετὰ χαρᾶς κ' ἐγώ,
 Λέγω τὸ πεπρωμένον ἔτζ' ἦτον γυσεγραμμένον
 νὰ πάγω νὰ πνιγῶ.

Ὅποιος ἔγχει καρδίαν εἰς τὸ σῆθος τε, ὅσον
 ἀειάφορος ἢ ἂν εἴναι, ἄς μὴν ἀνασενάξη τῶν
 χιζον τώρα ἂν ἠμπορῇ, ἢ ἄς συμπεράνη ἀφ'
 ἑαυτῆς τε, τί κακὸν ἔκαμεν ὁ Ζεῖν λαμβάνωντάς
 τους.

Τὴν ἴδιαν βραδίαν μία φοβερὴ ἀδένεια ἐκυ-
 ρίευσεν ὅλον τὸ αἷμα της, ἀπὸ ὑπερβολικὴν
 φλόγωσιν. Πέντε ἰατροὶ ἐδιόρισαν τὰ πλέον
 δραστήρια ἰατρικὰ διὰ νὰ τὴν ἀναστήσουν, ἢ καὶ
 νὰ μετριάσουν τὸ πάθος, πλὴν ὅλα ἐσάδηκαν
 μάταια. Δὲν ὠφελῆν ἰατρικὰ, ὅταν ὁ ἔρωτας κυ-
 ριεύσῃ μίαν αἰσθαντικὴν καρδίαν ὅπῃ νοιώθει τὰ
 βέλη τε. Τὰ συχνὰ παραλαλητὰ, τὴν ἔκα-
 μεν νὰ χάσῃ τὸν νῦν της, ὁ ὁποῖος ἐξανήρχε-
 το μὲ διακοπαῖς, διὰ νὰ τὴν κάμνη νὰ εὐγάνη
 ἐκ βλάβης καρδίας θλιβερῆς σεναγμῆς. Ἐκεῖνο
 τὸ ἄχ, ὅταν εὐγαιεν ἀπὸ τὸ πονεμένον σῆ-
 θος της, ἐθαρρῆσε κἀνεὶς πῶς βλέπει ἕνα μαῦ-
 ρον σύννεφον· ἐκεῖνα τὰ λαμπρὰ δάκρυα, ἔτρε-
 χον ἀπὸ τὰ ὠραῖα ματάκια της, ὡσάν δύο ἀσέ-
 ρευταις βρύσαις· ἡ Αἴγλη ἐπῆρε τὸ πρᾶγμα
 πολλὰ κατάκαρδα, βαθεῖα ἐπληγώθη ἡ ἐρωτι-
 κὴ καρδιά της, ἡ χαροποιὰ ἰδέα ἐκεῖνη ὅπῃ εἶ-
 χε πλάσῃ εἰς τὸν νῦν της, καταπειδομένη εἰς
 τὴς λόγους τῆ ἔρασῆς της, ἢ τῆς νομιζομένης
 πενθερᾶς της, πῶς τάχα τὴν ἀγαπᾶσεν ὅλη
 ἡ φαιμελιά ἐκεῖνη, εἰς τὴν ὁποίαν ἤλπιζε νὰ
 ἔμβη.

ἔμβη, ὁ σκληρὸς τρόπος ὃπῃ ἐφέρθη ὁ πατήρ τῆ Ζιβὴν λέγωντάς τιν νὰ τραβιχθῆ, ὅλα αὐτὰ ἐνωμένα ἐκαταξέσχισαν τὴν τρυφερὰν καὶ αἰσθητικὴν καρδίαν της, καὶ πλέον δὲν ἦτον τρόπος νὰ ζήσῃ.

Ὁ νέος Ζιβὴν ὡς τόσον, δὲν ἔξευρε τὴν ἐλευθερίην κατάστασιν ὃπῃ εὐρίσκετο ἡ ἰγία τῆς ἠγαπημένης Αἴγλης, καὶ ἐκαταγίνετο νὰ βάλῃ μεσίτας ἕναν καὶ ἄλλον εἰς τὰς γονεῖς τε. Ἐτρεξεν εἰς ὅλας τὰς φίλας τῆ πατρός τε, παρακαλῶντας τας νὰ τὸν βοηθήσων, καὶ νὰ προσπαθῆσων διὰ λόγους· ἔχυνε δάκρυα, ἔδειχεν ἀπελπισίας, καὶ ἔλεγε τὰ πλέον θλιβερὰ λόγια ὃπῃ ἠμπορεῖ νὰ ἀκῶσῃ κἀνεὶς εἰς τὸν κόσμον. Ὁ γεροΖιβὴν θαυμάζωντας τὴν δύναμιν τῆ τόσῃ ἔρωτος, καὶ ἰξεύρωντας πῶς ἦτον παλαιός, καὶ καλὰ θεμελιωμένος, ἄρχισεν ὀλίγον νὰ κλίνη εἰς εὐπλαγχίαν. Ἡ Μαδὰμ Ζιβὴν ἡ ἰγία, ὅσα μάρτυρας τῆς ἀπελπισίας τῆ υἱῆς, τῶν βασάνων, τῶν πόνων, τῶν δακρύων τε, μερικαῖς φοραῖς ἐκατανύγετο ἡ πέτρινη καρδιά της, ἔμετανοῶσε δι' ἐκεῖνα ὃπῃ ἔκαμε, καὶ ἄρχισε νὰ μεταβάλλῃ γνώμην. Πλὴν ἦτον ξώρας πλέον, ἡ ἀξιολάτρευτη Αἴγλι ἐτοιμάθηκε διὰ νὰ κατέβῃ εἰς τὸν τάφον.

Τέλος πάντων ἔδωσαν τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἐραστήν της νὰ τὴν ἰδῆ· ἐκεῖνο τὸ βράδι ὃπῃ ἡ Αἴγλι ἦλθεν εἰς τὰ συγκαλάτης, ἡ μητέρα της δὲν τὴν ἄφινε μονάχην, ἀλλὰ πάντοτε ἐκάθετο εἰς τὸ πλάγι της. Ἄνειξε τὰ μὴ ἀποκείμενα ματάκια της, τὰ ἐπροσήλωσεν εἰς ἐκείνην

νην ὅπῃ τὴν ἔδωκε τὴν ζωὴν, καὶ μὲ ἓνα ἀπλή-
ττικον χαμογέλασμα καὶ λιγυρὰν φωνὴν, ἄρ-
χισε νὰ τὴν παρηγορῇ.

Α'Γ. „ Κεράκα μου, ἐγὼ αἰδοῦμαι . . .
„ ἄχ . . . πῶς εἶμαι καλλίτερα . . . μὴ λυ-
„ πάσθε . . . ἡ καρδιά μου . . . δὲν εἶναι πλέον
„ . . . καταπλακωμένη . . . ἀπὸ ἓνα δυστυχῆ
„ . . . κακοῖς ἔρωτα . . . τώρα εἶναι ἐ-
„ λεύθερη . . . ἄχ . . . ἀκριβέ μου Ζιζὶν . . .
„ ζῆστε εὐτυχισμένος . . . μακάρι ἄς εἶναι καὶ μὲ
„ καμμίαν ἄλλην . . . ὅσον διὰ λόγους . . .
„ δὲν ἤμπορῶ πλέον . . . μὲ φαίνεται πῶς δὲν
„ εἶναι τρόπος . . . νὰ ἀξιωθῶ τὴν τιμὴν τῆ νὰ
„ γένω σύζυγός σε.” Αὐτῆ ἓνα νέφος δακρῦων
τὴν ἐμπόδισεν ἀπὸ τῆ νὰ διακρίνῃ τί εἶναι τρυ-
γύρωτης · ἀπλώσε τὸ κεράκι της πρὸς τὴν
μητέρα της, ἡ ὁποία τὸ ἐφίλησεν ἀπὸ τὴν
μητρικὴν ἀγάπην. Ἡ Αἴγλη αἰδομένη μίαν
κατάνυξιν δι' αὐτὸ, ἐπῆρε ἐλαφρόττικα τὸ χέρι
τῆς μητρός της, καὶ τὸ ἐβασῆσε κολλημένον εἰς
τὸ χρυσὸν σωματάκι της. Ἐν τῷ μεταξὺ τῆς
ἀξιοδακρύτης αὐτῆς σκηνῆς, ἓνας δῆλος ἦλθε,
καὶ ἔκαμε νεῦμα τὴν μητέρα της νὰ εὐγῆ ἔξω
πῶς ἦλθεν ἓνας νὰ τὴν συντύχη. Ἐκεῖνη καὶ
δὲν ἐκατάλαβε παρευδὺς, ἡ Αἴγλη ἔννοιωσεν
ὅμως ἀπὸ τὰ σημεῖα τῆ δῆλου, πῶς κάτι εἶναι
ἡ ἀδυναμία της ἦτον τόσον μεγάλη ἐκείνην τὴν
σιγμὴν, ὅπῃ μόλις ἤμπορῆσε νὰ ἀναπνεύσῃ.
τί εἶ; αὐτό; εἶπε μὲ μίαν ἡμιδανῆ φωνήν. Ἐ-
νας ἄνθρωπος ζητεῖ νὰ συντύχη μὲ τὴν Κοκκώνα
ἀπεκρίθη ὁ δῆλος.

ΑΙΓ

ΑΙ΄Γ. „ Κοιτάξετε κεράκι, ιδέτε πῶς εἶναι, ἡ Μαδάμ Σερὲτ μητέρα της, δὲν ἤθελε ἢ ἀφήσῃ μονάχην κατ' ἑδένα τρόπον τὴν κόρην της, βλέπωντας πῶς ἐπιληθίαζεν ἤδη τὸ τέλος της· μὲ ὅλον τῆτο ἔπρεπε νὰ πηγαί- νη· Ἦτον ὁ ἄδελφος Ζιβῖν, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εὐθύς εἰς τὰ ποδάρια της ξεφωνίζοντας·
 „ συγγνώμην ζητῶ Κεράμ, ὄχι διὰ λόγους,
 „ ἀλλὰ διὰ τὴς γονεῖς μου, ἐπειδὴ ἐκατένευσαν
 „ τέλος πάντων . . . ἤθελα νὰ σᾶς ἰδῶ προτῆ
 „ νὰ ἔμβω μέσα . . . φοβῶμαι μήπως . . . ”

ΜΑΔ. „ Ἄχ παιδί μου, ἐγὼ δὲν ἔχω
 „ πλεόν κόρην νὰ σὲ δώσω, εἶναι πολλὰ ξώ-
 „ ρας.”

Πολλὰ ξώρας; ἐφώναξεν ὁ Ζιβῖν ἀπελ-
 πισμένος . . . ἄχ . . .

Ἡ πονεμένη φωνή τε ἀκρόσθηκεν εἰς τὸν ὄν-
 δᾶν τῆς Αἴγλης, ἡ καίμενη, τὴν ἐγνώρισεν ἐν
 τῷ ἅμα, ἔκαμε νὰ ἀνασυχώσῃ κομμάτι τὸ βε-
 βαρημένον κεφάλι της, ἡ δύναμαίς της ὅμως τὴν
 ἀφῆταν, αὐτὸ ἦτον τὸ τελευταῖον κινήματις,
 ἐξεφύχισεν ἡ ζαβάλισσα εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλι-
 κίας της, δεκαοκτῶ χρονῶν κορίτζι.

Τελευταῖος ἀσπασμός.

Ὡς τόσον ὁ νέος καὶ ἡ μητέρα, ἐσυμβουλεύοντο μὲ ποῖον τρόπον νὰ προδιαθέσῃ τὴν Αἴγλην διὰ τὴν βύζιταν τῆ Ζιβῖν, καὶ διὰ τὴν εὐτυχίαν ὅπως τὴν ἐπρόσμενον· ἐμβαίνει τέλος πάντων ἡ μητέρα, πλησιάζει . . . ἡ μόνη ἐλπὶς ὅπως εἶχεν εἰς τὸν κόσμον, τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀγάπης τῆς, ἡ ἀκριβὴ κόρη τῆς, καὶ μία χαριτωμένη κόρη ὡσανὺ τὴν Αἴγλην, πάει πλέον . . . τὴν ξαναἰῶρε χωρὶς ζωὴν. Λιγοθυμᾷ ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα τῆς θυγατρὸς τῆς, τὴν ὁποῖαν πασχίζει νὰ ξανακαλέσῃ εἰς τὴν ζωὴν, καὶ πέφτει κατὰ γῆς.

Ὁ Ζιβῖν ἐπρόσμενον ἔξω, ἀνυπόμονος τόσον, ὅσον ἦτον ἐρωτικός, σκύφτει μὲ ἄκρον φόβον τὸ κεφάλειον, βλέπει. Ἄχ . . . ἡ Αἴγλη κατακίτρινη, ἀπεχλωμασμένον τὸ πρόσωπόν τῆς, ἡ μητέρα τῆς λιγοθυμισμένη καὶ σωριασμένη εἰς τὸ ἔδαφος, τρέχει διὰ νὰ τὴν συνδράμῃ, βλέπωντας ὅμως ἐκείνην ὅπως ἀγαπᾷτε περισσότερο ἀπὸ τὴν ζωὴν τε χωρὶς πνοῆν, χωρὶς αἴσθησιν, τὸν θάνατον ζωγραφισμένον εἰς ἐκεῖνο τὸ κρᾶνισον πρόσωπον, ἔχασε καὶ αὐτὸς τὴν δύναμίν τε, καὶ εὐγαλεν ἐν ἀπελπισμένον ξεφραγητόν. Ἄχ, θεέ με . . . Ἄχ, αὐτὴ δὲ εἶναι πλέον εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ ἔτζι ἔμεινεν ἀκίνητος, κολλημένον τὸ σῶμα τε εἰς ἐκεῖνο τῆς Αἴγλης. Ἀκάντας ταῖς φεβραῖς ἐκείαις φωναῖς, τρέχει ὅλον τὸ σπῆτι.

τί θάμα ἔλσειν δι' ἓνα δυσυχισμένον πατέρα. Ο' Σερὲτ πασχίζει νὰ βοηθήσῃ τὴν γυναῖκα τε, ἄλλοι φροντίζουν διὰ τὸν Ζιῖν, ἄπειρα δάκρυα τρέχον ἀπὸ παντῶ. Ἐσυνῆλθεν ὡς τόσον εἰς τὸν ἑαυτόν τε, πλὴν θέλοντες νὰ τὸν ξεμακρύνον ἀπ' ἐκεῖνο τὸ ἀξιολάτρευτον ὑποκείμενον ὅπῃ εὔρισκε τὴν εὐτυχίαν τε, μετὸ νὰ ἔμεινε πλέον ἄψυχον, αὐτὸς τεινάζεται ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνων ὅπῃ τὸν ἐβασῆσαν, συκῶνει τὸ νεκρώσιμον πανὶ ὅπῃ εἶχαν ῥίψη εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ἡγαπημένης τε Αἴγλης, καὶ πέφτωντας ἐπάνω της, ἄρχισε νὰ τὴν λήῃ μετὰ τὰ πύρινα δάκρυά τε, καὶ νὰ ξεφωνίζῃ ὡσανὺ νὰ ἦτον ἔξω φρενῶν.

ΖΙΟΥ. „ Κανένα πρᾶγμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ
 „ μᾶς ἀποχωρήσῃ ἀκριβῆ με Αἴγλι, ὁ ἴδιος
 „ θάνατος ὅπῃ σὲ ἄρπαξε θέλει μᾶς ἐνώσει
 „ ψυχὴ με· ὁ ἴδιος τάφος θέλει γίνῃ θάλαμος
 „ νυμφικὸς εἰς τὴς δύο μας, ἢ νεκρώσιμος προ-
 „ πομπὴ θέλει μᾶς χρησιμεύσει διὰ λαμπρο-
 „ φόρον παράταξιν τῶ ὑμεναίς, τὸ αὐτὸν κρεβ-
 „ βάτι θέλει μᾶς μετακομίσει ὡς νυμφικὴ πα-
 „ ςᾶς, αἱ ἀναμμέναι λαμπάδες, θέλῃ εἶναι ἡ
 „ γαμιαία φωτεινὴ δαδελχία, καὶ ὁ γοερός με ὀ-
 „ λολυγμός, ὁ ἐπιθαλάμιος ὕμνος. Ἄχ θά-
 „ νατε σκληρὸ ὅπῃ ἐσύκωσες τὸ ἡμισυ τῆς
 „ ζωῆς με, εὐσπλαγχνίσου πάρε καὶ τὸ ἄλλο
 „ ἡμισυ, ἐπειδὴ τίποτε δὲν με χρησιμεύει
 „ . . . ἄχ Αἴγλι Κερᾶ με, βασίλισσα τῆς
 „ ζωῆς με, δὲν με ἀχθεῖς ἀγάπη με; μαζὺ ψυ-
 „ χή με, μαζὺ νὰ κατέβωμεν εἰς τὰ σῆδη
 „ τῆς

„ τῆς μητρός μας γῆς · δὲν σὲ ἀφίνω μονά-
 „ χην φῶς με, ἂν δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ ἀν-
 „ ταμωθῶμεν εἰς τὴν παρῶσαν ζωὴν, ἄς
 „ σκεπάσῃ καὶ ἡ αὐτὴ σκόνη τὰ σώματά
 „ μας.

Αὐτὰ ἐξ ἄλλα παράπονα λέγωντας, ἀγ-
 κάλιαζε τὸ χριτωμένον λείψανον τῆς Αἴγυ-
 λης τόσον σφιχτὰ, ὅπῃ κανένας δὲν ἠμπο-
 ρῆσε νὰ τὸν ξεκολλήσῃ · μανθάνοντες το οἱ
 συγγενεῖς του, ἔτρεξαν νὰ ἰδῶν . . . μὰ τί
 ἀξιοδάκρυτον δέαμα, τὰ σπλάγχχνα ὀλονῶν
 ἐξεσχίθησαν.

ΖΙΟΥ. „ Ἡ ζωὴ μου ἐκρέμετο ἀπὸ λό-
 „ γου της (τῆς ἔλεγεν ὁ Ζιὸν βετημένος εἰς
 „ τὰ δάκρυα) ἐσεῖς δὲν τὸ ἰξεύρετε ἴσως . . .
 „ ἄχ, ἔπρεπε νὰ τὴν φυλάξετε . . . ἀξιο-
 „ λάτρευτὴ μου Αἴγυλι, Κερᾶ μου, φῶς μου.
 „ Ὡχ τί ἀτίμητον πλῆτον ὑσερῶμαι ὁ ἄθ-
 „ λιος · ἀνίσως ἐξ ὅλοι αὐτοὶ ὅπῃ βλέπουν
 „ τὸν ἐγκάρδιον πόνον μου, ἤθελαν σὲ γνωρί-
 „ ση καρδίτζα μου καθὼς ἐγὼ, ἤθελαν μὲ
 „ συμπόνεσῃ Κερᾶ μου · ἄχ θησαυρὲ τῆς ἀ-
 „ ρετῆς, τῆ ἔρωτος, ἐξ τῆς γνώσεως. Ἐγὼ
 „ ἐκαυχέμεν πῶς τάχα θὲ νὰ σὲ ἀπολαύσω
 „ μίαν ἡμέραν, πῶς θὲ νὰ σὲ ἀποκτήσω ὁ
 „ δυστυχῆς, πῶς ἤθελες προξενήσῃ τὴν εὐτυ-
 „ χίαν μου · ἄχ, ἐξ τώρα . . . φέρεις τὴν
 „ ἀτελπισίαν μου. . . . Ὁ κακορρίζικος, κλή-
 „ μονον, ἐγὼ εἶμαι ὁ φονεὺς ὅπῃ σὲ ἐσκότωσα,
 „ χωρὶς ἐμένα, χωρὶς τὸν ἄτυχον ἔρωτά μου, ἡ δυ-

„ συχισμένη μητέρα σε ήθελε σε ἔχη εἰς τον
 „ κόρπον της ἀκόμι * πῶ με ἀφίνεις φως με; πῶ
 „ με ἀφίνεις; ἡ καρδιά με, ὄχι ψυχίτζα με,
 „ δὲν εἶναι καμωμένη δια νὰ λατρεύσῃ ἄλλην
 „ δὲν θέλω νὰ ζήσω πλέον μήτε μίαν
 „ στιγμήν περισσότερον ἀπὸ λόγος. ”

Τελειώνοντας τὰ θλιβερὰ αὐτὰ λόγια,
 ἔτρξε νὰ ζητήσῃ κανένα ὄργανον, σπαθί, ἢ
 μαχαίρι, διὰ νὰ τελειώσῃ τὰς πολυωδύνας ἡ-
 μέρας τῆς ὁ δυσυχῆς καὶ ἄφρων πατήρ τῆς, τρο-
 μασμένος νὰ μὴ χάσῃ τὸν ἀπελπισμένον υἱόν
 τῆς, τὸν ἀγκάλιασε, καὶ τὸν ἐπῆρεν εἰς τὴν
 καρτέαν τῆς ἀφίνω ταῖς φωναῖς ὡς εὐγανεν εἰς
 τὸν δρόμον.

Τῆ ἐπαύριον ὄλοι κατηφεῖς, ἔκαμαν τὴν
 ἐτοιμασίαν τῆς ταφῆς, εὐγάλαν μὲ μεγάλην
 παράταξιν τὸ λείψανον τῆς Αἴγλης, ὡς ἂν εἰς
 γάμον ἀπὸ τὸ σπῆτιτις ὄλοι ἦτον μαυροφο-
 ρεμένοι, ὄλοι εἶχαν ζωγραφισμένην τὴν λύπην
 εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς, ὄλοι ἔχουναν ποταμιθὸν
 δάκρυα, καὶ ἐπροχωρῶσαν μὲ μίαν ἀγγελικὴν
 ψαλμῳδίαν. Εἰς τὴν μέσην τῆς δρόμου, ἔξαφνα
 πηδᾷ ἓνας μισόγυμνος νέος, μὲ ξεπλεγμένα
 μαλιά, ἔξω φρενῶν, ῥίχνεται εἰς τὴν μέσην
 τῆς πλήθους, τρέχει εἰς τὸ ξυλοκρέββατον, ἀνα-
 ποδογυρίζει τὸ σάβανον, καὶ ἀνοίγει τὸ πρό-
 σωπον τῆς μαραμέννης Αἴγλης. Ἐξὶ ἄνθρωποι
 δὲν ἤμπορῶσαν νὰ τὸν κάμω ζάπτι, ὄλας τὸς
 ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν.

ΖΙΟΥ.

ΖΙΟΥ. „ Α'χ . . αὐτὴ εἶναι, αὐτὴ ἴδια
 „ εἶναι, ἐφάναζε παραλαλῶντας ὁ κακοῤῥίζικος
 „ Ζεῖν, εἶναι ἢ ζώμεν, σκληροὶ, ἀσπλάγ-
 „ χνοι, πῶ τὴν πιγαίνετε; εἰς τὸν γάμον;
 „ εἰς τὸ σπῆτι με; αὐτὴ εἶναι τὸ πᾶνμα, ἢ
 „ ἀγάπη με, ἐσεῖς μὲ τὴν πέρνετε. Α'χ . . ἵπο-
 „ σέρετε, σαθῆτε κομμάτι νὰ κατέβω κ' ἐγὼ
 „ μαζὺ της εἰς τὸν τάφον, νὰ μᾶς σκεπάσῃ
 „ τὸ ἴδιον χῶμα.

Ἐκταφιλᾶσε μὲ φλογερὰ χεῖλη ἀπει-
 ράκεις τὴν Αἴγλην, ἤθελε νὰ τὴν καταφάγῃ,
 τὴν ἐξανασκέπασε μόνος τε, κατανοχθεὶς ἀπὸ
 ἓνα ἱερὸν σέβας, καὶ ἔπεσε λιγοθυμισμένος·
 ὡς κ' ἡ πέτρας τὸν ἐλυπήθησαν, κ' ἐδάκρυ-
 σαν διὰ λόγους: πλὴν διὰ νὰ μὴν γένη χασ-
 μωδία, τὸν ἐσύκωσαν ἀπ' ἐκεῖ, κ' ἀκολέθησε
 τὸν δρόμον της ἢ παράταξις.

Μετὰ τρεῖς ἡμέραις ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος
 κ' ἐνεῖνος ὁ κακοῤῥίζικος· ὁ ὑπερβολικὸς ἐρω-
 τας τὸν ἐσκότωσε· δὲν ἠμπόρεσε νὰ ζήσει πλέου
 ἢ ἄφλιος, ἢ χρυσῇ Αἴγλη τε ὅπῃ τὸν ἐμφύ-
 χωνεν, ἔλειψε, πῶς ἦτον λοιπὸν τρόπος νὰ
 μείνῃ εἰς τὴν ζωὴν χωρὶς νὰ τὴν ἀκολεθήσῃ;

Ἡ διεσραμμένη κ' φιλόδοξοι μιτέρα τε, κα-
 τατήκεται μέχρι τῆς σήμερον ἀωφελῶς ἀπελ-
 πισμένη, δικαίως παιδευθεῖσα διὰ τὴν ἐμφυτον
 κακίαν κ' φιλοδοξίαν της, κ' διὰ τὰς ἀσπλάγ-
 χνας θηριώδεις σκοπὲς της. Α'χ φίλαυτον κα-
 ἀνήμερρον θηρίον, ἐσὺ ἠθέλησες ἄδικα νὰ θυ-
 σιά-

σιάσης μίαν ωραίαν διὰ τὸν υἱόν σου, τὸ ἔκαμες.
Μὰ, νὰ, ὅπῃ χωρὶς νὰ τὸ προσοχαθῆς, ἔδωσες
τὸν ἴδιον αὐτὸν εἰς τὸ δρεπάνι τῆ θάνατος.

Ἄς ἴδῃν τῶρα λοιπὸν ὅλοι οἱ φιλό-
δοξοι καὶ Φιλάργυροι, ποῖον καρπὸν τῆς
φέρει τὸ ἰντερέσσου καὶ ἡ Φιλαυτία, καὶ
ἄς λάβῃν ἐκ τῆτε παράδειγμα.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ

ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΤΟΠΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ

ἄβυσσος 26
 ἀγαθά 115, 161, ζωῆς 269, φυσικά 304
 Ἄγαθη 238
 ἀγαθότης 63, 69, 72, 117, 140, 160, 179, θεῶν 133
 ἀγαλλίασις 121, 134, 141, 169, 194, 223, 264
 ἄγαλμα 122, 132, 133, 164, 233
 ἀγανάκτησις 12, 77, 171, 175, 178, 181, 188, 198, 208, 213, 225, 290, 296, 302, 320
 ἀγάπη 2, 43, 47, 54, 57, 69, 72, 73, 80, 82, 88, 90, 92, 109, 121, 126-128, 130, 134, 150, 155, 157, 163, 169, 174, 175, 176, 196, 197, 210, 223, 242, 257, 285, 308, 310, 326, 330, 334, 335, 338, 345, 361, 364, ἀδελφική 89, ἀπλή 88, ἀρχόντων 4, ἐγκάρδιος 109, εἰλικρινής 141, 172, καθαρὰ 271, καρδιακή 274, κρυφή 28, 93, λαχταριστή 272, μητρική 191, 354, 358, ὀρμητική 35, πατρική 165, πολυτιμη 109, τρυφερά 150, τρυφερωτάτη 86, 166, ὑπερβολική 17, 56, 215, φλογερή 317, φιλική 159, χρυσή 87, ἀγάπης ἄξιος 78, ἰδέα 91, καρπός 81, σημεῖα 190
 ἀγγεῖον τζακισμένον 185
 ἄγγελος 111, 134, 147, 233, 355
 ἀγένεια 4, 45, ἀγενείας κατάστασις 28
 ἀγκάλη 31, 79, 90, 121, 128, 142, 166, 181, 247, 269, 282, 288, 298, 334, 337, 339, 345, ἀνδρός 178, μητρική 349, 354
 ἀγοραστής 68
 ἀγριότης 218
 ἀγριόχοιρος 304
 ἀγχίνια 94, 314, γνώσεως 230
 ἀγωνία 99, ἐρωτική 257
 ἀγών-νας 214, 268, 330, φρικτός 81
 Ἄδὰμ ἀπόγονοι 306
 ἄδεια 10, 29, 35, 78, 118, 138, 138, 161, 162, 174, 177, 183, 191, 210, 216, 218, 220, 222, 227, 265, 282, 300, 308, 311, 326, 329, 336, 357
 ἀδελφή 12, 22, 23, 41, 42, 44, 83, 84, 100, 114, 129, 166, 161, 179-181, 183, 188
 ἀδελφός 77, 145, 233, 235, 237, 240, 243-245, 265, 266, 268, 271, 272, 275-277, 281, 282, 284, 286, 289-292, 296, 297, 299, ἄσπλαχνος 292
 ἀδημονία 182, 268, καρδιάς 162
 Ἄδης 91, 180
 ἀδιαφορία 85, 86, 236, 237, 273, 309, 313, 322
 ἀδικητής πλούσιος 154
 ἀδικία 54
 ἀδυναμία 358
 Ἄδωνις 304
 ἄερας 2, 24, 38, 90, 131, 195, 197, 241, 266, 278, 303, 314, 317, 352, δροσερός 205, εὐμορφος 29, Ἄφροδίτης 304
 ἀηδία 92, 306
 ἀηδῶν παραπονετική 205
 Αἴγλη (Νύμφη) 305
 Αἴγλη Σερέτ 302-365
 αἰδώς 92, 110, 115, 132, 259, 313, 341, παρθενική 343, φυσική 237
 αἷμα 88, 94, 154, 230, 285, 289, 318, 349, 356, αἵματος ἄξια 229, κυκλοφορία 236, ὀρμη 79, ροή 180
 αἰμομιξία 304

- αἶνιγμα 203, 212, σκοτεινόν 328
 αἰσθαντικός νέος [β´]
 αἴσθησις 69, 82, 197, 217, 238, 248,
 254, 285, 360
 αἰσχύνη 46
 αἴτησις 279
 αἰτία [α´], 7, 17, 23, 24, 30, 50, 55,
 57, 82, 88, 93, 100, 106, 145, 148,
 155, 154, 173, 176, 180, 181, 183,
 207, 251, 261, 286, 290, 295, 321,
 324, 327, 332, 346, θανάτου 287,
 κρυφή 206, μελαγχολίας 143,
 συμβεβηκός 186, δυστυχίας
 178
 αἴτιον 332
 Αἴτνα βουνό 15
 αἰών [α´], 62, 148, 195, 264, 302
 ἀκακία 68
 ἀκμή 169, 188, 303, ἔρωτος [ε´],
 235, πάθους 149
 ἀκολουθία 234
 ἀκόλουθος 317
 ἄκουσμα 233
 ἀκρίβεια 266
 ἀκρόασις 85, 177, 254, 287, 327
 ἀκροβολισμός 199
 ἀλάϊ (=παράταξη, πομπή) 280
 ἀλήθεια 10, 11, 33, 34, 51, 62, 71, 75,
 76, 105, 107, 132, 164, 167, 197,
 206, 215, 249, 254-256, 264, 268,
 274, 301, 332, 334, 339, 340, 346,
 348, γυμνή 62, πᾶσα 27, φυσική
 245
 Ἄληκτῶ 180
 ἀλλαγὴ τόπου 106
 ἀλλοίωσις 343
 ἄλογον 19, 77, ἀλόγου γέμια 19,
 διζγκίνια 19, φροντίς 64
 ἀλυσίδα 123, 294, 320, χρυσή 124,
 211
 ἀμάθεια 105
 ἀμάξι 64
 ἄμαρτία 295, 323, θανάσιμη 243
 Ἄμβροσία 103
 ἀμέλεια 2
 ἀμορέζα (=ἔρωμένη) 73, 80, 95, 163,
 170, 180
 ἀμόρι 74, 87, 88, 165, 199, 203, 215,
 233, 328, 343, 13, πρῶτον 232-
 300
 ἀμύγδαλα Χιώτικα 103
 ἀμφιβολία 20, 27, 30, 262, 287, 290,
 335
 ἀναβολή 316
 ἀναγκαῖα, τά 125, 127
 ἀναγκαῖον 296
 ἀνάγκη 137, 159, 162, 219
 ἀνάγνωσις 133, 271, 300, 324, βι-
 βλίων 92, ἡδονική [α´]
 ἀναγνώστης [α´], 224
 ἀναθροφή 302
 ἀνακωχή 70, 241, 317, 333
 ἀνάλυσις βιβλίου 104
 ἀναμάρτητον 123
 ἀνάπαυσις 215, 241, 343
 ἀναπνοή 24, 25, 54, 87, 196, 234,
 278, 286, 291, 308, 342
 ἀναστεναγμός 108, 247, 287
 ἀνάστημα 147, 158, 160, 193, 322,
 σύμμετρον 303
 ἀνατροφεύς 303
 ἀνατροφή 129, 130, 164, καλή 74,
 165, 333, ἀνατροφῆς γάλα 157
 ἀναφυλλητόν 226, 269, 354
 ἀναψυχή 164
 ἄνδρας 22, 29, 33, 43, 44-46, 55, 58,
 76, 79, 84, 119, 152, 161, 166,
 170, 171, 174, 176, 177, 186, 188,
 260, 288, 337, 342, 348, θηριό-
 γνωμος 302, τιμημένος 54, φρό-
 νιμος 57
 ἀνδρεία 94
 ἀνδρόγυνον 76, 181
 ἀνεμοζάλη 146
 ἀνεμώνη 304
 ἄνεσις 14

- ἀνεπιός 195, 204, 214, 227
 ἀνήρ 8, 12, 55, 75, 84, 180, 187, 196, 346, 348, ἀνδρός ἀγκάλη 178, θέλημα 172
 ἀνθίστασις 49
 ἄνθος ἡλικίας 69, 359
 ἀνθρώπινα, τά 45
 ἄνθρωπος 8, 13, 14, 19, 26-28, 37, 41, 46, 49, 56, 62, 70, 74, 95, 106, 119, 122, 123, 132, 133, 157, 177, 207, 211, 250, 262, 265, 269, 280-282, 289, 296, 306, 307, 338, 348, 352, 358, 363, ἀγαθῆς ψυχῆς 78, ἄγριος 101, ἀξιοσέβαστος 109, ἄοκνος 60, ἀπό γένος 145, ἀρεσιᾶς 202, ἀχουριῶ 10, βασιλικός 173, 174, γενητός 235, γυναικομανῆς 156, εἰλικρινῆς 59, ἐπίγειος 153, εὐγενῆς 219, εὐτυχέστερος 201, εὐγενοῦς καρδίας 168, εὐεργετικός 127, εὐτραφῆς 94, ἰσότιμος 45, 73, κακῆς διαγωγῆς 5, κακοποιός 292, κακός [γ'], 16, 182, καλῆς ψυχῆς 51, καλός 60, 68, κατηφῆς 203, οἰκουμένης 263, μεγάλης τάξεως 145, πολιτευμένος 105, πονηρός 89, πέτρινος 281, πιστός 294, προκομμένος 46, σεβάσμιος 80, σπητιῶ 78, 189, 237, 297, τιμημένος 329, τάξεως 154, τιμημένος 64, 65, φιλόδοξος 149, χρυσός 146, χυδαῖος 343, ἀνθρώπου αἰσθησις 248, ἰδέα 157, καρδιά 2, 92, 120, κατάστασις 306, μάτια 65, ὄρασις 194, πατρίδα 105, τάγμα [α'], ὑποκείμενον 304, χαρακτηριστήρ 200, χέρι 303, ἀνθρώπων πλῆθος 228, 232
 ἀνθρωπότης (=ἀνθρωπιά) 87, 124, 207, 302, ἀνθρωπότητος χρέος 123
 ἀνθρωποφάγος 283-284
 ἀνισότης καταστάσεων 306
 Ἄννέτα [ε'], 49, 234, 235, 238, 240, 243-300
 ἄνοιγμα στόματος 327
 ἄνοιξις 284, 314
 ἀνταμοιβή 110
 ἀντάμωσις [ε'], 219, 246, 300, κρυφή 85
 ἀντερωμένη 178, 179
 ἀντέρωτας 245, 285
 ἀντευχαρίστησις 200
 ἀντιλογία 18
 ἀντιφάρμακον 149
 ἀντίφασις 65
 ἀνυπομονησία 331, ἄκρα 134
 ἀνυποταξία 12
 ἀνωμαλότητα 224
 ἀξία 25, 157, 348, αἵματος 229, προτιμήσεως 105
 ἀξιότης 108, 110, 144
 αἰιδός 295
 ἀπαλλαγή 14
 ἀπάνθισμα 234
 ἀπαρχή [β']
 ἀπελπισία 14, 57, 74, 88, 90, 189, 201, 204, 216, 217, 280, 316, 349, 351, 357, 362
 ἀπλότης 12, 57, 131, 153, 181, 243, 317, 328, ἐλκυστική 142, ἠθῶν 60, φύσεως 158
 ἀποβησόμενον, τό 83
 ἀπόγονος 190, Ἄδὰμ 306
 ἀπόδειξις 205
 ἀποκατάστασις παιδιῶν 296
 ἀπόκρισις 28, 83, 89, 139, 158, 218, 270, 270, 274, 278, 279, 283, 311, 314, 297, 336
 ἀπόκτησις 4, 216, 231
 ἀπόλαυσις 12, 117, 327, 335, ἀμοιβαία 157
 ἀπονία 295, 316
 ἀπορία 180, 212, 298, ἀπορίας καιρός 158
 ἀποσβολωμένος 212

- Ἄποστολος 230
 ἀποτέλεσμα 142, 226, 242, 318, 327, 330, τύχης 299
 ἀποτομή 180
 ἀπουσία 24, 138-140 143, 148, 151, 285
 ἀπόφασις 13, 28, 63, 108, 149, 150, 155-157, 159, 164, 165, 175, 183, 195, 201, 202, 259, 272, 275, 276, 288, 311, 338, 350, 351, στερεά 315
 ἀποχαιρετισμός 48
 ἀποχωρισμός [ε´], [στ´], 214, 217, 266, 349, σκληρός 262, ἀποχωρισμοῦ πόνος 261
 ἀπροσεξία 93, 184, 188, 311
 ἀράδα 120
 ἄργητα 330
 ἀργολογία 39
 ἀρεσιᾶς ἄνθρωπος 202
 ἀρετή 8, 58, 61, 65, 82, 161, 190, 223, 329, 230, 342, 362
 ἄρματα 198
 ἀρματηλάτης (βεξεταῖος) 19
 ἀρούρης ἄχθος 123
 ἀρπαγή 19, 154
 ἄρπαγος 321
 ἀρπαστής 20, 33
 ἄρρωστος 298
 ἄρτος ἐπιούσιος 288
 ἀρχαί 59, φυσικῆς δικαιοσύνης 68
 ἀρχή 288, 318, 326, 349, γενεᾶς 154, ἔρωτος [δ´], 133, εὐτυχισμένη 344, πάθους 149
 ἀρχηγός 20
 ἀρχιερέας 233, 265
 ἀρχοντικόν 6, 16, 18, 24, 29, 36, 41, 118, 136, 333
 ἀρχόντισσα 17, 19, 30, 37, 41-43, 48, 52, 127
 ἄρχων 34, 41, 51, 56, Δαρμαντιέ 29, εὐγενής 128, πατέρας 106, 108, 113, 275, τιμημένος 16, ἀρχόντων ἀγάπη 4
 ἀσέλγεια [γ´], 6
 ἀσθένεια 126, 151, 356, ἀνθρωπίνη 158, σαρκός 123
 ἄσκησις 25
 ἀσκητήριον 204, 241
 ἀσπασμός [στ´], 359
 ἀσπλαγμία 293, 327, 338
 ἄσπρον-α (=χρήματα) 3, 38, 67, 72, 131
 ἀστεῖσμος 320, 326, 327
 ἀστραπή 237, 246, 264, 268
 ἀσωτία 26
 ἄσωτος 19
 ἀταξία 173
 ἀτιμία 22, 81, 220
 Ἄτλαντικός ὠκεανός 104
 ἄτοπον 77, 80
 αὐγή 267, 270, 274
 αὐθέντης 5, 6, 8-11, 16, 19, 20, 29, 32, 35, 36, 37, 39, 41-46, 48, 49, 53, 54, 65-67, 71, 73, 81, 86, 87, 94, 95, 100, 102, 111, 116-120, 124-126, 129, 132, 134-136, 138, 140, 143, 144, 147, 152, 154, 157, 159, 161, 162, 165, 166, 173-175, 177, 179, 191, 225, 226, 249-254, 256, 257, 259, 261, 262, 271, 274, 275, 279, 306, 307, 321, 322, 326, 327, 328, 330, 339, 340, ζαήφης 250, αὐθέντου ὄφελος 69
 αὐλή 18, 66, 67, 205, βασιλική 195
 αὐλός 42
 αὕξησις 317
 αὖριον 164, 181
 αὐτάρκεια 95
 αὐτεξούσιος 150
 αὐτί 39, 47, 102, 331, κόσμου 186
 ἀφανισμός 291, 314
 ἀφεντάκης 109, 112
 ἀφή 248
 Ἄφροδίτη 92, 122, 194, 246, 300, 307, 322, 340, Ἄφροδίτης ἀέρας 304, γέννημα 310, παιδί 252

- ἀφρός 180, 186
 ἀχαμνά 225
 ἄχθος ἀρούρης 123
 ἀχουριουῦ ἄνθρωπος 10
- βαθμός 4, 13, 47, 135, 191, 201, 205, 328, 336, 345, 354, γένους 312, εὐτυχίας 146, ὑπέρτατος 20, 148
 βάθος 116, 318, 352, καρδιάς 343, 356
 βάλασαμον 130
 βαρβαρότης 47, ἦθους 302
 βάρος 102, 206, 210, 212, 271, 316, περιπτόν 281
 βάσανα 14, 145, 241, 320, 324, 329, 357
 βασανισμός 86
 βασιλείον 269
 βασιλεύς 59, 64, 73, 122, 173, 194, 215, 252, 265, 304, Πόντου, βασιλέως πόδες 179
 βασίλισσα 53, 149, 239, 252, 273, αὐτεξούσια 56, ζωῆς 361, ὠραιότητος 340
 βασιλόπουλον 275
 βάσις 171
 βδελυκτός 182
 βεβαιότης 179
 βεβαίωσις 80
 βεζεταῖος (=ἀρματηλάτης, ἀμαξίας) 19, 20
 βέλος 215, 356, ἔρωτος 211, 303, θανατηφόρον 291
 βήξιμον 270
 βία 87, 206, 215, 343
 βιβλία 39, ἐρωτικά 92, περί πραγματείας 98
 βιβλίον [α´], [β´], 66, 71, 85, 100, 101, 104, 133, 240, χρυσόν 233, βιβλίου ἀνάγνωσις 92, ἀνάλυσις 104
 βιολί 42
 βίπερα 200
- Βιργίλιος 40
 Βισανκαρολαδέ 36
 βλέμμα 80, 83, 225, 238, 240, 243, 245, 259, 263, 314, 329, ἐρωτικόν 234, 321, ἰλαρόν 238, μαχμούρικον 2, ὄργῆς 181, φλογερόν 315
 βόδι 11
 Βοζινᾶν [γ´], 5-54
 βοήθεια 25, 35, 61, 102, 146, 221, 254, 284, 332, κράτους 179
 βούκα 61, ὄρεκτική 70
 βουκίτζα 167, τραγανιστή 40
 βουλή 325
 βουνά 15, ἄγρια 1
 Βουσαῶν κόρη 348
 βραδιά 131, 168, 170, 205, 277, 282, 356
 βράδν 5, 11, 12, 17, 23, 38, 41, 133, 138, 143, 147, 231, 260, 267, 274, 278, 289, 292, 357
 Βραμίνος 122
 βραχιόλια 134
 Βριζίδ [γ´], 70-82, 84, 85, 90, 92, 117, 118, 121
 βροχή 317
 βρύση 205, 314, 356, ἀστέρεφτη 242
 βύζιτα 16, 360
 βυθός 162, 207
- γάλα ἀνατροφῆς 157
 Γαλάτεια Νύμφη 122
 γαλήνη προσώπου 68, ψυχῆς 90
 γαμβρός 18, 31, 57, 60, 119, 168, 173, 196, 229, 230, 298, μελλούμενος 95
 γάμος 27, 43, 300, 336, 363, 364, γάμου ἡμέρα 227, ἐμπόδιον [γ´], 34, ἐτοιμασία 23
 γαμπινέτο (=δωμάτιο) 12, 36, 44, 48, 51, 66, 93, 100, 116, 120, 174, 176, 186, 189, 192, 270, 277, 311

- γγίξιμον 248, ἡδονικόν 305
 γείτονες 24
 γειτονιά 6, 42, 49
 γειτόνισσα 8, 124, 304
 γειτόνοι 2
 γειτωνεύματα 181
 γέλια 82
 γέλωτας 224, 298
 γεματούτζικη 224
 γεμενάκια 31
 γενεά 56, γενεᾶς ἀρχή 154
 γέννημα 207, 312, 335, Ἐφροδίτης 310, 326
 γέννησις 188, γεννήσεως ἡμέρα 207
 γεννητικά μόρια 180
 γεννήτωρ 195
 γένος 7, 145, 154, 164, 287, 190, 345, 348, γυναικεῖο 302, πρῶτο 312, γένους βαθμὸς 312, τάξις 304, τιμὴ 148
 γεροξιουίν 351, 353, 357
 γερόντισσα 30, 35, 192, 234, 290, ἀδελφή 12, 22
 γέρων-οντας 10-12, 41, 73, 95, 351, ἀκόλαστος 12, ἄσωτος 11, γνωστικός 158, Σιληνός 303, τιμημένος 72
 Γετεινὴ χώρα 76
 γεῦμα 128, 277, 334
 γῆ 52, 90, 94, 184, 185, 188, 253, 281, 308, 313, 360, 362, γῆς κόχη 253, πρόσωπον 182
 γῆρας 214, 287
 γηρατειὸν 198
 γιαγιά 53, 55
 γιαγκίνι (=πυροκαϊά) 317
 γέμια ἀλόγων 19
 γκερντάνι (=τράχηλος) 197
 γκίξιμον χεριοῦ 86
 γλυκύτης 50, 151, 248, ἐλκυστική 124
 γλώσσα [α´], 52, 57, 160, 197, 220, 250, 259, 264, 266, 283, 311, 328, 347, κακή 203, κόσμου 259, φαρμακερή 291, γλώσσης ὕψος [β´] γλωσσοφαγιά 144
 γνώμη 30, 31, 48, 54, 63, 65, 79, 98, 115, 120, 155, 157, 166, 171, 180, 186, 203, 216, 245, 275, 276, 299, 308, 350, 357, πατρός 296
 γνωμικόν 60
 γνώσις 57, 98, 157, 191, 227, 275, 362, νόμων 94, γνώσεως ἀγχίνοια 230, ἐντέλεια 160
 γόνατα 5, 52, 179, 186, 213, 221, 226, 234, 261, 269, 288, 315, 328, 349
 γονεῖς 5, 23, 27, 49, 52, 57, 60, 61, 77, 78, 81, 106, 124, 195, 202, 229, 258, 275, 299, 345, 357, 359, εὐγενεῖς 62, σκληροκάρδιοι 302, φυσικοί 110, 114, γονέων θέλησις 54, σπῆτι 347
 γοῦστον 3, 197, 307, 346
 γραῖδια 244
 γράμμα-τα [ε´], 17, 21, 37, 39, 87, 88, 90, 92, 137, 140, 141, 167, 182, 218, 271, 272, 277, 279, 280, 282, 286, 296, 297, ἀποστηθισμένον 274, παραπονετικόν 270, σακκίλικα =δύσφορα) 140
 γραμματάκι 242, 267, 270
 γραψιμον 97, 138, 272, 274
 γριά 30, 31, 244, ἀρχόντισσα 41
 γρόσια 23, 31, 44, 59, 76, 129
 γρύ 52
 γυαλί 103
 γύμνασις [α´]
 γυναίκα 21, 31, 33, 34, 46, 56, 57, 92, 177, 178, 193, 195, 225, 226, 230, 341, 346, 361, 121, 122, 153, 163-165, 171, 172, διεστραμμένη 164, δρόμου 351, εὐγενής 132, εὐλαβής 123, 243 πλουσία 76, πτωχή 127, σληρόκαρδος 348, γυναικῶν ἐμπιστοσύνη 159, ἔργα 64, ἐργόχειρα 131, ζαριφλήκι

- 281, καρδία 223, ξελαγιασμός 158, ὄνδᾶς 174, προίκα 148, χέρι 164
 γυναικωνίτης 149
 γυνή 120, 126, 166, 175, ἀπατηλή 18, σκληρή 181, φαυλόβιος 11
 γύρος 232
- δαδουχία 361
 δαίμονας 170
 δάκρυα 7, 13, 24, 31, 48, 79, 81, 85, 86, 88, 100, 102, 103, 106, 109, 137, 139, 141, 146, 147, 151, 160-162, 175, 186-188, 192, 202, 205, 206, 213, 216, 218, 221, 226, 239, 240, 256, 265, 269, 269, 271, 273, 277, 278, 279, 280, 284, 285, 287, 290-292, 295, 308, 317, 324, 325, 325, 337, 342, 352, 354, 356-358, 361, 362, 363, θερμά 91, 211, πικρά 266, 278, ποτάμι 349, πύρινα 210, 361, φλογερά 355, χαρᾶς 192, 298, 342, δακρύων κρουνός 354, ποταμοί 239, 296
 δάκτυλα 23, 228, 230, 244
 δακτυλιδάκι 302
 δακτυλίδια 134
 δάμα 5-7, 9-11, 16, 18, 70, 137, 227, 344
 δάνειον 60
 Δαρμαντιέρ 23, 33, 34, 44, 51, 54-56
 δασκάλισσα [δ´], 126, 128, 130-132, 134, 137, 138, 141, 151, 153
 δάσκαλος 298
 δάσος 106, 242, 246, 291
 Δεβουσέ 60-63, 82, 87, 96
 δείγματα 166
 δειλία 78, 98, 100, 110, 203, 234, 237, 242, 243, 292, 305, 315, 334, 351
 δειλινόν 304
 δεινά 85, 202, 206, 210, 218, 233, 235, 240, 261, 265, 266, 275, 280, 308, 316, 320, 327, ἀπερίγραπτα 52, ἀνυπόφορα 90, ἀνυπόφερα 353, ἀνυπόφορα 200, ἐρωτικά 321, ζωῆς 213, δεινῶν αἰτία 293, κύκλος 284, λαβύρινθος 14, χορός 268
 δεισιδαίμονες 122
 δεισιδαιμονία 105
 δελικάτος 27
 δενδράκια 241
 δένδρον-α 161, 247, 262, 283, 315, βαθύσκια 314, δένδρων ποικιλία 232, φύλλα 205
 δεσμός 189, ἄγιος 117, ἀδιάλυτος 116, ἔρωτος 161, ἱερός 351, φιλίας 172
 δέσποινα ζωῆς 4, 23, καρδιᾶς 349
 δευτερεῖα, τά 25
 δημηγορία 29
 δημιουργός 239, 256
 διαγωγή 5, 12, 22, 39, 49, 55, 168, 177, 203, 278, ἄμεμπτος 55
 διάθεσις 205, ψυχῆς 67, 291
 διαίρεσις 306
 διακοπή 115, 356
 διάκρισις 6
 διάλεκτος 40
 διαλογισμός 136, 235
 διαμάντι 127
 διαμαντικά 134, 136
 διανοήματα 311
 διάνοια 173, 234, 239, 261, 320
 διάστημα 110, 123, 137, 236, 264, 283, 347, ἡμερῶν 265, ὄρας 140, 115
 διαυθέντευσις 35, 201, 207
 διαφορά 54, 235, 236, 333
 διδασκάλισσα 126
 διδάσκαλος 39, 40, 73
 διδαχή 243
 διζγκίνια (=χαλινάρια) ἀλόγων 19
 διήγησις 11, 12, 41, 43, 48, 49, 57, 83, 181, 258, ἠθική 133, ἱστορική

- 133, πολυπαθής 233
 δίκαιον 172, 177, 197, 207, 218, 223
 δικαιοσύνη 157, ἀληθινή 69, φυσική 68
 Διόνυσος 303
 διόρθωσις 286, 296
 διορία 30, 35, 158
 διχόνοια 95, 148, 346
 δίψα ἀκόρεστος 244, θυμοῦ 178
 διωγμός 269
 δοκιμή [γ´], 62, 83, δελικατή 69, ἐμπιστοσύνης 65, 68
 δολιότης 21, δολιότητος ἰδέα 68
 δόλος 150
 Δονᾶς 195, 196, 213
 δόντια λευκότεα 311
 δόξα 161-163, 195, 213, 269, 312, ὀνόματος 161
 δόσις 131, 186, φαρμάκου 149
 Δουβάλ 297, 299
 δουλειά 14, 37, 44, 63, 64, 93, 95, 132, 137, 141, 150, 165, 254, 275, 279, 281, 284, 337, 346, 347, 352
 δούλευσις 10, 23, 34, 35, 38, 41, 185, 258, βασιλική 312, καλή 5
 δουλεύτρα 218
 δούλη 134, 162, 191, 192, 307, 312, 313, 335
 δουλικόν 242
 δοῦλος 30, 35, 46, 63, 64, 73, 95, 97, 102, 118, 176, 185, 207, 208, 242, 258, 294, 306, 307, 329, 358, 358
 δράμα 181, δράματος ἥρωος 300
 δρεπάνι θανάτου 365
 δρόμος 7, 9, 18, 21, 28, 124, 246, 247, 249, 260, 262, 263, 265, 270, 280, 284, 290, 313, 315, 363, 363, 364, ὀρθός 65, Παρισιοῦ 301, στενός 264, φρονήσεως 215, δρόμον γυναῖκα 351
 δύναμις 43, 62, 131, 162, 196, 243, 247, 249, 269, 293, 311, 317, 324, 357, 359, 360, δραστική 308, ἐλκυστική 25, εὐγενική 13, φυσική 150, ψυχική 281
 δυναστεία 206, 215
 δυνατά, τά 62
 δυσκολία 76, 97, 296, 337
 δυστυχία 24, 146, 174, 178, 202, 253, 260, 267, 272, 310, 323, 324, 339, 352, δυστυχίας αἰτία 145
 δῶρον 110, 132, 256, 265
 ἐαυτός 249, 250, 251
 ἑβδομάδα 121, 170, 299
 Ἑγγλέζος 101, 104
 ἐγγονή 30, 55-57
 ἐγκώμια 307
 ἐγλεντζές (=γλέντι) 69, 281, 310, 329, 333
 ἔδαφος 24, 239, 360, ἐδάφους χαράγματα 66
 ἔθνος 104, 304
 εἶδησις 16, 19, 21, 24, 35, 36, 37, 53, 84, 105, 111, 153, 173, 176, 179, 182, 187, 201, 243, 244, 265, 353, 353, θλιβερά 108, χαροποιός 28, 298
 εἶδος 61, 74, 233
 εἰκόν-όνα 25, 54, 233, 253, ἀξιολάτρευτη 196, ἔμψυχος 194
 εἰλικρίνεια 36, 44, 59, 62, 80, 99, 155, 170, 192, 259, 307, καρδιακή 346, ψυχῆς 88, εἰλικρινείας φρονήματα 60
 εἰλικρινής 62
 εἶναι, τό 13, 112
 εἰρήνη 179, 348
 εἰσόδημα 23, 31, 44, 76
 εἴσοδος 172
 ἐκ τοῦ μή ὄντος 123
 ἔκβασις 132
 ἐκδικήσεως τρόπος 182
 ἐκζήτησις 232
 Ἐκκλησία 87, 106, 227, 228, 233-

- 235, 239, 243, 252-254, 256, 263, 289, 299
- ἐκκλησιαστικός 29
- ἐκλειψις τιμῆς [ε´], 194-228
- ἐκλογή 83, 162, 203
- ἐκστασις 76 107, 112, 178, 242, 284, 298, 289, χαροποιά 110
- ἐκτασις 20
- ἐκτρομα φύσεως 144, 337
- ἐλάττωμα 44, 47, 62, 65, 105, 296
- ἐλάττωσις 143, 150
- ἐλαφος 246
- Ἐλένη [γ´], 3-58, 218, ἀξιολάτρευτος 12, τοῦ Ροβέρ 2, ὠραία 13
- ἔλεος 14, 211, 212
- ἐλευθερία 5, 23, 49, 68, 98, 100, 113, 138, 205, 208, 228, 249, 263, 308, 339, φυσική 292
- ἐλευθερωτής 21, 51
- ἔλευσις 151, θεοῦ 157
- Ἐλληνες 303
- Ἐλληνίδων ὠραιότης 198
- ἐλπίζ-δα 4, 8, 13, 14, 26, 24, 40, 54, 57, 60, 96, 132, 134, 145, 162, 201, 212, 213, 216, 219, 224, 258, 260, 262, 266, 268, 272, 276, 278, 279, 284, 287, 291, 297, 328, 339, 341, 342, 354, 360, ἀθεμελίωτη 89, γλυκεία 217, εὐτυχίας 211, παρηγορητική 330, χρηστή 201, 329
- ἐλπζιλίκι 28
- ἐμπιστευμένος 65
- ἐμπιστοσύνη [γ´], 12, 22, 65, 67, ἄκρα 16, γυναικῶν 159, μαθητοῦ 68, ἐμπιστοσύνης δοκιμή 65, 68
- ἐμπόδιον 4, 27, 31, 57, 81, 84, 190, 206, 215, 282, 338, γάμου [γ´], 34
- ἐμφασίς 172
- ἐμφυτος 223
- ἐναντιότης 337, 338, 346
- ἐνέργεια 44, 69, 93, 197, φαρομάκου 149
- ἐνέχυρον 7
- ἐνθουσιασμός 23, 58, 163
- ἐνθύμησις 13, 41, 91, 106, 135, 190, 199, 206, 233, 271, 281, 283, 345
- ἐνθυμητικόν 261
- ἐννοια 139, 228, λόγου 222
- ἐνόχλησις 143, 169, 343
- ἐντέλεια 137, 254, γνώσεως 160
- ἐντόσθια 352
- ἐντροπή 28, 37, 90, 117, 186, 230, 237, 246, 249, 292, 343
- ἐνωσις 53, 317
- ἐξαδέλφη 195, 196, 199, 200, 206, 207, 214, 223, 238
- ἐξάδελφος 26, 199, 201, 206, 219-224, 229
- ἐξακολούθησις διηγήσεως 11
- ἔξαψις 150
- ἐξήγησις 112, 113
- ἔξις 236
- ἔξοδα 39, 68, 94, 96, 126, 129, 170, βασιλικά 125, σπητιοῦ 69, ὑπερβολικά 95
- ἐξοδιαστής 94
- ἔξοδον περιττόν 95
- ἔξοδος 236, 266
- ἐξουσία 76, 89, 146, μητρός 129
- ἐξουσιαστής καρδιάς 74, 203
- ἐξοχή 82, 95, 106, 241, τερπνή 314
- ἔξω φρενῶν 361, 363
- ἐξωμερίτης (=ἐπαρχιώτης) 1-58, 70
- ἐορτή 66, 69, 70, 233, 253
- ἔπαινος 28, 158, 159, 238, 340, ἐπαίνων φόρος 195
- ἐπαναδίπλωσις 121
- ἐπανάστασις 215, 265
- ἐπανωγραφή 286, 316
- ἐπαύριον 34
- ἐπιβουλή 172, 188, κατά τῆς ζωῆς [δ´]
- ἐπιγραφή 37
- ἐπιδεξιότης 347
- ἐπίθετον φαμηλίας 5

- ἐπιθυμία 81, 115, 235, 346, ἄμετρος 134, ἐρωτική 243, ἔρωτος 13, προσωρινή καὶ ἄλογος 50, φυσική 27
 ἐπίλοιπα, τὰ 253
 ἐπιμέλεια 130, 168, 235, σπουδῆς 25
 ἐπιμονή 132
 ἐπίπληξις 244
 ἐπιστάτης 10, σπιτιοῦ 9, 12
 ἐπιστήμη 57
 ἐπιστολή 37, 277, 286
 ἐπιστροφή 38, 100, 139, 296
 ἐπιτηδειότης 85, 93, 94, 101, 132, 230
 ἐπιφάνεια 308
 ἐπιχειρήματα 276
 ἐπιχειρήσεις 46
 ἐραστής [στ´], 18, 27, 50, 57, 95, 115, 147, 151, 205, 213, 219, 222, 257, 286, 292, 321, 323, 328, 333, 335, 342, 345, 346, 347, 349, 351, 352, 356, 357, ἄξιος 13, δυστυχίας 292, ντελικάτος 219, παθητικός 337, Παρισίου 236, φλογισμένος 145, 292, χαριτωμένος 344
 ἐργασία 64
 ἐργαστήρι-ον (=ἐμπορικό κατάστημα) 16, 60, 63, 64, 66, 89, 93, 95, 97, 101, ἐργαστηρίου τσιράκι 59-121
 ἔργον-α 39, 70, 189, 190, 239, 251, 336, χειρῶν 136, 145, 192, γυναικῶν 64, ἐνάρετον 122, κακόν 220
 ἐργόχειρον 126, 128, γυναικῶν 131
 ἔρευνα 68
 ἐρημία 13
 Ἐριννύες 180
 Ἐριφίλη 164, 165, 169, 170, 176, 186, 188, 189
 ἐρμηγεία 77
 ἐρυθρότης 120
 ἐρχομός 36, 169
 ἐρωμένη 187
 ἔρωσ-τας [α´], [γ´], 3, 6, 22, 25, 43, 54, 57, 80, 86, 88, 92, 99, 115, 122, 141, 148-150, 152, 194, 198-200, 203, 204, 211, 215, 215, 229, 242-244, 246, 258, 261, 362, 264, 268, 268, 290, 292, 293, 295, 297, 309, 313, 314, 317, 325, 334, 337, 338, 343, 347-349, 356, 357, 362, ἀληθινός 50, 305, ἀμοιβαῖος [ε´], 198, ἀπατηλός 90, γλυκὺς 333, εἰλικρινής 291, ἐφευρετικός 216, ἠδονικός 342, 347, κρυφός [δ´] 151, παθητικός 50, σκληρός 238, σταθερός 318, σφοδρός 2, 151, 163, 233, 242, 297, σφοδρότατος 247, 304, ὑπερβολικός 27, 236, 364, φλογερός 13, 22, 85, 199, 213, 239, 283, 245, 247, 257, 273, 319, 324, χρυσός 210, ἔρωτος ἀκμή [ε´], 235, ἀρχή [δ´], 133, βέλος 211, 303, δεσμός 161, ἐπιθυμία 13, ἠδονή 281, ἠρώσισα 178, θυσία 303, λατρεία 211, λαύρα 327, μέθη 121, σημεῖον 246, τσιράκι 233, ὑπόθεσις 296, φλόγα 232
 ἐρώτημα 45, 108
 ἐρώτησις 45, 77, 98, 101, 158, 283
 ἐρωτικόν-ά 210, 245
 ἐρωτικός 132, 231, θάνατος [στ´], 301-365
 ἐσπέρας 43
 ἐσπερινός 239
 ἐτομασία 227, 363, γάμου 23, χαρᾶς 166
 εὐγενεία 17, 29, 32, 36, 37, 39, 42, 47, 50, 52, 54, 56, 57, 83, 114, 115, 120, 132, 138, 144, 147, 154, 156, 157, 159-161, 163, 169, 178, 186, 190-192, 206-208, 213, 219, 222, 223, 234, 242, 251, 253, 255, 258, 261, 267, 270-272, 275, 274, 278,

- 280, 279, 299, 309, 312, 313, 324, 327, 329-332, 336, 339, 353, ἀληθινή 304, κατωτέρα 46, εὐγενείας καθήκοντα 155, κανόνες 194, 312, κατάστασις 317
- εὐγένεια 172, 204, 303
- εὐγενής 232, 333, ἰσότημος 45, πλουσιώτατος 194, εὐγενοῦς κόρη 126, κορίττι 167
- εὐγνωμοσύνη 44, 48, 51, 128, 151, 152, 161, 200
- εὐδαιμονία 3, 14, 20, 26, 205, 248, 259, 269, 329, 335, 337, 341, εὐδαιμονίας ἀπερίγραπτος 305, βαθμός 212, χιτών 201
- εὐεργεσία 134, 164, 192, 227
- εὐεργέτης 26, 61, 87, 111, 126, 128, 131, 134, 139, 142, 143, 146, 147, 151-153, 160, 183, εὐσπλαχνος 191
- εὐεργέτισσα 39, 178
- εὐθυμία 18
- εὐθύτης καρδιάς 62, ψυχῆς 13, φυσική 69
- εὐκαιρία 200, 216
- εὐκολία 97, 169
- εὐλάβεια 55, 71, 79, 191, 233
- εὐλογία 24, εὐλογιᾶς κοκκινάδα 25
- εὐμένεια 140
- εὐμορφία 124, 131, 295, 323, εὐμορφίας θεά 302
- εὐνοια 42, 87-88, 126, 181, 197, 200, 257, 310, 335, 337, 340
- εὐρεσις 68
- εὐρυχωρία 205, 232
- Εὐρωπαῖος 198, 246
- Εὐρώπη [α΄], 105, 125, 167, 227
- εὐσπλαχνία 24, 87, 111, 125, 131, 146, 163, 168, 201, 207, 211, 219, 295, 318, 324, 325, 319, 357
- εὐταξία 194
- εὐτολμία 73, 205
- εὐτυχία 20, 21, 35, 41, 45, 46, 50, 52, 53, 57, 75, 78, 86, 90, 95, 106, 107, 112-114, 119, 136, 144, 152, 153, 161, 168, 169, 179, 203, 207, 208, 212, 213, 247, 259, 288, 297, 302, 308, 310, 314, 324, 329, 334, 339, 340-342, 347, 354, 360-362, ἐλπιζομένη 160, παιδιῶν 60, συζύγου 74, εὐτυχίας βαθμός 135, 146, ἐλπίδα 211
- εὐφροσύνη 35, 46, 53, 201, 241, 278, 342
- εὐφυία 130
- εὐχαρίστησις 12, 42, 51, 52, 206, 258, 262, 288, καρδιάς 308, ψυχῆς 142, 150
- εὐχαριστία 127, ψυχῆς 172
- εὐχή 49, 164, 298
- εὐωδία ἡδονική 150
- ἔφεσις [α΄], 12, 37, 40, 61, 79, 126, 132, 314, φιλοπονίας 60
- ἐφεύρημα 149
- ἔχη, τὰ 23, 154
- ἔχθρα 201
- ἔχθρός 156, 201, 283
- ζάβαλης (=δυστυχῆς, φουκαρᾶς) 332, 337
- ζαβάλισσα (=ἄμοιρη, κακότυχη) 135, 164, 171, 183, 187, 228, 268, 344, 359
- ζαήφισσα 183
- ζαηφλήχι (=ἀδυναμία, ἀσθένεια) 188, 293
- ζαΐφης (=ἔξαντλημένος) 173
- ζάπτι 363
- ζαρίφικον (=κομψόν) 127, μέρος σώματος 224
- ζαρίφισσα (=κομψή) 70
- ζαριφκλήχι (=κομψοτέχνημα) 127, 158, γυναικῶν 281
- ζαφείρα 321
- Ζεμίρα [ε΄], 194-228

- ζέσις 251, καρδιάς 239
 ζέστη 249
 Ζεύς 157
 ζέφυρος 314
 ζηλία 150
 ζήλος 26, 38, 62, 79, 121
 ζημία 69
 ζήτημα 113, 116, 216, 329
 ζητιάνος 30
 Ζιακῶ 1-5, 29, 33, 37, 39, 49, 50-52, 57
 ζιαφετί (=γλέντι, διασκέδαση) 9, 16, 17
 ζιμπήλι (=σάκκος ἀπό πλεκτά ψάθια μέ λαβές) 304
 Ζιουίν [στ´], 304 κ.ἔξ.
 Ζιουίν Μαδάμ 344, 345, 347, 357
 ζόφος 160
 ζυγός 202
 ζύμη παλαιά 63
 ζωγραφιά 106, 233, 278, 279, 295
 ζωή 3, 6, 23, 24, 31-33, 43, 54, 60, 77, 86, 87, 89, 90, 95, 107, 119, 138, 147, 149, 162, 172, 177, 183, 185, 187, 188, 208, 219, 222, 223, 225, 231, 232, 248, 258, 265-267, 272, 273, 275, 284-286, 288, 291, 294, 295, 307-310, 316, 318, 324, 325, 329, 337, 342, 358, 360-362, 364, βρομερά 189, γλυκιά 82, δυστυχισμένη 241, εὐτυχισμένη 201, 342, ὀδυνηρά 290, ὄρφανοτροφείου 125, Παρισιοῦ 77, παροῦσα 362, πολύτιμη 302, πολυώδυνος 350, 354, τακτική 157, τυραννισμένη 207, ζωῆς ἀγαθὰ 269, βασίλισσα 361, δέσποινα 4, 213, κανόνας 73, κίνδυνος 50, στιγμές 55, τρόπος 26, πηγὴ 269, πόνος 312, σημεῖα 217, σπήτι 292, στιγμές 147, 160
 ζωντανότης 303
 ζῶων-α 11, 86, 104, 246, 281, θνητό-
- ψυχα 73
 ζωοτροφία 1, 125

 ἡγεμών 156
 ἡγουμένησσα 176
 ἡδονή 33, 36, 46, 53, 76, 97, 106, 128, 140, 157, 158, 189, 194, 240, 243, 247, 259, 263, 264, 269, 283, 310, 311, 316, 319, 324, 326, 330, 343, 347, ἀνέκφραστος 55, 142, 151, 337, 345, ἔρωτος 281
 ἦθη χρηστά 5, 26, 28, 46, 132, 333, 335, 345
 ἠθικόν, τό 125
 ἦθος-η 5, 38, 55, 61, 65, 99, 101, 104, 121, 124, 130, 195, 200, 242, 245, 291, 317, 320, 343, 347, ἄκακον 238, δόλιον 339, σοβαρόν 326, ἠθῶν ἀπλότης 60, βαρβαρότης 302, κοσμιότης 342, πραότης 234, χρηστότης 5, 12, 78, 129
 ἠλιακόν 85
 ἠλικία 1-3, 36, 61, 71, 73, 83, 92, 135, 137, 141, 144, 152, 167, 202, 233, 234, 243, 251, 303, 346, νεανική [β´], νεαρά 5, παιδική 84, ἄνθος 69, 359
 ἥλιος 24, 267, 316, ἡλίου θερμοῦτης 315
 ἡμέρα 9, 12, 16, 22, 23, 25, 27, 30, 34, 36, 37, 39, 44, 53, 63, 66, 85, 91, 96, 100, 101, 116, 121, 123, 133, 137, 138, 140, 143, 147, 150, 157, 162, 166, 169, 173, 188, 189, 191, 192, 201, 210, 216, 219, 225, 227, 233, 237, 242, 252, 253, 264, 265, 267, 273, 278, 278, 285, 292, 308, 310, 317-319, ζωῆς 263, 333, 338, 345-347, 352, 362, 364, θανῆς 123, 304, πολυώδυνος 291, 363
 ἡμερότης 175, 208
 ἠρώισσα ἔρωτος 178

- ἥρωος δράματος 399
 ἡσυχία 63, 84, 85, 90, 95, 130, 144,
 171, 172, 181, 208, 268, 270, 274,
 275, 289, 291, 319, 321, 322, 324,
 342, 343, καρδιάς 79, 207, ψυχῆς
 105
 ἦχος 39, 311, ἡδονικός 329, φωνῆς 2
- θάλαμος νυμφικός 361
 θαλάσσης κόλπος 314
 θάνατος 14, 22, 24, 40, 44, 91, 149,
 178, 208, 211, 238, 266, 267, 269,
 275, 277, 284, 291, 308, 316, 320,
 325, 327, 350, 351, 360, 361, ἐπι-
 κείμενος 186, ἐρωτικός 301-365,
 ὀδυνηρός 201, θανάτου αἰτία
 287, δρεπάνι 365, φερμάνι 272
 θανῆς ἡμέρα 123, 304
 θάρρος 10, 38, 98, 111, 118, 140,
 238, 248, 245
 θαῦμα 303
 θαυμασμός 21, 25, 29, 197, 254
 θεά 13, 92, 122, 264, 268, 278, 289,
 326, 342, εὐμορφίας 302, καρ-
 διας 54, 310
 θέαμα 361, ἀξιολάκρυτον 362, Πα-
 ρισιοῦ 232
 θέατρον 130, Βασιλικόν Παρισιοῦ
 124
 θεία 237
 θεῖος 26, 214, 220, 227
 θείτζα 222
 θέλγητρα 2, 17, 25, 53, 131, 150, 197,
 210, 237, 243, 273, 278, 282, 301,
 303, 305, 324, 330, 341, ἀμίμητα
 197, 291, 307, ἐλκυστικά 253,
 σωματικά 342, ὠραιότητος 124
 θέλημα 31, 89, 96, 141, 196, 312,
 325, 346, ἀνδρός 172
 θέλησις 109, 190, 191, 296, 276, 296,
 329, 331, 343, 348, γονέων 54,
 πατρός 213
- θεός 9, 20, 53, 73, 75, 89, 91, 95, 101,
 103, 113, 132, 148, 153, 176, 188,
 208, 220, 226, 234, 248-250, 257,
 258, 260, 267, 275, 280, 298, 308,
 313, 316, 320, 341, 360, θεοῦ
 ἔλευσις 157, ὄνομα 228, 273,
 271, 288, 350
 Θεραπείας Μπιστάνι 314
 θερμότης 99, 168, 239, 281, ἡλίου
 315
 θέσις πουγγείου 66
 θεῶν ἀγαθότης 133
 θεωρητής 301
 θεωρία 142, 238, 284, προσώπου
 253
 θηριόγνωμος 77, 338
 θηρίον 146, 281, 327, 364, ἀνήμερον
 171, 189, 269, 284, 302
 θησαυρός 46, 54, 62, 101, 132, 239,
 269, 302, 316, 362
 θλίψις 304
 θόρυβος 96, 230
 θρῆνος 188, 194, 277, 291, 304
 θρίαμβος 20
 θυγάτηρ-τέρα 30, 33, 36, 59, 71, 65,
 82, 83, 119, 137, 147, 218, 234,
 265, 304, 360, ἀξιολάτρευτος
 109, βασιλέως 64, εὐγενική 168,
 μονογενής 1, περιπόθητος 20,
 θυγατρός πρόσωπον 93
 θυμός 5, 77, 172, 174, 178, 180, 184,
 208, 212-214, 227, 265, 266, 268,
 286, 287, 298, πατρός 223, ὑπερ-
 βολικός 9, θυμοῦ δίψα 178
 θυσία 86, 90, 187, 213, 278, ἔρωτος
 303
 θυσιαστήριον 13, 190, 247, 278
- Ἰανός 157
 ἰατρικόν 147, 297, 356
 ἰατρός 293, 356
 ἰδέα [α´], 22, 33, 45, 63, 74, 80, 89,

- 92, 95, 99, 105, 107, 115, 118, 133, 146, 157, 192, 212, 246, 257, 269, 281, 309, 332, 336, 337, 352, 354, ἀγάπης 91, ἀμυδρά 283, ἀχαμνή 167, δολιότητος 68, ἐσφαλμένη 204, εὐγενεστέρα 153, θλιβερά 275, κοινή 4, λυπητερή 26, περί πραγματείας 98, πλούτου 94, ποταπή 132, πράγματος 166, τρελή 140, φιλόδοξος 196, χαροποιά 61, 356, χαροποιός 196, ἰδεῶν ἱστορία 51
ιδίωμα 46, φυσικόν 131
ιδιωτισμός (=ἰδιατερότης) [β']
ιδρώς-τας 29, 253, κρύος 353, ἰδρώτος σταλαγματιά 133
ἰερεὺς 30, Ἰνδίας 122
ἰλαρότης 323, 324, 337
Ἰνδία 122-124
ἰνσάφι (=σταμάτα, πάψε, ἀρκεῖ) 317
ἰντερέσον (=συμφέρον, ἐνδιαφέρον) 43, 62, 158, 264, 288, 302, 346, 348, 365
ἴσκιος 268
ἴσον, τό 296
ἰσότης 346
ἱστορία [α'], 30, 36, 134, 168, 300, ἰδεῶν 51, Ἰνδίας 124, Κίνας 123, Λιζέτας 163,
ἰσχυρογνωμία 316
ἰσχὺς 211, 284
Ἰταλία 157
ἰφτιρᾶς 320
ἴχνος 301
- καβαλιέρος (=ἰππότης, εὐγενής) 19, 195, 196, 198-200, 203, 205, 206, 214, 216, 218, 222
κάδρον 189, 279
καθαρότητα καρδιᾶς 13, 60, 121, ψυχῆς 144
καθῆκον 64, 81, 89, εὐγενείας 155
κάθισμα 82, 123, 205, 300, 314, 315, 334, ἠδονικόν 205
καθρέπτῃς 202
καιρός 7, 13, 14, 16, 22, 27, 36, 38, 40-42, 53, 62, 64, 69, 74, 78, 80, 83, 84, 89, 92, 93, 96, 125, 128, 135, 154-157, 175, 177, 180, 188-190, 199, 207, 212, 219, 222, 234, 237, 241, 243, 244-246, 250, 255, 264, 265, 270, 285, 291, 292, 327, 328, 272, 344, 351, 347, ἀπορίας 158, εὐτυχησμένοις 255, νεότητος 263, χαλασμένοις 5, καιροῦ τρέξιμον 301
κακία 154, ἔμφυτος 364, φυσική 181
κακογραφία 185, μιανὰ 348
κακόν 179
κακοπάθεια πολυχρόνιος 127
κακορρίζικος 4
καλαμάρι 277, 298
καλημέρα 291
καλιμαύχι 245
καλλιγραφία 140
Καλλίστη 83, 120, 121
κάλλος 24, 53, 55, 74, 81, 128, 131, 137, 142, 167, 194-197, 202, 207, 241, 246, 251, 252, 256, 291, 292, 302, 309, 323, 340, ἀγγελικόν 334, ἀμίμητον 2, 83, 120, 301, οὐράνιον 273, 326, κάλλους πηγὴ 252
καλόγηρος 27, 258
καλογραιῶν μοναστήρι 167, 173
καλοθελητής 134
καλοκαγαθία 32, 102, 248, 299, 307, 205, φυσική 140
καλοκαίρι 95
καλοσύνη 11, 102, 119, 154, 165, 210, 218, 314, καρδιᾶς 44
καλουτζικιά (=ὁμορφιά) 167
καλοφορεμένος 30

- κάλυμμα 292
 καμάρι κρυφό 195
 καμιζώλα (=φαρδύς γυναικείος χι-
 τών) 227
 κάμπος 106
 καμώματα 4, 99, 171, 198, 286, ἄτο-
 πα 6
 καναπές 205
 κανών 239, 254, εὐγενείας 194, 312,
 ζωῆς 73
 καπάκι χαλκοματένιο 37
 καπετάνος 100, 104, 105, καπετά-
 νου περιήγησις 104
 καπιτάλε 76
 καπίτζα 31
 καπνός 56, 89, 317, 354
 καρδιά 3, 6, 7, 14, 24, 27, 35, 36, 44,
 46-48, 51, 53, 55, 57, 74, 75, 76,
 80-83, 87, 89, 92, 102, 103, 105,
 106, 117, 121, 130-132, 134, 136,
 138, 140, 141, 147, 148, 150, 152,
 155-157, 159, 163, 166, 172, 180,
 182, 189, 190, 192, 196-200, 201,
 203, 205-207, 210, 211, 214, 217,
 234, 235, 239, 241, 248, 249, 252,
 257, 259, 260, 262, 263, 267, 267,
 282, 284, 288, 291, 295, 279, 297,
 298, 302, 305, 307, 309, 311, 315,
 316, 318, 323, 324, 327, 330, 333,
 336, 339, 341, 342, 344, 345, 351,
 353, 354, 356, 358, 363, ἀθλία
 310, αἰσθαντική 25, 150, 194,
 197, 199, 247, 302, 304, 314, 337,
 347, 356, 357, ἀνθρώπινος 215,
 341, ἀνθρώπου 2, 92, 120, ἀπελ-
 πισμένη 91, ἄσπλαχνη 14, βασα-
 νισμένη 236, γυναικῶν 223, δε-
 λικάτη 2, δυστυχησμένη 266,
 ἐρωτική 20, 319, 356, εὐγενική
 86, 151, 155, 168, εὐπειθής 191,
 θλιμμένη 326, καθαρά 57, κατα-
 πληγωμένη 276, κόρης 31, λαβω-
 μένη 141, νέας 127, παστρική 74,
 πέτρινη 185, 357, πληγωμένη 4,
 8, 13, 205, 210, 237, 240, 319,
 πλουσίου 124, πολυπαθής 15,
 268, πονεμένη 239, 338, σφαλι-
 σμένη 137, τεθλιμμένη 352, τρε-
 μάμενη 262, τρυφερή 90, 345,
 φλογισμένη 139, 200, καρδιάς
 ἀδημονία 162, βάθος 100, 318,
 343, 356, δέσποινα 349, ἐξου-
 σιαστής 74, 203, εὐθύτητα 62,
 εὐχαρίστησις 308, ζέσις 239,
 ἥσυχία 79, θεά 54, 310, καθαρό-
 τητα 13, 60, 121, καλοσύνη 44,
 κίνημα 119, κρυότητα 86, κύριος
 275, πόνος 271, 350, συντριβή
 330, συχνοκτύπημα 269, ταραγ-
 μός 142, τύραννος 320, φύλλα
 153, 352
 καρδιοκτύπια 274
 καρδίτζα 261, 277, 278, 282, 325,
 341, 362, φλογισμένη 273
 καρέτα (=ἄμαξα) 12, 18, 19, 20, 28,
 34, 130, 181, 182, 280, 282, 363,
 καρέτας πόρτα 19
 καρπός 126, 161, 347, 365, ἀγάπης
 81
 καρφί 240, καρφιῶν μύτες 123
 καταδεκτικόν 132
 καταδρομή 92
 κατακλυσμός τοῦ κόσμου 14
 καταλαλιά 148, πλουσίων 317
 κατάλογος 307
 κατάνυξις 55, 81, 141, 205, 221, 256,
 312
 κατάστασις 1, 4, 7, 12, 26, 27, 39,
 41, 45, 51, 64, 73, 78, 82, 104, 105,
 116, 117, 125, 130, 146, 155, 190,
 196, 202, 206, 211, 228, 265, 283,
 285, 328, 345, 346, ἀγενείας 28,
 ἀνθρώπων 306, ἀξιοδάκρυτος
 147, 282, ἐλεεινή 357, εὐγενείας
 317, ζωῆς 52, πλουσία 29, ποτα-
 πή 2, 135, ὑποκειμένου 28, χα-

- μερπής 131, ψυχῆς 110
καταστιχάκι 101, 104
κατάστιχον 40, 97, 101
κατασυγχισμένος 20
καταφρόνησις 5, 181
καταφύγιον 90, 178, 211, 292, 316, 333, 343
κατάχρησις 63, 95, 105, 154, 302
κατευόδιον 271, 273
κατηγορία 65
κατήφεια 245
κατηφής 198
κατοικία 14, 40, 106, 124, ἐρωτική 205, δικαίων 123
κατόρθωμα 156, 161
κατώφλιον 34
καῦμός 14
καύχημα 53, 138, 252, 269, 302
καφές, βλ. καχβές
καχβές 184, 185, μισοκαβουρδισμένος 37
κελάδισμα ἠδονικόν 205
κεντήματα 67
κεντί (=ἀπόγευμα) 314
κεντιάτικο (=τό ἀπογευματινό κο-
λατσό) 268
κεράσι 257
κεραυνός 290, 294, 309, 349, 349
κέρδος 68
κερί 15, 235
κεφάλαιον 222
κεφάλι 22, 180, 279, 288, 293, 328, 331, 359, 360
κέφι 42, 290
κηλίδα 343
Κίνας ἱστορία 123
κίνδυνος 24, 41, 80, 81, 175, 238, 325, δυσαπόφεικτος 20, ζωῆς 50
κίνημα 2, 4, 7, 10, 27, 52, 66, 68, 89, 142, 169, 171, 182, 208, 230, 238, 241, 243, 245, 278, 298, 305, 319, 320, 328, 351, 359, ἀδιάκριτον 151, ἄτοπον 287, ἀχρεῖον 9, εὔστροφα 285, θρασύτατον 286, καρδιάς 119, μεμπτόν 343, ἀλλό-
κοτα 180, ἄσεμνα 6
κίνησις 285
Κινύρας 122, 304
Κιρέτζ Μπουρονού 314
κλαδί δένδρων 247
κλαυθμός 189
κλειδί 169
κλεψιά 154
κληρονόμος 190, 194, 219
κλίσις 4, 7, 30, 41, 50, 70, 74, 83, 128, 130, 163, 196, 203, 203, 215, 258, 297, 299, 308, 329, 333-347, ἐγκάρδιος 84, 241, ἐρωτική 156, θεορμή 199
κλωθογυρίσματα 212
κοινόν, τό 300
κοινότης 158
κοίταγμα ἐρωτικόν 263
κοιτώνας 176
κόκκαλα 285
κοκκινάδα 52, 246, 321, 334, 341, εὐλογίᾳς 25
κοκκώνα 34, 48, 71, 119, 120, 165, 168, 226, 230, 240, 254, 273, 353, 358
κόλασις 86
κόλλα χαοτί 98
κόλπος θαλάσσης 314
κολώνα 244
κομμάτι 15, 70, 71, 89, 109, 113, 118, 133, 138, 141, 154, 158, 173, 182, 195, 203, 210, 214, 216, 224, 227, 228, 230, 238, 249, 257, 260, 264, 267, 280, 290, 309, 319, 332, 339, 353, 359, 364
κονάκι (=κατάλυμα) 22, 41, 169
κόντες Τότ 17
Κοντέσα [δ´], 165, 170, 172, 179, 181, 183-187, ἄσπλαχνος 178, μαορά 188, πενθερά 17, 168, 177
κοπέλα 5, 9, 57, 70, 103, 155, 164,

- 176, 234, 322, 319, 335, έρωτική
304, 320
- κοπέλι 12
- κοπλιμέντα 216, 338
- κόπος [β´], 33, 37, 38, 49, 68, 70,
97, 129, 218, 231, 322
- κόρη [δ´], 2, 17, 18, 21, 28, 29, 30,
32, 34-36, 38, 41-43, 45, 47, 48,
56-58, 61, 64, 76, 83, 92, 93, 96,
98, 100, 109, 111, 115-117, 120,
125, 129, 133, 134-138, 140, 141,
144, 146-148, 151-153, 155, 157,
160, 162, 164, 166, 168, 169, 170,
171, 178-180, 182-187, 190, 204,
214, 225, 226, 228-230, 244, 245,
286-288, 290, 297, 299, 332, 334,
335, 336, 347, 354, 359, 360,
Βενσών 348, εύγενοῦς 126, μο-
νογενής 194, φυσική 192, χαρι-
τωμένη 188, κόρης καρδιά 31,
μέση 230
- κοριτζάκι 3
- κορίτζι 9, 18, 20, 30, 31, 33, 51, 98,
115, 121, 124, 125, 128, 129, 133,
144, 145, 152, 157, 166, 170, 184,
189, 195, 203, 229, 234, 238, 247,
252, 264, 292, 327, 330, 332, 339,
341, 344, 348, 359, Παρισιοῦ 9,
126, εύγενων 167, ὄρφανόν 165,
σεμνόν 236, τιμημένον 353, κο-
ριτζιοῦ τιμή 144
- κορμί 123, 179, 212, 214, 246, 271,
325, 338, 353, πολυπαθές 90
- κορυφή 334
- κόρφος 233, 313, 363
- κορώνα 29, 269, 341
- κορωνίς 195
- κοσμότης 121, 131, 245, 334, ἠθῶν
342
- κόσμος 3, 6, 14, 29, 32, 33, 35, 45,
46, 52-54, 56, 58, 60, 72, 73, 76,
78, 91, 95, 109, 127, 129, 135,
141, 144, 146, 148, 150, 154, 156,
159, 161, 168, 187, 195, 202, 203,
206, 239, 251, 252, 260, 265, 266,
268, 269, 273, 283, 287, 291, 293,
295, 310, 312, 320, 323, 335, 336,
340, 357, κόσμου αὐτιά 186,
γλώσσες 259, δόξα 213, κατα-
κλυσμός 14, μάτια 253, χαρά
230, χατήρι 190
- κουλουκι (=φυλάκι) 10
- κουντούρα (=παντόφλα, παπού-
τσι) 238
- κουργιώξα πράγματα 255
- κουρμπάνι (=περίεργα) 318
- κούρτη (=Αὐλή) 154, 156, 312
- κουσούρι 136, 164
- κουτάκι 135, μαλαγματένιο 134
- κούτζουρον 268, ξύλα 283
- κράτους βοήθεια 179
- κρέατα 70
- κρεββάτι 297, 361
- κρέδιτον (=ἡ ἔμπορική πίστη) 94
- κρημνός 223
- κρίμα 88, 207, 211
- κριματάκι 91
- κρίνος 303, 321
- κρίσις 158, 170, ὀρθή 105
- κριτής (=δικαστής) 94, 95
- Κρόνος 157, 180
- κρουνός δακρῶων 354
- κρυότης 31, καρδιάς 86
- κτίσις 147, 239, 301, 308
- κτύπημα θανατηφόρον 273
- κυβέρονσις 6, 13, 30, 43, σπητιοῦ
93
- κύκλος 284, 301
- κυκλοφορία αἵματος 236
- κυμάτων παίξιμον 314
- κυνήγι 77
- κυπαρίσσι 322
- Κυπριανός 121, δοῦλος Δεβουσέ
102
- Κύπρος 122, 304
- Κυριακή 3, 87, 214, 222, 246, 284,

- 289, 299, 299
Κύριος 256
Κώκ Ἐγγλέξος 101, καπετάνος Ἐγγλέξος 104
κωμωδία 40
κώχη 1, 6, 16, 19, 124, 167, 289, 298, 316, 319, 325, σοκακιού 18, 49, γῆς 253
- λαβή 66
λαβύρινθος δεινῶν 14
λαγός 246
λάθος 45, 97, 163, 168, 173, 177, 185, 198
λαιμός 19
λακιδί (=εὐχάριστη φλυαρία) 310
λακκάκια 25
λαμπάδα 180, 361
λαμπρότης 237, σελήνης 205
λάμπις 136, 197, 248, 341
λαός 154
λατινικά 40
λατρεία 13, 121, 239, ἔρωτος 211
λαύρα 15, 50, 86, 141, 236, 252, 257, 309, 322, 329, 342, 349, ἄσβεστη 249, ἔρωτος 327, καθαρὰ 150, στήθους 269
Λαφισιάρ 49
λαχτάρα 326
Λεάνδρος [γ´], 61-121
λέγειν, τό 73
λείψανον 188, 189, 362, 363
λεξικόν φραντζέζικον, λατινικόν 40
λέξις 40, 48, 54, 111, 115, 147, 153, 192, 212, 213, 241, 257, 311, 341, 351, προσφυής 298
λεοντάρι 298
λεπτολογία 47
λεπτομίσιδη (=μέ λεπτά χαρακτηρι-στικά τοῦ προσώπου) 2
λεπτόν 224, 271, 290, 292, 297, 309
- λευκότης 197, 301, 303, 321
λέων ὠρούμενος 349
λήθης νερόν 91
λιγνή 228
λιγοθυμισμένος 215, 225
Λιζέτα [δ´], [ε´], 124-193, Λιζέτας ἱστορία 163
λιμὴν 343
Λιών 93
λογαριασμός 4, 96
λόγια 31, 51, 71, 101, 151, 152, 159, 162, 170, 198, 214, 226, 242, 254, 257, 261, 335, 336, 340, 341, 343, 353, ἀδιάκριτα 71, ἄτιμα 214, γλυκῦτατα 352, ἐρωτικά 313, θλιβερά 357, 363, κρύα 79, μασημένα 352, μισομασημένα 225, νόστιμα 39, παραπονετικά 183, τολμηρά 260, φαρμακερά 302, φρόνιμα 135, χρυσά 261, 307
λογικόν 148
λογογραφικά 240
λογομαχία 5
λόγος 10, 22, 47, 62, 70, 72, 80, 92, 108, 111, 120, 136, 146, 153, 166, 169, 177, 183, 186, 191, 199, 201, 203, 215, 220, 224, 226, 234, 235, 237, 239, 244, 245, 256, 262, 263, 283, 289, 296, 297, 299, 307, 308, 321, 323, 326, 327, 336, 337, 347, 348, 352, 353, 355-359, 362-364, ἄσεμνος 343, ἀχρεῖος 39, ἐγκωμιαστικός 93, ὀρθός 158, 302, παραπονετικός 211, παρηγορητικός 86, 217, φυσικός 192, λόγου ἔννοια 222
λογοτριβή 181
λουλουδάκι τρυφερόν 303
λουλουδί 304, εὐῶδες 314, λουλουδιῶν πλεξούδα 303
Λουσία 43, 55, 56
λουτρόν 127
λύπη 14, 87, 106, 107, 143, 151, 174,

- 175, 143, 188-190, 207, 224, 269, 281, 288, 316, 318-321, 324, 352, 363, θανατηφόρος 351, κρυφή 305, πατρός 144, υπερβολική 138, 188, λύπης βυθός 162
- μαγαζί 93, 96, 102
μαγέρισσα 49, 64
μαγνήτης 243, 264, 282
μάγουλα 61, κνυκάτα 205, 341, 342, παχουλίτζικα 301
Μαδάμ 11, Ροβέρ 16-18, 29
μαθήματα 3, 40, 130, 132, 137
μαθητής 62, 67, 69, 73, 82, 93, 120, νέος 63, ύπνηκος 65, μαθητοῦ ἐμπιστοσύνη 68
μαθήτρια 128, 132, 141
Μάϊος 101
μακαρίτης 56
μαλλιὰ 61, 92, 127, 287, 321, 363, ξανθά 1, σταχτερά 2
μανδήλι 48, 285
μαργαριτάρι 311
Μαρκέζα 166-192
Μαρκής [δ´], [ε´], 124-193
μάρμαρον 51, 334
μάρτυς-ρας 278, 326, 357, ὄρκων 292
μαρτύριον 242
ματαιότης 56
ματάκια 205, 241, 266, 267, 290, 322, 336, 356, 357, ἐρωτικά 272, 325, εὔμορφα 340, θελκτικά 245, λαμπρά 141, μαχιμούρικα 344, ὠραιότατα 285
μάτι-ια 2, 15, 27, 30, 31, 41, 48-50, 63, 70, 85, 88, 100-102, 123, 124, 108, 109, 128, 145, 170, 171, 177, 182, 190, 196, 201, 202, 204, 214, 217, 234, 237, 242-248, 244, 251, 254, 255, 258, 263, 264, 280, 283, 288, 292, 301, 306, 315, 319, 321, 334, 341, 345, 352, ἀγγελικά 342, ἄγριον 156, 167, ἀμυγδαλωτά 2, ἀνθρώπων 65, ἀνοιχτά 17, 33, 84, γαλανὰ 303, δακρυρόα 236, 277, δακρυσμένα 353, μαῦρα 197, περίεργα 235, πύρινα 194, τοῦ κόσμου 154, 253, σφαλιστά 191, φλογερά 180, ὠραία 92, 93, ματιοῦ σαγιτιά 199, 201, φλόγα 82
ματιὰ ἐρωτική 243, φλογερή 304
ματόφυλλα 245
μαῦρα, τὰ (ροῦχα) 55
μαχαιράκι 270
μαχαίρι 19, 291, 318, 363, θανατηφόρον 90, 217
μαχαιριά 174, 200, 278
μαχαλές 4, 20, 50
μέγαιρα ἀνθρωποκτόνος 180
μεγαλαυχία 200
μεγαλεῖα 350
μεγαλοπρέπεια 154
μεγαλοψυχία 223
μέθη ἔρωτος 121
μέθοδος 183
μελαγχολία 3, 143, 206, 232, 291, 305, 331, 352, 355
μελανότης φυσική 197
μελέτη 85
μελίσσα (οἶνοπνευματῶδες ποτό) 284
μέλλοντα, τὰ 251
μελλούμενον 269
μέλος 123, 283, 336, 353, ἀσθενές 158, μουσικό (πεσρέφι) 42, σώματος 248
μελωδία 42
μέριτον (=ἡ ἀξία, ἡ τιμή) 8, 26, 61, 75, 119, 160, 163, 342
μέρος 214
μέρος εὐλογον 169, σίγουρον 175, χαριέστατον 247
μερτζάνι 321

- μερτικόν 137, 341
 μεσάνυχτα 18, 19, 90, 133, 284, 290,
 ἄγρια 5
 μέση λεπτή 127, λιγνή 234
 μεσίτης 28, 357
 μεσότειχον 4, 317
 μεταβολή 106, 206, 236, 245, 297,
 320, τύχης 30
 μετάνοια πλαστή 187
 μετάφρασις [α´], [β´]
 μεταχείρησις 226
 μέτρομα πήχης 68
 μετριότης 180
 μετριοφροσύνη 107, 139
 μέτρον-α 9, 94, 133, 153, 182, 260,
 328, 336
 μέτωπον 10, 99, 133
 μήν-ας 123, 137, 240, 251, 275, 281,
 319
 μητέρα-μήτηρ [στ´], 8, 9, 16, 18, 20,
 21, 26, 31, 47, 52, 55, 56, 71, 77,
 84, 107, 109, 113, 115, 116, 120,
 127, 130, 156, 161, 163-165, 167,
 170-172, 174, 176, 178, 179, 181,
 183, 185, 186, 190-192, 196, 206,
 204, 213, 216-219, 221, 228, 229,
 261, 268, 275, 284, 287-290, 293,
 330, 333, 335, 337, 339, 344, 348,
 350, 351, 357, 358-360, 364,
 ἀγαθοτάτη 102, ἀκριβή 228,
 ἄσπλαχνη 187, 174, βάρβαρος
 188, γῆ 90, 362, δυστυχησμένη
 363, ζαβάλισσα 135, κακορρίζι-
 κη 216, πονετική 192, φυσική
 340, φύσις 302, μηρός γαμπι-
 νέτο 93, γόνατα 226, ἐξουσία
 129, πόδας 296, στήθη 354, χέρι
 358
 μητίτζα 321
 μηχανή 215, 224, 310
 μηχανουργός 236
 μιθριδάτειον ἀντιφάρμακον 149
 Μιθριδάτης 149, ὁ Εὐεργέτης 149
 Μικρά Ἀσία 149
 μικρότης 197, 234
 μιλιούνι 115
 μινίστρος 56, 172, 175-177, 181,
 188, μινίστρον παλάτι 176
 μισευμός 151
 μισθός 3, 130, 168
 μισίδια (=τό πρόσωπο) 197, μαυ-
 ρωπά 2
 μίσος 51, 64, 92, 178, 188, 201, 206,
 210, 324, 325, ἄσπονδον [δ´],
 168, μίσους σημεῖον 86
 μνήμη 25, 281, 311
 μονάδα 38
 μοναξιά 7, 80, 82
 μονάρχης 179, 265
 μοναστήρι 36, 166-167, 177, 245,
 καλογραιῶν 173, 167, 176
 μοναχοκόρη 202, 219, 333, 354
 μονέδα 66
 μουντέμι (=φύσημα) 42
 μουρμουρητόν 205, 314
 μουσαφήριδες 167
 μουσαφίρισσα 16
 μουσική 41
 μούτζουνα, τά (=πρόσωπα) 72
 μπαγατέλλα (=ἀσήμαντο πράγμα)
 289
 μπαγτζές (=κῆπος, περιβόλι,
 ἄλσος) 169, 247, 260, 262, 265,
 273, 284, 289, 290, 304, 314, 315,
 βασιλικός Τουϊλεριῶν 232, πε-
 ριφραγμένος 246
 μπάτζος 226, 287
 μπόϊ 2, 233, εὐμορφον 227
 Μπυστάνι τῆς Θεραπειᾶς 314
 μυαλό 172, 285
 μύρια, τά 287
 μυστήριον [α´], 117, 208, 211, 212,
 299, 347
 μυστικόν 7, 9, 28, 52, 170, 197, 213,
 230
 μύτη χυτή 92, καρφιῶν 123

- ναῖσκε (=ναί) 56, 145, 260, 262, 327, 336
 ναός ὑπανδρείας 222
 νέα 128, αἰσθαντική 341, εὐγενική 199, εὐμορφη 152, καλούτζικη 65, παρακατιανή 199, ταλαίπωρος 173, ὠραιότητα 65
 νέϊ (=αὐλός) 42
 νεκρός 91, 186, 284, 285, 287
 νενέ 216, 228
 νεονύμφη 167
 νεόνυμφοι 166, 346
 νέος 5, 12, 22, 32, 47, 70, 73, 245, 314, 363, ἀνόητος 64, ἐξωμερίτης [γ´], 1, εὐγενής 40, 124, κακορρίζικος 10, Παρισιάνος 62, 63, Παρισιοῦ 61, πλουσιότερος 252, τιμημένος 7, φιλόπονος 69, χρηστοθήης 33, 100, χρυσός 73
 Νέος πυγμαλίων [δ´], 122-193
 νεότης 198, 338, νεότητος καιρός 263
 νερόν-ά 8, 77, 91, 205, 284, 348, 350, θωλόν 1, κρυσταλλοειδῆ 232, λήθης 91
 νεῦμα 134, 185, 187, 197, 303, 318, 334, 358
 νεῦσις θεϊκή 299
 νέφος 237, 358
 νησί ἔρημον 269
 νίκη 66
 νόημα [β´], 75, 110-112, 210, 318, στίχου 242
 νοικοκυρά 42, 319, 327, 333
 νοικοκύρης 22, 73
 νόμος 13, 52, 158, 159, 343, νόμων γνῶσις 94
 νοστιμάδα 128, 136, 195, 197, 248, 285, 330
 νούμερον 97
 νούρι (=φῶς, λάμψη) 195, 197, 334, ἔλκυστικόν 136, ζωηρόν 252, λαμπρόν 285
 νοῦς 4, 7, 11, 13, 26, 19, 25, 36, 39, 40, 42, 45, 50, 61, 64, 71, 75, 77, 103, 105-107, 114, 118, 135, 136, 140, 142, 146, 147, 151, 153, 157, 172, 174, 181, 182, 184, 195-197, 202, 205, 212, 215, 217, 230, 233, 235, 239, 240, 241, 252, 253, 256, 257, 262, 272, 275, 281, 300, 302, 304, 309, 321, 336, 338, 342, 343, 348, 356
 ντεβλέτι (=τό κράτος, ὁ κόσμος) 103, 201, 278, 283
 ντελικατέτζα (=τρουφερότης) 264, 307
 ντελικάτος 159
 ντουντού 260
 ντουρμπίνι (=τηλεσκοπιο) 278, 280
 Νύμφη 122, 303
 νύμφη 43, 76, 120, 345, 348
 νύξις 196
 νύξ-νύκτα 3, 7, 12, 18, 25, 42, 210, 270, 274, 278, 292, 352
 νύχια 334
 ξελαγιασμός γυναικῶν 158
 ξεμυαλισμένος 11
 ξεμυστήρευσις 2, 211, ξεμυστηρεύσεως τρόπος 242
 ξένη ἄσημος 7
 ξεπεσμός 69
 ξεφωνητόν 188, 360
 ξημέρωμα 284
 ξυλιά 10
 ξυλοκρέββατον 363
 ξύλον εὐῶδες 150, κούτσουρον 283
 ξύπασις 226
 ξώρας πολλά 359
 ὄγλυγορότης 62
 ὄγούρι (=καλή τύχη, εὐτυχία) 318
 ὀδηγήτρια 17

- ὀδύνη 189
 οἰκειοποίησις 241
 οἰκία 17
 οἰκονομία 57, 76, σπητιοῦ 93, οἰκο-
 νομίας βιβλία 98
 οἰκουμένη 198, 201, 265, 303, 340,
 οἰκουμένης ἄνθρωπος 263, πέ-
 ρατα 53, 213, 252
 οἰκτιρισμός 211
 οἶκτος 124
 οἰωνός 289
 ὀκαζιόνε (=εὐκαιρία) 84, 150, 250
 ὀκηθρία 64
 ὀλοκαύτωμα 86, 89, στεναγμῶν καί
 δακρῶν 13
 ὀλολυγμός 361
 ὀλότης 11, 76, 92, 112, 141, 170, 219,
 284, 316, 318
 ὀμιλία 7, 20, 29, 39, 44, 93, 115, 131,
 140, 210, 237, 244, 245, 287, 289,
 319, 326, 330, 334, ἐρωτική 331
 ὀμολογία 268
 ὀμότεχνος 60, 62, 83
 ὀμοτράπεζος 70
 ὄν, τό 53
 ὀνδᾶς 5, 7, 9, 24, 82, 84, 89, 101, 103,
 131, 163, 169, 174, 176, 186, 189,
 190, 204, 214, 217, 230, 265, 268,
 270, 277, 278, 298, 345, 359
 ὄνειρον 231
 ὄνομα 2, 3, 5, 7, 23, 27, 33, 42, 44,
 69, 71, 91, 93, 136, 148, 156, 193,
 213, 236, 244, 267, 286, 314, 321,
 327, 329, 330, 343, 350, ἀγγελι-
 κόν 250, 345, ἀνάρμοστον 320,
 γλυκύτατον 192, θεοῦ 6, 17, 228,
 271, 273, 288, 350, μητρικόν 341,
 οὐράνιον 253, ὑποκειμένου 236,
 χρυσόν 224, 235, ὀνόματος δόξα
 161, τίτλος 223
 ὀνομασία 136
 ὀπίσθια 123
 ὄρασις 263, 283, ἀνθρώπου 194
 ὄργανον-α 307, 363, μουσικά 42,
 167
 ὄργή 172, 178, 208, 214, ὄργης βλέμ-
 μα 181
 ὄρεξις 65, 150, 245, 268, 312, 315,
 ἀκόρεστος 301
 ὄρθός λόγος 45, 158, 302
 ὀρίζοντας 217
 ὄριον 87
 ὀρισμός 71, 87, 111, 126
 ὄρκος 110, 113, 180, 201, 292, 308,
 309
 ὄρμη 103, 151, 234, 282, 308, αἵμα-
 τος 79, νεανική 7, πάθους 312
 ὄρνιθες 297
 ὄρος 180
 ὄρφανοτροφεῖον 125
 ὀσπήτιον 41, 205
 Ὅταίτης 105
 Ὅταίτι, νησί εἰς τόν Ἄτλαντικόν
 Ὠκεανόν 104
 οὐράνια 172
 οὐρανός 109, 123, 188, 294, 309,
 321
 ὄφελος 19, 69, 77, 123, 191, 204, 302
 ὄφθαλμός 25, 41, 91, 148, 173, 261,
 266, 270
 ὄφφικιάλος (=ἀξίωματοῦχος) 149,
 175, 176, 177
 ὄφφικιον (=δημόσιο ἀξίωμα) 56,
 156, 195, 338
 ὄχθη 194
 ὄψις 67, 225, 283, ὄψεως ρόδα 316
 παγίδα 348
 παγιδεύματα 183
 πάθος 14, 82, 151, 158, 163, 200,
 210, 225, 232, 259, 268, 278, 317,
 318, 356, ἀνίατον 27, 240, ὄξεα
 149, φθοροποιά 302, φλογερόν
 13, 141, 150, 187, πάθους ἀκμή,
 ἀρχή 149, ὄρμη 312

- παιγνίδι 227
 παιδάκι 161, 339
 παιδεία (=παιδεμός, τιμωρία) 281, ψυχική 206
 παιδί 17, 30, 31, 34, 35, 45-47, 49, 51, 56, 60, 61, 64, 67, 72, 74, 102, 107, 109-111, 114, 116, 119, 129, 136, 144, 154, 156, 163, 164, 168, 181, 187, 196, 214, 222, 225, 228, 229, 234, 245, 251, 259, 289, 296, 297, 307, 329, 340, 350, 351, 354, 359, Ἀφροδίτης 252, εὐγενοῦς ἄρχοντος 128, κυβερνουμένου 125
 παίξιμον 263, κυμάτων 314
 παιχνίδι 145
 παλάτι 266, βασιλικόν 1, μινίστρον 176
 παλικάρι 230, εὐμορφον 195
 παλιόρουχα 124
 πᾶν, τό 46, 54, 162, 326, 350, 364
 Παναγία 226
 πανί 283, 316, νεκρώσιμον 361
 πανοσιότης 30
 πανουργία 150
 πανοῦργος 10
 παπᾶς 28, 34
 παραγγελία 183, 184
 παραδαρμός 274, 320, 324
 παράδειγμα 60, 64, 65, 72, 107, 231, 365, ἀξιομίμητον 300
 παράδεισος ἐπίγειος 194, 247, 342
 παράδες 36
 παράθυρον 24, 66, 103, 268, 278, 280, ὄνδα 9
 παρακαλέματα 166, 233, 352
 παρακάλεσις 353, ἐπίμονος 7
 παρακατιανός 306
 παρακίνησις 276
 παρακλήσι 189
 παράκλησις 323
 παρακώρη 64, 70, 77, 85, εὐμορφη 84, σπητιοῦ 69
 παραλαλητόν 356
 παραμάνα 127, 130
 παράπονον 27, 188, 216, 242, 291, 324, 362
 Παρασκευή 299
 παράταξις 20, 252, 361, 363, 364
 παρατήρησις 84, 93, 186, ἄκρα 16
 παρέλευσις 50, 99, 188, 289
 παρελθόντα, τά 186
 παρηγορία 91, 279, 284, 295, 328, 343
 Παρίσι 1, 25, 26, 36, 48, 77, 105, 124, 126, 193-195, Παρισιοῦ δρόμος 301, ἐραστής 236, θεάματα 232, κορίτζι 9, νέος 61, περιχώρα 60
 Παρισιάνα νέα 198
 Παρισιάνος νέος 63, 84
 παροιμία 198
 παρόν, τό 11, 135, 174, 296, 332
 παροξυσμός 149
 παρουσία 44, 96, 140, 217, 259, 306
 πάσον (=βῆμα) 182, 238, 315
 παστάς νυμφική 361
 πάστρα 303
 παστρικόν 63
 πατέρας 26, 26, 31, 32, 44, 49, 51, 60, 71-73, 77, 87, 93, 96, 99, 105-107, 109-111, 113, 114, 118-120, 134, 144, 145, 146, 149, 152, 159, 162, 163, 165, 195, 202, 206, 214, 225, 226, 229, 237, 246, 277, 284, 289, 290, 293, 297, 298, 337, 349, 350, 352, 361, ἄρχων 113, 275, εὐτυχησμένοις 102
 πάτημα 263
 πατήρ 4, 5, 34, 53, 56, 59, 61, 73, 98, 160, 102, 108, 110, 114, 136, 139, 157, 161, 165, 173, 199, 213, 226, 229, 244, 245, 282, 289, 296, 298, 348, 350-352, 357, ἄφρων 363, θυμώδης 218, σκληρός 219, φιλόστοργος 63, φρόνιμος 83,

- φρονιμώτατος 115, πατρός γνώμη 296, θέλησις 213, θυμός 223, λύπη 144, προσταγή 96, 97, 221, φίλος 357, χέρια 286, χρέος 296
- πατρίς-δα 1, 26, 105, 106, 123, 156, 160, 173, ανθρώπου 105
- Πάφος 122
- πεΐνα 125
- πεΐσμα 121, 311, 316, 332
- πεισματάρα 303
- πεμπτημόριον 43
- πενθερά 30, 121, 167, 168, 171, 172, 182, 356, βδελυρωτάτη 188, κοντέσα 176, 177, πενθεράς πνεῦμα 167
- πενιχρότης 26, 123, 128
- πεπρωμένον 356
- πέρατα οἰκουμένης 53, 213, 252
- περβανές (=χρυσάλιδα) 237
- περιγελαστής 72
- περιγιάλι 314
- περιγραφή 100
- περιδέραιον 134
- περιδιάβασις 232, 246
- περιέργεια 2, 29, 70, 85, 100, 104, 233, 254, 255, 282
- περιεστῶτες 244, 353
- περιήγησις καπετάνου 104
- περιηγητής 101
- περίληψις 104
- περιμάζωμα 115
- περιμαζωμός 230
- περιουσία 46, πατρική 5
- περίπαιγμα 287
- περιπάτημα 2, 61, 315, ἀγγελικόν 303, εὐγενικόν 278, καμαρωτόν 233, 322
- περιπλοκή 212
- περιποίησις 165, 183, 199, 204, 339
- περίστασις 35, 89, 99, 110, 165, 206, 226, 233, 323
- περιστόμιον 66, 67, 188, τάφου 284
- περίχωρα Παρισίου 60
- πεσρέφι (=μέλος) 42
- πεσχέσι (=δῶρο) 18
- πετζί 285, ψαριουῦ 277
- πέτρα 66, 219, 307, 350, 364, ὑπομονῆς 15
- πετρίτζα 260
- πηγάδι 66-68
- πηγή 340, εὐτυχιῶν 57, ζωῆς 269, κάλλους 252, ὠραιότητος 136
- πηγούνη 10, 61
- Πηνελόπη 83, 120
- πήχη 97, πήχης μέτρομα 68
- πιθαμή 267
- πικέτο 9
- Πιλῆν 165
- Πίναξ τῶν Ἱστοριῶν [γ']
- πιωτόν 176, δροσιστικόν 224
- πιργέλι (=διαβήτης) 198
- πίστις 321
- πιττάκι (=γράμμα, ἐπιστολή) 311
- πλάγι 37, 102, 140, 190, 200, 264, 276, 280, 352, 357
- πλανήτης 136
- πλάσμα 53, 301, 303, ἄκακον 168, 222, ἀξιαγάπητον 80, ἐρωτικόν 145, οὐράνιον 195, περιμαζωμένον 341, φαντασίας 242, ὠραῖον 198, 253, 307, ὠραιότατον 4, χαριέστατον 3
- πλάστης 191, 254, 326
- πλαστοουργήματα 191
- πλεξούδα 263, λουλουδιῶν 303
- πλευρά 228, προβάτου 228
- πληγή 55, 91, 211, ἀνίατος 201, θανατηφόρος 149, 200, 347
- πληθος 15, 363, ἀνθρώπων 228, 232
- πληροφορία 115, 188
- πληρωμή 137
- πλούσιος 1, πλουσίου κόρη 154, καταλαλιά 317
- πλοῦτος 26, 28, 32, 33, 76, 82, 157, 161, 164, 202, 269, 346, 348, 350, 362, πλούτου ὑψηλή ἰδέα 94

- πνεῦμα 20, 57, 61, 105, 118, 167, 173, 183, 197, 253, 284, 303
 πνοή 360
 ποδαράκια 259, 322, 326, δελικάτα 239
 ποδάρι-πούς 119, 179, 195, 265, 287, 296, 359, ποδαριού μικρότης 197, 234
 πόθος 134, 156, 344, ἄμετρος 23, εἰλικρινής 231, ὑπερβολικός 8
 ποιήματα 239, 240
 ποιητής ἐρωτικός 240
 ποικιλία δένδρων 232
 ποιμνιον 265
 πόλεμος 259, ἐρωτικός [στ´], 309
 Πόλις (=Κωνσταντινούπολις) 314
 πόλις 36, 195
 πολιτεία 26, 36, 82, 109, 157, 194, 246, 259, 262, 265, 267, 203, 281, 282, 312, 292
 πολιτικά (=εὐγένεια) 47, 62, 97, 157
 πολιτῶν ἀμοιβαῖο χρέος 68
 πολυλογία 242, 331
 Πόμ [ε´], 240-299
 πόνημα [β´]
 πονοκέφαλος 268
 πόνος 14, 15, 21, 50, 52, 55, 64, 82, 91, 99, 142, 146, 148, 173, 177, 188, 200, 204, 206, 210, 216, 221, 239, 255, 266, 278, 280, 284, 308, 316, 317, 320, 323-325, 329, 345, 353, 357, ἀποχωρισμοῦ 261, ἐγκάρδιος 151, 362, ἐντροπή 238, ἐρωτικός 241, ζῆς 312, καρδιάς 271, 350, ὑπερβολικός 200, 257, φοβερός 248, ψυχῆς 168, 353
 Πόντου βασιλεύς 149
 πόρτα 16, 23, 34, 41, 104, 169, 173, 178, 222, 237, 267, 268, 271, 315, καρέτας 19, ὀσπητίου 205
 πορτάρης 173
 πορτίτσα 7, 9
 ποταμάκι 315
 ποταμός 1, 91, 106, δακρύων 239, 278, 296, Σέν 194
 ποτήρι 350, φαρμακερόν 278, φαρμακευμένον 187
 πουγγί-εἶον 31, 66, 67, 72, 89, πουγγείου θέσις 66
 πουλάκι 140, 277
 πούλησις πραγματείας 95, πράγματος 93
 πουλί 78, 106
 πουρνό 9, 12, 27, 87, 93, 106, 124, 147, 166, 278, 280, 284, 289, 292
 πράγμα [α´], 7, 8, 11, 22, 23, 31, 32, 47, 59, 63, 77, 80, 96, 100, 101, 112, 113, 140, 147, 152, 165, 169, 170, 174, 198, 202, 216, 219, 230, 250, 254, 259, 271, 275, 289-291, 301, 305, 313, 319, 332, 343, 348, 351, 361, ἀκριβότερον 54, 161, ἀνάρμοστον 180, κουργιῶζο 27, κρύο 31, τιμημένον 64, τιμώτερον 162
 πράγματα γκιχτικά 72, κουργιῶζα 255, τοῦ κεφαλιοῦ 288, χαροποιά 341
 πραγματεία (=τό ἐμπόρευμα, τό ἐμπόριο) 60, 73, 76, 78, 98, 116, πραγματείας πούλησις 95, τέχνη 93, φορτώματα 64
 πραγματευτής 37, 59, 62, 63, 65, 67, 69, 77, 94, 95, τιμημένος 76
 πράξις 6, 46, 64, 135, 174, 282, 296
 πραότης 45, 57, 61, 132, ἦθους 234
 πρασινάδα 232
 προαίρεσις 254, ἀγαθή 26
 προβάτου πλευρά 228
 προδοσία 21
 πρόδρομος 110, 305
 προθυμία 37, 42, 200
 προίκα 59, 76, 145, γυναικός 148
 προικοσύμφωνον 23, 56
 προϊόντος τοῦ χρόνου 131

- προκάτοχος 72
 προκοπή 42, 47, 56, 58, 93, 131
 πρόληψις 32, 45, 72, 158
 προμηνύματα 298
 προνόμια 157
 προξενητής [γ´], 27
 προοίμιον 270
 προπάτορες 304
 προπομπή νεκρώσιμος 361
 προσβολή 4, 327
 προσευχή 256
 προσήλωσις 151
 προσθήκη 189
 προσοχή 3, 66, 83, 86, 123, 150, 199, 239, 270, 280, 315
 προσόψι 280
 προσταγή 4, 5, 9, 11, 19, 38, 74, 97, 98, 173, 177, 178, 210, 214, 244, 266, 271, 276, 326, 349, 353, ἄσπλαχνη 206, βάρβαρος 6, βασιλική 173, 176, πατρική 353, πατρός 96, 97, 221, ὑψηλή 173
 προστασία 123
 πρόσωπον 2, 25, 29, 97, 124, 127, 131, 136, 147, 208, 236, 243, 244, 246, 278, 290, 294, 303, 316, 321, 325, 330, 352, 354, 361, 363, ἀγγελικόν 16, 120, 194, 252, 306, 341, ἀξιολάτρευτον 248, 255, ἀποχλωμασμένον 360, εὖμορφον 334, θυγατρός 93, ἱερωμένον 44, λευκότατον 303, νέου 67, οὐράνιον 259, 291, 360, παστρικόν 80, ροδοκόκκινον 70, σφαιροειδές 197, 92, γῆς 182, ὥραϊον 128, 232, 340, ὥραιότατον 245, 282, προσώπου γαλήνη 68, εἶδος 234, θεωρία 253, ρόδα 224, φλέβα 236, φλόγα 269
 προτέρημα 8, 12, 25, 42, 47, 49, 57, 59, 62, 65, 66, 75, 78, 118, 142, 161, 164, 180, 189, 192, 264, φυσικά 163, ψυχικά 115, 137, 305, 342
 προτίμησις 18, 73, 105
 Προυσίας βασιλεύς 59
 πρόφασις 93, 130
 πρωτεΐα 198
 πρῶτον ἀμόρι [ε´], 232-300
 πρωτότυπον 279, 302
 πταίσιμον 214
 πτερά 78
 πτωχεία 123, 128, 317, ἐσχάτη 126, τρισμακάριστη 154
 πτωχικόν 124, 345
 πτωχοκόριτζον 168
 πτωχός 225
 Πυγμαλίων 122
 πυρκαϊά 87, 235, ἄσβεστος 199
 πωρικόν 184, 186, φαρμακευμένον 184, 187
 ραβασάκι 240, 255, 260, 268, 270
 ραβάσι (=γράμμα, ἐπιστολή) 16, 21, 85, 89, 137-141, 217, 240, 260, 266, 267, 271-273, 276, 277, 282, 296-299, ἐρωτικόν 286, θλιβερόν 279, παραπονετικόν 88, 139, 265
 ράμμα 351
 ρασοφόρος 30
 Ρέη Μαδάμ 327, 331, 332
 Ρήγας [β´]
 ρίζα 50, 315, 318, 349
 ριζικόν 19, 41, 202, 269, 271, 327, 334, 344
 ριξίματα ἠχώδη 315
 Ροβέρ 2, 3, 21, 28, 30, 36, 48, 56
 Ροβέρ Μαδάμ 16-18
 ρόδα ὄψεως 316, προσώπου 224
 ροδάκινον 184
 ροή αἵματος 180
 ροῦς 206
 Ρουσά [ε´], 234, 265, 286, 289, 296
 ροῦχα 28, 83, 129, 130, 189, 298, ἐπίπλαστα 227, παστρικά 127
 ρώγα (ρῶγα=μισθός) 10

- σάβανον 201, 363
 Σάββατον 289
 σαγίτα φλογερή 194
 σαγιτιά 245, ματιού 199, 201
 σακκίλικα (=δύσφορα) γράμματα 140
 σάλα 24, 298, 352
 Σαράντα Δένδρα 314
 σαρκός ασθένεια 123
 σέβας 6, 13, 17, 46, 51, 52, 54, 61, 70, 86, 111, 121, 131, 138, 181, 192, 196, 198, 204, 208, 253, 334, 339, 342, 351, 364
 σεира 311
 σεΐσης (=έκεινος πού είχε την φροντίδα του άλλου) 64
 σεκρέτο 330, 331, άλάνθαστον 57
 σελαμέτι (=σωτηρία) 284
 σελήνης λαμπρότης 205
 σεμνότης 334
 Σέν ποταμός 194
 σετουκάκι 240
 σεπετάκι (=καλαθάκι) 279
 σεργιάνι 66, 130, 263, 305, 318, σεργιανιού ώρα 313
 Σερέτ 361
 Σερέτ Μαδάμ 359
 σερμαγές (=καπιτάλε) 38, 76
 σερπετός (=σβέλτος) 82, 198, 293
 σημάδι 85, 91, 141, εύλογιάς 25
 σημασία 48
 σημεϊον 95, 185, 248, 291, 322, 334, έρωτος 198, ζωής 217, ζωντανόν 80, μίσους 86, ύποκλίσεως 56
 σήμερον 25, 80, 156, 364
 σιγουρότης (=ασφάλεια) 183
 σίδερα 320
 Σιληνός 303
 σιωπή 2, 27, 110, 132, 171, 212, 251, 268, 290, 313, αιώνας 208, άκούσιος 199, άκρα 186, βαθεία 93
 σάλα 173, 290
 σκαμνί 80, 98, 109, 123, 205
 σκάνδαλον 177, 228
 σκεντζές (=περιττό, άσήμαντο) 310
 σκηνή 358
 σκηπτρον 29, 194, 215
 σκλαβιά γλυκυτάτη 211
 σκλάβος 310
 σκληρότης 133, 320, 327, 333, καρδιάς 218
 σκόνη 362
 σκοπός 4, 8, 17, 33, 41, 45, 53, 54, 60, 78, 79, 82, 93, 100, 105, 116, 127, 148, 163, 169, 171, 175, 182, 186, 222, 223, 243, 253, 271, 290, 299, 305, 308, 311, 321, 324, 329, 330, 337, 338, 343, 350, θηριώδης 364, κακός 17, τιμημένος 165
 σκότος 292
 σκοτωμός [δ´], 181
 σκουλαρίκια 134
 σκουλήκι 203
 σκουπίδια 53
 σκύλα 287
 σκυλάκι 185, 186
 σκυλιά 77
 σμικρότης 105, 306
 σοκακιού κόχη 18, 49
 σοφάς 278, 280
 σοφατζήκι (=πεζούλι, σκαλοπάτι) 300
 σοχπέτι (=εύχарιστη συνομιλία) 117, 263, 320, 352, γλυκό 285, ήδονικόν 10-11
 σπαθί 41, 149, 269, 363
 σπήτι 1, 3, 5, 6, 9, 10, 12, 16-18, 20-23, 26, 28-30, 37, 41, 42, 50, 56, 61-64, 66, 70, 76, 83, 87, 89, 91, 96, 107, 108, 126, 128, 144, 149, 153, 163, 164, 166, 169, 170, 173, 176, 177, 182, 189, 194, 200, 213-215, 217, 218, 227, 228, 229, 234, 235, 237, 260, 263, 267, 270, 271, 275, 278, 280, 282, 290, 292, 297, 298, 309, 315, 319, 333, 337, 344,

- 345, 349, 351-353, 360, 363, γονέων 347, εὐγενικώτερον 312, πατρικόν 65, 266, 273, 281, 293, πενθερικόν 183, τρυγυρινά 264, τιμημένον 72, 80, σπιτιοῦ ἄνθρωπος 78, 189, 237, 297, ἐπιστάτης 12, ἔξοδα 69, κυβέρνησις 93, οἰκονομία 93, παρακόρη 69, τιμή 286
- σπίρτα 284, 350
- σπλάχνα 8, 33, 79, 87, 142, 147, 151, 174, 189, 206, 211, 229, 257, 278, 320, 324, 342, 349, 362, ἐλεήμονα 192, μητρικά 187, 216, 296, 336, καθαρὰ 59, πατρικά 141, πέτρινα 86
- σπουδή 130, σπουδῆς ἐπιμέλεια 25
- σταθερότης 82
- στάκτη 124, 125
- σταλαγματιά ἰδρωτός 133
- στασίδι 234, 239, 240, 255, 256, 300
- στέγη 217
- στεναγμός 2, 3, 13, 114, 174, 188, 199, 205, 210, 214, 205, 222, 235, 237, 241, 266, 269, 278, 278, 285, 292, 295, 317, 318, 345, 347, 349, 354-356
- στενοχωρία 125
- στερεμός 217, 273, 281
- στέρησις 139, 289, 293, σκληρή 142
- σπῆθος 14, 15, 139, 200, 201, 203, 204, 212, 208, 235, 257, 271, 279, 298, 317, 327, 346, 354, 356, 361, πληγωμένον 285, πολυπαθές 210, 236, 273, πονεμένον 86, 249, 356, φλογισμένον 247, λαύρα 269
- στιγμή 4, 12, 25, 28, 37, 68, 85, 138, 152, 162, 169, 172, 179, 191, 210, 215, 234, 264, 282, 286, 305, 308, 311, 317, 324, 337, 345, 358, ἀπελπισίας 14, εὐτυχισμένη 52, ζωῆς 55, 147
- στίχος 239, 256, 294, 311, 355, στίχου νόημα 242
- στιχουργός 238
- στόλισμα 197
- στολισμός 127, σώματος 238
- στόμα 2, 31, 180, 184, 186, 197, 204, 229, 237, 243, 248, 255, 302, 320, 323, 337, 339, 341, 342, 344, 350, 352, 360, δακτυλιδένιο 257, μικρόν 92, μολυσμένον 8, στόματος ἄνοιγμα 327
- στοματάκι 321, 329, 342, 343, 358
- στούτζιο μαλαγματένιο 134
- στόφα 69, 93, 97, στόφας τιμή 68, 98
- στοχασμός 2, 7, 13, 26, 39, 47, 57, 98, 130, 135, 142, 152, 174, 196, 244, 247, 293, 307, 341, 342, 347, ἔρωτικός 241, χαμερπής 160
- στρατήγημα [ε΄], 19, 182, 224, 229, 274, 285, 293
- στρατιώτης 94, 125, 176
- στροίγλα 180
- στροῦμα 23, 26, 42, 272, 297
- συγγένεια 312
- συγγενής 9, 23, 26, 34, 43, 46, 47, 79, 130, 114, 146, 148, 154-156, 210, 213, 215, 236, 244, 283, 284, 329, 362
- συγγένισσα 129, 167, 196
- συγγενολόγι 57, 145, 153-154
- συγγνώμη 359
- συγγραφεύς [β΄], 198
- συγκάθεδροι 184, 282
- συγκαθήμενοι 12
- συγκαλά 357
- συγκοινωνία 214, 269
- σύγκρισις 188, 213, 233
- σύγχυσις 29, 98, 106, 110, 115, 120, 145, 147, 180, 185, 196, 243, 258, 335, 344, ἔρωτική 199
- συζυγία 29, 78
- σύζυγος 26, 29, 36, 43, 44, 47, 51, 54, 55, 57, 58, 74, 117, 120, 148, 161,

- 164, 166, 168, 172, 175, 177, 178, 180-182, 184, 189, 191, 193, 195, 196, 203, 264, 288, 305, 329, 342, 343, 346, 358, συζύγου εὐτυχία 74, τιμή 47, ἄξιολάτρευτος 169, πρῶτος 63
- συλλογικά 28, 171, 197, 236
- συλλογισμός 7, 10, 73, 98, 143, 290, 319, πονετικός 190
- συμβάν 263, 293, αἰσχρὸν 11
- συμβεβηκός [ε´], 12, 22, 23, 30, 41, 104, 171, 186, 232, 270, 280
- συμβία 35, 56, 155, 174, 178, 193, 223, 330, χαριτωμένη 76
- συμβουλή 69, 157, 158, 183, 217, 276, 279, 297, 351, πατρική 126, φρόνιμη 158
- σύμβουλος 63
- συμπάθεια 10, 73, 84, 346
- συμπατριώτης 36
- συμπεθέρα 165
- συμπέρασμα 86
- συμπολίτης 63, 123, 154
- συμπόνεσις 86, 103, 159
- συμφέρον 296
- συμφωνία 23, 130, 170, 260
- συναναστροφή 8, 92, 123, 203, 214, 244, 306, 327
- συναπάντησις 21, 234, 263, 305
- συνδρομή 11
- συνέδριον 34
- συνείδησις 7, 22, 26, 43, 69, 90, 139, καθαρά 89
- συνειδός, τό 192
- συνέλευσις 73, 158, δημοσία 232
- συνήθεια 16, 66, 69, 70, 106, 125, 159, 167, 228, 235, 319, ἀπάνθρωπη 302, κακή 63, τόπου 155
- συνθήκη 170
- σύννεφον 234, 246, 304, 356
- συνοδία 329
- συνοικέσιον 28, 30, 32, 43, 78, 155, 165, 192, 288, 297, 336, 344, 348
- συνοικήσις 148, 158
- συνομιλία [στ´], 7, 47, 71, 74, 84, 96, 100, 104, 124, 128, 153, 163, 172, 219, 224, 265, 305, 306, 328, 333, 337, 339, 344, 345, ἐρωτική [γ´], 70, 79, 111, 344, κατά μόνας 55, κρυφή 84, φλογερή [δ´], 143
- συντεχνίτης 95
- συντομία 20, 141
- συντοπίτης 50
- συντριβή καρδιάς 330
- συντροφία-ιά 17, 18, 200, 230, 306, 309, 315, 318, 322, 323, 325, 330, 332, 339
- συντρόφισσα 21, 126, 129, 167, 170, 172, 179, 182, 190, 317, 326
- σύντροφος 26, 37, 49, 54, 116, 233, 237
- συστολή 71, 89, 110, 114, 117, 204, 313, 343, 351, ἀκούσιος 292
- συχνοκοίταγμα 267
- συχνοκτύπημα καρδιάς 269
- σφαῖρα 59
- σφάλμα 6, 143, 273, 277, 293
- σφετερισμός 22
- σφίξιμον 264, 311
- σφοδρότης 140
- σχέσις 152, 222
- σχῆμα 83, κυλινδροειδές 240
- σχοινάκι 260, 268, 270
- σωθικά 150, 211
- σῶμα 2, 277, 303, 322, 323, 362, λυγιστόν 127, σύμμετρον 61, σώματος ζαρίφικον 224, στολισμός 238
- σωστά, τά 152
- σωτηρία 256
- σωφροσύνη 13, 50, 158
- ταβλάς (ξύλινος μεγάλος δίσκος) 185

- τάγμα 314, ανθρώπου [α΄], γυναι-
κειό 252
ταλέρι 184
ταμπακέρα 134, 135
ταμπάκος 134
ταξίδια ύστερινά 100
τάξις 5, 23, 44, 59, 100, 149, 159,
169, 219, 232, 233, 289, 347,
άνωτέρα 307, τοῦ γένους 304,
τάξεως ἄνθρωπος 154, μεγάλης
ἄνθρωπος 145
ταπεινότης 199
ταπεινοφροσύνη 131, 167, 233, 264
ταπεινώσις 45, 131, 132, 136, 218
ταραγμός γλυκύτατος 305, καρδίας
142, ψυχῆς 269
ταραχή 247
ταφή 363
τάφος 28, 89, 90, 119, 188, 201, 202,
206, 266, 302, 303, 316-318, 338,
357, 361, 364, τάφου περιστό-
μιον 284
ταχύτης 316
τέκνα 300
τέλη, τά 156
τέλος 271, 359, παναίσιον 344
τέμπλον 243
τεπτήλι (=ἀλλαγὴ) 24
τέρας 51, 131
Τερέντιος 40
τέρι 337
τετράδια 298
τέχνη 4, 93, 232, 238, πραγματείας
93
τεχνίτης 94
τεχνούργημα 252
τζάνουμ 172
τζαοσί (=ἀγορά, κεντρικό μέρος
τῆς πόλης) 1
τζεβαϊρικά 136
τζελάτης (=δήμιος) 266
τζελεμπηλίκι (=εὐγένεια, ἀρχοντιά)
38, 335, 344, δυσεύρετον 285
τζελήκι (=ἀτσάλι) 284
τζέπη 17, 21, 36, 169
τζιμουδιά 19, 237, 318
τζιμπλίδα (=σπίθα) 87, 236
τζιμπούκι 9
τζιράκι (=ὑπηρέτης, ὑπάλληλος)
60, ἔρωτος 233
τζιριμόνιες (=φιλοφρονήσεις) 9,
18, 21, 44, 62, 116, 183, 228, 300,
334, 347
τζιριμονιῶζος 75, 196
τζόχα 3, 102
τίγρις 86, αἰμοβόρος 267
τιμή 6, 12, 28, 33, 44, 45, 47, 51, 89,
97, 110, 113, 144, 157, 191, 204,
223, 249, 252, 258, 287, 299, 302,
306, 309, 313, 336, 338, 345, 350,
353, 358, γένους 148, κοριτζιοῦ
144, σπητιοῦ 286, στόφας 68, 98,
συζύγου 47, τιμῆς ἔκλειψις [ε΄]
τιμότης 29, 34, 43, 45, 47, 55, 95
Τισιφόνη 180
τίτλος μάταιος 304, ὀνόματος 223
τοιχος 272, 283
τόλμη [β΄], 29, 42, 98, 119, 132, 140,
212, 240, 255, 258, 292, 311, 322,
328, ἀναίσχυντος 296
τόπος 7, 9, 15, 24, 64, 66, 104, 132,
174, 189, 196, 210, 215, 236, 239,
240, 247, 256, 300, 306, 355, τό-
που ἀλλαγὴ 106, συνήθεια 155
Τότ κόντες 17
Τουΐλεριῶν βασιλικὸς μπαγτζές
232
τραγοῦδι 238, 310, 311, 317, παθη-
τικόν 312, παραπονετικόν 293
τραπέξι 12, 17, 18, 41, 183, 184,
188, 214, 225, 268
τρέλα 64, 123, 150
τρέξιμον 142, καιροῦ 301
τριαντάφυλλα 301, 321
τρίχα 180, 275
τρόμος ἀκούσιος 131

- τρόπος 4, 5, 8, 13, 15, 17, 21-23, 30, 32, 46, 47, 50, 52, 54, 56, 57, 62, 65, 69, 73, 85, 88, 90, 91, 100, 107, 109, 116, 117, 124, 125, 132, 134, 135, 141, 143, 144, 149, 151, 152, 154, 156, 168, 169, 171, 174, 175, 178, 191, 191, 199, 207, 215, 216, 219-224, 239, 241, 242, 246, 268, 272, 282, 283, 286, 287, 292, 293, 326, 331, 338, 339, 340, 348, 349, 351, 358, 359, 360, αδιάκριτος 226, αποδείξεως 205, άσπλαχνος 215, αδιάφορος 79, άδικος 41, βαρύς 62, ζωής 26, κατανυχτικός 168, νέος 63, πολιτικός 345, σκληρός 357, ύστερικός 243, χαρούμενος 237
 τροφή 13, 129, 295
 τρυγυρινοί 243
 τρυφερότητα 102
 τρυφή 94, 269
 τσιράκι του έργαστηρίου [γ´], 59-121· βλ. καί τζιράκι
 τυραννία 33, 148, 206
 τύραννος 31, 297, 310, 320, 332, καρδιάς 320
 τύχη 13, 14, 73, 169, 202, 225, 237, 245, 265, 316, 333, 344, τύχης άγαθά 7, άποτελέσματα 299, μεταβολή 30

 ύβρισιά 265
 ύβρισμός 181
 ύγιεία 8, 48, 81, 147, 148, 162, 224, 249, 260, 260, 261, 273, 275, 277, 297, 357
 ύγρον 186, κεφαλής 279
 υιός 8, 10, 11, 16, 49, 55, 62, 73, 107, 110, 111, 119, 120, 149, 165, 188, 190-192, 203, 227, 299, 335, 336, 338, 339, 345, 347, 348, 351-352, 353, 357, 363, 365, άληθινός 114, άσωτος 17, μονογενής 5, ύπερπλουτος 77
 ύλη έρωτική [α´]
 ύμναιος 361
 ύμνος επιθαλάμιος 361
 ύπακοή 32, 38, 41, 132, 192
 ύπανδρεία [α´]-[ε´], 22, 30, 56, 57, 73, 74, 117, 148, 156, 163, 165, 170, 225, 346, ύπανδρείας νάος 222
 ύπαρξις 285
 ύπάρχοντα 29, 43, 51, 134, 145
 ύπεράσπισις 195, 218
 ύπερασπιστής 134, 142, 144, 146, 152, 160, 166, 172, 182, 184, 192
 ύπερβολή 22, 44, 55, 102, 167, 195, 243, 286, 304, 326
 ύπέργηρος 215
 ύπερηφάνεια 168, 302, 306
 ύπήκοος 36, 73
 ύπηρεσία 37, 99, 331
 ύπνος 38, 133, 215, 252, 268, 269
 ύπογραφή 21
 ύπόθεσις 8, 18-20, 22, 27, 38, 49, 60, 66, 75, 96, 101, 163, 174, 177, 234, 236, 237, 265, 289, 296,
 ύποκείμενον 5, 7, 17, 28, 44, 74, 75, 78, 94, 106, 109, 117, 118, 127, 136, 145, 155, 166, 168, 170, 175, 203, 206, 221, 232-235, 241, 242, 251, 252, 254, 255, 260, 286, 305, 308, 313, 327, 330, 333, 335, 350, άνθρώπου 304, άξιολάτρευτον 3, 239, 247, 308, 342, 361, έρώμενον 27, κυβερνημένον 27, τιμημένον 175, ώραϊον 243, ύποκειμένον κατάστασις 28, όνομα 236
 ύπόκλισις 13, 56, 242, 305, 334
 ύπόληψις 9, 26, 46, 47, 60, 65, 71, 77, 87, 92, 94, 111, 144, 151, 154, 159, 203, 230, 306, 328, 333, 335, 335, 339, ξεχωριστή 134

- ύπομονή 86, 150, 174, 184, 208, 211, 290, 350, ύπομονής πέτρα 15
 ύποστατικά 22, 145
 ύπόσχεσις 86, 130, 136, 217, 273
 ύποταγή 23, φυσική 61
 ύπουλότης 182, 318
 ύποψία 20, 78, 108, 130, 171, 175, 180, 184, 200, 207, 215, 274, 313, 333, 345
 ύστέρησις 91, 273, 275, 281, 282
 ύστερινά, τά 141
 ύφήλιος 53, 259, 291, 303
 ύφος 98, 132, 143, 222, 321, έρωτικόν 329, γλώσσης [β´]
 ύψος άνεπίβατον 13
- φαγητόν 1, 176, 184
 φαγοπότια 82
 φαινόμενον 70
 φακίως 122
 φαμελία 26, 60, 66, 77, 110, 115, 118, 120, 148, 287, 299, 330, 332, 356, εύγενική 47, 107, ίσχυρογνώμων 157, τιμημένη 71, φαμελίας επίθετον 5
 φαντασία 8, 14, 43, 74, 121, 172, 195, 233, 241, 247, 321, φαντασίας πλάσμα 242
 φαρέτρα 215
 φαρμάκι 149, 184, 316
 φάρμακον 188
 Φαρμάσης 149
 φερμάνι θανάτου 272
 φέρσιμον 324
 φέστα 5
 φήμη 160, 299
 φίδι 180, 185, 319
 φιλανθρωπία 127
 φιλάργυρος 365
 φιλαυτία 168, 365
 φιλενάδα 125, 169, 173, 174, 179, 184
- φίλημα 279, γλυκόν 181, δόλιον 183, τρυφερόν 178, 248, 269
 φιλία 70, 109, 110, 114, 151, 178, 199, 355, ειλικρινής 100, φιλίας δεσμός 172
 Φίλιππος [ε´], 195-199, 203, 211
 φιλοδοξία 364
 φιλοκάρδια 311
 φιλοκατήγορος [α´], 203
 φιλόπατρις 198
 φιλοπονία [α´], 53, 61, 76, φιλοπονίας έφεσις 60
 φίλος 62, 195, 205, 355, άκριβός 239, ειλικρινής 63, 182
 φιλοσοφία 105, 159
 φιλόσοφος 59, 150, 341
 φιλοτεχνήματα φύσεως 301
 φλέβα 94, προσώπου 236
 φλεγματικός 198
 φλιτζάνι 185
 φλόγα 2, 14, 15, 25, 79, 81, 87, 148, 150, 153, 199, 215, 237, 246, 320, 327, 340, άσβεστη 86, διακαής 343, έρωτική 235, 300, έρωτος 232, ματιών 82, προσώπου 269
 φλογέρα 298
 φλόγωσις 356
 φλουριά 66-68
 φοβερισμός 227, 287
 φόβος 23, 174, 215, 218, 220, 249, 253, 258, 268, 269, 297, 303, 305, 360
 φονεύς-έας 91, 293, 362
 φονιάς 295
 φόνος 323
 φόρεμα-τα 43, 129, 238, γυναικεία 127, ποταπά πλήν ζαρίφικα 3, χοντρά 36
 φορεμένος τά μαύρα 28
 φορεσιά 34, 127, παστρική 3
 φόρος έπαίνων 195
 φορτούνα 273
 φορτώματα πραγματείας 64

- φουντούκια 247
 φούχτα 285
 Φράντζα (=Γαλλία) 93, 252
 Φρειδερίκος μέγας 59
 φρένες 170
 φρίδι-ια 61, μαῦρα 92, καμαρωτά 197
 φρόνημα-τα 38, 47, 61, 96, 116, 151, 152, 155, 160, 199, γενναῖον 187, δόλια 185, εἰλικρινείας 60, εἰλικρινή 312, ἐρωτικά 205, εὐγενικά 76, ποταπά 39, τιμημένα 83, χρηστοθήη 342
 φρόνησις 22, 47, 92, 123, 147, 215, 304, 312, 346, 349
 φρονιμάδα 20, 82
 φροντίς-δα 4, 11, 61, 63, 75, 96, 124, 126, 128, 133, 136, 160, 165, 244, 318, ἀλόγου 64, ἀχουρίου 4, βιωτική 343, παστρική 65
 φρούδια 70
 φυγή 247
 φυλακάτωρ 19, 176
 φύλακες 19, 20
 φυλακή 19, 125, 175, 182· βλ. κουλούκι
 φύλλα 55, 315, δένδρων 205, 247, καρδιάς 153, 352
 φυλλάδα 40
 φύλλον βιβλίου 102
 φύσεως ἀπλότης 158, ἔκτρομα 144, 337, φιλοτεχνήματα 301
 φύσημα 42
 φυσικόν 25, καλόν 204, σκληρόν 171
 φυσιογνωμία 78, 125,
 φύσις 53, 123, 156, 202, 234, 245, 252, 265, 302, 303, 342
 φωνή 2, 19, 20, 33, 96, 142, 172, 175, 212, 225, 230, 283, 291, 307, 312, 316, 329, 335, 349, 354, 358-360, 363, ἀγγελική 278, 292, 311, ἀγρία 213, διακεκομμένη 109, 287, 290, ἡδονική 306, ἡμιθανῆ 354, 358, ἰλαρά 277, κλαυθμηρή 186, παραπονετική 206, 207, τραγανιστή 37, 92, χαμηλή 254
 φῶς 86, 112, 201, 212, 217, 253, 257, 258, 260, 261, 266, 272, 276, 278, 281, 284, 285, 295, 310, 324, 325, 326, 341, 343, 362, 363
 φωτία-ιά 15, 37, 236, 269, 344, 350
 χαδεύματα 167, 226
 χάδια ἐρωτικά 352, ἡδονικά 150
 χαιρετισμός 141, 148, 315
 χάλι 226, 259, 271, 283, 293, 318, 324, 354
 χαμογέλασμα 2, 10, 25, 99, 248, 358, ἡδονικόν 233
 χάνι 4
 χάος 146
 χαρά 21, 23, 28, 36-38, 40, 46-48, 52, 59, 62, 68, 102, 104, 106, 110, 119, 121, 130, 133, 136, 143, 150, 151, 160, 161, 163, 165, 177, 204, 207, 212, 215, 231, 235, 241, 246, 251, 252, 258, 261, 263, 264, 283, 298, 299, 301, 264, 324, 325, 328, 329, 339, 342, 344, 347, 356, κόσμου 230, ὑπερβολική 128, 166, 253, 298, χαρᾶς δάκρυα 192, 298, 342, ἐτοιμασία 166
 χαράγματα ἐδάφους 66
 χαρακτήρ-ας 38, 60, 62, 65, 92, 183, 200, 316, 337, ἀξιομίμητος 61
 χάρις 38, 39, 53, 81, 97, 108, 149, 161, 164, 195, 234, 248, 253, 234, 252, 284, 306, 334, εὐγενική 134, σωματική 335, ὑστερινή 91, ψυχική
 χαρίσματα 43, 119
 χαρτάκι 97, 255, 323
 χαρτί 98, 141, 239, 298, 355, βουλωμένον 316

- χαρχάλι (=περιδέροισον) 134
 χασμωδία 243-244, 364
 χατήρι 10, 46, 87, 183, 187, 208, 258, 279, 322, 337, τοῦ κόσμου 190
 χεῖλη κοράλινα 311, μαραμμένα 90, συκωμένα 92, φλογερά 147, 364
 χεῖλος 24, 62, 79, 99, 181, 197, 176, 224, 236, 253, 269, 270, 283, 298, 307, 309, 321, 341, 344
 χειρόγραφον 300
 χειροπόδαρα 210, 303
 χειρόφτια (=χειρόκτια, γάντια) 99, 101
 χεράκι 38, 81, 201, 205, 213, 248, 249, 259, 285, 308, 358, τρυφερόν 3, 264, παχουλόν 197
 χέρι 13, 24, 33, 35, 37, 38, 46, 48, 54, 63, 79, 90, 91, 98, 99, 109, 119, 121, 124, 129, 131, 133, 146, 148, 153, 169, 175, 183-185, 191, 196, 197, 202, 206, 208, 211, 214, 226, 248, 249, 256, 264, 266, 270, 271, 273, 275, 276, 288, 289, 290, 302, 308, 312, 313, 350, 361, ἀνθρώπου 303, γυναικός 164, μητρός 358, ξένα 7, πατρικόν 226, 227, πατρός 286, χειριοῦ γκίξιμον 86, ἔργα 136, 145, 193
 χηρεία [γ´], 22
 χιζμέτι (=ὑπηρεσία) 12
 χιτών εὐδαιμονίας 201
 Χιώτικα ἀμύγδαλα 103
 Χλωρή [γ´], 82-84
 χνουδι 61
 χολή 55
 χορός 41, 233, δεινῶν 268
 χόρτα 269
 χουζούρι (=ἀνάπαυση, ἡσυχία) 129, 269, 275
 χρεία 71, 132, 155, 181, 258, 262
 χρέος 23, 34, 79, 81, 82, 87, 89, 116, 136, 138, 144, 159, 161, 190, 192, 223, 229, 254, 326, 328, ἀμοι-
 βαῖον πολιτῶν 68, ἀνθρωπότη-
 τος 123, κοινόν 364, πατρός 296
 χρεώστης 168, 187
 χρῆσις 39, 347, ἀντιφαρμάκων 149
 χρηστοθήθεια 55
 χρηστότης ἡθῶν 5, 12, 78, 129
 χριστιανός 34
 χρόνος 15, 22, 23, 36, 40, 42, 43, 50, 62, 70, 84, 92, 93, 124, 129, 142, 144, 158, 167, 188, 189, 195, 202, 230, 233-236, 243, 251, 303, 347, 348, 355
 χρυσαλίδα 237
 χρυσάφι 322
 χρυσίον 66
 χρυσοῦς αἰῶν 157
 χρῶμα 224, 234
 χτυπήματα 53
 χυμοί 82
 χῶμα 127, 364
 χώρα (=κομόπολη, πόλη) 76, 197
 χωριάτης 49, 77
 χωριατιά 246
 χωριατοπούλα 82
 χωρίον 23, 33, 95, 137, 195
 χωρίσματα 194
 χωρισμός [στ´], 269, 276, 278, 281, 284, 285, 309, 354
 ψαλμωδία 363
 ψαλτήριον 256
 ψάρι 52, 90, ψαριοῦ πετζί 227
 ψεγάδι 25
 ψεύματα 277
 ψυχή 2, 6, 25, 27, 44, 51-54, 59, 75, 81, 87, 120, 122, 123, 127, 131, 133, 142, 152, 161-163, 180, 197, 201, 206, 207, 210, 212, 214, 221, 224, 231, 243, 248, 251, 252, 254-258, 260, 261, 262, 266, 270, 272, 273, 275, 277, 278, 280, 282, 283, 285, 285, 294, 301, 304, 305, 308,

309, 318, 319, 321, 325, 327, 327,
329, 338-341, 343, 344, 361, ἀγα-
θή 78, αἰσθαντική 303, εὐσπλα-
χνική 195, καλή 57, ψυχῆς γαλή-
νη 90, διάθεσις 67, 291, εἰλικρί-
νεια 88, εὐθύτητα 13, εὐχαρι-
στεία 172, εὐχαρίστησις 142,
150, ἡσυχία 105, καθαρότητα
144, κατάστασις 110, πόνος 168,
353, ταραγμός 269
ψυχικόν 132, 133, 147
ψυχίτζα 266, 343, 363
ψυχοκόρη 131, 143, 155, 167, 175,
179, 193
ψυχοπατέρας 129
ψυχρότης 198, 218, 313
ψωμί ἄσπρον 1, μαῦρον 1

ὠκεανός 15, Ἀτλαντικός 104
ὦμος 2, 61, 263
ὦρα 12, 16-18, 25, 34, 42, 44, 52, 74,
85, 99-101, 110, 115, 133, 140,
151, 172, 173, 175, 201, 210, 213,
215, 217, 226, 227, 229, 234, 244,
252, 258, 265, 271, 274, 279, 284,
285, 287, 314, 316, 337, 352, ὦρα
σεργιανιοῦ 313
ὠραιότης 1, 75, 118, 131, 132, 136,
141, 164, 234, 243, 264, 281, 302,
329, ἀγγελική 309, 325, Ἑλληνί-
δων 198, ἑλληνική 198, θεία 301,
ὠραιότητος βασίλισσα 340, θέλ-
γητρον 124
ὠρολόγι 248
ὠφέλεια 122

Grecque bauté 198

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προλογικά.....	θ' -ιδ'
Πρός τούς ἀναγνώστας.....	[γ' -δ']
Πίναξ τῶν ἱστοριῶν	[ε' -η']
Σχολεῖον τῶν Ντελικάτων Ἐραστῶν	1-365
Εὐρετήριο	1-37

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Βιέννη 1797
Έπιναστατική προκήρυξη,
τά Δίκαια τοῦ ἀνθρώπου,
τό Σύνταγμα, ὁ Θούριος,
Ύμνος Πατριωτικός.
Α΄ ἔκδοση, Ἰθήνα 1994,
Ε΄ ἔκδοση, Ἰθήνα 2005.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Βουλγαρική ἔκδοση,
Σόφια 1998.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Ρουμανική ἔκδοση,
Βουκουρέστι 1999.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Σερβική ἔκδοση,
Βελιγράδι 2000.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Ἰταλική ἔκδοση,
Τεργέστη 2000.
Β΄ ἔκδοση, Ἰθήνα 2006.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Ἰλβανική ἔκδοση,
Φιέρ, Ἰλβανίας 2001.
Β΄ ἔκδοση, Ἰθήνα 2007.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Ρωσική ἔκδοση,
Τιφλίδα 2002.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Ἰγγλική ἔκδοση,
Ἰθήνα 2002.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Γαλλική ἔκδοση,
Ἰθήνα 2002.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Ἰσπανική ἔκδοση,
Ἰθήνα 2005.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**
Γερμανική ἔκδοση,
Ἰθήνα 2007.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ**
Βιέννη 1790
Φωτοαναστατική ἔκδοση,
μέ εὔρετήριο ὀνομάτων
καί πραγμάτων.
Ἰθήνα 1991,
Δ΄ ἔκδοση, Ἰθήνα 2006.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΘΟΥΡΙΟΣ**
Βιέννη 1797,
Α΄ ἔκδοση Ἰθήνα 1997.
Δ΄ ἔκδοση Ἰθήνα 2004.
**ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ
ΜΕΛΩΔΙΕΣ**
Ἰκδοση σέ ψηφιακό δίσκο (CD)
καί κασσέτα.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
(Βιέννη 1797) - Ἀθήνα 2006.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΝΕΟΣ ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ
ΤΟΜΟΣ 4ος, Βιέννη 1798
Ἐπανάκδοση τοῦ τέταρτου τόμου,
τοῦ ὁποίου τὰ περισσότερα κεφάλαια μεταφράστηκαν ἀπὸ τὸν Ρήγα.
Εἰσαγωγή - Εὐρετήριο
Ἀθήνα 2006

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΗΘΙΚΟΣ ΤΡΙΠΟΥΣ
Βιέννη 1797
Φωτομηχανικὴ Ἐπανάκδοση,
μὲ εἰσαγωγή, εὐρετήριο ὀνομάτων,
Ἀθήνα 2001.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΧΑΡΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Βιέννη 1796-1797 - Ἀθήνα 1998
Μοναδικὴ αὐθεντικὴ ἐπανάκδοση
τῶν δώδεκα φύλλων τῆς ΧΑΡΤΑΣ,
πού συνοδεύεται ἀπὸ τὸ
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ τῆς καὶ τὶς μελέτες:
«Ἡ Χάρτα τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ρήγα.
Τὰ πρότυπά τῆς καὶ νέα στοιχεῖα»,
«Τὰ νομίματα τῆς Χάρτας
τοῦ Ρήγα».

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ
Βιέννη 1790
Φωτομηχανικὴ ἐπανάκδοση,
προλογικά, εὐρετήριο ὀνομάτων,
Ἀθήνα 2006

ΡΗΓΑ ΡΗΣΕΙΣ
Ἀθήνα 2000.
Ἐπιμέλεια:
Δημ. Καραμπερόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΗΓΑ
ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
Α΄ ἔκδοση, Ἀθήνα 1994,
Β΄ ἔκδοση, Ἀθήνα 1998.

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 1ος
ΠΡΑΚΤΙΚΑ Α΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(Βελεστίνο 1986) - Ἀθήνα 1990.
Ἐπιμέλεια: Παν. Καμηλάκης καὶ
Αἰκ. Πολυμέρου - Καμηλάκη.

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 2ος
ΠΡΑΚΤΙΚΑ Β΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(Βελεστίνο 1992) - Ἀθήνα 1994.
Ἐπιμέλεια: Δημ. Καραμπερόπουλος
& Εὐάγγελος Κακαβογιάννης.

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 3ος
ΠΡΑΚΤΙΚΑ Γ΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(Βελεστίνο 1997) - Ἀθήνα 2002.
Ἐπιμέλεια:
Δημ. Καραμπερόπουλος.

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 4ος
ΠΡΑΚΤΙΚΑ Δ΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(Βελεστίνο 2003) - Ἀθήνα 2006.
Ἐπιμέλεια:
Δημ. Καραμπερόπουλος.

**ΑΙΜ. ΛΕΓΓΡΑΝΔ - ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΑΡΧΕΙΩΝ
ΕΞΑΧΘΕΝΤΑ**

Ἀθήνα 1891, Ἀθήνα 1996,
Β΄ έκδοση, Ἀθήνα 2000.
Φωτοαναστατική ἐπανεκδοση
μέ εὐρετήριο ὀνομάτων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΜΑΝΤΟΥ
ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗ**

Ἀθήνα 1930, Ἀθήνα 1997.
Φωτοαναστατική ἐπανεκδοση
μέ εὐρετήριο ὀνομάτων

**ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΥ
Ο ΡΗΓΑΣ ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ**

Ἀθήνα 1996.

**ΔΗΜ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗ**

Ἀθήνα - Βελεστίνο 1997,
Β΄ έκδοση, Ἀθήνα 2000.

**ΔΗΜ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ο ΡΗΓΑΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ
ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΤΟΥ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΟ**

Ἀθήνα 2001.

**ΝΤΟΥΣΑΝ ΠΑΝΤΕΛΙΤΣ
Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΡΗΓΑ
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ 1931 - Ἀθήνα 2000.**

Μετάφραση ἀπὸ τὰ Σερβικά
ὑπὸ Π. Σπυροῦδη,
Εἰσαγωγή: Ἰ. Παπαδριανός,
Ἐπιμέλεια: Δημ. Καραμπερόπουλος

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ
RIGAS VELESTINLIS
LEGEND AND REALITY**

Ἀθήνα 1994.

**ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΚΑΜΑΡΙΑΝΟΥ
ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗΣ.
ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ**

Εἰσαγωγή - μετάφραση - σχόλια
Ἀθαν. Ε. Καραθανάση
Ἀθήνα 1999.

**ΡΑΝΙΑΣ Δ. ΜΠΟΜΠΟΤΗ
ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗΣ
Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ**

(Θεατρικό ἔργο)

Ἀθήνα 2006.

Ἐπιμέλεια: Δημ. Καραμπερόπουλος

**ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΒΡΑΝΟΥΣΗ
ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗΣ
1757 - 1798**

Ἀθήνα - Βελεστίνο 1997.

**ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ
ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ
ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΟΥΓΚΑΣ Η
ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ**

Ἀθήνα 1993.

**ΔΗΜ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΝΩΣΕΙΣ ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΤΟΥ
ΓΕΝΟΥΣ ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ**

Ἀθήνα 1993.